

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Θ'

Δευτέρα 5 Αυγούστου 2019

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι με την υπ' αριθμ. 12997/7440, από 2 Αυγούστου 2019, απόφαση του Προέδρου της Βουλής, συγκροτήθηκαν οι προβλεπόμενες από το άρθρο 43Α του Κανονισμού της Βουλής, Ειδικές Μόνιμες Επιτροπές Ελληνισμού της Διασποράς, Προστασίας Περιβάλλοντος, Έρευνας και Τεχνολογίας, Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, Περιφερειών, Οδικής Ασφάλειας και Σωφρονιστικού Συστήματος και λοιπών Δομών Εγκλεισμού Κρατουμένων για την Α' Σύνοδο της Θ' Αναθεωρητικής Βουλής της ΙΗ' Βουλευτικής Περιόδου, σελ. 1727 - 1735

2. Ανακοινώνεται ότι με την υπ' αριθμ. 12994/7438 από 2 Αυγούστου 2019 απόφαση του Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκε η προβλεπόμενη από το άρθρο 46 του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπή Βιβλιοθήκης της Βουλής για την Α' Σύνοδο της Θ' Αναθεωρητικής Βουλής της ΙΗ' Βουλευτικής Περιόδου, σελ. 1736 - 1738

3. Ανακοινώνεται η υπ' αρ. πρωτ. 13167/7566 από 5 Αυγούστου 2019 απόφαση του Προέδρου της Βουλής για τη σύσταση και συγκρότηση της Ειδικής Διαρκούς Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, σελ. 1744 - 1746

4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1739, 1742, 1744, 1749, 1752, 1757, 1758, 1767, 1768, 1769, 1773, 1774, 1777, 1778, 1780, 1781, 1784, 1788, 1790, 1791, 1792, 1794, 1795, 1796, 1798, 1800, 1802, 1804, 1807, 1808, 1815, 1816, 1821

5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 1790, 1791, 1793, 1794, 1816

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργού Επικρατείας: «Επιτελικό Κράτος: Οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των Κυβερνητικών Οργάνων και της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης», σελ. 1727

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εξωτερικών, Προστασίας του Πολίτη, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Δικαιοσύνης, Υποδομών και Μεταφορών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Τουρισμού και Επικρατείας, κατέθεσαν στις 2-8-2019 σχέδιο νόμου: «Ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών, διατάξεις για την ψηφιακή διακυβέρνηση και άλλα επείγοντα ζητήματα», σελ. 1727

3. Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Επικρατείας: «Επιτελικό Κράτος: Οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των Κυβερνητικών Οργάνων και της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης», σελ. 1739 - 1822

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 1782 - 1794

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. , σελ. 1773 - 1782

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 1794 - 1806

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 1727 - 1752

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 1806 - 1822

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 1752 - 1773

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. , σελ. 1774, 1777, 1778

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 1795, 1796, 1798, 1800, 1802, 1804

ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. , σελ. 1777

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. , σελ. 1778

ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 1790

ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ Γ. , σελ. 1757, 1767, 1768, 1781, 1784, 1791, 1792, 1795, 1816

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 1784

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 1739, 1742, 1744, 1749

ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 1739

ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 1744, 1767, 1790, 1791

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 1807, 1808, 1816, 1821

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 1752, 1758, 1767, 1768, 1769, 1773

ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 1815, 1816

ΡΑΠΤΗ Ζ. , σελ. 1773

ΣΠΙΡΤΖΗΣ Χ. , σελ. 1780, 1791, 1794

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 1788, 1790, 1791, 1792, 1793, 1794

ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 1794, 1795, 1796

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 1790, 1791

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 1793, 1794

ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 1816

ΣΠΙΡΤΖΗΣ Χ. , σελ. 1793, 1794

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Επικρατείας:

ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 1750

ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 1768, 1769

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 1781

ΑΥΓΕΡΗ Θ. , σελ. 1804

ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Ι. , σελ. 1791, 1792

ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 1774

ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 1755, 1757

ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. , σελ. 1775, 1776, 1777

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. , σελ. 1777, 1778, 1779

ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 1801, 1802

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 1767

ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ Γ. , σελ. 1752, 1753, 1754, 1759,
 1768, 1784, 1787, 1788,
 1790, 1792, 1795, 1804,
 1813, 1815
 ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 1788, 1789
 ΓΚΑΡΑ Α. , σελ. 1818
 ΓΚΙΟΛΑΣ Ι. , σελ. 1800
 ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 1805
 ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ Ν. , σελ. 1779
 ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 1742, 1781
 ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 1770, 1789
 ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ Κ. , σελ. 1796, 1797
 ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 1810
 ΚΕΛΕΤΣΗΣ Σ. , σελ. 1739
 ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 1779
 ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ Κ. , σελ. 1806, 1807
 ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,
 σελ. 1797
 ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 1811
 ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε. , σελ. 1771
 ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ Χ. , σελ. 1821
 ΜΑΡΙΝΟΣ Γ. , σελ. 1772
 ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 1785, 1798
 ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 1813, 1814
 ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ Φ. , σελ. 1772
 ΜΠΟΥΓΑΣ Ι. , σελ. 1809
 ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ Χ. , σελ. 1812
 ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 1808
 ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. , σελ. 1789, 1810
 ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. ,
 σελ. 1757, 1769, 1790
 ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ι. , σελ. 1802
 ΠΑΝΑΣ Α. , σελ. 1807
 ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ Γ. , σελ. 1799, 1800
 ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,
 σελ. 1820, 1821
 ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 1814, 1816
 ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ Θ. , σελ. 1755, 1816
 ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ Ν. , σελ. 1796, 1803, 1804, 1806
 ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 1773, 1774
 ΣΠΙΡΤΖΗΣ Χ. , σελ. 1741, 1780, 1807
 ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. , σελ. 1817
 ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 1747, 1749
 ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 1783, 1784, 1785, 1786,
 1787, 1788
 ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 1819
 ΦΑΜΕΛΛΟΣ Σ. , σελ. 1794, 1795
 ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 1749
 ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. , σελ. 1781

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ. 1786
 ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 1801
 ΚΑΤΣΗΣ Μ. , σελ. 1788
 ΛΙΒΑΝΟΣ Σ. , σελ. 1777
 ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 1753
 ΜΑΡΚΟΥ Κ. , σελ. 1774
 ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ Ι. , σελ. 1798
 ΠΑΠΠΑΣ Ι. , σελ. 1816
 ΠΟΛΑΚΗΣ Π. , σελ. 1796
 ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. , σελ. 1768
 ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Δ. , σελ. 1754, 1757

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Θ'

Δευτέρα 5 Αυγούστου 2019

Αθήνα, σήμερα στις 5 Αυγούστου 2019, ημέρα Δευτέρα και ώρα 14.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΗΤΑ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλησπέρα σας, αρχίζει η συνεδρίαση.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να κάνω τέσσερις ανακοινώσεις προς το Σώμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργού Επικρατείας: «Επιτελικό Κράτος: Οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των Κυβερνητικών Οργάνων και της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης».

Οι Υπουργοί Εσωτερικών, Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εξωτερικών, Προστασίας του Πολίτη, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Δικαιοσύνης, Υποδομών και Μεταφορών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Τουρισμού και Επικρατείας, κατέθεσαν στις 2-8-2019 σχέδιο νόμου: «Ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών, διατά-

ξεις για την ψηφιακή διακυβέρνηση και άλλα επείγοντα ζητήματα».

Το ως άνω σχέδιο νόμου έχει χαρακτηριστεί από την Κυβέρνηση ως επείγον.

Παραπέμφθηκε στις συναρμόδιες Διαρκείς Επιτροπές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι με την υπ' αριθμ. 12997/7440, από 2 Αυγούστου 2019, απόφαση του Προέδρου της Βουλής, συγκροτήθηκαν οι προβλεπόμενες από το άρθρο 43Α του Κανονισμού της Βουλής, Ειδικές Μόνιμες Επιτροπές Ελληνισμού της Διασποράς, Προστασίας Περιβάλλοντος, Έρευνας και Τεχνολογίας, Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, Περιφερειών, Οδικής Ασφάλειας και Σωφρονιστικού Συστήματος και λοιπών Δομών Εγκλεισμού Κρατουμένων για την Α' Σύνοδο, της Θ' Αναθεωρητικής Βουλής, της ΙΗ' Βουλευτικής Περιόδου.

Η σχετική απόφαση έχει αναρτηθεί στην «Κοινοβουλευτική Διαφάνεια» και θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα απόφαση καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Πρωτ: 12997
Αριθμ.
Διεκτ: 7440

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Σύσταση και συγκρότηση των Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών Ελληνισμού της Διασποράς, Προστασίας Περιβάλλοντος, Έρευνας και Τεχνολογίας, Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, Περιφερειών, Οδικής Ασφάλειας και Σωφρονιστικού Συστήματος και λοιπών Δομών Εγκλεισμού Κρατουμένων

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντας υπ' όψιν:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 43Α, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 5 του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό),
2. τις υπ' αρ. 3150 έως και 3191 από 26 Ιουλίου 2019, επιστολές μας προς τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων,
3. τα υπ' αρ. πρωτ. 3247, 3248, 3249, 3250, 3251, 3252, 3255 και 3334/2019 έγγραφα της Κ.Ο. της Νέας Δημοκρατίας, το υπ' αρ. πρωτ. 3346/2019 έγγραφο της Κ.Ο. του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, τα υπ' αρ. πρωτ. 3307,3309,3310,3311,3312,3313 και 3325/2019 έγγραφα της Κ.Ο. του Κινήματος Αλλαγής, τα υπ' αρ. πρωτ. 3211 έως και 3217/2019 έγγραφα της Κ.Ο. του Κ.Κ.Ε., τα υπ' αρ. πρωτ. 3272 έως και 3278/2019 έγγραφα της Κ.Ο. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ και τα υπ' αρ. πρωτ. 3283,3284,3285,3286,3287,3288 και 3290/2019 έγγραφα της Κ.Ο. ΜέΡΑ25,

αποφασίζουμε

1.Τη σύσταση των προβλεπόμενων από το άρθρο 43Α του Κανονισμού της Βουλής Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών: Ελληνισμού της Διασποράς, Προστασίας Περιβάλλοντος, Έρευνας και Τεχνολογίας, Ισότητας, Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, Περιφερειών, Οδικής Ασφάλειας και Σωφρονιστικού Συστήματος και λοιπών Δομών Εγκλεισμού Κρατουμένων για την Α' Σύνοδο της Θ' Αναθεωρητικής Βουλής της ΙΗ' Βουλευτικής Περιόδου.

2.Τη συγκρότηση των ως άνω Επιτροπών ως ακολούθως:

1. ΕΙΔΙΚΗ ΜΟΝΙΜΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

1. Αναστασιάδης Σάββας
2. Αντωνιάδης Ιωάννης
3. Βλάσης Κωνσταντίνος
4. Βολουδάκης Μανούσος- Κωνσταντίνος
5. Βούλτεψη Σοφία
6. Δαβάκης Αθανάσιος
7. Κούβελας Δημήτριος
8. Κωνσταντινίδης Ευστάθιος
9. Λαζαρίδης Μακάριος
10. Λεονταρίδης Θεόφιλος
11. Μπλούχος Κωνσταντίνος
12. Οικονόμου Ιωάννης
13. Παππιάς Ιωάννης
14. Σκόνδρα Ασημίνα
15. Στυλιανίδης Ευριπίδης
16. Υψηλάντης Βασίλειος- Νικόλαος
17. Αμανατίδης Ιωάννης
18. Αραχωβίτης Σταύρος
19. Αυγέρη Θεοδώρα (Δώρα)
20. Θραψανιώτης Εμμανουήλ
21. Μάλαμα Κυριακή
22. Μιχαηλίδης Ανδρέας
23. Πέρκα Θεοπίστη (Πέτη)
24. Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)
25. Τελιγορίδου Ολυμπία
26. Παπανδρέου Γεώργιος
27. Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος
28. Γκιόκας Ιωάννης
29. Συντυχάκης Εμμανουήλ
30. Βαγενάς Δημήτριος
31. Απατζίδα Μαρία

2. ΕΙΔΙΚΗ ΜΟΝΙΜΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

1. Αμυράς Γεώργιος
2. Αυγερινοπούλου Διονυσία - Θεοδώρα
3. Καλογιάννης Σταύρος
4. Κωτσός Γεώργιος
5. Λιούτας Αθανάσιος
6. Μελάς Ιωάννης
7. Μπαραλιάκος Ξενοφών
8. Πιπιλή Φωτεινή
9. Πνευματικός Σπυρίδων
10. Ρουσόπουλος Θεόδωρος
11. Ταγαράς Νικόλαος
12. Τζηκαλάγιας Ζήσης
13. Τσιλιγγίρης Σπυρίδων
14. Χατζηδάκης Διονύσιος
15. Χιονίδης Σάββας
16. Χρυσομάλλης Μιλτιάδης
17. Αποστόλου Ευάγγελος
18. Αυλωνίτης Αλέξανδρος – Χρήστος
19. Βέττα Καλλιόπη
20. Γκαρά Αναστασία (Νατάσα)
21. Ζεϊμπέκ Χουσεΐν
22. Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)
23. Κόκκαλης Βασίλειος
24. Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)
25. Χαρίτου Δημήτριος (Τάκης)
26. Αρβανιτίδης Γεώργιος
27. Κωνσταντόπουλος Δημήτριος
28. Μανωλάκου Διαμάντω
29. Κανέλλη Λιάνα
30. Μπούμπας Κωνσταντίνος
31. Αρσένης Κρίτων- Ηλίας

3. ΕΙΔΙΚΗ ΜΟΝΙΜΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

1. Ακτύπης Διονύσιος
2. Αμανατίδης Γεώργιος
3. Βρυζίδου Παρασκευή
4. Δαβάκης Αθανάσιος
5. Καλλιάνος Ιωάννης
6. Λιάκος Ευάγγελος
7. Μαραβέγιας Κωνσταντίνος
8. Μονογυιού Αικατερίνη
9. Σιμόπουλος Ευστράτιος (Στράτος)
10. Σούκουλη – Βιλιάλη Μαρία – Ελένη (Μαριλένα)
11. Στεφανάδης Χριστόδουλος
12. Ταραντίλης Χρήστος
13. Χειμάρης Θεμιστοκλής (Θέμης)
14. Βερναρδάκης Χριστόφορος
15. Κάτσης Μάριος
16. Σαντορινιός Νεκτάριος
17. Σαρακιώτης Ιωάννης
18. Τσίπρας Γεώργιος
19. Φλαμπουράρης Αλέξανδρος
20. Χατζηγιαννάκης Μιλτιάδης
21. Αχμέτ Ιλχάν
22. Πουλάς Ανδρέας
23. Συντυχάκης Εμμανουήλ
24. Ασημακοπούλου Σοφία – Χαϊδω
25. Αρσένης Κρίτων- Ηλίας

4. ΕΙΔΙΚΗ ΜΟΝΙΜΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΙΣΟΤΗΤΑΣ, ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

1. Βασιλειάδης Βασίλειος
2. Ευθυμίου Άννα
3. Καραμανλή Άννα
4. Κεφάλα Μαρία – Αλεξάνδρα
5. Κυρανάκης Κωνσταντίνος
6. Κώτσηρας Γεώργιος
7. Μαρτίνου Γεωργία
8. Μπουτσικάκης Χριστόφορος
9. Ράπτη Έλενα
10. Χατζηβασιλείου Αναστάσιος
11. Αγαθοπούλου Ειρήνη – Ελένη
12. Καρασαρλίδου Ευφροσύνη (Φρόσω)
13. Νοτοπούλου Αικατερίνη (Κατερίνα)
14. Τζούφη Μερόπη
15. Χρηστίδου Ραλλία
16. Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα
17. Κανέλλη Λιάνα
18. Αλεξοπούλου Αναστασία – Αικατερίνη
19. Αδαμοπούλου Αγγελική

5. ΕΙΔΙΚΗ ΜΟΝΙΜΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

1. Αλεξοπούλου Χριστίνα
2. Γιαννάκης Στέργιος
3. Γιόγιακας Βασίλειος
4. Δημοσχάκης Αναστάσιος
5. Ζεμπίλης Αθανάσιος
6. Ιατρίδη Τσαμπίκα (Μίκα)
7. Καππάτος Παναγής
8. Κελέσης Σταύρος
9. Κρητικός Νεοκλής
10. Μακρή Ζωή (Ζέττα)
11. Παπακώστα – Παλιούρα Αικατερίνη
12. Πασχαλίδης Ιωάννης
13. Πάτσης Ανδρέας
14. Σενετάκης Μάξιμος
15. Στύλιος Γεώργιος
16. Φόρτωμας Φίλιππος
17. Γιαννούλης Χρήστος
18. Ηγουμενίδης Νικόλαος
19. Παπαηλιού Γεώργιος
20. Παπανάσιου Αικατερίνη
21. Πούλου Παναγιού (Γιώτα)
22. Συρμαλένιος Νικόλαος
23. Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος (Αλέκος)
24. Φάμελλος Σωκράτης
25. Χαρίτσης Αλέξανδρος (Αλέξης)
26. Λιακούλη Ευαγγελία
27. Μπιάγκης Δημήτριος
28. Δελής Ιωάννης
29. Καραθανασόπουλος Νικόλαος
30. Μπούμπας Κωνσταντίνος
31. Λογιάδης Γεώργιος

6. ΕΙΔΙΚΗ ΜΟΝΙΜΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

1. Δούνια Παναγιώτα
2. Κατσαφάδος Κωνσταντίνος
3. Κοτρωνιάς Γεώργιος
4. Μάνη – Παπαδημητρίου Άννα
5. Μαντάς Περικλής
6. Μανωλάκος Νικόλαος
7. Μπογδάνος Κωνσταντίνος
8. Παπαδημητρίου Χαράλαμπος
9. Παπαδόπουλος Μιχαήλ
10. Σπανάκης Βασίλειος - Πέτρος
11. Αθανασίου Αθανάσιος (Νάσος)
12. Βαγενά Άννα
13. Βίτσας Δημήτριος
14. Δρίτσας Θεόδωρος
15. Ραγκούσης Ιωάννης
16. Γκόκας Χρήστος
17. Λαμπρούλης Γεώργιος
18. Χήτας Κωνσταντίνος
19. Γρηγοριάδης Κλέων

7. ΕΙΔΙΚΗ ΜΟΝΙΜΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ
ΛΟΙΠΩΝ ΔΟΜΩΝ ΕΓΚΛΕΙΣΜΟΥ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

1. Καραγκούνης Κωνσταντίνος
2. Μαρκόπουλος Δημήτριος
3. Μπαρτζώκας Αναστάσιος
4. Μπίζιου Στεργιανή (Στέλλα)
5. Νικολακόπουλος Ανδρέας
6. Ράππη Ζωή
7. Σκόνδρα Ασημίνα
8. Τζαβάρας Κωνσταντίνος
9. Τσιγκρής Άγγελος
10. Χαρακόπουλος Μάξιμος
11. Γκιόλας Ιωάννης
12. Ελευθεριάδου Σουλτάνα
13. Μάρκου Κωνσταντίνος
14. Ξανθόπουλος Θεόφιλος
15. Ψυχογιός Γεώργιος
16. Καμίνης Γεώργιος
17. Κομνηνάκα Μαρία
18. Μυλωνάκης Αντώνιος
19. Μπακαδήμα Φωτεινή

Αθήνα, 2 Αυγούστου 2019
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΤΑΣΟΥΛΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
Ο.Α.

[Signature]
ΜΑΛΑΜΑΤΕΝΙΑ ΣΗΜΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Κοινοποίηση:

- Γραφείο Προέδρου της Βουλής
- Γραφείο Γενικού Γραμματέως της Βουλής
- Γραφείο Ειδικού Γραμματέως της Βουλής
- Γραφεία Κοινοβουλευτικών Ομάδων
- Αναφερόμενους και αναφερόμενες κ.κ. Βουλευτές
- Γενική Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Έργου
- Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου
- Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- Διεύθυνση Διαρκών Επιτροπών
- Διεύθυνση Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών
- Διεύθυνση Πληροφορικής και Επικοινωνιών

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τέλος, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι με την υπ' αριθμ. 12994/7438 από 2 Αυγούστου 2019 απόφαση του Προέδρου της Βουλής συγκροτήθηκε η προβλεπόμενη από το άρθρο 46 του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπή Βιβλιοθήκης της Βουλής για την Α' Σύνοδο, της Θ' Αναθεωρητικής Βουλής, της ΙΗ' Βουλευτικής Περιόδου.

Η σχετική απόφαση έχει αναρτηθεί στην «Κοινοβουλευτική Διαφάνεια» και θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα απόφαση καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Πρωτ: 12994
Αριθμ.
Διεκτ: 7438

ΑΠΟΦΑΣΗ**ΘΕΜΑ:** Σύσταση και συγκρότηση της Επιτροπής Βιβλιοθήκης της Βουλής**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντας υπ' όψιν:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 46 παρ.4, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 5, του Κανονισμού της Βουλής (Μέρος Κοινοβουλευτικό),
2. τις υπ' αρ. πρωτ. 3144, 3145, 3146, 3147, 3148 και 3149, από 26 Ιουλίου 2019, επιστολές μας προς τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων,
3. το υπ' αρ. πρωτ. 3254/2019 έγγραφο της Κ.Ο. της Νέας Δημοκρατίας, το υπ' αρ. πρωτ. 3346/2019 έγγραφο της Κ.Ο. του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς (ΣΥΡΙΖΑ), το υπ' αρ. πρωτ. 3305/2019 έγγραφο της Κ.Ο. Κίνημα Αλλαγής, το υπ' αρ. πρωτ. 3210/2019 έγγραφο της Κ.Ο. του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (Κ.Κ.Ε.), το υπ' αρ. πρωτ. 3271/2019 έγγραφο της Κ.Ο. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ και το υπ' αρ. πρωτ. 3289/2019 έγγραφο της Κ.Ο. ΜΕΡΑ25,

αποφασίζουμε

1. Τη σύσταση της προβλεπόμενης από το άρθρο 46 του Κανονισμού της Βουλής Επιτροπής Βιβλιοθήκης της Βουλής για την Α' Σύνοδο της Θ' Αναθεωρητικής Βουλής της ΙΗ' Βουλευτικής Περιόδου.
2. Τη συγκρότηση της ως άνω Επιτροπής ως ακολούθως:

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

1. Μάνη – Παπαδημητρίου Άννα
2. Υψηλάντης Βασίλειος-Νικόλαος
3. Αλεξοπούλου Χριστίνα
4. Δούνια Παναγιώτα
5. Ευθυμίου Άννα
6. Κωτσός Γεώργιος
7. Μονογυιού Αικατερίνη
8. Κάτσης Μάριος
9. Μπαλάφας Ιωάννης
10. Κεφαλίδου Χαρά
11. Λαμπρούλης Γεώργιος
12. Βαγενάς Δημήτριος
13. Μπακαδήμα Φωτεινή

Αθήνα, 2 Αυγούστου 2019

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΤΑΣΟΥΛΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
α.α.

ΜΑΛΑΜΑΤΕΡΙΑ ΖΗΜΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Κοινοποίηση:

- Γραφείο Προέδρου της Βουλής
- Γραφείο Γενικού Γραμματέως της Βουλής
- Γραφείο Ειδικού Γραμματέως της Βουλής
- Γραφεία Κοινοβουλευτικών Ομάδων
- Αναφερόμενους και αναφερόμενες κ.κ. Βουλευτές
- Γενική Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Έργου
- Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου
- Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- Διεύθυνση Διαρκών Επιτροπών
- Διεύθυνση Ειδικών Μόνιμων Επιτροπών
- Διεύθυνση Πληροφορικής και Επικοινωνιών

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργού Επικρατείας: «Επιτελικό Κράτος: Οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των Κυβερνητικών Οργάνων και της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδριάσή της την 1^η Αυγούστου 2019 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία έως και δύο συνεδριάσεις, ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών. Αυτό σημαίνει ότι ανάλογα το πόσοι συνάδελφοι θα εγγραφούν -ήδη έχετε εγγραφεί, αλλά θα πω τον τρόπο εγγραφής- θα δούμε αν θα φτάσει η σημερινή μέρα ή θα πάμε και αύριο. Εκτιμώ ότι θα είναι δύο οι συνεδριάσεις, σήμερα και αύριο. Αύριο, όπως ξέρετε, θα αρχίσουμε στις 18.00' το απόγευμα. Νομίζω ότι επ' αυτών δεν υπάρχει αντίρρηση από το Σώμα, είναι κατά πλειοψηφία στη Διάσκεψη των Προέδρων και στην επιτροπή.

Επειδή οι ηλεκτρονικές ταυτότητες, απ' ό,τι ρώτησα και έμαθα, και για τους παλιούς αλλά και για τους νέους συναδέλφους θα είναι έτοιμες αρχές Σεπτεμβρίου, οι εγγραφές γίνονται λίγο ανορθόδοξα, στις κυρίες που κάθονται εκεί, με τον παλιό, καλό τρόπο. Δεν έχει σημασία τώρα το πόσοι εγγραφήκατε, θα δούμε πόσοι είναι από κάθε κόμμα και θα γίνει μία εναλλαγή, ώστε να μην είναι έξι ή επτά από ένα κόμμα. Πριν τελειώσουν οι δύο-τρεις πρώτοι εισηγητές, θα έχουν φτιάξει τον κατάλογο για να σας τον δώσουν και να έχετε εικόνα ή αν θέλουν συνάδελφοι μεταξύ του ιδίου κόμματος να κάνουν αμοιβαία αλλαγή της θέσης να μπορεί να γίνει. Εν πάση περιπτώσει, και όσοι έρθουν ή όσοι ήρθατε και δεν έχετε εγγραφεί και το επιθυμείτε, μέχρι να κατέβει από το Βήμα και ο κ. Χρήστος Σπίρτζης, θα μπορείτε να πηγαίνετε στις κυρίες και να εγγράφεστε. Δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτε άλλο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μέχρι τι ώρα προβλέπετε να πάει σήμερα, κυρίες Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Να δούμε, κυρία Κανέλλη, πόσοι θα εγγραφούν και με δεδομένο ότι θα πάμε και αύριο προτείνω να πάμε σε μία λογική ώρα, αλλά να δούμε πρώτα τους εγγεγραμμένους.

Υπάρχει πρωτολογία και δευτερολογία στους εισηγητές και τους ειδικούς αγορητές και μία μικρή ανοχή χρόνου, επειδή είναι μεγάλο το νομοσχέδιο.

Καλώ στο Βήμα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρο Κελέτση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρώτο εμβληματικό νομοσχέδιο που κατατέθηκε από την Κυβέρνησή μας αποτελεί μία μεγάλη μεταρρυθμιστική τομή στη λειτουργία της Κυβέρνησης και του κράτους. Τομή, γιατί τοποθετεί σε νέα, σύγχρονη και καινοτόμα βάση τη λειτουργία της Κυβέρνησης και του κράτους, κράτος που οφείλει να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις απαιτήσεις της σύγχρονης εποχής.

Διάχυτη είναι η αντίληψη στην ελληνική κοινωνία ότι έχουμε ένα ανίκανο κράτος. Ποιος από μας, ερχόμενος σε επαφή με τους πολίτες, δεν έχει ακούσει την φράση: «Τι περιμένεις; Δεν υπάρχει κράτος». Η αντίληψη αυτή σε μεγάλο βαθμό είναι βάσιμη και στηρίζεται στις ανεπάρκειες, την ανικανότητα, την αναποτελεσματικότητα, τη δυσπιστία με την οποία πολλές φορές το ίδιο το κράτος αντιμετωπίζει τους πολίτες.

«Φτιάξτε κράτος», λοιπόν. Αυτή είναι η εντολή που έχουμε από την ελληνική κοινωνία. Είναι η εντολή που έχει αυτή η Κυβέρνηση και αυτό κάνει σήμερα. Βάζει το θεμέλιο για να φτιαχτεί αυτό το κράτος.

Όμως, τι κράτος θέλουμε πραγματικά; Θέλουμε ένα κράτος σύγχρονο, καλά οργανωμένο και αποτελεσματικό, που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των πολιτών και της κοινωνίας. Θέλουμε κράτος φιλικό προς τον πολίτη, που θα διεκπεραιώνει αποτελεσματικά και σε σύντομο χρόνο τις υποθέσεις του, χωρίς να χρειάζεται η αναζήτηση πλάγιων μέσων γι' αυτό, που θα διευκολύνει

την επιχειρηματικότητα και θα λειτουργεί ως καταλύτης στην οικονομία, ως επιταχυντής και όχι ως αντικίνητρο στην ανάπτυξη, που θα ανταποκρίνεται και θα λειτουργεί άμεσα, συντονισμένα και αποτελεσματικά σε έκτακτες περιστάσεις και σε συνθήκες κρίσεων. Το παράδειγμα της σύγχυσης, της ανεπάρκειας και της αναποτελεσματικότητας της κρατικής μηχανής πριν ένα χρόνο στο Μάτι είναι χαρακτηριστικό.

Ποια είναι, λοιπόν, τα χαρακτηριστικά ενός σύγχρονου και καλά οργανωμένου κράτους; Πρώτα από όλα, το σύγχρονο κράτος λειτουργεί με αρχές και κανόνες, όπου ο καθένας, το κάθε γρανάζι στην κρατική μηχανή, από τον πρώτο και τον υψηλότερα τοποθετημένο μέχρι και τον τελευταίο, θα ξέρει τον ρόλο του, τη δουλειά του και τους κανόνες και τις αρχές βάσει των οποίων λειτουργεί. Έτσι επιτυγχάνεται η αρμονία και η τάξη στη διοίκηση.

Βασικός παράγοντας για να λειτουργήσει σωστά το κράτος είναι ο άνθρωπος, το ανθρώπινο στοιχείο. Η εμπιστοσύνη, η αξιοκρατία, η ανέλιξη με βάση την αξιοσύνη και την απόδοση, η επίγνωση και η ικανοποίηση ότι η δουλειά σου αναγνωρίζεται, είναι οι αρχές και οι αξίες που πρέπει να διέπουν τη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Αυτές σε συνδυασμό με τη συνεχή βελτίωση των δεξιοτήτων, την εκπαίδευση στις νέες τεχνολογίες, ιδιαίτερα της πληροφορικής, ώστε να υπάρξει η εκμετάλλευση στον μέγιστο βαθμό των δυνατοτήτων που δίνουν οι τεχνολογίες και οι ραγδαίες εξελίξεις σε αυτές και η διαρκής μετεκπαίδευση πάνω στις εξελίξεις του αντικειμένου της αρμοδιότητάς του κάθε υπαλλήλου, αποτελούν τα εχέγγυα για την αρμονική και την αποτελεσματική λειτουργία ενός σύγχρονου κράτους.

Όλα αυτά, λοιπόν, τα λαμβάνει υπ' όψιν του το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα.

Το σχέδιο νόμου στο άρθρο 19 περιγράφει αναλυτικά τις αρχές που διέπουν τη λειτουργία του κράτους και της κεντρικής διοίκησης. Είναι η αρχή του κράτους δικαίου, όπως εξειδικεύεται στις αρχές της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης, της διαφάνειας και της λογοδοσίας, της αποτελεσματικότητας και της αποδοτικότητας, της αναγκαιότητας και της επικουρικότητας, της αξιοκρατίας και του επαγγελματισμού. Οι αρχές της εμπιστοσύνης, της αξιοκρατίας, της ουδετερότητας και της αποπολιτικοποίησης του κράτους και της διοίκησης ενισχύονται από τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου και το διέπουν στο σύνολό του.

Να, λοιπόν, ορισμένες από αυτές τις ρυθμίσεις: Η θεσμοθέτηση της θέσης του Υπηρεσιακού Γραμματέα με τριετή θητεία, με δυνατότητα τριετούς ανανέωσης, που προέρχεται από τη δημοσιούπαλληλική ιεραρχία, με ουσιαστικές αρμοδιότητες για τη διοικητική και οικονομική λειτουργία του Υπουργείου, τον συντονισμό των υπηρεσιών, την εξουσία τελικής υπογραφής, ο οποίος Υπηρεσιακός Γραμματέας δεν επιλέγεται από την Κυβέρνηση, αλλά μέσω ΑΣΕΠ και ξεκάθαρων και διάφανων, κρυστάλλινων, διαδικασιών. Η ανάθεση αρμοδιοτήτων και ειδικά της τελικής υπογραφής σε όλες τις ατομικές διοικητικές πράξεις στους Γενικούς Διευθυντές που αποκτούν και πάλι κύρος. Η αντικατάσταση των επικεφαλής ελεγκτικών σωμάτων, όπως του ΣΔΟΕ, του ΣΕΠΕ, του Σώματος Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, που μέχρι σήμερα ήταν μετακλητοί Γενικοί ή Ειδικοί Γραμματείς, δηλαδή πολιτικά πρόσωπα επιλεγμένα από την εκάστοτε κυβέρνηση, που σήμερα αντικαθίστανται από τους Γενικούς Διευθυντές, δηλαδή από υψηλόβαθμους δημοσίου υπαλλήλους με αντικειμενικά κριτήρια μέσω των Υπηρεσιακών Συμβουλίων. Η ετήσια συνάντηση του Πρωθυπουργού και του Υπουργικού Συμβουλίου με τους Γενικούς Διευθυντές των Υπουργείων τον Ιανουάριο κάθε χρόνου.

Όλα αυτά τι δείχνουν; Όλα αυτά δείχνουν την εμπιστοσύνη της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, την εμπιστοσύνη της Κυβέρνησης Μητσοτάκη στους αξίους δημοσίου υπαλλήλους που τους εμπιστεύεται και τους αναθέτει ουσιαστικές αρμοδιότητες. Έτσι καταρρίπτεται ένας ακόμα μύθος της σημερινής Αντιπολίτευσης και χθεσινής κυβέρνησης, ότι δηλαδή ο Μητσοτάκης δεν εμπιστεύεται τους δημοσίου υπαλλήλους, ότι ο Μητσοτάκης θα κυνηγήσει τους δημοσίου υπαλλήλους, θα τους εξοντώσει και άλλα πολλά κινδυνολογικά, τα οποία ακούσαμε κυρίως κατά την προεκλογική περίοδο.

Αντίθετα, λοιπόν, έρχεται αυτή η Κυβέρνηση και εμπιστεύεται στην πράξη τον δημόσιο υπάλληλο, που τον θέλει πραγματικό συνεργάτη, γι' αυτό και του αναθέτει ουσιαστικές αρμοδιότητες. Εμπιστοσύνη, λοιπόν, στους δημοσious υπαλλήλους, αλλά και αξιοκρατία είναι αυτά τα χαρακτηριστικά, είναι αυτές οι αξίες, αυτές οι αρχές που διέπουν το σχέδιο νόμου και αυτά σε συνδυασμό με την πρόνοια εξασφάλισης ποιοτικού, αναβαθμισμένου ανθρώπινου δυναμικού. Είναι πολύ χαρακτηριστική η σημασία που δίνει το νομοσχέδιο σ' αυτά.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να συγχαρώ τον Υπουργό, ο οποίος κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή επέδειξε, θα έλεγα, πρωτοφανή για τα κοινοβουλευτικά δεδομένα ευαισθησία, λαμβάνοντας υπ' όψιν όλες τις παρατηρήσεις, απ' όπου και αν προήλθαν, είτε από τους φορείς, είτε από τους συναδέλφους Βουλευτές Συμπολίτευσης και Αντιπολίτευσης, έτσι ώστε να βελτιώσει το νομοσχέδιο, πράγμα το οποίο έκανε στον μέγιστο βαθμό.

Οι απόφοιτοι, λοιπόν, της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης έχουν τη μεταχείριση η οποία πραγματικά τους αξίζει, διότι το ελληνικό κράτος έχει σπαταλήσει, έχει δώσει πολύ χρήμα για να φτιαχτεί αυτή η σχολή και για να υπάρξουν οι σπουδαστές αυτής της σχολής και να βγαίνουν από εκεί στελέχη, τα οποία μπορούν επάξια να επανδρώσουν σε υψηλόβαθμες θέσεις τη δημόσια διοίκηση. Επίσης υπάρχει η σύσταση νέων κλάδων, όπως είναι αυτά των νομοτεχνών, των αναλυτών δημοσίων πολιτικών, των αναλυτών ψηφιακής πολιτικής. Η εξασφάλιση, λοιπόν, ποιοτικού ανθρώπινου δυναμικού είναι μία από τις πρόνοιες αυτού του νομοσχεδίου. Αυτό σε συνδυασμό με την εκμετάλλευση των τεχνολογιών και όλων των σύγχρονων μέσων και του κατάλληλου ανανεωμένου εξοπλισμού, μπορούν πραγματικά να δώσουν μία νέα ώθηση και να αλλάξουν τον τρόπο της λειτουργίας του κεντρικού κράτους.

Όμως, σύγχρονο, οργανωμένο και αποτελεσματικό κράτος σημαίνει επίσης προγραμματισμός, δηλαδή πρόβλεψη, σχεδιασμός και στοχοθεσία. Σημαίνει ακόμη υλοποίηση των προγραμματισθέντων με δράσεις και ενέργειες εντός συγκεκριμένου χρόνου, δηλαδή χρονοδιάγραμμα και παρακολούθηση της υλοποίησης της πολιτικής και τελικά μέτρηση του αποτελέσματος, δηλαδή απόδοση. Αυτό είναι που μας ενδιαφέρει. Νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε πως μέσω του προγραμματισμού εξασφαλίζεται η καλύτερη απόδοση.

Μεγιστοποιούνται τα ωφέληματα. Ελαχιστοποιούνται οι δαπάνες και το συνολικό κόστος. Επιταχύνονται τα αποτελέσματα. Έτσι, το κράτος γίνεται πιο αποδοτικό, πιο αποτελεσματικό. Μπορεί να αντεπεξέρχεται και να ικανοποιεί τις ανάγκες των πολιτών -εκάστου ξεχωριστά- αλλά και του κοινωνικού συνόλου, γρήγορα και πετυχημένα.

Η ίδια η Κυβέρνηση, λοιπόν, με βάση αυτές τις αρχές λειτουργεί: στοχοθεσία, παρακολούθηση της υλοποίησης των στόχων και μέτρηση του αποτελέσματος. Όλα τα παραπάνω αποτελούν τη στόχευση του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα. Ειδικότερα, σε σχέση με τον σχεδιασμό και τους στόχους, σε κεντρικό επίπεδο δημιουργείται ένα ισχυρό υποστηρικτικό κέντρο δίπλα στον Πρωθυπουργό, στο άρθρο 21 του νομοσχεδίου, η Προεδρία της Κυβέρνησης. Είναι ένα ισχυρό κέντρο υποστήριξης του έργου του Πρωθυπουργού που συντονίζει τον σχεδιασμό και παρακολουθεί την εφαρμογή του κυβερνητικού προγράμματος. Το ίδιο συμβαίνει, όμως και σε όλους τους τομείς: στην οικονομία, την εκπαίδευση, την υγεία, την πρόνοια, την κοινωνική πολιτική, την ασφάλεια. Τα Υπουργεία αποκτούν επιτέλους επιτελικό ρόλο και λειτουργούν με βάση συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης που είναι μετρήσιμο.

Ταυτόχρονα, υπάρχει κεντρικός σχεδιασμός και παρακολούθηση επίτευξης των στόχων. Το Υπουργικό Συμβούλιο αποκτά θετικό, ουσιαστικό, επιτελικό ρόλο χάραξης πολιτικής και συνεδριάζει, όχι τυπικά και για την κάλυψη επικοινωνιακών αναγκών, αλλά ουσιαστικά, τακτικά μεν κάθε μήνα και έκτακτα όποτε χρειαστεί.

Τον Δεκέμβριο κάθε έτους στο τακτικό Υπουργικό Συμβούλιο εισάγεται και εγκρίνεται το Ενοποιημένο Σχέδιο Κυβερνητικής Πολιτικής και τα Σχέδια Δράσης των Υπουργείων. Αυτά προβλέ-

πονται στο άρθρο 49 και επόμενα του νομοσχεδίου. Συγκεκριμένο ρόλο έχουν επίσης τα υπουργικά συμβούλια του Απριλίου και του Σεπτεμβρίου που είναι τα συμβούλια προγραμματισμού και αξιολόγησης του κυβερνητικού έργου.

Το νομοσχέδιο εισάγει ακόμη ασυμβίβαστα και κωλύματα στους Υπουργούς, στους γενικούς γραμματείς και τα στελέχη των οργανισμών, δηλαδή σε όλα τα υψηλόβαθμα πολιτικά στελέχη, έτσι ώστε να μην υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων και βάζει καθαρούς, ξεκάθαρους κανόνες στη λειτουργία αυτών των οργάνων σε σχέση με ιδιότητες, τόσο προηγούμενες, όσο κατά τη διάρκεια της θητείας, αλλά ακόμη και για χρονικό διάστημα μετά την αποχώρηση από τη θέση.

Εισάγει κανόνες καλής νομοθέτησης και κωδικοποίησης της υπάρχουσας νομοθεσίας. Όλοι γνωρίζουμε, ειδικά όσοι ασχολούνται με την εφαρμογή του δικαίου, το μεγάλο πρόβλημα της κακονομίας και της πολυνομίας που βασανίζει τους εφαρμοστές του δικαίου. Εδώ, λοιπόν, έρχεται η Κυβέρνηση να θεσμοθετήσει, πρώτον, σε προληπτικό επίπεδο τους κανόνες της καλής νομοθέτησης και, δεύτερον, για τους ήδη υπάρχοντες νόμους, τη δυνατότητα της κωδικοποίησης της νομοθεσίας, έτσι ώστε να μην υπάρχουν αμφιβολίες για τις ισχύουσες διατάξεις και να αίρονται οι όποιες αντικρουόμενες -ενδεχομένως- πρόνοιες που υπάρχουν στους νόμους.

Στο τέταρτο μέρος του νομοσχεδίου θεσμοθετείται η Εθνική Αρχή Διαφάνειας που ενσωματώνει όλες τις διάσπαρτες δομές ελέγχου της δημόσιας και ιδιωτικής διαφθοράς που ισχύουν σήμερα, όπως το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, Επιθεώρησης Δημοσίων Έργων, Υγείας κ.λπ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ δύο με τρία λεπτά για να ολοκληρώσω.

Θέλω, λοιπόν, να τονίσω ότι αυτή η Εθνική Αρχή Διαφάνειας, που στα συγκεκριμένα άρθρα περιγράφονται λεπτομερώς τόσο οι αρμοδιότητες όσο και ο τρόπος λειτουργίας της, καταθέτει ετησίως έκθεση απολογισμού και προγραμματισμού, στις 31 Μαρτίου, στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής και αυτό είναι πολύ σημαντικό, διότι η αρχή αυτή -ας μη χρησιμοποιήσω τον όρο «λογοδοτεί»- αλλά ενημερώνει την αρμόδια επιτροπή της Βουλής και μέσω αυτής την Εθνική Αντιπροσωπεία σχετικά με τον προγραμματισμό της και με τον απολογισμό της. Και αυτό επίσης είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Είναι, λοιπόν, αυτός ο νόμος το θεμέλιο για τη νέα λειτουργία του κράτους. Ξεκινάμε φυσικά από το κεντρικό κράτος στο επίπεδο της Κυβέρνησης και των Υπουργείων. Αυτό που επιδιώκουμε, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι, όπως είπα και στην αρχή, αποτελεσματικότερο, αποδοτικότερο κράτος προς όφελος του πολίτη και της κοινωνίας.

Αυτό που επιδιώκουμε είναι την ανάκτηση της εμπιστοσύνης του πολίτη προς το κράτος, αυτής της χαμένης εμπιστοσύνης και τη δημιουργία μιας νέας σχέσης μεταξύ κράτους και πολίτη και μέσω της αποκατάστασης αυτής της εμπιστοσύνης μεταξύ του κράτους και του πολίτη μία νέα σχέση του πολίτη με το πολιτικό σύστημα. Αυτό είναι το στοίχημα, αυτό είναι το ζητούμενο.

Είναι λογικό να υπάρχει ένα μεγάλο μέρος του πολιτικού προσωπικού που είναι προσαρμοσμένο σε παλιές νοοτροπίες και αντιλήψεις, που είναι κολλημένο με το παλιό, με κατεστημένες νοοτροπίες, με κατεστημένες πρακτικές και αντιλήψεις του παρελθόντος, που θέλει να υπάρχει το πελατειακό κράτος ακριβώς για να έχει λόγο ύπαρξης. Θέλει να υπάρχει η κομματικοποίηση για να εξυπηρετούνται άλλα συμφέροντα και άλλες λογικές.

Είναι λογικό μετά από τόσα χρόνια εφαρμογής τέτοιων πολιτικών να υπάρχουν αντιδράσεις. Δεν μπορούν να ακολουθήσουν όλοι, το καταλαβαίνουμε, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι αυτές οι νοοτροπίες και αυτές οι κατεστημένες πρακτικές θα γίνουν εμπόδιο στο να προχωρήσουμε μπροστά. Γιατί η ελληνική κοινωνία που έχει υποστεί τόσα πολλά την τελευταία δεκαετία με τον μεγάλο αυτό μνημονιακό κύκλο και την πίεση, την οποία υπέστη από αυτόν, έναν μνημονιακό κύκλο που εν πολλοίς οφείλεται και σε αυτή την κακή και πελατειακή λειτουργία του κράτους, είναι πλέον ώριμη να αποδεχθεί αυτές τις αλλαγές, όχι μόνον είναι

ώριμη, αλλά μας παροτρύνει να κάνουμε αυτές τις αλλαγές.

Όπου και αν βρεθήκαμε τις τελευταίες μέρες όλοι οι συνάδελφοι στις επαρχίες μας, στην κοινωνία, στον κόσμο, ήρθαμε σε επαφή με τους πολίτες, που όλοι μάς λένε με μία φωνή: «Συνεχίστε όπως ξεκινήσατε, μη σταματάτε. Συνεχίστε με την ίδια ορμή!». Αυτή είναι η εντολή: «Κάντε αλλαγές, αλλάξτε το κράτος».

Και ναι, λοιπόν, προχωράμε, δεν σταματάμε. Με την ίδια ορμή συνεχίζουμε με σκοπό να αλλάξουμε το κράτος, να αλλάξουμε την οικονομία, να τα αλλάξουμε όλα, γιατί είναι αυτή η εντολή του ελληνικού λαού!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο ισηγυτής του ΣΥΡΙΖΑ, ο συνάδελφος κ. Χρήστος Σπίρτζης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και καλή αρχή.

Αξιότιμες κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια το πρώτο σχέδιο νόμου της Κυβέρνησης Μητσοτάκη για το επιτελικό κράτος. Την ίδια ώρα συνεδριάζει η Μόνιμη Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης για το άλλο σχέδιο νόμου.

Μετά το έλλειμμα της γνωμοδότησης από την ΚΕΝΕ, την εκ των υστέρων προσχηματική έκθεση διαβούλευσης, την ελλιπή έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους για να υπάρχει γκρίζα ζώνη σε σχέση με το κόστος, ζούμε άλλη μία διαδικασία κακής νομοθέτησης στο σχέδιο νόμου που περιλαμβάνει τις αρχές καλής νομοθέτησης.

Γιατί τέτοια βιασύνη, κύριε Υπουργέ; Εμάς, βέβαια, με την κατάρθεση του νέου σχεδίου νόμου μας βοηθάτε να βγάλουμε συμπεράσματα και βοηθάτε και τον ελληνικό λαό. Αυτά που λέμε, βέβαια, είναι σταγόνες στον ωκεανό, παρ' ότι ο Υπουργός είναι λάτρης των διαδικασιών, όπως ανέφερε στις επιτροπές.

Τι ορίζουμε ως επιτελικό κράτος όπως είναι ο τίτλος του σχεδίου νόμου για την οργάνωση, τη λειτουργία και τη διαφάνεια της Κυβέρνησης και της κεντρικής δημόσιας διοίκησης; Τι καταλαβαίνει ο πολίτης, όταν ακούει τον τίτλο και διαβάζει τις διαρροές της Κυβέρνησης;

Θα έπρεπε, λοιπόν, η Κυβέρνηση, τα Υπουργεία και επομένως και οι Υπουργοί να έχουν τέσσερις βασικές λειτουργίες στο επιτελικό κράτος: τη νομοθετική πρωτοβουλία και τη θέσπιση κανόνων, τον σχεδιασμό -στρατηγικό, βραχυπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο-, την ιεράρχηση και τη χρηματοδότηση, τον έλεγχο των διαδικασιών, της νομιμότητας και την υλοποίησή τους.

Και βέβαια για να εφαρμοστεί αυτό το σχέδιο και να υλοποιηθεί, επειδή έχουμε επιτελικό κράτος και θέλουμε επιτελικό κράτος σύμφωνα μ' αυτά που λέει η Κυβέρνηση, θα έπρεπε να περιλαμβάνεται μέσα στο σχέδιο νόμου και το ποιοι φορείς υλοποιούν, δηλαδή οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, οι περιφέρειες, οι δήμοι, άλλοι οργανισμοί, κάτι έπρεπε να υπάρχει.

Δεν νοείται επιτελικό κράτος, αν δεν υπάρχουν αυτά, τουλάχιστον όπως απαντάται στο Σύνταγμά μας αλλά και στα δικαιικά συστήματα των ευρωπαϊκών χωρών, αν δεν συμπεριλαμβάνονται τέτοιες διατάξεις που αφορούν στην αποκεντρωμένη διοίκηση και στην αυτοδιοίκηση, δηλαδή στα περιφερειακά όργανα του κράτους. Δεν νοείται επιτελικό κράτος, χωρίς την ύπαρξη διατάξεων για τη σχέση αυτών των περιφερειακών οργάνων του κράτους με την κεντρική διοίκηση, δηλαδή με τα κεντρικά όργανα του κράτους, τον βαθμό αποκέντρωσης, τον βαθμό της αποφασιστικής αρμοδιότητας που δίνεται στα περιφερειακά όργανα και όλα τα υπόλοιπα. Αυτό είναι ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό επιτελικό κράτος, κατά τα πρότυπα ιδίως των προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών που επικαλείται η Κυβέρνηση. Αλλιώς δεν νοείται.

Για να δούμε τώρα τι προβλέπει γι' αυτές τις τέσσερις λειτουργίες που θα έπρεπε να έχει η Κυβέρνηση ως επιτελικό κράτος στο νομοσχέδιο. Τα περιλαμβάνει; Η απάντηση είναι όχι. Γιατί δυστυχώς ο στόχος, το σχέδιο της Κυβέρνησης δεν είναι το επιτελικό κράτος. Δεν είναι η διαφάνεια της λειτουργίας της Κυβέρνησης και της κεντρικής διοίκησης. Δεν είναι η καταπολέμηση της γραφειοκρατίας. Δεν είναι οι σύγχρονες κυβερνητικές δομές. Δεν είναι η αποκομματικοποίηση του κράτους. Είναι ακρι-

βώς το αντίθετο. Και θα το αποδείξουμε στη συνέχεια.

Η πρώτη βασική λειτουργία του επιτελικού κράτους, η νομοθετική πρωτοβουλία, η θέσπιση κανόνων, η θέσπιση διαδικασιών, οι κανόνες καλής νομοθέτησης, όλα αυτά θέτονται υπό τον ασφυκτικό έλεγχο της Προεδρίας της Κυβέρνησης, των έξι ειδικών γραμματειών, των τετρακοσίων σαράντα μετακλητών και συνεργατών, της ΕΥΠ, της ΕΡΤ, του ΑΠΕ, όλων αυτών που μεταβιβάζονται ως αρμοδιότητες στον Πρωθυπουργό. Για τα υπόλοιπα που είπε ο κύριος Υπουργός περί διαδικασιών εξορθολογισμού και όλα τα υπόλοιπα δεν βρήκαμε κάτι.

Το μόνο που βρήκαμε είναι πιστή αντιγραφή του συνόλου των διατάξεων των άρθρων του υπάρχοντος προεδρικού διατάγματος 63 του Π.τ.Δ., όπως ισχύει. Επιλεκτικά μόνο και σκόπιμα γίνονται αποκλείσεις ή προσθήκες στο ισχύον σήμερα προεδρικό διάταγμα για να εγκαθιδρυθεί, να εδραιωθεί το νέο πρωθυπουργικό κομματικό κράτος ακόμα και με την εισαγωγική διατάξεων που έρχονται σε ευθεία παράβαση του Συντάγματος. Υπερσυγκεντρώνονται όλα στον Πρωθυπουργό ακόμα και η ΚΕΝΕ, για την οποία δεν έχουμε γνωμοδότηση, η ΚΕΚ, η Επιτροπή Κωδικοποίησης, η Εφημερίδα της Κυβέρνησης και μία σειρά άλλων πραγμάτων.

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να ρωτήσω -επειδή η Νέα Δημοκρατία είναι λάτρης των ρυθμιστικών και ανεξάρτητων αρχών- το εξής: Πήρατε γνωμοδότηση από την ΕΑΑΔΗΣΥ, από την Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων για το άρθρο 37; Οι Γενικοί Γραμματείς, σύμφωνα με το νομοσχέδιό σας, αποκτούν τελική υπογραφή ως αποφαινόμενα όργανα ελέγχου, μελετών, υπηρεσιών και οι γενικοί διευθυντές τους μεταβίβασαν τις ατομικές πράξεις. Σύμφωνα με τον ν.4412/2016 και με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, οφείλατε να είχατε πάρει τουλάχιστον γνωμοδότηση.

Αντίστοιχα, για να δείτε την αναντιστοιχία με το άλλο σχέδιο νόμου που είναι στην επιτροπή την ίδια ώρα και συζητείται, η οικονομική επιτροπή γίνεται αναθέτουσα αρχή. Δηλαδή, στο ένα νομοσχέδιο παίρνει από τους Υπουργούς αρμοδιότητες και τις πάει στον γενικό διευθυντή. Στο άλλο νομοσχέδιο αφαιρεί από το δημοτικό συμβούλιο και δεν τις πάει στην υπηρεσία, αλλά τις πηγαίνει στο στημένο, αλλοιωμένο όργανο που λέγεται οικονομική επιτροπή, για να καταλάβουμε κιάλας ποιες είναι οι ίδιες αρχές νομοθέτησης.

Η δεύτερη βασική λειτουργία είναι ο στρατηγικός ή ο ετήσιος σχεδιασμός. Και αυτός εγκρίνεται από την Προεδρία της Κυβέρνησης. Τελικά αναρωτιέμαι τι θα κάνουν οι Υπουργοί σε αυτή την Κυβέρνηση. Ακόμη και το άρθρο του Συντάγματος 83 παράγραφος 2 ορίζει ότι οι Υφυπουργοί παίρνουν αρμοδιότητες και από τον Υπουργό τους. Εδώ, όμως, τις παίρνουν μόνο από τον Πρωθυπουργό. Έχουμε, λοιπόν, «Πρωθυπουργείο».

Η τρίτη βασική λειτουργία του επιτελικού κράτους -που λέτε, που διαρρέετε προς τον κόσμο- η ιεράρχηση και η χρηματοδότηση, επίσης, εμπίπτει στη νέα δομή της Προεδρίας της Κυβέρνησης.

Για δε την τέταρτη η βασική λειτουργία του επιτελικού κράτους, δηλαδή του ελέγχου, δεν έχουμε επανάλυση της παλιότερης νομοθεσίας. Έχουμε μία μοναδική αρχή, μία μοναδική δομή -που είναι πρωτοτυπία για τα ευρωπαϊκά πράγματα- που συγκεντρώνει όλες τις ελεγκτικές αρχές στη μία εθνική αρχή διαφάνειας, με σκοπό να καθαιρεθεί ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης και οι νομίμως υπηρετούντες ελεγκτικές αρχές. Το ίδιο ακριβώς γίνεται -τυχαία;- και στην Επιτροπή Ανταγωνισμού. Μάλιστα δεν φτάνει η καθάρηση, αλλά ο διοικητής της Νέας Εθνικής Αρχής Διαφάνειας ορίζεται με πλήρως αδιαφανείς διαδικασίες από τον Πρωθυπουργό. Τα ίδια ακριβώς θεσμοθετείτε με τους θεματικούς Γενικούς Γραμματείς.

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να καταθέσω την επιστολή του Κυριάκου Μητσοτάκη ως Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης προς το Συμβούλιο της Επικρατείας. Ακούστε τι έλεγε τότε: «Ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης κατά το άρθρο 1 παράγραφος 3 του ν.3074/2000 είχε διοριστεί για πενταετή θητεία, η οποία έληξε στις 13 Σεπτεμβρίου 2009. Έκτοτε δε παραμένει στη θέση του σύμφωνα με τις πάγιες διατάξεις και τη θεμελιώδη αρχή του διοικητικού δικαίου η οποία επιτάσσει τη συνέχεια της διοικητικής δράσης. Η αρχή αυτή δεδομένης της σπουδαιότητας των

αρμοδιοτήτων που ασκεί ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης επιβάλλει τη συνέχιση της προσφοράς των υπηρεσιών του νυν υπηρετούντος Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης με σκοπό την απρόσκοπτη λειτουργία του οικείου θεσμού κατά τα παγίως ισχύοντα στο διοικητικό δίκαιο».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σπίρτζης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογرافίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εάν, λοιπόν, σε λένε Ρακιντζή, είσαι για δύο θητείες και ας έχει λήξει η θητεία σου. Το ίδιο συμβαίνει και εάν σε λένε Κυριτσάκη. Εάν σε λένε διαφορετικά, παύεσαι.

Κύριε Υπουργέ, υποβαθμίζεται το ΣΕΠΕ, το ΣΔΟΕ. Σε αυτό είστε συνεπής. Τα είχατε πει στην Κω. Είχατε πει στην Κω ότι φτάνουν οι έλεγχοι. Βέβαια, θα θυμηθείτε τι γινόνταν και με το ΣΕΠΕ και με το ΣΔΟΕ πριν. Μπορείτε να ανατρέξετε στις εφημερίδες για να δείτε τι συνέβαινε πριν από επτά με οχτώ χρόνια.

Εμείς -και είναι ειλικρινές αυτό- δείξαμε τις διαθέσεις μας για το πώς θα ασκήσουμε τον θεσμικό μας ρόλο ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, με υπευθυνότητα, χωρίς στρεβλώσεις και υπερβολές, χωρίς λαϊκισμούς -παρ' ότι αυτά βιώσαμε τεσεραράμισι χρόνια- με αιτιολογημένες απόψεις. Θα αναδεικνύουμε, όμως, κάθετα τις πολιτικές μας διαφωνίες.

Παρ' ό,τι, κύριε Υπουργέ, εσείς δείξατε ως συμπεριφορά τουλάχιστον στην επιτροπή, μετά τις πιέσεις των περισσότερων κομμάτων στην Αντιπολίτευση, μία διάθεση -και πρέπει να το αναγνωρίσουμε αυτό- στοιχειώδους συνεργασίας, με αλλαγές στα άρθρα που ήταν δεδομένη η αντισυνταγματικότητα, αλλά και σε κάποια άλλα που προτείναμε χωρίς να έχει σημασία εάν ήταν δευτερεύουσας σημασίας, τελικά, ως Κυβέρνηση τι αποδεικνύετε; Ότι το μόνο που θέλετε είναι να επιβεβαιώσετε τη λαϊκή σοφία: «Ο λύκος και εάν εγέρασε και άσπρισε το μαλλί του, μήτε τη γνώμη άλλαξε, μήτε την κεφαλή του».

Επιχειρείτε σκληρή κομματικοποίηση του κράτους, όχι απλά την παλιννόρθωση του κράτους της Δεξιάς, μιας και οι πολίτες ακόμη και της οργανωμένης βάσης της Νέας Δημοκρατίας δεν επικροτούν τέτοιες λογικές.

Επιχειρείτε την οικοδόμηση ενός κομματικού μηχανισμού υπό τον ασφυκτικό έλεγχο του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη και των συνεργατών του. Φέρνετε άρον-άρον δύο σχέδια νόμου χωρίς καμμία αρχή καλής νομοθέτησης και προχωράτε σε μια σκληρή αντιμεταρρύθμιση.

Είχαμε διαβάσει τον δεκάλογο και το ένα το διορθώσατε. Την κατάργηση του Μητρώου Επιτελικών Στελεχών τη συνεχίζετε, την κατάργηση των Διοικητικών Τομεακών Γραμματέων, την κατάργηση του Παρατηρητηρίου για τη Δημόσια Διοίκηση, την άμβλυνση του ασυμβίβαστου των Υπουργών και των Υφυπουργών, την άμβλυνση τυπικών προσόντων μετακλητών, την αύξηση του κόστους των μετακινήσεων, την κατάργηση της ΕΣΚΑΕΝ-ΚΕΝΕ -είναι πρόσφατος ο νόμος για την κωδικοποίηση- την κατάργηση του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και των Ελεγκτικών Σωμάτων, την υποβάθμιση του ΣΕΠΕ και του ΣΔΟΕ.

Αυτό που πήρατε πίσω ήταν η κατάργηση του πολυετούς προγραμματισμού προσλήψεων και να σας δώσουμε συγχαρητήρια, αλλά για να μην χαλάσουμε τον δεκάλογο, θα δανειστούμε κάτι από το άλλο νομοσχέδιο, την προσβολή στην ψήφο του ελληνικού λαού στις δημοτικές εκλογές με την πλήρη καταστρατήγηση που προβλέπεται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν έχετε κανένα σχέδιο για τη δημόσια διοίκηση, καμμία στρατηγική. Έχετε ένα σχέδιο, ένα τέλειο σχέδιο όχι για αυτά που λέγατε προεκλογικά στον ελληνικό λαό, όχι για τη λήψη που δεχθήκαμε τεσεραράμισι χρόνια, αλλά για ένα πρωθυπουργικό, κομματικό κράτος. Δεν είναι αυτό το σχέδιο.

Ο κ. Μητσοτάκης το σχέδιο αυτό ως πρόταση το γνωρίζει από το 2014, από τότε που ήταν Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης, όταν μέχρι τον Αύγουστο του 2018 η μητρόπολη παραγωγής νεοφιλελεύθερων ιδεών, ο ΟΟΣΑ, έδωσε την αντίστοιχη έκθεση.

Η σύσταση λοιπόν, αυτής της έκθεσης του ΟΟΣΑ μιλάει γι' αυτό, για την υπερδομή που θεομοθετείται, μόνο που αυτό που

κάνετε εσείς είναι ακόμη χειρότερο γιατί βάζετε και πρόσθετες αρμοδιότητες, αλλά κυρίως γιατί αναφέρει η ίδια η έκθεση ότι σε κράτη-μέλη του ΟΟΣΑ είναι σπάνιο φαινόμενο η ύπαρξη ενός μόνο θεσμού που να καλύπτει όλες αυτές τις λειτουργίες, δηλαδή το κέντρο διακυβέρνησης υπό τον Πρωθυπουργό να συγκεντρώνει αρμοδιότητες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ δύο λεπτά ακόμη.

Και γιατί το λέω αυτό; Το αναφέρει πάλι η έκθεση, ότι τα κράτη-μέλη του ΟΟΣΑ διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με την ιστορική εξέλιξη, το πολιτισμικό περιβάλλον και το συνταγματικό πλαίσιο κάθε χώρας. Σήμερα διευρύνθηκαν αυτά που έλεγε η έκθεση του ΟΟΣΑ, όμως τότε οι θεσμοί πίεζαν για να υλοποιηθούν όλα τα αντικοινωνικά μέτρα -και για αυτό το πρότεινε ο ΟΟΣΑ- που επέβαλλαν στη χώρα και πολλά από αυτά τα ανατρέψαμε το 2015. Αν είμαστε εδώ καλά όλοι, να τα βλέπουμε ένα-ένα.

Γιατί δεν το θεσμοθετήσατε τότε; Μήπως είχατε αντισυνταγματικό κώλυμα; Γιατί; Πριν από πέντε χρόνια είχατε την έκθεση, από το 2012 είχατε την έκθεση. Καταλαβαίνετε ποια είναι τα αντισυνταγματικά κωλύματα.

Καταθέτω στα Πρακτικά και την έκθεση του ΟΟΣΑ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σπίρτζης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογرافίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Υπουργέ, ως χώρος θα θυμηθούμε τι λέγατε για τους μετακλητούς, για το κόστος που το ανεβάζετε σήμερα, για τα ασυμβίβαστα που τα αμβλύνετε σήμερα, για κάποιους συγγενείς που δεν θεσμοθετείτε να μην υπάρχει περίπτωση να τους χρησιμοποιήσεις, για την αριστεία που προβλέπεται ότι θα είναι απόφοιτοι γυμνασίου όλοι οι μετακλητοί και σε ένα χρόνο θα δούμε τι θα λέτε και σήμερα για το αποτελεσματικό κράτος γιατί κινδυνεύετε να τα κολλήσετε όλα με αυτά που κάνετε, για να καταλάβει ο ελληνικός λαός το σχέδιο, το τέλειο σχέδιο που έχετε επικοινωνήσει για την άλωση του κράτους εντός τριάντα ημερών.

Δυστυχώς, δεν δηλητηριάζετε μόνο την πολιτική ζωή, αλλά γκρεμίζετε την αξιοπιστία θεσμών, όπως του Γενικού Επιθεωρητή και των ελεγκτικών μηχανισμών. Επαναφέρετε το σχέδιο «όποιος δεν είναι δικός μας θα ελέγχεται, όποιος δεν είναι ή θα ελέγχεται ή θα απαλλάσσεται».

Όμως, κύριε Γεραπετρίτη, κύριε Υπουργέ, εσείς δεν προέρχεστε πολιτικά από την Ακροδεξιά, για αυτό κλείνω με λίγες γραμμές από ένα βιβλίο που σας αγόρασα για δώρο. Είμαι σίγουρος ότι το έχετε διαβάσει στο παρελθόν αλλά το έχετε ξεχάσει. «Στο σχέδιο υπάρχει ένα λάθος. Στο καθεστώς υπάρχει ένα λάθος. Όχι, οι άνθρωποι δεν χωρίζονται σε εκείνους που είναι με το καθεστώς και σε εκείνους που δεν είναι με το καθεστώς. Ένα λάθος, ένα λάθος κρίσιμο έχουμε κάνει. Το καθεστώς είναι διάτρητο από το ένα τούτο λάθος. Το σχέδιο είναι διάτρητο από το ένα τούτο λάθος, ένα λάθος δυναμική που θα μας τινάξει στον αέρα.» Είναι «Το λάθος» του Αντώνη Σαμαράκη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ τον κ. Σπίρτζη.

Κλείνει πλέον ο κατάλογος εγγραφής. Έχουν εγγραφεί εξήντα επτά συνάδελφοι, οι υπηρεσίες θα φτιάξουν τώρα τον κατάλογο και θα σας τον μοιράσουν εγκαίρως. Άρα θεωρήστε 100% ότι θα έχουμε και αύριο συνεδρίαση. Νομίζω ότι απόψε γύρω στις 23.00' έως τις 0.00' μπορούμε να διακόψουμε και να συνεχίσουμε αύριο.

Καλώ στο Βήμα τον παλιό συνάδελφο κ. Χάρη Καστανίδη, ειδικό αγορητή από το Κίνημα Αλλαγής, και τον καλωσορίζουμε οι παλιοί του συνάδελφοι εκ νέου στα βουλευτικά έδρανα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ για το καλωσόρισμα. Καλώς σας βρίσκω!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη μεταπολεμική πολιτική εποχή δεν υπάρχει κυβέρνηση -ή και κόμμα- που να μη συνοδεύει το πρόγραμμά της με μία ιδέα διοικητικής μεταρρύθμισης. Κάθε δε κυβέρνηση υπολογίζει ότι η δική της πρόταση για τη διοικη-

τική μεταρρύθμιση είναι αυτή που έλειπε μέχρι εκείνη τη στιγμή που τη συνέλαβε. Έκαστος δε εκ των Υπουργών, ακόμη και όταν πρόκειται για διοικητικές μικροδιευθετήσεις, εκλαμβάνει τις ιδέες του, ως κάτι πρωτοποριακό για την εξέλιξη του διοικητικού συστήματος. Και συνήθως επανέρχμαστε σε νεότερη εποχή, στο συμπέρασμα ότι τίποτα ουσιαστικό δεν άλλαξε.

Η Κυβέρνηση, η οποία σήμερα εισηγείται το νομοσχέδιο για το δήθεν επιτελικό κράτος, υποπίπτει στο ίδιο λάθος και πρέπει να θυμίσω στον αξιότιμο κύριο καθηγητή, εκ δεξιών μου παρευρισκόμενο, ότι οι διοικητικές μεταβολές οι οποίες έχουν πράγματι σημασία, είναι αυτές που η κοινωνία αξιώνει στη ζήτηση των διοικητικών υπηρεσιών και κατοχυρώνονται στο τέλος και στη συνειδήσή της.

Ας πούμε, εάν ρωτήσετε τον πολίτη ποια θεωρεί σοβαρή διοικητική μεταρρύθμιση, θα σας ανέφερε την τομή που έγινε με το ν.2190, τον νόμο Πεπονιά, ως την πιο χαρακτηριστική προσβολή των πελατειακών σχέσεων.

Επίσης, έχει καταγραφεί στη συνειδήσή του η προσπάθεια οργανωμένου συστήματος διαφάνειας, όπως αποτυπώθηκε στο νόμο για τη «ΔΙΑΓΓΕΙΑ», την οποία, μάλιστα, αρκετοί και από τα δεξιά και από τα αριστερά επιχείρησαν να ψαλιδίσουν, αλλά δεν το κατάφεραν λόγω της πολιτικής και κοινωνικής αντίδρασης.

Μία τρίτη σημαντική μεταρρύθμιση είναι τα διαδοχικά κύματα ενίσχυσης των βαθμών αυτοδιοίκησης, της ίδρυσης δύο βαθμών αυτοδιοίκησης και της ενίσχυσής τους με αρμοδιότητες, παρ' ότι αυτές, μέχρι σήμερα, δεν συνοδεύτηκαν κατά την άσκησή τους από τους κατάλληλους οικονομικούς πόρους.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, εισηγείται, όπως η ίδια ισχυρίζεται, νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος. Τώρα, θα πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συνηγορήσουμε για την επιστημονική και πολιτική εννοιολόγησή του όρου. Όταν μιλούμε για επιτελικό κράτος, μιλούμε για το κράτος-στρατηγείο που προγραμματίζει και σχεδιάζει τις γενικές πολιτικές του κράτους. Από αυτό το επιτελικό κράτος, που είναι αρθρωμένο σε λίγα Υπουργεία, με λίγες διευθύνσεις και με προσωπικό πολύ υψηλών επιστημονικών προσόντων, μεταφέρονται, σχεδόν στο σύνολό τους, οι εκτελεστικές αρμοδιότητες στους δύο βαθμούς αυτοδιοίκησης και στις αποκεντρωμένες υπηρεσίες. Τότε μόνο υπάρχει επιτελικό κράτος.

Το επιτελικό κράτος δεν είναι, δηλαδή, διευθετήσεις κορυφής, αλλά μία βαθιά διοικητική μεταρρύθμιση που δίδει στο κεντρικό κράτος τα χαρακτηριστικά στρατηγείου που σχεδιάζει, αλλά οι εκτελεστικές του αρμοδιότητες, πλην δικαιοσύνης, εξωτερικής πολιτικής και φορολογίας, μεταφέρονται στις αποκεντρωμένες υπηρεσιακές δομές και στους δύο βαθμούς τοπικής αυτοδιοίκησης. Κι αν νομίζετε ότι μπορούμε να διαφωνήσουμε στη σχετική εννοιολόγηση, δεν έχουμε παρά να ανατρέξουμε σε ομοτέχνους σας ή και σε μεγάλους δημοσιολόγους από την αρχή του 20^{ου} αιώνα μέχρι σήμερα. Κάτι τέτοιο επιχειρείται με το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης, μια τέτοιου τύπου δομική μεταρρύθμιση για το επιτελικό κράτος; Όχι. Είναι διευθετήσεις κορυφής.

Σε όλη τη διάρκεια της μακράς προεκλογικής περιόδου η Κυβέρνηση μετέδιδε μία προπαγανδιστική εικόνα, την οποία αναπαρήγαγαν πρόθυμοι δημοσιογράφοι, ότι θα πρόκειται για ένα νέο σύστημα της πρωθυπουργικής εξουσίας, συγγενές της οργάνωσης της γερμανικής Καγκελαρίας ή του Cabinet Office του Ηνωμένου Βασιλείου. Στην πραγματικότητα, τίποτα από τα δύο δεν συμβαίνει. Υπάρχουν οι προσομοιώσεις, αλλά με μία εξαιρετική, τεράστια διαφορά. Οι ρυθμίσεις της Κυβέρνησης δεν αγγίζουν αυτό που πέτυχαν οι Γερμανοί και οι Βρετανοί στη δημόσια διοίκησή τους, δηλαδή ισχυρές και με μεγάλες εξουσίες αποκεντρωμένες δομές. Τα ομόσπονδα κρατίδια στη Γερμανία έχουν εξαιρετικές οικονομικές και διοικητικές αρμοδιότητες -κάτι που δεν συμβαίνει βεβαίως, εδώ-, ενώ οι Βρετανοί, εκτός από τις αποκεντρωμένες δομές έχουν οργανώσει ένα κράτος εξαιρετικά αποδοτικό. Εδώ δεν είναι.

Επιχειρούνται, λοιπόν, διοικητικές μικροδιευθετήσεις και μία μεγάλη επέμβαση -είναι η ουσία του συζητούμενου νομοσχεδίου-, που είναι η διαμόρφωση αυτοτελούς δημόσιας υπηρεσίας, της Προεδρίας της Κυβέρνησης, μέσω της οποίας ενισχύεται το πρωθυπουργικό σύστημα.

Το πρωθυπουργικοκεντρικό σύστημα ενισχύεται στη χώρα μας

διαρκώς από τη συνταγματική μεταρρύθμιση του 1985 και ύστερα με πολλές πολιτικές δυσλειτουργίες. Όσες φορές αναζητήθηκαν πολιτικές εκτονώσεις από την υπερασγκέντρωση εξουσίας στον Πρωθυπουργό, δεν βρέθηκαν, ώστε να αντιμετωπισθούν προκύψασες πολιτικές και κοινωνικές εντάσεις.

Σήμερα κάνουμε ένα ακόμη βήμα ενίσχυσης του πρωθυπουργοκεντρικού συστήματος. Η αυτοτελής αυτή δημόσια υπηρεσία που υπάγεται στον Πρωθυπουργό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πέντε Γενικές Γραμματείες, μία Ειδική Γραμματεία, δηλαδή, σύνολο έξι Γραμματειών, έχει και μία Γενική Διεύθυνση -θα σχολιάσω μετά τη Γενική Διεύθυνση-, τη Γενική Διεύθυνση του Τυπογραφείου. Δηλαδή, ο συντονισμός και η εποπτεία του Πρωθυπουργού ξεκινάει άκρις σημείου επικίνδυνων αποστολών, όπως η διαχείριση του Εθνικού Τυπογραφείου, το οποίο αποσπάται από το μέχρι σήμερα Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Σπουδαία επιτελική δουλειά και συντονισμός, οφείλω να πω.

Η Προεδρία της Κυβέρνησης, έχει τουλάχιστον εκατό μετακλητούς υπαλλήλους, έχει τριακόσιους σαράντα αποσπασμένους, σύνολο τετρακόσιους σαράντα, των οποίων η επιλογή αρχίζει και τελειώνει με την επιθυμία του Πρωθυπουργού. Δεν υπάρχει, δηλαδή, κανένα εχέγγυο απροσωπώληπτης κρίσης, όπως στις επιλογές του προσωπικού ή στις μετακινήσεις του προσωπικού στο εσωτερικό της κεντρικής διοίκησης. Είναι αποφασιστική αρμοδιότητα του Πρωθυπουργού. Αυτός επιλέγει τους μετακλητούς, αυτός επιλέγει τους αποσπασμένους κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης. Σε αυτούς, βεβαίως, θα προσθέσετε προσωπικό ανήκον στις διπλωματικές υπηρεσίες, στα Σώματα Ασφαλείας και στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Πέραν των τετρακοσίων σαράντα ανθρώπων που συγκροτούν την Προεδρία της Κυβέρνησης, βεβαίως μετακινείται -δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά- το σύνολο του προσωπικού του Εθνικού Τυπογραφείου, το οποίο μέχρι τώρα αποτελούσε Ειδική Γραμματεία με μετακλητό επικεφαλής, άρα και αυξημένα προσόντα. Τώρα θα είναι γενικός διευθυντής.

Η προσπάθεια υπερασγκέντρωσης εξουσιών γύρω από τον Πρωθυπουργό προκαλεί και την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Άκουγα, στη διάρκεια των συζητήσεων στην Κοινοβουλευτική Επιτροπή, τον κύριο Υπουργό να λέει «δεν θίγεται καμμία απολύτως αρμοδιότητα των Υπουργών. Δεν θίγεται καμμία δραστηριότητα της δημόσιας διοίκησης».

Του είχα επισημάνει τότε -το επισημαίνω και σήμερα στην Ολομέλεια- ότι ο Γενικός Γραμματέας Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων είναι η μία από τις πέντε Γενικές Γραμματείες της Προεδρίας της Κυβέρνησης και ο τελικός συντάκτης των νομοσχεδίων και των τροπολογιών. Σήμερα ο Υπουργός διαμορφώνει με τους επιτελείς του -ίσως και με μία νομοπαρασκευαστική επιτροπή- ένα σχέδιο νόμου, το υποβάλει στη Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού και μετά παραλαμβάνει το νομοσχέδιο ο Υπουργός και το καταθέτει στη Βουλή.

Με τις ρυθμίσεις που εισηγείται η Κυβέρνηση ο Υπουργός δικαιούται να κάνει δύο πράγματα: Πρώτον, να υποβάλλει τα σέβη του στον Γενικό Γραμματέα Κοινοβουλευτικών και Νομικών Θεμάτων. Το μόνο που κάνει, δηλαδή, είναι να δηλώσει τις κατευθυντήριες αρχές της μελλοντικής νομοθετικής του πρωτοβουλίας. Επαναλαμβάνω, τις κατευθυντήριες αρχές. Το πολύ πολύ, δε, το οποίο κατά παραχώρηση μπορεί να κάνει, είναι να υποβάλει ένα προσχέδιο.

Η Γενική Γραμματεία Κοινοβουλευτικών και Κοινωνικών Θεμάτων είναι αυτή που θα κρίνει συνταγματικότητες, θα κρίνει εάν, ενδεχομένως, μία ρύθμιση του εισηγούμενου Υπουργού έρχεται σε αντίθεση με νομοσχέδιο άλλου Υπουργού, θα συντάξει το τελικό σχέδιο νόμου και θα το υποβάλει στη Βουλή. Προσέξτε, δεν μπορεί ο υπάλληλος της Βουλής, σύμφωνα με τον κοινό νομοθέτη, κ. Γεραπετρίτη, να παραλάβει το νομοσχέδιο, αν δεν το έχει συντάξει η Γενική Γραμματεία Κοινοβουλευτικών και Νομικών Θεμάτων της Προεδρίας της Κυβέρνησης. Εξανίσταται και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Επειδή ο Υπουργός είναι ακαδημαϊκός, υποθέτω ότι σέβεται τους συναδέλφους του που παρατηρούν και σχολιάζουν.

Εξανίσταται, λοιπόν, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής και

σας λέει: «Η Κυβέρνηση παρίσταται στη Βουλή διά των εκπροσώπων της που είναι οι Υπουργοί, οι Αναπληρωτές και οι Υφυπουργοί. Αυτοί υποβάλλουν. Ο κοινός νομοθέτης δεν μπορεί να ορίσει τις αρμοδιότητες των υπαλλήλων, σχετικά με το αν θα παραλαμβάνουν ή όχι νομοσχέδιο κατατεθειμένο από άλλον. Δεν μπορείτε να ορίσετε, δηλαδή, αρμοδιότητα των υπαλλήλων της Βουλής, παρά μόνο ο Κανονισμός της.

Τώρα, κύριε Υπουργέ, εκπροσωπώντας κατά τον τρέχοντα πολιτικό χρόνο εντός της Αιθούσης το κόμμα το οποίο εισηγείται, υποθέτω ότι θα κατανοήσετε καλύτερα τον συνάδελφό σας κ. Μακρυδημήτρη, ο οποίος παραδοσιακά ανήκει σε αυτό τον χώρο και άρα έχει μια σταθερότητα στις απόψεις του, εν αντιθέσει με τους προσκαίρως εκπροσωπούντες -γενική είναι η παρατήρηση- τα πολιτικά κόμματα.

Ο κ. Μακρυδημήτρης, λοιπόν, σταθερός στις απόψεις του, υποστηρίζει δύο πράγματα: Πρώτον, ότι η παντοδυναμία του Πρωθυπουργού και, κατά αντανάκλαση, του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δημιουργεί μείζον θέμα στον σχεδιασμό μιας σύνολης κυβερνητικής πολιτικής, αποτελεί ανασχετικό παράγοντα σε έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό των κυβερνητικών μηχανισμών και των αντιστοίχων σκιδών κυβερνητικών μηχανισμών.

Δεύτερον, σε έναν συλλογικό τόμο του Ιδρύματος «Σάκη Καράγιωργα», ο καθηγητής Μακρυδημήτρης επιχειρεί να συνοψίσει τα συμπεράσματα πολλών εκθέσεων. Από την αρχή της δεκαετίας του 1950 είχαμε την εξαιρετική έκθεση του Βαρβαρέσου επί του οικονομικού ζητήματος, αλλά από τα θέματα που έθιγε, ένα από τα σοβαρότερα ήταν η αναδιάρθρωση των κρατικών μηχανισμών.

Αξιολογώντας, λοιπόν, τις διαφορές εκθέσεις, από την έκθεση Βαρβαρέσου μέχρι την έκθεση Λανγκρόντ και από εκεί μέχρι την έκθεση της επιτροπής Δεκλερής, ο Μακρυδημήτρης τονίζει ότι η διοικητική παθολογία της χώρας συνίσταται στην ενίσχυση εξουσιών σε διάφορα επάλληλα μεταξύ τους επίπεδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε, και θα τελειώσω.

Η διοικητική παθολογία με την ενίσχυση των αποφασιστικών δυνάμεων επιρροής, όπως τις χαρακτηρίζει ο καθηγητής Μακρυδημήτρης προκύπτει εντός του πολιτικού συστήματος με τη συγκέντρωση αποφασιστικής επιρροής στην εκτελεστική εξουσία. Εντός της εκτελεστικής εξουσίας με τη συγκέντρωση αποφασιστικής επιρροής στον Πρωθυπουργό. Εντός της διοίκησης στο πολιτικό της τμήμα. Και εντός της διοικητικής ιεραρχίας η αποφασιστική ενίσχυση επιρροής είναι στα κορυφαία της στελέχη.

Εσείς κινείστε προς την ενίσχυση της διοικητικής παθολογίας. Κάνετε ακόμη ένα βήμα για την ενίσχυση της πρωθυπουργικής εξουσίας. Θα μπορούσα να αναφωνήσω: Εύγε, απίστευτη διοικητική σύλληψη!

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να σας πω ότι λυπάμαι, γιατί το σωστό βήμα για την ενοποίηση των διάσπαρτων ελεγκτικών

μηχανισμών στο πλαίσιο της Αρχής Διαφάνειας, υπονομεύεται από τις ρυθμίσεις επιλογής των οργάνων της. Πρώτα απ' όλα, η Αρχή Διαφάνειας -και σωστά- σχεδιάζεται να είναι μία αρχή που έχει όλες τις εγγυήσεις λειτουργίας των ανεξάρτητων αρχών. Και οι επικεφαλής της και οι υφιστάμενοί τους έχουν πλήρη λειτουργική ανεξαρτησία, δεν υπόκεινται σε κρατική εποπτεία ή έλεγχο και απολογούνται σε κοινοβουλευτικά όργανα, στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας.

Αφού έχει όλα τα χαρακτηριστικά ανεξάρτητης αρχής, γιατί την υπάγετε στο καθεστώς του Υπουργείου Εσωτερικών; Αυτή είναι η πρώτη παρατήρηση.

Και η δεύτερη παρατήρηση: Ο τρόπος επιλογής του συμβουλίου διοίκησής της, καθώς και του διοικητή, μας γυρίζει πολλές δεκαετίες πίσω. Δεν έχει κανένα εγγύσιο απροσωπώληπτης κρίσης. Η επιτροπή που θα κρίνει τον διοικητή και το συμβούλιο της αρχής, συγκροτείται από ανθρώπους της απολύτου εμπιστοσύνης της Κυβέρνησης. Κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου, τον διοικητή της Αρχής της Διαφάνειας, όπως σωστά επισημάνθηκε μέχρι τώρα, κάνει ανεξέλεγκτος ο Πρωθυπουργός.

Για όλους αυτούς τους λόγους και μερικούς που δεν μου επιτρέπει ο χρόνος, να αναφέρω, εμείς ως Κίνημα Αλλαγής απορρίπτουμε επί της αρχής το συζητούμενο νομοσχέδιο. Θα μας δοθεί η ευκαιρία στη συζήτηση επί των άρθρων να κάνουμε πλείονες παρατηρήσεις, κύριε Υπουργέ, ελπίζοντας ότι τις αντιφάσεις που θα επισημάνουμε θα τις διορθώσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θέλω να υπενθυμίσω ότι η συζήτηση είναι ενιαία επί της αρχής και επί των άρθρων. Δεν θα γίνει σήμερα επί της αρχής και αύριο επί των άρθρων. Είναι ενιαία η συζήτηση.

Απλώς οι εισηγητές και οι Κοινοβουλευτικοί έχετε τις δευτερολογίες σας, όπου μπορείτε...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Επειδή θα ακολουθήσει δεύτερη συζήτηση, εκλαμβάνω ότι η δεύτερη συζήτηση αύριο θα είναι εστιασμένη στα άρθρα, οπότε εκεί θα πούμε τα περισσότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, λόγω πάγιας τακτικής -που την ξέρετε- μην περιμένετε ότι θα γίνει ψηφοφορία επί της αρχής σήμερα. Για αυτό το διευκρινίζω. Αλλιώς, στη δευτερολογία σας μπορείτε να μιλήσετε για τα άρθρα.

Πριν ανέβει ο κ. Συντυχάκης στο Βήμα, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα την υπ' αριθμ. πρωτ. 13167/7566 από 5 Αυγούστου 2019 απόφαση του Προέδρου της Βουλής για τη σύσταση και συγκρότηση της Ειδικής Διαρκούς Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων.

Η σχετική απόφαση έχει αναρτηθεί στην Κοινοβουλευτική Διαφάνεια και θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα απόφαση καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Πρωτ: 13167

Αριθμ.

Διεκπ: 7566

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΘΕΜΑ: Σύσταση και συγκρότηση της Ειδικής Διαρκούς
Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Έχοντας υπ' όψιν:

1. τις διατάξεις του άρθρου 32Α, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των άρθρων 29 παρ. 5 και 31 παρ. 3, του Κανονισμού της Βουλής,
2. την υπ' αρ. 11618/6591 από 20 Ιουλίου 2019, απόφασή μας για τον ορισμό του κ. Νικήτα Κακλαμάνη, Α' Αντιπροέδρου της Βουλής, ως Προέδρου της Ειδικής Διαρκούς Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, για την ΙΗ' Βουλευτική Περίοδο,
3. τις υπ' αρ. 3130, 3131, 3132, 3133, 3134 και 3135 από 26 Ιουλίου 2019 επιστολές μας προς τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων,
4. το υπ' αρ. πρωτ. 3253/2019 έγγραφο της Κ.Ο. της Νέας Δημοκρατίας, το υπ' αρ. πρωτ. 3349/2019 έγγραφο της Κ.Ο. του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ (ΣΥΡΙΖΑ), το υπ' αρ. πρωτ. 3303/2019 έγγραφο της Κ.Ο. του Κινήματος Αλλαγής, το υπ' αρ. πρωτ. 3209/2019 έγγραφο της Κ.Ο. του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας (Κ.Κ.Ε.), το υπ' αρ. πρωτ. 3269/2019 έγγραφο της Κ.Ο. της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΥΣΗΣ – ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ και το υπ' αρ. πρωτ. 3282/2019 έγγραφο της Κ.Ο. ΜΕΡΑ25,

αποφασίζουμε

1. Τη σύσταση της προβλεπόμενης από το άρθρο 32Α του Κανονισμού της Βουλής Ειδικής Διαρκούς Επιτροπής Ευρωπαϊκών Υποθέσεων για την ΙΗ' Βουλευτική Περίοδο.
2. Τη συγκρότηση της ως άνω Επιτροπής ως εξής:

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

1. Κακλαμάνης Νικήτας, Πρόεδρος
2. Ανδριανός Ιωάννης
3. Βαρτζόπουλος Δημήτριος
4. Βολουδάκης Μανούσος - Κωνσταντίνος
5. Γιαννάκου Μαριορή (Μαριέττα)
6. Καιρίδης Δημήτριος
7. Καλαφάτης Σταύρος
8. Κατσανιώτης Ανδρέας
9. Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)
10. Κεφαλογιάννη Όλγα
11. Λοβέρδος Ιωάννης – Μιχαήλ (Γιάννης)
12. Μάνη – Παπαδημητρίου Άννα
13. Παπαδημητρίου Χαράλαμπος (Μπάμπης)
14. Πνευματικός Σπυρίδων
15. Συρίγος Ευάγγελος (Άγγελος)
16. Τσαβδαρίδης Λάζαρος
17. Αβραμάκης Ελευθέριος
18. Κασιμάτη Ειρήνη (Νίνα)
19. Μαμουλάκης Χαράλαμπος (Χάρης)
20. Μεικόπουλος Αλέξανδρος
21. Μπουρνούς Ιωάννης
22. Μωραϊτης Αθανάσιος (Θάνος)
23. Παπαδόπουλος Αθανάσιος
24. Σκούφα Ελισσάβετ (Μπέττυ)
25. Φωτίου Θεανώ
26. Πάνας Απόστολος
27. Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)
28. Καραθανασόπουλος Νικόλαος
29. Μανωλάκου Διαμάντω
30. Μπούμπας Κωνσταντίνος
31. Σακοράφα Σοφία

Αθήνα, 5 Αυγούστου 2019

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΤΑΣΟΥΛΑΣ

Κοινοποίηση:

- Γραφείο Προέδρου της Βουλής
- Γραφείο Α' Αντιπροέδρου της Βουλής
- Γραφείο Γενικού Γραμματέα της Βουλής
- Γραφείο Ειδικού Γραμματέα της Βουλής
- Γραφεία Κοινοβουλευτικών Ομάδων
- Αναφερόμενους και αναφερόμενες κ.κ. Βουλευτές
- Γενική Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Έργου
- Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου
- Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- Διεύθυνση Διαρκών Επιτροπών
- Διεύθυνση Ειδικών Μονίμων Επιτροπών
- Γενική Διεύθυνση Διεθνών Σχέσεων και Επικοινωνίας
- Διεύθυνση Ευρωπαϊκών Υποθέσεων
- Διεύθυνση Πληροφορικής και Επικοινωνιών

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ

α.α.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΖΙΤΣΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Συνυπουργός, ειδικός αγορητής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, έχει τον λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση επιχειρεί να εμφανίσει αυτές τις αλλαγές ως ουδέτερες και αταξικές, ως αναγκαίες για το καλό -δήθεν- όλης της κοινωνίας.

Η αλήθεια, όμως, είναι ότι αυτές αποτελούν υποδείξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Κομισιόν και του ΟΟΣΑ, προκειμένου να καταστούν εγχειρίδιο για την επίτευξη των στόχων του κεφαλαίου στη βάση των όσων έχουν ήδη νομοθετηθεί σε βάρος του λαού με τα τρία μνημόνια από όλες τις προηγούμενες κυβερνήσεις και συγκυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ την τετραετία που πέρασε. Συνεπώς, η επικινδυνότητα και η αντιλαϊκότητα του είναι δεδομένες για τον λαό.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πιάνοντας το νήμα από εκεί που το άφησε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, επιχειρεί μία σειρά θεσμικές αλλαγές για να οργανωθεί και να λειτουργήσει πιο επιτελικά το αστικό κράτος με όρους σύγχρονου μανάτζμεντ και διοίκησης επιχειρήσεων.

Πίσω από τα παραπλανητικά και βαρύγδουπα συνθήματα της αποτελεσματικότητας και της αποκομματικοποίησης επιδιώκει, πρώτον, να διαμορφώσει μία κρατική διοίκηση πιο συγκεντρωτική, πιο εχθρική απέναντι στις διεκδικήσεις του εργατικού λαϊκού κινήματος και παράλληλα πιο αποτελεσματική, πιο ανθεκτική στην εξυπηρέτηση των επιχειρηματικών ομίλων για την ανάκαμψη της κερδοφορίας τους, πιο ικανή στην επιβολή της αντεργατικής, αντιλαϊκής πολιτικής.

Δεύτερον, επιδιώκει να διαμορφωθεί ένας πυρήνας ανώτερων κρατικών υπαλλήλων που θα εξασφαλίζει τη συνέχεια αυτής της πολιτικής, ανεξάρτητα από την εκάστοτε πολιτική συγκυρία, την όποια κυβερνητική εναλλαγή ή την παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα.

Τρίτον, επιδιώκει να ανακτήσει την εμπιστοσύνη των πολιτών προς την εκτελεστική εξουσία, όπως λέει η έκθεση αξιολόγησης, δηλαδή η τελευταία να ανακτήσει τη χαμένη της αξιοπιστία από ευρύτερα λαϊκά εργατικά στρώματα υπό τον φόβο μιας γενικευμένης αμφισβήτησής της.

Γι' αυτό και παρουσιάζει η Κυβέρνηση τις αλλαγές στο αστικό κράτος απλά ως τεχνοκρατικές, για να χαθούν στην αμετροέπεια των διακηρύξεων και να θολώσει το ταξικό τους πρόσημο.

Ελάχιστα έως καθόλου, όμως, ενδιαφέρει τον λαό εάν το μοντέλο του επιτελικού κράτους, του αστικού κράτους είναι αγγλο-σαξονικό ή τύπου καγκελαρίας. Σε κάθε περίπτωση, είναι κράτος αντιλαϊκό και ταξικό.

Οι επιμέρους διαφωνίες του ΣΥΡΙΖΑ και των υπολοίπων κομμάτων στο νομοσχέδιο δεν αποτελούν εμπόδιο για τη μεταξύ τους σύγκλιση, αρκεί να εξασφαλιστεί ένα πιο αποτελεσματικό αστικό κράτος για λογαριασμό του κεφαλαίου και πιο επιθετικό σε βάρος του λαού.

Εδώ εκφράζεται όχι απλώς η συναίνεση του ΣΥΡΙΖΑ και των άλλων κομμάτων στην κατεύθυνση και τους στόχους του νομοσχεδίου, αλλά και η διάθεση της Νέας Δημοκρατίας διά του Υπουργού της να υιοθετήσει πολλές -αν όχι όλες- από τις προτάσεις τις οποίες υπέβαλαν στις συνεδριάσεις της Διαρκούς Επιτροπής.

Άλλωστε, για ένα τόσο μείζονος σημασίας ζήτημα που είναι η συνέχεια του αστικού κράτους και η ενίσχυση της αποτελεσματικότητάς του -για το οποίο, βέβαια, είναι όλοι τους δεσμευμένοι, αφού από κοινού ψήφισαν μνημόνια και αντιλαϊκά μέτρα- γιατί να τα χαλάσουν στα επιμέρους; Σε τέτοιες στιγμές οι μάσκες πέφτουν.

Το ερώτημα που προκύπτει για εμάς είναι εάν το σημερινό κράτος είναι πράγματι αναποτελεσματικό. Δεν είναι καθόλου αναποτελεσματικό όταν αντιμετωπίζει τις εργατικές λαϊκές κινητοποιήσεις με την καταστολή και τις δικαστικές διώξεις, με την κήρυξη παράνομων απεργιών, με τις απεργοκτόνες διατάξεις τόσο του ΣΥΡΙΖΑ όσο και της Νέας Δημοκρατίας τώρα.

Δεν είναι καθόλου αναποτελεσματικό όταν παίρνει μέτρα πρόσθετων φοροαπαλλαγών και προνομίων για την ενίσχυση των

επιχειρηματικών ομίλων, όταν κόβει συντάξεις, τσακίζει μισθούς, νομοθετεί την εργασιακή ζούγκλα και διευρύνει τη φτώχεια, όταν επιταχύνει τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς, ιδιωτικοποιεί την παιδεία, την υγεία, την ενέργεια και παραδίδει την κοινωνική ασφάλιση στους ιδιώτες, όταν επιβάλλει τον νόμο και την τάξη στα πανεπιστήμια και στην υπόλοιπη κοινωνία.

Δεν είναι καθόλου αδύναμο όταν συμμετέχει σε ιμπεριαλιστικά πολεμικά σχέδια, όταν συνάπτει σχέδια στρατηγικής συνεργασίας με τους Αμερικανούς και το ΝΑΤΟ, προκειμένου να διευκολύνει ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στην περιοχή. Το κράτος κάνει μία χαρά τη δουλειά του προς όφελος της κοινωνικής μειοψηφίας, ενώ μοιάζει αναποτελεσματικό και ανίκανο όσον αφορά τις ανάγκες και τα συμφέροντα των εργατικών-λαϊκών στρωμάτων.

Αντικειμενικά αυτό που τους απομένει είναι η πολιτική διαχείριση της λαϊκής οργής, πώς δηλαδή η αγανάκτηση, η διαμαρτυρία θα μείνουν εντός πλαισίου, θα προσανατολιστούν στην ανικανότητα θεσμών, προσώπων, μηχανισμών, στην ανευθυνότητα Υπουργών, θα χρεωθούν στη μία ή στην άλλη πολιτική δύναμη, αλλά ποτέ, μα ποτέ στον ταξικό χαρακτήρα του κράτους, ποτέ, μα ποτέ στον ταξικό χαρακτήρα των κυβερνήσεων και των κομμάτων που βρίσκονται στη διακυβέρνηση, ανεξάρτητα από το μείγμα διαχείρισης που προσβέουσιν.

Κυρίες και κύριοι, στο νομοσχέδιο προωθείται μία σειρά ρυθμίσεων που διαμορφώνουν μία ακόμα πιο συγκεντρωτική, ευέλικτη και σκληρή κρατική διοίκηση, ικανή να προωθή χωρίς καμμία καθυστέρηση σε όλους τους τομείς, όλα όσα απαιτούνται για τη διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος φιλικού προς τις επενδύσεις.

Στην έκθεση συνεπειών του νομοσχεδίου γίνεται λόγος για την ανάκτηση της εμπιστοσύνης των επενδυτών στους θεσμούς, την ασφάλεια δικαίου και την αποφυγή γραφειοκρατικών αγκυλώσεων, ώστε να μπορούν να υπολογίσουν τον εκτιμώμενο χρόνο διεκπεραίωσης των εργασιών τους και να θέτουν χρονοδιαγράμματα που θα μπορούν να ακολουθήσουν με συνέπεια. Προβλέπει, δηλαδή, κωδικοποίηση στη νομοθεσία, στη βάση του αντιδραστικού Ευρωπαϊκού Δικαίου, με την επικαιροποίηση και μονιμοποίηση του αντιλαϊκού πλαισίου και των μνημονίων, διαδικασία που είχε ξεκινήσει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να επιτευχθεί η μείωση της γραφειοκρατίας για τις επενδύσεις και τους επιχειρηματικούς ομίλους.

Ένα τέτοιο κράτος θέλουν οι καπιταλιστές, μία καλοκουρδισμένη μηχανή που θα υπηρετεί την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων, τα συμφέροντα του ΝΑΤΟ, των Αμερικανών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό το κράτος υπηρετεί η Νέα Δημοκρατία, αυτό το κράτος υπηρετεί και ο ΣΥΡΙΖΑ στα τέσσερα χρόνια της διακυβέρνησής του.

Μόνο εάν φανταστεί κανείς τον ενιαίο και αδιαίρετο μηχανισμό ενός κοινού μηχανικού ρολογιού, που το κάθε μικρό ή μεγάλο γρανάζι του μπορεί να κινηθεί μόνο σε συστοιχία και συγχρονισμό με τα υπόλοιπα, τότε θα μπορούσε να κατανοήσει βαθύτερα και τον ενιαίο χαρακτήρα του πολυπλόκαμου μηχανισμού του αστικού κράτους και των επιδιώξεών του. Αυτός ο στόχος διαπερνά όλες τις διατάξεις του νομοσχεδίου που αφορούν την οργανωτική αναδιάρθρωση και λειτουργία της κυβέρνησης και των κυβερνητικών οργάνων, όπως είναι το υπουργικό συμβούλιο, τα κυβερνητικά συμβούλια και οι κυβερνητικές επιτροπές για την οργάνωση της κεντρικής δημόσιας διοίκησης και τη σύσταση της Προεδρίας της Κυβέρνησης ως αυτοτελούς επιτελικής δημόσιας υπηρεσίας.

Στο πρώτο μέρος ενισχύεται ο επιτελικός ρόλος του υπουργικού συμβουλίου, ενώ διευρύνεται ακόμα περισσότερο ο ρόλος του Κεντρικού Συμβουλίου Οικονομικής Πολιτικής και του ΚΥΣΕΑ, έτσι ώστε χωρίς εμπόδια να υλοποιείται η αντιλαϊκή πολιτική. Μάλιστα, οι αρμοδιότητες του ΚΥΣΕΑ προβλέπεται ότι δεν θα περιορίζονται μόνο σε θέματα εθνικής άμυνας, αλλά, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5, θα διαμορφώνει τη στρατηγική εθνικής ασφάλειας, λαμβάνοντας υπ' όψιν την εξωτερική και αμυντική πολιτική, την πολιτική δημόσιας τάξης, την πολιτική κυβερνοασφάλειας και ενεργειακής ασφάλειας.

Θεωρείται ο πλέον πρόσφορος τρόπος για μία αποτελεσματική ολιστική κυβερνητική προσέγγιση στο ζήτημα της εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας, υπηρετώντας τους στόχους της

Ευρωπαϊκής Ένωσης και του NATO, όπως αυτοί διατυπώθηκαν στην κοινή δήλωση Ευρωπαϊκής Ένωσης και NATO στη Βαρσοβία το 2006, την οποία συνυπέγραψε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL και συνεχίζει σήμερα η Νέα Δημοκρατία.

Στο δεύτερο μέρος αναφορικά με τις αρχές της καλής διακυβέρνησης της κεντρικής διοίκησης, όπου η αρχή της αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας οφείλει να κατατείνει στην εκπλήρωση της αποστολής της με τη χρήση των λιγότερων κατά το δυνατόν πόρων, συνιστούν ρόλο μιας πιο γρήγορης και αποτελεσματικής υλοποίησης της αντιλαϊκής πολιτικής, βάσει των δημοσιονομικών δεσμεύσεων και του μακροπρόθεσμου, με λιγότερους πόρους, που αυτό θα σημάδευε περαιτέρω μείωση των κοινωνικών δαπανών στην παιδεία, την υγεία και αλλού.

Η σύσταση της νέας υπηρεσίας της Προεδρίας της Κυβέρνησης πλάι στον Πρωθυπουργό, η οποία θα συντονίζει και θα ελέγχει το κυβερνητικό έργο, συνιστά ακόμα πιο σφιχτές διαδικασίες στην προώθηση της αντιλαϊκής πολιτικής και την επικοινωνιακή στρατηγική για την αποδοχή της από τον λαό.

Ο νέος ρόλος της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας και Ενημέρωσης, που εισάγεται στο σχέδιο νόμου και υπάγεται στον Πρωθυπουργό, θα συνεχίσει τον ήδη ασφυκτικό εναγκαλισμό και έλεγχο των κρατικών μέσων μαζικής ενημέρωσης για την αποτελεσματικότερη προπαγάνδηση της κυρίαρχης πολιτικής. Η αντικειμενική και πλουραλιστική ενημέρωση του λαού μόνο ως ανέκδοτο μπορεί να εκληφθεί.

Ο προγραμματισμός και η παρακολούθηση του κυβερνητικού έργου στο τρίτο μέρος του νομοσχεδίου, καθώς και η αξιολόγηση αυτού, δεν μειώνει καθόλου τον ρόλο του ταξικού αστικού κράτους για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της αστικής τάξης και των επιχειρηματικών ομίλων. Αντίθετα, ενδυναμώνεται ο ρόλος του, γίνεται πιο σφιχτή η παρακολούθηση της υλοποίησης, αλλά και των προσαρμογών που απαιτούνται για την υλοποίηση αυτής της πολιτικής που θα είναι φιλική στους επιχειρηματικούς ομίλους.

Το ενοποιημένο σχέδιο κυβερνητικής πολιτικής είναι προσαρμοσμένο στους στόχους και τις προτεραιότητες του προϋπολογισμού της γενικής κυβέρνησης, άρα και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής, δηλαδή της πολιτικής της Κυβέρνησης που συνιστά μακρόχρονη λιτότητα για τα λαϊκά στρώματα, με ματωμένα πρωτογενή πλεονάσματα μέχρι το 2060, όπως έχει συναποφασιστεί με την τρόικα και κάθε φορά νομοθετείται από την Κυβέρνηση και τη Βουλή.

Η διάταξη σχετικά με κωλύματα, ασυμβίβαστα και κανόνες αποφυγής σύγκρουσης συμφερόντων των μελών της Κυβέρνησης που προβλέπονται στο τέταρτο μέρος, δίνει την εντύπωση δημιουργίας επικοινωνιακής εικόνας για την ακεραιότητα των πολιτικών προσώπων, έτσι ώστε ο λαός να ανακτήσει τη χαμένη από τα χρόνια της κρίσης εμπιστοσύνη του στο πολιτικό σύστημα.

Όμως, το ζήτημα της διαπλοκής δεν αλλάζει, ανεξάρτητα από κανόνες που μπαίνουν κάθε φορά για να γίνεται το παιχνίδι με προκαθορισμένους όρους που θα δίνουν επίφαση νομιμότητας, αφού αυτό έχει να κάνει κυρίως με την εξυπηρέτηση των οικονομικών συμφερόντων των επιχειρηματικών ομίλων.

Η δημιουργία της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας, στην οποία θα ενσωματωθούν όλες οι μέχρι σήμερα δομές ελέγχου, θα ενισχύσει, όπως λέει το σχέδιο νόμου, τη διαφάνεια, τη λογοδοσία, την ακεραιότητα και τους κανόνες δικαίου, έναντι της διαφθοράς και της αδιαφάνειας που υπάρχει σήμερα.

Το μότο το έχουμε ξανακούσει πάρα πολλές φορές. Πίσω από αυτές τις χλιοειπωμένες καμουφλαρισμένες διατυπώσεις περί διαφάνειας, εφαρμογής των κανόνων δικαίου, κατά την άποψή μας, κρύβεται η αντιλαϊκότητα του επιτελικού αστικού κράτους.

Η ουσία της νομιμότητας την οποία επιχειρεί να φέρει στα ίσα η Κυβέρνηση ουσιαστικά είναι η νομιμότητα των αντιλαϊκών πολιτικών που κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους. Είναι η νομιμότητα της ανεργίας, της ανασφάλιστης εργασίας, της δουλειάς μέχρι τον τάφο, των εργοδοτικών εγκλημάτων και των ιμπεριαλιστικών πολέμων.

Το δίκαιο, λοιπόν, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η θέληση της κυρίαρχης τάξης εκφρασμένης σε νόμους. Αυτή η νομιμότητα προβάλλεται από το σχέδιο νόμου σαν παγκοινωνική ανάγκη και αν χρειαστεί, επιβάλλεται με τον νόμο και την τάξη, όπως αναφέρει

η έκθεση αξιολόγησης. Λέει «η έννοια του κράτους δικαίου πρωτίστως επιτυγχάνεται με τη διαφύλαξη του κύρους του νόμου». Και αμέσως πιο κάτω λέει: «με τη βελτίωση της συμμόρφωσης των πολιτών προς τη νομοθεσία».

Στοιχείο, λοιπόν, εκσυγχρονισμού αυτού του κράτους αποτελεί και η προσπάθεια καταπολέμησης της διαφθοράς και η ανάγκη εδραίωσης της αξιοκρατίας. Μάλιστα, αποτελεί και σημείο οξέυσης της αντιπαράθεσης μεταξύ Νέας Δημοκρατίας, ΣΥΡΙΖΑ και Κινήματος Αλλαγής, στην προσπάθεια να στοιχειοθετήσουν την υπεροχή τους έναντι των άλλων κομμάτων στη βάση της ηθικής, της ακεραιότητας, της ικανότητας των στελεχών τους και στην αντίστοιχη έλλειψη αυτών των χαρακτηριστικών στους αντιπάλους τους.

Η αντιπαράθεση αυτή δεν υπηρετεί μόνο προπαγανδιστικούς, αλλά και ουσιαστικούς σκοπούς. Ο στόχος είναι να διευκολυνθεί η δραστηριότητα των καπιταλιστών με αυτόν τον τρόπο. Το γεγονός, για παράδειγμα, της ισότιμης πρόσβασης των επιχειρηματικών ομίλων σε διαγωνισμούς ή η απλοποίηση των διαδικασιών για επενδύσεις είναι ζητήματα που, πράγματι, αποτελούν ανασχετικούς παράγοντες για τους καπιταλιστές.

Τι εννοεί η Κυβέρνηση και οι διάφοροι αριστεροδέξιοι υπερασπιστές του καπιταλισμού -κυβερνήσεις, κόμματα, ινστιτούτα, προσωπικότητες- με τον όρο «διαφθορά»; Μήπως εννοούν, για παράδειγμα, τη διατήρηση από όλες τις κυβερνήσεις του νόμου που καθορίζει εξήντα ειδικές φοροαπαλλαγές που απολαμβάνουν οι εφοπλιστές; Μήπως εννοούν τη μείωση των φορολογικών συντελεστών των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων και ταυτόχρονα, την εκτίναξη της φορολόγησης και το χαράτσωμα του λαού; Μήπως εννοούν την απλόχερη κρατική στήριξη των τραπεζών την στιγμή που πετσοκόβονται οι κρατικές δαπάνες για παιδεία, υγεία, κοινωνική ασφάλιση; Μήπως, τελικά, θεωρείται διαφθορά η ψήφιση νόμων που μειώνουν μισθούς και συντάξεις και αυξάνουν τη φορολόγηση των λαϊκών στρωμάτων;

Σε καμία περίπτωση τα παραπάνω δεν θεωρούνται φαινόμενα διαφθοράς στον καπιταλιστικό κόσμο. Αντίθετα, η νομοθετική δραστηριότητα προς όφελος του ευνοϊκού επενδυτικού περιβάλλοντος, προς όφελος δηλαδή του κεφαλαίου, θεωρείται απαραίτητος όρος κάθε κράτους που σέβεται τον αστικό του χαρακτήρα. «Το δίκαιο σας», έλεγε ο Μαρξ, «είναι η θέληση της τάξης σας που αναγορεύτηκε σε νόμο».

Για να προσδιορίσουμε, λοιπόν, το πραγματικό περιεχόμενο που αποδίδουν στον όρο «διαφθορά» τα κόμματα και οι μηχανισμοί του συστήματος, πρέπει να δούμε τη διαφορά μεταξύ της παρούσας νομοθετικής πρωτοβουλίας και αυτών που χαρακτηρίζουν ως σκάνδαλα. Όταν αναφέρονται στη διαφθορά, εννοούν τον προσωπικό ή τον συλλογικό πλουτισμό που προκύπτει από παράβαση του νόμου. Στην κατηγορία αυτή δεν εντάσσουν, όμως, τον καπιταλιστικό πλουτισμό που προκύπτει από την πιστή εφαρμογή του νόμου. Αυτή η παράβαση συνδυάζεται συνήθως με τον χρηματισμό, τη δωροδοκία, την κατάχρηση, τον εκβιασμό τμημάτων της αστικής τάξης. Γι' αυτό και το ζήτημα της διαφθοράς είναι κεντρικό στη συζήτηση για το επιτελικό κράτος.

Άρα, λοιπόν, τι χρειάζεται το κεφάλαιο τη διαφθορά, αφού έχει έναν ολόκληρο κρατικό μηχανισμό να δουλεύει υπέρ του και να μετατρέπει σε νόμο οτιδήποτε επιτάσσει η κερδοφορία του; Το πρόβλημά τους δεν είναι η κερδοφορία γενικά, αλλά η μεγαλύτερη κερδοφορία του ενός έναντι του άλλου ανταγωνιστή, η ανάληψη ενός έργου από μια εταιρεία αντί μιας άλλης, η εξασφάλιση της συμμετοχής σε κάποια επιδότηση ή κάποιο πρόγραμμα αντί μιας άλλης, η απόκτηση μεγαλύτερων μεριδίων της αγοράς από μία εταιρεία έναντι των ανταγωνιστών. Είναι φανερό, λοιπόν, ότι η διαφθορά αποτελεί το απαραίτητο συμπλήρωμα της νόμιμης επιδίωξης του καπιταλιστικού κέρδους.

Κυρίες και κύριοι, για το ΚΚΕ, το δίλημμα για την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα δεν είναι «αποτελεσματικό ή αναποτελεσματικό κράτος», αλλά εάν το κράτος θα είναι το αστικό επιτελικό κράτος ή το εργατικό λαϊκό κράτος. Το ΚΚΕ υπηρετεί το δεύτερο. Αυτό θέλουμε να οικοδομήσουμε, από τον λαό για τον λαό, ένα κράτος που δεν θα έχει στόχο τη στήριξη των κερδών των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, αλλά θα στηρίζεται στην κοινωνική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής, στον εργατικό

λαϊκό έλεγχο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Συντυχάκη, πρέπει να κλείνετε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε μία οικονομία που μπορεί να σχεδιαστεί κεντρικά και αποτελεσματικά, με κριτήριο μόνο την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών, τα επιτελικά όργανα της λαϊκής εξουσίας θα είναι οι παραγωγικές μονάδες, οι τόποι εργασίας. Μέσα εκεί θα εκλέγονται και θα ανακαλούνται, όταν πρέπει, οι εκπρόσωποι των εργαζομένων στα όργανα εξουσίας. Θα είναι ανεμπόδιστη η άσκηση κριτικής σε αποφάσεις και χειρισμούς που εμποδίζουν την ανάπτυξη και ενίσχυση μιας τέτοιας λαϊκής οικονομίας. Εκεί θα κατακτιέται η διαφάνεια. Εκεί θα καταγγέλλονται πάσης φύσεως και προέλευσης αυθαιρέσεις, γραφειοκρατία ή αρνητικά άλλα φαινόμενα.

Για τους λόγους αυτούς, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, το ΚΚΕ θα καταψηφίσει επί της αρχής το σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα προχωρήσουμε ως εξής με τους δύο ειδικούς αγορητές, τον κ. Χήτα από την Ελληνική Λύση και την κ. Αδαμοπούλου από τη ΜέΡΑ25. Μετά έχει ζητήσει να πάρει τον λόγο -και θα τον δώσω βέβαια- ο Υπουργός, για την εισήγησή του. Και μετά τον Υπουργό έχει πρώτη ζητήσει τον λόγο από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους η κ. Ξενογιαννακοπούλου. Το λέω αυτό για να προγραμματίσουν τις ομιλίες τους εφόσον το επιθυμούν για σήμερα και οι υπόλοιποι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Κύριε Χήτα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε, πριν πάω στο επιτελικό σχέδιο, μία σύντομη τοποθέτηση γιατί πριν από λίγο βρισκόμασταν επάνω στην Αίθουσα και συμμετείχαμε στην επιτροπή για το καινούργιο νομοσχέδιο.

Το σχέδιο νόμου, λοιπόν, αναρτήθηκε προς διαβούλευση μόλις στις 30 Ιουλίου, στις 20.45' -έχει σημασία, κύριε Υπουργέ, αυτό- και ο χρόνος έληξε στις 2 Αυγούστου, στις 12.00' το μεσημέρι, δηλαδή ούτε λίγο ούτε πολύ λίγο παραπάνω από σαράντα οκτώ ώρες, τη στιγμή που η ίδια η Κυβέρνηση, στο νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος που υπερασπίζεται τόσο πολύ, προτείνει ο χρόνος διαβούλευσης να διαρκεί δύο εβδομάδες και σε επείγουσες περιπτώσεις, με αιτιολόγηση, μία εβδομάδα. Αν αυτό είναι αλήθεια καλή νομοθέτηση, εμάς σε κάθε περίπτωση μας κάνει να αγωνιούμε για το πώς θα νομοθετήσετε το τρίτο νομοσχέδιο, να ξέρουμε πόσο καιρό θα περιμένουμε.

Πάμε λίγο στο επιτελικό σχέδιο. Τις τελευταίες ημέρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο πλαίσιο του διαλόγου που είχαμε για το επιτελικό κράτος -που ευαγγελίζεται η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη ότι θέλει να δημοκρατηθεί- έγινε απολύτως σαφές ότι το σχέδιο νόμου έρχοζε άμεσων αλλαγών. Αναγκαστήκατε υπό το βάρος σφοδρών αντιδράσεων να οπισθοχωρήσετε σε μία σειρά κρίσιμων ζητημάτων για τη δημοκρατική λειτουργία της δημοσίας διοίκησης.

Ωστόσο, κύριοι συνάδελφοι, ο πυρήνας του νομοσχεδίου παραμένει αναλλοίωτος. Το κατ' επίφασιν επιτελικό κράτος, με το οποίο δήθεν θέλετε να αλλάξετε τα κακώς κείμενα, παραμένει ένα απόλυτα κομματικό και υπερσυγκεντρωτικό, γύρω από τον Πρωθυπουργό, κράτος. Ακέραιη παραμένει και η φιλοσοφία που θεσπίζει ένα παράκεντρο εξουσίας δίπλα στο Υπουργικό Συμβούλιο.

Η Ελληνική Λύση από την πρώτη στιγμή έκανε λόγο για ένα νομοσχέδιο που προωθεί την υπερσυγκεντρωση εξουσιών στο γραφείο του Πρωθυπουργού, σε ένα και μόνο πρόσωπο. Το άρθρο 1, παράγραφος 3 του Συντάγματος αναφέρει: «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από τον λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα».

Όμως, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο όλες οι λειτουργίες του κράτους θα πηγάζουν και θα επιστρέφουν στον αυτοκράτορα Πρωθυπουργό. Έτσι το πολιτικό σύστημα γίνεται πιο ευάλωτο στα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας σε βάρος του λαού.

Πολύ φοβάμαι πως το μόνο που θα καταφέρετε είναι να δημιουργήσετε αντί για επιτελικό, ένα υποτελικό κράτος, κύριε Υπουργέ.

Αντιλαμβάνεστε και οι ίδιοι ότι αυτή η κομματική και συγκεντρωτική ενδυνάμωση θα έχει τα αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που επιδιώκετε. Το πρώτο νομοσχέδιο θα συνιστά την απαρχή για μία σύγχυση αρμοδιοτήτων, για ένα είτε συνονθύλευμα είτε υπερσυγκεντρωση αρμοδιοτήτων σε επίπεδο Πρωθυπουργού που δεν χαρακτηρίζει αναμφίβολα ένα κράτος δικαίου με οργάνωση της διοίκησης, σύμφωνα πάντα με το Σύνταγμα.

Το παλιό σύστημα έχει αποτύχει. Αυτό είναι γεγονός. Όμως, αντί για ένα νέο, σύγχρονο τρόπο διοίκησης, με έλεγχο, με ευελιξία, με ταχύτητα στον τρόπο λήψης αποφάσεων, εμείς πάμε σε μία λύση υπερσυγκεντρωσης εξουσιών στα χέρια του Πρωθυπουργού και του επιτελείου του.

Κάπως έτσι, κακήν-κακώς, οδηγηθήκατε στο να αλλάξετε ορισμένα άρθρα του νομοσχεδίου, κύριε Υπουργέ, που ήταν εξόφθαλμα σε λάθος κατεύθυνση. Θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να επισημάνω τη γενναιότητα του κ. Υπουργού να επιφέρει αλλαγές ανάλογες σε κάποια σημεία που επεσήμανα τόσο εγώ όσο και οι άλλοι συνάδελφοι. Όμως, δεν πρέπει να μένουμε εκεί.

Και μιας και αναφέρθηκα στον κ. Γεραπετρίτη, μία από τις στιχομυθίες μας κατά τη διάρκεια της επιτροπής για το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος αφορούσε στις δαπάνες που προβλέπονται για τις εκδηλώσεις για τη συμπλήρωση διακοσίων χρόνων από την απελευθέρωση της Ελλάδας.

Η ανησυχία μου είχε να κάνει με το ύψος των χρημάτων και από πού θα προκύψουν αυτά τα χρήματα. Ο κ. Υπουργός με διαβεβαίωσε ότι δεν θα υπάρξει επιπλέον κόστος. Λίγες ώρες αργότερα μάθαμε για την κ. Γιάννα Αγγελοπούλου, κυρίες και κύριοι. Τελικά ο κ. Μητσοτάκης είναι πραγματικά υπερκομματικός. Πήρε την κ. Αγγελοπούλου, την κυρία των Ολυμπιακών Αγώνων, με έργα κατεπείγοντα και χωρίς ισολογισμούς.

Ένα απλό ερώτημα: Η κ. Αγγελοπούλου τι δουλειά έχει με το 1821 και με την εθνική παλιγγενεσία; Ελπίζω και εύχομαι για όλα όσα θα κάνει για το 2021 να μη χρειαστούν τετρακόσια χρόνια για να τα ξεπληρώσουμε.

Για το συγκεκριμένο θέμα, σας διαβεβαιώνουμε, κύριε Υπουργέ, ότι θα το παρακολουθούμε από κοντά για να δούμε αν θα εφαρμοστεί το μεγαλεπήβολο αυτό εγχείρημα χωρίς κόστος. Πάντως καλό θα είναι να συνειδητοποιήσετε όσο είναι νωρίς ότι επιτελικό κράτος με Αγγελοπούλου, με Παναγιωταρέα, με Μαυρωτά και λοιπούς ημετέρους δεν γίνεται. «Υποτελικό» πιο πολύ θυμίζει παρά επιτελικό.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν αρκεί η αλλαγή ενός ή δύο άρθρων ή παραγράφων. Υπάρχουν σοβαρά κενά που έχουμε επισημάνει στο νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος που ουσιαστικά το καταδικάζουν σε αποτυχία. Έτσι, είμαστε αντίθετοι με οποιονδήποτε συγκεντρωτισμό, με οποιασδήποτε μορφής υπερσυγκεντρωση εξουσιών.

Στο πλαίσιο αυτά, το υπό κρίση νομοσχέδιο κινείται αντίθετα από τις πεποιθήσεις μας, αυτών δηλαδή ενός κράτους δικαίου που το χαρακτηρίζουν οι διακριτές λειτουργίες βάσει του άρθρου 26 του Συντάγματος, γι' αυτό και δεν μπορούμε να δώσουμε την ευλογία και να μετατρέψετε το ήδη υπερσυγκεντρωτικό πρωθυπουργοκεντρικό πολίτευμα σε αρετή μοναρχία. Θα έχουμε κάτι σαν αυτοκράτορα σουλτάνο. Αυτό πάτε να κάνετε.

Με αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, καταργούνται ένα σωρό φορείς. Όλες οι αρμοδιότητες μεταφέρονται στο πρωθυπουργικό γραφείο.

Μου δόθηκε η ευκαιρία στις προηγούμενες παρεμβάσεις μου στην επιτροπή να τοποθετηθώ επί συγκεκριμένων άρθρων του νομοσχεδίου. Θεωρώ πως πρέπει να σταθώ σε κάποια και σήμερα.

Η αρχική μου επισήμανση είναι η ακόλουθη: Τρομάξαμε όταν ακούσαμε για τη στρατιά μετακλητών και υπαλλήλων που προορίζονται για το γραφείο του Πρωθυπουργού, που, μαζί με τους πενήντα έναν Υπουργούς και Υφυπουργούς, αποτελούν το κατά τα άλλα μικρό και ευέλικτο κυβερνητικό σχήμα του κ. Μητσοτάκη, που υποτίθεται ότι συνθέτει την εικόνα του επιτελικού κράτους.

Το ότι μειώσατε αυτή την «αυτοκρατορική» στρατιά μετακλητών της Προεδρίας της Κυβέρνησης με ανώτατο πλάφον τα εκατό άτομα είναι ένα θετικό βήμα. Δεν τσιμπάμε, όμως, το τυράκι αυτό. Για κάποιον λόγο που μάλλον θεωρείτε αξιοκρατικό, εξακολουθεί να ισχύει το γεγονός ότι μειώνονται τα τυπικά προσόντα για τους μετακλητούς και αυξάνονται οι αποδοχές τους.

Περαιτέρω, προβλέπεται σε ορισμένες περιπτώσεις συνεδριάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου η μη τήρηση πρακτικών. Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Θα μπορούσατε να μας αναφέρετε αυτές τις περιπτώσεις; Ποιες, δηλαδή, συνεδριάσεις είναι τόσο απόρρητες, ώστε να μην τηρούνται τα πρακτικά; Εκτός αν εννοείτε ότι αρμόδιος για την τήρηση των πρακτικών θα είναι και εδώ ο Πρωθυπουργός. Δεν θα μας έκανε καμμία εντύπωση, κύριε Υπουργέ.

Θα αναφέρω κάποιους αριθμούς, για να τους ακούσει ο κόσμος που μας παρακολουθεί. Σε επίπεδο δημοσιονομικής επιβάρυνσης και σε ετήσια βάση, σύμφωνα με την ειδική έκθεση που συνοδεύει το νομοσχέδιο, σημειώνεται ότι -ακούστε!- η μισθοδοσία του γενικού και του ειδικού γραμματέα στην Προεδρία της Κυβέρνησης ανέρχεται σε 128.000 ευρώ. Για το μόνιμο προσωπικό, αλλά και για τους μετακλητούς η σχετική δαπάνη ανέρχεται στα 2.000.000 ευρώ. Για τους υπηρεσιακούς γραμματείς των Υπουργείων στις 500.000 ευρώ. Για θέσεις ευθύνης διευθυντών, τμηματάρχων στις νέες οργανικές μονάδες των Υπουργείων 178.000 ευρώ. Για δε τη νεοσύστατη Μονάδα Διοικητικής – Οικονομικής Υποστήριξης στην Προεδρία της Κυβέρνησης η δαπάνη ανέρχεται στις 600.000 ευρώ.

Τέλος, δαπάνη που δεν μπορεί ούτε η ως άνω έκθεση να προσδιορίσει προκαλείται από τη σύσταση Γραμματειών Υποστήριξης των Κυβερνητικών Επιτροπών και Υπηρεσιών στις Γενικές Γραμματείες Συντονισμού και για την καταβολή επιμισθίου στους υπηρετούντες στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Επιπλέον, το επιτελικό σας νομοσχέδιο προβλέπει τη σύσταση -με έξοδα των φορολογουμένων φυσικά- οργανωμένων και στελεχωμένων γραφείων. Ή μήπως πρόκειται τελικά, κύριε Υπουργέ, για μηχανισμούς προώθησης των δικών σας σχεδίων σε κάθε Υπουργείο;

Πέρα από αυτό, ξαναρωτώ τι νόημα έχει το συμβόλαιο απόδοσης που θα υπογράψει ο κάθε γενικός ή ειδικός γραμματέας με τον Υπουργό, όταν δεν μπορεί να υπάρχει μετρήσιμο ποσοτικό μέγεθος. Μάλλον, κύριε Υπουργέ, πρόκειται προσχηματικά για τερτίπια, για να δικαιολογηθεί η Κυβέρνηση προς τον ελληνικό λαό για την πρόσληψη ιδιωτών μανάτζερ στο δημόσιο, γιατί στην ουσία οι γενικοί και οι ειδικοί γραμματείς θα είναι ιδιώτες μανάτζερ που μπαίνουν στο δημόσιο.

Η Κυβέρνηση διατυμπανίζει τη μείωση της γραφειοκρατίας και το σύγχρονο μοντέλο διοίκησης, με τη μεταφορά του δικαιώματος υπογραφής στους γενικούς διευθυντές των Υπουργείων. Την ίδια στιγμή, όμως, κύριε Υπουργέ, τους δίνει και μπόνους για να κάνουν τη δουλειά τους. Δηλαδή όποιος δημόσιος υπάλληλος κάνει εμπρόθεσμα τη δουλειά του, θα παίρνει μπόνους για το αυτονόητο, δηλαδή για να επιτελέσει το καθήκον του.

Εξ ορισμού η προτεινόμενη διάταξη έρχεται σε αντίθεση με τον σκοπό και το περιεχόμενο του καθήκοντος του δημοσίου υπαλλήλου. Ακόμα, όμως, περισσότερα -ακούστε και αυτό- με απόφαση του Πρωθυπουργού και μόνο του Πρωθυπουργού ορίζεται το ύψος της ειδικής ανταμοιβής, δηλαδή του μπόνους.

Πριν από τις εκλογές, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, ούτε λίγο ούτε πολύ λέγατε στους Έλληνες πολίτες ότι ζούμε -ας πούμε- στην Αϊτή και αϊφνης, μετά τις προγραμματικές δηλώσεις, μας λέτε ότι γίναμε ξαφνικά Σουηδία. Φυσικά, σε αυτό το αφήγημα έχετε συμμάχους τους καναλάρχες. Αν, όμως, κοιτάξει κάποιος πίσω από την κουρτίνα αυτού του επικοινωνιακού βομβαρδισμού που έχετε επιβάλει στην ελληνική κοινωνία, θα διαπιστώσει ότι η Ελλάδα όχι μόνο παραμένει Αϊτή, αλλά με τη δική σας συμβολή μπορεί και να την ξεπεράσει.

Δεν θέλω να μακρηγορήσω. Στην Ελληνική Λύση πιστεύουμε ότι ο λαός και μόνο ο λαός είναι αυτός που δεν θέλει την προσατάσια κάποιου προστάτη Πρωθυπουργού. Απαιτεί δημοκρατική αυτοπροσατάσια. Είδαμε τι έγινε με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Το ελληνικό πολιτικό σύστημα, ακολουθώντας πλήρως τις έξω-

θεν εντολές, δεν έθεσε το θέμα σε δημοψήφισμα ενώπιον του ελληνικού λαού. Γνώριζαν οι διεθνείς παράγοντες ότι, αν το επέτρεπαν αυτό, η απάντηση του ελληνικού λαού θα ήταν ένα μεγαλοπρεπές «όχι». Έτσι, τι έκαναν; Πίεσαν το πολιτικό σύστημα, στέρησαν από τον ελληνικό λαό το δημοκρατικό δικαίωμα να αποφασίζει για ένα τόσο σοβαρό θέμα.

Σήμερα, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, μαθαίνω ότι ο Κρατικός Τουριστικός Οργανισμός -επαναλαμβάνω ο Κρατικός Τουριστικός Μηχανισμός- των γειτόνων μας, των Σκοπιανών, που κακώς χρησιμοποιεί παγκοσμίως το σλόγκαν «Macedonia timeless», δηλαδή «αιώνια Μακεδονία», χωρίς να γίνεται πουθενά αναφορά στον γεωγραφικό προσδιορισμό, έχει εκδώσει γαστρονομικό τουριστικό οδηγό, παρουσιάζοντας ακόμα και δικά μας παραδοσιακά προϊόντα, όπως ο ελληνικός καφές -μη γελάτε!-, ο τραχανάς, το κοκορέτσι και πολλά άλλα.

Μελετήστε το, κύριοι. Το καταθέτω στα Πρακτικά. «Macedonia timeless». Τα παρουσιάζουν όλα σαν δικά τους προϊόντα. Αυτό ισχύει σήμερα. Είμαστε ανοχύρωτοι. Μας γλεντάνε οι γείτονες.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Χήτας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Φυσικά δεν θα σταματήσουμε ποτέ -με αφορμή αυτή την παρένθεση που άνοιξα- να φωνάζουμε για τις ευθύνες του κ. Κοτζιά. Δεν κοιτάω αριστερά, γιατί δεν θα βρω συμπαίκτες. Ψάχνουμε άλλες είκοσι υπογραφές. Εκ δεξιών θα κοιτάξω, εσάς που είστε κατά τη Συμφωνία των Πρεσπών. Θέλουμε άλλους είκοσι και δέκα τριάντα, να έρθει ο κ. Κοτζιάς εδώ να μας πει για ποιον λόγο έσπευσε να κλείσει αυτό το θέμα τόσο γρήγορα. Περιμένουμε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας.

Αν οι Έλληνες μπορούσαν να αποφασίσουν άμεσα και δημοκρατικά για τα μεγάλα και σοβαρά θέματα, ούτε Πρόσπες θα είχαμε ούτε μνημόνια θα είχαμε ούτε Τούρκους θα είχαμε να σουλατσάρουν στο Αιγαίο, να ψάχνουν πού και πότε θα τρυπήσουν. Μέχρι σήμερα αποφασίζει, όμως, ένας, κυρίες και κύριοι.

Εμείς είμαστε κάθετα αντίθετοι με οποιονδήποτε συγκεντρωτισμό, με οποιαδήποτε μορφή υπερασυγκέντρωσης εξουσίας. Δεν θέλουμε αυτοκράτορες, δεν θέλουμε σουλτάνους. Θέλουμε ένα κράτος δικαίου, με διάκριση λειτουργιών, με ένα μοντέλο σύγχρονης δημόσιας διοίκησης που θα το χαρακτηρίζει η διαφάνεια, ουσιαστικά και λειτουργικά. Θέλουμε η φωνή των Ελλήνων να είναι δυνατή, όπως προβλέπει η δημοκρατία μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και τελειώνουμε με την κ. Αγγελική Αδαμοπούλου, την ειδική αγορήτρια από το ΜέΡΑ25.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στέκομαι σήμερα μπροστά σε ένα κατά συρροή παράδοξο. Η Κυβέρνηση, γεμάτη περηφάνια, διαφημίζει προς πάσα κατεύθυνση ένα νομοσχέδιο για τη δήθεν ανασυγκρότηση του κράτους, που συνέγραψαν επαίοντες και το οποίο κατέρχεται προς ψήφιση με περίπου εκατόν εξήντα νομοτεχνικές βελτιώσεις και αυτές προς στιγμήν μόνο. Σκεφτείτε ποιος θα ήταν ο τελικός αριθμός των βελτιώσεων, αν η ίδια η Κυβέρνηση, που ισχυρίζεται ότι ενδιαφέρεται για την καλή νομοθέτηση και τη δημόσια διαβούλευση, είχε αφήσει τις προτάσεις στην κρίση του λαού, των φορέων και των Βουλευτών για πραγματικά ικανό χρόνο.

Βεβαίως, όλα αυτά θα μπορούσε να τα είχε αποφύγει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αν τα μέλη της δεν είχαν καταληφθεί από έναν οίστρο τυφλής υπακοής στον Πρωθυπουργό. Όλα αυτά θα μπορούσατε να τα είχατε μετριάσει, έστω, αν είχατε το σθένος να θυμίσετε στον Πρωθυπουργό ότι αρκούν τόσα διαδικαστικά και ουσίας σφάλματα και τόσες κυβιστήσεις σε τρεις εβδομάδες, όταν επαίρεσαι για την κανονικότητα, οφείλεις σε κάθε περίπτωση να σέβεσαι το ύπατο μέτρο της, που είναι το Σύνταγμα.

Και αναφερόμαι στο Σύνταγμα συγκεκριμένα, διότι μέχρι και αντισυνταγματικές διατάξεις περιέχει το νομοσχέδιο. Παραχω-

ρώντας υπερεξουσία στον Πρωθυπουργό αγνοείτε τη συλλογική ευθύνη του Υπουργικού Συμβουλίου και των Υφυπουργών για τη γενική πολιτική της Κυβέρνησης και την ατομική για πράξεις ή παραλείψεις της αρμοδιότητας του καθενός, όπως προβλέπεται στο άρθρο 85 του Συντάγματος.

Θέτετε τη λειτουργία του Υπουργικού Συμβουλίου υπό εσωτερικό κανονισμό, αν και το άρθρο 81 του Συντάγματος αναφέρει ρητά ότι μόνο ο νόμος μπορεί να τη ρυθμίσει. Καθορίζετε ανώτατο όριο ηλικίας για την κάλυψη θέσεων επιθεωρητών – ελεγκτών και προωθείτε με τον τρόπο αυτό μια ανεπιτήρητη διακριτική μεταχείριση, κατά παράβαση των συνταγματικά κατοχυρωμένων αρχών της ισότητας και της αξιοκρατίας.

Βεβαίως, ίσως περιμένουμε πολλά από Υπουργούς που αποδέχονται ότι ο ρόλος τους θα είναι διακοσμητικός και διαχειριστικός, ότι θα είναι ενεργούμενα του Πρωθυπουργού και ότι ακόμη και το πρόνομο της νομοθετικής τους πρωτοβουλίας θα το παραχωρήσουν στην πλήρως ελεγχόμενη από τον κ. Μητσοτάκη Προεδρία της Κυβέρνησης, ξεχνώντας με αυτόν τον τρόπο πως ο υπεύθυνος Βουλευτής δεν χρειάζεται εκ των πραγμάτων και δεν οφείλει να είναι πάντα αρεστός στην ηγεσία.

Είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, το νεοφιλελεύθερο σχήμα που θέλει να επιβάλει η πολιτική σας ιδεολογία. Είναι γνωστό ότι για εσάς το κράτος, το δημόσιο και η Κυβέρνηση οφείλουν να υπακούουν στο μοντέλο της αγοράς και μόνον.

Γίνεται κάθε μέρα ολοένα και πιο κατανοητό από όλους εμάς και από τους πολίτες της χώρας ότι τα λόγια σας είναι γεμάτα αναφορές στη διαφάνεια, στην αξιοκρατία και στον σεβασμό στους θεσμούς, αλλά τα έργα σας εκπέμπουν άλλο μήνυμα. Περιφρονείτε επιδεικτικά τη διαβούλευση και την καλή νομοθέτηση. Επικαλούμενοι το ανύπαρκτο κατεπείγον, χλευάζετε την αμεροληψία και την ουδετερότητα του κράτους, προτείνοντας στρατό μετακλητών και στελεχών της επιλογής σας και απαξιώνετε τους θεσμούς αυτούς, για να χτίσετε ένα κράτος υποχείριο του Πρωθυπουργού. Το αναφέρατε άλλωστε και στην επιτροπή, το ανέφερε ο κύριος Υπουργός: η δημόσια πολιτική να παράγεται πλέον κατά ένα μεγάλο μέρος από πάνω προς τα κάτω. Αυτό είναι το όραμα του νομοσχεδίου: ένα παντοδύναμο πάνω και ένα υποτακτικό κάτω.

Πριν προχωρήσω στα επιμέρους, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση. Ακούσαμε τις προηγούμενες μέρες ότι πάντα έτσι ίσχυε. Πρέπει, κύριοι συνάδελφοι, να πάψουν πλέον να ακούγονται αυτά τα επιχειρήματα, που αποπροσανατολίζουν τη συζήτηση και που δεν προσφέρουν κάτι ούτε στη βελτίωση του κοινοβουλευτισμού ούτε στη βελτίωση του επιπέδου της πολιτικής που παράγεται σε αυτόν τον χώρο.

Είναι ευθύνη, λοιπόν, της Κυβέρνησης και μόνο όποτε φέρνει αλλαγές, να μας εξηγήει συγκεκριμένα και όχι γενικά πώς γίνεται η καλύτερη ποιότητα της δημοκρατίας, πώς ωφελούνται οι θεσμοί, η χώρα και οι πολίτες της σε σχέση με το πριν. Και αν το πριν είναι σωστό και λειτουργεί, ας μην αλλάζει μόνο και μόνο επειδή δεν μπορεί να πιστωθεί στην παρούσα Κυβέρνηση. Όταν αλλάζει, όμως, να ξέρουμε γιατί και πώς κάνει τη ζωή μας καλύτερη.

Ας δούμε, λοιπόν, ποια είναι αυτά τα νέα ήθη που θέλει να εγκαταστήσει η καινούργια Κυβέρνηση και ας βγάλει ο κάθε πολίτης τα συμπεράσματά του. Ως προς το Υπουργικό Συμβούλιο, οι διορθωτικές σας παρεμβάσεις είναι αναμικτές. Παρ' ότι σας το επισημίναμε, δεν βελτιώσατε τις διατάξεις του άρθρου 2 για τα εκτός ημερήσιας διάταξης θέματα, καθώς και για την έκτακτη σύγκληση του Υπουργικού Συμβουλίου. Μια πραγματικά δημοκρατική και πλουραλιστική προσέγγιση θα ήθελε και στις δύο περιπτώσεις να υπερισχύει η γνώμη της πλειοψηφίας των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου και όχι η αποκλειστική βούληση του Πρωθυπουργού.

Επιμένετε, επίσης, στο απόρρητο των πρακτικών για τριάντα ολόκληρα χρόνια και σας ρωτάμε τι ακριβώς εξυπηρετεί αυτή η διάταξη. Δεν οφείλει ο λαός να γνωρίζει τις απόψεις των μελών της κυβέρνησης το αργότερο πριν από τη διενέργεια των επόμενων εκλογών; Η πλήρης πληροφόρηση των ψηφοφόρων για πρόσωπα και πράγματα δεν ενισχύει την ποιότητα της δημοκρατίας μας και τη διαφάνεια; Δεν εμπεδώνεται έτσι πρακτικά το αί-

σθημα ευθύνης των κυβερνώντων; Τι νόημα έχει για οποιονδήποτε, πλην των ερευνητών ή ιστορικών του μέλλοντος, η δημόσια πρόσβαση στα πρακτικά μετά από τριάντα χρόνια;

Σχετικά με την Προεδρία της Κυβέρνησης, σε συνέχεια της πρωθυπουργικής απληστίας για υπερεξουσίες και υπεραρμοδιότητες, ιδρύετε μια τεράστια συγκεντρωτική γραφειοκρατική δομή, η οποία θα αναλάβει, μεταξύ άλλων, το νομοπαρασκευαστικό έργο, χωρίς μάλιστα την εγγυητική παρουσία της κεντρικής νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, που κακώς καταργείται. Παραμερίζετε έτσι τους Υπουργούς σας στα άνω θεωρεία και τους μετατρέπετε σε απλούς θεατές των εξελίξεων.

Δημιουργείτε μια νέα υπηρεσία-ομπρέλα, με παραρτήματα σε κάθε Υπουργείο, της απολύτου αρεσκείας και του απολύτου ελέγχου του κ. Μητσοτάκη. Τη στελεχώνετε με τετρακόσιους σαράντα υπαλλήλους, εκατό εκ των οποίων είναι μετακλητοί -εδώ, ω του θαύματος, ξαφνικά εξαφανίζονται τα κωλύματα συγγένειας- και τριακόσιους σαράντα αποσπασμένους υπαλλήλους και δημοσιογράφους, χωρίς βεβαίως να προκύπτει ο επιμερισμός των θέσεων.

Στα δε μέλη των Σωμάτων Ασφαλείας και των Ενόπλων Δυνάμεων, που θα αναθέσετε ειδικά καθήκοντα στη νέα δομή, προβλέπεται σκανδαλωδώς και επιμίσητο μέχρι 30% των αποδοχών τους.

Τέταρτον, αυξάνετε τις γενικές γραμματείες του Πρωθυπουργού και δημιουργείτε νέες, που υπάγονται απευθείας σ' αυτόν, ενώ ταυτόχρονα υποσκάπτετε την πολυφωνία μέσω της μείωσης των κυβερνητικών συμβουλών.

Εξαγγείλατε μικρά και ευέλικτα σχήματα και καταλήγετε σε ένα γιγαντιαίο μόρφωμα, που εν πολλοίς αποτελεί σκιάδα κυβέρνησης και η οποία υποκαθιστά σε μεγάλο βαθμό το έργο της επίσημης, εις βάρος των αρχών της δημοκρατικής νομιμοποίησης, της διαφάνειας και της ουσιαστικής διάκρισης των εξουσιών.

Την ίδια στιγμή που σπεύδετε να διασκεδάσετε τις εντυπώσεις κράτους «ημετέρων» δίνετε στους γενικούς σας γραμματείς τη δυνατότητα να αναθέτουν κατά βούληση δημόσιο έργο ακόμα και σε ιδιώτη, καθώς και να αμείβουν κατ' εξαίρεση των γενικών μισθολογικών διατάξεων τους δημοσίους υπαλλήλους που οι ίδιοι επέλεξαν να μετέχουν σε επιτροπές.

Την ίδια στιγμή που σας φταίνει οι δήθεν πλεονάζοντες δημόσιοι υπάλληλοι, αποφεύγετε να εκμεταλλευθείτε στο έπακρο το έμπειρο ανθρώπινο δυναμικό του δημοσίου, προτιμώντας την εκ του πλάγιου ιδιωτικοποίηση. Αντί να καταφύγετε στο μητρώο στελεχών που η προηγούμενη κυβέρνηση δεν αξιοποίησε ως όφειλε, απλώς το καταργείτε, χωρίς όμως επαρκή αιτιολογία, παρ' ότι αποτιμήθηκε θετικά από τον ΟΟΣΑ.

Ας περάσουμε σε άλλο ένα ζεύγος αντιφάσεων. Πρώτον, ενώ αφαιρείτε τη νομοπαρασκευή από τα υπουργικά γραφεία, δηλαδή το πιο απαιτητικό και δαπανηρό καθήκον των μετακλητών συνεργατών, αυξάνετε από την άλλη σημαντικά το πλήθος τους σε σχέση με το ισχύον καθεστώς. Πώς ακριβώς δικαιολογείτε την ανάγκη για περισσότερους μετακλητούς, όταν ο φόρτος εργασίας υποχωρεί δραματικά και θα έπρεπε, αντίστοιχα, να μειωθούν οι θέσεις; Πώς να παραβλέψουμε ότι κλείνετε το μάτι στην αργομισθία;

Δεύτερον, την ίδια στιγμή που εμφανίζεστε ως υπέρμαχοι της αριστείας, σας αρκεί οι άμεσοι συνεργάτες της πολιτικής ηγεσίας να έχουν ως ελάχιστο προσόν απολυτήριο λυκείου και απλώς καλή και όχι πολύ καλή ή άριστη γνώση οποιασδήποτε γλώσσας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ όλοι γνωρίζουμε ότι παγκόσμια γλώσσα είναι πλέον η αγγλική. Θα καταλαβαίνετε σαφώς ότι αυτές σας οι επιλογές δεν αντέχουν στη βάσανο της λογικής ούτε της καλής προαίρεσης. Καταλαβαίνουμε πάντως κι εμείς με τη σειρά μας ότι αυτόν τον λογαριασμό της γαλαντομίας με κομματικά κριτήρια θα κληθεί να τον πληρώσει, όπως πάντα, ο ελληνικός λαός.

Τοποθετείτε μετακλητούς σε θέσεις ευθύνης, ακολουθώντας ένα σύστημα το οποίο η Πρόεδρος του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης μας ενημέρωσε ότι τείνει να ξεπεραστεί και για το οποίο ασκείται διεθνώς σφοδρή κριτική, ιδίως λόγω των «περιστρεφόμενων θυρών», που συντελούν στην αύξηση των φαινομένων διαφθοράς, όταν εναλλάσσονται στελέχη του ιδιωτικού

τομέα σε δημόσιες θέσεις και το αντίστροφο.

Τέλος, στα της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας. Στο γνωστό μοτίβο, δημιουργείτε μια νέα υπερσυγκεντρωτική γραφειοκρατική δομή, στην οποία συγχωνεύονται πλήθος ελεγκτικών υπηρεσιών που σήμερα απασχολούν δώδεκα χιλιάδες πεντακόσια άτομα. Από τη συζήτηση στις επιτροπές με τους φορείς προέκυψε ότι ούτε σε αυτό το εγχείρημα διαβουλευθήκατε με τους εμπλεκόμενους φορείς προηγουμένως, επιλέγοντας για άλλη μια φορά τη δυσάρεστη τακτική του αιφνιδιασμού.

Μετά την απaráδεκτη υπαγωγή των σωφρονιστικών υπηρεσιών στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, σύμφωνα με το μοναδικό για τα ευρωπαϊκά δεδομένα δόγμα Όρμπαν, αποδυναμώνεται ακόμα περισσότερο το Υπουργείο Δικαιοσύνης, με τη μεταφορά της Γενικής Γραμματείας καταπολέμησης της Διαφθοράς στην Εθνική Αρχή Διαφάνειας.

Καταργείτε το Παρατηρητήριο για τη Δημόσια Διοίκηση, όπως πράξατε με το ΣΔΟΕ, συγχωνεύετε στη νέα αρχή ως υφιστάμενη πλέον υπηρεσία το Γραφείο του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης. Παραβαίνετε έτσι τη σύσταση του Συμβουλίου της Ευρώπης, που απαιτεί τη λειτουργία ενός ειδικού, μονοπρόσωπου, ανεξάρτητου, αυτοτελούς ελεγκτικού οργάνου, για να εποπτεύει την υλοποίηση του Εθνικού Στρατηγικού Προγράμματος Δράσης κατά της Διαφθοράς και για να συντονίζει τη δράση των επιμέρους ελεγκτικών και όχι μόνο μηχανισμών. Και τούτο επιλέγετε να το πράξετε παρά την αυξανόμενη τα τελευταία χρόνια ποσοτική και ποιοτική αποτελεσματικότητα του θεσμού, όπως εντόπισε και η κ. Παπασπύρου.

Με τον ίδιο τρόπο υποβαθμίζετε το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας, αφαιρείτε την αυτοτέλεια και την ανεξαρτησία ελεγκτικών μηχανισμών και τους θέτετε υπό τον έλεγχο του διοικητή, τον οποίο για την πρώτη θητεία επιλέγει αδιαφανώς ο Πρωθυπουργός. Επιλέγετε και πάλι να μην αξιοποιήσετε στο έπακρο το υφιστάμενο υπαλληλικό δυναμικό, που έχει εμπειρία και γνώση, υποβαθμίζοντας εκ των έσω το δυναμικό που έχει εμπειρία και γνώση και ανοίγοντας τη δεξαμενή των υποψηφίων σε έναν τόσο ευαίσθητο τομέα σε ιδιώτες μανάτζερ, οι οποίοι θα εισαγάγουν νοοτροπία αγοράς σε ένα από τα πιο απρόσφορα για τέτοιες προσεγγίσεις πεδία.

Θέλετε έτσι, κύριε Πρωθυπουργέ, να αποκτήσετε τον πλήρη έλεγχο του χώρου της διαφάνειας και του δημοσίου, παρά τις περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις. Δίνετε στον εκλεκτό σας διοικητή υπερεξουσίες. Μπορεί να καταργεί ή να τροποποιεί ατομικά κανονιστικές αποφάσεις που αφορούν στην οργάνωση, λειτουργία και άσκηση των αρμοδιοτήτων των φορέων που εντάσσονται στην αρχή.

Έτσι ο διοικητής προβιβάζεται, εκτός των άλλων, και σε ανέλεγκτο νομοθετικό όργανο και μάλιστα στο πεδίο αρμοδιοτήτων ανεξάρτητων υπηρεσιών. Του δίνετε το ελεύθερο να διορίζει και ιδιώτες προϊστάμενους της αρεσκείας του, αφού προηγουμένως αποκαθλώνονται αδικαιολόγητα και αιφνιδιαστικά οι εν ενεργεία υπηρεσιακοί προϊστάμενοι των υπό συνένωση φορέων.

Αξιολογήθηκαν και κρίθηκαν ακατάλληλοι οι νυν προϊστάμενοι σύμφωνα με τις ισχύουσες διαδικασίες και προέκυψε η ανάγκη απομάκρυνσής τους; Προφανώς όχι. Όπως ακριβώς και στην περίπτωση των υπαλλήλων που αυτοδίκαια μεταφέρονται στη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών και Διοικητικών Υπηρεσιών, το στοίχημά σας και στην περίπτωση αυτή είναι να τοποθετήσετε δικούς σας ανθρώπους, που θα επιβλέπονται από τον επίσης δικό σας διοικητή.

Μετατρέπετε ανατιολόγητα επίσης την υποχρεωτική άρση των απορρήτων κατά τη διενέργεια ελέγχων «πόθεν έσχες» σε προαιρετική. Πώς ακριβώς φαντάζεστε αποτελεσματικούς ελέγχους κατά της διαφθοράς με αυτή την πρωτοβουλία; Έτσι ανοίγετε την πρόσβαση σε στοιχεία που πρέπει να παραμένουν εμπιστευτικά μεταξύ συγκεκριμένων μόνο προσώπων και διακινδυνεύετε την αποτελεσματικότητα του ελέγχου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς από το ΜέΡΑ25 αποτυπώνουμε υπεύθυνα τις θέσεις στις τροπολογίες που καταθέσαμε και στην πλήρη αιτιολόγησή τους. Θέλω στο

σημείο αυτό να καταθέσω στα Πρακτικά άλλες δύο τροπολογίες.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Αγγελική Αδαμοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ωστόσο, οφείλουμε να προειδοποιήσουμε ότι κανένα πλήθος τροπολογιών δεν αρκεί για να διορθώσει τα πολλά κακώς κείμενα του νομοσχεδίου. Αυτά βασικά οφείλονται στην έλλειψη εκτεταμένης διαβούλευσης με τους φορείς και την κοινωνία των πολιτών και κυρίως στην αποδεδειγμένη πλέον διάθεση της Κυβέρνησης να αποδώσει αυτοκρατορικές εξουσίες στον Πρωθυπουργό και να καταστρατηγήσει κάθε έννοια διαφάνειας και ανεξαρτησίας.

Το πρώτο σφάλμα λύνεται με απόσυρση του νομοσχεδίου. Το δεύτερο, όμως, πολύ φοβάμαι ότι είναι απολύτως συνειδητό και σύμφυτο με την ιδεολογία της Νέας Δημοκρατίας και άρα δυστυχώς αξεπέραστο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με την ομιλία της κ. Αδαμοπούλου ολοκληρώθηκε ο κύκλος των εισηγητών και ειδικών αγορητών. Θα δώσουμε τώρα τον λόγο στον Υπουργό και μετά στην Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ξενογιαννακοπούλου.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα κατ' αρχάς να ευχαριστήσω θερμά τα μέλη της Διαρκούς Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη σκληρή δουλειά η οποία επιτελέστηκε σε σύντομο χρόνο, για την πολύ δημιουργική συζήτηση η οποία υπήρξε και για όλα όσα συνεισφεραν στη διαμόρφωση του παρόντος νομοσχεδίου.

Επίσης, να ευχαριστήσω ιδίως τους εισηγητές και την τέως Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης κ. Ξενογιαννακοπούλου και την πρώην Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης κ. Γεροβασίλη για τις πολύ δημιουργικές παρατηρήσεις τους.

Θα ήθελα επί της διαδικασίας να αναφέρω ότι το παρόν νομοσχέδιο, μολονότι είχε γνήσια τον χαρακτήρα κατεπείγοντος, διότι θα έπρεπε να δημιουργηθούν οι δομές επί των οποίων θα βασιστεί η νέα κυβερνητική ιεραρχία, εντούτοις, με δική μου προσωπική επιλογή, δεν θέλησα να έρθει ως κατεπείγον. Ήθελα, έστω στον σύντομο χρόνο που μεσολαβεί έως τη λήξη των εργασιών της Ολομέλειας, να υπάρχει όσο το δυνατόν μεγαλύτερος χρόνος και για δημόσια διαβούλευση και για ακρόαση των φορέων και κυρίως -γιατί αυτό πιστεύω εν τέλει ότι είναι δημοκρατία- να έχουμε μια γνήσια διαβουλευτική συζήτηση ενώπιον της Διαρκούς Κοινοβουλευτικής Επιτροπής.

Για τον λόγο αυτό υπήρξε δημόσια διαβούλευση έξι ημερών, υπήρξαν πολλαπλές συνεδριάσεις της Διαρκούς Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και ακούστηκαν και οι φορείς οι οποίοι εκλήθησαν ενώπιον της Διαρκούς Κοινοβουλευτικής Επιτροπής. Και, πράγματι, οφείλω να ομολογήσω ότι ήταν εξαιρετικά δημιουργική η όλη κοινοβουλευτική διαδικασία, την οποία οφείλω και εγώ από τη θέση αυτή να επαινέσω.

Δεν αντιλαμβάνομαι δε ως οπισθοχώρηση την αποδοχή σημαντικών προτάσεων, που έγιναν τόσο από τη Συμπολίτευση όσο και από την Αντιπολίτευση. Συνιστά, κατά την άποψή μου, τίτλο τιμής για το παρόν νομοσχέδιο ότι ενσωμάτωσε πολλές από τις παρατηρήσεις οι οποίες διατυπώθηκαν, στο πλαίσιο ιδίως της Διαρκούς Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, και θεωρώ ότι βελτιστοποιήθηκε κατά πολύ το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, χωρίς βεβαίως, όπως συνομολογήθηκε, να αλλάξει η βασική του φιλοσοφία για την πρόσληψη που έχουμε εμείς περί του εκσυγχρονισμού του κράτους.

Τι είναι επιτελικό κράτος; «Αρχή σοφίας η ονομάτων επίσκεψις», όπως έλεγε ο Αντισθένης. Επιτελικό είναι το κράτος εκείνο το οποίο φέρει αποτέλεσμα. Είναι το κράτος το οποίο προγραμματίζει και το οποίο μπορεί να συντονίζει και να ελέγχει. Δεν είναι ένα κράτος το οποίο είναι μικρό και ευέλικτο. Αυτό αποτελεί θεωρία της πολιτικής επιστήμης, η οποία έχει ανατραπεί ήδη από τη δεκαετία του 1980.

Το κρίσιμο του επιτελικού κράτους είναι η ύπαρξη τυποποιημένων διαδικασιών, οι οποίες να μπορούν ανά πάσα στιγμή να ελέγχονται ως προς την τήρησή τους, και ιδίως κριτήριο είναι η δημιουργία προγραμματικών θέσεων, έτσι ώστε να μπορούν να παρακολουθηθούν με ουσιαστικό αποτέλεσμα.

Ακούγοντας τους εισηγητές της Αντιπολίτευσης, μένει κάποιος με την εντύπωση ότι η οργάνωση του κράτους ήταν άριστη και δεν απαιτείτο καμμία παρέμβαση για τη διαμόρφωση σύγχρονων δομών και διαδικασιών.

Θα μου επιτρέψετε με κάθε σεβασμό να πω ότι η άποψη αυτή δεν συνάδει με την πραγματικότητα. Δεν συνάδει, διότι το κράτος στη Μεταπολίτευση στην Ελλάδα λειτούργησε με τέτοιου τύπου θεμελιώδεις αδράνειες, ώστε να έχει καταστεί ένα κράτος ιδιαιτέρως στατικό, το οποίο δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να ανταποκριθεί στις επιταγές ενός σύγχρονου επιτελικού κράτους.

Είμαστε ευχαριστημένοι με τον τρόπο που λειτούργησε μεταπολιτευτικά το Υπουργικό Συμβούλιο; Η απάντηση είναι ότι δεν είμαστε ευχαριστημένοι. Το Υπουργικό Συμβούλιο στη Μεταπολίτευση λειτούργησε στην πραγματικότητα ως ένα γνήσιο υποχείριο του Πρωθυπουργού.

Εκπλήσσομαι να ακούω ότι δημιουργείται μια μεγάλη, με ορισμένες εξαιρέσεις...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Με πολύ μεγάλες εξαιρέσεις!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Με μεγάλες εξαιρέσεις, κύριε καθηγητά.

Δυστυχώς, προϊόντος του χρόνου, υπήρξε σοβαρή υποβάθμιση του συλλογικού έργου του Υπουργικού Συμβουλίου. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι, ενόσω βαδίζαμε στον 21^ο αιώνα, απομειώθηκε ιδιαιτέρως ο αριθμός των συνεδριάσεων του Υπουργικού Συμβουλίου και είναι ενδιαφέροντα τα στατιστικά πάνω στο κεφάλαιο αυτό. Όμως ιδίως το μεγάλο πρόβλημα της συλλογικότητας του Υπουργικού Συμβουλίου είναι ότι, όχι μόνο δεν υπήρχε ένα βασικό εγχειρίδιο επί τη βάση του οποίου θα υπήρχε η διακυβέρνηση, αλλά το γεγονός ότι δεν υπήρχε περιοδικότητα και κανονικότητα στο Υπουργικό Συμβούλιο.

Δεν υπάρχει καμμία ευρωπαϊκή χώρα η οποία να έχει δομημένο κράτος που να μην έχει μια περιοδικότητα στη λειτουργία του Υπουργικού Συμβουλίου. Δεν μπορεί να καθορίζει ο Πρωθυπουργός με μόνη τη βούλησή του πότε θα συκληθεί το Υπουργικό Συμβούλιο.

Με το σημερινό νομοσχέδιο θέτουμε για πρώτη φορά τον κανόνα στη Μεταπολίτευση ότι το Υπουργικό Συμβούλιο συγκαλείται σε τακτική περιοδικότητα μία φορά κάθε μήνα και όχι απλώς αυτό, αλλά κάθε Υπουργικό Συμβούλιο θα έχει και μια πολύ συγκεκριμένη εντολή να επιτελέσει. Υπάρχει το Υπουργικό Συμβούλιο το οποίο καθορίζει τις επιμέρους πολιτικές, εκείνο το οποίο εγκρίνει το συνολικό σχέδιο δράσης του επιχειρησιακού κράτους και υπάρχει το Υπουργικό Συμβούλιο το οποίο επιμερίζει τη δράση στα Υπουργεία και υπάρχει το Υπουργικό Συμβούλιο ανά μήνα στο οποίο τα Υπουργεία έρχονται και υποβάλλουν τα δικά τους επιμέρους σχέδια δράσης, ένα κανονικό εγχειρίδιο διακυβέρνησης, το οποίο απέλειπε από την ελληνική πολιτική ζωή και για πρώτη φορά εισάγεται με το παρόν νομοσχέδιο.

Είμαστε ευχαριστημένοι με τον τρόπο με τον οποίο συντασσόταν το σχέδιο για τις δημόσιες πολιτικές και παρακολουθείτο το πρόγραμμα αυτό; Η απάντηση, κατά την άποψή μου, είναι ότι πρέπει να είμαστε πολύ απογοητευμένοι από αυτό.

Ακούστηκε προηγουμένως -εικάζω ως μομφή- ότι αυτό που θέλουμε να εισάγουμε είναι μια χάραξη δημόσιας πολιτικής από τα άνω προς τα κάτω. Μα, αυτό δεν είναι μια επιλογή προσωπική ή κυβερνητική. Αυτό είναι η αποκατάσταση του αληθούς νοήματος του Συντάγματος του ίδιου.

Το Σύνταγμα επιβάλλει ότι η κυβέρνηση συλλογικά συντονίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική της χώρας. Το Σύνταγμα το ίδιο είναι εκείνο το οποίο επιτάσσει ότι ο Πρωθυπουργός διασφαλίζει την ενότητα της κυβέρνησης και κατευθύνει όλες τις δημόσιες υπηρεσίες για τη συντέλεση της κυβερνητικής πολιτικής. Δεν είναι μια κοσμοθεωρία ούτε μια βάση πολιτικής επιστήμης. Πρόκειται για το σαφές γράμμα του Συντάγματός μας και αυτό αποκαθιστούμε, δημιουργώντας μια δομή, η οποία χαρακτηρίστηκε αυτοκρατορική και συγκεντρωτική.

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι καμμία υπερσυγκέντρωση δεν υφίσταται, καμμία αποψίλωση των κυβερνητικών δομών και βεβαίως καμμία αποψίλωση -δεν θα τολμούσα να το πράξω εγώ, διότι θα λογοδοτούσα στους φοιτητές μου- ιδίως του ιερού αυτού του χώρου, του Κοινοβουλίου. Καμμία απολύτως αρμοδιότητα δεν αφαιρείται από Υπουργό. Οι Υπουργοί διατηρούν στο ακέραιο τις αρμοδιότητες που τους αποδίδονται από τον νόμο και από το Σύνταγμα. Αυτό το οποίο καθιερώνεται είναι αυτό το οποίο ισχύει σε όλα τα ευρωπαϊκά προηγμένα κράτη. Υπάρχει, δηλαδή, μια κεντρική δομή, η οποία παρακολουθεί την εκτέλεση του κυβερνητικού έργου. Αυτό γιατί έχει αξία; Διότι έως σήμερα συνέβαινε εντελώς προσωποπαγώς, άτυπα. Θα σήκωνε ίσως το τηλέφωνο ο Πρωθυπουργός, για να δει πού βρίσκεται, σε ποιο στάδιο ανάπτυξης βρίσκεται η εξέλιξη μιας νομοθετικής πρωτοβουλίας, της προεργασίας σε ένα Υπουργείο. Σήμερα αυτό παρέλκει. Διότι δημιουργούνται οι δομές, έτσι ώστε ταυτόχρονα και οι Υπουργοί και ο Πρωθυπουργός να μπορούν σε πραγματικό χρόνο να γνωρίζουν πού βρίσκεται η κάθε επιμέρους κυβερνητική δράση και να παρεμβαίνει ο Πρωθυπουργός, αλλά μόνο συντονιστικά και διορθωτικά και όχι στην ουσία της δημόσιας πολιτικής.

Είναι άραγε μομφή το ότι θα υπάρχει ένα σύστημα το οποίο θα βγάζει έγκαιρη προειδοποίηση ότι υπάρχει μια υστέρηση στον χρονικό προγραμματισμό για την εφαρμογή μιας δημόσιας πολιτικής; Είναι άραγε μομφή το ότι σε ένα κράτος, όπως το δικό μας, το οποίο επί σαράντα πέντε χρόνια υποφέρει από πολλαπλές συναρμοδιότητες, επιτέλους θα υπάρξει ένας γνήσιος συντονισμός; Οι συναρμοδιότητες κατατρέχουν το ελληνικό πολιτικό σύστημα ήδη από δεκαετίες. Κάπως δεν θα πρέπει να επέλθει μια εξομάλυνση, έτσι ώστε να μην έχουμε το φαινόμενο οι Υπουργοί να λειτουργούν μεταξύ τους αντιπολιτευτικά; Πώς διασφαλίζεται η ενότητα, πέρα από ένα ισχυρό σύστημα, το οποίο θα μπορεί να παρακολουθεί την τήρηση των πολιτικών και όλα με σεβασμό απολύτως στις συνταγματικές αρμοδιότητες των Υπουργών;

Ειπώθηκε ότι συνιστά περιορισμό το γεγονός ότι δημιουργείται μια Γενική Γραμματεία Νομοτεχνικής και Νομοθετικών Θεμάτων. Δεν υπάρχει ούτε μία χώρα της Ευρώπης που να μην υπάρχει μια τέτοια γενική γραμματεία. Είναι αδιανόητο όταν πλέον σε όλα, μα σε όλα, τα μεγάλα πανεπιστήμια της Ευρώπης υφίσταται ειδικό τμήμα και μάθημα νομοτεχνικής και μην έχουμε εμείς στην Ελλάδα υιοθετήσει βασικές αρχές του τρόπου με τον οποίο παράγεται ο νόμος. Και, δευτερογενώς, αυτό τι σημαίνει; Κακή νομοθέτηση, πολλαπλή νομοθέτηση, κακονομία, πολυνομία, η οποία δεν θεραπεύεται και αυτά όλα γιατί; Διότι δεν μπορούμε να αντιληφθούμε ότι κινούμεθα πλέον σε ένα εντελώς διαφορετικό, σύγχρονο, εξειδικευμένο περιβάλλον.

Η ειδική γραμματεία του Ηνωμένου Βασιλείου που επεξεργάζεται τα νομοσχέδια είναι στην πραγματικότητα εκείνη η οποία συντάσσει εξ αρχής το νομοσχέδιο. Εμείς δεν φθάνουμε μέχρι εκεί. Μόνο νομοτεχνική είναι η παρέμβαση που γίνεται. Μήπως κανείς αμφισβητεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο είναι κοιτίδα του αντιπροσωπευτικού συστήματος; Αποψιλώνει τους Υπουργούς το σύστημα του Ηνωμένου Βασιλείου, που επί οκτακόσια χρόνια έχει εισφέρει τον θεσμό στην Ευρώπη; Προφανώς και όχι. Επιτέλους, ας έχουμε ένα σύγχρονο σύστημα, το οποίο θα μπορεί να ανταποκριθεί στους καιρούς. Δεν μπορούμε να λειτουργούμε μονίμως με τις αδράνειες οι οποίες έχουν παραχθεί στη Μεταπολίτευση.

Δεν είναι άραγε παθολογία το γεγονός ότι υπάρχει αυτή η ώσμωση μεταξύ πολιτικής και διοίκησης; Άκουσα ότι υπάρχει μια επιχείρηση να αλωθεί και να κομματικοποιηθεί το κράτος, η διοίκηση. Αυτό είναι πράγματι μια πολύ μεγάλη παθολογία και συνέβαινε προέκδο του χρόνου της Μεταπολίτευσης.

Δεν καταλαβαίνω, όμως, ειλικρινά, πώς είναι δυνατόν να χαρακτηρίζετε ως κομματικοποίηση το γεγονός ότι για πρώτη φορά τίθεται, με έναν τρόπο εντελώς στεγανό, το κομμάτι της πολιτικής διοίκησης, που εκκινεί από τον Υπουργό και καταλήγει έως τον θεματικό Γενικό Γραμματέα, από την υπηρεσιακή διοίκηση, που εκκινεί από τον Υπηρεσιακό Γενικό Γραμματέα και καταλήγει σε όλη τη διοικητική ιεραρχία. Πλέον δύο διακριτοί πυλώνες, που

κάθε ένας από αυτούς έχει συγκεκριμένη αρμοδιότητα.

Και πώς συμβαίνει αυτό; Πρώτα απ' όλα στον πυλώνα «Πολιτική Διοίκηση» παραμένει η χάραξη της στρατηγικής κατά τη συνταγματική επιταγή και παραμένει η άσκηση της κανονιστικής αρμοδιότητας, η παραγωγή δηλαδή των αναγκαιών κανόνων δικαίου, έτσι ώστε να εφαρμόστεί η πολιτική.

Αντιθέτως, στον πυλώνα «Διοίκηση» τι δημιουργείται; Δημιουργείται, πρώτα απ' όλα, η θέση του Υπηρεσιακού Γενικού Γραμματέα. Ο Υπηρεσιακός Γενικός Γραμματέας, που αποτελεί στην πραγματικότητα την ανώτατη βαθμίδα της δημόσιας διοίκησης, πλέον προέρχεται από τη δημοσιονομική αλληλία -είναι δημόσιος υπάλληλος καριέρας-, συγκεντρώνει όλη την ύλη των οικονομικών και του προσωπικού του Υπουργείου. Πλέον, το πορτοφόλι του Υπουργείου και την υπηρεσιακή κατάσταση την έχει η ίδια η διοίκηση. Δεν αποτελεί, στην πραγματικότητα, μια μονοπωλιακή επιβολή του οποιουδήποτε Υπουργού.

Επιπλέον, μεταφέρεται στη διοίκηση η μεγαλύτερη ύλη στην άσκηση της κρατικής δράσης, οι ατομικές διοικητικές πράξεις. Το 80% πλέον της ύλης θα παράγεται από τους γενικούς διευθυντές, οι οποίοι επιλέγονται από το ΑΣΕΠ, εξελίσσονται από υπηρεσιακά συμβούλια και λογοδοτούν στο πλαίσιο της δημοσιονομικής τους θέσης, χωρίς καμία απολύτως εντολή από πολιτικό προϊστάμενο. Το 80% της ύλης!

Πλέον αυτό τι σημαίνει; Περικόπτεται κατά 80% η γραφειοκρατία του ελληνικού δημοσίου, αποκόπτεται ο ομφάλιος λώρος που θα παρήγαγε αυτή τη δευτερογενή εστία διαφθοράς, την πίεση προς τη διοίκηση, για να παραγάγει συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Αυτό δεν συνιστά αποκομματικοποίηση; Αποτελεί αίτημα και της ακαδημαϊκής κοινότητας, αλλά νομίζω και της πολιτικής τάξης, να εμπιστευόμαστε τη δημόσια διοίκηση. Δεν συνιστά εμπιστοσύνη στη δημόσια διοίκηση ότι πλέον η μεγαλύτερη ύλη θα παράγεται μέσα από τους δημοσίου υπαλλήλους καριέρας; Υπάρχει μεγαλύτερη απόδειξη του ποιος σέβεται και εμπιστεύεται τη δημόσια διοίκηση από αυτό;

Τέλος, αισθάνομαι ότι υπάρχει η παθολογία σε ό,τι αφορά τη λογοδοσία και την έλλειψη διαφάνειας. Νομίζω σε αυτό μπορούμε να συμφωνήσουμε. Ίσως να είναι λάθος ο τρόπος που το θέτουμε. Θα ήθελα, όμως, να σας πω το εξής: Είμαστε ευχαριστημένοι με τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν τα ελεγκτικά σώματα;

Άκουσα με πολλή προσοχή τις εισηγήσεις των ειδικών εισηγητών των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Είμαστε ευχαριστημένοι με το ότι έχουμε μια γιγάντια πολυδιάσπαση των ελεγκτικών μηχανισμών; Είμαστε ευχαριστημένοι με το ότι υπάρχουν ζώνες που δεν ελέγχονται, επειδή ακριβώς υπάρχουν επικαλυπτόμενες ελεγκτικές δραστηριότητες; Είμαστε ευχαριστημένοι με το γεγονός ότι οι έξι εποπτικές ελεγκτικές αρχές, οι οποίες συγχωνεύονται με την πρόταση που έχετε ανά χείρας, διορίζονται με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο από την πολιτική εξουσία; Είμαστε ευχαριστημένοι με όλα αυτά; Χρειάζεται κάποια τομή;

Αυτό το οποίο λέμε είναι ότι πλέον έχουμε μια μεγάλη ελεγκτική αρχή. Αποτελεί επιταγή όλων των διεθνών οργανισμών, αποτελεί επιταγή της κοινής λογικής να έχουμε πλέον μία αρχή, η οποία θα εξοπλίζεται απολύτως με ελευθεροφροσύνη, για να μπορεί να επιτελεί το έργο. Πώς; Με στοιχεία υψηλής ανεξαρτησίας και αμεροληψίας.

Είναι άσχημο και κακό το γεγονός ότι για πρώτη φορά εισάγεται με την αρχή αυτής ενός κανόνα, ότι και ο ελεγκτής οφείλει να ελέγχεται; Το αυτονόητο που ισχύει παντού στον κόσμο, ότι δηλαδή μέσα σε έναν ελεγκτικό μηχανισμό πρέπει να έχουμε μορφές εσωτερικού ελέγχου, τις audit committees; Κάποια στιγμή δεν πρέπει να έρθουν στην Ελλάδα; Δεν πρέπει να εκσυγχρονιστεί το πλαίσιο ελέγχων; Δεν πρέπει στην πραγματικότητα οι ελεγκτικοί μηχανισμοί να βγουν έξω από τη λογική της πολιτικής επιρροής;

Άκουσα κάτι, το οποίο ειλικρινά μου φάνηκε πολύ αντιφατικό. Άκουσα ότι ερχόμαστε και υποβαθμίζουμε τα σώματα ελέγχου της αγοράς, δηλαδή το ΣΔΟΕ, το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας και το Σώμα Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, διότι πλέον δεν θα υπάγονται στον γενικό γραμματέα, αλλά σε γενικό διευθυντή. Και αυτό συνιστά κατά την αντίληψη που έχουμε υποβάθμιση.

Θα μου επιτρέψετε με κάθε σεβασμό να πω ότι είναι η μείζων αναβάθμιση που θα μπορούσαν να έχουν τα σώματα αυτά, διότι πλέον δεν θα υπόκεινται σε κανέναν απολύτως πολιτικό έλεγχο, διότι ο γενικός διευθυντής ή ο ειδικός διευθυντής διορίζεται από την κυβέρνηση, αλλά θα υπάγονται αποκλειστικά και μόνο στην ίδια τη διοίκηση. Το πρόγραμμα των ελέγχων, οι εκθέσεις ελέγχων θα παράγονται μόνο από τον ανεξάρτητο πυλώνα «Διοίκηση Υπηρεσιακή», όπου θα προΐσταται ένας γενικός διευθυντής. Είναι υποβάθμιση αυτό;

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι η αίσθηση που έχω είναι ότι έχουμε ένα συνεκτικό σχέδιο, το οποίο θα μπορούσε να δημιουργήσει συνθήκες εκσυγχρονισμού και ανασυγκρότησης της χώρας. Εξαρτάται πολύ, προφανώς, από την εφαρμογή που θα τύχει. Είναι ένα φιλόδοξο σχέδιο. Νομίζω, όμως, ότι θα πρέπει να συναινεσουμε όλοι στο ότι, όπως έχει δομηθεί το ελληνικό κράτος, απαιτούνται ριζικές τομές. Και οι ριζικές αυτές τομές θα έρθουν όχι συντηρητικά, προσπαθώντας με σημειακές παρεμβάσεις να δούμε τα προβλήματα, αλλά με μία συνολική παρέμβαση, η οποία θα φέρει το κράτος ένα βήμα μπροστά. Και αυτή είναι η πρώτη φάση αυτού του εκσυγχρονισμού.

Θα ακολουθήσει μία δεύτερη φάση, η οποία θα ασχοληθεί με την κάθετη οργάνωση του κράτους, που έχει να κάνει κυρίως με την επικοινωνικότητα. Διότι σωστά υπήρξε αναφορά ότι καμία μείζων μεταρρύθμιση του κράτους δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς να υπάρχει και μία ριζική αναδιάρθρωση των θεσμών της τοπικής αυτοδιοίκησης και της αποκέντρωσης. Θα υπάρξει σε δεύτερη φάση και θα είναι πολύ γενναία. Διότι αυτό το πλαίσιο, το οποίο σήμερα εισάγεται, θα συνοδευθεί και από ένα σχέδιο μεταρρυθμιστικό, που θα αποδίδει μείζονες αρμοδιότητες στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και αυτοτελείς πόρους. Άρα θα υπάρξει ένα συνολικό σχέδιο για τα πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Υπουργό, τον κ. Σπίρτζη, για το ευγενικό του δώρο. Μου δώρισε «Το λάθος» του Σαμαράκη, που είναι από τα αγαπημένα μου, όπως και το «Ζ» του Βασίλη Βασιλικού. Θα ήθελα να επισημάνω, όμως, με την ευκαιρία αυτή το εξής.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Τα είχατε και τα δύο βιβλία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Τα είχα. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι, επειδή ανατρέχουν στη δεκαετία του '60, ήμουν κάπως μικρός τότε και τα διάβασα σε όψιμη ηλικία.

Θα ήθελα να πω το εξής όμως: Ποιο ήταν το λάθος στο έργο του Σαμαράκη; Ήταν το εξής: Έχουμε καθεστώς, το οποίο είναι απρόσωπο και είναι μία δύναμη επιβολής. Όπως θα έλεγε ο Λένιν, για να το εξηγήσω, οι εκλογές παράγουν τους μηχανισμούς καταδυναστεύσης. Επιλέγεις τον δυνάστη σου, εγώ, ξέρετε, δεν είμαι έτσι. Το μεγάλο λάθος, όμως, που έγινε ήταν ότι δεν υπολόγισαν, δεν υπολόγισε το καθεστώς στον άνθρωπο.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να πω -και δική μου πεποίθηση είναι- το εξής: Για να μπορέσουμε να ελέγξουμε την αυθαιρεσία και την υπερσυγκέντρωση των εξουσιών, χρειάζεται ένα και μόνο πράγμα. Χρειάζεται η θέση πολύ συστηματικών διαδικασιών. Ο Πρωθυπουργός δεν αποκτά εξουσία όταν έχει μία μεγάλη δομή δίπλα του. Ο Πρωθυπουργός αποκτά εξουσία όταν δεν υπάρχει διαδικασία η οποία να τον δεσμεύει στον τρόπο με τον οποίο παράγεται η πολιτική. Και η φιλοδοξία η δικιά μου, με το παρόν νομοσχέδιο, είναι ακριβώς αυτό: όλα τα κρατικά όργανα να δεσμεύονται από τις διαδικασίες και τα όργανα αυτά, όταν αναφερόμαστε στην Κυβέρνηση, να είναι υποτελή στη δική σας κρίση, του Κοινοβουλίου.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ελληνικής Λύσης, ο κ. Βελόπουλος.

Στη συνέχεια τον λόγο θα έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Ξενογιαννακοπούλου.

Ορίστε, κύριε Βελόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εγώ δεν σας γνώριζα προσωπικά. Θαύμασα, όμως, σήμερα τη ρητορική σας δεινότητα. Θα έλεγα ότι κάνατε το κρέας ψάρι. Εξαιρετική ομιλία θα έλεγα, αλλά μόνο για τους ανθρώπους Νέας Δημοκρατίας, τους Βουλευτές και τους ψηφοφόρους.

Δεν κατάλαβα τι μας είπατε. Μας είπατε, δηλαδή, ότι ο Πρωθυπουργός δεν θα έχει υπερεξουσίες, γιατί θα υπάρχουν κάποια άλλα όργανα τα οποία θα είναι ανεξάρτητα; Αυτό μας είπατε; Ή είπατε ότι μπορεί ένα κράτος να υπάρχει, αν υπάρχουν και πολλοί άλλοι φορείς ταυτόχρονα;

Ακούστε, δεν είμαστε Γερμανία. Στη Γερμανία αλλάζουν οι κυβερνήσεις, αλλά τα κράτος δουλεύει. Δυστυχώς, στην Ελλάδα είτε αλλάξει η κυβέρνηση είτε όχι, το κράτος δεν δουλεύει.

Για να καταλάβουμε και τα ουσιαστικά, θα ξεκινήσω με μια ρήση την οποία άκουσα σήμερα και μου άρεσε πάρα πολύ, κύριε Υπουργέ. Εκείνος που θέλει να διευθύνει τη χώρα ως εξάισια ορχήστρα, πρέπει να γυρίσει την πλάτη στον κομματικό του λαό, στους θεατές του. Δυστυχώς, όμως, όχι μόνο δεν γυρίσατε την πλάτη στον κομματικό λαό σας, διότι, αν γυρίζατε την πλάτη θα κάνατε κάτι πολύ απλό, θα προκηρύσσετε στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» τις θέσεις και θα λέγατε ότι χρειαζόμαστε εκατό, διακόσιους, πεντακόσιους ανθρώπους, για να στελεχώσουν ένα ανεξάρτητο και μη κομματικό στελεχειακό δυναμικό. Το κάνατε; Όχι. Άρα, λοιπόν, μην έρχεστε εδώ.

Σας είπα ότι η ρητορική σας δεινότητα είναι ανεπανάληπτη, εξάισια, εξαιρετική, αλλά κάποια στιγμή πήγατε να πείσετε κι εμένα ότι το κάνατε καλύτερα. Αν, όμως, το κάνατε καλύτερα, θα κάνατε στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», σας είπα, αυτό το αυτονόητο, θα αναρτούσατε και θα λέγατε: Ποιοι είναι οι άξιοι, ποιοι είναι οι καλοί, ποιοι είναι οι μη κομματικά αρεστοί, αλλά μπορούν να αποδώσουν; Είναι ένας, δύο, πέντε, δέκα, δεκαπέντε.

Είμαι βέβαιος ότι από τους πεντακόσιους, εξακόσιους, πόσους θα πάρετε, οι περισσότεροι θα είναι κολλητοί του κυρίου Πρωθυπουργού, κολλητοί των Υπουργών, φίλοι του κομματικού σας σωλήνα, που βγαίνουν από τα πανεπιστήμια, ξέρете από τη ΔΑΠ, και κάποιοι ίσως, μερικά ψήγματα, μπορεί να είναι κάποιοι οι οποίοι μπορεί να κάνουν καλά τη δουλειά τους. Δεν είναι αυτό πολιτική, κύριε Υπουργέ. Δυστυχώς, λυπούμαι, αλλά δεν είναι πολιτική.

Κι επειδή πολλοί από σας φαντάζομαι ότι ταξιδεύετε στο εξωτερικό και τυγχάνει εγώ να έχω και σχέσεις με τη Γερμανία, δεν είναι έτσι το κράτος το γερμανικό. Αν θέλετε να μιλάτε για ευρωπαϊκό κράτος, αναρτήστε χθες, αύριο όλες τις θέσεις να διαλέξουμε τους καλύτερους, τα Ελληνόπουλα που έχουν διδακτορικά και μεταπτυχιακά και όχι να βάζετε απόφοιτο λυκείου να μπορεί να καταλάβει μια θέση ευθύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Τι είναι αυτά τα πράγματα; Υπάρχουν παιδιά που έχουν γίνει σεργιτάροι στη Γερμανία, στη Γαλλία, στην Ιταλία γιατί δεν μπορούν να βρουν δουλειά εδώ κι εσείς βάζετε απόφοιτους λυκείου σε θέσεις, ενώ υπάρχουν άλλοι με διδακτορικά και μεταπτυχιακά;

Άρα, λοιπόν, ας σταματήσουμε τουλάχιστον. Δεν είναι κακό στην πολιτική να λες ψέματα, κύριε Υπουργέ, έτσι λέγανε παλαιότερα. Εγώ διαφωνώ με αυτό. Κακό είναι να τα πιστεύεις κι ο ίδιος όμως. Εδώ πιστεύετε στο ψέμα σας ότι λέτε αλήθεια. Μα, είναι ψέμα αυτό που κάνατε. Είναι όλο φαρσοκωμωδία, αναξιοκρατία, «βολεψακισμός», ρουσφετία.

Είναι τετρακόσια σαράντα άτομα στην αυλή του κ. Μητσοτάκη, άλλοι οκτακόσιοι πενήντα σε Υπουργούς. Δεν λέω ότι δεν χρειάζονται, κύριε Υπουργέ, αλλά, αν θέλετε να κάνατε πραγματικά ένα βήμα προς τα μπροστά και όχι βήμα σημειωτόν κομματικό, πρέπει να το κάνατε δημόσια και να πείτε: Ο Ρουσσοπούλος είναι καλός, μπορεί να είναι ΣΥΡΙΖΑ ο άνθρωπος, αλλά κάνει για τη δουλειά αυτή. Ο Μυλωνάκης το ίδιο. Λέω ονόματα συναδέλφων εδώ ή παιδιά απέξω. Όχι να βάζεις δικούς σου ανθρώπους.

Δεν πιστεύω να σας στεναχώρησα, κύριε Ρουσσοπούλε; Είπα ότι είστε καλός, γι' αυτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω ακούσει και χειρότερα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής

Λύσης): Δεν πιστεύω να ήταν το χειρότερο αυτό που ακούσατε πάντως.

Πάμε στα υπόλοιπα. Στα ιδιωτικά γραφεία των Υπουργών, λέει, προβλέπονται δεκαοκτώ θέσεις υπαλλήλων, εκ των οποίων οι οκτώ μετακλητοί. Τι να τους κάνουν τους δεκαοκτώ οι Υπουργοί; Τι να τους κάνουν οι Υπουργοί; Θα δουλεύουν τόσο πολύ; Δηλαδή είναι εργασιομανείς όλοι οι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας;

Ακούστε, για να μην κοροϊδευόμαστε. Οι Υπουργοί θέλουν κάτι δημοσιογράφους, για να τους γλείφουν όλη μέρα. Ακούστε τι κάνουν οι Υπουργοί σήμερα στην Ελλάδα. Παίρνουν τέσσερεις, πέντε δημοσιογράφους στα γραφεία τους, δυστυχώς για το επάγγελμα των δημοσιογράφων, οι οποίοι δουλεύουν σε ραδιόφωνο, εφημερίδα ή τηλεόραση και κάνουν, αν θέλετε, τις «γλάστρες», ή καλύτερα τις «σφουγγαρίστρες» του Υπουργού.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, έτσι δουλεύει το σύστημα στην Ελλάδα, γι' αυτό και βλέπετε κάποια κανάλια να δίνουν γη και ύδωρ στην όποια κυβέρνηση. Και γι' αυτό βλέπετε κάποια κανάλια, κύριε Υπουργέ, που παλαιότερα ήταν με τον ΣΥΡΙΖΑ, το έχουν γυρίσει σήμερα και το έχουν πάει προς τα εσάς. Γιατί η εξουσία αυτά κάνει. Μεταλλάσσει ιδεολογίες και αλλάζει ανθρώπους, δυστυχώς. Καμιά φορά, θα το πω έτσι απλά, δεν αλλάζει η εξουσία τον άνθρωπο. Απλά αποκαλύπτει τον χαρακτήρα του. Και το λέω για όλους εδώ μέσα, για να καταλάβουν.

Στην Προεδρία, λέει, θα υπάγονται η ΕΥΠ και η ΕΠΤ. Έφυγαν από εκεί; Τι έγινε; Πήγαν στον Πρωθυπουργό; Πού ανήκει η ΕΥΠ, παιδιά; Έχω μπερδευτεί λίγο. Η ΕΥΠ και η ΕΠΤ ανήκουν στο Γραφείο του Πρωθυπουργού; Έγινε και δημοσιογράφος ο κ. Μητσοτάκης; Δεν ξέρω μπορεί να έγινε και Τζέιμς Μποντ, έχει την ΕΥΠ.

Σας λέω μερικά χαριτωμένα τώρα, για να καταλάβετε. Όλη αυτή η υπερσυγκέντρωση όλων των εξουσιών στον Γραφείο του Πρωθυπουργού ή δείχνει ότι έχετε μια φοβία δικαιολογημένη για το βαθύ κράτος ή ότι δεν είστε ικανοί να καταλάβετε ότι η αξιοκρατία είναι το υπ' αριθμόν ένα στοιχείο που μπορεί να βγάλει τη χώρα από το τέλμα.

Υπάρχουν άξιοι άνθρωποι. Είμαστε η χώρα που έδωσε τον Ναυόπουλο, ρε παιδιά! Τον άξιο αυτόν άνθρωπο τον διώξαμε από το πανεπιστήμιο, δεν τον θέλαμε στο πανεπιστήμιο! Αυτή είναι η Ελλάδα, η νεο-Ελλάδα που φτιάξαμε!

Τα λέω με πολύ απλά λόγια, γιατί δεν θέλω να κουράσω τους ανθρώπους.

Βλέπω κάτι μπόνους, επιδόματα προϊσταμένου γενικής διεύθυνσης.

Ακούστε, κύριε Υπουργέ: Όταν κάνατε προϊστάμενο στην ΕΥΠ έναν σεκιουριτά, ο οποίος έκανε γύρους γύρω από την Αμερικανική Πρεσβεία συνεχώς, επειδή το ήθελε ο Πάιατ, μη μου λέτε εμένα ότι ο Πρωθυπουργός δεν έχει δουλειές ή δεν εντέλλεται από κάποιους. Μου βάλατε στην ΕΥΠ τον κ. Κοντολέων -δεν ξέρω πώς τον λένε- έναν σεκιουριτά! Ο Χριστός και η Παναγία, δηλαδή!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Είναι πράγματα τα οποία σάς λέω ότι αποκαλύπτουν και τον χαρακτήρα και την ποιότητα του πολιτεύματος ή της διακυβέρνησής σας.

Θα το ξαναπώ ακόμα μία φορά: Για όλες τις θέσεις να προκηρύξετε ελεύθερα, να πάνε τα Ελληνόπουλα να κάνουν αίτηση! Είναι υποκριτικό!

Πάμε στην κ. Θάνου τώρα, με την οποία δεν έχω τις καλύτερες σχέσεις. Ούτε την ξέρω την κυρία ούτε και τη συνάντησα ποτέ. Τη βόλεψαν οι κύριοι από εκεί πριν να φύγουν, έρχεστε να την ξεβολέψετε εσείς, για να βολέψετε έναν δικό σας μετά. Ο βολεψάκις και ο ξεβολεψάκις! Έτσι είστε, για να βολέψετε τους δικούς σας. Σας πειράζει επειδή είχε σχέση με τον Πρωθυπουργό, ενώ τα παιδιά που θα βάλατε τώρα δεν έχουν σχέση με τον Πρωθυπουργό. Όλα είναι μακριά από το Γραφείο του Πρωθυπουργού.

Τι είναι αυτά που λέτε εδώ μέσα; Μέσα στο ψέμα ζούμε εδώ! Βγείτε και λίγο παραέξω. Ποιος θα πιστέψει τώρα ότι αυτό που λέτε ισχύει; Δεν θα πω ότι είναι αντισυνταγματικό και όλα αυτά τα περίεργα. Και κακώς έγινε αυτό με την κ. Θάνου. Εγώ θα το πω δημοσίως ότι πρέπει να βγει ο νομοθέτης και να πει ότι όσοι

είναι ανώτατοι δικαστές δεν πρέπει να καταλαμβάνουν καμμία θέση ούτε Υπουργού, γιατί και εσείς έχετε έναν Υπουργό εδώ, ένα μέλος της Κυβερνήσεώς σας, τον κ. Αθανασίου. Δεν ήταν πρώην δικαστής; Δηλαδή αυτοί κάνουν κακό, ενώ το δικό σας είναι καλύτερο. Όχι. Και τα δύο είναι στραβά. Οι ανώτατοι δικαστές δεν έχουν δικαίωμα, το λέω ευθέως, δεν είναι σωστό να εμπλέκονται στα κόμματα, ακόμη και μετά το πέρας της σύνταξής τους. Είναι ανόητο, είναι λανθασμένη πολιτική! Βάλαμε τη Θάνου τώρα στο σακίδιο και δεν κοιτάτε τα καλύτερα.

Εδώ πήρατε την Αγγελοπούλου, την κ. Αγγελοπούλου, ρε παιδιά! Δική σας δεν ήταν; Τον κ. Τσίπρα στην Αμερική δεν τον πήγε η Αγγελοπούλου; Την πήρατε και τη βάλατε σε θέση την κ. Αγγελοπούλου, που ακόμα δεν ξέρουμε πόσο μας κόστισαν αυτοί οι Ολυμπιακοί Αγώνες. Στις 12 Νοεμβρίου 2004, μας έλεγε ο κ. Αλογοσκούφης ότι είναι 8,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Στις 9 Αυγούστου 2005, μας έλεγε η κ. Πετραλιά ότι ήταν 13 δισεκατομμύρια ευρώ. Να μην πω για τα πυροτεχνήματα δίπλα στο σπίτι της κ. Αγγελοπούλου, με τα οποία κήκε το μισό δάσος.

Εσείς που παίρνετε αυτή την κυρία, την καταγγέλλατε -για να καταλάβετε, γιατί εγώ έχω και φωτογραφιούλες, να τες, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και να μη διαβάσω τι έλεγαν οι Υπουργοί σας, οι σημερινοί Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας για την κ. Αγγελοπούλου- και δεν μιλάει κανένας σας, κανείς σας! Κάποτε την καταγγέλλατε, «η διαπλεκόμενη, η κυρία που μένει στο Παρίσι», τώρα τη βάζετε σε θέση-κλειδί. Και τι κλειδί; Για εμένα, εθνικό κλειδί, «1821»! Θα κάνει τη Μαντώ Μαυρογένους; Την Μπουμπουλίνα Λασκαρίνα; Είμαστε με τα καλά μας; Δηλαδή, λέτε ότι θέλετε να κάνετε κάτι διαφορετικό και κάνετε τα ίδια πράγματα! Γιατί; Και αναρωτιέμαι.

Θα το πω και αλλιώς και θα πάμε στα σοβαρότερα τώρα.

Έχετε Υπουργό, κύριοι συνάδελφοι, ο οποίος έβγαλε ανακοίνωση Τύπου πριν γίνει Υπουργός σας για μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα. Ο κ. Σκυλακάκης και η Δράση! Είχε μιλήσει για μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα μαζί με το Ουράνιο Τόξο. Τον έχετε Υπουργό σας! Τον εκτιμώ ως άνθρωπο, τον χαιρετώ κιόλας. Δεν το πιστεύετε;

Καταθέτω στα Πρακτικά ανακοίνωση του κόμματός του, τότε που ήταν εκεί -τι ήταν, εν πάση περιπτώσει- προεδρεύων.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δελτίο Τύπου, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχετε έναν άνθρωπο Υπουργό που μιλούσε για μακεδονική μειονότητα. Οι Μακεδόνες Βουλευτές πού είναι; Τον έχετε Υπουργό σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Έχετε έναν σκάρτο, που συνυπέγραφε μαζί του εναντίον της Μακεδονίας! Πού είναι οι Μακεδόνες; Όλα θα τα καταπιείτε στο τέλος; Όλα; Άντε, για τον Κοτζιά δεν υπογράφετε, Σκυλακάκης για τη Μακεδονία;

Διαβάζω τι είχε γράψει: «Η πρώτη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του 1998 καταδίκασε τις δικαστικές αρχές για την άρνησή τους να δώσουν άδεια στον μακεδονικό σύλλογο “Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού”... Βοσκόπουλος... μακεδονική μειονότητα... και υπογράφει ο σημερινός Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας το δελτίο Τύπου.

Να τους χαιρέσετε, κύριοι! Να τους χαιρέσετε, πατριώτες της Νέας Δημοκρατίας, να τους χαιρέσετε!

Πάμε στο άλλο.

Κύριε Υπουργέ, δεν είστε αρμόδιος, βέβαια, έδωσε η Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας 100.000 ευρώ και έγινε ένα πανηγύρι στη Μελίτη Φλώρινας. Οι μισοί συγγενείς μου είναι από τη Φλώρινα, ξέρω τι είναι το πανηγύρι, ξέρω τι σημαίνει εκεί. Είναι όλοι αυτονομιστές όσοι πηγαίνουν εκεί.

Έδωσε το ελληνικό κράτος 100.000 ευρώ για να τραγουδούν και να άδουν περίεργα πράγματα, κύριε Λοβέρδο. Ακούστε, γιατί ειλικρινά αρχίζω και εκνευρίζομαι: «Δάκρυα μόνο με λούζουν, είναι βαριά σαν τα βουνά», είναι σε τραγούδι που τραγουδιόταν εκεί και χόρευαν, «κλαίει η ψυχή μου από τρεις μεριές, Μακεδονίες Πιρίν, Αιγαίου και Βαρδάρη. Ε, Μακεδονία, εσύ είσαι το μαρ-

γαριτάρι των Βαλκανίων!». Και λέει παρακάτω για τη Θεσσαλονίκη.

Στη Φλώρινα δόθηκαν 100.000 ευρώ.

Το καταθέτω στα Πρακτικά και αυτό, μπας και τιμωρηθούν οι υπεύθυνοι.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχω εδώ μπροστά μου στοιχεία από αγώνα βόλεις εθνικών ομάδων, παρακαλώ: Macedonia. Είναι πολύ σημαντικό το θέμα για να το προσπερνάμε έτσι. Ο Ζάεφ κάνει, βέβαια, διακοπές στα Μουδανιά. Τον είδα και εχθές -ήμουν στη Χαλκιδική- με την κουστωδία του, με τους «φουσκωτούς». Τον φιλοξενούμε κιόλας! Για να ξέρετε ποιοι είναι οι Έλληνες και ποιοι είναι πραγματικά αυτοί που αγωνίζονται για την πατρίδα, κύριε Υπουργέ.

Έχω μπροστά μου το έγγραφο του NATO. Ξέρετε τι λέει το NATO; Ότι ο στρατός των Σκοπίων λέγεται «μακεδονικός στρατός». Στρατηγείο του NATO. Καταθέτω το έγγραφο στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης κ. Κυριάκος Βελόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας λέω, λοιπόν, ότι κάποια στιγμή, Υπουργέ μου, άλλο τι λέμε, άλλο τι θα θέλαμε να λέμε, άλλο τι εννοούμε και άλλο τι κάνετε. Είναι ουσιαστικά όλα αυτά.

Και θα κλείσω, για να μην πιέζω και πολύ, να μην παίρνω και χρόνο, με τα «ωραία». Με εκείνες οι καταγγελίες Καμμένου για τα 50 εκατομμύρια Κοτζιά, κύριοι, τι θα γίνει; Θα κάνετε κάτι; Στη Νέα Δημοκρατία απευθύνομαι. Πλειοψηφία έχετε. Για 50 εκατομμύρια κατήγγειλε πρώην Υπουργός, συνεργάτης τους, ο κ. Καμμένος, τον οποίο δεν συμπαθώ και ιδιαίτερα, του 'χω σουρίει τα εξ αμάξης από τις εκπομπές και από το δελτίο ειδήσεων. Θα κάνετε κάτι επιτέλους ή λάδι και νερό, ξίδι και λεμόνι και όλα καλά και πάμε παρακάτω; Για πείτε μου; Έλεγε για 50 εκατομμύρια ευρώ. Θα διερευνήσετε την εξαγορά από τη ΔΕΗ της σκοπιανής εταιρείας ενέργειας του αδελφού του Ζάεφ; Θα κάνετε κάτι ή μόνο βιάζεστε για να διορίσετε τα παιδιά σας; Ρωτώ τους νεο-δημοκράτες. Δεν λέω κάτι αφηρημένα, από το μυαλό μου, λέω κάτι συγκεκριμένο.

Θα πείσει πολύ γέλιο και πολύ κλάμα για μερικούς εδώ μέσα, αν διερευνηθούν αυτά. Σας το λέω από τώρα. Ψάχνοντας δημοσιογραφικά είδα πολλά περίεργα χεράκια μέσα στην ιστορία της ΔΕΗ με τα Σκόπια. Ψάξτε το. Είναι ηθική και εθνική υποχρέωσή μας να βγάλουμε την κουκούλα από τον κ. Κοτζιά, να βγάλουμε την κουκούλα από τον Καμμένο και να δούμε τι στο καλό συμβαίνει. Πώς τα καταπίνουμε όλα αμάσητα; Δεν το καταλαβαίνω.

Επίσης, επειδή είστε συμπαθής άνθρωπος, τον κ. Χατζηδάκη «μαζέψτε» τον. Σας το λέω έτσι. Είναι φίλος, τον γνωρίζω από τα παιδιά. «Μαζέψτε» τον. Έχει απαξιώσει τη ΔΕΗ, την έχει ξεφτιλίσει τη ΔΕΗ, την έχει ευτελίσει τη ΔΕΗ! Κάθε μέρα καταρρέει, κάθε μέρα κινδυνεύει, κάθε μέρα θα τελειώσει! Όταν θέλεις να πουλήσεις κάτι -εγώ διαφωνώ-, δεν το απαξιώνεις. Είναι σαν να πεί να πουλήσει το αυτοκίνητό του ο κ. Χατζηδάκης και να λέει: «Δεν έχει μηχανή το αυτοκίνητό μου, το αγοράζετε;». Αυτό λέει ο Χατζηδάκης. «Θέλω να πουλήσω το αμάξι μου, αλλά δεν έχει μηχανή.»!

Χαμογελάτε, Υπουργέ μου, αλλά αυτό κάνει, την απαξιώνει. Δεν χρειάζεται να μιλάει. Ουκ εν τω πολλώ το ευ. Σταματήστε τον! Έλεος πια!

Και κάτι ακόμα: Εγώ να συμφωνήσω -έχει δίκιο- ότι είναι τεράστια η ευθύνη των κυρίων του ΣΥΡΙΖΑ. Έχουν μεγάλο μερίδιο ευθυνών. Θα κάνετε κάτι για να αποδοθούν ευθύνες; Θα σύρουμε κάποιον να δούμε τι έγινε και γιατί έγιναν όλα αυτά, για το 1 με 1,5 δισεκατομμύριο που χρωστάνε; Ποιος φταίει για τη ΔΕΗ θα μας πείτε; Για τις δημοπρασίες. Ποιος; Όχι, «εντάξει, το έκαναν οι άλλοι, δεν πειράζει πάμε παρακάτω». Δεν είναι έτσι, ρε παιδιά. Κάποια στιγμή να απολογηθούν και κάποιοι. Κάποια στιγμή να μας πουν και κάποιοι και γιατί το έκαναν αυτό, ποιοι ήταν οι λόγοι.

Και βέβαια θα σας πω κάτι πολύ απλό, γιατί δεν το ξέρετε εδώ μέσα: Δεν θέλει παρέμβαση από την Κυβέρνηση. Δεν είναι δουλειά της Κυβέρνησης. Έπρεπε το Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών να κάνει παρέμβαση, διότι η εταιρεία είναι στο Χρηματιστήριο. Αν συνέβαινε σε άλλη χώρα αυτό, θα παρέμβαινε το Χρηματιστήριο το ίδιο, οι ίδιοι θα ζητούσαν παρέμβαση εισαγγελέα! Εδώ δεν υπάρχει τίποτα. Μπορώ να λέω ό,τι θέλω, να απαξιώνω τη ΔΕΗ, αλλά να μη μου λέει κανένας τίποτα. Είναι άπιστευτα πράγματα αυτά και ειλικρινά ενοχλούμαι.

Πάμε στα άλλα.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, κάποτε με τα τανκς θα κλείνατε την ΕΡΤ. Κάποτε μιλάγατε για την ΕΡΤ. Έχω μπροστά μου κάποια νούμερα. Ένας -Ευρωβουλευτής τώρα- έκανε διακρίσεις πενήντα τέσσερις εκπομπές και πήρε διακρίσεις ενενήντα πέντε χιλιάδες ευρώ. Άλλος για εκατόν εξήντα τέσσερις εκπομπές, πεντακόσιες ογδόντα οκτώ χιλιάδες ευρώ. Άλλη διακρίσεις επτά εκπομπές, τριακόσιες εξήντα τρεις χιλιάδες ευρώ. Επί ΣΥΡΙΖΑ αυτά. Θα κάνετε κάτι γι' αυτό; Θα ψάξετε ποιοι τα έφαγαν τα λεφτά; Θα κάνετε κάτι; Αυτά είναι λεφτά του ελληνικού λαού. Οι συριζαίοι είναι κακοί άνθρωποι. Έτσι τους λένε τα διάφορα troll σας και οι διάφοροι Βουλευτές σας στα Twitter και στα Facebook. Αφού είναι κακοί, ας απολογηθούν για τα λάθη που έκαναν. Αν είναι ακούσια, είναι λάθη. Αν είναι εκούσια, είναι οικονομικά εγκλήματα και πρέπει κάποια στιγμή να απολογηθούν όλοι τους.

Φίλες και φίλοι, κλείνοντας θα πω κάτι για τη Θεσσαλονίκη.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Για το νομοσχέδιο να μας πείτε κάτι.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Σας τα είπα στην αρχή. Θέλετε κι άλλα; Επειδή είστε καινούργιος στη Βουλή, να σας πω ότι ο Αρχηγός κόμματος μπορεί να μιλάει και εκτός νομοσχεδίων. Είστε καινούργιος, αν και μεγάλος σε ηλικία. Σας εύχομαι τα καλύτερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μη διακόπτετε, παρακαλώ.

Συνεχίστε, κύριε Βελόπουλε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Και κάτι τελευταίο, για να κλείσω εδώ και να μην κουράζω τον κ. Χατζηδάκη.

Κάποια στιγμή πρέπει να γίνει έλεγχος στις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Πρέπει να ελεγχθούν όλες.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Μισό λεπτό, κύριε Σιμόπουλε, μη διαμαρτύρεστε, για κράτος μιλάτε. Θα κάνετε το κράτος, λέτε. Δεν πρέπει να ελέγξουμε τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, που είναι ουσιαστικά αυτοί που κάνουν λαθρεμπόριο και δουλεμπόριο ανθρώπων; Δεν έχουμε κράτος; Θα το φτιάξετε τώρα. Βάλτε το μέσα να ελεγχθούν όλες οι μη κυβερνητικές οργανώσεις που κάνουν δουλεμπόριο ψυχών. Αυτό σας λέω, να ελεγχθούν όλοι. Αυτό σημαίνει κράτος. Δεν αφήνει ανεξέλεγκτα να κάνει ο καθένας ό,τι θέλει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Και, κλείνοντας, να πω στον Υπουργό, τον οποίο συμπαθώ ειλικρινά -από αυτά που άκουσα, είναι καλός-, κάτι που είπε ο Φρειδερίκος ο Β'. Υπουργέ μου, ακούστε το λίγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Αυτό θέλω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): «Με τον λαό μου έκανα μια συμφωνία: Εκείνος θα λέει ό,τι θέλει και εγώ θα κάνω ό,τι θέλω». Αυτόν μου θυμίσατε σήμερα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο που κατ' ευφημισμόν έχει τον τίτλο «επιτελικό κράτος». Και λέω κατ' ευφημισμόν, γιατί στην πραγματικότητα το νομοσχέδιο που συζητάμε έρχεται να φέρει ρυθμίσεις οι οποίες οδηγούν σε υπερσυγκέντρωση και κομματικό έλεγχο των κρατικών δομών και της δημόσιας διοίκησης.

Το νομοσχέδιο αυτό έχει ένα τριπλό στίγμα. Πρώτα απ' όλα, έχει μια σαφή νεοφιλελεύθερη προσέγγιση, παρ' ό,τι οφείλω να ομολογήσω ότι έγιναν πολλές διορθώσεις από τον κύριο Υπουργό και αυτό είναι κάτι που το αναγνωρίζουμε, κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής. Έχει μια τεράστια υπερσυγκέντρωση εξουσιών, διαμορφώνοντας μια υδροκεφαλική Προεδρία γύρω από τον Πρωθυπουργό, δημιουργώντας θέματα θεσμικής ισορροπίας μέσα στο δικό μας συνταγματικό πλαίσιο λειτουργιών και διάκρισης των εξουσιών. Και ταυτόχρονα, με το πρόσχημα της αποκομματικοποίησης, έρχεται να φέρει μια νέα κομματικοποίηση κρίσιμων θέσεων ευθύνης και στη δημόσια διοίκηση, αλλά και σε μια σειρά από σημαντικές αρχές.

Είπα προηγουμένως -και θέλω να το αναφέρω αυτό, γιατί πρέπει να είμαστε δίκαιοι όταν συζητάμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία- ότι ο κ. Γεραπετρίτης έκανε μια πολύ σοβαρή προσπάθεια στη συνεδρίαση της επιτροπής. Μάλιστα, διάφορες ρυθμίσεις που είχαν και έντονη αντισυνταγματική χροιά και μια σειρά άλλες παρατηρήσεις μας έγιναν δεκτές.

Όμως, όπως και ο ίδιος παραδέχτηκε, αυτό σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να άρει τις μεγάλες αντιρρήσεις που έχουμε απέναντι σε αυτό το σχέδιο νόμου, γιατί ακριβώς αυτές οι αλλαγές δεν επηρεάζουν στο παραμικρό την κεντρική κατεύθυνση και τα μεγάλα προβλήματα που θέτει αυτό το νομοσχέδιο.

Πρώτα απ' όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να δούμε αυτό το νομοσχέδιο όχι αποσπασματικά και αποκομμένα. Σαφώς και θα αναφερθούμε πιο αναλυτικά στη συνέχεια αυτό το διήμερο. Πρέπει να το δούμε ως ένα μέρος όλων των πρωτοβουλιών και των πρώτων δειγμάτων γραφής που έχει δώσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σε αυτόν τον έναν μήνα, γιατί σήμερα συμπληρώνεται ένας μήνας από τις εκλογές.

Να θυμηθούμε το προεδρικό διάταγμα με το οποίο καταργήθηκαν γενικές και ειδικές γραμματείες και δόθηκαν αρμοδιότητες κατευθείαν σε Υπουργούς και Υφυπουργούς -και, μάλιστα, κατά παρέκκλιση και της διάταξης του νομοσχεδίου που σήμερα συζητάμε περί δεοντολογίας- και είδαμε να ορίζονται γενικοί γραμματείς, αλλά και Υφυπουργοί, ενώ προκύπτει σύγκρουση συμφερόντων και τίθενται θέματα δεοντολογίας; Αναφέρομαι χαρακτηριστικά στον Υφυπουργό που χειρίζεται το θέμα του Ελληνικού.

Να θυμηθούμε τον τρόπο με τον οποίο έγινε η τοποθέτηση του Διοικητή της ΕΥΠ; Αναφέρθηκε και ο τομεάρχης μας, ο κ. Ραγκούσης, σε αυτό το θέμα. Με ποια αξιοκρατία και με ποια κριτήρια έγινε αυτή η τοποθέτηση σε έναν τόσο ευαίσθητο τομέα; Και ποια αριστεία υποκρύπτεται πίσω από αυτό; Και, βέβαια, με ποια λογική σε θέσεις τέτοιες ευθύνης φέρνουμε ανθρώπους που έκαναν την ίδια δουλειά -το ίδιο πάλι παραδείγμα, όπως είπαμε πριν, για τον Υφυπουργό σε σχέση με το Ελληνικό- στον ιδιωτικό τομέα των σκευούριτι; Είναι αυτό, λοιπόν, το ζητούμενο μιας νέας λογικής για την κρατική λειτουργία;

Να πούμε, βέβαια και για το παρόν νομοσχέδιο, αλλά -όπως είπα και ο εισηγητής μας, ο κ. Σπίρτζης- και για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, του οποίου ξεκίνησε σήμερα η συζήτηση, που έρχεται σαφώς με αντισυνταγματικό τρόπο να παραβιάσει τη λαϊκή ετυμηγορία, όπως εκφράστηκε πριν από λίγους μήνες, πριν από δύο μήνες για την ακρίβεια, στις αυτοδιοικητικές εκλογές; Να μιλήσουμε για τη θεσμική παρέμβαση, προκειμένου να απομακρυνθεί η κ. Θάνου από την Επιτροπή Ανταγωνισμού και όλη η διοίκηση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, το οποίο δεν είναι απλώς αντισυνταγματικό θέμα, αλλά θίγει και την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί αρχών ανταγωνισμού στα κράτη-μέλη;

Είναι σαφές, λοιπόν, ότι το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα είναι ενταγμένο σε μια συνολική λογική και επιδίωξη: Οι θεσμοί, αν δεν ελέγχονται, καταργούνται. Οι διαδικασίες, αν τίθενται θεσμικά όρια, καταστραφούν. Αν οι συσχετισμοί δεν είναι ευνοϊκοί, γίνονται νομοθετικές παρεμβάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρομαι σε αυτή τη γενικότερη τοποθέτηση, πριν μιλήσω για το νομοσχέδιο, γιατί τα προηγούμενα τεσσέραμις χρόνια υπήρχε ένα αφήγημα από τη Νέα Δημοκρατία από τη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Το αφήγημα αυτό είχε κάποια συγκεκριμένα στοιχεία. Πρώτα από

όλα, την «κομματικοποίηση του κράτους» επί ΣΥΡΙΖΑ, όταν ξέρουμε πολύ καλά ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ από το 2015 και μετά όχι μόνο σεβάστηκε τους προϊσταμένους των διοικήσεων, των γενικών διευθυντών οι οποίοι είχαν οριστεί πάλι με διοικητικό τρόπο τον Σεπτέμβριο του 2014, πριν από τις εκλογές, όχι μόνο δεν παραβίασε τη θητεία του κ. Ρακιντζή στη θέση του Γενικού Επιθεωρητή, που εσείς έρχεστε εδώ και καταργείτε, όχι μόνο δεν παραβίασε καμμία από αυτές τις θεσμικές εξουσίες, αλλά ίσα-ίσα έφερε συγκεκριμένες νομοθετικές ρυθμίσεις από το 2016 και μετά, για να μπορέσουν πραγματικά να κατοχυρωθούν θεσμοί ανεξαρτησίας και αυτονομίας σε σχέση με τη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης.

Τώρα τι βλέπουμε; Να καταργείτε τους διοικητικούς γραμματείς, να καταργείτε μια διαδικασία που είναι σε εξέλιξη στο ΑΣΕΠ, το οποίο, όπως σας έχουμε προειδοποιήσει, θα έχει και έννομες συνέπειες από τους χιλιάδες υποψηφίους. Και, βέβαια, παραβιάζετε μια ανεξάρτητη αρχή, όπως είναι το ΑΣΕΠ.

Το άλλο αφήγημα ήταν οι μετακλητοί. Το ακούγαμε αυτό κατά κόρον, βέβαια. Το άκουσα και εγώ τους δέκα μήνες που ήμουν Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Θα αναγνωρίσω καλό-πιστο ότι χρειάζονται φυσικά και οι μετακλητοί, για να υποστηρίξουν τη λειτουργία των Υπουργών. Εμείς δεν κάνουμε την ισοπεδωτική αντιπολίτευση που κάνατε εσείς και τον λαϊκισμό. Όμως, έρχεστε με ένα σχέδιο νόμου, με το οποίο όχι απλώς επιβεβαιώνετε τις θέσεις των μετακλητών, αλλά μειώνετε τα απαιτούμενα προσόντα και αυξάνετε τις αποδοχές του.

Το τρίτο αφήγημα είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ παραβίαζε την αριστεία και υποβάθμιζε τους θεσμούς.

Μετά τα δύο νομοσχέδια που έχουν έρθει, το δικό σας, κύριε Γεραπετρίτη, και το νομοσχέδιο που παρουσίασε σήμερα ο κ. Θεοδωρικάκος στην επιτροπή, καταρρίπτεται αυτή η κατηγορία και πολύ περισσότερο με όλα τα παραδείγματα στα οποία αναφέρθηκαν προηγουμένως, αντιστρέφεται προς εσάς όσον αφορά στην παραβίαση θεσμών μέσω της κατάργησης ή της αλλαγής ηγεσίας θεσμών, όπως του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης και της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Όσον αφορά στο νομοσχέδιο αυτό καθαυτό. Η υπερσυγκέντρωση γύρω από τον Πρωθυπουργό δημιουργεί ένα υδροκέφαλο σχήμα με τετρακόσια σαράντα στελέχη, με πέντε Γραμματείες και μια Ειδική Γραμματεία που συγκεντρώνει από την ΕΥΠ, την ΕΡΤ, το ΑΠΕ μέχρι και την εντολή έκδοσης των ΦΕΚ, και επιπλέον δημιουργεί πρόβλημα στη συνολική θεσμική ισορροπία και κυβερνητική λειτουργία.

Άκουσα με πολύ ενδιαφέρον και γνωρίζω την ακαδημαϊκή εμπειρία που έχετε, αλλά πιστεύω ότι εδώ μπαίνει ένα σοβαρό θέμα ισορροπίας του σχήματος και υποβάθμισης των Υπουργών, όσον αφορά στις αρμοδιότητές τους.

Θα ήθελα να σας καλέσω, όταν θα πάρετε ξανά τον λόγο, να σχολιάσετε την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, στην οποία νομίζω ότι και ο κ. Καστανίδης αναφέρθηκε. Είναι, αν δεν απατώμαι, τα άρθρα 63 και 64, που σαφώς επαναλαμβάνουν αυτές τις επιφυλάξεις που σας είχαμε εκθέσει όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης μέσα στη Διάρκεια Επιτροπής Εσωτερικών. Θα ήθελα, παρακαλώ, να το δείτε πάρα πολύ προσεκτικά αυτό.

Όσον αφορά τους υπηρεσιακούς και τους θεματικούς γενικούς γραμματείς, η αλήθεια είναι ότι φέρνετε τον υπηρεσιακό γραμματέα περισσότερο ως στόχτη στα μάτια, προκειμένου να δικαιολογήσετε ότι δεν καταργείτε πλήρως έναν θεσμό που είχε δρομολογηθεί από το 2016 και μετά, αυτόν των διοικητικών και θεματικών-τομεακών γραμματέων.

Είπατε, κύριε Υπουργέ -και εγώ να δεχθώ εν μέρει αυτό που λέτε-, ότι από παλιά υπήρχαν παθογένειες. Μας ρωτήσατε τώρα ανακαλύψαμε τις παθογένειες του ελληνικού κράτους και της ελληνικής διοίκησης; Σαφώς υπήρχαν παθογένειες και μάλιστα διαχρονικά. Επιπλέον λόγω των μνημονίων και της κρίσης είχαμε μεγάλα προβλήματα. Μόνο η μείωση κατά 20% του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης είναι εκ των πραγμάτων ένα τεράστιο ζήτημα, που, δυστυχώς, η δική σας Κυβέρνηση δεν έρχεται να αντιμετωπίσει, αλλά ίσα-ίσα έχει μία λογική περαιτέρω συρρίκνωσης της δημόσιας διοίκησης.

Από την άλλη πλευρά, όμως, έγιναν σημαντικά βήματα. Εμείς θα περιμέναμε, λοιπόν, να αναγνωριστούν αυτά τα βήματα, να αναγνωριστούν οι μεγάλες θεσμικές αλλαγές, να αξιολογηθούν, να μελετηθούν και, όπου χρειάζεται να ενισχυθούν, εδώ είμαστε για να συζητήσουμε και να πάμε μπροστά. Όχι, όμως, να χρησιμοποιείται ως άλλοθι μία τέτοια λογική, προκειμένου να ορίσετε πολιτικούς γενικούς γραμματείς και έναν υπηρεσιακό γραμματέα, ο οποίος στην πραγματικότητα είναι ένας αναβαθμισμένος Γενικός Διευθυντής Διοικητικού και Οικονομικού. Πολύ περισσότερο να χρησιμοποιείται ως άλλοθι, προκειμένου να έρθετε να μας παρουσιάσετε αυτή τη νέα Αρχή Διαφάνειας, την οποία με τον τρόπο που τη θεσμοθετείτε -και αυτό σας το είπαμε και στην επιτροπή- θα τη συνοδεύει μια πολύ μεγάλη σκιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, και ολοκληρώνω.

Πρώτα από όλα δημιουργείται η αίσθηση, γιατί δεν νομοθετείτε στο κενό, ότι η κυβέρνηση έχει μια γενική κατεύθυνση, που φάνηκε από τα πρώτα δείγματα γραφής, αλλά και εκ του αποτελέσματος, ότι όλη αυτή η διαδικασία γίνεται πρωτίστως για να καταργήσετε τον θεσμό του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, που ξέρετε ότι μάλιστα αυτή την περίοδο εξετάζει πολύ σοβαρές υποθέσεις. Καλόπιστα να δεχθώ ότι δεν είναι αυτός ο σκοπός σας και ότι θέλετε όντως να λειτουργήσετε σε μια λογική συνένωσης των αρχών ελέγχου για οικονομικές κλίμακες και γι' αυτό συγκροτείτε ενιαία Αρχή Διαφάνειας.

Αν είναι αυτό, κύριε Υπουργέ, σας το είπαμε και στην επιτροπή, εμείς να σας στηρίξουμε. Να μας δώσετε όμως τα εχέγγυα ότι θα είναι πραγματικά μία ανεξάρτητη αρχή. Και εκεί σας προκαλέσαμε και σας ζητήσαμε να μην ορίζει ο Πρωθυπουργός χωρίς καμμία διαδικασία τον μεταβατικό διοικητή για μία διετία, ο οποίος από μόνος του διορίζει τους προϊσταμένους. Καταλαβαίνετε όλοι τι σημαίνει αυτό, τι σκιά θα υπάρχει, δίκαια ή άδικα, στο μέλλον για όλες αυτές τις υποθέσεις που θα κληρονομήσει αυτή η αρχή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και κλείνω.

Και τι σας είπαμε, κύριε Υπουργέ, και στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Να οριστεί εξαρχηός ο διοικητής, με την τυπική διαδικασία μέσα από την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, με αυξημένη κοινοβουλευτική έγκριση, προκειμένου να μην υπάρχει καμμία σκιά. Δυστυχώς, αν αφήσετε αυτή τη μεταβατικότητα -και εγώ θέλω να ελπίζω ότι θα το ξανασκεφτείτε μέχρι να λήξει η διαδικασία αύριο το βράδυ-, θα σας κυνηγάει αυτή η σκιά, η οποία θα είναι βαριά και στο μέλλον.

Να κλείσω -και θα τα υπόλοιπα θα τα πω και στη δευτερολογία μου- λέγοντας το εξής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Επειδή ακούστηκε το επιχείρημα «μα, γιατί διαμαρτύρεστε, αφού όλες αυτές τις υποθέσεις που ερευνώνται τελικά οι ίδιοι οι υπάλληλοι θα τις κρατήσουν, δεν θα τις πάρει άλλος υπάλληλος». Ξέρουμε όλοι πάρα πολύ καλά ότι, όταν αλλάζει η ιεραρχία, αλλάζει το πλαίσιο, οι προϊστάμενοι και η διοίκηση με τον τρόπο που εσείς ορίζετε για τη μεταβατικότητα σημαίνει ότι δεν υπάρχουν εχέγγυα ούτε για την εξέλιξη αυτών των υποθέσεων, αλλά ούτε και άλλων υποθέσεων που δυνητικά θα έρθουν στο μέλλον.

Συνεπώς εμείς, πιστοί σε αυτό που είπαμε, ότι ως ΣΥΡΙΖΑ θα κάνουμε μια δημιουργική, προγραμματική, αλλά ταυτόχρονα και δυναμική αντιπολίτευση και στη Βουλή και στην κοινωνία, συνεισφέρουμε εποικοδομητικά να βελτιώσουμε όποιες διατάξεις μπορούσαμε με τη δική σας αποδοχή να βελτιώσουμε. Ταυτόχρονα, αναδεικνύουμε την πλήρη αντίθεσή μας σε ένα σχέδιο νόμου το οποίο έρχεται να δημιουργήσει όρους συγκέντρωσης και ελέγχου του κράτους, χωρίς ουσιαστική ανεξαρτησία, αλλά με κομματικοποίηση του κράτους και της δημόσιας διοίκησης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο στον κύριο Υπουργό, για να καταθέσει κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Κύριε Υπουργέ, απ' ό,τι κατάλαβα είναι αρκετές. Για την οικο-

νομία του χρόνου, καταθέστε τες. Θα βγάλουμε φωτοτυπίες και θα μοιραστούν στο Σώμα. Μετά θα δώσουμε τον λόγο στον κ. Βούτση, τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής και μετά θα ξεκινήσουμε τον κατάλογο των ομιλητών.

Θέλετε να επισημάνετε κάτι, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, είναι εξήντα επτά νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες

έχουν συζητηθεί κατά τη διάρκεια της Διαρκούς Κοινοβουλευτικής Επιτροπής.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Επικρατείας κ. Γεώργιος Γεραπετρίτης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΒΗΘ805 ΡΜ2/11

-138-

5/8/2019
α. Γερασιμίδης
ΣΕΛΙΔΕΣ

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ "ΕΠΙΤΕΛΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ: ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ, ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ"

1. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 12, ο αριθμός 15 αντικαθίσταται από τον αριθμό 16.
2. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 20 και στην παράγραφο 4 του άρθρου 35 οι λέξεις «το διπλωματικό σώμα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ο διπλωματικός κλάδος».
3. Στην περίπτωση (ε) της παραγράφου 2 του άρθρου 21 μετά τη λέξη «Παρακολούθησης» προστίθεται φράση «και Αξιολόγησής του».
4. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 23 διαγράφεται το σημείο στίξης «,».
5. Στην περίπτωση (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 25 η λέξη «σύνταξη» αντικαθίσταται από τη φράση «νομοτεχνική επεξεργασία».
6. Η υποπερίπτωση (δα) της περίπτωσης (δ) της παραγράφου 3 του άρθρου 25, αντικαθίσταται ως εξής: «παραλαμβάνει και εγκρίνει την κατάθεση στη Βουλή προς ψήφιση των νομοσχεδίων, άλλως οι υπηρεσίες της Βουλής δεν επιτρέπεται να τα παραλάβουν».
7. Η υποπερίπτωση (δβ) της περίπτωσης (δ) της παραγράφου 3 του άρθρου 25, αντικαθίσταται ως εξής: «παραλαμβάνει και εγκρίνει την κατάθεση υπουργικών τροπολογιών, νομοτεχνικών βελτιώσεων, προσθηκών, διορθώσεων ή οποιασδήποτε άλλης παρέμβασης στα κατατεθειμένα νομοσχέδια, άλλως οι υπηρεσίες της Βουλής δεν επιτρέπεται να τα παραλάβουν».
8. Το πρώτο εδάφιο της υποπερίπτωσης (δγ) της περίπτωσης (δ) της παραγράφου 3 του άρθρου 25, αντικαθίσταται ως εξής: «παραλαμβάνει και εγκρίνει τη διαβίβαση όλων των σχεδίων προεδρικών διαταγμάτων, πριν αυτά αποσταλούν στο Συμβούλιο της Επικρατείας για επεξεργασία».
9. Στην αρχή της υποπερίπτωσης (δε) της περίπτωσης (δ) της παραγράφου 3 του άρθρου 25, προστίθεται φράση ως εξής: «με την επιφύλαξη του Κανονισμού της Βουλής».
10. Η περίπτωση (α) της παραγράφου 4 του άρθρου 25 αντικαθίσταται ως εξής: «(α) Α' και Β' Διευθύνσεις Νομοπαρασκευαστικής Διαδικασίας, οι οποίες είναι αρμόδιες για την τελική νομοπαρασκευαστική επεξεργασία των νομοσχεδίων και των κανονιστικών πράξεων κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 63, των Υπουργείων αρμοδιότητάς τους, όπως ειδικότερα καθορίζεται με τον Οργανισμό της Προεδρίας της Κυβέρνησης».
11. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 26 μετά τη λέξη «διασφάλιση» προστίθεται η φράση «του συντονισμού και».
12. Στην περίπτωση (δ) της παραγράφου 2 του άρθρου 26 μετά τη λέξη «νομοθετικών» προστίθεται η φράση «και κανονιστικών».
13. Η παράγραφος 4 του άρθρου 26 αντικαθίσταται ως εξής: «4. Κάθε Γενική Γραμματεία Συντονισμού διαρθρώνεται σε Τομείς Πολιτικής, οι οποίοι είναι οργανικές μονάδες επιπέδου Διεύθυνσης και μεριμνούν, σε συνεργασία με τις Υπηρεσίες Συντονισμού των Υπουργείων, για: (α) την κατάρτιση των υπουργικών σχεδίων δράσης και την έγκαιρη αποστολή των εγκεκριμένων σχεδίων στους Τομείς, (β) την παρακολούθηση της

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛΣ ΒΗ0805ΡΜ

3111

-139-

εμπρόθεσμης και ορθής εφαρμογής των υπουργικών σχεδίων δράσης, (δ) την κατάρτιση προσχεδίου του Ενοποιημένου Σχεδίου Κυβερνητικής Πολιτικής, (γ) την παρακολούθηση των φάσεων διαβούλευσης των νομοσχεδίων που αφορούν τον τομέα ευθύνης τους και την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της, (δ) τον έλεγχο της συμβατότητας των προτεινόμενων νομοθετικών και κανονιστικών ρυθμίσεων με την κυβερνητική πολιτική.».

14. Ο τίτλος και η παράγραφος 1 του άρθρου 27 αντικαθίστανται ως εξής: «Άρθρο 27 Ειδική Γραμματεία Ο.Π.Σ. Παρακολούθησης και Αξιολόγησης του Κυβερνητικού Έργου 1. Συνιστάται στην Προεδρία της Κυβέρνησης Ειδική Γραμματεία Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος για την Παρακολούθηση και την Αξιολόγηση του Κυβερνητικού Έργου, η οποία μπορεί με απόφαση του Πρωθυπουργού που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να υπάγεται σε Υπουργό Επικρατείας ή σε Υφυπουργό στον Πρωθυπουργό ή σε Γενικό Γραμματέα της Προεδρίας της Κυβέρνησης. Η Ειδική Γραμματεία υποστηρίζει το έργο των Γενικών Γραμματειών Συντονισμού της Προεδρίας της Κυβέρνησης και αποτελείται από τα Γραφεία : (α) Λειτουργίας του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος για την παρακολούθηση του Κυβερνητικού έργου και (β) Αξιολόγησης και Τεκμηρίωσης των Δημοσίων Πολιτικών. Τα Γραφεία της Ειδικής Γραμματείας αποτελούν οργανικές μονάδες επιπέδου Διεύθυνσης και μπορεί να διαρθρώνονται περαιτέρω σε Τμήματα με τον Οργανισμό της Προεδρίας της Κυβέρνησης.».
15. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 27 η φράση «Η μονάδα έχει ως αρμοδιότητες:» αντικαθίσταται από τη φράση «2. Το Γραφείο Λειτουργίας του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος, έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:».
16. Μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 27, προστίθεται παράγραφος 3 και αναριθμείται η υφιστάμενη παράγραφος 3 σε παράγραφο 4, ως εξής: «3. Το Γραφείο Αξιολόγησης και Τεκμηρίωσης των Δημοσίων Πολιτικών είναι αρμόδιος για: (α) τη διασφάλιση της ενιαίας και συστηματικής αξιολόγησης των κυβερνητικών πολιτικών με στόχο την τροφοδότηση του κυβερνητικού σχεδιασμού με δεδομένα από τον έλεγχο του βαθμού επιτυχούς σύνδεσης των στόχων πολιτικής της κυβέρνησης με τους τρόπους και τα μέσα εξυπηρέτησής τους με βάση βέλτιστες διεθνείς πρακτικές, (β) την παραγωγή και διάθεση στους φορείς της διοίκησης κοινής μεθοδολογίας αξιολόγησης εισροών, διαδικασιών, εκροών και αποτελεσμάτων των υλοποιούμενων και σχεδιαζόμενων δημοσίων πολιτικών, (γ) την παραγωγή δεικτών επίδοσης για κάθε πολιτική, (δ) τον καθορισμό προτεραιοτήτων και την επιχειρησιακή ωρίμανση των προς αξιολόγηση πολιτικών, σύμφωνα με τον στρατηγικό σχεδιασμό της κυβέρνησης, (ε) την συλλογή, ταξινόμηση και ανάλυση πληροφορίας ανά πεδίο πολιτικής, (ε) την αναζήτηση και ανάδειξη βέλτιστων πρακτικών πολιτικών και κυβερνητικού έργου ανά Υπουργείο με διεθνείς δείκτες, (στ) την οργάνωση, παρακολούθηση και το συντονισμό δράσεων διαβούλευσης για τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, μέσα από την προώθηση της συμμετοχής των φορέων εξειδικευμένης γνώσης της κοινωνίας των πολιτών (ερευνητικά ιδρύματα των κοινωνικών εταίρων- think tanks), (ζ) την οργάνωση δράσεων συστηματικής δημοσιοποίησης και διάχυσης στη δημόσια συζήτηση των ευρημάτων της αξιολόγησης, ώστε να προωθείται η παραγωγή δημόσιας πολιτικής με βάση τεκμηριωμένες επιλογές και (η) τη συγκέντρωση, ταξινόμηση και αρχειοθέτηση όλων των αποφάσεων, πρακτικών και λοιπών κειμένων που αφορούν στο έργο των υπηρεσιών των Γενικών Γραμματειών Συντονισμού της Προεδρίας της Κυβέρνησης.».

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛΣ ΒΗΘΟΣΡΜ

4/11

-140-

17. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 28, μετά τις λέξεις «εξελίξεις της τεχνολογίας» προστίθεται η φράση «η παρακολούθηση των δράσεων και η ανάπτυξη και προώθηση συνεργειών μεταξύ των φορέων και των υπηρεσιών που δραστηριοποιούνται στον τομέα των οπτικοακουστικών μέσων και της επικοινωνίας».
18. Στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 44, μετά τη λέξη «αναθέτουν» προστίθεται η φράση «, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις».
19. Στο άρθρο 44 προστίθεται παράγραφος υπό τον αριθμό 6, ως εξής: «6. Ελλείποντος, απόντος ή κωλυόμενου Γενικού ή Ειδικού Γραμματέα Υπουργείου δύναται, με κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του οικείου Υπουργού, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες και χωρίς καμία πρόσθετη αμοιβή ή αποζημίωση, να ανατίθεται σε Γενικό ή Ειδικό Γραμματέα του ίδιου Υπουργείου η παράλληλη άσκηση των καθηκόντων του Γενικού ή Ειδικού Γραμματέα που ελλείπει, απουσιάζει ή κωλύεται. Αναφορικά με τους Γενικούς ή Ειδικούς Γραμματείς της Προεδρίας της Κυβέρνησης, η ανάθεση παράλληλης άσκησης καθηκόντων, διενεργείται υπό τις ανωτέρω προϋποθέσεις, με απόφαση του Πρωθυπουργού.».
20. Στην περίπτωση (β) της παραγράφου 3 του άρθρου 46 μετά τις λέξεις «ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου» προστίθεται η φράση «που υπηρετούν σε φορείς του άρθρου 51 του ν. 1892/1990 (Α' 101)».
21. Στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 46 η φράση «που υπηρετούν σε φορείς της Γενικής Κυβέρνησης» αντικαθίσταται από τη φράση «που υπηρετούν στους φορείς της προηγούμενης περίπτωσης».
22. Στο τέλος της περίπτωσης (γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 46 προστίθεται η φράση «ή ανάθεσης καθηκόντων με παράλληλη άσκηση, πλήρη ή μερική, των κύριων καθηκόντων τους».
23. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 46 μετά τη λέξη «γραφεία» προστίθενται οι λέξεις «μελών της Κυβέρνησης».
24. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 46 η φράση «του Πρωθυπουργού ή του οικείου Υπουργού» αντικαθίσταται από τη φράση «του οικείου μέλους της Κυβέρνησης».
25. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 50 η φράση «εναρμόνιση Οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με το εθνικό δίκαιο», αντικαθίσταται από τη φράση «εναρμόνιση του εθνικού δικαίου με τις Οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης».
26. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 55, πριν από τη λέξη «γραμματέα» διαγράφεται η λέξη «γενικό».
27. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 59 μετά τις λέξεις «Γραμματέα της» προστίθεται η φράση «και στο οποίο περιλαμβάνονται όλες οι αναγκαίες διαδικασίες για την τήρηση των αρχών του παρόντος Κεφαλαίου».
28. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 60 οι λέξεις «του νομοσχεδίου» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των ρυθμίσεων».
29. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 60, αναδιατυπώνεται ως εξής: «3. Από τις ρυθμίσεις της προηγούμενης παραγράφου επιτρέπεται εξαίρεση κατά την κρίση της Γενικής Γραμματείας Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων, στις περιπτώσεις:».
30. Στον τίτλο του άρθρου 63 η λέξη «Διαταγμάτων» αντικαθίσταται από τη λέξη «Πράξεων».

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΒΗΘΟΣ ΡΜ

5111

-141-

31. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 63 μετά από τη φράση «μέλη ΔΕΠ» προστίθεται η φράση «ή μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (ΝΣΚ)».
32. Στο τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 63, η φράση «και να καταθέσει το σχέδιο νόμου στη Βουλή» αντικαθίσταται από τη φράση «προκειμένου να υπογραφεί από τους συναρμόδιους Υπουργούς και να κατατεθεί στη Βουλή».
33. Στην παράγραφο 9 του άρθρου 63 η λέξη «ισχύει» αντικαθίσταται από τη λέξη «εφαρμόζεται».
34. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 64 πριν τη λέξη τροπολογιών προστίθεται η λέξη «υπουργικών».
35. Στην τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 64, μετά από τη φράση «με πλειοψηφία τριών πέμπτων (3/5) του όλου αριθμού των βουλευτών», προστίθεται η φράση «που λαμβάνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής.».
36. Στην περίπτωση (β) της παραγράφου 6 του άρθρου 64 μετά τη λέξη «ορίζουν» προστίθεται η λέξη «αντίστοιχα». Στην ίδια περίπτωση η φράση «ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής αντίστοιχα» αντικαθίσταται από τη φράση «οι Γενικοί Γραμματείς Συντονισμού από κοινού».
37. Στο τέλος της περίπτωσης (γ) της παραγράφου 6 του άρθρου 64 προστίθεται η φράση «, το οποίο ορίζεται από τον Γενικό Γραμματέα».
38. Η περίπτωση (γ) της παραγράφου 1 του άρθρου 68 αντικαθίσταται ως εξής: «στους Προέδρους ή επικεφαλής Ανεξαρτήτων Αρχών και στους Πρόεδρους, Αντιπροέδρους, Διοικητές, Αναπληρωτές Διοικητές, Υποδιοικητές, διευθύνοντες ή εντεταλμένους συμβούλους των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.), των οποίων η επιλογή ανήκει στην Κυβέρνηση, με εξαίρεση τους φορείς που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του Κεφαλαίου Β' του ν. 3429/2005 (Α' 314).».
39. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 74 μετά τη λέξη «Πρωθυπουργό» προστίθεται φράση ως εξής: «δύνатаι να προβλέπονται διαδικασία υποβολής ερωτημάτων προς την Επιτροπή Δεοντολογίας ως προς τρόπο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος Κεφαλαίου, ειδικότεροι κανόνες και διαδικαστικές εγγυήσεις για την ακολουθητέα διαδικασία, καθώς και να».
40. Στον τίτλο του άρθρου 85 μετά τη λέξη «Βουλή», οι λέξεις «και διοικητικές αρχές» αντικαθίστανται από τις λέξεις «, τις δικαστικές, εισαγγελικές και διοικητικές αρχές».
41. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 85 η λέξη «αίτημα» αντικαθίσταται από τη λέξη «κλήση».
42. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 85 η φράση «ή κατόπιν δικής τους πρωτοβουλίας» διαγράφεται.
43. Η περίπτωση (β) της παραγράφου 2 του άρθρου 88, αντικαθίσταται ως εξής: «Η επιλογή των μελών του Συμβουλίου Διοίκησης γίνεται από ανεξάρτητη Επιτροπή Επιλογής, η οποία θα απαρτίζεται από (αα) τον Πρόεδρο του Α.Σ.Ε.Π. ή έναν Αντιπρόεδρο ως αναπληρωτή του υποδεικνυόμενο από αυτόν, ως Πρόεδρο της Επιτροπής, (ββ) έναν Αντιπρόεδρο ή Σύμβουλο του Α.Σ.Ε.Π. υποδεικνυόμενο από τον Πρόεδρο, (γγ) έναν Αντιπρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, υποδεικνυόμενο από τον Πρόεδρο του Ν.Σ.Κ., (δδ) ένα μέλος Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.), στα γνωστικά αντικείμενα του Δημοσίου ή του Ποινικού Δικαίου, βαθμίδας Καθηγητή ή Αναπληρωτή Καθηγητή Νομικής Σχολής της χώρας,

- που υποδεικνύεται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, (εε) τον Γενικό Γραμματέα αρμόδιο για θέματα προσωπικού Δημόσιας Διοίκησης.».
44. Στο δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης (δ) της παραγράφου 2 του άρθρου 90 μετά τις λέξεις «Υπουργικό Συμβούλιο» διαγράφεται το σημείο στίξης «.».
 45. Στο τέλος της περίπτωσης (β) της παραγράφου 3 του άρθρου 90 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Η αποφοίτηση από την Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης αξιολογείται ως επιπρόσθετο προσόν.»
 46. Στην περίπτωση (α) της παραγράφου 3 του άρθρου 95 μετά τις λέξεις «Μονάδα Επιθεωρήσεων και Ελέγχων» προστίθεται σημείο στίξης ως εξής: «,».
 47. Στην αρχή της παραγράφου 10 του άρθρου 96 προστίθενται εδάφια ως εξής: «Ο αριθμός των αποσπασμένων στην Αρχή υπαλλήλων από κάθε φορέα προέλευσης, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 8 και 9 του παρόντος, δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσοστό 5% των οργανικών θέσεων των υπαλλήλων με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του εκάστοτε φορέα προέλευσης. Με απόφαση του Υπουργού, αρμόδιου για θέματα δημόσιας διοίκησης, καθορίζεται το επίπεδο της οργανικής μονάδας επί του οποίου εφαρμόζεται το ως άνω ανώτατο όριο, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος.».
 48. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 97 η φράση «των άρθρων 134, 216, 222, 235, 236, 237, 252, 263^Α και 372» αντικαθίσταται ως εξής: «των άρθρων 134, 159, 159Α, 216, 217, 220, 221, 222, 226, 235, 236, 237, 237Α, 252, 372, 386, 386Α, 386Β και 390».
 49. Μετά το τέλος του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 97 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Επίσης, εφαρμόζονται και οι διατάξεις του άρθρου 263Α Π.Κ. .».
 50. Στο τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 97 η φράση «Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Αστυνομίας» αντικαθίσταται από τη φράση «Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων Σωμάτων Ασφαλείας του άρθρου 21 του ν. 4613/2019 (Α' 78)».
 51. Στην περίπτωση (α) της παραγράφου 4 του άρθρου 97 η φράση «των άρθρων 134, 216, 222, 235, 236, 237, 252, 263^Α και 372» αντικαθίσταται ως εξής: «των άρθρων 134, 159, 159Α, 216, 217, 220, 221, 222, 226, 235, 236, 237, 237Α, 252, 372, 386, 386Α, 386Β και 390».
 52. Η περίπτωση (α) της παραγράφου 7 του άρθρου 97, αντικαθίσταται ως εξής: «να παρίστανται κατά την προδικασία και την κύρια ακροαματική διαδικασία ως πολιτικώς ενάγοντες, για τις ως άνω αξιόποινες πράξεις υπαλλήλου, λειτουργού ή οργάνου τους, κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.».
 53. Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 15 του άρθρου 100 αντικαθίσταται ως εξής: «Οι υπηρεσίες της Αρχής κατά τον έλεγχο των ετήσιων δηλώσεων περιουσιακής κατάστασης («πόθεν έσχες») των μελών των ιδιαίτερων Σωμάτων και Υπηρεσιών Επιθεώρησης και Ελέγχου, δεν υπόκεινται σε περιορισμούς διατάξεων περί τραπεζικού, χρηματιστηριακού, φορολογικού και επαγγελματικού απορρήτου των στοιχείων, τηρουμένων των διατάξεων του ν. 3213/2003 (Α' 309) όπως εκάστοτε ισχύει και εφαρμοζόμενων αναλόγως των διατάξεων του άρθρου 17 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Α' 170)».
 54. Μετά το τέλος του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 15 του άρθρου 100, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Το ανωτέρω απόρρητο αίρεται επίσης μετά από παραγγελία του Εισαγγελέα στο πλαίσιο διενεργούμενης προανάκρισης ή προκαταρκτικής εξέτασης από τους Επιθεωρητές-Ελεγκτές της Αρχής.».

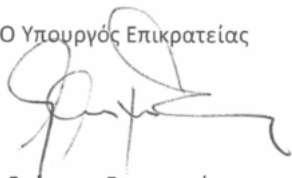
55. Μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 111, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Η Διεύθυνση Διαχείρισης Αποβλήτων και Περιβαλλοντικών Πιστοποιήσεων μετονομάζεται σε Διεύθυνση Διαχείρισης Αποβλήτων και μεταφέρεται στην ως άνω Γενική Γραμματεία, εκτός από το Τμήμα Περιβαλλοντικών Πιστοποιήσεων που μεταφέρεται στη Διεύθυνση Διαχείρισης Φυσικού Περιβάλλοντος και Βιοποικιλότητας της Γενικής Γραμματείας Φυσικού Περιβάλλοντος και Υδάτων.».
56. Στο τέλος της παραγράφου 12 του άρθρου 111 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Οι υπάλληλοι που δεν ανήκουν στον κλάδο Συμβούλων και Γραμματέων Επικοινωνίας και υπηρετούν στα Γραφεία Τύπου και Επικοινωνίας Εξωτερικού καθ' οιονδήποτε τρόπο, παραμένουν στις θέσεις αυτές μέχρι τη λήξη της θητείας τους, οπότε και επιστρέφουν στις οργανικές μονάδες που υπηρετούσαν μέχρι την ημέρα της τοποθέτησής τους στα Γραφεία Τύπου και Επικοινωνίας Εξωτερικού.».
57. Στο άρθρο 112 οι λέξεις «Η παράγραφος» αντικαθίστανται από τη φράση «Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου». Στο ίδιο άρθρο το τελευταίο εδάφιο του εντός εισαγωγικών χωρίου, διαγράφεται.
58. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 115, οι λέξεις «των άρθρων 25 και 26 του παρόντος» αντικαθίστανται από τις λέξεις «και της Ειδικής Γραμματείας των άρθρων 25, 26 και 27 του παρόντος».
59. Στην αρχή της παραγράφου 10 του άρθρου 115 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Διορισμοί Γενικών και Ειδικών Γραμματέων έως την 31^η Αυγούστου 2019, διενεργούνται βάσει των μεταβατικών διατάξεων του άρθρου 13 του ν. 4369/2016.».
60. Στο δεύτερο της παραγράφου 10 του άρθρου 115 η φράση «μεταβατικών διατάξεων του άρθρου 13 του ν. 4369/2016», αντικαθίσταται από τη φράση «ως άνω διατάξεων».
61. Η παράγραφος 15 του άρθρου 115 αντικαθίσταται ως εξής: «Τα πολιτικά γραφεία των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών, καθώς και τα γραφεία που επικουρούν το έργο των Γενικών Γραμματέων, Αναπληρωτών Γενικών Γραμματέων και Ειδικών Γραμματέων νοούνται για την εφαρμογή του παρόντος ως ιδιαίτερα γραφεία κατά τα άρθρα 45 επ. του παρόντος.» και οι παράγραφοι 15 και 16 αναριθμούνται σε 16 και 17 αντιστοίχως.
62. Στο τέλος της αναριθμημένης παραγράφου 16 του άρθρου 115 προστίθενται εδάφια ως εξής: «Προσλήψεις, διορισμοί, αποσπάσεις ή αναθέσεις καθηκόντων στα πολιτικά γραφεία των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών και στα γραφεία που επικουρούν το έργο των Γενικών Γραμματέων, Αναπληρωτών Γενικών Γραμματέων και Ειδικών Γραμματέων, καθώς και στην Προεδρία της Κυβέρνησης, διενεργούνται μέχρι την 31^η Αυγούστου 2019, σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 63/2005. Κατά την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου στα ως άνω γραφεία πρέπει να πληρούνται οι προϋποθέσεις της παρ. 2 του άρθρου 46 του παρόντος. Ως προς την Προεδρία της Κυβέρνησης εφαρμόζεται το όριο της παρ. 1 του άρθρου 29 του παρόντος, χωρίς να συνυπολογίζεται σε αυτό ο αριθμός των υπηρετούντων κατά τη δημοσίευση του παρόντος στις υπηρεσίες που συναποτελούν την Προεδρία της Κυβέρνησης, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον τρία (3) έτη στις ως άνω υπηρεσίες. Όλα τα πρόσωπα της παρούσας παραγράφου, κατατάσσονται στα μισθολογικά κλιμάκια του ν. 4354/2015, όπως τροποποιείται με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.».
63. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 117 προστίθεται περίπτωση (γ) ως εξής: «(γ) Ως προς το προσωπικό που αποσπάται στην Αρχή κατ' εφαρμογή της παρούσας παραγράφου και μέχρι

τη λήξη των αποσπάσεων αυτών, δεν εφαρμόζεται η διάταξη του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 10 του άρθρου 96 του παρόντος.»

64. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 117 μετά τη λέξη «Κανονισμό» προστίθεται η λέξη «της».
65. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 117 η φράση «Επιθεωρητή-Ελεγκτή, που υπηρετεί κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος σε οποιονδήποτε από τους καταργούμενους φορείς.» αντικαθίσταται από τη φράση «Επιθεωρητή- Ελεγκτή σε έτη υπηρεσίας σε κάθε έναν εκ των καταργούμενων φορέων, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος.».
66. Στην παράγραφο 24 του άρθρου 117 η λέξη «ιδιοκτησία» αντικαθίσταται από τις λέξεις «νομή και κατοχή».
67. Στο τρίτο εδάφιο της παραγράφου 27 του άρθρου 117 η λέξη «επιθεωρητής» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Επιθεωρητής-Ελεγκτής». Στο ίδιο εδάφιο η λέξη «φορείς» αντικαθίσταται από τη λέξη «φορέα».

Αθήνα, 5 Αυγούστου 2019

Ο Υπουργός Επικρατείας

Γεώργιος Γεραπετρίτης

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς. Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό. Θα διανεμηθούν στους συναδέλφους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να υποβάλω μια ερώτηση στον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σχετική με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις; Τι θέλετε, κύριε Καστανίδη;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα ήθελα να παρακαλέσω να μας πει ο κύριος Υπουργός, πριν δούμε το κείμενο, αν συμπεριλαμβάνονται και οι νομοτεχνικές βελτιώσεις που ήδη ανακινώσατε στην επιτροπή ή αν οι εξήντα επτά είναι πρόσθετες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Υπουργέ, στην πλειονότητά τους είναι όσα συζητήσαμε κατά τη διάρκεια της Διαρκούς Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και είναι και κάποιες πρόσθετες, οι οποίες έχουν νομοτεχνικό χαρακτήρα και οι οποίες δεν αλλοιώνουν το ζήτημα. Πάντως αυτές για τις οποίες δεσμεύτηκα στην επιτροπή, έχουν όλες περιληφθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Και οι οποίες -ειρήσθω εν παρόδω- νομοτεχνικές βελτιώσεις είναι ενσωματωμένες στο νομοσχέδιο αυτή τη στιγμή, με βάση τα όσα προείπε ο Υπουργός.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ορισμένες όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όλες είναι ενσωματωμένες μέσα, εφόσον έχουν διατυπωθεί στην επιτροπή. Δεν χρειάζεται να αναφερθούμε σε λεπτομέρειες. Θα τις δείτε.

Ορίστε, κύριε Βούτη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Καλησπέρα, να είστε καλά!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για τα 118 από τα 119 άρθρα του νομοσχεδίου πιστεύω πως οι εισηγήσεις και του κ. Σπύρτζη και της κ. Ξενογιαννακοπούλου ήταν εξαιρετικά διαφωτιστικές και νομίζω πως δίνουν το στίγμα και της άποψης για την καταψήφιση του νομοσχεδίου. Θα ήθελα να τονίσω και την εξαιρετική παρέμβαση του κ. Καστανίδη και της κ. Αδαμοπούλου, που φωτίζουν πραγματικά ένα πάρα πολύ κρίσιμο ζήτημα, αυτό της δικητικής ανασυγκρότησης και το με ποιον διαφορετικό τρόπο θα έπρεπε κανείς να το δει.

Θέλω να είμαι πάρα πολύ ειλικρινής και σαφής σε σχέση μ' αυτά τα εκατόν δεκαοκτώ άρθρα, δηλαδή με τον κορμό του νομοσχεδίου, διότι ύστερα θα μιλήσω ιδιαίτερα για το 113, δηλαδή για το άρθρο που αφορά στο 2021. Εκεί θα επικεντρώσω την ομιλία μου.

Θέλω να σας μιλήσω, όμως, για τον κορμό του νομοσχεδίου. Σας λέω ότι θέλω να είμαι πολύ σαφής και ειλικρινής. Δεν είναι ουδέτερο, δεν οικοδομεί κάτι ουδέτερο, με την έννοια της αποκομματικοποίησης. Δεν δέχομαι τον όρο «αποπολιτικοποίηση». Θυμάμαι σαν τώρα που είχε έρθει το πρώτο χαρτί από τον κ. Μοσκοβισί -ήταν Ιούνιος του 2015- στο Υπουργείο Εσωτερικών και έλεγε: «αποπολιτικοποίηση». Δεν είναι ένα μοντέλο αποκομματικοποίησης, δεν είναι καν ένα μοντέλο φιλικό προς την Κυβέρνηση, με την έννοια του επηρεασμού του το «φιλικό». Είναι σαφώς ένα μοντέλο ελεγχόμενου κράτους. Είναι ένα μοντέλο επιτελικού κομματικού κράτους, το οποίο παρουσιάζει πάρα πολλά προβλήματα και δημιουργεί και μια αντιθεσμική νοοτροπία.

Πιστεύω πως η πολιτική αλλεργία και η δυσανεξία για τον πλουραλισμό των απόψεων και των προσώπων είναι κάτι εξαιρετικά αρνητικό για τη δημόσια διοίκηση και φάνηκε αυτό -αναφέρθηκε και προηγουμένως- από τα τελευταία γεγονότα. Ενώ τα γεγονότα σε σχέση με την κ. Θάνου, με την κ. Παπασιπούρου και ενδεχομένως να έρθουν και άλλα. Και στον πλέον δύσπιστο δημιουργούν την εντύπωση και τη βεβαιότητα, θα έλεγα, ότι με φωτογραφικές και αναδρομικής ισχύος διατάξεις δημιουργείται ένα κλίμα αποφυγής της συνέχισης των ελέγχων και των εστών διαφορών, ένα κλίμα ενδεχομένων συγκάλυψης και συμψηφισμών.

Σε κάθε περίπτωση, αυτή η πολιτική αλλεργία και δυσανεξία θα λειτουργήσει και για το μέλλον ως μοντέλο προς αποφυγή. Εμείς το βρήκαμε αυτό. Ενάμιση μήνα πριν αναλάβει ο ΣΥΡΙΖΑ -το γνωρίζετε όλοι- οριζοντίως είχαν μπει οι προϊστάμενοι από τον νυν Πρωθυπουργό. Το βρήκαμε, το σεβαστήκαμε, το τιμήσαμε, συνερασθήκαμε όσο και όπου μπορούσαμε -δεν ήταν εύκολο- και προχωρήσαμε ύστερα στις νομοθετικές ρυθμίσεις για το από

εκεί και ύστερα.

Φοβάμαι το εξής και θέλω να είμαι ευθύς: Θωρακίζετε το κράτος, με απώτερο σκοπό τη δημιουργία συσχετισμών για τον έλεγχο και την αποτροπή εναλλαγής και επιρροής πάνω στο κράτος.

Κάτι είχε πει προ τετραμήνου ο κ. Βορίδης, εκτός αυτής της Αιθούσης, για το πώς είναι έτοιμη η παράταξή σας να θωρακίσει το κράτος για όσους διεκδίκησαν και με την ψήφο του λαού -τουλάχιστον δύο φορές- κυβέρνησαν αυτή τη χώρα, για να αποσποβηθεί, για να αποτραπεί στο μέλλον ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Δεν θέλω να γίνω μάντης κακών ούτε θέλω προς εσάς, κύριε Γεραπετρίτη, να κάνω ερμηνεία προθέσεων. Θέλω, όμως, να είμαι ευθύς από αυτό το Βήμα. Αυτό το μοντέλο κράτους, αυτή η νοοτροπία, σε σχέση με τα φαινόμενα που ανέφερα προηγουμένως, που προσωποποιούνται, που φωτογραφικά απομακρύνονται με πρωτοφανείς διατάξεις, οδηγεί σε έναν μεγάλο βαθμό στη θωράκιση απέναντι στον κίνδυνο της εναλλακτικής πρότασης, της εναλλακτικής πολιτικής, της θωράκισης απέναντι τελικά στη δημοκρατία και στη λαϊκή κυριαρχία.

Δεν είναι, λοιπόν, απλά ένα μοντέλο που είναι προφανώς η επιτομή της ενόχλησης του πρωθυπουργικοκεντρικού συστήματος με υπερσυγκέντρωση, καθεστωτική αντίληψη και όλα αυτά που ακούστηκαν, αλλά φοβάμαι πως είναι η απαρχή μιας αντίληψης, η οποία παίρνει μάλιστα θεσμική υπόσταση, θεσμικό μανδύα και η οποία θα λειτουργήσει τελικά αποξενώνοντας και τον πολίτη και τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, διότι πραγματικά εμφορείται από μια δυσανεξία σε οποιονδήποτε άλλο ο οποίος είναι διαφορετικός και έχει άλλη πολιτική άποψη, κάτι που προφανώς δεν μπορεί να γίνει ανεκτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -το λέω για τους παλαιότερους και σε εσάς είναι διαθέσιμα-, έχουν κυκλοφορήσει εδώ και αρκετούς μήνες τα υλικά του Ιδρύματος για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία και της Βιβλιοθήκης της Βουλής και ήδη έχουν γίνει οι πρώτες εκδηλώσεις σε σχέση με το 2021. Έχει γίνει μια εξαιρετική προεργασία και καλώ κατ' αρχάς εσάς να επικοινωνήσετε με αυτή τη διαδικασία. Μπορείτε να ζητήσετε από τον Πρόεδρο να δοθούν ξανά σε όλους τους Βουλευτές τα σχετικά ντοκουμέντα και όλη η προεργασία. Είναι σε επαφή και σε συνεργασία με όλα τα πνευματικά ιδρύματα της χώρας, με την Ακαδημία, με τους ιστορικούς, με τις ιστορικές κοινότητες γι' αυτό το πολύ μεγάλο, το κορυφαίο ζήτημα.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι η Επανάσταση του '21 είναι ένα παγκόσμιο γεγονός, ένα διεθνές γεγονός, είτε έτσι είτε αλλιώς. Κανένας εξωραϊσμός, απόκρυψη, μισθοποίηση δεν έχει τίποτα να προσθέσει. Μόνο να αφαιρέσει έχει.

Και σας το λέω για το περίφημο γ' στο άρθρο 113 -δεν ξέρω εάν αυτό επιδέχεται αλλαγής, κύριε Γεραπετρίτη, καθηγητής είστε, αντιλαμβάνεστε τι σας λέω- όπου λέει ευθέως για τη δημιουργία ενιαίας εικόνας και ταυτότητας της χώρας, επιβεβλημένης από το κράτος μάλιστα.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι τέτοιες διαδικασίες εθνοποιοτικές έγιναν τον 19^ο αιώνα για να υπάρξουν τα έθνη-κράτη και διαμορφωνόταν το κυρίαρχο αφήγημα για το συστατικό. Γίνονται σε μεγάλο βαθμό και στη σημερινή Ρωσία. Ξέρετε γιατί; Διότι το ένα άκρο από το άλλο είναι έντεκα μεσημβρινοί και για αυτό έχουν φτιάξει ένα αφήγημα -προ έτους μίλησα εκεί στη Δούμα- συνεκτικό για να μπορεί ο πληθυσμός να αισθάνεται το συνάνηκιν.

Τι πράγματα είναι αυτά; Εν έτει 2021 και βλέποντας προς τα μπροστά, μετά τη δεκαετή κρίση, με έναν λαό που ψάχνεται, που ψάχνει μέσα στην ευρύτερη Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσα σε μία παγκοσμιοποίηση που δοκιμάζονται τα πάντα, ανατρέπονται, έρχονται απόψεις στην επιφάνεια, ερωτηματικά μιλάμε περί ενιαίας εικόνας και ταυτότητας της χώρας και ενιαίου εθνικού αφηγήματος;

Τραβήξτε το πίσω. Και σας το λέω μετά γνώσεως. Διαβάστε άρθρα στο φιλικό σας Τύπο, στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», στον «ΦΙΛΗΛΕΥΘΕΡΟ» και αλλού -μιλάω πολύ ανοικτά για να συνεννοούμαστε- των τελευταίων ημερών για να δείτε πως άνθρωποι ιστορικοί και μη ιστορικοί, δημοσιοολογούντες, έχουν σοβαρά ερωτηματικά με μια τέτοια προσέγγιση, με μια τέτοια οπτική για αυτό το ζήτημα.

Ποιο είναι το ζητούμενο; Το ζητούμενο είναι να ενθαρρυνθεί η ιστορική κοινότητα που είναι πολυφωνική και πολυπρισματική - και πρέπει να το καταλάβουμε αυτό, εκτός αν δεν ξέρουμε ποια είναι αυτή η επιστημονική κοινότητα- έτσι ώστε ανεξάρτητα από το κράτος και από ιδεολογικούς μηχανισμούς και στερεότυπα να διαμορφώσει αυτό που αναφέρει κανείς πλέον ως τη δημόσια ιστορία, δηλαδή μια διάχυση της ιστορικής γνώσης με πλήθος εκδόσεων, εκδηλώσεων, συνεδρίων, για τα οποία σας λέω ήδη έχει γίνει μια δουλειά διετής εδώ μέσα. Δεν ρωτήσατε κανέναν, με συγχωρείτε. Εδώ μέσα είναι, δίπλα, σε αυτόν τον όροφο, στον επάνω, στον διπλό.

Πρέπει να γίνει αυτή η συνολική προσπάθεια για να υπάρξει ένας ιστορικός αναστοχασμός και μία προσπάθεια εθνικής αυτοσυνείδησης με σύγχρονους όρους μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο και όχι μόνο, για να δοθεί αποτελεσματικά η αέναη μάχη της μνήμης απέναντι στη λήθη, διότι δεν υπάρχει μια ανάγνωση.

Πέρασαμε διχασμούς, εμφύλιους, δικτατορίες, δύο πρώτους εμφύλιους πριν γίνουμε χώρα και ακόμα το εξετάζουν οι ιστορικοί πώς γίναμε χώρα και ενιαίο κράτος και έθνος. Είναι γνωστά αυτά, αλλά επ' αυτών ερίζουν, υπάρχουν απόψεις, οπτικές, υπάρχουν ιστοριογραφήματα που τώρα εντρυφούν οι ιστορικοί για να δουν τις αλήθειες με τις οποίες φωτίζονται.

Άρα, λοιπόν, γιατί είναι απαραίτητο με έναν τέτοιο τρόπο να δούμε αυτές τις εκδηλώσεις, να δούμε αυτές τις εκδόσεις; Διότι υπάρχει και ένας ιστορικός αναθεωρητισμός στην Ευρωπαϊκή Ένωση ιδιαίτερα, στις χώρες του Βίσεγκραντ και σε άλλες. Σε μεγάλο βαθμό υπήρξε και στη χώρα μας τις προηγούμενες δεκαετίες ένας ιστορικός αναθεωρητισμός, που δεδομένα για όλο το δημοκρατικό πλαίσιο σε σχέση με οπτικές του παρελθόντος προσπαθούν να τα αναθεωρήσουν, να τα ανασκευάσουν, να τα ανασκοπούν.

Άρα, λοιπόν, είναι σαφές ότι η ώρα της δημοκρατίας να αναμετρηθεί με την ιστορική μνήμη έχει φτάσει επ' αφορμή των διακοσίων ετών. Τα εκατό χρόνια δεν εορτάστηκαν ποτέ, διότι θυμάστε ότι έπεσαν πάνω στη Μικρασιατική Καταστροφή. Τα εκατόν πενήντα έπεσαν μέσα στη δικτατορία και το '71 έγιναν - για όσους είμαστε παμπάλαιοι και τα θυμόμαστε- πράγματα τα οποία να μη θυμόμαστε σε σχέση με το ιστορικό γίνεσθαι και τη διαμόρφωση της χώρας μας.

Είναι μεγάλη ευκαιρία από κοινού, επαναλαμβάνω πλουραλιστικά, να συζητήσουμε, να ενθαρρύνουμε την ιστορική κοινότητα, να υπάρξουν μέσα στα σχολεία, να υπάρξουν απ' έξω, να υπάρξει μέσα στην κοινωνία μια πολύ μεγάλη προσπάθεια από τώρα μέχρι το 2021 και ύστερα, έτσι ώστε η χώρα μας να αποκτήσει μια μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση -και ως χώρα και ως λαός- ξέροντας ακόμα περισσότερο την ιστορία της.

Κύριε Πρόεδρε, άκουσα προηγουμένως κάποιες εκφράσεις για το έτος 2021. Επειδή μιλάμε απ' αυτό το Βήμα, μην επιχειρήσουμε πάνω σε αυτό το ζήτημα να υπάρξει εθνικοφρονική, θα έλεγα, υπεροχή και ηγεμονία. Θα είναι τεράστιο λάθος και για όποιον έχει περάσει απ' αυτή την Αίθουσα.

Διότι ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι τα προηγούμενα χρόνια για δεκαετίες η μνήμη είχε καταπιεστεί σε πολλές της πλευρές, σε πολλές της εκδοχές. Ξέρετε πολύ καλά ότι για το Άουσβιτς και τους Εβραίους κινηθήκαμε από κοινού τα τελευταία χρόνια και μόνο. Έτσι μπήκε και η πλάκα έξω για τους οκτώ Βουλευτές συμπολίτες μας. Ξέρετε πολύ καλά ότι για τον Φάκελο της Κύπρου, που ήσασταν στις κυβερνήσεις επί σαράντα χρόνια, δεν είχε γίνει τίποτα μετά το πόρισμα του 1988. Τώρα εκδίδεται ένας τόμος κάθε μήνα σε συνεννόηση με την κυπριακή κυβέρνηση.

Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι για τις γερμανικές αποζημιώσεις αυτή η Βουλή, με μεγάλη πλειοψηφία των δυνάμεων του δημοκρατικού τόξου, εβδομήντα χρόνια μετά υποχρέωσε σε συνεννόηση -με την ελληνική Κυβέρνηση- να γίνει η ρηματική διακοίνωση προς τη Γερμανία. Αυτό είναι καθήκον και της παρούσας Κυβέρνησης. Άρα, λοιπόν, το ποιος φωτίζει την ιστορία, με ποιον τρόπο φωτίζει την ιστορία, ποιες αντιπαραθέσεις ζωές υπάρχουν σε αυτή την αέναη πάλη της μνήμης απέναντι στη λήθη, είναι ένα διακύβευμα που κάθε φορά πρέπει να το διεκδικούμε και να το υπηρετούμε ευθέως ανάμεσά μας.

Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Βούτση.

Εισερχόμαστε στους ομιλητές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε να πω μία κουβέντα στον κύριο Πρόεδρο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Απαντώντας σε κάτι;

Για ένα λεπτό, σας παρακαλώ, για να ξεκινήσουμε επιτέλους με τους Βουλευτές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Για τριάντα δευτερόλεπτα μόνο.

Επειδή ο κύριος Πρόεδρος προσφυώς έθεσε το ζήτημα, θα ήθελα να επιστημονικά, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτό το οποίο αναφέρεται στο άρθρο 113.1.γ σε καμμία περίπτωση δεν είναι μια περίπτωση που προσπαθούμε να διαμορφώσουμε μια ενοποιημένη εθνική βάση ούτε έχει βάση τον εθνολαϊσμό. Είναι αυτό που ονομάζουμε επιχειρησιακά ένα branding της Ελλάδας προς τα έξω, ώστε η προβολή που θα γίνεται της Ελλάδας να είναι με τρόπο ενιαίο, ούτως ώστε να απηχεί τα μηνύματα που παράγει το κράτος και να μην υπάρχει πολυδιάσπαση φορέων. Είναι καθαρά ένας επικοινωνιακός τρόπος προβολής και σε καμμία περίπτωση δημόσια πολιτική που υπόκειται σε ζητήματα που αναφέρονται σε ενιαίο έθνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς. Ευχαριστούμε τον κ. Υπουργό.

Θα ξεκινήσουμε με τον κατάλογο των ομιλητών. Θα πάμε ως εξής. Θα έχουμε τον λόγο τέσσερις ομιλητές Βουλευτές που είναι εγγεγραμμένοι και μετά ανά τετράδα Βουλευτών θα παρεμβάλλονται, αν επιθυμούν και όταν το επιθυμήσουν, Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Ξεκινάμε με πρώτο ομιλητή τον κ. Αμυρά από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Δεν διαβάζετε την τετράδα, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πολύ ευχαρίστως. Είναι ο κ. Αμυράς, ακολουθεί ο κ. Κατρούγκαλος, η κ. Λιακούλη, ο κ. Μαρίνος και μετά είναι η Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Κύριε Αμυρά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καθώς είναι η πρώτη φορά που μιλάω σε αυτή τη Βουλή, στη νέα Βουλή, να ευχηθώ σε όλους καλή κοινοβουλευτική θητεία και στις πτέρυγες και σε κάθε μεμονωμένο Βουλευτή να φέρει εις πέρας με σοβαρότητα και καλά αποτελέσματα για την ελληνική κοινωνία το έργο του.

Πριν μπω στο παρόν νομοσχέδιο θα μου επιτρέψει ο σεβαστός Πρόεδρος, ο κ. Βούτσης, να κάνω μια μικρή επισήμανση. Σωστά αυτά που είπατε, αλλά δεν νομίζω ότι στη δική μας πλευρά υπάρχει έστω και υπόνοια να αφήσουμε χαρμάδα για να μπει ο εθνολαϊκισμός στο προσκήνιο.

Θυμάμαι βεβαίως, αν και δεν θα ήθελα α θυμάμαι, κάποιες φτηνές τελετές εθνολαϊκισμού του συνεργάτη και συγκυβερνήτη μας -και συγκυβερνήτη μας, δυστυχώς- για τεσσεράμισι χρόνια, του κ. Καμμένου, όταν έστρωνε κόκκινα χαλιά εκεί στη Σαλαμίνα -μόνο περικεφαλαίες δεν έβαζαν- και έκαναν διάφορα γραφικά.

Το βάζω στην άκρη. Έχουμε διδαχθεί. Τα σφάλματα που εσείς ανεχτήκατε να συμβαίνουν επί των ημερών σας, εμείς δεν πρόκειται να τα κάνουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Τις περικεφαλαίες κατά αποκλειστικότητα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Μη φωνάζετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακόμα δεν πήρα τον λόγο και οι αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ άρχισαν από κάτω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Προχωρήστε, κύριε Αμυρά, επί του νομοσχεδίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Σέβομαι και πραγματικά δέχομαι αυτά που λέτε, κύριε Πρόεδρε. Και απάντησε πολύ σωστά ο κ. Υπουργός.

Έρχομαι στο παρόν σχέδιο νόμου. «Κυριάκο, φτιάξε κράτος». Αυτές οι τρεις λέξεις -τις οποίες ακούγαμε παντού προεκλογικά- έγιναν οδηγός για τον Μητσοτάκη και μετά τις εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου πήραν τον χαρακτήρα μιας ξεκάθαρης εντολής. Και με το παρόν σχέδιο νόμου αυτή η εντολή γίνεται πράξη.

Το βασικό -θα έλεγα- χαρακτηριστικό, η μεγάλη αρετή αυτού του σχεδίου νόμου είναι ότι δεν πέφτει στην παγίδα στην οποία βούλιαξαν οι περισσότερες κυβερνήσεις του παρελθόντος και ιδίως βεβαίως η περασμένη, του ΣΥΡΙΖΑ.

Τι συνέβαινε μέχρι τώρα; Το κράτος κομματικοποιούνταν και το κόμμα κρατικοποιούνταν. Βλέπαμε συγγενείς και φίλους να καταλαμβάνουν θέσεις ευθύνης χωρίς τα στοιχειώδη προσόντα, με μόνο εφόδιο κάποια κομματική γνωριμία ή κάποιον συγγενή ή κάποιον φίλο στην κομματική επετηρίδα.

Τα αποτελέσματα είναι γνωστά: Αναξιοκρατία στην επιλογή προσώπων που στελέχωναν τη διοίκηση του κράτους, ασυντόνιστα Υπουργεία, εστίες διαφθοράς, κάκιστες υπηρεσίες στους πολίτες, οι οποίοι ως συνήθως πλήρωναν τον λογαριασμό στο τέλος.

Αυτό αλλάζει δραματικά, δραστικά και αποτελεσματικά με το παρόν σχέδιο νόμου. Και πάμε να δούμε τα πέντε βασικά του στοιχεία που το κάνουν να διαφέρει απ' όσα ζούσαμε και είχαμε βιώσει τα προηγούμενα χρόνια.

Πρώτον, ενισχύεται ο συντονιστικός ρόλος του Πρωθυπουργού, χωρίς πρόσθετη γραφειοκρατία και χωρίς να αγγίζονται οι αρμοδιότητες των Υπουργών. Άκουσα έντονη κριτική από τον ΣΥΡΙΖΑ ότι γίνεται ένα πρωθυπουργοκεντρικό μοντέλο κ.λπ..

Υπάρχει έστω και ένας που να αμφισβητεί ότι η κάθε κυβέρνηση πρέπει να λειτουργεί ενιαία; Θυμόμαστε στο παρελθόν Υπουργούς να κάνουν του κεφαλιού τους, ο ένας να κάνει αντιπολίτευση στον άλλο Υπουργό, ο άλλος να μπλοκάρει τον άλλο Υπουργό, ο κάθε ένας να υπερασπίζεται τη γραφειοκρατία του δικού του Υπουργείου και στο τέλος να μην γίνεται τίποτε; Αυτά τα έχουμε ζήσει.

Η Κυβέρνηση Μητσοτάκη θα λειτουργήσει συντεταγμένα, γρήγορα και αποτελεσματικά. Γι' αυτό, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός θα πρέπει να έχει την πλήρη ευχέρεια να συντονίζει το Υπουργικό του Συμβούλιο, να τρέχει τους Υπουργούς του -να σας το πω έτσι απλά- προκειμένου να διασφαλίσει το κυβερνητικό έργο.

Να θυμίσω βέβαια ότι επί ΣΥΡΙΖΑ υπήρχαν τρεις Υπουργοί Επικρατείας μέσα στο Μαξίμου; Ο ένας συντόνιζε τον άλλον και οι τρεις μαζί συντόνιζαν τι; Έργο πάντως δεν γινόταν.

Δεύτερο χαρακτηριστικό αυτού του σχεδίου νόμου είναι η αποτελεσματικότητα. Όλοι οι πολιτικοί, γενικοί και ειδικοί γραμματείς θα αξιολογούνται τακτικά μέσω του συμβολαίου απόδοσης που υπογράφουν και θα λογοδοτούν στον ελληνικό λαό, έτσι ώστε να ξέρουμε τα πεπραγμένα του καθενός, πού υπάρχουν προβλήματα, πού υπάρχουν καθυστερήσεις και πρέπει να τρέξουμε μπροστά.

Τρίτο στοιχείο αυτού του σχεδίου νόμου -που θεωρώ ότι είναι το σημαντικότερο- είναι ότι η λογική αντικαθιστά τη γραφειοκρατία. Θα αντλήσω ένα επιχείρημα από το προσεχές σχέδιο νόμου που θα φέρει η Κυβέρνηση. Πείτε μου όμως: Χρειάζεται ιδιαίτερη τεκμηρίωση, χρειάζονται πολλά επιχειρήματα για να αντιληφθούμε την υποχρέωση του κράτους να διανέμει κατ' οίκον τα φάρμακα για τους καρκινοπαθείς και να μην περιμένουν οι άνθρωποι στις ουρές της ντροπής στα επιλεγμένα φαρμακεία; Χρειάζεται πολλή συζήτηση άραγε για να τεθούν ασυμβίβαστα και κανόνες αποφυγής σύγκρουσης συμφερόντων για όλους μέσα στη δημόσια διοίκηση, πρωτίστως στην Κυβέρνηση, στους Υπουργούς, στους Υφυπουργούς, στους γενικούς γραμματείς, στους διοικητές των ΔΕΚΟ; Δεν χρειάζεται μεγάλη πολιτική μάχη για να αποκτήσει η δημόσια διοίκηση ανεξαρτησία από τους κομματικούς προστάτες, «αυτονόητο Dr. Watson!». Είναι το αυτονόητο.

Το τέταρτο στοιχείο είναι η πλήρης εμπιστοσύνη που δείχνει αυτό το νομοσχέδιο, αυτή η Κυβέρνηση στους δημόσιους λειτουργούς και τις τεράστιες δυνατότητες της δημόσιας διοίκησης. Με το νομοσχέδιο εισάγεται ενιαίος βαθμός υπηρεσιακού γενικού γραμματέα προερχόμενου από την ίδια τη διοίκηση. Δεν είναι αυτό τομή, ότι ένας δημόσιος λειτουργός καριέρας μέσω

ΑΣΕΠ θα αναδειχθεί με διαδικασίες τέτοιες ώστε να έχει την ευθύνη της οργάνωσης του Υπουργείου και την εξουσία της τελικής υπογραφής για όλα αυτά τα θέματα;

Αυτή είναι η ουσιαστική αποκομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης και όχι η ψευδεπίγραφη, που επί ημερών ΣΥΡΙΖΑ το ζήτησε αυτό και κόντεψε να τιναχθεί η δεύτερη και η τρίτη αξιολόγηση στον αέρα και η δόση, όταν οι ίδιοι, τα κομματικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ έβγαζαν στις προκηρύξεις, συμμετείχαν στις διαδικασίες και τελικά επιλέγονταν ως μόνιμοι γραμματείς. Να θυμίσω ότι μόνο έναν ή δύο είχε θεωρήσει η τρόικα, με τη δική σας σύμφωνη γνώμη βέβαια, ως μη κομματικά στελέχη.

Και για να απαντήσω σε κάτι στην κ. Ξενογιαννακοπούλου. Να μη θυμηθώ, αγαπητή κυρία Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε του ΣΥΡΙΖΑ, με ποιον τρόπο επελέγη διοικητής νοσοκομείου ο ιδιοκτήτης βουλκανιζατέρ. Μπορεί στα μπουλόνια να ήταν καλός, αλλά στη διοίκηση ενός νοσοκομείου δεν θα ήταν.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι διαδικασίες...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Πάμε παρακάτω.

Πέμπτο στοιχείο: Ενισχύεται η διαφάνεια. Αν δεν σας αρέσει το ότι ενισχύεται η διαφάνεια, σας παρακαλώ να αλλάξετε αίθουσα. Δημιουργείται νέα Αρχή Εθνικής Ασφάλειας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, τι είναι αυτό το πράγμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε. Συντομεύετε, κύριε Αμυρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Συντομεύω, αλλά όλο με διακόπτουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όμως, έληξε ο χρόνος σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Σας έλεγα ότι ενισχύεται η διαφάνεια στο δημόσιο. Η νέα Εθνική Αρχή Διαφάνειας τι κάνει; Βάζει υπό τη σκέπη της έξι υπηρεσίες που ήταν επιφορτισμένες με την καταπολέμηση της διαφθοράς, αλλά αποσπασματικά.

Είχαμε και έχουμε Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης, Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, επιθεωρητές υγείας, επιθεωρητές δημοσίων έργων, επιθεωρητές μεταφορών, Γενική Γραμματεία Καταπολέμησης της Διαφθοράς.

Όλα αυτά πλέον ενιαία θα κινούνται υπό τη σκέπη της νέας Εθνικής Αρχής Διαφάνειας, η οποία θα χρησιμοποιεί προηγμένα συστήματα ελέγχου, ηλεκτρονικού ελέγχου και δομές εσωτερικού ελέγχου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προχωρά γρήγορα, αλλά όχι βιαστικά. Τρέχει τα νομοσχέδια με υψηλές ταχύτητες, διότι αντιλαμβάνεται ότι η ελληνική κοινωνία έχει απαιτήσεις. Κάνουμε τα αυτονόητα, αυτά που είχαν μείνει στο ράφι επί δεκαετίες.

Επί τη ευκαιρία να πω κάτι μια που έγινε αναφορά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Έκανε μία αναφορά ο Πρόεδρος κ. Βούτσης στο θέμα του εορτασμού των διακοσίων ετών από την εθνική μας επέτειο, την εθνική επανάσταση του 1821. Ας δούμε η Γαλλία πώς γιόρτασε πρόσφατα τα διακόσια χρόνια από τη ανακήρυξη της δικής της γαλλικής σύγχρονης δημοκρατίας.

Θέλω να πω κάτι. Πηγαίνοντας στην περιφέρειά μου στα Γιάννενα, κάνοντας πάρα πολλές επαφές με συλλόγους, φορείς, μεμονωμένους πολίτες και επιμελητήρια, όλοι μου έλεγαν ότι είναι ευκαιρία επιτέλους η χώρα μετά το 2004 να ανακτήσει και την αυτοπεποίθησή της και την καλή της δημόσια εικόνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, κύριε Αμυρά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπερψηφίζω, βεβαίως, το σχέδιο νόμου. Ήρθε η ώρα αυτό που προεκλογικά όλος ο κόσμος ζητούσε, τώρα να γίνει πράξη, δηλαδή «Κυριάκο, φτιάξε κράτος» και το φτιάχνουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κατρούγκαλος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Έυχομαι και εγώ καλή αρχή σε αυτή τη νέα κοινοβουλευτική περίοδο.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ένα ιστορικό παράδοξο σε σχέση με την ελληνική κακοδιοίκηση, στο οποίο έρχεται να εισφέρει και το σημερινό νομοσχέδιο. Το παράδοξο αυτό έγκειται στο ότι έχουμε, τουλάχιστον από την έκθεση Βαρβαρέσου του 1952, ότι η διοίκηση είναι ο μεγάλος ασθενής: πατρωνία, πολυνομία, γραφειοκρατία των πολλών υπογραφών, οι πολλές και παράλληλες αλληλοκαλυπτόμενες αρμοδιότητες, η αδιαφορία για την καθημερινότητα του πολίτη, είναι γνωστές από τότε παθολογίες.

Πώς εξηγείτε, λοιπόν, ότι τρία τέταρτα του αιώνα μετά, παρά τις προσπάθειες που είχαν γίνει και από άλλες κυβερνήσεις, και κυρίως τα τεσσεράμισι τελευταία χρόνια από την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, να έχουμε ξανά τα ίδια προβλήματα;

Η απάντηση είναι απλή. Αυτές οι παθολογίες είναι συμπτώματα. Αποτελούν εκδηλώσεις των αναγκών ενός πολιτικού συστήματος που ανέχεται αυτά τα χαρακτηριστικά, ακριβώς γιατί επιδιώκει μέσω της παγίωσης σχέσεων πατρωνίας και εστιών διαφθοράς, στη μεν κορυφή να διαιωνίζει το σύστημα συμφερόντων που ονομάζουμε διαπλοκή, στη δε βάση του διοικητικού υποσυστήματος να αναπαράγει την εξάρτηση των πολιτών από το πολιτικό προσωπικό με το ρουσφέτι, τον διορισμό ημετέρων.

Άρα, όταν θέλεις να δίνεις τις συμβάσεις στους δικούς σου ανθρώπους, δεν χρειάζεσαι μια ουδέτερη βεμπεριανή δημόσια διοίκηση. Όταν θέλεις να εφαρμόσεις τη σύμβαση για το Ελληνικό, όχι προς το δημόσιο συμφέρον, αλλά προς το συμφέρον του ιδιώτη επενδυτή, είναι λογικό να ορίζεις το σύμβουλό του Υφυπουργό.

Είναι λογικό να μη θέλεις τους ελέγχους μιας ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, όπως είναι η Επιτροπή Ανταγωνισμού, απαλλάσσοντάς τη από τον ενοχλητικό επικεφαλής ή να προσπαθείς να ελέγξεις με άλλον τρόπο άλλες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές.

Το καινούργιο που ίσως εισφέρει το νέο νομοσχέδιο είναι ότι σε αυτή την παραδοσιακή πρακτική κακοδιοίκησης και πατρωνίας του παλαιού πολιτικού συστήματος έρχεται να εισφέρει και μία νεοφιλελεύθερη απόχρωση. Βασική επιδίωξη του νεοφιλελευθερισμού είναι να κρατηθούν τα κεντρικά διακυβεύματα της πολιτικής και της οικονομίας εκτός δημοκρατικής διαδικασίας.

Για παράδειγμα, όλοι οι λειτουργικοί κανόνες που αφορούν το πλαίσιο λειτουργίας των τραπεζών, οι συμφωνίες της Βασιλείας, έχουν τεθεί από τους εκπροσώπους των κεντρικών τραπεζών, όχι από εκπροσώπους κυβερνήσεων, επομένως από εκπροσώπους συμφερόντων και όχι λαών.

Αντίστοιχα, επιχειρείτε στο πλαίσιο αυτής της νεοφιλελεύθερης οπτικής, που θέλει να βλέπει τη διοίκηση του κράτους όμοια με τη διοίκηση μιας δημόσιας επιχείρησης, στεγανοποίησης πλεονών της διοίκησης. Προφανώς αυτό που εμφανίζεται ως προτιμότερη από τη δημοκρατική διαδικασία, η τεχνοκρατική διαδικασία, η εμπιστοσύνη στην κρίση των επαϊόντων, των ειδικών, απλώς αποκρύπτει τίνος τα συμφέροντα εξυπηρετούνται. Προφανώς όχι των πολλών.

Άρα το κεντρικό διακύβευμα είναι πάντοτε τι κράτος θέλουμε, κράτος για ποιους, κράτος με ποια χαρακτηριστικά. Και εμείς, με τις μεταρρυθμιστικές μας προσπάθειες επιδιώξαμε την επανασύνδεση της δημόσιας διοίκησης, με βασικές αρχές του ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού, όπως είναι το κράτος δικαίου, το κοινωνικό κράτος δικαίου, η αποκομματικοποίηση, την οποία ορθά ανέφερε ο προηγούμενος Πρόεδρος της Βουλής ως αποκομματικοποίηση και όχι απολιτικοποίηση της δημόσιας διοίκησης.

Και αυτό γιατί όσοι επαγγέλλονται στην πραγματικότητα την απολιτικοποίηση των δημόσιων διαδικασιών, έχουν στο μυαλό τους μεταδημοκρατικούς κανόνες λειτουργίας του κράτους που θέλουν να ελαχιστοποιήσουν τη δυνατότητα δημοκρατικού ελέγχου και λογοδοσίας των πολιτικά εκλεγμένων οργάνων απέναντι στη Βουλή και στον λαό.

Μία από τις προσπάθειες επιτυχίας κάθε μεταρρύθμισης, λοι-

πόν, είναι η συνέχειά της. Εμείς θεσπίσαμε το μητρώο στελεχών δημόσιας διοίκησης για τις επιτελικές θέσεις του δημοσίου από όπου θα διορίζονταν γενικοί, ειδικοί, διοικητικοί, τομεακοί γραμματείς και οι αναπληρωτές τους καθώς και διοικητές οργανισμού.

Εσείς αντιθέτως επαναφέρετε τον θεσμό των κομματικών γενικών γραμματέων, διακόπτοντας παράλληλα αντισυνταγματικά τη διαδικασία επιλογής των μη κομματικοποιημένων τεχνοκρατικών στελεχών, στις οποίες θα κατέλγε η προηγούμενη διαδικασία.

Η υδροκεφαλική προεδρία της Κυβέρνησης με τις πέντε γενικές και τη μία ειδική γραμματεία δεν συνιστά στην πραγματικότητα επιτελικό κράτος, αλλά υποκατάσταση της δημόσιας διοίκησης, της βεμπεριανής δημοσιοϋπαλληλίας, δεδομένου ότι ο κορμός της δεν είναι οι οργανικοί δημόσιοι υπάλληλοι, αλλά οι υπερεκατό μετακλητοί, οι οποίοι μάλιστα μπορούν πλέον να είναι προϊστάμενοι οργανικών μονάδων, κατά την τουλάχιστον αμφίβολης συνταγματικότητας ρύθμιση του άρθρου 31 παράγραφος 2.

Όσο στηρίζεται, λοιπόν, αυτός ο νέος υδροκεφαλικός μηχανισμός, όχι στους οργανικούς δημόσιους υπαλλήλους, αλλά στους μετακλητούς, δεν εξασφαλίζει την απαραίτητη θεσμική μνήμη που είναι απαραίτητο βασικό χαρακτηριστικό κάθε επιτελικού δημοσίου κράτους.

Πέρα από τον πολλαπλασιασμό των μετακλητών που από μόνο του είναι ένα τεράστιο δείγμα υποκρισίας μετά την προεκλογική δημαγωγία, που εμένα προσωπικά δεν με εξέπληξε -διότι όταν παρέλαβα το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης από τον κ. Μητσοτάκη, εγώ είχα τον μισό αριθμό μετακλητών από αυτόν που είχε εκείνος- τον πελατειασμό ενισχύουν και άλλες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Υπονομεύεται, για παράδειγμα με πελατειακό τρόπο το ενιαίο μισθολόγιο, με ειδικές ευνοϊκές μισθολογικές προβλέψεις. Ο διοικητής της νέας Αρχής Καταπολέμησης της Διαφθοράς μπορεί να ορίζει ειδικό μισθολογικό καθεστώς. Οι δικές του αποδοχές εξαιρούνται από το ανώτατο όριο αποδοχών για τον δημόσιο τομέα.

Θέλω, όμως -επειδή φτάνω στα όρια του χρόνου μου-, να σας πω ότι μολονότι υπολήπτομαι και σέβομαι τον συνάδελφο Γιώργο Γεραπετρίτη και έχω φιλική σχέση μαζί του, αρκετές από τις ρυθμίσεις είναι κατά τη γνώμη μου και αμφίβολης συνταγματικότητας, ιδίως ως προς τη σχέση Βουλής και Κυβέρνησης και ως προς τον προσδιορισμό των αρμοδιοτήτων των Υπουργών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για παράδειγμα, ενώ ο συμβολισμός που θέλησε η Κυβέρνηση να δώσει μεταφέροντας τον τόπο συνεδρίασης του Υπουργικού Συμβουλίου από τη Βουλή στο Μαξίμου ήταν υπέρ της ενίσχυσης της διακρίσης των εξουσιών, η πρακτική σας ήταν η ακριβώς αντίθετη. Δόθηκαν μπλε φάκελοι με τον προγραμματισμό κάθε Υπουργού πριν από τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, κατά περιγραφή της διάταξης του άρθρου 84 του Συντάγματος. Οι εντολές στους Υπουργούς που δόθηκαν στο περιεχόμενο αυτού του μπλε φακέλου στην πραγματικότητα παραβιάζουν τον ρόλο του Πρωθυπουργού, που κατά το άρθρο 82 παράγραφος 1 του Συντάγματος εξασφαλίζει την ενότητα της Κυβέρνησης και κατευθύνει τις ενέργειές της, χωρίς να υποκαθιστά τους Υπουργούς.

Με λίγα λόγια, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η διακυβέρνηση μιας χώρας είναι διαφορετική από τη διοίκηση μιας ανώνυμης εταιρείας. Πέρα, λοιπόν, από αυτό το παρελθόν, που δυστυχώς δεν μπορέσατε να ξεχάσετε -όπως έλεγε ο Ταλλεϋράνδος για τη μεταρρύθμιση των Βουρβόνων «Τίποτα δεν μάθατε και τίποτα δεν ξεχάσατε από την παραμονή σας στην αντιπολίτευση»-, έρχεστε εδώ ουσιαστικά να εισάγετε ως φάρμακο κάτι που θα αποτελέσει δηλητήριο για την οργάνωση της δημόσιας διοίκησης, ένα αμάλγαμα παλαιοκομματισμού και νεοφιλελευθερισμού.

Θα συμφωνήσω με τον συνάδελφο Γεραπετρίτη για την αξία που έχει να ονομάζουμε ορθά τις έννοιες, αλλά στο απόσπασμα του Αντισθένη που μας διάβασε θα αντιπαραθέσω ένα άλλο απόσπασμα του Αριστοτέλη από τη Ρητορική: «Τό Έλληνίζειν ἐστίν

τό ὁρθῶς ὀνομάζειν». Δεν εἶναι επιτελικό κράτος αὐτό που καθιερώνετε. Εἶναι ἓνα πελατειακό κράτος με μεγάλες δόσεις νεοφιλευθερισμοῦ, το οποίο δεν εἰσφέρει στην αντιμετώπιση της κακοδιοίκησης, ἀλλὰ θα εντείνει πολλές ἀπὸ τις μεγάλες ἀσθένειες της ἐλληνικῆς δημόσιας διοίκησης.

Ευχαριστῶ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα ἀπὸ την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο ἔχει ἡ κ. Λιακούλη ἀπὸ το Κίνημα Ἀλλαγῆς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριες καὶ κύριοι συνάδελφοι, ἔχω ξαναπεί καὶ σὲ αὐτὴ τὴν Αἴθουσα ἀλλὰ καὶ στὴν ἐπιτροπὴ, ὅταν συζητούσαμε γιὰ τὸ συγκεκριμένο νομοσχέδιο, ὅτι οἱ ἄνθρωποι που ἐρχόμαστε ἀπὸ τὴν αυτοδιοίκηση ἔχουμε μιὰ ἰδιαίτερη εὐαισθησία ὅταν ἀκούμε τὸν ὅρο «επιτελικό κράτος». Καὶ ζήτησα ἀπὸ τὸν κύριο Υπουργό ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα νὰ δεχτεῖ τὰ εὐαισθητοποιημένα ἀντανακλαστικά μας, γιὰτὶ γιὰ ἐμὰς ἔχει μιὰ ἰδιαίτερη υπεραξία ὁ ὅρος. Δεν τὸν χρησιμοποιούμε ποτέ τυχαία. Αποτελεῖ πάντοτε διεκδίκηση καὶ ἀποτελεῖ καὶ ὑψηλὸ στόχο τῆς αυτοδιοίκησης. Μου εἶπατε ὅτι τὸ καταλάβατε.

Εγὼ νὰ πῶ ὅτι ἀναγνωρίζω τὴν ευγένειά σας, κύριε Υπουργέ, ὅπως ἐπίσης καὶ τις καλὲς σας προθέσεις. Παρ' ὅλα αὐτά, στὴ δική μας ἀντίληψη τὸ κράτος-στρατηγεῖο, εἶναι ὅπως τὸ ἔχουμε συλλάβει καὶ ἐπὶ ὅπως ὁ εἰσηγητής μας, ὁ εἰδικὸς αγορητής, τὸ παρουσίασε, δεν τὸ συλλάβετε καθόλου.

Εἶπα πάρα πολλές φορές ὅτι ὑπάρχει ἡ κοινωνικὴ συναίνεση καὶ ἡ πολιτικὴ ωριμότητα, ἀλλὰ ταυτόχρονα χρειάζεται καὶ μιὰ πολιτικὴ τόλμη γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὰ τετριμμένα καὶ νὰ κάνουμε τὸ ἄλμα πρὸς τὸ μέλλον. Εκεί ἀκριβῶς κρίνεται καὶ ὁ πολιτικός καὶ ἐκεῖ κρίνονται οἱ πολιτικές. Εκεί κρίνεστε κι εσεῖς.

Θέλατε, ἀλλὰ δεν τολμήσατε. Νομίζω ὅτι μπορούσατε, ἀλλὰ δεν τὸ ἐπιτρέψατε καὶ τελικὰ οὔτε καν ἐκθεση ἀξιολόγησης μας φέρατε στὸ νομοσχέδιο οὔτε βεβαίως καὶ διαβούλευση, παρὰ τις καλὲς σας προθέσεις, καταφέρατε νὰ κάνετε. Νομίζω, τελικὰ, ὅτι ἀδικήσαμε τὸ ἴδιο τὸ ἐγχείρημα ἀκόμα καὶ στὴ συζητήσή του, ὅταν ὁ ἓνας ἀπὸ ἐδῶ καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ ἐκεῖ, ἄλλα λέγαμε, ἄλλα βλέπαμε, πρὸς ἀλλοῦ κοιτάζαμε. Καὶ θὰ ἐξηγήσω.

Ἀν θὰ μπορούσα νὰ δώσω ἓναν τίτλο στὴ δικιά σας προσπάθεια, στὴν προσπάθεια τῆς Κυβέρνησης, θὰ ἔλεγα ὅτι πρόκειται γιὰ ἓνα πισωγύρισμα, ἓνας σφιχτός ἐλεγχὸς τῆς δημόσιας διοίκησης ἀπὸ τὸ πρωθυπουργικὸ γραφεῖο καὶ βεβαίως στὸν ὑπότιτλο ὅτι ἡ δημόσια πολιτικὴ παράγεται, πλὺν, ἀπὸ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω.

Παρουσίασατε ἓνα νομοσχέδιο με τὸ ὁποῖο θεσπίζετε γενικὲς γραμματεῖες ὑπὸ τὸν Υφυπουργὸ Συντονισμοῦ τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου. Κάθε μιὰ γενικὴ γραμματεία συντονίζει τὰ Υπουργεῖα ἀνάλογα με τὸ ἀντικείμενο. Μας εἶπατε πῶς ὁ σχεδιασμὸς προβλέπει οἱ βασικοὶ ἀξόνες τῶν νομοσχεδίων νὰ παράγονται ἀπὸ τὰ Υπουργεῖα καὶ ἡ κατάρτισή τους νὰ γίνεται κεντρικὰ γιὰ νὰ ἐλεγχέται καὶ νὰ παράγεται τὸ ἔργο καλύτερα καὶ πιο σύντομα καὶ οἱ Υπουργοὶ καὶ ὁλόκληρη ἡ πολιτικὴ ἱεραρχία. Ἐπίσης, μας καθησυχάσατε ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν πλήρη ἀρμοδιότητα. Ἄρα δεν ὑπάρχει κανένα πρόβλημα. Δημιουργεῖται μόνον ἓνα κεντρικὸ σύστημα ἐλέγχου. Αὐτὰ μας εἶπατε. Αὐτά, ὅμως, εἶναι;

Κατ' ἀρχάς, νὰ ἐπισημάνουμε ὅτι τὸ σχέδιο νόμου τῆς Κυβέρνησης με τὸν τίτλο «Επιτελικὸ Κράτος» δεν ἔχει καμιά ἐννοιολογικὴ ἐπεξήγηση τοῦ ὅρου. Δεν μας εἶπατε τι ἐννοεῖτε. Τι ἐννοεῖτε με τὸν ὅρο «επιτελικό»; Αποφύγατε νὰ τὸ κάνετε αὐτὸ καὶ, κατὰ τὴ δική μας ἀντίληψη, τὸ κάνετε σκόπιμα. Τὸ ἀποφύγατε σκόπιμα. Καὶ θὰ ἐξηγήσω, ἐπίσης, γιὰτὶ.

Τὸ «Επιτελικὸ κράτος» εἶναι ἓνας τίτλος ψευδεπίγραφος γιὰ ἐσάς. Ὑπάρχει μιὰ σειρά κληρονομιάς καὶ ἀντίστοιχων νομοθετημάτων τοῦ ΣΥΡΙΖΑ. Τὸ σχέδιο νόμου εἶναι τεράστιο. Ἐχει ἑκατὸν δεκαεννέα ἀρθρα που ἐκτείνονται σὲ ἑκατὸν σαράντα οκτὼ σελίδες. Νομοθετικά, με βάση τὴν ἀρχὴ τῆς καλῆς νομοθέτησης, εἰστε ἐκτός, κύριε Υπουργέ. Καὶ εἰστε καὶ ἀκαδημαϊκὸς καὶ τώρα ἐγὼ σας μιλῶν.

Στὸν νέο νόμο δεν ὑπάρχει καμμία καινοτομία, ὅσον ἀφορὰ τὴν ὁργάνωση τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου. Θὰ μπορούσατε νὰ τὸ κάνετε αὐτὸ με μία ἐγκύκλιο. Μας ταλαιπωρεῖτε, ρυθμίζοντας θέματα ἐσωτερικῆς λειτουργίας ἐνὸς ὁργάνου. Ἐχετε τελειῶς

διαφορετικὴ ματιά στὴν ὁριοθέτηση τῶν Υπουργείων με βάση τὰ πεδία τῆς πολιτικῆς καὶ ὄχι μεμονωμένες ἀρμοδιότητες. Εμεῖς ἐπὶ τὸ βλέπουμε. Καὶ βεβαίως, ἀν θέλατε νὰ κάνετε καινοτομία, θὰ μπορούσατε νὰ τολμήσετε νὰ κάνετε τὴν ἄρση τῶν επικαλύψεων που εἶναι καὶ πολλές καὶ οὐσιαστικές.

Σὲ αὐτὴ τὴν περίπτωσι λοιπόν, θὰ ἔπρεπε νὰ προστρέξετε καὶ νὰ περιγράψετε μιὰ σύγχρονη δικτυακὴ, ἀντὶ μιὰ ἱεραρχικὴ δομὴ. Θὰ ἔπρεπε νὰ μας δώσετε τὴ δυνατότητα νὰ σας πούμε πάρα πολλά γιὰ αὐτὸ, πῶς τὸ ὁραματιζόμαστε ἐμεῖς καὶ πῶς θὰ φέρομε ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ πάνω. Ἀλήθεια, ὅμως, σας ενδιαφέρει ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ πάνω; Ἡ σας ενδιαφέρει αὐτὸ που εἶπατε καὶ πρὶν καὶ θὰ σας τὸ πῶ μετὰ, τελειώνοντας με αὐτό;

Εκεῖ λοιπόν, που διαβάζεις καὶ ἔχεις μιὰ ἀμφιβολία με τὸ σχέδιο νόμου, ἐκεῖ που δεν ἔχεις καμμία εἶναι ὅταν διαβάσεις γιὰ τὴν Προεδρία τῆς Κυβέρνησης, ἡ ὁποία ὑπάγεται στὸν Πρωθυπουργό. Πρόκειται γιὰ μιὰ υπηρεσία που συγχωνεύονται διαφορετικὲς γραμματεῖες, ὅπως εἶναι ἡ ΕΥΠ. Οἱ υπηρεσίες αποτελοῦν μιὰ δομὴ τῆς Κυβέρνησης ὄχι καινούργια, ἀλλὰ μιὰ υπερδομὴ ἀπὸ αὐτὲς που ἤδη ὑπάρχουν.

Στὴ χώρα μας, ἡ σχέση τοῦ Πρωθυπουργοῦ με τοὺς Υπουργοὺς δυστυχῶς δεν εἶναι αὐτὴ που θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι. Δεν εἶναι μιὰ σχέση λειτουργικὴ. Εἶναι μιὰ σχέση συμπληρωματικὴ. Εἶναι μιὰ σχέση ἱεραρχικὴ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ξεκινάει τὸ πολὺ μεγάλο πρόβλημα.

Εμεῖς τὸν Πρωθυπουργὸν τὸν βλέπουμε ὡς τὸ ἐπικέντρο παραγωγῆς τῆς πολιτικῆς, ὄχι ὅμως τὸν ἐλεγκτὴ τῆς παραγωγῆς τῆς πολιτικῆς. Εδῶ, ἡ Κυβέρνηση δυστυχῶς συνέδεσε τὴ μεταρρύθμιση με ἓνα πισωγύρισμα τοῦ υπηρεσιακοῦ ἐλέγχου. Καὶ ξέρετε τι ἐγίνε; Απομονώσατε καὶ στερήσατε τὸ οὐκὸν ἀπὸ αὐτοὺς που πραγματικά μποροῦν νὰ δημιουργήσουν. Δεν δώσατε τὴν ἀναγκαῖα δημιουργικὴ ἀνάσα σὲ ὅλους ἐκείνους που μπορούσαν νὰ αυτονομηθοῦν, νὰ πάρουν τὸν χώρο τους, στους ἰδίους δηλαδὴ τοὺς Υπουργοὺς σας, γιὰ νὰ δημιουργήσουν μέσα σὲ ἓνα καινούργιο πλαίσιο.

Κύριε Υπουργέ, στὴ λειτουργία τοῦ επιτελικοῦ κράτους δίνετε καὶ σύγχρονα ἐργαλεῖα. Νὰ τὸ σχολιάσω καὶ αὐτό. Δίνετε τὸ management. Δίνετε διάφορα τέτοια πράγματα. Δεν τοὺς λέτε, ὅμως, πῶς θὰ τὰ χρησιμοποιήσουν. Δεν τοὺς λέτε ὅτι τοὺς ἀφήνετε νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν.

Ὅμως σήμερα, ἤρθατε ἐδῶ καὶ μας εἶπατε, μας δώσατε ἓναν ὁρισμὸ τοῦ επιτελικοῦ κράτους. Καὶ εἶπατε βέβαια -καὶ σημείωσα- ὅτι δεν βρισκόμαστε πια στὴ δεκαετία τοῦ '80. Τὸ επιτελικὸ κράτος δεν εἶναι μικρὸ καὶ ευέλικτο. Εἶδατε, λοιπόν, πῶς δεν μπορεῖτε νὰ μας ἀντιληφθεῖτε;

Εμεῖς ὅταν λέμε μικρὸ καὶ ευέλικτο κράτος, τὸ «μικρὸ» δεν σημαίνει ἀριθμὸς. Σημαίνει ἀπλὸ τὴ δομὴ του. Σημαίνει νὰ μὴ εἶναι δαιδαλώδες, νὰ μὴ εἶναι δενδρώδες, νὰ μὴ μπορεῖς νὰ τὸ ἀντιληφθεῖς. Καὶ τὸ ευέλικτο σημαίνει ἐξυπνο. Δεν σημαίνει ὅτι εἶναι μόνον του, ἀπομονωμένο καὶ δεν ἔχει καμμία ἀπολύτως ἀρμοδιότητα.

(Στὸ σημεῖο αὐτὸ κτυπάει τὸ κουδούνι λήξεως τοῦ χρόνου ομιλίας τῆς κυρίας Βουλευτοῦ)

Εἶπατε, κύριε Υπουργέ, ὅτι τὸ Σύνταγμα τὸ ἴδιο ἐπιτάσσει πῶς ὁ Πρωθυπουργὸς συντονίζει. Ἀπὸ πάνω πρὸς τὰ κάτω μας εἶπατε πῶς γίνεται αὐτό. Καὶ αὐτὸ τὸ ἐπιβεβαιώσατε καὶ στὴν ἐπιτροπὴ. Τὸ χρησιμοποιήσατε πολλές φορές. Βεβαίως, λέτε ὅτι δεν ὑπάρχει ἀποψίλωση τῶν ἀρμοδιοτήτων, ἀλλὰ ἀντιλαμβάνεστε τελειῶς διαφορετικὰ τὴν ἐννοία τοῦ συντονισμοῦ.

Ἐπαναλαμβάνω, ὁ συντονισμὸς πρέπει νὰ ἔχει κέντρο, ἀναφορά. Δεν εἶναι τὸ ἀφεντικὸ πρὸς τοὺς υπαλλήλους.

Καὶ τέλος, σας λέω ὅτι γιὰ μας ὅταν ἀναφέρετε στὸ νομοσχέδιο τοὺς ὅρους «ἐκσυγχρονισμός» καὶ «μεταρρύθμιση», οἱ ὅροι αὐτοὶ ἀποκοτύν μιὰ ἄλλη διάσταση στὰ μάτια σας καὶ στὰ μάτια μας, ἄλλη διάσταση στὸ μυαλό σας, ἄλλη στὸ δικὸ μας μυαλό.

Εμεῖς ὅποτε ἐπιχειρήσαμε τὸν ἐκσυγχρονισμό καὶ τὴ μεταρρύθμιση, φέραμε φοβερὲς ἀλλαγές στὴ δημοκρατία, στὴν τοπικὴ αυτοδιοίκηση. Κάναμε ρηξικέλευθες προτάσεις. Κάναμε πολιτικές, ὅταν εσεῖς ἀποχωρούσατε καὶ ἡ παράταξί σας καταψήφισε, σας θυμίζω. Ἐχουμε ἄλλη πρακτικὴ, ἔχουμε ἄλλη πολιτικὴ. Εἶναι ἄλλα τὰ μάτια μας, εἶναι ἄλλα τὰ μυαλά μας. Εἴμαστε ἐμεῖς, εἰστε εσεῖς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Γιώργος Μαρίνος εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση επιχειρεί να δώσει σχεδόν μαγικές ικανότητες στο αποκαλούμενο «επιτελικό κράτος», αλλά είναι γνωστό πως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ, για να μην τους αδικήσουμε, αλλά και κυβερνήσεις κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν επενδύσει σε παρόμοιους στόχους. Έχουν μιλήσει για τομή στη λειτουργία του κράτους, διαφάνεια και αποτελεσματικότητα στη λειτουργία των κυβερνητικών οργάνων, της κεντρικής ή τοπικής διοίκησης, αλλά το αποτέλεσμα είναι το ίδιο, είναι η συνέχιση της αντιλαϊκής πολιτικής για δεκαετίες.

Το αστικό κράτος μπορεί να αλλάζει μορφές, να δημιουργούνται νέες δομές στη διαδικασία λήψης και ελέγχου των αποφάσεων. Μπορεί να βαφτιστεί επιτελικό, ευέλικτο, σύγχρονο, έξυπνο, με μικρότερη ή μεγαλύτερη δόση ψηφιακής τεχνολογίας, με περισσότερους ή λιγότερους τεχνοκράτες, αλλά η ταξική του ουσία δεν αλλάζει. Κράτος δικαίου δεν υπήρξε και δεν πρόκειται να υπάρξει από τη σκοπιά των εργατικών λαϊκών συμφερόντων ποτέ. Γιατί; Γιατί το αστικό κράτος, με σοσιαλδημοκρατική ή φιλελεύθερη διαχείριση, είναι το κράτος των λίγων, είναι το κράτος των καπιταλιστών. Η αποστολή του είναι η υπεράσπιση των συμφερόντων της κυρίαρχης αστικής τάξης και η προστασία της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης με στόχο κατά της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.

Αυτό επιβεβαιώνει και το προς συζήτηση νομοσχέδιο, το οποίο στην ουσία του έχει τη συναινεση του ΣΥΡΙΖΑ και των άλλων κομμάτων, παρά τις δευτερεύουσες διαχειριστικές ενστάσεις.

Η εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου θέτει τον στόχο. Μιλάει για αποτελεσματική λειτουργία του κράτους και της Κυβέρνησης. Προβállονται ταυτόχρονα οι λεγόμενες βέλτιστες, οι λεγόμενες καλύτερες πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ποιες είναι αυτές που υποστηρίζουν όλα τα κόμματα εκτός από το ΚΚΕ; Είναι η πρακτικές που ανατρέπουν τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, που περιορίζουν το απεργιακό δικαίωμα σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι οι πρακτικές που αυξάνουν το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης ακόμα και στα εβδομήντα χρόνια. Είναι οι πρακτικές που προωθούν τη λεγόμενη «ενεργό γήρανση», που εφαρμόζεται ιδιαίτερα αυτή την περίοδο στη Γερμανία και στη Βρετανία, κράτη που αντιμετωπίζετε εσείς ως πρότυπα.

Συνεπώς υπάρχει ένα ερώτημα. Τι σημαίνουν όλα αυτά στην πράξη; Αυτά σημαίνουν αποτελεσματική λειτουργία του κράτους και της Κυβέρνησης για την εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής, για την καταστολή της εργατικής λαϊκής πάλης, την υπεράσπιση της σαπίλας αυτού του συστήματος και την ιδεολογική χειραγώγηση του λαού.

Σημαίνει υλοποίηση των επιθετικών κατευθύνσεων του ΝΑΤΟ. Η Κυβέρνηση προωθεί το επιτελικό κράτος λαμβάνοντας υπ' όψιν τα προβλήματα της αναμικτής ανάπτυξης, την επιβράδυνση της οικονομίας των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την όξυνση των αντιθέσεων του καπιταλιστικού συστήματος και την κλιμάκωση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, που εκδηλώνονται έντονα στην περιοχή μας και στην ευρύτερη περιοχή, στην περιοχή του Περσικού κόλπου, της Ανατολικής Μεσογείου, των Βαλκανίων, ακόμα και του Αιγαίου.

Αυτό είναι το στίγμα που κάνει απαραίτητη, αναγκαία την προώθηση αυτού του νομοσχεδίου, για να ισχυροποιηθεί ο μηχανισμός διαχείρισης των συμφερόντων της αστικής τάξης. Αυτό είναι το στίγμα και αυτό που λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας ήδη επιβεβαιώνονται. Αυτό πρέπει να το υπολογίσει καλά ο λαός μας και να αντιδράσει έγκαιρα.

Ορισμένα παραδείγματα. Οι αλλαγές που προβλέπονται στον οικονομικό μηχανισμό στοχεύουν στην εφαρμογή της πολιτικής που υπηρετεί τους στόχους της λεγόμενης «ενισχυμένης οικονομικής διακυβέρνησης» και των μνημονίων διαρκείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα ματωμένα πλεονάσματα μέχρι το 2060, την

αυστηρή μεταμνημονιακή εποπτεία, την ανταγωνιστικότητα και την κερδοφορία των μεγάλων οικονομικών ομίλων, για να δοθούν στις μεγάλες επιχειρήσεις κι άλλα προνόμια, φοροαπαλλαγές και χρηματοδοτήσεις, για να γίνουν επενδύσεις με κριτήριο την παραπέρα εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Οι αλλαγές στον μηχανισμό του Υπουργείου Εργασίας και των σχετικών με αυτό υπηρεσιών υπηρετούν την προώθηση σκληρών αντεργατικών μέτρων κατά των εργατικών δικαιωμάτων και των συνδικαλιστικών ελευθεριών, επέκταση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, καθήλωση των μισθών και των συντάξεων, παραπέρα κτύπημα των κοινωνικών - ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Το κυβερνητικό σχέδιο στους τομείς της υγείας και της παιδείας είναι συνδεδεμένο με την παραπέρα εμπορευματοποίηση, ιδιωτικοποίηση, υποβάθμιση και συνεχή απομάκρυνση από τις λαϊκές ανάγκες.

Η ενίσχυση του ρόλου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη αποσκοπεί στην επιβολή του νόμου και της τάξης, σε μεγαλύτερη δηλαδή καταστολή, σε αστυνομοκρατία. Αυτό συνδέεται και με την απόφαση για την κατάργηση του ασύλου στα πανεπιστήμια.

Η αναβάθμιση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας σημαίνει μεγαλύτερη εμπλοκή στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς των Ηνωμένων Πολιτειών, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενώ προ των πυλών βρίσκεται η συνέχιση του λεγόμενου «στρατηγικού διαλόγου» και η επέκταση της αποκαλούμενης «συμφωνίας αμοιβαίας αμυντικής συνεργασίας» με τις Ηνωμένες Πολιτείες που βάζει τον λαό μας σε νέες περιπέτειες.

Αυτά υπηρετεί το επιτελικό κράτος. Είναι απαραίτητο να οξυνθεί το λαϊκό κριτήριο και να κατανοηθεί ότι τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων, της νεολαίας δεν χωράνε μέσα στο αστικό κράτος και τις κυβερνήσεις του κεφαλαίου. Η αναγκαιότητα του εργατικού-λαϊκού κράτους, της εργατικής-λαϊκής εξουσίας, που το κουμάντο θα το έχουν οι εργαζόμενοι, προβάλλει μέσα από τα βάσανα που βιώνει και θα βιώσει στη συνέχεια ο λαός μας.

Αυτή η συζήτηση -αυτό λέει το ΚΚΕ- πρέπει να ανοίξει στους χώρους δουλειάς, στις εργατικές γειτονιές, στους χώρους εκπαίδευσης, παντού, αξιοποιώντας την πείρα τόσο από την προηγούμενη αντιλαϊκή διακυβέρνηση, όσο και από την τωρινή.

Σας ευχαριστούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Φωτεινή Μπακαδήμα από το ΜέΡΑ25.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η πρώτη μου ομιλία από το Βήμα της Βουλής και χαίρομαι που αφορά ένα νομοσχέδιο για το οποίο παρακολούθησα και τη σχετική συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή. Ήταν μια συζήτηση που παρά τις ιδεολογικές διαφορές των μελών μπορώ να κρίνω -παρά την πολύ μικρή μου εμπειρία- ως εξαιρετικά εποικοδομητική.

Καλούμαστε, λοιπόν, σήμερα να συζητήσουμε και να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο που εισάγει το Υπουργείο Επικρατείας αναφορικά με την αναδιοργάνωση του κράτους, ώστε, σύμφωνα με τα λεγόμενα της Κυβέρνησης και του εισηγητή Υπουργού κ. Γεραπετρίτη, να έχουμε ένα λειτουργικό και επιτελικό κράτος.

Μια τέτοια προσπάθεια, κυρίες και κύριοι, σε θεωρητικό επίπεδο δεν θα έβρισκε κανέναν αντίθετο ούτε και εμάς ως ΜέΡΑ25.

Παρ' όλα αυτά, το πρόβλημα προκύπτει, όταν εξετάσει κάποιος το νομοσχέδιο από πιο κοντά και διαβάσει πίσω από τις γραμμές.

Ποιο είναι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το βασικότερο πρόβλημα, το κυρίαρχο αρνητικό στοιχείο που διέπει το υπό εξέταση νομοθέτημα; Είναι η υπερσυγκέντρωση αρμοδιοτήτων στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού που γίνεται πλέον ο κυρίαρχος πόλος όλων των λειτουργιών του κράτους. ΕΡΤ, Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης, Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, ΕΥΠ είναι μόνο μερικές από τις δομές και τις υπηρεσίες που θα ελέγχει απευθείας ο κ. Μητσοτάκης, ενώ θα έχει και την τελική απόφαση για τη στελέχωση πολλών εκ των νέων υπηρεσιών που θα δημιουργηθούν με την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου. Έτσι, ο Πρωθυπουργός μετατρέπεται σε απόλυτο κυρίαρχο των πάντων.

των, από την επικοινωνία έως τη στελέχωση των κρατικών υπηρεσιών.

Παράλληλα, για να εξυπηρετηθεί ο σκοπός της μετατροπής του κράτους σε επιτελικό προβλέπεται η δημιουργία ενός οργάνου που έχει τις αρμοδιότητες -και σαφέστατα το μέγεθος υπερυπουργείου- της Προεδρίας της Κυβέρνησης, που θα ελέγχει, θα παρεμβαίνει και θα διοικεί με το πρόσχημα του συντονισμού και έχοντας ως εργαλείο την παρακολούθηση του ελέγχου κάθε δημόσιας υπηρεσίας και Υπουργείου.

Μιλάμε για υπερυπουργείο, γιατί πρόκειται ουσιαστικά για ένα δημιουργήμα που θα έχει πέντε γενικές γραμματείες, μία ειδική γραμματεία, θα στελεχωθεί από μία πληθώρα υπαλλήλων -εκατό μετακλητούς, τριάντα αποσπασμένους και ακόμη τριακόσιες σαράντα θέσεις εργασίας- που μπορεί να είναι είτε μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι είτε ιδιωτικοί δικαίω ή ακόμα και δημοσιογράφοι.

Είναι ξεκάθαρο, κυρίες και κύριοι, ότι μιλάμε για κομματικές θέσεις και τίποτα άλλο, μιας και τόσο τα κριτήρια επιλογής όσο και οι εργασιακές σχέσεις παραμένουν πέρα για πέρα ασαφείς.

Την ίδια στιγμή σε κάθε Υπουργείο, εκτός από τις θέσεις των γενικών και ειδικών γραμματέων που ήδη υπάρχουν, θεσμοθετείται μία θέση υπηρεσιακού γραμματέα που θα προέρχεται μεν από το δημόσιο, αλλά στην ουσία θα έχει τη διαχειριστική ευθύνη όλου του Υπουργείου, από τη στελέχωσή του μέχρι τους διαγωνισμούς και μέχρι όλες τις συμβάσεις που θα θεσμοθετηθεί.

Όμως, ενώ τόσο ο Υπουργός Επικρατείας όσο και η Κυβέρνηση υπογραμμίζουν σε κάθε ευκαιρία που τους δίνεται την εμπιστοσύνη τους προς το ΑΣΕΠ και στον κρατικό μηχανισμό, βασικό κριτήριο για την επιλογή του υπηρεσιακού γραμματέα αποτελεί η προσωπική συνέντευξη που θα γίνει πριν από την τελική επιλογή.

Παρ' ότι έπειτα από τη συζήτηση που έγινε στο πλαίσιο της αρμόδιας επιτροπής άλλαξαν οι συντελεστές αυτής της μοριοδότησης, παραμένει το πρόβλημα ότι έπειτα από μία, όπως αναφέρεται στο νομοσχέδιο, «δομημένη» -ό,τι και αν μπορεί να σημαίνει αυτός, ο ξεκάθαρο υποκειμενικά ερμηνευόμενος όρος- συνέντευξη, θα επιλέγεται ο άνθρωπος που θα τρέχει ουσιαστικά και πρακτικά το κάθε Υπουργείο.

Αλήθεια, πώς μπορεί να διασφαλιστεί η αντικειμενικότητα μίας συνέντευξης; Πώς μπορεί να διασφαλιστεί ότι η επιλογή τελικά δεν θα είναι κομματική; Πώς είναι δυνατόν να είναι κανείς σίγουρος ότι είναι καθ' όλα άπιθανοι οι υποψήφιοι να μάθουν τις ερωτήσεις αυτής της δομημένης συνέντευξης και να μπορέσουν να προσαρμόσουν τις απαντήσεις τους ανάλογα; Αυτά και πολλά άλλα ερωτήματα μένουν αναπάντητα από το κείμενο του νομοσχεδίου.

Ένα άλλο προβληματικό θέμα που εγείρεται είναι η θεσμοθέτηση της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας που στους κόλπους της θα ενσωματώνει όλα τα ελεγκτικά σώματα, όπως για παράδειγμα τον γενικό επιθεωρητή και τους ελεγκτές δημόσιας διοίκησης, τους επιθεωρητές υγείας, δημοσίων έργων κ.λπ..

Το πρόβλημα που μπορεί να προκαλέσει αυτή η διοικητική ενοποίηση, είναι αντί να λύσει να γεννήσει και να θρέψει ακόμη μεγαλύτερη γραφειοκρατία και να χειροτερέψει τη διεξαγωγή και την όλη διαδικασία διεξαγωγής ελέγχων. Μένει να δούμε αν τελικά θα εξυπηρετήσει τον σκοπό, για τον οποίο δημιουργείται ή αν θα αποτελέσει μια εύσχημη προσπάθεια αδρανοποίησης αυτών των ελεγκτικών μηχανισμών στον βωμό της ελεύθερης αγοράς και του νεοφιλελεύθερου τρόπου σκέψης που διέπει ολόκληρο το νομοθέτημα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ΜέΡΑ25 αποτελεί εκλογικό βραχίονα στην Ελλάδα του πανευρωπαϊκού κινήματος για τον εκδημοκρατισμό της Ευρώπης, του DiEM25, βασικός πυλώνας της πολιτικής πρότασης του οποίου είναι η διαφάνεια παντού, σε συνεδριάσεις, σε πρακτικά και σε ό,τι αφορά αποφάσεις που επηρεάζουν άμεσα ή έμμεσα τη ζωή των πολιτών και των πολλών. Μάλιστα, η διαφάνεια αποτέλεσε κεντρικό θέμα της πρώτης καμπάνιας του κινήματος λίγο μετά τη δημιουργία του το 2016.

Όπως μπορεί να γίνει εύκολα αντιληπτό από όλα τα παραπάνω, με δεδομένη την αδιαφάνεια της επιλογής των προσώπων που θα στελεχωθούν την Προεδρία της Κυβέρνησης και τα υπόλοιπα όργανα που προβλέπει να δημιουργηθούν το παρόν νομο-

σχέδιο του επιτελικού κράτους, της επιλογής των υπηρεσιακών γραμματέων, της επιλογής να μένουν απόρρητα τα πρακτικά των Υπουργικών Συμβουλίων για τριάντα χρόνια, καθώς και τα αρχεία του Πρωθυπουργού και μάλιστα, με χρονική διαβάθμιση, αλλά και την αδιαφάνεια που χαρακτηρίζει την ίδια την Εθνική Αρχή Διαφάνειας, το ΜέΡΑ25 δεν μπορεί να κάνει κάτι άλλο παρά να καταψηφίσει το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Ράπη, θα μιλήσετε τώρα ή αργότερα;

ΖΩΗ ΡΑΠΗ: Αργότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσουμε τον λόγο στους Βουλευτές.

Τον λόγο έχει ο κ. Στράτος Σιμόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι, ποιος είναι ο ρόλος της πολιτικής; Κατά τη γνώμη μου, η διαρκής προσπάθεια να βελτιώνεται το βιοτικό επίπεδο των πολιτών. Πώς επιτυγχάνεται αυτό; Μέσα από πολιτικές. Ποιοι επιλέγουν τις πολιτικές; Προφανώς οι πολίτες μέσα από τις εκλογές. Και οι πολίτες -προσέξτε- επιλέγουν Πρωθυπουργό και Βουλή. Ο Πρωθυπουργός επιλέγει τους Υπουργούς.

Κι έχουμε έναν Πρωθυπουργό, ο οποίος σε ανύποπτο χρόνο είπε ότι οι κυβερνήσεις πρέπει να έχουν μια απόλυτη αίσθηση της προσωρινότητάς τους και να δίνουν πολύ μεγάλη σημασία στον χρόνο. Δίνοντας πολύ μεγάλη σημασία στον χρόνο, πρέπει να αξιοποιούν κάθε μέρα, κάθε λεπτό, κάθε ώρα κάθε δευτερόλεπτο, ώστε να υλοποιούν τις πολιτικές τους.

Αυτό κάνει το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος. Δίνει τη δυνατότητα στον Πρωθυπουργό, σε ένα πρωθυπουργικοκεντρικό σύστημα και βέβαια μέσα από το Υπουργικό Συμβούλιο, να υλοποιηθούν οι πολιτικές για τις οποίες μας επέλεξε ο ελληνικός λαός.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ**)

Επίσης, στη διαμόρφωση της Κυβέρνησής του πέτυχε κάτι σημαντικό. Ανέκαθεν πίστευα και πιστεύω ότι πρέπει να συνδυάσουμε στην πολιτική την τεχνοκρατική επάρκεια. Δυστυχώς, όμως, δεν διαθέτουν όλοι οι πολιτικοί τεχνοκρατική επάρκεια. Επίσης, δεν είναι όλοι οι τεχνοκράτες ικανοί να διαθέτουν πολιτική επάρκεια. Άρα, λοιπόν, έχει καταφέρει ένα μείγμα επιλογών σε επίπεδο προσώπων που έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία διαθέτει και πολιτική και τεχνοκρατική επάρκεια.

Όποιοι λειτουργεί έξω στην ελεύθερη αγορά ή έχει επαφή με οργανισμούς γνωρίζει πολύ καλά ότι πάντα υπάρχει η έννοια του ελέγχου και της στοχοθεσίας. Προφανώς υπάρχει αυτό που λέμε project management, αυτό το οποίο κάποιοι εδώ στην Αίθουσα απορρίπτουν μετά βδελυγμίας.

Είναι, επίσης, γεγονός ότι, όταν κάνουμε μια προσπάθεια, πρέπει να έχουμε πάντα τις υποδομές, να έχουμε τις διαδικασίες και βέβαια, τα πρόσωπα. Το ελληνικό κράτος έχει υποδομές, δεν έχει διαδικασίες και κυρίως, δεν έχει διαδικασίες ελέγχου των πολιτικών.

Προσέξτε: Αυτός ο μπλε φάκελος που ήταν πάνω στο γραφείο του κάθε Υπουργού, δεν ήταν ένας φάκελος για τον οποίο δεν είχατε συμμετοχή. Οι περισσότεροι είχαν. Ήταν τομεάρχες. Με τον τρόπο αυτό κατάφερε η Κυβέρνηση να κιορτοποιήσει τις λεγόμενες εκατό μέρες και να τις κάνει λιγότερες από τριάντα.

Στον επόμενο μπλε φάκελο που θα υπάρχει σε έξι μήνες, προφανώς, θα έχουν συμμετοχή και οι Υπουργοί και έτσι αυτό το οποίο λέτε ότι γίνεται μόνο από πάνω προς τα κάτω, θα έχει γίνει και από κάτω προς τα πάνω.

Βέβαια, δεν είδα ιδιαίτερη κριτική για τα θέματα του Υπηρεσιακού Γραμματέα. Όποιοι υπηρέτησαμε σε κυβερνήσεις γνωρίζουμε ότι μέσα από τον Υπηρεσιακό Γραμματέα θα φύγει πάρα-πάρα πολύ μεγάλο βάρος από την πολιτική ηγεσία των Υπουργείων και βέβαια, υπάρχει μία διαδικασία εξαιρετικά αξιοκρατική για την επιλογή τους.

Επίσης, η απόφαση της Κυβέρνησης να μείνουν στη θέση τους οι γενικοί διευθυντές και αυτή πρέπει να χαιρετηθεί ως μια κί-

νηση προς τη σωστή κατεύθυνση.

Άλλωστε, κύριε Σπίρτζη, οι γενικοί διευθυντές που βρήκατε ήταν ουσιαστικά στο Υπουργείο Υποδομών επιλεγμένοι με αξιολογικά κριτήρια, γι' αυτό τους περισσότερους τους διατηρήσατε στη θέση τους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Αξιοκράτες είμαστε. Απόλυτα αξιοκράτες!

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Απόλυτα αξιοκρατικά και το ξέρει ο Υπουργός που είναι μπροστά, γι' αυτό και τους διατήρησε και γι' αυτό και συνεργάζεται μαζί τους τώρα.

Όσον αφορά τα θέματα της διαφάνειας, έχει εξηγήσει αυτό το θέμα πολύ αναλυτικά ο Υπουργός. Θεωρώ ότι όλος αυτός ο κατακερματισμός των υπηρεσιών δεν ήταν προς όφελος της διαφάνειας. Είναι μια κίνηση προς τη σωστή κατεύθυνση.

Επίσης, όποιοι ήμασταν σε κυβερνήσεις ξέραμε ότι υπήρχε θέμα καλής νομοθέτησης. Άρα η κίνηση της Κυβέρνησης προς αυτή την κατεύθυνση λύνει ένα πρόβλημα. Θεωρώ ότι από εδώ και πέρα, τα νομοσχέδια θα είναι πραγματικά πολύ καλύτερα δουλεμένα.

Τέλος, αναφέρομαι στον Υπουργό που δεν έχει αναφέρει όπως έπρεπε ένα άρθρο, το 60, την παράγραφο 2, που, κατά τη γνώμη μου, είναι ο ορισμός της μεταρρύθμισης. Σε αυτό το άρθρο απαγορεύεται στη διοίκηση να νομοθετεί αναδρομικά για οτιδήποτε επιβαρύνει τις επιχειρήσεις.

Προσέξτε: Είναι ορισμός της μεταρρύθμισης, γιατί έχω ζηήσει για χρόνια την ελεύθερη αγορά και έχω δει να καταστρέφονται επιχειρήσεις και επαγγελματίες, γιατί το κράτος συνεχώς νομοθετεί αναδρομικά.

Αυτό, κύριε Υπουργέ, πρέπει να το αναδείξουμε με οποιονδήποτε τρόπο μπορούμε. Είναι ο ορισμός της μεταρρύθμισης.

Προς τον κ. Καστανίδη έχω μόνο να πω ότι ποτέ από Δεξιά δεν υπήρχε οποιαδήποτε αμφισβήτηση της «ΔΙΑΥΓΕΙΑΣ». Πάντα έλεγα και λέω συγχαρητήρια στο ΠΑΣΟΚ -στο ΚΙΝΑΛ σήμερα για τη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ».

Όσον αφορά τη ΔΕΗ, για την οποία είπα ορισμένα πράγματα ο Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης, τον ενημερώνω, γιατί μπορεί να μην το ξέρει, ότι ούτως ή άλλως όποιοι θέλουν να επενδύσουν στη ΔΕΗ είτε στην ελληνική αγορά, θα δουν τα στοιχεία της από τις ελεγκτικές εταιρείες και δεν παίζει ρόλο ο τρόπος με τον οποίο ο Υπουργός προβάλλει το θέμα της ΔΕΗ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά επίσης την επιλογή του διοικητή της ΕΥΠ, θεωρώ ότι είναι ένας άνθρωπος από την ελεύθερη αγορά που ξέρει πάρα πολύ καλά τον τομέα του. Άλλωστε, εσείς στην ΕΥΠ της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, δεν ξέρω με τι κριτήρια διορίσατε έναν δημοσιογράφο.

Τέλος, στον αγαπητό πρώην Πρόεδρο της Βουλής που είπε ότι ο εορτασμός για το 1821 δεν πρέπει να γίνει με όρους εθνικοφροσύνης, θα ήθελα να απαντήσω: Ναι, αλλά να μας πείτε και με τι όρους θέλετε να γίνει.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Σιμόπουλο.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Βαρτζόπουλος από την Νέα Δημοκρατία –δίπλα δίπλα έπεσαν οι Θεσσαλονικείς- και να ετοιμάζεται ο κ. Χριστόφορος Βερναρδάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ, ενώ μετά θα ακολουθήσει ο κ. Βιλιάρδος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά πιστεύω ότι αυτό που διαπραγματευόμαστε αυτή τη στιγμή είναι ίσως η πιο καινοτόμος και ρηξικέλευθη προσπάθεια αλλαγής του τρόπου λειτουργίας του κράτους.

Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο πραγματικά εμβαθύνει, επεκτείνει, εκσυγχρονίζει τον ν.4109/2013, τον νόμο δηλαδή που ίδρυσε την πρώτη Γενική Γραμματεία Συντονισμού του ελληνικού κράτους επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ και της

οποίας δομής είχα την τιμή να είμαι ο πρώτος γενικός γραμματέας. Τι προέβλεπε εκείνος ο νόμος; Προέβλεπε τη λειτουργία μιας πάγιας διοικητικής δομής, η οποία θα στηριζε με ολοκληρωμένο τρόπο επιστημονικό, διοικητικό, τεχνικό το κέντρο της Κυβέρνησης, τον Πρωθυπουργό. Θα πρέπει να πούμε ότι ακολουθήσαμε το γαλλικό μοντέλο διοίκησης υιοθετώντας τον τρόπο λειτουργίας της γενικής γραμματείας της γαλλικής κυβέρνησης, τροποποιώντας φυσικά όπου ήταν δυνατόν τις λειτουργίες της έτσι ώστε να προσαρμόζονται στα ελληνικά δεδομένα.

Εκτός από τη Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού τότε, η οποία στήριζε την προσωπική πολιτική του δράση και τη Γενική Γραμματεία της κυβέρνησης, που παρακολουθούσε τα νομοθετήματα από την κατάθεσή τους στη Βουλή μέχρι και την ψήφισή τους, η Γενική Γραμματεία Συντονισμού του κυβερνητικού έργου ήρθε τότε να παρακολουθήσει τον προγραμματισμό και την υλοποίηση όλων των ενεργειών οι οποίες μεσολαβούν μεταξύ της πολιτικής πρόθεσης και της υλοποίησής της με κανονιστικές και ρυθμιστικές πράξεις.

Εκείνο το οποίο προσπαθήσαμε να κάνουμε τότε ήταν να δημιουργήσουμε έναν συνεκτικό τρόπο παρακολούθησης του κυβερνητικού έργου. Υπήρχαν δηλαδή προβλέψεις για ετήσια προγράμματα Υπουργείων, ετήσια σχέδια Υπουργείων, στα οποία κατατίθεντο ο πολιτικός και επιχειρησιακός τους προγραμματισμός. Υπήρχαν όργανα και τρόποι παρακολούθησης τριμηνιαίας και ετήσιας υλοποίησης αυτού του προγραμματισμού. Υπήρχαν τρόποι ελέγχου των συνεπειών εν γένει όλων των κανονιστικών και ρυθμιστικών πράξεων. Υπήρχαν τρόποι, κυρίως μέσω διυπουργικών επιτροπών, ακόμη και δυνατότητας του γενικού γραμματέως να εκδίδει εκτελεστέες πράξεις επιλύσεως των διυπουργικών διαφορών, ανακαλύψεως συνεργειών και αλληλοεπικαλύψεων.

Όλα αυτά είχαν δοκιμαστεί στην πράξη με έναν τρόπο συνεκτικό και θα πρέπει να πει κανείς ότι υπήρχε και ένα καινοτόμο και πρωτοποριακό για την εποχή του λογισμικό, το «ΔΗΛΟΣ», το οποίο υποστήριζε η Γενική Γραμματεία Στρατηγικού Σχεδιασμού του Πρωθυπουργού.

Γιατί τα λέω όλα αυτά; Δεν τα λέω μόνο για το ιστορικό του πράγματος, τα λέω για το εξής: Όταν φύγαμε τον Γενάρη του 2015, στη Γενική Γραμματεία Συντονισμού υπηρετούσαν περίπου εικοσιπέντε άτομα, εάν θυμούμαι καλάς. Έμαθα μετά ότι σε αυτή τη Γενική Γραμματεία Συντονισμού μετατέθηκαν, μεταφέρθηκαν δηλαδή, πενήντα πέντε ακόμη υπάλληλοι. Τι σημαίνει αυτό εδώ; Αυτό σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι παρ' ότι φαίνεται ότι αντιδράτε σε αυτήν εδώ την ρύθμιση, τιμήσατε την τότε Γενική Γραμματεία Συντονισμού. Και όχι απλώς την τιμήσατε, τη διατηρήσατε στη θέση της, είναι ακόμη εκεί, Βασιλίσσης Σοφίας 15, έκτος όροφος.

Μάλιστα, όχι απλώς την τιμήσατε, όχι απλώς τη χρησιμοποιήσατε –και αυτό είναι προς τιμήν σας- αλλά την αυξήσατε κιόλας, της δώσατε σημασία, της δώσατε ουσία, την επεκτείνατε. Χρησιμοποιήσατε –και αυτό είναι επίσης προς τιμήν σας- κορυφαία στελέχη σας, όπως ο κ. Βερναρδάκης -ο οποίος θα ακολουθήσει και ελπίζω να πει τις εμπειρίες του απ' αυτή τη δομή- δίνοντας ουσιαστική σημασία στην ύπαρξή της. Άρα, λοιπόν, προς τι η σημερινή διαφωνία;

Εν πάση περιπτώσει, το ζήτημα είναι ότι το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα αποτελεί πράγματι την ολοκλήρωση, την επέκταση, την εμβάθυνση, την ουσιαστική καινοτόμο υλοποίηση αυτού του πρώτου νόμου που ψηφίσαμε, που υλοποιήσαμε πριν από περίπου έξι χρόνια.

Δεν θα αναφερθώ ειδικρινά στο γράμμα του νόμου. Το ξέρει ο καθείς εξ ημών. Θα ήθελα να αναφερθώ στα τέσσερα μοναδικά πολιτικά του χαρακτηριστικά.

Πρώτο μοναδικό πολιτικό χαρακτηριστικό αυτού του νόμου είναι η ενίσχυση της λαϊκής κυριαρχίας. Ο λαός ψηφίζει τους πολιτικούς, ψηφίζει μια παράταξη, η οποία υποστηρίζει μια κυβέρνηση για το πρόγραμμά της. Το ενοποιημένο σχέδιο κυβερνητικής πολιτικής, κυρίες και κύριοι, είναι ο μοναδικός ουσιαστικός τρόπος να παρακολουθεί ο λαός και να βλέπει εάν η κυβέρνηση που ψηφισε, η παράταξη που υποστήριξε προγραμματίζει να κάνει αυτά τα οποία υποσχέθηκε. Τα όργανα ελέγχου της υλοποίησης της

κυβερνητικής πολιτικής είναι αυτά τα οποία δίνουν στον λαό -σε τακτά χρονικά διαστήματα μάλιστα- τη δυνατότητα να δει αν αυτό το οποίο ψήφισε και αν οι άνθρωποι οι οποίοι ψήφισε υλοποιούν πραγματικά αυτά τα οποία έχουν υποσχεθεί. Φυσικά ο μετέπειτα έλεγχος των συνεπειών όλων των κανονιστικών και ρυθμιστικών πράξεων τι κάνει; Δίδει στον λαό την τελική δυνατότητα να αποφασίσει εάν αυτό το οποίο ψήφισε είναι σωστό ή όχι.

Δεύτερο μοναδικό πολιτικό χαρακτηριστικό αυτού του νόμου: Η αξιολόγηση του προσωπικού. Κυρίες και κύριοι, το πρώτο και μοναδικό πράγμα που κάνει κατ' ουσίαν αυτός ο νόμος είναι να δίνει τη δυνατότητα σε όλους -και κυρίως στον λαό- να ελέγχει το πολιτικό προσωπικό. Το ενοποιημένο σχέδιο κυβερνητικής πολιτικής δίδει στο τέλος της χρονιάς τη δυνατότητα να δούμε εάν η Κυβέρνηση στο σύνολο επέτυχε ή δεν επέτυχε στο έργο της. Τα σχέδια δράσεως των Υπουργείων δίνουν τη δυνατότητα ανά πάσα στιγμή να εκτιμηθεί η αξιοσύνη του πολιτικού προσωπικού, του ηγετικού πολιτικού προσωπικού. Στο τέλος του χρόνου ξέρουμε αν ο συγκεκριμένος Υπουργός και ο συγκεκριμένος Υφυπουργός έκαναν αυτά τα πράγματα, τα οποία είχαν υποσχεθεί ότι θα κάνουν.

Κυρίες και κύριοι, δεν θα ξεχάσω ειλικρινά αυτά τα οποία έλεγε σε μια συνεδρίαση του Υπουργικού Συμβουλίου ο τότε Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου κ. Αντώνης Μανιτάκης, προερχόμενος από τη Δημοκρατική Αριστερά, αναφερόμενος σε τέτοια ζητήματα. Έλεγε, λοιπόν, ο καθηγητής ότι ο μόνος τρόπος πραγματικά να αξιολογήσει κανείς το προσωπικό οιασδήποτε φύσεως είτε πολιτικώς προερχόμενο είτε διοικητικώς προερχόμενο, είναι να υπάρχουν σχέδια δράσης τα οποία θα έχουν ει δυνατόν ποσοτικοποιημένους στόχους. Ο βαθμός υλοποίησης αυτών των ποσοτικοποιημένων στόχων είναι ο μόνος πραγματικά αξιόπιστος τρόπος να μπορέσει κανείς να έχει μια εκτίμηση του βαθμού ικανότητας του συγκεκριμένου προσωπικού.

Τούτο τι σημαίνει, κυρίες και κύριοι; Σημαίνει ότι αυτός ο τρόπος λειτουργίας και δόμησης του κράτους που συζητάμε σήμερα είναι δυνατόν, όποτε το θελήσουμε, να οδηγήσει σε μια πραγματική αξιολόγηση, πραγματικά ουσιαστική και αξιόπιστη αξιολόγηση όλων των δημοσίων υπαλλήλων σε κάθε θέση της βαθμίδας, σε κάθε θέση της ιεραρχίας. Από τον βαθμό υλοποίησης των σχεδίων δράσεων που αφορούν την υπηρεσία του στον βαθμό που τους έχει ανατεθεί, μπορεί αμέσως και πολύ εύκολα να εξαχθεί ο βαθμός αξιοσύνης αυτού του συγκεκριμένου υπαλλήλου.

Τρίτο μοναδικό πολιτικό χαρακτηριστικό: Η αξιοσύνη και η χειραφέτηση της δημόσιας διοίκησης. Κατά τις πράγματι καλύτερες ευρωπαϊκές πρακτικές υπενθυμίζω τον θεσμό των γερμανών κρατικών γραμματέων, όπως λέγονται, οι οποίοι είναι είτε υπηρεσιακοί είτε κοινοβουλευτικοί και κατ' ουσίαν είναι Υφυπουργοί, ο οποίος θεσμός στην περίπτωσή μας, ο θεσμός του Υπηρεσιακού Γενικού Γραμματέως, είναι αυτός που δίνει πράγματι τη δυνατότητα στη δημόσια διοίκηση να σταθεί στα πόδια της, να έχει τον χώρο να αναπτύξει τις δεξιότητές της, να έχει τον χώρο πραγματικά να λειτουργήσει σε ανώτατο τεχνικό επίπεδο και να υπηρετήσει -προσέξτε- διαχρονικά διαφορετικές κυβερνήσεις.

Το μοτίβο είναι το εξής: Το πολιτικό προσωπικό με την εντολή του λαού θέτει τους πολιτικούς στόχους και θέτει τους τρόπους υλοποίησης αυτών των πολιτικών στόχων. Δεν έχει απολύτως καμμία δουλειά να ασχοληθεί είτε με το ποιοι θα υλοποιήσουν αυτούς τους στόχους είτε με το ποια τεχνικά μέσα -πολλώ δε μάλλον οικονομικά μέσα- θα χρησιμοποιηθούν. Είναι ο μοναδικός τρόπος να δώσουμε τον χώρο στη διοίκηση να πατήσει στα πόδια της και πραγματικά να λειτουργήσει σε ανώτατο δυνατό επίπεδο εξυπηρετώντας διαχρονικά διαφορετικές κυβερνήσεις.

Κυρίες και κύριοι, το τέταρτο μοναδικό πολιτικό χαρακτηριστικό αυτού του νομοσχεδίου είναι πράγματι και το πιο ελπιδοφόρο. Αναφέρομαι -όσο και να φανεί περίεργο- στη νέα πρόβλεψη για την οργανωτική διάρθρωση των Υπουργείων. Στο άρθρο 33 στην παράγραφο 2 λέει ότι τα Υπουργεία πλέον διαρθρώνονται σε οριζόντιες επιτελικές και υποστηρικτικές υπηρεσίες και στις γενικές σχετικές γραμματείες. Λέει, όμως, ότι

διαρθρώνονται και στις περιφερειακές υπηρεσίες, οι οποίες έχουν αρμοδιότητα καθ' ύλην κατά τόπο.

Με δυο κουβέντες αυτό σημαίνει ότι αυτός ο τρόπος δόμησης του κράτους δημιουργεί την ελπίδα ότι θα έχουμε ένα επιτελικό στο κέντρο κράτος, αλλά ένα απολύτως αποκεντρωμένο κράτος, όσον αφορά τις υπηρεσίες εξυπηρέτησης του πολίτη.

Κυρίες και κύριοι, μόνον όταν οι υπηρεσίες εξυπηρέτησης του πολίτη θα φύγουν από το κεντρικό κράτος, θα μεταταχθούν στην τοπική αυτοδιοίκηση και δη στην πρωτοβάθμια τοπική αυτοδιοίκηση, μόνον όταν ο πολίτης θα μπορεί να εξυπηρετείται δίπλα στην πόρτα του σπιτιού του από one stop shops σε οτιδήποτε τον αφορά, μόνον τότε θα μπορούμε να υπερηφανευόμαστε ότι ζούμε σε ένα ευρωπαϊκό σύγχρονο κράτος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Χριστόφορος Βερναρδάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, παρά τις ομολογουμένως καλές προθέσεις και παρά την επίσης ομολογουμένως θεωρητική τοποθέτηση, την οποία κάνατε και με την οποία θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε, νομίζω ότι κινδυνεύετε να χαθείτε στη μετάφραση μεταξύ θεωρίας και πολιτικής ή διοικητικής πραγματικότητας. Αυτό το λέω τελείως καλόπιστα.

Κινδυνεύετε κατ' αρχάς να χαθείτε στη μετάφραση του νεοφιλελευθερισμού που έχει, όπως ξέρετε, δογματικά μια αλλεργία στη δημόσια διοίκηση και κινδυνεύετε επίσης να χαθείτε στη μετάφραση του παλιού καλού μηχανισμού της Δεξιάς, που έχει μάθει να ζει με τα πελατειακά συστήματα.

Θα σας θυμίσω, σε σχέση με την ανάλυση που κάνατε για τη διοικητική και την πολιτική δομή, σε σχέση με τους Υπηρεσιακούς Γραμματείς, ότι ήταν εδώ η Νέα Δημοκρατία που καταψήφισε την πολιτική των διοικητικών γραμματέων, τον ν.4369, με την εμβληματική μάλιστα τοποθέτηση του κ. Βορίδη, ο οποίος είπε ότι πρέπει και έτσι επιβάλλεται οι γραμματείς να είναι μέλη των κυβερνητικών οργάνων, ότι έτσι ήταν σωστό, έτσι έπρεπε να είναι και κατηγορήσε μάλιστα τότε την κυβέρνηση ότι επιχειρεί ένα υβρίδιο έμμεσης κομματικοποίησης του κράτους. Αυτή ήταν η τοποθέτηση τότε της Νέας Δημοκρατίας, δύο, τρία χρόνια πριν. Επομένως πρέπει να δούμε πώς θα ισορροπήσετε τώρα ανάμεσα σε ένα σχέδιο και σε μια εφαρμογή.

Όμως, ας πάμε τώρα σε ορισμένα πιο συγκεκριμένα ζητήματα. Θα απαντήσω σε τρία, τέσσερα ερωτήματα τα οποία νομίζω ότι προκύπτουν από το νομοσχέδιο και από την ανάλυση. Κατ' αρχάς, είναι εκσυγχρονιστικό το νομοσχέδιο; Θέλω να σας πω ότι έχει τουλάχιστον τρεις μεγάλες ελλείψεις.

Παραδείγματος χάριν, ενώ μιλάτε στο άρθρο 45 για την επιτελική λειτουργία των γραφείων των Υπουργών, ωστόσο δεν τα θεσμοθετείτε. Δεν θα έπρεπε κάποτε στην λειτουργία των κυβερνητικών οργάνων να θεσμοθετηθούν αυτά τα γραφεία, δηλαδή να αποκτήσουν τη λειτουργία και τη διαδικασία του καμπί, όπως είναι στη Γαλλία, στην Αγγλία, στην Ευρωπαϊκή Ένωση κ.ο.κ.;

Αντίθετα, τι κάνετε; Ορίζετε γενικές αρμοδιότητες, μετακλητούς και δημοσιογράφους. Αυτό σε μια συνεχή ροή και σε μια συνεχή επανάληψη.

Δεύτερο ζήτημα. Στοιχείο του εκσυγχρονισμού της δημόσιας διοίκησης είναι το νέο κλαδολόγιο. Δεν μπορεί να υπάρξει κανένα στοιχείο πραγματικού εκσυγχρονισμού στη δημόσια διοίκηση εάν δεν γίνει μια τεράστια μεταρρυθμιστική προσπάθεια να ενοποιηθούν αυτοί οι περίπου χίλιοι τετρακόσιοι κλάδοι στο δημόσιο που πολλοί έχουν ανάποδες ή διπλές ονομασίες και που αποτελούν σοβαρό τροχοπέδη σε συστήματα στελέχωσης, κινητικότητας και ούτω καθεξής.

Αντίθετα, αποσπασματικά στο άρθρο 104 καθιερώνετε νέο κλάδο, νέο ΠΕ επιτελικών στελεχών της διοίκησης, ο οποίος όμως δεν εντάσσεται σε μια ολική αντίληψη για το τι πρέπει να είναι οι κλάδοι της δημόσιας διοίκησης. Δηλαδή, όσοι δεν ενταχθούν σε αυτόν τον κλάδο, δεν θα είναι επιτελικά στελέχη της δι-

οίκησης; Θα έχουμε δηλαδή μία διάκριση σε ΠΕ επιτελικούς και ΠΕ μη επιτελικούς συνολικά στον χώρο αυτό;

Το τρίτο θέμα έχει να κάνει με αυτό που επισήμανε ο συνάδελφος, ο Χάρης Καστανίδης, ο εισηγητής του ΚΙΝΑΛ, τι είναι μια έκθεση σχετικά με τις αρμοδιότητες; Πολύ σωστά είπε ότι όλο το πρόβλημα της πολυνομίας ή της εμπλοκής των συναρμοδιοτήτων βρίσκεται πολλές φορές σε υψηλά επίπεδα όχι στα χαμηλά επίπεδα. Άρα εδώ, όταν έχουμε τη δημιουργία μιας υπερδομής, όπως είναι η Προεδρία της Κυβέρνησης με ταυτόχρονη βεβαίως λειτουργία των Υπουργείων, έχουμε σε ένα υψηλό επίπεδο -και θα παραχθεί χίλια τα εκατό- μια τεράστια κατά κάποιο τρόπο παρέκκλιση από αρμοδιότητες και συναρμοδιότητες. Γιατί; Διότι τα Υπουργεία και οι δομές τους, δηλαδή οι διευθύνσεις, οι γενικές διευθύνσεις, τα τμήματα είναι στο επίπεδο του καθενός φορείς διατύπωσης δημόσιας πολιτικής. Όταν, λοιπόν, παίρνεις αρμοδιότητες και τις μεταφέρεις σε μία υπερδομή, είναι σχεδόν βέβαιον ότι θα δημιουργηθεί αυτό το πολύ μεγάλο πρόβλημα συναρμοδιοτήτων.

Τέταρτο ζήτημα. Προχωρά αυτή η περίφημη αποκομματικοποίηση; Εδώ πρέπει να πούμε ορισμένα πράγματα. Είναι η αποκομματικοποίηση πρόβλημα; Το είπατε εμμέσως, το υπαινιχθήκατε στην ανάλυσή σας λέγοντας ότι έχω μία πολιτική δομή που φτάνει μέχρι εδώ και μία διοικητική δομή η οποία πρέπει να αναλάβει ορισμένα άλλα θέματα, να διακριθεί.

Τι δεν γινόταν μέχρι σήμερα; Ότι η πολιτική δομή έμπαινε μέσα στη διοικητική και η διοικητική βεβαίως εμμέσως μέσα στην πολιτική. Προχωράει αυτή η διαδικασία; Εδώ θα μου επιτρέψετε να σας πω το εξής. Αν είστε αυτής της γραμμής κατά κάποιο τρόπο, γιατί καταργείτε το μητρώο επιτελικών στελεχών; Το μητρώο επιτελικών στελεχών είναι μια καταγραφή όλου του ζωντανού, καταρτισμένου, φερέγγυου διοικητικού και πολιτικού προσωπικού που έχει η δημόσια διοίκηση υψηλών προσόντων, καταρτισμένων και ούτω καθεξής υπό την αρμοδιότητα του ΑΣΕΠ. Παρεμπιπτόντως εφόσον το καταργείτε θα πρέπει να προβλεφθεί, διότι εδώ υπάρχει μια διαδικασία ανάθεσης στο ΑΣΕΠ που έχει αυτή την αρμοδιότητα για τη διαφάνεια, την ενημέρωση και ούτω καθεξής.

Δεύτερο ζήτημα η επιτελικότητα. Φαντάζομαι ότι η Προεδρία της Κυβέρνησης, αυτή η υπερδομή η οποία συγκροτείται, έχει τη λογική της καγκελαρίας. Αν όμως έχουμε αυτή τη λογική μία μεταρρύθμιση επιτελικότητας, γιατί δεν στηρίζεται στο μητρώο επιτελικών στελεχών ή σε μία ανάλογη πρακτική αν δεν σας αρέσει το μητρώο; Διότι εάν δεν γίνει κατά αυτόν τον τρόπο, δηλαδή αν δεν δημιουργήσει συνθήκες συναίνεσης, είναι σαφές ότι ο επόμενος Πρωθυπουργός ακόμα και αν προέρχεται από το ίδιο κόμμα ενδεχομένως θα πρέπει να αλλάξει όλη αυτή τη δομή, δηλαδή συγκροτείται μία δομή και αυτή είναι μία διαδικασία κομματικοποίησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ τρία λεπτά ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Παρεμπιπτόντως να πω -και να υπενθυμίσω και στον κ. Βαρτζόπουλο που μίλησε προηγουμένως από τη Γενική Γραμματεία Συντονισμού- ότι η Γενική Γραμματεία Συντονισμού είχε διαδικασία αποσπάσεων με διαδικασία υπηρεσιακού συμβουλίου, δεν γινόταν κατά παρέκκλιση των διατάξεων. Έτσι δεν είναι, κύριε Βαρτζόπουλε; Το θυμάστε. Είχε διαδικασία συγκροτημένη. Άρα, ενώ έχουμε μία κατακτημένη διαδικασία διαφανή, αυτή τη διαφανή διαδικασία δεν τη μεταφέρουμε στο καινούργιο όργανο, το οποίο συγκροτείται κατά παρέκκλιση.

Και μάλιστα τετρακόσια σαράντα άτομα εκ των οποίων τα τριακόσια σαράντα είναι δημόσιοι υπάλληλοι. Ποιοι δημόσιοι υπάλληλοι; Με ποιο ψηφιακό οργανόγραμμα, με ποια ακριβώς διαδικασία κ.ο.κ..

Στα περί κομματικοποίησης θέλω επίσης να σας πω το εξής. Πριν από λίγο στη μόνιμη επιτροπή που συζήτησε το άλλο νομοσχέδιο, ο Άδωνις Γεωργιάδης υπερασπιζόμενος την τροπολογία του για την Επιτροπή Ανταγωνισμού απέδωσε στην κ. Θάνου τον χαρακτηρισμό του κομματικού στελέχους. Γιατί; Ξέρουμε ότι η κ. Θάνου ήταν επικεφαλής του Νομικού Γραφείου του Πρωθυπουργού που είναι θεσμική θέση και όχι κομματική. Υπ' αυτήν την

έννοια, το λέω αυτό και το επισημαίνω διότι κατ' αναλογία στην επιτροπή διαφάνειας, στη νέα αρχή διαφάνειας υπό ποια λογική στην προοπτική της αποκομματικοποίησης ο Πρωθυπουργός και το Υπουργικό Συμβούλιο μπορεί να διορίσει τον επικεφαλής; Και τι εχέγγυα ανεξαρτησίας και μη κομματικοποίησης έχει αυτή η διαδικασία; Δεν μπορεί δηλαδή να είναι τα δικά μου δικά μου και τα δικά σου πάλι δικά μου.

Τέταρτο ζήτημα: οι ιδιωτικοποιήσεις. Μετακλητοί, μετακλητοί σε θέσεις ευθύνης, μετακλητοί ως επιστημονικοί συνεργάτες, τρίτη κατηγορία μην το ξεχνάμε αυτό. Μα, εσείς είπατε ακριβώς ότι το πρόβλημα της διοικητικής αυτοοργάνωσης, να το πούμε έτσι, δηλαδή του αυτοπροσδιορισμού της διοίκησης είναι ένα μείζον ζήτημα. Μα, δεν ξέρουμε ότι οι μετακλητοί και μάλιστα όλη αυτή η ιστορία των μετακλητών στην πραγματικότητα αποτελούν και συγκροτούν μια παραδοίκηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τελειώνετε, σας παρακαλώ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Όταν, παραδείγματος χάριν, το 25% των υπαλλήλων της Προεδρίας της Κυβέρνησης θα είναι μετακλητοί, δεν έχουμε μια οιονεί ιδιωτικοποίηση; Όμως, το σημαντικότερο δεν είναι αυτό. Το σημαντικότερο, κατά τη γνώμη μου, είναι οι προβλέψεις και οι διατάξεις που έχετε για την σύγκρουση συμφερόντων. Εδώ η προσωπική μου άποψη είναι ότι πρέπει να αναδειχθεί σε σοβαρό πολιτικό ζήτημα. Νομίζω ότι θα πρέπει να αλλάξετε τη διάταξη αυτή. Στο δικό σας νομοθέτημα η σύγκρουση συμφερόντων ορίζεται πολύ χαλαρά ως οτιδήποτε μπορεί αντικειμενικά να επηρεάσει την αμερόληπτη εκτέλεση των καθηκόντων. Παρεμπιπτόντως να πω εδώ ότι αν δεν είχαμε εμείς θεσμοθετήσει τη νομοθεσία περί περιστεφόμενων θυρών και τη σύγκρουση συμφερόντων, πολύ φοβάμαι ότι σήμερα θα ερχόσασταν και θα το ξεπερνάγατε. Άλλωστε, αυτό δείχνουν οι επιλογές που γίνονται σε διάφορους τομείς.

Η δική μας διάταξη, την οποία προφανώς την έχετε δει αλλά απαλείψατε τα κρίσιμα ζητήματα, είναι η εξής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να ολοκληρώσετε όμως, κύριε Βερναρδάκη, σας παρακαλώ πολύ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Σε δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Σύγκρουση συμφερόντων συνιστά οποιαδήποτε κατάσταση κατά την οποία υφίσταται ιδιωτικό συμφέρον ικανό να επηρεάσει την αμερόληπτη και αντικειμενική εκτέλεση των καθηκόντων τους. Ως ιδιωτικό συμφέρον νοείται κάθε πλεονέκτημα για τους ίδιους, τους συζύγους ή συμβιούντες, τους συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας κατ' ευθείαν μεν γραμμή απεριορίστως και εκ πλάγιου δε ως και τετάρτου βαθμού, καθώς και για τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που συνδέονται με αυτά. Αυτό σημαίνει αποφυγή της σύγκρουσης συμφερόντων.

Ενώ εμείς είχαμε δύο χρόνια απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος στον τομέα στον οποίον υποτίθεται ότι άσκησε διοίκηση και επί τρία χρόνια την υποχρέωση υποβολής δήλωσης οικονομικών συμφερόντων και στην ειδική υπεύθυνη δήλωση περιουσιακής κατάστασης, εσείς το καταργείτε αυτό. Την περιορίζετε σε έναν χρόνο μόνο με απλή δήλωση σε μια επιτροπή δεοντολογίας.

Κατά τη γνώμη μου, δεν απαντάτε στο μείζον ζήτημα που συζητιέται σήμερα σε όλες τις σύγχρονες δημόσιες διοικήσεις, τη σύγκρουση συμφερόντων, δηλαδή τη σύμμιξη μεταξύ ιδιωτικών και τελείως ιδιωτικών συμφερόντων θα έλεγα, ιδιοτελών συμφερόντων, ατομικών πια συμφερόντων αυτών που ασκούν διοίκηση σε σχέση με το δημόσιο συμφέρον. Στην Αμερική, παραδείγματος χάριν, απαγορεύεται για πέντε χρόνια η άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος στον τομέα ευθύνης που άσκησε δημόσια εξουσία πριν. Στη Γαλλία λιγότερο. Θέλετε να το κάνουμε λοιπόν εδώ λιγότερο γιατί είμαστε μικρότερη χώρα; Όμως, δεν μπορεί έναν χρόνο με απλή δήλωση και αν δεν πάρει την εξουσιοδότηση, θεωρείται ότι την έχει πάρει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Βερναρδάκη, σας παρακαλώ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Κάτι τελευταίο και τελειώνω με αυτό.

Συντονιστικός μηχανισμός αναπηρίας. Είναι μια νομοθετική τομή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Βερναρδάκη, μη με φέρντε σε δύσκολη θέση.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Κύριε Βαρτζόπουλε, μιλήσατε λίγο περισσότερο, συγγνώμη. Παρακολουθούσα και δεν σας είχαν βάλει τον χρόνο. Οπότε κι εγώ κάνω μία υπέρβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Αυτό έγινε στον κ. Βαρτζόπουλο και ζητώ συγγνώμη.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Δεν το λέω προσωπικά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΣΠΗΛΙΟΣ) ΛΙΒΑΝΟΣ: Δεν μας είπατε πώς βάλατε εσείς τους γενικούς γραμματείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, αφήστε να ολοκληρώσει!

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Αυτό είναι μία κριτική την οποία θα μπορούσατε να την κάνετε και θα είχατε δίκιο αν ακολουθούσατε την ίδια γραμμή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Μην απαντάτε, σας παρακαλώ! Ολοκληρώστε.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Εδώ, όμως, τι κάνετε; Παίρνετε μια νομοθετική πρωτοβουλία και την αφυδατώνετε. Και μετά πρέπει να ξανασυζητήσουμε τα ίδια και τα ίδια συνεχώς.

Δημόσιος τομέας σημαίνει παραγωγικός, καινοτόμος, λειτουργικός, σημαίνει άλλη εισοδηματική πολιτική. Πρέπει να το έχετε υπ' όψιν σας. Πρέπει να τεθεί το θέμα της ενίσχυσης σε επίπεδο προσλήψεων, αλλά και στα επόμενα χρόνια της ενίσχυσης των μισθών στον δημόσιο τομέα. Ολική ανάπτυξη του δημόσιου τομέα και της δημόσιας διοίκησης σημαίνει προσωπικό και καλοί μισθοί. Αυτό πρέπει να το θυμόμαστε και να επιχειρήσουμε τα επόμενα χρόνια μια πραγματική εκσυγχρονιστική και λειτουργική αναβάθμιση του δημοσίου τομέα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Βερναρδάκη, κάνατε κατάχρηση της καλοσύνης μου.

Ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης, κ. Βασίλειος Βιλιάρδος και στη συνέχεια είναι ο κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ και μετά ο κ. Κέλλας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που περιμέναμε από το πρώτο ουσιαστικά νομοσχέδιο της Κυβέρνησης, από το «Επιτελικό Κράτος: Οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των Κυβερνητικών Οργάνων και της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης» θα ήταν να συμφωνεί τουλάχιστον με τον πομπώδη τίτλο του.

Περιμέναμε να αναφέρεται σε ένα μικρό και ευέλικτο κράτος δικαίου με πλήρη διαφάνιση της νομοθετικής, της εκτελεστικής και της δικαστικής εξουσίας, με λιγότερη συγκέντρωση εξουσιών στον Πρωθυπουργό, με χαμηλότερο κόστος λειτουργίας, με περισσότερη δημοκρατία και με λιγότερα προνόμια για τους Υπουργούς.

Αυτό που διαπιστώσαμε, όμως, είναι το ακριβώς αντίθετο, ένα μεγαλύτερο και δυσκίνητο κράτος με μια οργάνωση που θυμίζει καγκελαρία άλλων εποχών, μια μειωμένη τήρηση των βασικών κανόνων ενός κράτους δικαίου και μια υπερβολική συγκέντρωση των εξουσιών στον Πρωθυπουργό που αποφασίζει ακόμη και αν οι Υπουργοί του ή ο ίδιος θα καταθέτουν στα δικαστήρια, με μια μεγάλη σύγχυση σε επίπεδο αρμοδιοτήτων, με ένα πολύ υψηλότερο κόστος λειτουργίας, με λιγότερη δημοκρατία, με απίστευτα προνόμια για τους Υπουργούς, με τη διευκόλυνση του διορισμού των «δικών μας παιδιών» ακόμη και σε κρατικές επιχειρήσεις καθώς επίσης πολλά άλλα.

Αντί, λοιπόν, να δούμε ένα μικρότερο κράτος δικαίου, είδαμε ένα υπερμέγεθες κράτος εν κράτει, που θα τοποθετηθεί επάνω στην υφιστάμενη δομή του δημοσίου, κοστίζοντας πολύ περισσότερα στους Έλληνες φορολογούμενους.

Το μεγάλο και δυσκίνητο κράτος με υψηλότερο κόστος λειτουργίας έγινε αντιληπτό ακόμη και από την «FITCH», κρίνοντας από το ότι την Παρασκευή δεν προέβη στη βελτίωση της αξιολόγησης της ελληνικής οικονομίας, όπως ήλπιζε η Νέα Δημοκρατία αλλά και όλοι εμείς, που φυσικά θέλουμε να πετύχει η Κυβέρνηση στο έργο της.

Εκτός αυτού, η εταιρεία αξιολόγησης μείωσε τις προβλέψεις

για ανάπτυξη το 2019 στο 1,9% από 2,3% που ήταν προηγουμένως, εξαιτίας του αδύναμου πρώτου τριμήνου, της κάμψης των εξαγωγών και της αδύναμης ιδιωτικής κατανάλωσης. Περιμένει ανάπτυξη στο 2,2% για το 2020 και στο 2,1% για το 2021 όταν η Κυβέρνηση έχει θέσει στόχο -και ελπίζουμε να τον επιτύχει αφού είναι ασφαλώς εφικτός- το 4%. Καταθέτω στα πρακτικά τη σχετική αναφορά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής, κ. Βασίλειος Βιλιάρδος, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συνεχίζοντας, όσον αφορά τις δαπάνες και την εξοικονόμηση πόρων με βάση τα συγκεκριμένα στοιχεία στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους -στην οποία δεν υπάρχει ούτε ένας πίνακας ως όφειλε για να μας διευκολύνει- προβλέπεται επιβάρυνση ύψους τριών εκατομμυρίων ευρώ χωρίς μπόνους και επιδόματα, καθώς επίσης εξοικονόμηση 2,4 εκατομμυρίων ευρώ.

Εντούτοις, με βάση τον πρόχειρο υπολογισμό του προσωπικού που προσπαθήσαμε να κάνουμε δεν φαίνεται καθαρά από πού προκύπτει αυτή η εξοικονόμηση.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ειδικότερα, εκτός από την κατάργηση ή αναδιοργάνωση μερικών θέσεων ευθύνης, η έκθεση αναφέρει εξοικονόμηση 1,9 εκατομμυρίων από μείωση μετακλήτων.

Αναρωτηθήκαμε, λοιπόν, από πού προκύπτει αυτή η εξοικονόμηση, σκεπτόμενοι πως ακόμη και αν επιστρέψουν στις οργανικές τους θέσεις οι μετακλητοί, οι μισθοί δεν θα πάνε να καταβάλλονται, ενώ από την άλλη προσλαμβάνονται πολλοί ειδικοί συνεργάτες. Ως εκ τούτου, θα έπρεπε να υπάρξει μια λεπτομερής ανάλυση εκ μέρους του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και να προβεί κανείς σε ασφαλή συμπεράσματα.

Περατέρω η νέα Γενική Γραμματεία Προεδρίας θα έχει τετρακόσια σαράντα άτομα, από τα οποία εκατό μετακλητούς και τριακόσιες σαράντα προσλήψεις. Προηγουμένως, δηλαδή επί ΣΥΡΙΖΑ, η αντίστοιχη διεύθυνση είχε εκατό εβδομήντα ένα άτομα, ενώ το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους δεν είχε προσάψει κανένα συγκριτικό πίνακα, όπως θα έπρεπε, για να δούμε τις διαφορές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Καταθέτω την απάντηση του τότε Αναπληρωτή Υπουργού στα Πρακτικά σχετικά με τα άτομα που απασχολούσε ο ΣΥΡΙΖΑ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τέλος, στα Υπουργεία προβλέπονται περίπου οκτακόσιες πενήντα έξι θέσεις, γεγονός που προκύπτει από το άρθρο 46 περί στελέχωσης των ιδιαίτερων γραφείων. Η εκτίμηση για οκτακόσιους πενήντα έξι υπολογίζεται εδώ με βάση το υπάρχον σχήμα των δεκαοκτώ Υπουργών, δύο αναπληρωματικών, είκοσι εννέα Υφυπουργών, δεκαοκτώ γενικών γραμματέων -έναν ανά Υπουργείο- και ενός ειδικού γραμματέα, αν και μάλλον είναι περισσότερα. Από αυτούς οι τριακόσιοι ενενήντα είναι μετακλητοί και οι τετρακόσιοι εξήντα έξι προσλήψεις συνεργατών.

Για σύγκριση καταθέτω στα Πρακτικά τους υπολογισμούς μας, σημειώνοντας πως στην προηγούμενη κυβέρνηση πρέπει να υπήρχαν συνολικά τετρακόσια εξήντα τρία άτομα ή σχεδόν τα μισά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συμπερασματικά, λοιπόν, στο νέο επιτελικό κράτος θα απασχολούνται περί τα χίλια τριακόσια άτομα, από τα οποία οι τετρακόσιοι ενενήντα μετακλητοί και οκτακόσιοι ειδικοί συνεργάτες που θα προσληφθούν. Επί ΣΥΡΙΖΑ υπήρχαν εξακό-

σια τριάντα τέσσερα άτομα συνολικά, μετακλητοί και ειδικοί συνεργάτες μαζί. Επομένως προστίθενται από τη νέα Κυβέρνηση εξακόσια εξήντα έξι άτομα ή θα απασχολούνται παραπάνω από τα διπλάσια.

Σημειώνω εδώ πως οι μετακλητοί αυξήθηκαν στην εποχή των μνημονίων από χίλιοι οκτακόσιοι σαράντα τέσσερις το 2009 στους δύο χιλιάδες τετρακόσιους ογδόντα επτά το 2017.

Καταθέτω τον σχετικό πίνακα για τους μετακλητούς στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Με βάση τα ανωτέρω, προκύπτουν τα εξής ως προς το κόστος: Πρώτον, η νέα κυβερνητική δομή θα επιβαρύνει κατά 3.000.000 ευρώ τον προϋπολογισμό, χωρίς να συνυπολογίζονται μπόνους, επιδόματα για το υπάρχον προσωπικό ή παροχή υπηρεσιών από ιδιώτες με σύμβαση έργου, η οποία προβλέπεται, για παράδειγμα, στο άρθρο 8 παράγραφος 4 και δεύτερον, αν το εξετάσει κανείς με βάση τον αριθμό των προσλαμβανομένων ειδικών συνεργατών που υπερβαίνουν τους εξακόσιους, δηλαδή τριακόσιοι σαράντα στην Προεδρία και τριακόσιοι στα Υπουργεία, επιπλέον από αυτά της προηγούμενης Κυβέρνησης, με μέσο μισθό τα 25.000 ευρώ ετησίως, η επιβάρυνση θα πλησίαζε τα 17 εκατομμύρια ευρώ περίπου.

Είναι αλήθεια αυτό το μικρό κράτος που δήλωνε πως σχεδιάζει η Νέα Δημοκρατία προεκλογικά; Δεν θυμίζει την οργάνωση ενός εθνικοσοσιαλιστικού κράτους με έναν παντοδύναμο καγκελάριο υπεράνω του νόμου και με μια αυταρχική κυβέρνηση που στηρίζεται και στηρίζει την οικονομική ελίτ; Για να μην παρεξηγηθούμε εδώ, οφείλουμε να αναφέρουμε πως ο εθνικοσοσιαλισμός δεν έχει προφανώς καμμία σχέση με την εφαρμογή του από τον Χίτλερ, όπως δεν έχει ο κομμουνισμός με τον Στάλιν.

Συνεχίζοντας, πρέπει να τονίσουμε ότι εμείς ως ένα κοινωνικά φιλελεύθερο κόμμα είμαστε αντίθετοι με τον ακραίο νεοφιλελευθερισμό που φαίνεται από το νομοσχέδιο πως θέλει να δρομολογήσει η Κυβέρνηση, εναντίον των προπαγανδιστικών μηχανισμών που σχεδιάζει να δημιουργήσει σε κάθε Υπουργείο, εναντίον του βολέματος των «δικών» μας παιδιών με τη στελέχωση των ιδιαίτερων γραφείων, των θεσμών και των δημοσίων επιχειρήσεων, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, όπως τεκμηριώνεται από την αντικατάσταση της κ. Θάνου ή του κ. Τσούσου στα «Ελληνικά Πετρέλαια».

Αντίθετα πιστεύουμε στην ανάγκη διενέργειας δημοψηφισμάτων με τη συγκέντρωση εκατό χιλιάδων υπογραφών για σημαντικά εθνικά θέματα, όπως ήταν ασφαλώς η Συμφωνία των Πρεσπών ή τα μνημόνια, στην απλή αναλογική, στην πλήρη κατάργηση του άρθρου 86 του Συντάγματος περί ευθύνης Υπουργών και στην τήρηση του άρθρου 17 περί προστασίας της ιδιωτικής περιουσίας που έχει καταλυθεί από την επιβολή του ΕΝΦΙΑ.

Πιστεύουμε, επίσης, στην ίδρυση επιτέλους ενός συνταγματικού δικαστηρίου, σημειώνοντας πως είμαστε σχεδόν η μοναδική χώρα που δεν διαθέτει κάτι τέτοιο, σε ένα πραγματικό κράτος δικαίου στο οποίο την εξουσία θα έχουν οι πολίτες και όχι αυτοί που συχνά την υπεξαιρούν με δόλιες προεκλογικές υποσχέσεις.

Όσον αφορά ειδικά τη διαφάνεια που επικαλείται το σχέδιο νόμου, που ακούστηκε να εξασφαλίζεται όταν ο Πρωθυπουργός καταργεί τα επιμέρους σώματα των επιθεωρητών και διορίζει τον πρώτο διοικητή της Εθνικής Διαφάνειας ελεύθερα, χωρίς να δεσμεύεται από τον παρόντα νόμο; Πώς είναι δυνατόν να υπάρχει διαφάνεια όταν ο ελεγχόμενος διορίζει τον ελεγκτή του;

Περαιτέρω, σε σχέση με το έκτο μέρος και το άρθρο 113 περί σύστασης επιτροπής «Ελλάδα 2021» με κόστος που δεν έχει προϋπολογιστεί, όπως συνέβη και με τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, θεωρούμε πως η καλύτερη γιορτή για τη συμπλήρωση διακοσίων ετών από την απελευθέρωση της πατρίδας μας, θα ήταν η ανάκτηση της εθνικής μας κυριαρχίας που χάθηκε το αργότερο με την υπογραφή του εγκληματικού PSI, η πραγματική έξοδος μας δηλαδή από την καταστροφική πολιτική των μνημονίων και από την ξένη επιτήρηση.

Φυσικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε βγει από τα μνημόνια που οδηγούν την οικονομία μας από το κακό στο χειρότερο, ανεξαρτήτως κυβερνήσεων, όταν είμαστε υποχρεωμένοι να παράγουμε θηριώδη πρωτογενή πλεονάσματα, υπερφορολογώντας τους πάντες, να ξεπουλάμε τη δημόσια περιουσία που μεταφέρθηκε στο υπερταμείο των ξένων, έχοντας υποθηκευτεί έως τον επόμενο αιώνα και να κατάσχουμε την ιδιωτική.

Φυσικά βαδίζουμε προς την απόλυτη χρεοκοπία εάν δε βρούμε λύσεις για το υπέρογκο δημόσιο χρέος μας που αυξάνεται συνεχώς, παρά τα πρωτογενή πλεονάσματα και το ξεπούλημα όσων έχουμε και δεν έχουμε ή για το τεράστιο κόκκινο ιδιωτικό χρέος που έχει υπερβεί τα 330 δισεκατομμύρια ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Θα πάρω και τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τρία λεπτά ήταν η τριτολογία σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Η δευτερολογία είναι έξι λεπτά και η τριτολογία είναι άλλα τρία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Έξι και τρία, εννέα λεπτά είναι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Φυσικά πρέπει να βιαστούμε για να το επιτύχουμε, αφού επιδεινώνονται οι παγκόσμιες οικονομικές συνθήκες με αφετηρία τη Γερμανία και δεν πρέπει να δούμε ξανά εντελώς ανοχώρητη την πατρίδα μας, με μια οικονομία που συνεχίζει να καταρρέει, με κριτήριο την εκτόξευση του εμπορικού μας ελλείμματος στο -16,5% το πεντάμηνο του 2019, που σημαίνει ακόμη μεγαλύτερη πτώση της ανταγωνιστικότητάς μας.

Φυσικά, παραμένουμε υποτελείς των ξένων, αφού δεν διεκδικούμε ούτε καν την πληρωμή των πολεμικών επανορθώσεων και του κατοχικού δανείου της Γερμανίας, που υπερβαίνουν τα 300 δισεκατομμύρια ευρώ και που θα έλυναν πραγματικά τα προβλήματα των διδυμων χρεών μας.

Φυσικά παραμένουμε μια άβουλη αποικία χρέους που της επιβάλλονται εντολές των ξένων. Φαίνεται άλλωστε ολόκαθαρα στο θέμα της ΔΕΗ, που μάλλον σκόπιμα απαξιώνει συνεχώς ο κ. Χατζηδάκης με τις δημόσιες δηλώσεις του, για να ξεπουληθεί σε μια εξευτελιστική τιμή, αντί να κάνει κάτι για να αλλάξει τη συμφωνία της ΣΥΡΙΖΑ από το 2015 ή αυτή για τους λιγνίτες. Εκτελεί μίπως συμβόλαιο θανάτου της;

Ελπίζουμε μόνο να μη συμβεί κάτι ανάλογο με τα Ελληνικά Πετρέλαια, που η Κυβέρνηση άλλαξε την επιτυχημένη διοίκησή τους με μια άλλη που είχε αποτύχει στο παρελθόν και που δεν πρέπει να ξεχνάμε πως διαθέτουν άδεια εξόρυξης των ενδεχομένων ενεργειακών μας αποθεμάτων, οπότε θα ήταν απαράδεκτο να ιδιωτικοποιηθούν.

Καταθέτω στα Πρακτικά το Δ.Σ. των ΕΛΠΕ το 2014, τις ζημίες της και τα αποτελέσματά της σήμερα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για να τα καταφέρουμε, όμως, δεν χρειάζονται γιορτές αλλά ανάπτυξη, χωρίς την οποία δεν πρόκειται ποτέ να λύσουμε κανένα μας πρόβλημα. Προοπτικές ανάπτυξης υπάρχουν, αφού το ΑΕΠ μας δεν έχει συρρικνωθεί μόνο κατά 25% ή περί τα 60 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά πολύ περισσότερο, με κριτήριο τον μέσο ρυθμό ανάπτυξης των υπολοίπων κρατών της Ευρώπης, που ήταν της τάξης του 10%, οπότε η απόσταση της Ελλάδας με αυτές έχει υπερβεί το 35%.

Ας μην ξεχνάμε πως μας πέρασε ακόμη και η Ρουμανία, από την οποία το 2009 είχαμε πάνω από 100 δισεκατομμύρια ευρώ περισσότερο ΑΕΠ και σήμερα μας έχει ξεπεράσει.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μπορούμε, πάντως, να τα καταφέρουμε εάν αυξήσουμε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων επενδύοντας επιπλέον τα 5

δισεκατομμύρια ευρώ ετήσια του ΕΣΠΑ που μας έχουν δοθεί έως το 2023 και που πολύ σωστά δεσμεύτηκε η Κυβέρνηση να το πράξει. Είναι ένα ποσό που με την κατάλληλη μόχλευση μπορεί να αυξήσει το ΑΕΠ μας πάνω από 15 δισεκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο, οπότε τα έσοδα του δημοσίου σχεδόν κατά 4,5 δισεκατομμύρια ετησίως ή σχεδόν 1,5 ΕΝΦΙΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Βιλιάρδο, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Κλείνοντας, ελπίζουμε η Κυβέρνηση να πάψει να κάνει κινήσεις εντυπωσιασμού με τη διοργάνωση γιορτών και με συνεχή ή κατεπείγοντα νομοσχέδια και να ασχοληθεί με τα πραγματικά προβλήματα της Ελλάδας και των Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Ηγουμενίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά είναι τα σημεία και τα θέματα του σημερινού σχεδίου νόμου για το επιτελικό κράτος που συγκέντρωσαν την κριτική των συναδέλφων από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Για την οικονομία του χρόνου και λόγω της συμφωνίας μου με τους προλαλήσαντες συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ και θεωρώντας ότι τόσο η προσέγγιση του κ. Καστανίδη από το Κίνημα Αλλαγής όσο και της κ. Αδαμοπούλου από το ΜέΡΑ25 έχουν αρκετά θετικά στοιχεία, θα ήθελα επιγραμματικά μόνο να σταθώ σε τρία από τα θέματα του νομοσχεδίου.

Το πρώτο είναι ότι ο σημερινός Πρωθυπουργός κ. Μητσοτάκης συνιστά μια ολόκληρη δομή, την Προεδρία της Κυβέρνησης, στην υπηρεσία του. Μίλησε αρκετά η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ για τους όρους συγκέντρωσης και ελέγχου του κράτους.

Το δεύτερο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι πίσω από το πλήθος των διατάξεων, μέσα από τον άκρως λεπτομερειακό χαρακτήρα της λειτουργίας των διαφόρων δομών και μέσα από ένα πολυσύνθετο και γραφειοκρατικό πλέγμα μικρών δομών, το επιτελικό κράτος που είναι ο στόχος, κατά τη γνώμη μου, γίνεται δυσλειτουργικό.

Και το τρίτο που θα ήθελα να σημειώσω σε σχέση με το νομοσχέδιο που συζητάμε -πιθανά δεν έχει την ίδια βαρύτητα με τα άλλα δύο σημεία που ανέφερα- είναι ότι στις διαδικασίες, για να έρθει στην Ολομέλεια, δεν τηρήθηκαν ούτε καν τα προσχήματα. Η διαβούλευση ξεκίνησε μετά την κατάθεση του σχεδίου νόμου. Είναι ένα σημάδι κι αυτό της αντίληψης της καλής νομοθέτησης. Είναι σημάδι κι αυτό των έτοιμων από καιρό να κυβερνήσουν, των έτοιμων από καιρό να βάλουν τις βάσεις για μια άλλη πορεία της Ελλάδας.

Κι έτσι φτάσαμε σε αυτό το σχέδιο νόμου. Εμβληματικό το είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας. Είναι απάντηση στο αίτημα «Κυριάκο, φτιάξε κράτος», είπαν αρκετοί Βουλευτές της Συμπολίτευσης.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, θέλουμε την υπερσυγκέντρωση εξουσιών ή τον έλεγχο της υπερσυγκέντρωσης των εξουσιών; Και, εν πάση περιπτώσει, κυρίες και κύριες συνάδελφοι, δεν σας το κρύβω ότι με απασχολεί, με προβληματίζει το εξής. Είναι τυχαίο ότι αυτό είναι το πρώτο νομοσχέδιο με το οποίο ξεκινάει τη νομοθέτησή της η Κυβέρνηση; Είναι τυχαία η επιλογή αυτού του νομοσχεδίου;

Πριν προχωρήσω στην απάντηση του ερωτήματος, η οποία ουσιαστικά θέτει τον δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων, που πιάνει, δηλαδή, την ουσία του ζητήματος, θα ήθελα να σταθώ κατ' αρχάς στη δημόσια παραδοχή του κ. Γεραπετρίτη υπέρ του αγγλοσαξονικού μοντέλου.

Από αυτό το Βήμα, πριν από λίγο, το χαρακτήρισε «κοιτίδα του σύγχρονου πολιτικού συστήματος». Επιχείρησε επανειλημμένα να αιτιολογήσει τη θέση του υπέρ του αγγλοσαξονικού μοντέλου. Και αφορά ουσιαστικά, πράγματι, την ουσία του τι κρύβεται πίσω από τις «κουρτίνες», εννοώ πίσω από τα άρθρα και τις παραγράφους του σημερινού νομοσχεδίου.

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Νέα Δημοκρατία

με το πρόσημα της δόθεν απολιτικοποίησης -ωστόσο, πιστή στην εκ νέου κομματικοποίηση, κάτι που το βλέπουμε ιδιαίτερα σε μία σειρά από μετακλητές θέσεις, είτε γενικών γραμματέων και γενικών διευθυντών- φέρνει ένα νομοσχέδιο με κύριο χαρακτηριστικό το έντονο ιδεολογικό και πολιτικό στίγμα για την έμμεση μεν, συντελούμενη αθόρυβα δε, στροφή σε μία νεοφιλελεύθερη, νεοθατσερική -θα έλεγα- δομή και λειτουργία του κράτους.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό δεν οφείλεται ούτε σε άγνοια ούτε σε αβλεψία. Αυτό δεν είναι μία πολιτικά άχρωμη, άοσμη και άγευστη απάντηση στο «Κυριάκο, φτιάξε κράτος». Δεν πρόκειται για μία «αγνή» -επιτρέψτε μου, τη λέξη- επιδίωξη ελέγχου της δραστηριότητας των Υπουργών, ελέγχου της δράσης των Υπουργείων. Πρόκειται για μία, κατά τη γνώμη μου, σκόπιμη μεθοδευμένη στρατηγική.

Υπενθυμίζω ότι κατά τη θατσερική περίοδο συντελέστηκε μία τεράστια συγκέντρωση εξουσιών στους κόλπους της κεντρικής κυβέρνησης. Ένας θεωρητικός της πολιτικής σκέψης, που γνωρίζει πολύ καλά την περίοδο αυτή, ο Τζον Γκρέι, γράφει στο βιβλίο του για τις αυταπάτες του παγκόσμιου καπιταλισμού σχετικά: «Ο συγκεντρωτισμός του βρετανικού κράτους στη θατσερική περίοδο δεν ήταν ένας εσφαλμένος πολιτικός χειρισμός που θα μπορούσε να αποφευχθεί. Ήταν η απαραίτητη προϋπόθεση για την οικοδόμηση της ελεύθερης αγοράς».

Εδώ, είναι η ουσία, στην οποία επιτέλους ακουμπάμε. Όπως γνωρίζουμε, πίσω από έναν τέτοιο συγκεντρωτισμό, λοιπόν, η θατσερική περίοδος δεν είναι απλά η εγκαθίδρυση της ελεύθερης αγοράς, αλλά και η οικοδόμηση σκληρού νεοφιλελευθερισμού.

Από αυτούς τους πολιτικούς σχεδιασμούς πηγάζει και το σημερινό νομοσχέδιο. Η απαρχή νομοθέτησης της νέας Κυβέρνησης είναι η αρχή εγκαθίδρυσης ενός νεοφιλελεύθερου μοντέλου διακυβέρνησης, το οποίο μάλιστα, κατά τη γνώμη μου, θα είναι έντονα αστυνομοκρατικό, όπως θα φανεί και στο επόμενο διάστημα, με στόχο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να επιβληθούν όλα τα βασικά χαρακτηριστικά απαξίωσης του δημοσίου και των πολλών υπέρ του ιδιωτικού και των λίγων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ιστορία διδάσκει ότι ο απόλυτος έλεγχος των θεσμών του κράτους από την κεντρική κυβέρνηση είναι προμήνυμα πολιτικών επιλογών που είτε θα δημιουργήσουν είτε θα επιτείνουν τις υπάρχουσες κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες. Το σχέδιο νόμου, λοιπόν, που σήμερα συζητάμε και αύριο το βράδυ θα ψηφίσουμε έχει σαφές κοινωνικό αποτύπωμα, έχει σαφέστατο ταξικό πρόσημο, όπως κοινωνικό αποτύπωμα και ταξικό πρόσημο έχει και η αντίπερα όχθη, η πρόταση της Αριστεράς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κατά τη γνώμη μου, κυρίες κύριοι συνάδελφοι -και κλείνω με αυτό- όλος ο δημοκρατικός και προοδευτικός χώρος έχει υποχρέωση το επόμενο διάστημα και να αναδεικνύει όλες αυτές τις πλευρές, αλλά, κυρίως, να σταθεί μετωπικά και αποτελεσματικά εναντίον τους. Βαδίζοντας σε αυτόν τον δρόμο, μόνον έτσι, κατά τη γνώμη μου, μπορούμε να πούμε ότι κάτι θα κάνουμε και για τα διακόσια χρόνια από το 1821 αλλά και για τις επόμενες γενιές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κέλλας από τη Νέα Δημοκρατία. Αμέσως μετά θα ακολουθήσει η κ. Αναγνωστοπούλου και ο κ. Φάμελλος. Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί μία βαθιά τομή στη σύγχρονη διοικητική ιστορία της χώρας. Η Κυβέρνησή μας κατόρθωσε να συγκεντρώσει, να εναρμονίσει και να ενοποιήσει νομοθεσία σαράντα ετών. Πρόκειται για διάσπαρτες διατάξεις, οι οποίες έχουν προκαλέσει πολλαπλά εμπόδια κατά την υλοποίηση των δημόσιων πολιτικών στο πλαίσιο του εκάστοτε κυβερνητικού σχεδιασμού.

Η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη φέρνει σήμερα προς ψήφιση όχι απλά έναν νόμο για τη δημόσια διοίκηση, αλλά τον

νέο διοικητικό χάρτη της Ελλάδας, ένα εγχειρίδιο, όπως επισήμανε ο Υπουργός Επικρατείας, το οποίο συγκεντρώνει όλη την ακαδημαϊκή εμπειρία σε σχέση με τις αρχές και τις πρακτικές λειτουργίας της διοίκησης και τα κατάλληλα εργαλεία της διοικητικής επιστήμης που θα καταστήσουν το κράτος μας σύγχρονο και αποτελεσματικό.

Θα ξεκινήσω με την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ Υπουργικού Συμβουλίου και Πρωθυπουργού, καθώς και τη σύσταση της Προεδρίας της Κυβέρνησης.

Κατ' αρχάς αποκαθίσταται η διοικητική τάξη σύμφωνα με το Σύνταγμά μας. Το Υπουργικό Συμβούλιο ενισχύεται αποφορτίζοντας τον Πρωθυπουργό, ο οποίος θα διασφαλίζει αποτελεσματικότερα την ενότητα, τον συντονισμό, την κατεύθυνση και την εποπτεία του κυβερνητικού έργου. Βασικό στοιχείο της λειτουργίας του Υπουργικού Συμβουλίου είναι ότι ενισχύεται η αποφασιστική αρμοδιότητα των μελών του επί της ουσίας, χωρίς να αναγκάζονται να επικυρώνουν εκ των υστέρων ειλημμένες αποφάσεις, ενώ η περιοδικότητα των συνεδριάσεών του εξασφαλίζει τη βαθύτερη αλληλεπίδραση των μελών του, τον πλουραλισμό και τη δημοκρατικότητα της Κυβέρνησης.

Επιπλέον, το κυβερνητικό έργο θα υλοποιείται με γοργούς ρυθμούς και στοχευμένες δράσεις μέσω των συλλογικών κυβερνητικών οργάνων. Θα ήθελα να σταθώ εδώ ειδικότερα στις προβλέψεις για το ΚΥΣΕΑ, όπου προβλέπεται ρητά αυτό, το οποίο έχω επισημάνει και εγώ προσωπικά εδώ και πολύ καιρό. Η χώρα αποκτά στρατηγική εθνικής ασφάλειας σε θεσμοποιημένη βάση.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, επειδή δεν είμαι και στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, σας προτείνω από εδώ, από το Βήμα, να προχωρήσετε ακόμα ένα βήμα πιο μπροστά και να συμπεριλάβετε πρόβλεψη για την έκδοση αντίστοιχου θεσμικού κειμένου, το οποίο θα έχει και νομική δεσμευτικότητα αλλά και χρονική διάρκεια.

Όσον αφορά την Προεδρία της Κυβέρνησης είναι καιρός πλέον η χώρα να αποκτήσει μία υπηρεσία η οποία θα υποστηρίζει σε μόνιμη βάση τον Πρωθυπουργό και το κυβερνητικό έργο με όλα τα απαραίτητα γνωστικά εφόδια, διασφαλίζοντας τον συντονισμό των διατομεακών δημόσιων πολιτικών. Αυτό προδιαγράφεται εν προκειμένω, αφού προάγεται η θεσμική διάσταση και διασφαλίζεται η συνέχεια της κορυφής της κεντρικής δημόσιας διοίκησης, με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον.

Όπως βλέπετε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, από τους τετρακόσιους σαράντα υπαλλήλους οι τριακόσιοι σαράντα θα είναι δημόσιοι υπάλληλοι και μόνο οι εκατό θα είναι μετακλητοί.

Επιτρέψτε μου δε να αναφέρω σε σχέση με το διοικητικό κόστος του νομοσχεδίου, στις πρωθυπουργικές δομές της προηγούμενης κυβέρνησης, κύριε Πολάκη, εργάζονταν εκατόν πενήντα μετακλητοί, ενώ εμείς προβλέπουμε μόλις εκατό. Συν τοις άλλοις, μειώνονται οι γενικές και ειδικές γραμματείες από ενενήντα τρεις σε πενήντα οκτώ.

Μόνο για τους μετακλητούς η εξοικονόμηση δαπάνης υπολογίζεται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους σε 1,9 εκατομμύριο ευρώ, ενώ στο σύνολό του το νομοσχέδιο υπολογίζει εξοικονόμηση πόρων ύψους 2,4 εκατομμυρίων ευρώ.

Συγχρόνως εξυπηρετείται η διάκριση μεταξύ πολιτικής και υπηρεσιακής διοίκησης. Οι Υπηρεσιακοί Γραμματείς των Υπουργείων που θα ορίζονται μέσω ΑΣΕΠ, σε συνδυασμό με τις υπηρεσίες συντονισμού που θα υπάγονται σε αυτούς και την ενίσχυση των αρμοδιοτήτων των γενικών διευθυντών, αποτελούν μία εξαιρετικά σημαντική μεταρρύθμιση που δείχνει την εμπιστοσύνη της νέας Κυβέρνησης προς τους Έλληνες δημοσίους υπαλλήλους και εξασφαλίζει τη συνέχεια της διοίκησης ανεξαρτήτως κομματικών πεποιθήσεων.

Όσον αφορά τον προγραμματισμό του κυβερνητικού έργου, με το ενοποιημένο σχέδιο κυβερνητικής πολιτικής, τη σύνδεση, δηλαδή, των σχεδίων δράσης των Υπουργείων, καθορίζεται η υλοποίηση του έργου της Κυβέρνησης μέσω της πολιτικής επιτροπής παρακολούθησης του κυβερνητικού έργου και της εφαρμογής δημόσιων πολιτικών εν μέσω συνεργειών και αλληλεπιδράσεων των Υπουργείων και των επιτελικών δομών τους.

Προσθέτως το παρόν σχέδιο νόμου κατοχυρώνει για την ελληνική δημόσια διοίκηση τις αρχές της καλής διακυβέρνησης και

της χρηστής διοίκησης, καθώς και τις αρχές της καλής νομοθέτησης, δηλαδή προάγει τη νομιμότητα, τη διαφάνεια, τη λογοδοσία, την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα, την αναγκαιότητα, την επικουρικότητα, την αξιοκρατία και τον επαγγελματισμό σε συνδυασμό με την ποιότητα των νομοθετικών ρυθμίσεων και τη δημοκρατική νομιμοποίηση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η ποιότητα της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας, καθώς και η αντιμετώπιση της πολυνομίας και η κωδικοποίηση του δικαίου, αποτελούν δύο κορυφαίους στόχους για το σύγχρονο και ανταγωνιστικό κράτος. Η Προεδρία της Κυβέρνησης θα διαδραματίζει μείζονα ρόλο σε αυτό το εγχείρημα μέσω της Γενικής Γραμματείας Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων και της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης.

Περαιτέρω, όπως τόνισε ο αρμόδιος Υπουργός, μεταξύ των κύριων στόχων της Κυβέρνησής μας είναι η ενίσχυση της διαφάνειας. Συνδυαστικά με τις μονάδες εσωτερικού ελέγχου ανά Υπουργείο, προχωράμε στην Εθνική Αρχή Διαφάνειας, η οποία θα απορροφήσει τη Γενική Γραμματεία Καταπολέμησης της Διαφθοράς, τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, το Σώμα Ελεγκτών Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης, το Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας, το Σώμα Επιθεωρητών Δημοσίων Έργων, καθώς και το Σώμα Επιθεωρητών Ελεγκτών Μεταφορών.

Η νέα αρχή θα είναι εναρμονισμένη με το διεθνές περιβάλλον και θα είναι η αρμόδια Ελληνική Υπηρεσία Συντονισμού Καταπολέμησης της Απάτης σε συνεργασία με την αντίστοιχη ευρωπαϊκή, που θα αναπτύξει ένα ευρύ δίκτυο ελέγχων σε όλο τον δημόσιο τομέα. Η διοίκηση της αρχής θα είναι ανεξάρτητη κατά την άσκηση των καθηκόντων της και θα επιλέγεται από ανεξάρτητη επιτροπή, ενώ θα εμπλακισίνεται από την επιτροπή ελέγχου και το εθνικό συντονιστικό όργανο ελέγχου και λογοδοσίας, που θα ενισχύει την ποιότητα των ελέγχων και αντιστοιχώς θα καταλαμβάνει όλο το φάσμα των ελεγκτικών σωμάτων του υπόλοιπου δημόσιου τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνησή μας είναι συνεπής προς τις προεκλογικές της δεσμεύσεις, τις οποίες υλοποιούμε ταχύτατα και μάλιστα νωρίτερα από ό,τι προβλέπαμε στο χρονοδιάγραμμα του προγράμματός μας.

Σήμερα πραγματοποιούμε ένα μεγάλο άλμα προς το μέλλον, προκειμένου να διασφαλίσουμε μία πατρίδα ισχυρή και ανταγωνιστική στην Ευρώπη και τον κόσμο για τα παιδιά μας και τη νέα γενιά. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αφήνουν ένα ισχυρό αποτύπωμα στη διοικητική ιστορία της χώρας και είμαστε ακόμα στην αρχή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η κ. Σία Αναγνωστοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ. Έχει προσπεθεί πριν από τον κ. Φάμελλο ο κ. Ψυχogiός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ορίστε, κύριε Σπίρτζη, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, με την άδειά σας να κάνω μία διευκρινιστική ερώτηση προς τον κύριο Υπουργό για τις νομοτεχνικές που κατατέθηκαν, σε σχέση με αυτά που ειπώθηκαν στην επιτροπή.

Στην υπ' αριθμόν 62 είχαμε την αίσθηση από τη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή ότι κλειδώνει ο αριθμός των μετακλητών και των αποσπασμένων στον αριθμό των τριακοσίων σαράντα.

Στη νομοτεχνική υπ' αριθμόν 62 διαβάζουμε: «Ως προς την Προεδρία της Κυβέρνησης εφαρμόζεται το όριο της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του παρόντος, χωρίς να συνυπολογίζεται σε αυτό ο αριθμός των υπηρετούντων κατά τη δημοσίευση του παρόντος στις υπηρεσίες που συναποτελούν την Προεδρία της Κυβέρνησης, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον τρία έτη στις άνω υπηρεσίες». Αυτό σημαίνει πάνω από τριακόσιους σαράντα, χωρίς να έχουμε και αριθμό. Θα ήθελα να μας το διευκρινίσετε αυτό, για να ξέρουμε πόσοι θα είναι τελικά οι συνεργάτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Υπουργέ, θα απαντήσετε τώρα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Να απαντήσω μετά συνολικά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Όπως θέλετε, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, παρά την πολύ καλή προσπάθεια που κάνατε να μας παρουσιάσετε μία φιλοσοφία του νομοσχεδίου, η οποία να έχει αρχή, μέση και τέλος -συνεκτική- θα μου επιτρέψετε να διαφωνήσω, με όλο τον σεβασμό, σε πολλά από αυτά που είπατε.

Πρώτον, το νομοσχέδιο κυριαρχείται από βιασύνη. Εκτός από το ότι έγινε στοιχειώδης, υποτυπώδης διαβούλευση, θα ήθελα να ήξερα γιατί χρονοβόρες προσπάθειες που έχουν γίνει -και από την κυβέρνηση μας- για να περιοριστεί και το κομματικό κράτος και να υπάρξει διαφάνεια κ.λπ., πετιούνται στον κάλαθο των αχρήστων.

Δεύτερον, προχειρότητα και αναποτελεσματικότητα των ρυθμίσεων. Υπάρχουν αρκετές αλληλοσυγκρουόμενες ρυθμίσεις, υπάρχουν ρυθμίσεις που δημιουργούν συγχύσεις. Όμως, να σας πω το πάρα πολύ απλό και από την εκλογική μου περιφέρεια. Καταργήθηκε σε πρώτη φάση το Σώμα Ελεγκτών Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης στην Πάτρα και σε δεύτερη φάση επανήλθε. Ευτυχώς, θα έλεγα εγώ. Αυτό δείχνει και μία πολύ μεγάλη προχειρότητα.

Θα ήθελα να πάω στο τρίτο σημείο. Αναποτελεσματικότητα και γραφειοκρατία. Δεν έχω πειστεί από καμμία απάντηση από εσάς γι' αυτό το γραφειοκρατικό τέρας των μετακλητών, που δημιουργείται με την Προεδρία της Κυβέρνησης, αλλά και με τους μετακλητούς στους Υπουργούς.

Αναφερθήκατε στις παθογένειες της δημόσιας διοίκησης. Συμφωνούμε όλοι σε αυτό. Θα έβλεπα, όμως, έναν λαϊκισμό, γιατί νομοθετήματα που προσπάθησαν να περιορίσουν και να απαντήσουν σε αυτές τις παθογένειες δεν λαμβάνονται καθόλου υπ' όψιν.

Θα ήθελα όμως να σταθώ σε ένα σημείο, γιατί τα άλλα τα είπαν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οι εισηγητές και του κόμματός μου και άλλων κομμάτων, τον κυνισμό στην εξουσία. Αν υποφέραμε από κάτι επί τεσσεράμισι χρόνια -δεν ευθύνεστε εσείς γι' αυτό, προς θεού!- ήταν όλη αυτή η λάσπη που φάγαμε για τους μετακλητούς υπαλλήλους και όχι μόνον, αλλά και για οικογενειοκρατία και όλα αυτά. Ένα σύστημα ολόκληρο δούλεψε προς αυτή την κατεύθυνση.

Επειδή έχω προσωπική εμπειρία από αυτή τη λάσπη οφείλω να πω δύο λόγια. Το οφείλω σε ανθρώπους οι οποίοι δεν είχαν κανέναν τρόπο να αμυνθούν. Ξέρετε τι είπε Ευρωβουλευτής του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας; «Ιδιοτελής ήταν αυτή η λάσπη για τους μετακλητούς. Κερδίσαμε τις εκλογές».

Εγώ το υπέστην και το υπέστησαν και άνθρωποι χωρίς να ευθύνονται. Για παράδειγμα -θα το πω για την ιστορία και όχι για κανέναν άλλο λόγο- ο σύζυγός μου από το 1992 στον στρατηγικό σχεδιασμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης τον οποίο χρησιμοποιήσαν ως σύμβουλο πολλοί Υπουργοί και Γενικοί Γραμματείς -όχι του ΣΥΡΙΖΑ, προηγούμενοι- έφαγε του κόσμου τη λάσπη όταν τον πήρε διευθυντή στο πολιτικό του γραφείο ο κ. Παρασκευόπουλος.

Και ξέρετε από ποιον έφαγε λάσπη, εκτός όλων των άλλων, στις ευρωεκλογές, στην προεκλογική περίοδο; Έφαγε λάσπη από μία κυρία της οποίας ο σύζυγος ήταν υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων, ο θείος του συζύγου υποψήφιος Πρωθυπουργός και η μητέρα του συζύγου υποψήφια Βουλευτής. Αυτό είναι το «δεν ξεχνά η Δεξιά, τι σημαίνει η Δεξιά». «Οι άριστοι είμαστε εμείς, οι υπόλοιποι άλλοι λάσπη»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αυτό, λοιπόν, το κράτος των άπειρων μετακλητών και στους Υπουργούς κ.λπ. έχει μια παλιά τεχνολογία με νέα υλικά. Η τεχνολογία αυτή είναι οι παθογένειες τις οποίες καυτηρίασατε, αλλά αναπαράγονται εντελώς με καινούργια υλικά, που σημαίνει επιτελικό -επιχειρησιακό κράτος, ένα νεοφιλελεύθερο κράτος που χτυπάει την πολιτικοποίηση και αυξάνει την κομματικοποίηση, υπονομεύει δηλαδή εντελώς τον δημόσιο τομέα, γιατί ο δη-

μόσιος τομέας είναι κατ' εξοχήν πολιτικός τομέας και παραγωγός πολιτικής. Άρα εδώ έχουμε ένα νεοφιλελεύθερο κράτος.

Και δεν θα πω με ποια αξιολογικά κριτήρια θα προσλαμβάνονται οι μετακλητοί. Οι δικοί μας είχαν πτυχία και όλα αυτά, αλλά δεν ήταν άριστοι. Εδώ χωρίς πτυχία διευθυντές ιδιωτικών εταιρειών μπορούν να γίνονται ακόμα και διοικητές σε πολύ σοβαρά όργανα, όπως είναι η ΕΥΠ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Επειδή είναι άριστοι.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Επειδή είναι άριστοι ακριβώς, ναι. Αυτό, όμως, είναι να το λέει η Νέα Δημοκρατία. Απαξ και το λέει, είσαι άριστος. Αν δεν το λέει, είσαι τίποτα.

Θέλω, όμως, να σταθώ σε ένα σημείο. Το τι είναι ένα κράτος πάντα έχει μια αποστολή και μια ιδεολογία. Δεν μπορεί αυτό να μην υπάρχει. Κι εσείς το ξέρετε καλύτερα από μένα. Πού συμπυκνώνεται αυτή η αποστολή και η ιδεολογία;

Συμπυκνώνεται στο άρθρο 113, το οποίο αφορά τα διακόσια χρόνια της Ελληνικής Επανάστασης και συμπυκνώνεται ακόμα περισσότερο στην περίφημη παράγραφο 3 περί μιας ενιαίας εικόνας και ταυτότητας, η οποία πρέπει να διαμορφωθεί και να διαχυθεί στη δημόσια διοίκηση και σε όλο τον πληθυσμό.

Είπατε μια μαγική λέξη, την οποία έχω σημειώσει, αλλά πάνω σε αυτή βασίζοταν και η παρατήρησή μου για τη συγκεκριμένη παράγραφο. Είπατε «branding». Θέλω να σας, κύριε Υπουργέ, με όλο τον σεβασμό -αλλά θα μου επιτρέψετε, γιατί είμαι ιστορικός- ότι branding, brandname, εμπορικό σήμα έχουν τα προϊόντα, όχι μια χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Έτυχε, επειδή ακριβώς είδα αυτή τη διάταξη, να ακούσω την ομιλία ενός κυρίου πώς θα κάνουμε rebranding την Ελλάδα και τους Έλληνες και έλεγε, μάλιστα, επειδή ήταν και διευθυντής μεγάλης πολυεθνικής, πώς άφησε στην άκρη γι' αυτή την πολυεθνική κάποια χαρακτηριστικά στοιχεία κι έφερε κάποια καινούργια για να κάνει rebranding.

Μια εθνική επέτειος τέτοιας εμβέλειας είναι ένας πολύ μεγάλος σταθμός που δίνει ευκαιρία σε ένα έθνος να κοιτάξει ταυτοχρόνως μπροστά και πίσω. Και αυτή η ευκαιρία είναι για να δει πόσες φορές θρυμματίστηκε αυτός ο καθρέφτης στον οποίο καθρεφτιζόταν σε αυτή την πορεία των δύο αιώνων. Δεν γίνεται με ένα branding, το οποίο θα αποφασίσουν κάποιοι, να δημιουργηθεί ένα ενιαίο αφήγημα και μια ενιαία εικόνα. Με τι υλικά; Αν πάρουμε την πρόσφατη Συμφωνία των Πρεσπών και ποιοι δούλεψαν αυτά τα υλικά και με ποιους τρόπους, δεν είμαστε πάρα πολύ αισιόδογιοι γιατί το τι είδους rebranding έχουμε σε αυτή την υπόθεση.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας πω ένα πράγμα. Αν όντως η Κυβέρνηση ήθελε να τιμήσει αυτή την επέτειο, δεν έπρεπε να βιαστεί. Είπε ο τώας Πρόεδρος της Βουλής τι ετοιμάζει η Βουλή. Θα σας έλεγα εγώ τι ετοιμάζουν τα πανεπιστήμια τα οποία έπρεπε να λάβουμε υπ' όψιν μας. Δεν πρόκειται εδώ να οριστεί μια πρόεδρος, να έχουμε μια αναπαραγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων με τα περίφημα άρματα και τη διαχρονική ενιαία αφήγηση, έτσι όπως θέλουν κάποιοι, του ελληνικού έθνους, της ιστορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Σε μια χώρα που εξέρχεται από την κρίση, που έχει μια τέτοια μακρά διάρκεια, με πολλά τραύματα στο σώμα της, αυτή η επέτειος πρέπει να γιορταστεί με τον τρόπο που της αξίζει και όχι με αυτόν που θα ετοιμάσει ένα επιχειρησιακό κράτος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον λόγο έχει ο κ. Ψυχγιός από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΓΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αρχικά να ευχηθώ καλή κοινοβουλευτική θητεία σε όλους και όλες στην Αίθουσα και ξεκινώ ευθύς αμέσως.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε εδώ σήμερα για να συζητήσουμε το πρώτο νομοσχέδιο που κατέθεσε η παρούσα Κυβέρνηση προς ψήφιση στη Βουλή και αφορά το λε-

γόμενο επιτελικό κράτος. Ένα κράτος καθαρά νεοφιλελεύθερης στρατηγικής, τεχνοκρατικό, το οποίο θα λειτουργεί κυριολεκτικά και μεταφορικά σαν ανώνυμη εταιρεία. Και αυτό, διότι καλλιεργεί ένα μοντέλο πρωθυπουργοκεντρικό, το οποίο υποβαθμίζει, ουσιαστικά, τον ρόλο των Υπουργών και του Κοινοβουλίου, παρά τις καλές προθέσεις και τις περί του αντιθέτου δηλώσεις του κυρίου Υπουργού.

Θέλω σε αυτό το σημείο, βέβαια, να πω ότι, αν μπει κανείς σε μια μηχανή του χρόνου και σκεφτεί τι θα είχε ειπωθεί ή γραφτεί στα κεντρικά μέσα ενημέρωσης, αν η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είχε φέρει ένα τέτοιο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, πιστέψτε με, δεν μπορείτε να υπολογίσετε τη λάσπη, τη χυδαιολογία, την κατασυκοφάντηση και τη δολοφονία χαρακτήρων που θα είχε υποστεί ο επισπεύδων Υπουργός ή οι συνάδελφοι Βουλευτές: Μαδούρο, Κιμ Γιονγκ Ουν, Ερντογάν και οτιδήποτε άλλο μπορείτε να φανταστείτε μέσα σε μια, θα έλεγα, καταστρατήγηση κάθε πολιτικού πολιτισμού.

Ήταν σημαντική η διαδικασία στις επιτροπές και για έναν άλλο λόγο: Διότι έδειξε ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση και η υπόλοιπη Αντιπολίτευση σεβάστηκαν τη διαδικασία, έκαναν στοχευμένες και επεξεργασμένες προτάσεις και -προς τιμή σας- αρκετές από αυτές έγιναν δεκτές. Όμως, μην το θεωρείτε δεδομένο. Ήταν άλλα τα δεδομένα όλο το προηγούμενο διάστημα απέναντι στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Κορυφαία, λοιπόν, απόδειξη αυτής της κατεύθυνσης του νέου επιτελικού κράτους είναι ότι δημιουργείται ένας ογκώδης στελεχικός μηχανισμός, που θα αποτελείται από τετρακόσια σαράντα άτομα και θα αποτελεί το κυβερνητήριο του Μαξίμου.

Πώς, λοιπόν, να μην αναρωτηθεί κανείς ότι αυτή η δομή γίνεται για να τακτοποιήσει υμετέρους ή ότι, επιπλέον, αυτός ο αριθμός δεν γίνεται για να αποφυλάξει περαιτέρω δημόσιες δομές, όπως ειθίσαι σε αυτές τις περιπτώσεις;

Να θυμίσω τι έκανε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έκανε ένα στελεχικό μητρώο, εφάρμοσε την κινητικότητα τα οποία προσπαθήσε να κάνει πιο αναλογικά κατανομή του προσωπικού και βέβαια έκανε και προσλήψεις σε νευραλγικούς τομείς, εκεί όπου η προηγούμενη κυβέρνηση είχε κάνει απολύσεις, με τους ανθρώπους οι οποίοι έμειναν στον δρόμο ή με τους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ του 2008 και του 1998, που ουδέποτε είχαν προχωρήσει.

Παράλληλα, η ανεξαρτησία της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας είναι καθ' όλα διάτρητη, με απευθείας τοποθέτηση δικού σας ανθρώπου στη θέση του διοικητή, ενώ καταργείται σκανδαλωδώς η θέση του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης. Υποβαθμίζονται περαιτέρω και καταργείται η επιχειρησιακή δυνατότητα πολύ σημαντικών ελεγκτικών μηχανισμών -του ΣΔΟΕ, του ΣΕΠΕ, των επιθεωρητών περιβάλλοντος, των ελεγκτών υγείας- και βέβαια, αυτό δείχνει έμπρακτα την ευνοία σας προς συμφέροντα τα οποία χρόνια τώρα υπηρετήσατε και τα οποία δίνουν το σήμα για να ξεκινήσει πάλι η εργοδοτική αυθαιρεσία, η ασοδσία, η φοροδιαφυγή και η ατιμωρησία και, βέβαια, η ανάθεση σε ιδιωτικές εταιρείες και γραφεία για να κάνουν τις δουλειές του σκληρού πυρήνα του κράτους.

Αναφερθήκατε προσφυώς στο αγγλοσαξονικό μοντέλο, όμως, κύριε Υπουργέ, εδώ δεν νομοθετούμε εν κενώ ούτε η ελληνική πραγματικότητα έχει να κάνει ακριβώς ή τουλάχιστον περίπου με την πραγματικότητα στη Μεγάλη Βρετανία. Εδώ οι παθογένειες υπάρχουν εδώ και πολλά χρόνια, εδώ και σαράντα χρόνια, πρέπει να τις γνωρίζουμε, να αντιμετωπίσουμε τις πολιτικές ευθύνες γι' αυτό. Υπάρχει κατακερματισμός, πελατειακές σχέσεις και δεν μπορούμε να πούμε, γιατί δεν έχει αποδειχθεί ότι συγκεντρώνοντας ή συγχωνεύοντας ελεγκτικές υπηρεσίες θα έχουμε καλύτερο αποτέλεσμα. Το αντίθετο θα γίνει. Δεν θα ελέγχουν τίποτα και γι' αυτό θα έρχονται οι ιδιωτικές εταιρείες να κάνουν κατά το δοκούν ελέγχους.

Θα αναφερθώ τώρα και στο κομμάτι που με αφορά, στη μεταναστευτική πολιτική. Ο ν.4375/2016, τον οποίο φέραμε σε μια πολύ κρίσιμη περίοδο για το προσφυγικό και αναλογιζόμενοι τις ιδιαίτερες ανάγκες, προέβλεπε τη δημιουργία Γενικής Γραμματείας Μεταναστευτικής Πολιτικής, Γενικής Γραμματείας Υποδοχής και Ειδική Γραμματεία για το Ταμείο Ασύλου.

Έρχεστε, λοιπόν, τώρα σε συνέχεια του πρόσφατου προεδρικού διατάγματος και καταργείτε αυτές τις γραμματείες και, βέβαια, τη θέση ενός γενικού γραμματέα που είχε διοριστεί με τα τυπικά προσόντα και τη διαδικασία του ΑΣΕΠ. Βέβαια, αυτό φροντίσατε να κάνετε από την πρώτη στιγμή, ενσωματώνοντας το Υπουργείο αυτό στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη και δείχνοντας την κατεύθυνσή σας, ότι δεν θα το αντιμετωπίσετε με ανθρωπιά, με ένταξη και με σεβασμό στο Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο, αλλά χρησιμοποιώντας πρακτικές σκληρής αποτροπής, ακραίας καταστολής και οδηγώντας χιλιάδες ανθρώπους στο περιθώριο, τσιππίζοντας την κοινωνική συνοχή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ**)

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ σε ένα άρθρο το οποίο ήταν από αυτά τα οποία επεξεργαστήκαμε ενδελεχώς στην επιτροπή του άρθρου 15 του νομοσχεδίου, που προβλέπει τις ειδικές υποχρεώσεις μελών της Κυβέρνησης και Υφυπουργών. Στην παράγραφο 3, λοιπόν, αναγράφεται ότι μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός που καλείται να καταθέσει ως μάρτυρας σε δίκη για θέματα που αφορούν ιδίως την κυβερνητική πολιτική, οφείλει να ζητήσει προηγουμένως την άδεια του Πρωθυπουργού γι' αυτό.

Είναι μια διάταξη, που εσείς καλύτερα γνωρίζετε ότι παραβιάζει ευθέως το θεμελιώδες δικαίωμα του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και, βέβαια, υπάρχει και η συγκεκριμένη παρατήρηση από την Επισημονική Υπηρεσία της Βουλής για το άρθρο 209 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι σημαντικό ότι υπήρξε μία νομοτεχνική βελτίωση σε αυτό το ζήτημα προκειμένου να περιορίζεται αυτή η δυνατότητα άδειας μόνο στην ασφάλεια και την εξωτερική πολιτική, όμως, κατά την άποψή μας, αυτός ο περιορισμός συνεχίζει να παραβιάζει το δικαίωμα αυτό και θα μας δημιουργήσει πολλά προβλήματα και πρακτικά αλλά και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Τελειώνοντας, κυρίες κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο με περίπου εκατόν είκοσι άρθρα για το οποίο δεν υπήρξε προηγούμενη ανοιχτή διαβούλευση. Μπορεί να έγινε καλή δουλειά στις επιτροπές όμως η δημόσια διαβούλευση είναι δημοκρατικό κεκτημένο, πρέπει πάντα να τηρείται, οι πολίτες να την αξιοποιούν και οι φορείς για να συνδιαμορφώνουν τα νομοσχέδια. Είναι ένα μεγάλο λάθος που η Νέα Δημοκρατία -και σε αυτό το νομοσχέδιο και σε άλλα- δεν έχει ξεκινήσει καθόλου καλά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στοχεύσεις και οι προτεραιότητες του καθενός μας είναι γνωστές, αποδεικνύονται από τις πράξεις και την πολιτική που ακολουθεί σε κάθε νομοσχέδιο. Πρώτο νομοσχέδιο της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ το 2015 ήταν η αναχαίτιση της ανθρωπιστικής κρίσης με την υπεράσπιση των πιο ευάλωτων ομάδων. Πρώτο νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας που κατατέθηκε το 2019 είναι πώς θα γίνει επαναφορά στα κέντρα εξουσίας με τον πιο σκληρό τρόπο, δημιουργώντας και την αίσθηση και την πραγματικότητα ότι υπήρχε μια δίψα για την επαναφορά στην εξουσία και τη μη επαναφορά της Αριστεράς στο μέλλον.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς, κυρίες κύριοι συνάδελφοι, δεν είδαμε αυτή την εξουσία ποτέ σαν ιδιοκτησία, την είδαμε ως εργαλείο για να ασκήσουμε πολιτικές προς το συμφέρον της κοινωνικής πλειοψηφίας, να ελαφρύνουμε ανθρώπους από τις πολιτικές λιτότητας, να αμβλύνουμε τις ανισότητες που εσείς μπορεί να θεωρείτε νομοτέλεια και να φέρουμε το δικό μας αυτοσκοπό, την κοινωνική δικαιοσύνη.

Η κοινωνία όμως, γνωρίζει πολύ καλά και θα καταλάβει και εκ νέου ποιος είναι με το μέρος της. Γι' αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο και καλούμε τον κόσμο να είναι σε εγρήγορση για το ξήλωμα που έχει ξεκινήσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Καλείται στο Βήμα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αλέξης Τσίπρας.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν συμπληρώθηκε ούτε ένας μήνας από την εκλογική νίκη της Νέας Δημοκρατίας και γινόμαστε μάρτυρες, όλοι μας, στην υλοποίηση ενός σχεδίου που βάλλει ευθέως εναντίον των δημοκρατικών θεσμών, αλλά θα έλεγα ότι βάλλει ευθέως και εναντίον της κοινής λογικής.

Θα περίμενε κανείς από μια νεοεκλεγείσα Κυβέρνηση να κάνει χρήση του πολιτικού κεφαλαίου που διαθέτει, αλλά να κάνει χρήση και της ιδιαίτερης συγκυρίας στην οποία βρισκόμαστε, καθώς η χώρα για πρώτη φορά μετά από οκτώ χρόνια μνημονίων έχει μπροστά της ένα καθαρό πεδίο και άρα, αξιοποιώντας αυτό το momentum, θα περίμενε κανείς από τη νεοεκλεγείσα Κυβέρνηση να προχωρήσει μπροστά το δικό της σχέδιο που μας έλεγε όλα αυτά τα χρόνια ότι έχει, διαθέτει και είναι διαφορετικό και είναι εναλλακτικό για την οικονομία, για την αναπτυξιακή προοπτική, για τη φορολογία. Ζητάγατε επί τριάντα ολόκληρα χρόνια εκλογές διαβεβαιώνοντας τον ελληνικό λαό ότι είστε έτοιμοι να κυβερνήσετε διαφορετικά. Και άρα όλοι περιμέναμε ένα εναλλακτικό σχέδιο για την οικονομία, την ανάπτυξη, τη φορολογία.

Από τις τρεις πρώτες εβδομάδες αποδεικνύεται ότι το μόνο σχέδιο που πράγματι είχατε έτοιμο ήταν το σχέδιό σας για την άλωση του κράτους. Το σχέδιό σας για την οικονομία εξαντλήθηκε στα χατίρια σας στον κ. Λάτση για το Ελληνικό και σε 205 εκατομμύρια όλα κι όλα επιπλέον μειώσεις σε αυτές που η δική μας κυβέρνηση είχε ήδη δρομολογήσει για τον ΕΝΦΙΑ και μάλιστα επιπλέον μειώσεις που αφορούν στα μεγάλα βαλάντια.

Το θαύμα, λοιπόν, αυτό ήταν όλο κι όλο, τα 205 εκατομμύρια, το θαύμα για το οποίο χύθηκαν τόνοι μελανιού προεκλογικά. Αυτή ήταν η μεγάλη σας ετοιμότητα να αλλάξετε τη φορολογική και οικονομική πολιτική. Καμμία διαπραγμάτευση, κανένα σχέδιο για μείωση πλεονασμάτων, μόνο αυτά τα 205 εκατομμύρια, ενώ εμείς από τον Σεπτέμβριο του 2018, δηλαδή μετά την έξοδο από τα μνημόνια, είχαμε φέρει και είχαμε ψηφίσει -μαζί σας, είναι η αλήθεια, γιατί κι εσείς το ψηφίσατε στη Βουλή- πάνω από 3 δι-εκατομμύρια μέτρα ελάφυνσης και κοινωνικής στήριξης, χωρίς να υπολογίζω τη μη εφαρμογή μειώσεων και περικοπών των συντάξεων, του αφορολογήτου κ.λπ..

Το σημαντικότερο είναι ότι μόνοι σας απορρίψατε το σχέδιο που είχαμε καταθέσει στους θεσμούς, μόνοι σας, πριν σας το ζητήσουν, πριν σας το απορρίψουν αυτοί -αν το απέρριπταν- που προέβλεπε τη μείωση των πλεονασμάτων κατά 1% από το 2020 και μετά. Βεβαίως, αυτή θα είναι και η αιτία που θα αναγκαστείτε στον επόμενο προϋπολογισμό να φέρετε μέτρα λιτότητας. Να δούμε εκεί πόσο έτοιμοι θα είστε.

Όμως, για να είμαι δίκαιος μαζί σας, στην προσπάθειά σας να στήσετε ένα αυστηρά ελεγχόμενο, κεντρικά ελεγχόμενο και βαθιά κομματικό κράτος, είχατε κάνει μια σοβαρή προετοιμασία, τόσο προετοιμασία που οι πρώτες νομοθετικές σας παρεμβάσεις είναι νομοθετικές παρεμβάσεις που συγκεντρώνουν υπερεξουσίες, που μετατρέπουν τον Πρωθυπουργικό Γραφείο σε «Λεβιάθαν» με στρατιές μετακλητών, που τοποθετούν κομματικούς επιτετραμμένους στα Υπουργεία, καταργώντας την επιλογή Γραμματέων στα Υπουργεία μέσω ΑΣΕΠ, που υποβαθμίζουν ελεγκτικά σώματα και καταργούν πλήρως τον θεσμό του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης που λειτουργούσε απρόσκοπτα με τους δημόσιους επιθεωρητές επί πάρα πολλά χρόνια. Είναι νομοθετικές παρεμβάσεις που παρεμβαίνουν ευθέως και απροκάλυπτα στην Ανεξάρτητη Αρχή Ανταγωνισμού και μάλιστα την ώρα που πολύ σοβαρές υποθέσεις παράνομων καρτέλ βρίσκονται στο πεδίο της διερεύνησής της. Οι πρώτες σας νομοθετικές παρεμβάσεις, λοιπόν, πράγματι είναι τόσο καλά προετοιμασμένες που θα τις ζήτησε ακόμη και η κυβέρνηση του Βίκτορ Όρμπαν στην Ουγγαρία, μπορεί και η κυβέρνηση Μπολσονάρο στη Βραζιλία, αν λάβουμε υπ' όψιν μας τους υμνητές της χούντας, της δικτατορίας που έχετε συμπεριλάβει, που έχετε διορίσει σε κυβερνητικές θέσεις.

Ας θυμηθούμε, λοιπόν, τι έχετε κάνει σε λίγες μόνο μέρες. Διορίσατε ως επικεφαλής της ΕΥΠ έναν κύριο που δεν τον γνωρίζει κανείς. Δεν έχει κανένα βιογραφικό. Το κρύβετε τόσο καιρό το βιογραφικό. Ελπίζω να το δώσετε στη δημοσιότητα. Κάποια στιγμή φαντάζομαι ότι θα το δώσετε. Δεν ξέρω αν έχει ή δεν έχει πτυχίο ΑΕΙ. Τώρα με ενημέρωσαν ότι πριν από λίγο δώσατε στη δημοσιότητα το βιογραφικό του. Δύο εβδομάδες χωρίς να έχει βιογραφικό. Δεν τον ξέρω τον άνθρωπο και δεν θέλω να τοποθετηθώ για έναν άνθρωπο που δεν γνωρίζω, ειλικρινά το λέω. Ωστόσο, αυτό που μου κάνει πολύ μεγάλη εντύπωση είναι ότι συνήθως σ' αυτές τις θέσεις, τις ευαίσθητες θεσμικές θέσεις, τοποθετούνται πρόσωπα γνωστά στην κοινωνία, για να έχουν ένα θεσμικό κύρος. Εσείς τοποθετείτε έναν άνθρωπο του οποίου η περγαμηνή είναι ότι υπήρξε σε εταιρεία σκειούριτι. Η ΕΥΠ, όμως, δεν είναι «Group 4». Η ΕΥΠ δεν είναι ιδιωτική εταιρεία σκειούριτι. Ο νόμος, λοιπόν, λέει ρητά ότι πρέπει να έχει πτυχίο ΑΕΙ. Θα το δούμε αυτό. Ο νόμος λέει ρητά ότι μέχρι δύο υποδιοικητές μπορούν να μπουν στην ΕΥΠ. Εσείς ορίσατε τρεις.

Επί των ημερών του ΣΥΡΙΖΑ, όσο εγώ ήμουν Πρωθυπουργός, είχα δώσει εντολή στον κ. Ρουμπάτη να ενημερώνει διεξοδικά για τα μεγάλα, τα κρίσιμα ζητήματα του Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τότε, το οποίο παραδόχθηκε και ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης όταν συνάντησε για να ευχαριστήσει τον κ. Ρουμπάτη την προηγούμενη εβδομάδα στο Μαξίμου. Τεσσεράμισι χρόνια δεν υπήρξε, όχι υποψία, αλλά ούτε ίχνος αντιθεσμικής συμπεριφοράς από την πλευρά μας σε έναν τόσο ευαίσθητο τομέα. Ελπίζω αυτό να συνεχιστεί. Τα πρώτα δείγματα γραφής, όμως, δεν είναι ενθαρρυντικά. Εν τοιαύτη περιπτώσει, οι νόμοι είναι για να τηρούνται και όχι αν οι επιδιώξεις μας είναι σε αντίθεση με τους νόμους, τόσο το χειρότερο για τους νόμους.

Τοποθετήσατε Γενικό Γραμματέα Τουρισμού τον κ. Λούλη, ο οποίος έγραψε βιβλίο, προσέξετε, όχι μετά τη Μεταπολίτευση, όχι τη δεκαετία του '80, αλλά το 2015 για να υμνήσει τη δικτατορία των συνταγματαρχών. Αντί να αποπέμψετε από την Κυβέρνηση, όταν ανεδείχθη το ζήτημα, τον υμνητή της χούντας, οδηγήσατε σε παραίτηση τον Πρόεδρο του ΕΟΤ. Ο Αρχηγός σας δεν μας έλεγε ότι ήταν ο νεότερος πολιτικός κρατούμενος; Γιατί δεν ενοχλείται σήμερα από τον υμνητή της χούντας; Τώρα, επαναλαμβάνω, όχι τότε. Τότε ήταν και ο κ. Βορίδης και άλλα στελέχη σας. Τώρα! Αλλά βέβαια καταλαβαίνουμε όλοι μας το γιατί, διότι δεν αποπέμπεται έτσι εύκολα ο ταμίας του Ιδρύματος Μητσotάκης. Αυτή είναι η αλήθεια.

Τοποθετήσατε έναν άνθρωπο της αγοράς, με τη μικρή λεπτομέρεια ότι είναι άνθρωπος της «LAMDA DEVELOPMENT», σε θέση Υφυπουργού, να διαχειριστεί την υπόθεση του Ελληνικού. Έγινε μεγάλη φασαρία. Μας είπατε: «Κακώς κάνετε φασαρία. Είναι τεχνokrάτης ο άνθρωπος. Μην ανησυχείτε. Θα είναι ακριβοδίκαιος». Και «πριν αλέκτωρ λαλήσει...», εσείς φέρατε τροπολογία, κατ' εντολήν προφανώς της εταιρείας, για αλλαγή των όρων δόμησης στο Ελληνικό. Αυτά δεν γίνονται ούτε σε χώρες της Υποσαχάριας Αφρικής.

Νομίζετε ότι τόσα χρόνια εμείς δεν δεχόμασταν πιέσεις από την εν λόγω εταιρεία να νομοθετήσουμε; Αλλά εμείς ξεμπλοκάραμε όλο το project του Ελληνικού. Βρήκαμε ένα οικοπέδο μόνο και μια σύμβαση. Δεν είχε ούτε δασικούς χάρτες ούτε οριοθέτηση αιγιαλού ούτε πρόβλεψη για τα αρχαία. Τίποτα δεν είχε.

Βγάλαμε το προεδρικό διάταγμα. Προχωρήσαμε το project, αλλά το προχωρήσαμε με σεβασμό στο δημόσιο συμφέρον και στο περιβάλλον. Τώρα εσείς τι ακριβώς κάνετε; Πού θα τους βάλετε τους ουρανοξύστες; Μέσα στη θάλασσα, πάνω στο κύμα; Τι ακριβώς θέλει η εταιρεία και πόσα περισσότερα είστε διατεθειμένοι εσείς να κάνετε για να τη διευκολύνετε; Αλλά, εν πάση περιπτώσει, εγώ γι' αυτό το θέμα θέλω να πω κάτι: Όσα χατίρια και να κάνετε στον επενδυτή, αν δεν έχει λεφτά να επενδύσει, επένδυση δεν θα υπάρξει στο Ελληνικό. Σας το λέω να το γνωρίζετε αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Σας το λέω να το γνωρίζετε, διότι είχατε βγει προεκλογικά και είπατε ότι την πρώτη εβδομάδα θα ξεκινήσουν οι μπουλντόζες, θα ξεκινήσουν οι εργασίες. Εγώ μπουλντόζες δεν είδα, ούτε κανείς μας είδε. Και καλά την πρώτη εβδομάδα και καλά τον πρώτο

μήνα και καλά το πρώτο τρίμηνο, αλλά να δούμε πότε θα ξεκινήσουν οι εργασίες. Οι μόνες εργασίες που έχουν ξεκινήσει είναι οι χαριστικές τροπολογίες και όχι όλα τα άλλα, ότι δήθεν εμείς φταίγαμε που δεν προχωρούσε η επένδυση. Εμείς φταίγαμε που δεν προχωρούσαν χατίρια, αλλά η επένδυση προχώρησε χάρη σε εμάς εκεί που προχώρησε. Όλα τα άλλα ήταν ψέματα και παραπληροφόρηση, που άλλωστε είναι το φόρτε σας.

Για να δούμε σε αυτές τις λίγες μέρες τι έχετε σκαρώσει: ότι ο δολοφόνος του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου αποφυλακίστηκε λόγω του ποινικού κώδικα και είχε το θράσος αυτό να το πει ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος, δεν το είπε κάποια από τις γνωστές εφημερίδες, τα site που σας στηρίζουν. Ότι ο κ. Φλώρος -το «κύριο» ίσως να είναι υπερβολή στην τοποθέτηση αυτή- συνεργάτης του νέου διευθυντή του Μεγάρου Μαξίμου, του κ. Δημητριάδη, επίσης αποφυλακίστηκε λόγω του ποινικού κώδικα.

Δεύτερο ψέμα ότι δήθεν μειώνετε τους μετακλητούς. Τους μειώνετε, τους κάνετε από τέσσερις, οκτώ. Είναι μια σοβαρή μείωση αυτή για τους μετακλητούς!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τι κουνάτε το κεφάλι σας, κύριε Υπουργέ; Μην κουνάτε το κεφάλι σας. Θέλουμε μια απάντηση. Τους μειώνετε τους μετακλητούς;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Θα την έχετε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Επίσης, ότι εσείς δήθεν μέσα σε δέκα μέρες διασφαλίσατε πρόσβαση σε εκατόν πενήντα πέντε χιλιάδες παιδιά στους παιδικούς σταθμούς. Η απόφαση υπήρχε ήδη από την προηγούμενη κυβέρνηση και είχε δεσμευτεί το ποσό των 270 εκατομμυρίων στις 30 Μαΐου του 2019.

Επίσης, επιώθηκε ότι κόψατε δήθεν την απόδοση συντάξεων 24.000 ευρώ. Δεν είναι εδώ ο κ. Βρούτσης, αλλά προκαλώ να έρθει σε αυτό το βήμα εδώ στη Βουλή υπεύθυνα και να πει ένα όνομα, ποιος πήρε σύνταξη 24.000 ευρώ επί των ημερών μας, ένα όνομα να πει, ένα όνομα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Διότι το ψέμα και η συκοφαντία έχει κοντά ποδάρια, όπως το άλλο ψέμα ότι δήθεν οι εκκρεμείς συντάξεις είναι τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες, ενώ με βάση τα επίσημα στοιχεία στις 31 Ιουνίου του 2019 όλες μαζί οι εκκρεμότητες για κύριες, επικουρικές και εφάπαξ μαζί δεν ξεπερνούσαν τις εκατόν επτά χιλιάδες.

Ψέματα, λοιπόν, fake news, παραπληροφόρηση, διαστρέβλωση και έφοδος στο κράτος και τους θεσμούς. Αυτό είναι το σχέδιό σας. Σας θυμίζει κάτι αυτό το σχέδιο, κυρίως σε ό,τι έχει να κάνει με το πρώτο σκέλος της παραπληροφόρησης, της διαστρέβλωσης, των ψεμάτων;

Εμάς μας θυμίζει καταστάσεις που βλέπουμε να συμβαίνουν και σε άλλες χώρες και της Ευρώπης και του πλανήτη. Δεν είναι πρωτοφανή αυτά τα πράγματα. Ίσως για την Ελλάδα να είναι πρωτοφανή. Ίσως πρωτοφανές να είναι το γεγονός ότι ένα τόσο μεγάλο πλέγμα θεσμικών συστημικών μέσων ενημέρωσης προβάλλει διαρκώς αυτές τις διαστρεβλώσεις και δεν υπάρχει αντίλογος.

Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά. Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα ακόμα και από την ονομασία του συνιστά μία θεσμική λαθροχειρία. Βαφτίζετε νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος ένα νομοσχέδιο που βάλλει ευθέως ενάντια στον δημοκρατικό έλεγχο και στη διάκριση των εξουσιών. Να το πω πιο απλά. Μια προεδρευόμενη κοινοβουλευτική δημοκρατία έχει τεράστια διαφορά από ένα προεδρικό σύστημα. Σήμερα, λοιπόν, έρχεστε και παίζετε με αυτά τα θεσμικά όρια. Και ξέρετε, αυτά τα όρια είναι εκεί για να γίνονται σεβαστά από κάθε πολιτική παράταξη, όχι για να γίνονται «λάστιχο» κάθε φορά ανάλογα με τον πολιτικό συσχετισμό και τον πολιτικό σχεδιασμό του καθενός.

Τι εισηγείστε, λοιπόν, σήμερα; Προεδρία της Κυβέρνησης με έξι Γενικούς Γραμματείς, τετρακόσιους σαράντα υπαλλήλους που αν δεν κάνω λάθος σήμερα μάθαμε ότι είναι περισσότεροι - πεντακόσιοι τριάντα, αν δεν κάνω λάθος, υπάλληλοι- εκατό μετακλητούς, απευθείας έλεγχος από τον Πρωθυπουργό της ΕΡΤ, του Αθηναϊκού Πρακτορείου, της ΕΥΠ, της Αρχής Διαφάνειας, ορισμός αρμοδιοτήτων και ευθεία αναφορά στον Πρωθυπουργό

Υφυπουργών, Γενικών και Ειδικών Γραμματέων της Κυβέρνησης.

Κοιτάτε. Δεν μπορώ να γνωρίζω τι ακριβώς φοβάται ο κ. Μητοστόκης και προχωρά σε αυτές οι αλλαγές. Φαντάζομαι ότι δεν εμπιστεύεται τόσο πολύ τους ίδιους τους Υπουργούς του, ενδεχομένως και το ίδιο το κόμμα του.

Όμως, κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω -μιας και είστε εντός της Αιθούσης και χαίρω εκτίμησης προς το πρόσωπό σας- πως παρά το γεγονός ότι εισηγείστε στο νομοσχέδιο την καλή νομοθέτηση, κι εσείς ο ίδιος την πρώτη νομοθέτηση την καταστρατηγίσατε. Τη διαβούλευση την ξεκινήσατε, αφού είχε κατατεθεί ο νόμος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ταυτοχρόνως.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Λίγο μετά.

Εν πάση περιπτώσει, αυτό που θέλω να σας πω είναι ότι αυτού του είδους οι παρεμβάσεις, από τη Μεταπολίτευση και μετά τουλάχιστον, δεν έχουν ξαναγίνει στη χώρα.

Θέλετε, βέβαια, να το προβάλετε αυτό το σκληρά συγκεντρωτικό μοντέλο ως μια μεταρρύθμιση στα πρότυπα του πολιτικού συστήματος των Ηνωμένων Πολιτειών. Όμως εκεί, εσείς καλύτερα από μένα θα ξέρετε, μιας και είστε και επιστήμονας, ότι υπάρχουν τα λεγόμενα checks and balances, δηλαδή οι θεσμικές διασφαλίσεις που δεν επιτρέπουν στον Πρόεδρο να γίνει ασύδοτος και να δρα υπεράνω κάθε ελέγχου.

Εσείς εδώ θέλετε τις υπερεξουσίες εις βάρος του δημοκρατικού ελέγχου, εις βάρος τελικά της ίδιας της Βουλής, να τις θεσμοθετήσετε χωρίς καμμία διαδικασία ελέγχου. Δημιουργείτε ένα κράτος με Υπουργούς -επιτρέψτε μου την έκφραση- ανδρείκελα, χωρίς δυνατότητα να ελέγχουν το Υπουργείο τους, κομματικά στελέχη στα οποία βεβαίως μοιράσατε τα λάφυρα της νίκης -αλλά τη δουλειά θα τη βγάσουν οι υφιστάμενοί τους- Υφυπουργούς -τεχνοκράτες μεν σ' αυτή τη φάση- και Γενικούς Γραμματείς, οι οποίοι θα αναφέρονται απευθείας στον Πρωθυπουργό και η Βουλή σε ρόλο διακοσμητικό. Για να είμαστε ειλικρινείς ήταν και στην προηγούμενη θητεία της κυβέρνησης Σαμαρά. Εκεί κι αν ήταν διακοσμητικός ο ρόλος της Βουλής.

Το αστέιο όμως σ' αυτή την υπόθεση είναι ότι όλα αυτά επιχειρείτε να τα προωθήσετε και με το περιτύλιγμα του φιλελευθερισμού.

Πάνω στην ώρα ήρθε ο κ. Γεωργιάδης. Καλωσορίσατε στην Αίθουσα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Καλώς σας βρήκα.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Είχα αρχίσει να αισθάνομαι μοναξιά χωρίς την παρουσία σας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Επιχειρείτε, λοιπόν, να τα παρουσιάσετε όλα αυτά με το περιτύλιγμα του φιλελευθερισμού -και γι' αυτό λέω πάνω στην ώρα- ενώ έχετε μαζέψει στην Κυβέρνησή σας όλα τα πρωτοκλασάτα στελέχη του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Τι φιλελευθερισμός είναι αυτός;

Υπουργοί σας κατηγορούν ως ψυχικά νοσούντες αγωνιστές του αντιδικτατορικού αγώνα. Έχετε ανασύρει κάθε αναχρονιστική αντίληψη για τον ρόλο της γυναίκας, της οικογένειας, της Εκκλησίας, της τάξης και της ασφάλειας. Φέρνετε νόμους επαναθεμελίωσης του πιο σκληρού, στενά κομματικού και συγκεντρωτικού κράτους και από πάνω μας παριστάνετε και τους φιλελεύθερους.

Το πιο ενδιαφέρον, όμως, είναι ότι, ακόμα κι έτσι, αυτό που συζητάμε σήμερα δεν πρόκειται να πετύχει ούτε τον σκοπό για τον οποίο συντάχθηκε. Αντιθέτως, μόνο πρόσθετα γραφειοκρατικά και δημοσιονομικά βάρη θα φέρει.

Για τα γραφειοκρατικά θα σας αφήσω να το διαπιστώσετε μόνοι σας μόλις παρέλθουν λίγοι μήνες. Για τα δημοσιονομικά όμως θα πω πως σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους μόνο από τη σύσταση και λειτουργία της Προεδρίας της Κυβέρνησης προκύπτει ετήσια επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού ύψους τουλάχιστον 2.271.000 ευρώ.

Όταν ήμουν εγώ Πρωθυπουργός, στη Γενική Γραμματεία

Πρωθυπουργού προβλεπόταν η λειτουργία δέκα γραφείων. Αλλά κάθε μέρα τα γνωστά «παπαγαλάκια» μιλούσαν για υπερβολικό αριθμό μετακλητών, για υπερβολικές δαπάνες κ.λπ.. Με το εν λόγω νομοσχέδιο μόνο στη Γενική Γραμματεία Πρωθυπουργού προβλέπεται η λειτουργία έντεκα γραφείων, μιας Γενικής Διεύθυνσης, τριών Διευθύνσεων και ενός Τμήματος. Αυτομάτως, δηλαδή, έχουμε αύξηση των θέσεων ευθύνης και των αντίστοιχων επιδομάτων πάνω από 50%.

Τα δέκα γραφεία που είχα εγώ στη Γενική Γραμματεία Πρωθυπουργού τότε ήταν πάρα πολλά και για την κριτική που έκανε η αντιπολίτευση τότε και η μεγαλύτερη μερίδα των μέσων ενημέρωσης. Τώρα οι δεκαέξι μονάδες μόνο στη Γενική Γραμματεία Πρωθυπουργού είναι μια χαρά. Δεν τρέχει τίποτα.

Η υπερδομή με τα πεντακόσια τριάντα άτομα, εκ των οποίων οι εκατό είναι μετακλητοί -οι οποίοι μάλιστα θα λαμβάνουν αυξημένες αποδοχές- τώρα είναι μια χαρά! Οι έξι Γενικές Γραμματείες που θα λειτουργούν στην Προεδρία της Κυβέρνησης συν τις υπόλοιπες δομές που προανέφερα, τώρα εντάσσονται στο πλαίσιο της χρηστής διακυβέρνησης. Όταν συστήναμε κάποιες απολύτως αναγκαίες Ειδικές Γραμματείες για να στηρίξουμε κρίσιμους τομείς του κοινωνικού κράτους, μας κατηγορούσαν για μεγάλες σπατάλες. Τώρα που συστήνεται ολόκληρη Ειδική Γραμματεία μόνο και μόνο για να διαχειρίζεται ένα πληροφοριακό σύστημα, που υποτίθεται ότι θα παρακολουθεί το κυβερνητικό σας έργο, όλα είναι καλώς καμωμένα!

Γιατί τα λέω αυτά; Τα λέω αυτά για να φανεί η υποκρισία του πολιτικού λόγου, αλλά και των μέσων ενημέρωσης ή καλύτερα μέσων παραπληροφόρησης στη χώρα μας.

Βεβαίως, όμως, όταν την προηγούμενη εβδομάδα ο Παύλος Πολάκης παρουσίασε αναλυτικά απ' αυτό εδώ το Βήμα τον κατάλογο με τα είκοσι ένα σκάνδαλα του ΚΕΕΛΠΝΟ, το πώς έφευγε το δημόσιο χρήμα για να γίνεται pay roll σε δημοσιογράφους, σε εκδότες, σε συγκεκριμένα μέσα ενημέρωσης, είδα μεγάλη αμηχανία στο ακροατήριο και τσιμουδιά σε όλα τα δελτία των ειδήσεων. Δεν είδα να το προβάλουν. Ακόμη και στην ΕΡΤ προβλήθηκε στο δελτίο των 15.00' και στις 21.00' -έπειν σύρμα φαίνεται- το μόνο που παίχτηκε ήταν οι μαντινάδες του Πολάκη. Αυτό ήταν το πιο κρίσιμο στοιχείο!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Εσείς ειδικά που έχετε διδακτορικό στην παραπληροφόρηση από τη φυλλάδα αυτή που καθημερινά παραπληροφορεί τον ελληνικό λαό, δεν πρέπει να μιλάτε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Διότι και η εφημερίδα στην οποία εργαζόσασταν μέχρι πρότινος...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ τουλάχιστον εργαζόμουν, κύριε Πρόεδρε!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Μη με διακόπτετε. Ποιος δεν εργαζόταν, κύριε Μαρκόπουλε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ψάξτε στα στελέχη σας!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Είχατε κάνει από την εφημερίδα, στην οποία εργαζόσασταν, κεντρικό θέμα τους μετακλητούς στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Σήμερα που τους διπλασιάζετε αυτούς τους μετακλητούς, προχθές που ο Πολάκης ήρθε σε αυτό εδώ το Βήμα και ανέδειξε είκοσι ένα σκάνδαλα στον χώρο της υγείας, το μόνο με το οποίο ασχοληθήκατε ήταν ότι στο καφενείο της Βουλής κάπνιζαν και είχαν τσιγάρα στα τασάκια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το εγκρίνετε αυτό;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Δεν θα κάνω διάλογο μαζί σας!

Όμως, ο ελληνικός λαός θα βγάλει τα συμπεράσματά του πολύ γρήγορα. Και ξέρετε κάτι; Μην αισθάνεστε ότι είστε πανίσχυροι επειδή κατά έναν πρωτοφανή τρόπο για τα σύγχρονα μεταπολιτευτικά δεδομένα δεν υπάρχει αντίλογος σήμερα στα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης, αλλά υπάρχει μονόλογος. Και αυτή ήταν και η βασική αιτία για την οποία βρίσκεστε σήμερα στα κυβερνητικά έδρανα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Όμως, μην αισθάνεστε πανίσχυροι γι' αυτό, γιατί δεν ζούμε στην εποχή που υμνεί ο Γενικός Γραμματέας του Τουρισμού. Ζούμε στην εποχή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης και του internet. Δεν ζούμε στην εποχή της ΥΕΝΕΔ, ακόμα και όταν ταυτίζεται στην ίδια συχνότητα της υμνολογίας για το κυβερνητικό έργο και η δημόσια και η ιδιωτική σφαίρα των μέσων ενημέρωσης. Σήμερα ζούμε στην εποχή της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης, στην εποχή που τίποτα δεν μπορεί να κρυφτεί.

Και όσο και αν προσπαθείτε να παραποιείτε την πραγματικότητα, να το ξέρετε ότι η πραγματικότητα είναι πεισμάτара και ότι η πραγματικότητα εκδικείται. Το ψέμα, η παραπληροφόρηση, τα fake news έχουν κοντά ποδάρια! Θυμηθείτε το αυτό, ότι κάποια στιγμή θα σας γυρίσει μπουμερανγκ όλο αυτό το οργουελικό τοπίο που έχει στηθεί στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Κλείνω την παρένθεση. Πάμε παρακάτω.

Θεσπίζετε, λοιπόν, τον θεσμό του Υπηρεσιακού Γενικού Γραμματέα, δήθεν σε μια προσπάθεια αποκομματικοποίησης της διοίκησης. Στην πραγματικότητα επιχειρείτε να αποπροσανατολίσετε την κοινή γνώμη, σε σχέση με την απαραίτητη κατάργηση των εμβληματικών διατάξεων του ν.4369/2016 περί αποκομματικοποίησης της διοίκησης. Γιατί το λέμε αυτό; Διότι οι αρμοδιότητες του Υπηρεσιακού Γενικού Γραμματέα περιορίζονται αποκλειστικά στα αμιγώς διοικητικά και οικονομικά θέματα του κάθε Υπουργείου.

Με άλλα λόγια, ο Υπηρεσιακός Γενικός Γραμματέας θα έχει τις ίδιες αρμοδιότητες με αυτές του σημερινού Γενικού Διευθυντή Διοικητικού Οικονομικού. Η επιλογή σας εδώ είναι ξεκάθαρη. Αντί για αξιοκρατική στελέχωση των επιτελικών θέσεων του δημοσίου από το Εθνικό Μητρώο Επιτελικών Στελεχών, εσείς επιλέγετε την άλωση του κρατικού μηχανισμού με στελέχη από το μητρώο κομματικών στελεχών της Νέας Δημοκρατίας.

Επίσης, επιχειρείτε να ρυθμίσετε τα θέματα που αφορούν τα ιδιαίτερα γραφεία, όπως ονομάζετε τα υπάρχοντα πολιτικά γραφεία των μελών της Κυβέρνησης, Υφυπουργών, Γενικών και Ειδικών Γραμματέων. Όμως, οι συγκεκριμένες διατάξεις -θυμηθείτε το!- θα είναι το πολιτικό σας βατερλό. Επί τεσσαεράμις χρόνια λαϊκίζατε ασύστολα για το θέμα των μετακλητών και ας ήμασταν εμείς αυτοί που προχωρήσαμε σε περιορισμό του συνολικού αριθμού των μετακλητών και ας ήμασταν εμείς αυτοί που προχωρήσαμε σε μείωση και εξορθολογισμό των αποδοχών τους μέσω της ένταξής τους στο ενιαίο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων.

Έρχεστε, λοιπόν, σήμερα και τι κάνετε; Με το καλημέρα συστήνετε επτακόσιες θέσεις μετακλητών και μάλιστα με αυξημένες αποδοχές. Συγκεκριμένα, με βάση τις σημερινές προβλέψεις του μισθολογίου, μόνο οι ειδικοί επιστημονικοί σύμβουλοι και συνεργάτες κατατάσσονταν μέχρι σήμερα σε προχωρημένα μισθολογικά κλιμάκια. Με τις προτεινόμενες διατάξεις πλέον όλοι οι μετακλητοί, συνεργάτες των Υπουργών θα τυγχάνουν ειδικών μισθολογικών προνομίων και μάλιστα χωρίς να απαιτείται γι' αυτούς ούτε καν πτυχίο ΑΕΙ. Καταργείτε τη σχετική απαίτηση, ώστε το απολυτήριο λυκείου να επαρκεί για την κάλυψη όλων των θέσεων των συνεργατών ενός Υπουργού.

Τόση αριστεία έχετε μαζέψει εκεί στη Νέα Δημοκρατία, κύριε Υπουργέ; Τόσους άριστους μαζεμένους έχετε να βολέψετε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έρχομαι τώρα στο μείζον θέμα αυτού του νομοσχεδίου, τη σύσταση της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας, όπου επιχειρείται η συνέχιση όλων των ελεγκτικών σωματίων της διοίκησης υπό τη σκέπη μιας ανεξάρτητης αρχής -υποτίθεται- αυξημένου κύρους.

Ως εδώ θα μπορούσε κάποιος καλοπροαίρετος να δεχθεί -και είμαστε καλοπροαίρετοι- ότι υπάρχει η πολιτική και η διοικητική λογική, υπό την έννοια ότι ιδρύεται μια αρχή που θα είναι υπεύθυνη για τον συνολικό σχεδιασμό και την καταπολέμηση της διαφθοράς. Μάλιστα.

Όμως, ας δούμε τις λεπτομέρειες. Ενώ με τις πάγιες διατάξεις προβλέπεται μια στοιχειώδης διαδικασία για την κάλυψη της θέσης του διοικητή της αρχής, για τις λοιπές θέσεις των μελών της διοίκησης, καθώς και για τις θέσεις των προϊσταμένων των οργανικών μονάδων της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας οι μεταβατι-

κές διατάξεις αποτελούν μνημείο αδιαφάνειας. Ο διοικητής που θα διοριστεί με απόφαση του Πρωθυπουργού, χωρίς ανοιχτή και αντικειμενική διαδικασία, θα διορίσει τους προϊστάμενους της αρεσκείας του, αφού προηγουμένως θα έχουν καθαιρεθεί οι νομίμως υπηρετούντες προϊστάμενοι των φορέων που συνενώνονται. Δηλαδή, για να το καταλάβουμε όλοι αυτό, ό,τι δεν μπορεί να ελέγξει ο κ. Μητσotάκης το καταργεί και το επανασυστήνει, προκειμένου να τοποθετήσει κομματικούς εγκάθετους και φίλους.

Με δυο λόγια, καθόλου δεν ενδιαφέρεστε για τη δημιουργία μιας ανεξάρτητης και αποτελεσματικής αρχής. Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι να ελέγξετε τη δημόσια διοίκηση και ό,τι δεν μπορείτε να ελέγξετε είτε το καταργείτε είτε παρεμβαίνετε αντι-θεσμικά και αντισυνταγματικά ώστε, εν τέλει, να το ελέγξετε.

Γι' αυτό τον λόγο και καταργείτε τον θεσμό του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, γι' αυτό και προβλέπετε των ασφυκτικό έλεγχο του νέου φορέα και τον ενταφιασμό, προφανώς, όλων των εκκρεμών υποθέσεων που αφορούν τη δημόσια σφαίρα.

Τι σας ενόχλησε άραγε τα τελευταία χρόνια από τον θεσμό του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης; Σας ενόχλησε που ερευνήσε εξονυχιστικά την υπόθεση του ΚΕΕΛΠΝΟ; Σας ενόχλησε που ερευνήσε εξονυχιστικά την υπόθεση της «NOVAR-TIS»; Τι από όλα αυτά;

Τα ίδια και πολύ χειρότερα κάνετε και στο θέμα της Επιτροπής Ανταγωνισμού, με μια ξεκάθαρα φωτογραφική διάταξη, αμφίβολης συνταγματικότητας, που χωρίς αμφιβολία αντίκειται στο Ενωσιακό Δίκαιο -και θα το διαπιστώσετε σύντομα- και προφανώς κατά παράβαση κάθε εννοίας πολιτικής δεοντολογίας. Επιχειρείτε την καθάρηση της διοίκησης της αρχής μέσω αναδρομικής θέσπισης κωλυμάτων διορισμού.

Γιατί δεν το λέτε καθαρά; Σας ενοχλεί που η Επιτροπή Ανταγωνισμού ελέγχει σοβαρές υποθέσεις, μεταξύ των οποίων και το καρτέλ στον χώρο της διανομής του Τύπου. Αυτό σας ενοχλεί, γιατί δεν το λέτε καθαρά;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Γιατί δεν λέτε καθαρά ότι έχετε σχεδιασμό να ευνοήσετε συγκεκριμένα συμφέροντα μονοπωλιακά που έχουν δημιουργήσει συνθήκες μονοπωλίου στον χώρο του Τύπου και σας έπιασε τώρα δήθεν ο πόνος για το αν η σημερινή πρόεδρος είναι πολιτικά ουδέτερη, γιατί είχε διατελέσει νομική σύμβουλος του Πρωθυπουργού, ενώ την ίδια στιγμή γιατί δεν λέτε το ίδιο για τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας; Αλήθεια, δεν είναι σημαντικός θεσμός η Τράπεζα της Ελλάδας; Δεν είναι; Η ανεξάρτητη αρχή είναι, η Τράπεζα της Ελλάδας δεν είναι; Εκεί ο διοικητής, που εσείς διορίσατε -και φυσικά εμείς με θεσμική συμπεριφορά δεν φέραμε καμμία αντίρρηση σε όλα αυτά τα χρόνια- τι είναι; Πολιτικά ανεξάρτητος, ακομμάτιστος ο Υπουργός Οικονομικών του κ. Σαμαρά; Γιατί δεν λέτε το ίδιο για μια άλλη ανεξάρτητη αρχή, τον Συνήγορο του Καταναλωτή, που τη διοικεί ο πρώην Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Ζαγορίτης;

Γελάτε. Μα είναι για γέλια και για κλάματα αυτά που κάνετε, πρωτοφανή για μια ευνομούμενη δημοκρατία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Όμως, όταν ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης ήταν ο κ. Ρακιτζής, ήταν -λέγατε τότε- τόσο ευαίσθητη η λειτουργία του θεσμού, ώστε να μην επιτρέπεται ούτε καν η αλλαγή του όταν τελείωνε η θητεία του. Είχε λήξει για πέντε χρόνια η θητεία του και την ανανεώσατε διαρκώς. Τώρα που είναι επικεφαλής η κ. Παπασιπούρου, μπορείτε αγνοώντας εν εξελίξει έρευνες και διαδικασίες να κατεδαφίζετε τον θεσμό του Γενικού Επιθεωρητή.

Όταν επικεφαλής της Επιτροπής Ανταγωνισμού ήταν ο κ. Κυριτσάκης -και αυτού είχε λήξει η θητεία του και ανανεωνόταν διαρκώς πάλι για μια πενταετία- οποιαδήποτε νομοθετική παρέμβαση που αφορούσε στα ασυμβίβαστα των μελών -διότι μέλη της επιτροπής ήταν συγγενείς Βουλευτών και σήμερα Υπουργού της Νέας Δημοκρατίας κ. Κεραμέως- σήκωνε μεγάλη θύελλα αντιδράσεων από πλευρά σας ως αντισυνταγματική και ανεπίτρεπτη παρέμβαση. Και, βεβαίως, όποια θεσμική παρέμβαση έγινε, δεν αφορούσε την τρέχουσα θητεία.

Τώρα, που δεν είναι της αρεσκείας σας επικεφαλής, οι αναδρομικές ρυθμίσεις για τα ασυμβίβαστα, με στόχο την καθάρηση της νόμιμης διοίκησης, είναι συνταγματικά και ηθικά ανεκτές. Αυτό που κάνετε είναι υποκρισία. Δεν έχετε ίχνος θεσμικότητας, ίχνος σεβασμού απέναντι στους θεσμούς και αυτή τη συμπεριφορά θα τη βρείτε μπροστά σας.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, γιατί μακρηγόρησα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Με προλάβετε!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Δυο λεπτά θέλω το πολύ, έχω την αίσθηση του χρόνου.

Κλείνω, λοιπόν, πολύ επιγραμματικά, καταθέτοντας -συνθηματικά, θα έλεγα- τη δική μας πρόταση, μια ολοκληρωμένη πρόταση, προοδευτική πρόταση για τη δημόσια διοίκηση. Ένα μεγάλο μήνυμα αυτής καταφέραμε και το υλοποιήσαμε σε αντίθετες συνθήκες, αλλά υπάρχει πολύ μεγάλο πεδίο μπροστά.

Επιγραμματικά, λοιπόν, σας αναφέρω: Ενιαίο σύστημα κινητικότητας. Δημιουργία ψηφιακών οργανογραμμάτων και περιγραμμάτων θέσεων εργασίας. Αξιοκρατικές επιλογές Γενικών Διευθυντών και Διευθυντών, που μετά από δεκαετίες για πρώτη φορά έγινε επί των ημερών μας. Ηλεκτρονική αξιολόγηση. Επαυτοφορά του κανόνα «μία αποχώρηση - μία πρόσληψη», από το «μία πρόσληψη για πέντε αποχωρήσεις» που ήταν μέχρι πρότινος. Προγραμματισμός προσλήψεων για την κάλυψη των πραγματικών αναγκών.

Αυτό είναι το δικό μας έργο, το έργο της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ στη δημόσια διοίκηση.

Και, βέβαια, σεβαστήκαμε και εμβαθύνσαμε περισσότερο σε σημαντικές μεταρρυθμιστικές προσπάθειες προηγούμενων κυβερνήσεων, όπως ο νόμος για την ενδυνάμωση του ΑΣΕΠ. Διότι πιστεύουμε ότι το κράτος πρέπει να έχει συνέχεια, διότι πιστεύουμε στις θετικές μεταρρυθμιστικές τομές. Και σε αυτό το πλαίσιο, σας διαβεβαιώνω, κύριε Υπουργέ, δεν θα είχαμε καμμία αντίρρηση να στηρίζουμε τυχόν σοβαρές μεταρρυθμιστικές προσπάθειες που θα επεδίωκε η σημερινή Κυβέρνηση στη δημόσια διοίκηση.

Δυστυχώς, όμως, το παρθενικό σας νομοσχέδιο δεν μας αφήνει κανένα περιθώριο αισιοδοξίας. Η πρόθεσή σας, απ' ό,τι φαίνεται, είναι να επανασυστήσετε, να ξαναστήσετε ένα βαθύ και ανεξέλεγκτο κομματικό κράτος. Και ακόμα πιο εμφανής είναι η πρόθεσή του κ. Μητσotάκη να κυβερνήσει τη χώρα με τον γνώριμο αυταρχισμό της Δεξιάς και, βεβαίως, με την παραπληροφόρηση των χορηγών του.

Η Ελλάδα, όμως...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ποιας Δεξιάς;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Της Δεξιάς. Δεν ανήκετε στη Δεξιά; Είστε προοδευτικοί τώρα; Είστε φιλελεύθεροι; Τι ακριβώς είστε; Αυτά τα οποία πράττετε, όμως, μας γυρίζουν σε παλιές εποχές. Στο κράτος μιας Δεξιάς που θέλουν και οι σημερινοί δεξιοί να ξεχάσουν. Γι' αυτό, λοιπόν, σας λέμε ότι η Ελλάδα δεν χρειάζεται ένα βαθύ κομματικό κράτος.

Η Ελλάδα χρειάζεται μια σύγχρονη, μια αξιοκρατική, μια αποτελεσματική δημόσια διοίκηση. Η Ελλάδα χρειάζεται όραμα, ηγεσία, σχέδιο για τη νέα εποχή. Αποδεικνύετε λίγες μέρες μετά την εκλογική σας νίκη ότι αυτό το όραμα και αυτό το σχέδιο τα στερείστε.

Σας διαβεβαιώνω ότι με αυτή τη λογική δεν πρόκειται να πάτε πολύ μακριά. Πολύ σύντομα θα διαπιστώσετε ότι αυτός ο σχεδιασμός δεν θα είναι αρκετός για να πετύχετε τον σκοπό σας. Και πολύ γρήγορα, επίσης, θα διαπιστώσετε ότι θα είναι απολύτως δυσλειτουργικός ο σχεδιασμός σας, η υλοποίησή του σχεδιασμού σας. Η επέλαση στο κράτος, ο ασφυκτικός έλεγχος της ενημέρωσης και των ανεξάρτητων αρχών, ο έλεγχος της δικαιοσύνης και, εν τέλει, η υπονόμευση της ίδιας της δημοκρατίας δεν πρόκειται να περάσουν απαρατήρητες από τον ελληνικό λαό, από τους Έλληνες πολίτες. Δεν πρόκειται να μείνουν δίχως αντιδράσεις.

Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε στο 1969, αλλά στο 2019, είτε σας αρέσει είτε όχι.

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Τον λόγο έχει εκ μέρους της Κυβερνήσεως ο Υπουργός Επικρατείας κ. Γεραπετρίτης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, μου περιποιεί τιμή το γεγονός ότι μελετήσατε το νομοσχέδιο, το οποίο κατέθεσα και σας ευχαριστώ θερμά. Θα μου επιτρέψετε, όμως, με κάθε σεβασμό να αναφέρω τα ακόλουθα επιγραμματικά -όχι συνθηματικά εγώ- αλλά μόνο επιγραμματικά!

Να επισημάνω, λοιπόν, το εξής: Πρώτα θα αναφερθώ στα όσα είπατε εκτός του νομοσχεδίου και θα μου επιτρέψετε να αφήσω στο τέλος μόνο δύο λεπτά για το νομοσχέδιο, διότι ήδη έχω αναφερθεί εκτενώς.

Ζήτημα πρώτον: Είναι άλλης τάξεως ζήτημα η Τράπεζα της Ελλάδος, που ανήκει στο ευρωσύστημα και κατά τούτο δεν μπορεί να επιβληθεί οτιδήποτε σε αυτή, σε σχέση με μια αρχή η οποία δεν είναι συνταγματικώς κατοχυρωμένη. Και δεν θέλω να το αντιληφθείτε ως μάθημα, απλώς είναι μια διαπίστωση κοινή.

Ζήτημα δεύτερο: Το τι έχει συμβεί σε σχέση με το Ελληνικό είναι κάτι το οποίο θα το δείτε πάρα πολύ σύντομα και θα αναφερθεί ο αρμόδιος Υπουργός Ανάπτυξης. Θα δείτε πολύ σύντομα να εκδίδονται υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες είχαν ανασχεση εκ του γεγονότος ότι υπήρχαν μέσα στην κυβέρνηση αντικρουόμενες λογικές, σε ό,τι αφορά τους συναρμοδίους Υπουργούς.

Όσον αφορά όμως στο τι είδατε σε μία εβδομάδα, θα μου επιτρέψετε να το πω: Είδατε μπουλντόζες και τις είδατε στο Μάτι, εκεί όπου έναν χρόνο έμεναν αδρανή υλικά, τα οποία αποτελούσαν εφλεκτητή ύλη, κύριε Πρόεδρε. Και το είδατε σε μία εβδομάδα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ζήτημα τρίτο: Οι υπερόγκες συντάξεις δεν εξεδόθησαν. Και γιατί δεν εξεδόθησαν; Διότι πρόλαβε το Υπουργείο Εργασίας και δεν εξέδωσε αυτές τις συντάξεις, οι οποίες ήταν έτοιμες να δρομολογηθούν. Και όσον αφορά αυτό, μπορείτε να αναφερθείτε και στην τέως Υπουργό Εργασίας.

Ζήτημα τέταρτο: Θα μου επιτρέψετε να πω, κύριε Πρόεδρε, πως το να λέτε ότι μία εκλογική νίκη οφείλεται στην -ας πούμε- παρέμβαση των μέσων συνιστά ένα αθέμιτο πατερναλισμό, ο οποίος υποβαθμίζει βαθύτατα τον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός δεν χρειάζεται πάτρωνες. Γνωρίζει τι πρέπει να αντιληφθεί και ψηφίζει επί τη βάσει της συνειδήσής του και του πώς αντιλαμβάνεται το μέλλον του και όχι επί τη βάσει τού τι επιβάλλεται. Αυτό συνιστά σοβαρή υποβάθμιση και πατερναλισμό.

Πέμπτον. Εμείς, κύριε Πρόεδρε, όπως γνωρίζετε καλά, έχουμε ένα σύστημα Προεδρευόμενης Δημοκρατίας. Δεν είναι Προεδρικό το σύστημά μας. Στην Προεδρευόμενη Δημοκρατία κατ'εξοχήν υφίσταται ένα σύστημα χάραξης δημόσιων πολιτικών από το Υπουργικό Συμβούλιο και υφίσταται και ένα σύστημα παρακολούθησης. Η Γερμανία με την Καγκελαρία είναι Προεδρευόμενη Δημοκρατία, κύριε Πρόεδρε, όπως και το Ηνωμένο Βασίλειο είναι Βασιλευόμενη Δημοκρατία. Και γι' αυτό τον λόγο, δεν έχει σύστημα Προεδρικό. Είμαστε τόσο κοντά. Άρα δεν υπάρχει κανένα ζήτημα εσφαλμένης μεταφοράς.

Έρχομαι στα ζητήματα του δικού μας νομοσχεδίου.

Κύριε Πρόεδρε, άκουσα ότι πράγματι δεν δομήσαμε τη μεταρρυθμιστική πολιτική για την αντίληψη περί επιτελικού κράτους σε όσα είχε πράξει η προηγούμενη κυβέρνηση. Θα μου επιτρέψετε να σας πω με κάθε σεβασμό ότι τα όσα συνέβησαν στην προηγούμενη διακυβέρνηση δεν είχαν αποτέλεσμα. Ο νόμος στον οποίο αναφερθήκατε, ο ν.4369/2016 ήταν ενεργός επί τρία χρόνια. Τι παρήγαγε σε αυτά τα τρία χρόνια, κύριε Πρόεδρε; Παρήγαγε έναν Γενικό Γραμματέα. Γιατί παρήγαγε έναν Γενικό Γραμματέα το σύστημα αυτό; Παρήγαγε έναν Γενικό Γραμματέα, διότι αφ' ενός είχαν εκκινήσει προκηρύξεις, οι οποίες εν πολλοίς ήταν φωτογραφικές και επεστράφησαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξ αυτού του λόγου και καθυστέρησαν υπερβολικά. Δεύτερον, διότι δεν ήταν μια διαδικασία -και αντιλαμβάνομαι τον λόγο για τον οποίο το θέτουμε, αλλά δεν είναι έτσι- ΑΣΕΠ. Ήταν

μια διαδικασία όπου το ΑΣΕΠ πρότεινε από έναν κατάλογο τριών και εν τέλει επέλεγε ο Υπουργός. Να το καταλάβουμε, λοιπόν, όταν λέμε συνεχώς ότι πρόκειται για διαδικασία ΑΣΕΠ.

Και αν θέλετε, για να το πούμε και αυτό, να σας πω ποια ήταν η μία περίπτωση όπου διορίστηκε Γενικός Γραμματέας, κύριε Πρόεδρε; Ήταν η περίπτωση του Γενικού Γραμματέα Μεταναστευτικής Πολιτικής, όπου διορίστηκε Γραμματέας μετά από τρία χρόνια μέσω των διαδικασιών που χαρακτηρίζετε ΑΣΕΠ, αλλά δεν είναι ΑΣΕΠ, εκείνος ο οποίος είχε διοριστεί προηγουμένως πολιτικά.

Και αν θέλετε, αυτό το οποίο συνιστά μία βαρύτατη ένδειξη του τι είναι κομματικό κράτος και τι όχι είναι το συγκεκριμένο ΦΕΚ με αριθμό φύλλου 87, της 25^{ης} Φεβρουαρίου του 2019, κύριε Πρόεδρε. Στο ίδιο ΦΕΚ παραιτείται ο κ. Κλάπας από τη θέση του διορισμένου Γενικού Γραμματέα και διορίζεται ο ίδιος στην ίδια θέση, δήθεν μέσω της επιλογής του ΑΣΕΠ. Είναι αυτό αποκομματικοποίηση, κύριε Πρόεδρε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αντιθέτως, αυτό το οποίο εμείς θέτουμε είναι το εξής: γνήσια διαδικασία ΑΣΕΠ για τους γενικούς γραμματείς, οι οποίοι θα είναι υπηρεσιακοί. «Γνήσια διαδικασία» σημαίνει μόνο ΑΣΕΠ. Καμμία πολιτική εισπήδηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Επιπλέον, να πω και το εξής: Δεν είναι ακριβές, κύριε Πρόεδρε, ότι θα έχει μόνο οικονομικά και προσωπικά. Ρητά αναφέρεται μέσα στο νομοσχέδιο ότι θα έχει και τον συντονισμό των πολιτικών του Υπουργείου. Πρόκειται για μία τεράστια ένδειξη εμπιστοσύνης προς τη δημόσια διοίκηση, διότι πρόκειται για έναν υπηρεσιακό δημόσιο λειτουργό, ο οποίος έχει διοριστεί με το ΑΣΕΠ, έχει εξελιχθεί με υπηρεσιακό συμβούλιο και έχει φτάσει στην ανώτατη βαθμίδα. Άρα υπάρχει γνήσια εμπιστοσύνη ως προς αυτό.

Όσον αφορά τους μετακλητούς, κύριε Πρόεδρε, δεν ήθελα να αναφερθώ και είναι από τα ζητήματα τα οποία δεν έχω θίξει. Δεν μπορώ, όμως, από την άλλη πλευρά να μην ακούω και το ότι συνεχώς αναφερόμαστε στο πόσο πολύ διογκώνουμε το θέμα των μετακλητών. Κι αυτό έχει ένα στοιχείο αδικίας.

Τη δική μου καταμέτρηση, την οποία και θα καταθέσω στα Πρακτικά, θα σας την πω αμέσως μετά. Και λέω «τη δική μου καταμέτρηση», διότι μέχρι σήμερα που μιλάμε δεν υπάρχει ένα νομοθέτημα το οποίο να καταγράφει τον επιτρεπόμενο αριθμό μετακλητών. Δεν μπορεί να το βρει κανείς. Για κάθε Υπουργείο υπάρχει χωριστός αριθμός. Κάθε φορά έρχεται μια κοινή υπουργική απόφαση που θέτει επιπλέον αριθμό και επιπλέον και, επιπλέον, έτσι ώστε σήμερα που μιλάμε να μην είναι πουθενά καταγεγραμμένος ο αριθμός μετακλητών ανά Υπουργείο.

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα -και αυτό ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, έχει μία αξία από μόνο του- κωδικοποιούμε διατάξεις και αυστηροποιούμε το πλαίσιο.

Αυτό, λοιπόν, που θέλω να θέσω είναι ότι η παρελθούσα δομή της κυβέρνησής σας είχε καταμετρημένες οργανικές θέσεις για μετακλητούς επτακόσιους εβδομήντα και με την παρούσα πρόβλεψη περιορίζεται στους εξακόσιους ενενήντα πέντε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Μαζί με τους επιστημονικούς συνεργάτες ήταν τόσοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Να το δούμε.

Επειδή, λοιπόν, αναφέρεστε επιπλέον συνεχώς στο ζήτημα της υπερδομής της Προεδρίας της Κυβέρνησης, να σας αναφέρω ότι εδώ έχουμε συγκεκριμένο αριθμό που υφίστατο υπό την προηγούμενη κυβέρνηση.

Στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης υπηρετούσαν πενήντα πέντε μετακλητοί, στη Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού ογδόντα έξι και επιπλέον είκοσι στη δομή του Αντιπροέδρου. Το σύνολο, κύριε Πρόεδρε, εκατόν εξήντα ένας.

Και σήμερα περιορίζονται στους εκατό συν οι οκτώ μετακλητοί που προβλέπονται για τον Αντιπρόεδρο της Κυβερνήσεως. Σύνολο είναι εκατόν οκτώ, αντί για εκατόν εξήντα έναν.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Συν την υπερδομή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Πού είναι η υπερδομή, κύριε Πρόεδρε; Διότι το να λέμε εύκολα ότι δημιουργούμε υπερδομή, επειδή επιτέλους φτιάχνουμε μία συγκεκριμένη μέθοδο δίπλα στον Πρωθυπουργό, θα πρέπει να συνοδεύεται και από τη σχετική τεκμηρίωση.

Να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, αναφερόμενος στην εθνική αρχή διαφάνειας. Εκεί νομίζω ότι θα μοιραστούμε αυτό που είπατε περί κοινής λογικής. Υπάρχουν έξι ελεγκτικά σώματα, των οποίων οι προϊστάμενοι διορίζονται με πολιτική απόφαση. Οι ηγεσίες των έξι σωμάτων διορίζονται με πολιτική απόφαση, από τον Υπουργό. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι εντελώς δυσλειτουργικό, δεν παράγει αποτέλεσμα, έχει επικαλυπτόμενες αρμοδιότητες, δεν έχει εισφέρει.

Εγώ διασφαλίζω στο μέτρο της ρυθμιστικής μου δυνατότητας πλήρη και απόλυτη συνέχιση όλων των ερευνών. Το εγγυώμαι εδώ ρητά, και θέλω να το λάβετε γνήσια υπόψη σας, ότι διασφαλίζεται απολύτως η συνέχεια όλων των ερευνών. Δεν θα υπάρξει καμμία απολύτως διακοπή.

Από την άλλη πλευρά είναι αυτονόητο, το έχουν πει όλοι οι διεθνείς οργανισμοί, το έχει πει η μεγάλη δομή της Γενικής Γραμματείας Καταπολέμησης της Διαφθοράς το 2016, ότι απαιτείται να υπάρξει ενιαιοποίηση των δομών, το έχει πει ο πρώην Υπουργός κ. Βασιλειάδης, Υπουργός της κυβέρνησής σας, ότι θα πρέπει οι δομές να ενιαιοποιηθούν. Είναι απολύτως λογικό και δεν υπακούει σε καμμία απολύτως λογική το να έχουμε πολυδιάσπαση, όταν μπορούμε να έχουμε μία νέα δομή. Θα καταθέσω τα σχετικά έγγραφα στα Πρακτικά.

Η νέα δομή μπορεί να έχει κάποια κενά, κατά την κρίση σας, αλλά δεν παύει να είναι μία νέα δομή η οποία οικοδομείται πάνω σε γνήσια καλές πρακτικές του εξωτερικού και με αυτές θα προσπαθήσουμε να επιχειρήσουμε.

Πράγματι μεταβατικά, διότι και εδώ υπάρχει η πρόβλεψη για διορισμό του διοικητή με καθарές διαδικασίες ΑΣΕΠ, για την πρώτη εφαρμογή δεν είναι επιλογή του Πρωθυπουργού, αλλά είναι απόφαση της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας μετά από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου για την πρώτη εφαρμογή και έως δύο χρόνια. Άρα με τον τρόπο αυτό νομίζω ότι εξασφαλίζεται απολύτως η λογική της αμεροληψίας του οργάνου.

Και θα σας παρακαλούσα πολύ να δώσετε έμφαση στο πόσο πολλούς μηχανισμούς εσωτερικών ελέγχων έχει ο ελεγκτής. Τα checks and balances πρέπει πρωτίστως να ισχύουν για εκείνον που ελέγχει. Και εκεί θα δείτε -είμαι σίγουρος- το πόσο πολύ έχουμε φροντίσει το νομοσχέδιο.

Κλείνοντας -θα μου επιτρέψετε το ευφυολόγημα, κύριε Πρόεδρε, γνωρίζω ότι έχετε χιούμορ- κρατώ τη δήλωσή σας ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν πρόκειται να πετύχει. Εύχομαι και ελπίζω να είναι ανάλογη επιτυχίας πρόβλεψη με το ότι ούτε μία στο εκατομμύριο δεν θα χάσετε τις εκλογές!

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Επικρατείας κ. Γεώργιος Γεραπετρίτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Θα μιλήσει εκ μέρους της Κυβέρνησης για πέντε λεπτά ο κ. Γεωργιάδης, Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων και μετά η κ. Ξενογιαννακοπούλου και, βεβαίως, αμέσως μετά περιμένει να λάβει τον λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΜΕΡΑ25 κ. Βαρουφάκης.

Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε του ΣΥΡΙΖΑ, θα σας μιλήσω με τον σεβασμό που αρμόζει στο θεσμικό σας αξίωμα, αφού θα σας παρακαλέσω πρώτα, από τη στιγμή που μας κάνατε την τιμή να έρθετε στη Βουλή και να αναφερθείτε στα νομοθετήματά μας, να μην υποτιμάτε τη νοημοσύνη μας.

Πάμε να μιλήσουμε για το Ελληνικό. Καταθέσαμε μία τροπο-

λογία στον ν.4062/2012, μία τροπολογία τριών γραμμών που αναφερόταν στη νομική διασάφηση του όρου «ψηλά κτήρια». Είπατε -κατά τη γνώμη μου, ψευδώς, αλλά ας πω ότι μπορεί να ήσασταν παραπληροφόρημένος, προκαλώ την κ. Πέρκα που είναι εκεί και τα ξέρει να σας τα εξηγήσει- ότι με τον νόμο που ψηφίσαμε αλλάξαμε τους όρους δόμησης του επενδυτού και μάλιστα κάνατε ένα ευφυολόγημα αν θα βάλαμε τους ουρανοξύστες μέσα στην παραλία ή μέσα στη θάλασσα.

Είστε πρώην Πρωθυπουργός και δεν αρμόζει στο αξίωμα που είχατε να λέτε τέτοια στη Βουλή των Ελλήνων, όπου μας ακούει ο ελληνικός λαός για μία πολύ σοβαρή επένδυση, που και εσείς με τον τρόπο σας προσπαθήσατε να υποστηρίξετε.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά τη δική σας τροπολογία.

Η δική μου τροπολογία, όπως θυμάστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν μία σελίδα από τη μία πλευρά.

Το βλέπετε, κύριε Τσίπρα, αυτό; Μετρήστε σελίδες! Είναι η τροποποίηση του ν.4062/2012, του ίδιου νόμου δηλαδή που δόθηκε τροποποίηση εγώ υπέρ του επενδυτή, που ψηφίστηκε την 1^η Νοεμβρίου 2018. Όλες αυτές οι σελίδες φέρουν τις υπογραφές των κ.κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου, Γεωργίου Σταθάκη, Αικατερίνης Παπανατσίου και Σωκράτη Φάμελλου.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων κ. Σπυρίδων - Άδωνις Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και θα ήθελα κάποιος...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Τι σημαίνει αυτό; Δηλαδή;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Το καταθέτω στα Πρακτικά να το δείτε.

Τέτοιου τύπου νομικές διασαφηνίσεις ως προς τους ορισμούς έχει πενήντα η συγκεκριμένη τροπολογία.

Παρακαλώ, λοιπόν, κύριε Τσίπρα, κύριε πρώην Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε του ΣΥΡΙΖΑ, να σηκωθείτε τώρα και να μου πείτε, αν μπορείτε, με ποιο ακριβώς σημείο της τροπολογίας μας ενοήθηκε ο επενδυτής. Είστε πρώην Πρωθυπουργός, είστε άτομο που ό,τι λέτε πρέπει να μετράει, εκτός αν πρόκειται περί ανοησίας, που δεν το πιστεύω. Θα σηκωθείτε αμέσως μετά και θα πείτε «με αυτή τη φράση που γράφετε στον νόμο μπορούμε να αλλάξουμε τη θέση που χτίζονται οι ουρανοξύστες και με αυτό ευνοείται ο επενδυτής».

Και προσέξτε τώρα γιατί σας το λέω: Αν δεν το κάνετε, πάει να πει ότι ό,τι είπατε πριν ήταν «έπεια πτερόντα»!

Ακούστε τώρα, όμως: Εξετάσεις και κατηγορίες τέτοιου τύπου για το ποιος ευνοεί έναν επενδυτή μπορεί να κάνει κάποιος στον καπιταλισμό, κύριε Τσίπρα, όχι μόνο όταν κάποιος προσπαθεί να κάνει μία επένδυση, αλλά και όταν κάποιος προσπαθεί να σταματήσει μία επένδυση. Και ξέρετε πόσο εύκολα θα μπορούσα να πω εγώ ότι ήρθατε εδώ για να δώσετε εξετάσεις στα συμφέροντα που θέλουν να σταματήσουν την επένδυση; Έτσι θα το πάμε τώρα;

Για να επανέλθουμε, λοιπόν, στην πραγματικότητα, ως πρώην Πρωθυπουργός γνωρίζετε -γιατί το λέγατε, άλλο αν δεν το καταφέρατε, εμείς θα το καταφέρουμε- ότι το να έρθουν επενδύσεις σε αυτή τη χώρα είναι ζήτημα εθνικής επιβίωσης. Το να τσακωνόμαστε στη Βουλή για τόσο αυτονόητα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την έκδοση των κοινών υπουργικών αποφάσεων -που και η δική σας κυβέρνηση είχε δεσμευτεί να εκδώσει- στέλνει πολύ κακό μήνυμα στο εξωτερικό και στους επενδυτές, την ώρα που θέλουμε να δείξουμε ότι αυτή η χώρα επιτέλους αλλάζει σελίδα.

Σας καλώ, λοιπόν, να αφήσετε αυτά που κάνατε στο παρελθόν, να δείξετε ότι κάπου σας ωρίμασε αυτή η τετραετία που κυβερνήσατε και δεν είστε ο παλιός Τσίπρας και να δώσουμε μαζί το μήνυμα ότι η Ελλάδα αλλάζει και θέλει επενδύσεις και θέσεις εργασίας, γιατί όσα είπατε για το Ελληνικό ήταν όλα ψέματα.

Έρχομαι στο θέμα της κ. Θάνου, την οποία με τόση ζήση ήρθατε να υπερασπιστείτε.

Πρώτον, κύριε Τσίπρα, καλά, επί των ημερών σας υπήρχε καρ-

τέλ στον Τύπο; Εκπλήσσομαι. Ήσασταν τεσσεράμισι χρόνια Πρωθυπουργός και επιτρέψατε να υπάρχει καρτέλ στον Τύπο κατά τέτοιον τρόπο, που χρειάστηκε να έρθει η κ. Θάνου για να το καταπολεμήσει στη λήξη της θητείας σας; Απαράδεκτο, αν αφήσατε να υπάρχει τέτοιο καρτέλ εσείς ένας τόσο αδέκαστος και αδιάφορος Πρωθυπουργός! Μου κάνει εντύπωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ξέρετε, έχετε μια ατυχία. Και να θέλετε να γίνετε ο παλιός Αλέξης Τσίπρας του πεζοδρομίου, δεν μπορείτε, γιατί σας ακολουθεί πια το κυβερνητικό σας παρελθόν. Είπατε εδώ ότι μεθοδεύει, λέει, η Κυβέρνησή μας φοβερούς τρόπους για να αλλάξει την κ. Θάνου κατά τρόπο αδιανόητο.

Το όνομα Αικατερίνη Σαββαΐδου σας λέει τίποτα; Θυμάστε πώς τη «φάγατε» εσείς προσωπικά, κύριε Τσίπρα, με μια ψευδή κατηγορία για την οποία αθωώθηκε στη συνέχεια από τα δικαστήρια, μόνο και μόνο γιατί δεν σας έκανε, προφανώς, τις δουλειές σας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα έρθετε εσείς και θα μας κάνετε μαθήματα για το πώς μπορεί μια κυβέρνηση να διώξει κάποιον που δεν θέλει; Εσείς το κάνετε, λοιπόν, και είστε ο πρώτος διδάξας με τρόπο αναίσχυντο.

Αντιθέτως εμείς, κύριε Τσίπρα, κάναμε κάτι πολύ διαφορετικό. Πριν από τις εκλογές, όταν φέρατε στη Βουλή των Ελλήνων τον διορισμό της κ. Θάνου και την εκλέξατε με τη Χρυσή Αυγή, θέσαμε ενώπιον του ελληνικού λαού την πρόθεσή μας να θεωρήσουμε αυτή την εκλογή άκυρη. Ήταν η ημέρα που η κ. Θάνου δήλωσε ότι κανείς δεν μπορεί να τη βγάλει από τη θέση της. Με τις ψήφους σας -και της Χρυσής Αυγής- εκλέχτηκε. Για να θυμόμαστε τι έγινε στο Κοινοβούλιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Άρα ήταν προσωπική η ρύθμιση και όχι θεσμική για την κ. Θάνου;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Και όμως, κύριε Τσίπρα, αν ήταν μόνο για την κ. Θάνου, θα μπορούσε κάποιος να πει ότι είναι μία φωτογραφική διάταξη. Βεβαίως και δεν είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Αυτό είπατε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Όχι. Είπα τι είπαμε εμείς τότε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κύριε Κατρούγκαλε, μη βιάζεστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, κύριε Τσίπρα, δεν διορίσατε μόνον την πρώην σύμβουλό σας στο Πρωθυπουργικό Γραφείο, την κ. Θάνου, και συμμετέχουσα -για να μην ξεχνιόμαστε- προφανώς σε όλες τις σκευωρίες -αυτά όμως θα αποδειχθούν στη συνέχεια, θα τα δούμε σε επόμενη φάση- αλλά διορίσατε ως αντιπρόεδρο τη διευθύντρια του γραφείου του κ. Παππά, ως συμβούλους συμμετέχοντες στην κεντρική επιτροπή του κόμματός σας, ων ουκ ἔστιν αριθμός. Συριζαίοι, κομματικά συριζαίοι, επίσημα συριζαίοι βρέθηκαν ως δήθεν μέλη μιας ανεξάρτητης αρχής για την οποία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούστε τι λέει η ευρωπαϊκή νομοθεσία: ότι δεν πρέπει να έχει ίχνος πολιτικής επιρροής.

Χαμογελάτε. Καλά κάνετε. Πρέπει να αισθάνεστε πολύ περήφανος μέσα σας που κοροϊδεύατε τους Ευρωπαίους και σε αυτό. Γιατί, βεβαίως, κανένας λογικός άνθρωπος δεν μπορεί να πιστέψει ότι το «ίχνος πολιτικής επιρροής» είναι η μισή Κεντρική Επιτροπή του ΣΥΡΙΖΑ και η στενότερή σας συνεργάτης στο Πρωθυπουργικό Γραφείο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Άρα η τροπολογία μας -για να κλείσω- έρχεται να αποκαταστήσει τη νομιμότητα, και την ελληνική και την ευρωπαϊκή. Να πει κάτι που, αν είχαμε ξεχάσει την κ. Θάνου και απλώς τη συζητάγαμε, θα το ψηφίζατε και οι τριακόσιοι. Τι δηλαδή; Ότι σε μία τόσο σοβαρή επιτροπή για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς δεν μπορεί να υπάρχει κανένας που να έχει το οποιοδήποτε ίχνος πολιτικής επιρροής, ακριβώς αυτό που λέει η ευρωπαϊκή οδηγία.

Άρα, κύριε Τσίπρα, σας καλώ να υπερψηφίσετε αυτή την τροπολογία, να δείξετε ότι διδαχθήκατε κάτι από τις εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου και να πάμε όλοι τον τόπο ένα βήμα μπροστά και στις

επενδύσεις και στους θεσμούς και σε όλα, για να δώσουμε στον ελληνικό λαό τη δημοκρατία που του αξίζει.

Και μιας και βλέπω και μιλάτε με τον κ. Σπίρτζη, θα κλείσω με αυτό. Κύριε Σπίρτζη, δείτε πώς τα φέρνει η ζωή. Η τροπολογία που καταθέσατε για το Ελληνικό, αυτή που είχατε ψηφίσει, ξέρετε σε ποιον νόμο είχε μπει; Σε εκείνον που σας έλεγα για το Θριάσιο ότι θα το κόψει η Ευρώπη. Και ξέρετε τι έκανε η Ευρώπη; Το έκοψε η Ευρώπη. Και ξέρετε τι άλλο έκανε; Κάνει τώρα έρευνα για διαφθορά, για το πώς ήρθε αυτή η τροπολογία στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Δεν είναι λίγο περίεργο, κύριε Υπουργέ και κύριε πρώην Πρωθυπουργέ, να έρχεστε στη Βουλή των Ελλήνων και να κατηγορείτε εμάς για εξυπηρέτηση επιχειρηματικών συμφερόντων, όταν κάθεστε εκεί και η ευρωπαϊκή επιτροπή σας ερευνά για διαφθορά για κάτι που ψηφίσατε στη Βουλή των Ελλήνων;

Άρα, λοιπόν, για να κλείσω, όλα αυτά ως τα αφήσουμε στο παρελθόν και τις εξετάσεις που δώσατε, όπου τις δώσατε. Στον κ. Τσίπρα αναφέρομαι. Ξέρει αυτός.

Και πάμε στο μεγάλο. Το μεγάλο, κύριε Τσίπρα, είναι να πάει ο τόπος μας μπροστά. Γι' αυτό μάχεται αυτή η Κυβέρνηση, αυτό θα κάνουμε και αυτό θα πετύχουμε.

Και μόνο για τα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε -έχασε να το πει ο κ. Γεραπετρίτης- να πω το εξής. Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, όχι μόνο διόρισαν τον έναν και μοναδικό γραμματέα, τον ίδιο με τη δήθεν διαφανή τους διαδικασία, αλλά ο ίδιος που διορίστηκε ήταν ο δεύτερος στα μόρια. Τον πρώτο τον προσπέρασαν για να βάλουν τον ίδιο. Κι έρχονται και μας μιλάνε για διαφάνεια!

Εντάξει, κύριε Τσίπρα, πηγαίντε για διακοπές καλύτερα!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Έχει ζητήσει τον λόγο η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ξενογιαννακοπούλου.

ΜΑΡΙΛΙΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα, κατ' αρχάς, να τονίσω στον Υπουργό κ. Γεραπετρίτη, ότι όταν αναφέρθηκε στο θεσμικό έργο της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ με αυτό τον τρόπο, θα έπρεπε πρώτα απ' όλα να παραδεχτεί ότι μέσα από αυτές τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις, όπως είπε και ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, διασφαλίστηκε για πρώτη φορά ένα αξιοκρατικό σύστημα για τις μετατάξεις των δημοσίων υπαλλήλων, όπως είναι το ενιαίο σύστημα κινητικότητας. Και αυτά είναι αποτελέσματα, δεν είναι θεωρίες, όπως είπατε.

Για πρώτη φορά υπάρχουν ψηφιακά οργανογράμματα και περιγράμματα θέσης. Υπάρχει μια αξιολόγηση, όχι τιμωρητική, όπως ήταν όταν ήταν Υπουργός ο κ. Μητσοτάκης, με το 15% της ανεπάρκειας που οδηγούσε στη διαθεσιμότητα και βέβαια, στις απολύσεις. Και φυσικά, μετά από δέκα χρόνια έγιναν ξανά αξιοκρατικές κρίσεις προϊσταμένων στο δημόσιο.

Και όσον αφορά τους μετακλητούς, εδώ να είμαστε σαφείς. Τι έκανε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ μετά το 2015; Επειδή ακούμε συνεχώς όλη αυτή την παραφροσύνη, το αναφέραμε όλοι εδώ και το είπε και ο Πρόεδρος πριν, ο κ. Τσίπρας.

Η απογραφή των δημοσίων υπαλλήλων μέχρι το 2014 κατέγραφε ως μετακλητούς μόνο τέσσερις θέσεις. Δεν υπολόγιζαν τους υπόλοιπους μετακλητούς, δηλαδή επιστημονικούς συμβούλους και συνεργάτες. Για λόγους πλήρους διαφάνειας, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, στην απογραφή που τηρείται στο Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης μετά το 2015, έβαλε όλους τους μετακλητούς που ήταν διάσπαρτοι παντού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Γι' αυτό, λοιπόν, υπήρχε αυτή η αύξηση του αριθμού, όχι επειδή αυξήθηκαν οι μετακλητοί. Να σας πω εγώ που ήμουν Υπουργός Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Είχα δώδεκα άτομα στο γραφείο μου. Ο κ. Μητσοτάκης το 2014 -το είπε και ο κ. Κατρούγκαλος- άφησε πενήντα τρεις. Απλώς, τώρα υπάρχει διαφάνεια και πλήρης καταγραφή.

Κύριε Γεραπετρίτη, επειδή όλοι αναγνωρίσαμε τη διαλλακτικότητα και την πολύ καλή προσπάθεια, που κάνετε να υιοθετήσετε ενστάσεις σοβαρές της Αντιπολίτευσης, σας ευχαριστήσαμε γι' αυτό. Είπε πριν ο εισηγητής μας κ. Σπίρτζης, επειδή είμαστε στο

θέμα των μετακλητών, ότι εδώ, στις νομοτεχνικές διατάξεις που φέρατε, ενώ είχατε δεσμευτεί ότι θα υπάρχει πλαφόν εκατό μετακλητών στην Προεδρία του Πρωθυπουργού, ξαφνικά βλέπουμε ότι είναι πλαφόν, αλλά και άλλοι τόσοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Έχετε δίκιο.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Θα θέλαμε μια πλήρη αποσαφήνιση, σας παρακαλώ, πάνω σε αυτό. Θέλετε τώρα ή να ολοκληρώσω πρώτα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Να ολοκληρώσετε.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Παρακαλώ, να κάνετε την παρέμβαση, αν θέλετε. Αν επιτρέπει ο κ. Πρόεδρος, βέβαια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Βεβαίως, βεβαίως.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Η κ. Υπουργός έχει δίκιο. Πράγματι, είναι οι εκατό, οι οποίοι είναι το ανώτατο πλαφόν χωρίς δυνατότητα, με εξουσιοδότηση -δηλαδή με κοινή υπουργική απόφαση του υπουργικού συμβουλίου- να επεκταθεί ο αριθμός αυτός. Υπάρχει μια εξαίρεση, η οποία αναφέρεται σε εκείνους που υπηρετούν επί μακρό χρόνο στη Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης και πλέον είναι σχεδόν μόνιμοι και αυτή τη στιγμή είναι όλοι από δεκαετία και άνω. Και αυτοί είναι ακριβώς καταμετρημένοι είκοσι.

Οπότε, αν θέλετε να προσμετρήσετε και αυτούς, κυρία Υπουργέ, είναι εκατόν είκοσι. Όμως, αυτοί είναι μια ειδική κατηγορία, οι οποίοι είναι επί μακρόν και παραμένουν με όλες τις κυβερνήσεις και είναι και κάποιοι, οι οποίοι διορίστηκαν προ τετραετίας.

Ζητώ συγγνώμη για την παράλειψη, κυρία Υπουργέ.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ για τη διευκρίνιση. Άρα, είναι καλό να έχουμε την πλήρη εικόνα του αριθμού, για να μη δημιουργούνται εντυπώσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Έχετε δίκιο σε αυτό.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Σε κάθε περίπτωση, πέραν του αριθμού, που συνεχώς αυξάνει -και ευχαριστώ για τη διευκρίνιση- αυτό που είναι σαφές είναι ότι έχουμε και μειωμένα τυπικά προσόντα -επειδή ακούγαμε όλα αυτά τα χρόνια περί αριστείας- και σίγουρα πολύ περισσότερες αποδοχές.

Τέταρτο σημείο, όσον αφορά στην Αρχή Διαφάνειας, η θέση που είπα και ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Τσίπρας, είναι ότι ωραία, ας προχωρήσει αυτή η αρχή, εφόσον θέλετε να κάνετε αυτή την οικονομία κλίμακος και όλα αυτά, που ισχυρίζεστε. Με ποιον απαράδεκτο τρόπο, όμως, επιλέγετε αυτή τη μεταβατική διάταξη, όπου προβλέπετε ότι για τα δύο πρώτα χρόνια θα γίνεται με μια απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργικού Συμβουλίου και με μια απλή πλειοψηφία;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Έως δύο χρόνια.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτό που λέμε είναι, αν θέλετε στα αλήθεια να μην υπάρχουν σκιές γι' αυτήν την Αρχή Διαφάνειας, να κάνετε εξαρχής τον διορισμό. Σας το λέμε από την επιτροπή να μην πάρετε αυτή τη σκιά επάνω σας. Μια τέτοια αρχή πρέπει να έχει την εξωθεν καλή μαρτυρία και την ευρύτερη αποδοχή του ελληνικού λαού.

Γι' αυτό τον λόγο, προχωρήστε σαν να είναι μια ανεξάρτητη αρχή και να έχει την πραγματική, αυξημένη πλειοψηφία από τη μεριά του Κοινοβουλίου, όπως γίνεται για τις άλλες ανεξάρτητες αρχές, προκειμένου να μην υπάρχει αυτή η μεταβατική διάταξη, ορισμένοι από τον Πρωθυπουργό και το Υπουργικό Συμβούλιο, που ορίζει μετά και τους προϊσταμένους.

Δύο παρατηρήσεις για τον κ. Γεωργιάδη. Θα ήθελα, κατ' αρχάς, να πω ότι το θέμα της κ. Θάνου δεν μπορεί να είναι ένα προσωπικό θέμα. Και εσείς ο ίδιος παραδεχθήκατε ότι είναι φωτογραφική διάταξη. Εδώ τίθεται ένα θέμα θεσμικό. Δεν μπορεί να έρχεται μια τροπολογία για μια αρχή, όπου υπάρχει ιδιαίτερη ευρωπαϊκή νομοθεσία και ιδιαίτερη ευαισθησία για τα θέματα ανταγωνισμού και να θέει κωλύματα αναδρομικώς.

Αυτό το οποίο φέρνετε δεν είναι απλώς αντιθεσμικό και αντισυνταγματικό, αλλά να ξέρετε, κυρία Υπουργέ, ότι θα έχετε σοβαρότατα προβλήματα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την

ευρωπαϊκή νομοθεσία, γιατί εδώ έχουμε μια ωμή παραβίαση στη θεσμική λειτουργία μιας ανεξάρτητης αρχής και μάλιστα, με αναδρομικότητα.

Για το δεύτερο θέμα, όσον αφορά στο Ελληνικό, θα ήθελα να θυμίσω, επειδή όλοι θυμόμαστε εδώ τον πρώην Υπουργό Ανάπτυξης, τον κ. Σταθάκη, ο οποίος είχε βγει προεκλογικά και είχε καταγγείλει το εξής, ότι υπήρχε κωλυσιεργία τους τελευταίους μήνες και δεν προχωρούσαν οι υποχρεώσεις του επενδυτή, ενώ η Κυβέρνηση και η πολιτεία είχε εξασφαλίσει όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις. Άφησε την υπόνοια ο κ. Σταθάκης προεκλογικά ότι όλο αυτό γινόταν ενόψει εκλογών, προκειμένου να γίνει επαναδιαπραγμάτευση των όρων και γι' αυτόν τον λόγο υπήρχε όλη αυτή η καθυστέρηση.

Τι είδαμε μετά τις εκλογές; Είδαμε, αφ' ενός, παραβίαση, κύριε Γεραπετρίτη του ίδιου του νομοσχεδίου που μας φέρατε, που βάζει θέματα δεοντολογίας όσον αφορά στη σύγκρουση συμφερόντων των Υπουργών και Υφυπουργών. Μάλιστα, το νομοσχέδιο ήρθε μετά τον ορισμό του Υφυπουργού που είναι πρώην σύμβουλος της «LAMDA DEVELOPMENT» και άρα, έχουμε εδώ πραγματικά αντιδεοντολογική σύγκρουση συμφερόντων ως προς τον ορισμό του.

Είδαμε στη συνέχεια, κύριε Υπουργέ, κύριε Γεωργιάδη, αυτή την τροπολογία, η οποία σαφώς έρχεται και αλλάζει τους όρους δόμησης. Έτσι είναι η πραγματικότητα. Αυτή είναι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Όχι.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Πώς δεν είναι αυτή; Αυτή είναι η πραγματικότητα. Αλλάζει τους όρους δόμησης και γι' αυτό, ενώ υπήρχε και μια ευρύτερη συμφωνία και με τους δημάρχους της περιοχής, που επιτεύχθηκε με κόπο, έρχεται αυτή η τροπολογία, η οποία έχει δημιουργήσει, όπως γνωρίζετε και πολλές αντιδράσεις.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν θέλω να καταχραστώ του χρόνου, θα ήθελα εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, σύμφωνα με το άρθρο 72, να καταθέσουμε αίτημα για ονομαστική ψηφοφορία όσον αφορά στα άρθρα για τον Υπηρεσιακό Γραμματέα, όσον αφορά για τους Γενικούς και Ειδικούς Γραμματείς, καθώς και τη μεταβατική διάταξη που καταργεί το Μη-τρούπο Επιτελικών Στελεχών και τη διαδικασία που είναι σε εξέλιξη στο ΑΣΕΠ και το σύνολο του κεφαλαίου, όλα τα άρθρα που απορούν στη νέα Αρχή Διαφάνειας που προτείνετε, για όλους τους λόγους που αναφέραμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια ερώτηση για τις νομοτεχνικές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Θα δούμε το αίτημα ονομαστικής ψηφοφορίας και θα συνηνεγοθούμε για το πότε θα διεξαχθεί η ονομαστική ψηφοφορία.

Αναμένοντας ο κ. Βαρουφάκης ως Αρχηγός Κόμματος να μιλήσει, έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Βίτσας για προσωπικό ζήτημα. Φοβούμαι ότι είστε ο μοναδικός που αισθάνεται ότι υπάρχει προσωπικό ζήτημα. Σας θυμίζω ότι προσωπικό είναι όταν ακούστηκε κάποια υβριστική αναφορά για σας, που προφανώς, δεν ισχύει ή κάποια αλλοίωση των όσων είπατε. Μπορείτε να μας εξηγήσετε σε ένα λεπτό εις τι συνίσταται το προσωπικό ζήτημα;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ: Και οι δύο Υπουργοί -και ο κ. Γεραπετρίτης και ο κ. Γεωργιάδης- αναφέρθηκαν σε μία πράξη που έκανα εγώ ως Υπουργός. Δηλαδή ποια είναι η πράξη; Δεν χρειάζομαι πάνω από ένα λεπτό. Η πράξη αφορούσε τον Ειδικό Γραμματέα Μεταναστευτικής Πολιτικής.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Γενικός.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ: Ναι, τομεακός είναι πιο σωστό.

Όμως, σας λέω ότι μένω έκπληκτος, ιδιαίτερα από σας, κύριε Γεραπετρίτη, γιατί είστε ειδικός επιστήμονας. Όταν αλλάζει η σχέση, δηλαδή κάποιος έχει οριστεί σε αυτή τη θέση με άλλη σχέση, με άλλο νόμο, για να αναλάβει στην καινούργια του θέση, πρέπει να παραιτηθεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Προ-

φανώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ: Προφανώς. Άρα, τι το λέτε ότι με το ίδιο ΦΕΚ έγινε το ένα, έγινε και το άλλο; Άρα επιβεβαιώνετε τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ που λέει ότι δια στρεβλώσεων προσπαθείτε να παραγάγετε μία πραγματικότητα που δεν υπάρχει. Αυτό είναι το ένα.

Το δεύτερο, που αφορά τον κ. Γεωργιάδη. Υπήρξε η απόφαση του ΑΣΕΠ. Ανάμεσα σε εβδομήντα δύο υποψηφίους προκρίθηκαν δύο, ο κ. Παντελάτος, ο οποίος ήταν σύμβουλος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Εσείς που εμπλέκεστε σε αυτό;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ: Εγώ αποφασίζω.

Ήταν σύμβουλος μου στο στρατιωτικό γραφείο ως Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας και ο κ. Κλάπας ήταν ο Γενικός Γραμματέας Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Είναι αλήθεια ότι ο κ. Παντελάτος είχε περισσότερα μόρια. Ο κ. Κλάπας είχε λιγότερα μόρια. Επειδή γνώριζα πολύ καλά και τους δύο και τις ικανότητές τους πάνω στο συγκεκριμένο θέμα, επέλεξα τον κ. Κλάπα.

Ένα άλλο, όμως, πράγμα που αποδεικνύεται και για εμάς και τουλάχιστον για εμένα και με βάση την απόφαση του ΑΣΕΠ, είναι ότι πάντοτε επιλέγαμε τους καλύτερους, γιατί με αυτόν τον τρόπο λειτουργήσε και το ΑΣΕΠ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κύριε Βίτσα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ: Τελείωσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ναι, ναι, το κατάλαβα.

Ήθελα να πω το εξής, μία και είμαστε στην αρχή της θητείας της Βουλής. Προσωπικό ζήτημα δεν είναι όταν κάποιος από μας, όπως είπε ο κ. Βίτσας, νιώσει έκπληκτος. Αν είναι προσωπικό ζήτημα όταν νιώσουμε έκπληκτοι, τότε θα έχουμε διαδοχικά προσωπικά ζητήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προσωπικό ζήτημα είναι αποκλειστικά όταν κάποιος υβρίζεται ή του αποδίδεται γνώμη, όπως έλεγε ο Κανονισμός, κύριε Κατρούγκαλε, του 1932 διαφορετική από την υπ' αυτού εξενηχθείσα. Δεν πρόκειται τίποτε από αυτό. Το «έκπληκτος» είναι ένα στοιχείο το οποίο δίνει ποικιλία στη ζωή μας εδώ μέσα και δεν συνιστά προσωπικό ζήτημα.

Και παρακαλώ, μια και είμαστε στην αρχή, να μην χρησιμοποιούμε την επίκληση προσωπικών ζητημάτων, για να στερήσουμε τον λόγο από αυτούς που τον δικαιούνται.

Αυτή τη στιγμή καλείται στο θήμα ο κ. Βαρουφάκης ως Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κόμματος ΜέΡΑ25.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μια διευκρίνιση για τις νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, άλλος δεν μπορεί να ζητήσει τον λόγο επί προσωπικού;

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για τον λόγο.

Κύριε Υπουργέ, θα ξεκινήσω ευχαριστώντας σας. Και το εννοώ, γιατί είστε τόσες ώρες εδώ, ακούτε τους Βουλευτές και νομίζω ότι αυτό είναι πολύ καλό για τον πολιτικό πολιτισμό.

Δεν θα αμφισβητήσω ούτε για ένα δευτερόλεπτο ότι νιώθετε μεταρρυθμιστής και ότι υπηρετείτε μία Κυβέρνηση, της οποίας ο Πρωθυπουργός και εκείνος νιώθει μεταρρυθμιστής.

Είμαι σίγουρος ότι ο κ. Μητσοτάκης θα ήθελε να τελειώσει τη θητεία του, -όταν την τελειώσει- και να έχει καταγραφεί στη συνείδηση του ελληνικού λαού ως ένας άνθρωπος ο οποίος αποκομματικοποίησε το κράτος, το έκανε αποτελεσματικότερο, μείωσε την εξάρτησή του από τα μεγάλα συμφέροντα. Είμαι σίγουρος γι' αυτό.

Όμως, διαβάζοντας το νομοσχέδιο αυτό, αλλά και το επόμενο, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι μου έρχεται κατά νου η εικόνα του κ. Μητσοτάκη ως ένας νεαρός Άγιος Αυγουστίνος, τότε που ο Άγιος Αυγουστίνος προσευχόταν παθιασμένα στον Θεό και έλεγε: «Θεέ μου, κάνε με αγνό, αλλά όχι ακόμα». Διαβάζοντας το νομοσχέδιο, κάτι τέτοιο φαίνεται να συμβαίνει με την Κυβέρνησή σας. Θέλετε αποκομματικοποίηση -είμαι σίγουρος- θέλετε να εξαγνιστεί το δημόσιο, αλλά όχι ακόμα, βρε παιδί μου!

Έχουν ακουστεί αυτά από άλλους συναδέλφους και άλλων

κομμάτων και δεν θέλω να επαναλάβω αυτά που έχουμε ήδη ακούσει. Βλέπουμε μια σειρά από συνηθισμένες πρακτικές. Βλέπουμε νομοσχέδια, τα οποία, ενώ η επικεφαλίδα τους αφορά πολύ ζωτικά ζητήματα, όπως τη δημόσια διοίκηση, είναι αποσπασματικά. Αποτελούνται από κομμάτια, τα οποία δεν έχουν ειρμό μεταξύ τους. Βλέπουμε να χρησιμοποιούνται κατεπείγουσες διαδικασίες, για να λυθούν πραγματικά επείγουσες ανάγκες, χωρίς όμως η ουσία του νομοσχεδίου να περιέχει τις λύσεις σ' αυτές τις επείγουσες ανάγκες.

Κατεβάσατε ένα φορολογικό νομοσχέδιο, το οποίο δεν αφορά την ουσία της φορολογίας, την προπληρωμή φόρου από τις επιχειρήσεις, τον ΦΠΑ. Κατεβάζετε τώρα ένα νομοσχέδιο για τη δημόσια διοίκηση που τηρεί σιγήν ιχθύος για το βασικό ζήτημα στο δημόσιο, που είναι η αξιολόγηση.

Μιλάτε για την αξιολόγηση. Όλοι μιλούν για την αξιοκρατία, για τις αξίες, για την αξιολόγηση, αλλά πού είναι το πρόγραμμα της πραγματικής αξιολόγησης; Όπως το προηγούμενο νομοσχέδιο του κ. Σταϊκούρα δεν είπε κουβέντα για τον «ελέφαντα στο δωμάτιο» ούτε το δικό σας μιλάει γι' αυτό το οποίο πραγματικά είναι ζήτημα.

Εκεί που μιλάτε για αξιολόγηση, παραδείγματος χάρι για τους υπηρεσιακούς γενικούς γραμματείς, αναφέρεστε σ' αυτούς ή στον τρόπο της επιλογής τους λέγοντας ότι θα γίνει μέσω ΑΣΕΠ, αλλά βέβαια με διαφορετικούς συντελεστές, με τη συνέντευξη, με όρους που δεν ορίζονται. Τι σημαίνει «δομημένη συνέντευξη»;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, είναι τεχνικός όρος.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ναι, γνωρίζω ότι είναι τεχνικός όρος, αλλά το πρόβλημα δεν είναι τεχνικό, είναι καθαρά πολιτικό.

Σας ευχαριστώ που είπατε ότι είναι τεχνικός όρος, γιατί έτσι μου δίνετε ακριβώς αυτό που χρειάζομαι για να προχωρήσω στο επόμενο σημείο, το οποίο έχω στις σημειώσεις μου.

Κοιτάξετε: Εδώ υπάρχει μια φιλοσοφία πίσω από το νομοσχέδιό σας, πίσω από την τοποθέτηση της Νέας Δημοκρατίας, όσον αφορά το λεγόμενο επιτελικό κράτος. Δεν είναι δική σας η φιλοσοφία. Την έχετε δανειστεί από αλλού, ίσως από το αγγλοσαξονικό μοντέλο, το οποίο γνωρίζω κι εγώ πολύ καλά. Πίσω από τη φιλοσοφία σας, όχι την πρακτική αναγκαστικά, αλλά πίσω από τη φιλοσοφία υπάρχει, αν θέλετε, μια χιουμινική αίσθηση του ορθολογισμού, ένας εργαλειώδης ορθολογισμός.

Έτσι όπως ο Ντέιβιντ Χιουμ λέει ότι ορθολογικός άνθρωπος είναι αυτός ο οποίος μπορεί να πετυχαίνει τους στόχους του, χρησιμοποιώντας τα μέσα του με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο και η αρετή ή η κακία του ανθρώπου δεν έγκειται στα μέσα, αλλά έγκειται στους στόχους, έτσι κι εσείς διαχωρίζετε τις πολιτικές αποφάσεις από την εκτέλεσή τους, εκχωρώντας την εκτέλεση σε τεχνοκράτες.

Εμείς, ως ΜέΡΑ25, απορρίπτουμε τη φιλοσοφία σας και την απορρίπτουμε τόσο πολιτικά όσο και φιλοσοφικά όσο και στην πράξη. Να σας εξηγήσω γιατί. Στη μηχανολογία, όταν θέλεις να κτίσεις μια γέφυρα, προφανώς θα πρέπει να υπάρξει μια τεχνοκρατική διαδικασία. Μια δημοκρατικά κατασκευασμένη γέφυρα είναι επικίνδυνη και εγκληματική, γιατί θα πέσει. Χρειάζεται να πιας στον επαίοντα, στον ειδικό, όχι τον Πλάτωνα, αλλά τουλάχιστον τον Μετσόβιου Πολυτεχνείου ή κάποιου άλλου πολυτεχνείου.

Όταν, όμως, πρόκειται για δημόσια διοίκηση, όταν πρόκειται για πολιτική, όταν πρόκειται για οικονομική πολιτική, δεν υπάρχει απολύτως τεχνοκρατική λύση, δεν υπάρχει απολύτως τεχνοκρατικό μέσο. Η πλάνη ότι στη δημόσια διοίκηση, στην άσκηση πολιτικής, στην άσκηση οικονομικής πολιτικής μπορεί να γίνει ο διαχωρισμός μεταξύ του πολιτικού σκοπού και του τεχνοκρατικού μέσου, βρίσκεται στη βάση του νεοφιλελεύθερου μορφώματος που ξεκινάει με τη Θάτσερ στα τέλη της δεκαετίας του '70 και που τελικά, απέτυχε μ' έναν τρόπο παταγώδη, μ' έναν τρόπο που, φίλοι μου, που είχαν διατελέσει Υπουργοί της Θάτσερ, όπως ο Νόρμαν Λαμόντ, όπως ο Μάικλ Χάουαρντ, με τους οποίους έχω προσωπική σχέση, παραδέχονται ότι ήταν ιδιαίτερα αρνητικός από τη δική τους μεριά. Με άλλα λόγια, θα το βρείτε μπροστά σας αυτό.

Κάθε φορά που επιβάλλεται το νεοφιλελεύθερο δόγμα αυτού του διαχωρισμού πολιτικών σκοπών και τεχνοκρατικών μέσων, οι επιλογές που γίνονται στο τεχνοκρατικό κομμάτι είναι πάντοτε τεχνικά ανεπαρκείς και πολιτικά ταξικές.

Αναφέρθηκε προηγουμένως ο κ. Κοντολέων. Εγώ δεν ξέρω αν έχει πτυχία. Ας έχει και τρία διδακτορικά ο άνθρωπος. Δουλεύει, όμως, σε μια επιχείρηση. Είναι μια συγκεκριμένη επιχείρηση που παγκοσμίως -γιατί είναι και πολυεθνική, όπως γνωρίζετε- έχει παίξει ρόλο στο να σπάσει απεργίες. Έχει παίξει ρόλο στο να βοηθήσει στην απόλυση υπαλλήλων είτε είναι ο ΗΣΑΠ είτε είναι στη Βρετανία ή οι καθαρίστριες ή οι κλητήρες ή οι δικαστικοί. Έχει παίξει τέτοιο συγκεκριμένο ρόλο. Αυτός είναι καθαρά πολιτικός ρόλος.

Όσα πτυχία και να έχει, όσες τεχνοκρατικές άρτιες διαδικασίες αξιολόγησης του κ. Κοντολέοντα και να έχετε, ο διορισμός του θα είναι πολιτικός. Μπορεί να είναι καλός, μπορεί να είναι ενάντιος, αλλά πάντα θα είναι πολιτικός και η προσποίηση ότι οι πολιτικές αποφάσεις μπορεί να γίνουν με το τεχνοκρατικό και απολιτικό τρόπο, συστηματικά και, με μαθηματική ακρίβεια, οδηγούν σε αποφάσεις που είναι τόσο τεχνικά ανεπαρκείς όσο και πολιτικά ταξικές και τοξικές.

Υπάρχει ένα δόγμα εδώ, στο οποίο εντάσσεται η φιλοσοφία της Νέας Δημοκρατίας. Είναι το δόγμα ότι τίποτα καλό, σε τελική ανάλυση, δεν μπορεί να γίνει από το κράτος, αλλά δεν υπάρχει θάυμα σε αυτόν τον πλανήτη, που να μην μπορεί να επιτευχθεί από τους ιδιώτες, ιδίως και εφόσον υπάρχει ένα γιγαντιαίο αυταρχικό κράτος να τους υποστηρίζει. Αυτή είναι η μεγάλη αντίφαση του νεοφιλελεύθερου δόγματος, ότι για να εφαρμοστούν οι φιλελεύθερες πολιτικές απαιτείται ένα «ούμπερ» κράτος, αυταρχικό και αντιδημοκρατικό, για να τις επιβάλει με έναν τρόπο, που κανένας πραγματικά φιλελεύθερος δεν μπορεί να αποδεχθεί.

Πάρτε παράδειγμα τη Θάτσερ, στην οποία αναφέρθηκα προηγουμένως. Άφησε ένα κράτος πολύ μεγαλύτερο από αυτό που βρήκε στο όνομα του μικρού επιτελικού κράτους. Ο Ρήγκαν άφησε μια ομοσπονδιακή κυβέρνηση με πολύ περισσότερους υπαλλήλους -και πολύ ακριβά πληρωμένους, σαν αυτούς που θέλετε, τους επαίοντες μετακλητούς- από αυτούς που βρήκε.

Όποια κυβέρνηση έχει ενστερνιστεί παγκοσμίως το δόγμα αυτό, καταλήγει να χτίζει ένα πιο αυταρχικό, λιγότερο λειτουργικό, λιγότερο επιτελικό κράτος στο όνομα του επιτελικού μικρού λειτουργικού κράτους.

Στο όνομα της αριστείας, που δεν είναι δική σας εφεύρεση, συνήθως βλέπουμε μια παρασιτική κάστα «ημετέρων» ιδιωτών που φύονται, είτε γύρω από το εθνικό σύστημα υγείας της Βρετανίας, είτε γύρω από το βιομηχανικό φαρμακευτικό ιατρικό κατεστημένο στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Μιλώντας πιο συγκεκριμένα για το νομοσχέδιο...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Επιτρέψτε, κύριε Πρόεδρε, μια διακοπή;

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Βεβαίως. Δεν έχω καμμία αντίρρηση να με διακόψετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Σε ποιον Πρόεδρο απευθύνεστε; Γιατί είμαστε όλο Πρόεδρους εδώ πέρα.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Εγώ δεν έχω πρόβλημα. Αν ο πραγματικός Πρόεδρος το επιτρέψει, δεν έχω αντίρρηση.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Επειδή είμεθα και οι δυο λάτρες, λοιπόν, του αγγλοσαξονικού μοντέλου, να σας διακόψω για ένα λεπτό, διότι αισθάνομαι ότι υπάρχει μια πάρα πολύ βασική παρανόηση.

Η παρανόηση έγκειται στο εξής: Το ανά χείρας νομοσχέδιο δεν εμπιστεύεται καθόλου την τεχνοκρατία. Ισχύει το ακριβώς αντίθετο. Τεχνοκρατία σημαίνει ότι έχεις στην πραγματικότητα ένα outsourcing του κράτους. Εδώ αυτό που προσπαθούμε είναι να συρρικνώσουμε το κράτος, αλλά να μεταφέρουμε αποφασιστικές αρμοδιότητες από το επίπεδο της πολιτικής διοίκησης στο επίπεδο της υπηρεσιακής διοίκησης.

Να σας δώσω ένα απλό παράδειγμα, διότι είμαι σίγουρος ότι το κατανοείτε. Βεβαίως, το με ποιον τρόπο θα υπάρξει ο χωροταξικός ή ο πολεοδομικός σχεδιασμός, είναι μια πολιτική από-

φαση, θα την πάρει ο αρμόδιος Υπουργός, ο οποίος έχει έμμεση δημοκρατική νομιμοποίηση, δεν αμφισβητείται. Όταν τεθούν τα όρια αυτά την ατομική απόφαση της οικοδόμησης θα πρέπει να την πάρει, όχι ένας ιδιώτης, αλλά η υπηρεσιακή διοίκηση, η οποία έχει εχέγγυα αμεροληψίας και εκφράζει την συνέχεια του κράτους.

Άρα, υπό την έννοια αυτή, δεν υφίσταται η λογική της έξωθεν τεχνοκρατίας, αλλά αντιθέτως της υπηρεσιακής διοίκησης, που έχει τη γνώση, αλλά εκφράζει το δημόσιο συμφέρον και στη συνέχεια του.

Μόνο αυτήν την διευκρίνιση ήθελα να κάνω και με συγχωρείτε, κύριε Βαρουφάκη.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Όχι, σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Κύριε Βαρουφάκη, εννοείται ότι ο χρόνος που μίλησε ο κ. Γεραπετρίτης σας ανήκει.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Γραμματέας του ΜέΡΑ25): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι αυτή είναι η πρόθεσή σας. Το βλέπω. Δυστυχώς, πολύ σύντομα θα αποδειχθεί πολύ μόνος μέσα σε αυτήν την Κυβέρνηση και το γνωρίζω αυτό, γιατί κάποτε και εγώ ήμουν Υπουργός που ένιωσα μία απέραντη μοναξιά, σε μία άλλη κυβέρνηση. Και συμπάσχω μαζί σας, γιατί θα δείτε ότι οι υπηρεσιακοί γενικοί γραμματείς θα μετεξελιχθούν πάρα πολύ γρήγορα -έχετε δει φαντάζομαι το «Yes, Minister»- σε έναν Σερ Χάμφρεν, ο οποίος είναι πάρα πολύ κοντά στην πολυεθνική και πολύ λιγότερο κοντά στην πολιτική ηγεσία.

Άκουσα προηγουμένως τον συνάδελφό σας κ. Γεωργιάδη, να αναφέρεται στην κ. Σαββαΐδου. Επειδή τυχαίνει να γνωρίζω την κ. Σαββαΐδου και είχα συνεργαστεί σχετικά καλά με την κ. Σαββαΐδου -σχετικά καλά, μην υπερβάλλουμε κιόλας- θυμάστε πώς είχε γίνει ο διορισμός της κ. Σαββαΐδου, οι περιστρεφόμενες πόρτες, σε ποια εταιρεία δούλεψε πριν αναλάβει τη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων;

Δεν θέλω να μιλήσω προσωπικά για την κ. Σαββαΐδου, γιατί την εκτιμώ και προσωπικά, παρά τις συγκρούσεις μας και παρά το γεγονός ότι ουσιαστικά εξυπηρετούσε τα συμφέροντα της τρόικας και απευθυνόταν και λογοδοτούσε μόνο στην τρόικα, αλλά ως κυρία είναι εξαιρετική.

Θέλω να πω, κύριε Υπουργέ, ότι ο συνδυασμός του αποπολιτικοποιημένου γραφειοκρατικού υπηρεσιακού γενικού γραμματέα με το δόγμα της Νέας Δημοκρατίας, που το έχει κληρονομήσει από αλλού, ότι εκχωρούνται όλο και περισσότερες αρμοδιότητες σε ιδιώτες. Το κάνατε ήδη με τον Αρχηγό της ΕΥΠ, δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογούμε, είμαι σίγουρος ότι δεν ρωτηθήκατε εσείς συγκεκριμένα. Παρεμπιπτόντως, ο κ. Κοντολέων όταν θα χτυπήσει το τηλέφωνο στις 4:00 η ώρα το πρωί και θα υπάρχει μία εθνική κρίση με ποια προϋπηρεσία και με ποια προϊστορία θα μπορέσει να αντιμετωπίσει τα ζητήματα εκείνης της στιγμής; Είναι, αν θέλετε, μία ρητορική ερώτηση, μια ρητορική αγωνία που έχω.

Βλέποντας το νομοσχέδιο, ο τρόπος με τον οποίο η Προεδρία της Κυβέρνησης και η αρχή διαφάνειας εντάσσονται -εγώ δεν είμαι εναντίον του εξορθολογισμού, του να δημιουργήσεις νέες δομές για να σταματήσει η πανσπερμία, εξαρτάται πώς το κάνεις, αλλά εδώ θα περιμένουμε και θα σας κρίνουμε ανάλογα με το αποτέλεσμα- στη βάση του άρθρου 82 του Συντάγματος. Δεν είμαι συνταγματολόγος, αλλά από όσο το διαβάζω μου λέει ότι ο Πρωθυπουργός έχει τη δυνατότητα να εξασφαλίζει την ενότητα της κυβέρνησης, αυτό την εξασφαλίζει την ενότητα της κυβέρνησης. Όταν έχεις ενός ανδρός αρχή με όλο αυτό το προσωπικό από κάτω, όλες αυτές τις αρχές να υπόκεινται στην αρχή του ενός ανδρός, αυτό κάνει ακριβώς το αντίθετο από το να εξασφαλίζει την ενότητα της κυβέρνησης, ο συντονισμός, η διόγκωση της εξουσίας του Πρωθυπουργού σε ένα σύστημα το οποίο υποτίθεται ότι δεν είναι πρωθυπουργοκεντρικό.

Κύριε Υπουργέ, εμείς στο ΜέΡΑ25 δεν αναλωνόμαστε στην κριτική. Θέλουμε να κάνουμε και συγκεκριμένες προτάσεις. Αναφέρθηκα στον «ελέφαντα στο δωμάτιο», στην έλλειψη οποιασδήποτε σοβαρής συζήτησης ή πρόβλεψης ή μηχανισμού για την αξιολόγηση. Εμείς απαιτούμε, οι δημόσιοι υπάλληλοι, οι καθη-

γητές πανεπιστημίων, οι δάσκαλοι να κρινόμαστε και να αξιολογούμαστε. Δεν είναι δυνατόν να συνεχίζεται μία κατάσταση που οι χρηστοί και οι καλοί να τιμωρούνται επειδή χαλάνε την πιάτσα στους υπόλοιπους. Το ερώτημα είναι πώς θα γίνει αυτή.

Ως ΜέΡΑ25, καταδικάζουμε και απορρίπτουμε την ιδέα μιας μη πολιτικής, απολίτικης αξιολόγησης, μιας ποσοτικοποιημένης αξιολόγησης.

Άκουσα έναν συνάδελφό σας της Νέας Δημοκρατίας να μιλάει για ποσοτικούς στόχους. Οι ποσοτικοί στόχοι είναι πάρα πολύ καλοί στους Ολυμπιακούς Αγώνες, όταν πρέπει να αποφασίσεις ποιος πήρε το χρυσό μετάλλιο. Αλλά στα ποιοτικά ζητήματα οποιαδήποτε προσπάθεια ποσοτικοποίησης των ποιοτήτων καταστρέφει τις ποιότητες.

Τι προτείνουμε; Εμείς ως ΜέΡΑ25 -και στο προεκλογικό μας πρόγραμμα το έχουμε καταθέσει αυτό- μιλάμε για ενδυνάμωση θεσμών και μορφών κοινωνικού ελέγχου που να στηρίζονται σε επιτροπές κρίσης που να αποτελούνται από κληρωτούς δημόσιους υπαλλήλους, κληρωτούς δασκάλους εκ περιτροπής και κληρωτούς πολίτες, στο αρχαιοαθηναϊκό πρότυπο. Αλλά αυτό είναι κάτι, που θα πρέπει να συζητήσουμε, όταν μας φέρετε κάτι που να αφορά την αξιολόγηση. Γιατί η αξιολόγηση και η αξιοκρατία αναφέρεται εδώ σ' αυτή την Αίθουσα αυτές τις μέρες μόνο και μόνο για πρόσχημα. Στην ουσία δεν υπάρχει απολύτως τίποτα.

Αλλά μιας και μιλάτε για αξιοκρατία, επιτρέψτε μου να σας θυμίσω ποιος εφηύρε τη λέξη. Όχι την λέξη αριστοκρατία. Τη λέξη αξιοκρατία την εφηύρε ο Μάικλ Γιανγκ το 1958. Το βιβλίο του «Meritocracy». Επιτρέψτε μου να σας πω, χρησιμοποιώντας μια πρόταση του Μάικλ Γιανγκ γιατί το ΜέΡΑ25 απορρίπτει μετά βδελυγμίας την ιδέα μιας απολίτικης και δήθεν τεχνοκρατικής διαδικασίας αξιολόγησης. Λέει λοιπόν ο Μάικλ Γιανγκ: «Η βασική ιδέα της αξιοκρατίας» αυτών που μιλάνε για την αξιοκρατία όπως η Κυβέρνησή σας, «είναι ότι οι λειτουργοί κερδίζουν πόντους με την αξία τους, εξασφαλίζουν με αυτούς τους πόντους την είσοδο στο σύστημα όπου πρέπει να συνεχίσουν να συλλέγουν πόντους, ώστε να ανελίσσονται. Στην πραγματικότητα», λέει ο Μάικλ Γιανγκ, «ο μύθος της αξιοκρατίας παίζει τον ρόλο του να βοηθά τους κατέχοντες πλούτο και εξουσία να νιώθουν καλά για τον εαυτό τους πεπεισμένοι ότι τους αξίζουν πλήρως τα κεκτημένα τους και πως τα προνόμιά τους εξυπηρετούν το δημόσιο καλό».

Ο θεσμός των επιτροπών, που συνίστανται από κληρωτούς είναι ο μοναδικός τρόπος να έχουμε πραγματική αξιολόγηση χωρίς να γίνεται αναπαραγωγή της εξουσίας των κατεχόντων. Θα επανέλθουμε σ' αυτό.

Φίλες και φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ, με στενοχώρια θα σας το πω αυτό. Μην ξαναμιλήσετε για το ΣΔΟΕ. Εσείς το καταργήσατε, με εντολή της τρόικας. Κι αν δεν το θυμάστε, ζητήστε από τον κ. Τσίπρα να σας δώσει να διαβάσετε -είμαι σίγουρος ότι δεν την έχετε διαβάσει- την αναφορά του κ. Παναγιώτη Δάνη, του Ειδικού Γραμματέα του ΣΔΟΕ, όταν ουσιαστικά ο ΣΔΟΕ καταργήθηκε επί της ουσίας από τη δική σας κυβέρνηση, όχι επειδή το επιλέξατε, αλλά επειδή σας το επέβαλε η τρόικα.

Φίλες και φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ, μην μιλάμε για την ΕΥΠ. Άκουσα τον κ. Τσίπρα προηγουμένως να αναφέρεται στην περίοδο του κ. Ρουμπάτη ως μια χρυσή περίοδο. Δεν ήταν μια χρυσή περίοδος. Προσωπικά, έχω γνώμη ότι επί κ. Ρουμπάτη το σκοτεινό κράτος λειτουργούσε εναντίον ακόμα και της κυβέρνησής μας, γιατί ήμασταν μαζί τότε, με τον κ. Ρουμπάτη να παίζει σημαντικό ρόλο. Το έχω καταγγείλει στο βιβλίο μου. Ας έρθει κάποιος να με μηνύσει γι' αυτά έγραψα στο συγκεκριμένο εδάφιο για τον κ. Ρουμπάτη. Εγώ θα ζητήσω την άρση της ασυλίας μου. Μη μιλάμε για την ΕΥΠ.

Τέσσερα χρόνια είχατε, για να διασώσετε το ΣΔΟΕ, για να υπάρχει πραγματικοί τέτοιοι ελεγκτικοί μηχανισμοί με ανθρώπους σαν τον Παναγιώτη Δάνη. Τέσσερα χρόνια είχατε, για να βάλετε την ΕΥΠ στη θέση της και να είναι πραγματικός υπηρέτης του ελληνικού λαού. Τέσσερα χρόνια είχατε, για να βάλετε στη θέση του τον κ. Λάτση. Γιατί άκουσα τον κ. Τσίπρα προηγουμένως να συναγωνίζεται με τον κ. Γεωργιάδη για το ποιος είναι αυτός, ο οποίος βοήθησε πιο αποτελεσματικά στο να γίνει η επένδυση -αυτό το όνειδος- στο Ελληνικό.

Φίλες και φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ, χτίζουν μια κραταιά σιδηρόφρακτη

Προεδρία της Κυβέρνησης. Έτσι φαίνεται. Ξεχάσατε τον κ. Δραγασάκη; Ξεχάσατε την αντιπροεδρία της κυβέρνησης; Αν δεν είχαν την ιδέα για την προεδρία της κυβέρνησης, εσείς τους τη δώσατε με την αντιπροεδρία της κυβέρνησης, η οποία ήταν μια παράλληλη κυβέρνηση, τουλάχιστον όσο ήμουν εγώ στην κοινή μας Κυβέρνηση για κάποιους μήνες.

Όμως το ΜέΡΑ25 δεν κάνει αντιπολίτευση στον ΣΥΡΙΖΑ. Κάνει Αντιπολίτευση στη Νέα Δημοκρατία. Όπως έχουμε πει, πρόκειται για μια κυβέρνηση η ηγεσία της οποία χτίζει μια νέα παρασιτική ολιγαρχία πάνω στο τέταρτο μνημόνιο, που κληρονόμησε.

Το να απελευθερωθεί η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας από τα συμφέροντα αυτής της παρασιτικής ολιγαρχίας είναι το ίδιο αδύνατο με το να απελευθερωθούν τα ψάρια από το νερό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Η συζήτηση θα εξελιχθεί ως εξής: Πρώτον, ήθελα να σας πω ότι συνηθίζεται, όταν υπάρχουν πολλοί ομιλητές, για να μιλήσουν περισσότεροι, να ζητάμε τον περιορισμό του χρόνου των Βουλευτών. Αυτό θεωρώ ότι είναι λάθος. Προτείνω για πρωτοτυπία -οπάντα πρωτοτυπία!-, να τηρούμε τον χρόνο μας. Εάν τηρούμε το επτάλεπτο, τότε δεν υπάρχει κανένας λόγος να περιορίσουμε τον χρόνο. Διότι, ακόμη και εάν τον περιορίσουμε, πάλι δεν θα το τηρούμε και θα πηγαίνουμε στο επτάλεπτο. Άρα, αξίζει να δοκιμάσουμε να τηρούμε τον χρόνο και να ξέρουμε ότι όποιος ξεπερνάει το επτάλεπτο, παραβιάζει το δικαίωμα του επόμενου συναδέλφου.

Δεύτερον, έχει ζητήσει ο κ. Σπίρτζης τον λόγο και θα τον λάβει για ένα λεπτό. Επικαλείται ύπαρξη προσωπικού ζητήματος. Αμέσως μετά θα μιλήσει εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος κ. Ράπτη για το δωδεκάλεπτο που δικαιούται και στη συνέχεια είναι ο κ. Φάμελλος.

Τον λόγο έχει ο κ. Σπίρτζης, για ένα λεπτό, για να μας πει σε τι συνίσταται το προσωπικό ζήτημα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν είμαι έκπληκτος, γιατί δεν είναι η πρώτη φορά, που έχω υποστεί λάσπη και από τον κ. Γεωργιάδη. Επομένως, επικαλέστηκε -αυτά που ακούγαμε και όταν ήμασταν στην κυβέρνηση- ότι είναι σκάνδαλο το Θριάσιο και ότι ελέγχεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για διαφθορά.

Να ενημερώσω, λοιπόν, τον κ. Γεωργιάδη -γιατί επιλεκτικά δεν το θυμάται- ότι όταν είπατε αυτά, όχι μόνο για το Θριάσιο, αλλά και για το Πάτρα-Πύργος και για οτιδήποτε άλλο έχετε πει, τα πήγα ο ίδιος στον εισαγγελέα. Το θέμα του Πάτρα-Πύργος έχει αρχειοθετηθεί. Για το θέμα του Θριάσιου δεν γνωρίζω την εξέλιξη της διαδικασίας.

Να σας ενημερώσω επίσης ότι αυτό που ερευνά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αφορά τον γνωστό έλεγχο, που γίνεται για τις κρατικές ενισχύσεις και μια καταγγελία ιδιωτή ανταγωνιστή στον Ασπρόπυργο, όχι για διαφθορά, αλλά για άνιστους όρους ανταγωνισμού.

Όμως, κύριε Γεωργιάδη, θα ήθελα να σας παρακαλέσω -επειδή πρέπει να προσαρμοστείτε πλέον στον ρόλο σας ως Υπουργού Ανάπτυξης και όχι στον ρόλο που είχατε ως Αντιπολίτευση- για οποιοδήποτε θέμα αφορά εμένα ή τον καιρό που υπηρετήσα στο Υπουργείο ή οπουδήποτε αλλού και για οποιοδήποτε θέμα έχετε, να πάμε μαζί να το καταγγείλουμε και να το διερευνήσουν είτε οι ελληνικές δικαστικές αρχές είτε οι ευρωπαϊκές είτε και ο ΟΗΕ εάν έχει. Σταματήστε, όμως, να έχετε τον ρόλο που είχατε όλα αυτά τα χρόνια ως Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Τον λόγο έχει ο κ. Γεωργιάδης επίσης για ένα λεπτό για την ισότητα των όπλων.

ΣΥΡΙΖΙΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Κύριε συνάδελφε, εγώ σε αντίθεση με τον παρακαθημένο σας, που κάθε καταγγελία που κάνει ο ίδιος ή ακούει την υιοθετεί, δεν υιοθετώ καμία καταγγελία κατά ουδενός έως ότου υπάρξει τελεσίδικη δικαστική απόφαση. Κατά συνέπεια, δεν υπονοώ τίποτα.

Ξέρω, όμως, ότι αυτό που φέρατε και ψηφίσατε στην Βουλή και για το οποίο εμείς είχαμε προειδοποιήσει, αυτή τη στιγμή είναι εντελώς μπλοκαρισμένο από τη Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Σε

δύο, τρεις μήνες που θα τελειώσει η έρευνα, θα δούμε τι θα βγάλει. Γιατί η καταγγελία για εύνοια έναντι ενός από έναν ανταγωνιστή που αναφέρατε, εάν αποδειχθεί, θα πρέπει να οδηγήσει και στο γιατί κάποιος Υπουργός αποφάσισε να ευνοήσει κάποιον έναντι κάποιου άλλου. Άρα, δεν ήμουν τελείως έξω. Αλλά ας το αφήσουμε αυτό να αποδειχθεί.

Ως προς την πρότασή σας, θέλω να είμαι πάρα πολύ ειλικρινής. Ευχαριστώ για την πρόσκληση. Μαζί σας δεν πάω ούτε στο περίπτερο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Όχι, νομίζω ότι τελείωσε.

Τον λόγο έχετε εσείς, κύριε Φάμελλε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ο κ. Σπίρτζης είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Κύριε Πρόεδρε, εσείς ανατροφοδοτείτε αυτήν την διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ορίστε, κύριε Σπίρτζη, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Ακούστε, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό που είπα πριν με αυτό που είπα τώρα σε δυο τρεις μήνες που θα τελειώσει, ποιο πράγμα; Πριν λίγο είπατε ότι διερευνά η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για διαφθορά. Ισχύει ή το παίρνετε πίσω;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης και Επενδύσεων): Ισχύει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Ισχύει λέτε εσείς. Το λέω για να καταγράφεται. Εγώ σας λέω, κύριε Τασούλα, ότι η γνώμη που έχουμε και η γνώση που έχουμε είναι ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ελέγχει όπως σε κάθε διαγωνισμό τις κρατικές ενισχύσεις, δεν τίθεται θέμα μεταξύ του Θριασίου και των δημόσιων χώρων, εμπορευματικών κέντρων με τα «LOGISTICS CENTER» που είναι δεξιά και αριστερά για άνισο ανταγωνισμό, αλλά για ποιο λόγο μας κατηγορείτε, κύριε Γεωργιάδη; Τον διαγωνισμό τον κέρδισε δημόσια τράπεζα, η ΕΤΒΑ. Για ποια διαφθορά μιλάτε; Τα είχαμε πει και τότε στο νομοσχέδιο αλλά δεν πειράζει. Στον εισαγγελέα είναι από μένα προσωπικά και ας μην πάτε ούτε μέχρι το περίπτερο. Να σταματήσετε τη λάσπη, που ρίχνετε τεσσερισήμισι χρόνια.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ακούστηκαν οι εκατέρωθεν απόψεις.

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Φάμελλος.

Προηγούμενως θα ήθελα ...

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Η κοινοβουλευτική εκπρόσωπος;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος συνεννοηθήκαμε ότι θα μιλήσει αύριο για να προχωρήσουν οι Βουλευτές.

Ήθελα να σας παρακαλέσω, στο πλαίσιο του να μιλήσουν οι Βουλευτές περισσότερο και περισσότεροι σήμερα, να συμφωνήσουμε να τελειώσουμε στη 01:00 μετά τα μεσάνυχτα και αύριο να ξεκινήσουμε στις 17:00 το απόγευμα για να κερδίσουμε δύο επιπλέον ώρες.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Κωνσταντίνος Τασούλας): Ωραία, προχωρούμε προς αυτή την κατεύθυνση.

Κύριε Φάμελλε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές η Κυβέρνηση ονόμασε το υπό συζήτηση νομοσχέδιο ως νομοσχέδιο του επιτελικού κράτους. Ας μην κρυβόμαστε και ας μην κρύβεστε και εσείς, κύριε Υπουργέ. Μόνο στο επιτελικό κράτος δεν αφορά το νομοσχέδιο. Αποτελεί μια χοντροκομμένη κομματικοποίηση του κράτους, ούτε καν επιτηδευμένη, με εκκαθάριση ανεπιθύμητων για την Κυβέρνηση θεσμών διαφάνειας, ανεξαρτήτων αρχών και προσώπων, με εκατοντάδες μετακλητούς, χωρίς πτυχία με υπέρ του δέοντος αμοιβή, χωρίς αξιολόγηση των προσλήψεών τους και χωρίς διαφάνεια.

Κατά βάθος, η Κυβέρνηση επιδιώκει με το νομοσχέδιο αυτό την αποδημοκρατικοποίηση λειτουργιών της ελληνικής πολιτείας, τη διαγραφή πολλών βημάτων ωρίμανσης της ελληνικής πολιτείας της μεταπολίτευσης. Είναι μια επιλογή απομάκρυνσης

των ευρωπαϊκών κεκτημένων, δυστυχώς, και για σας. Είναι μία οργουελική σύλληψη, κακόβουλη πολιτική, πρόχειρη και δυσλειτούργη, που στοχεύει ταυτόχρονα και σε αυτά που είχε αιτηθεί ο κύριος Βορίδης, στην αποτροπή και στην απαγόρευση κάθε φωνής που σχολιάζει μια δεξιά συντηρητική Κυβέρνηση αναπαράγωγής του βαθёος κράτους.

Η Κυβέρνηση, ο κύριος Μητσοτάκης και ο ισηγητής Υπουργός επιλέγουν πολιτικά και ιδεολογικά, η Ελλάδα να γυρίσει πίσω στις απαρχές της δημιουργίας του κράτους, δηλαδή την περίοδο του απολυταρχικού κράτους, όταν η βασική ραχοκοκαλιά της διοίκησης ήταν η συγκέντρωση εξουσιών γύρω από ένα πρόσωπο, που λειτουργεί ως άλλος αυτοκράτωρ, καθώς και μιας γραφειοκρατίας γύρω από αυτόν, ορκισμένης σε αυτόν που υπηρετεί σκοπούς συγκεκριμένων συμφερόντων όπως όταν αναδείχθηκαν τα κράτη στη Γαλλία και στην Αγγλία. Δεν είναι καν φιλελεύθερη εκδοχή του κράτους, κύριε Γεραπετρίτη, γιατί αν ήταν φιλελεύθερη, θα περιείχε πρώτα απ' όλα την κεντρική αρχή της διάκρισης των εξουσιών, την νομοθετική με την εκτελεστική, που δεν το προβλέπει.

Ο κ. Μητσοτάκης εισάγει μια πραγματική καινοτομία, αυτή του σκληρού πολιτικού νεοφιλελευθερισμού και μάλιστα μετεξελιχθεί σε θεσμικά όργανα, όπως το Υπουργικό Συμβούλιο σε έναν θεσμικά χυδαίο οικονομικό μοντέλο, κάτι σας Ελληνική Κυβέρνηση ΑΕ. Βέβαια, θα έλεγα ότι είναι ΕΠΕ διότι στους περισσότερους Υπουργούς επιφυλάσσεται περιορισμένη ευθύνη. Μάλιστα, αυτό σας το λέει η επιστημονική επιτροπή της Βουλής. Δεν απαντήσατε ακόμα σε αυτό, κάτι που λέει και για τον Πρόεδρο της Βουλής, ότι μειώνετε τις αρμοδιότητες του.

Αποτελεί ένα ερώτημα για τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας: Τελικά, δεν σας εμπιστεύεται ο Πρόεδρος τον κόμματός σας; Γιατί τότε περιορίζει τις αρμοδιότητες των Υπουργών, όπως λέει η επιστημονική επιτροπή της Βουλής και επιλέγει στελέχη της Κυβέρνησης να είναι από την αγορά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Ξέρετε, η επιλογή των μάντζερ δεν είναι κάτι που ακούγεται πρώτη φορά. Εξάλλου πολλά στελέχη της Σχολής Δημόσιας Διοίκησης ασκούν επιτελικό έργο, το ξέρουμε, το επιλέξαμε, το στηρίξαμε στο μητρώο στελεχών και μάλιστα στο μητρώο στελεχών εμείς προτείνουμε να υπάρχουν και στελέχη του ιδιωτικού τομέα για τις κεντρικές θέσεις ευθύνης των Υπουργείων. Δεν είναι μόνο το θέμα της αντιπροσωπευτικότητας, της πολιτικής ευθύνης, το που είναι πολιτικά υπόλογοι όλοι αυτοί οι υφυπουργοί, τάχα οι μάντζερ και οι τεχνοκράτες. Είναι ότι δεν δεσμεύονται ούτε καν από τις καταστατικές αρχές της Νέας Δημοκρατίας αλλά δεσμεύονται από τα συμφέροντα, που τους έχουν υποδείξει. Δυστυχώς αυτό αποκαλύφθηκε πολύ τραγικά μέσα στο πρώτο μήνα.

Τουλάχιστον, διαλέγουν τους καλύτερους; Διαλέγουν τους άριστους; Δυστυχώς όχι. Η πρόσφατη, την Παρασκευή το απόγευμα, επιλογή της διοίκησης των Ελληνικών Πετρελαίων αποδεικνύει ότι ούτε τους καλύτερους επιλέγουν.

Προσέξτε, η διοίκηση του κ. Τσοτσόρου ήταν μια διοίκηση ουδόλως κομματική, με στέλεχος από την αγορά, που έδωσε κέρδη στον όμιλο, που έδωσε επενδύσεις στον όμιλο, που έδωσε εκατοντάδες νέες θέσεις εργασίας, διεθνείς συνεργασίες και ιδιαίτερες πρωτοβουλίες στα ενεργειακά αποθέματα. Επιστρέφει μια διοίκηση, η οποία ήταν πολιτικά συνδεδεμένη με τις κυβερνήσεις, ακόμα και του Κώστα Καραμανλή, συνδεδεμένη με τεράστια τραγικά ελλείμματα για τη χώρα, που δημιούργησε ζημιές στον όμιλο και τον υποθήκευσε. Πού είναι οι άριστοι; Ακριβώς το αντίθετο κάνατε.

Άρα, όχι απλά κομματικοποιούν το κράτος, αλλά διαλέγουν και τους χειρότερους, κομματικά συνδεδεμένους με τη διοίκησή τους.

Συζητάμε για ένα νομοσχέδιο, το οποίο, κατά τα λεγόμενα της Νέας Δημοκρατίας, είναι έτοιμο από καιρό. Το έχετε παραδεχτεί κι εσείς. Δηλαδή, υπάρχουν δημοσιεύματα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι το συγκεκριμένο think tank λειτουργούσε εδώ και δύο χρόνια -λέει και ποιες μέρες μαζευόσασταν στα Βόρεια Προάστια- για να λειτουργήσει αυτό το νομοσχέδιο. Είναι έτσι, αλήθεια, αυτό; Υπήρχε το think tank;

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Είναι ντροπιαστικό και που το αναφέρετε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ωραία. Το αρνήθηκε ο κ. Γεραπετρίτης.

Γιατί αυτό, κυρίες και κύριοι, σημαίνει ότι ενώ η Αντιπολίτευση την προηγούμενη περίοδο, δηλαδή η Νέα Δημοκρατία, δημιουργούσε προπαγάνδα σχετικά με τον κίνδυνο κομματικοποίησης του κράτους, τουλάχιστον προεκλογικά τους τελευταίους μήνες -αφού αρνηθήκατε το δίχρονο, αλλά δεν αρνείστε τους τελευταίους μήνες, αλίμονο, οι φάκελοι δόθηκαν την πρώτη εβδομάδα από τις εκλογές στους Υπουργούς- επεξεργάζονταν σχέδιο άλωσης του κράτους. Και θεωρώ ότι αυτό είναι η μεγαλύτερη πολιτική απάτη. Δηλαδή, να κατηγορείς την Κυβέρνηση για τον διαγωνισμό των γενικών γραμματειών, που γίνεται μέσω ΑΣΕΠ και ταυτόχρονα να επεξεργάζεσαι ένα εργαλείο, το οποίο έχει διορισμό των γενικών γραμματειών, διορισμό της Αρχής Διαφάνειας και όλων των ελεγκτικών αρχών, όπως παραδεχθήκατε, και πρόσληψη μετακλητών, χωρίς πτυχίο ΑΕΙ -γιατί αυτοί είναι μετακλητοί, δεν είναι επιστημονικοί συνεργάτες- με αμοιβή κλιμακίου Α', δηλαδή με αμοιβή διευθυντών, απόφοιτοι λυκείου και με έναν κίνδυνο, απ' ό,τι επεσήμανε προηγούμενως ο εισηγητής μας, να αυξηθούν κιόλας σε σχέση με τη δέσμευσή σας.

Είναι πολιτική απάτη, ενώ η χώρα βρίσκεται σε δεσμό μνημονίου και παλεύει για να φύγει από τη χρεοκοπία, που οι λυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας και ΠΑΣΟΚ μας επέβαλαν, να επεξεργάζονται σχέδιο στελέχου του ΣΕΒ, καθηγητές και πολιτικό δυναμικό για το πώς θα μπορέσουν να εξυπηρετηθούν καλύτερα τα συμφέροντα των ομίλων και να βρίσκονται οι ίδιοι μετά στις θέσεις της Κυβέρνησης. Αυτή είναι η πολιτική απάτη.

Αποδεικνύετε, βέβαια, ότι σας ενδιαφέρει ελάχιστα το συμφέρον των πολιτών. Γιατί αν σας ενδιέφερε, θα είχατε προσπαθήσει να αξιοποιήσετε τουλάχιστον κάποια θεσμικά στελέχη της δημόσιας διοίκησης στην επεξεργασία του νομοσχεδίου, που δεν το κάνατε, γιατί δεν εμπιστεύεστε ούτε αυτά τα στελέχη. Χρησιμοποιείτε τόνους επικοινωνιακής χρυσόσκονης, για να καλύψετε τάχατες μέσα σε ένα πλαίσιο εκσυγχρονισμού ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν έχει διαβούλευση, δεν πέρασε από την ΚΕΝΕ, είχε δεκαέξι σελίδες νομοτεχνικών και άλλες οκτώ τώρα -διακόσιες είκοσι πέντε νομοτεχνικές. Αυτό δεν είναι αριστεία. Δεν είναι αριστεία να υποβάλεις ένα νομοσχέδιο που προβλέπει διατάξεις καλής νομοθέτησης και να μην τηρείς καμμία διάταξη και καμμία πρόβλεψη στην υποβολή του. Τουλάχιστον αυτό πρέπει να το παραδεχτείτε, για τη δικιά σας υστεροφημία, ότι δεν διακρίνεται για καλή νομοθέτηση αυτό το νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιο αυτό αμβλύνει τα ασυμβίβαστα των Υπουργών, των Υφυπουργών, τα τυπικά προσόντα των μετακλητών, καταργεί το αρατηρητήριο για τη δημόσια διοίκηση, τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, το ΣΕΠΕ, το ΣΔΟΕ, την ΚΕΝΕ, τον νόμο για την κωδικοποίηση, το Μητρώο Επιτελικών Στελεχών. Πόσο ευρωπαϊκό είναι όλο αυτό, δηλαδή η ενοποίηση όλων των εποπτικών μηχανισμών σε ένα σώμα με προϊστάμενο διοικητή που βάζει το Υπουργικό Συμβούλιο που διορίζει τους διευθυντές; Αυτός είναι ο ορισμός της κομματικοποίησης, είναι ο ορισμός της αδιαφάνειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου, όμως, ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, για τα θέματα του Υπουργείου. Καταργούνται δύο Ειδικές Γραμματείες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, στο οποίο υπηρέτησα: Η Ειδική Γραμματεία Υδάτων και η Ειδική Γραμματεία Επιθεώρησης. Στα ύδατα δηλαδή -και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε- διαλέξατε να καταργηθεί η υπηρεσία, που δομούνταν σχέδιο με την Ευρωπαϊκή Ένωση για την ενίσχυσή της. Αναρωτιέμαι τώρα τι θα γίνει αυτή η μελέτη για την ενεργοποίηση και ενίσχυση της Γραμματείας Υδάτων. Πώς θα προχωρήσει το Εθνικό Σχέδιο Λημμάτων; Πώς θα προχωρήσουν τα σχέδια διαχείρισης υδάτων, κινδύνου πλημμύρας, μόλυνσης περιβάλλοντος στις ελληνικές θάλασσες, η ανάλυση κόστους και η παρακολούθηση των απωλειών των δικτύων ύδρευσης;

Το δεύτερο ζήτημα είναι οι επιθεωρητές περιβάλλοντος. Δεν συμπεριλαμβάνονται οι επιθεωρητές περιβάλλοντος στην Εθνική

Αρχή Διαφάνειας. Είναι ένα ερώτημα. Γιατί; Εφόσον στοχεύουν στον εντοπισμό και την αντιμετώπιση της απάτης και της διαφθοράς. Δημιουργείτε επιθεωρητές δύο ταχυτήτων.

Το τρίτο ζήτημα. Είχατε εξαιρέσει τους ελεγκτές περιβάλλοντος από την ελεγκτική αποζημίωση. Στις νομοτεχνικές αντικαθιστάτε το συγκεκριμένο άρθρο, που είναι, αν δεν κάνω λάθος, το 118, με μια άλλη διάταξη, αλλά δεν έχετε διευκρινίσει τελικά τι θα γίνει. Και εδώ θα ήθελα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αν θέλετε πραγματικά, να γίνονται περιβαλλοντικοί έλεγχοι, να απαντήσετε γιατί υποβαθμίζετε τόσο τους επιθεωρητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Φάμελλε, έχει περάσει το ένα λεπτό.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Το κάθε λεπτό το αφαιρούμε από τους συναδέλφους μας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Ολοκληρώνω.

Είναι σημαντικό να σας πω ότι το έργο των επιθεωρητών περιβάλλοντος αξιολογήθηκε με «άριστα» από το Συμβούλιο της Ευρώπης και είναι εκτός της Ενιαίας Αρχής Διαφάνειας.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής: Πιθανά, η Ολομέλεια και η Πλειοψηφία να υπερψηφίσει το νομοσχέδιο αυτό. Πιθανά να περιορίσετε δημοκρατικές λειτουργίες της κοινωνίας μας. Οφείλετε, όμως, να ξέρετε κάτι: Τα νομοσχέδια καταψηφίζονται από τη Βουλή. Τα νομοσχέδια καταψηφίζονται από την κοινωνία. Αυτό είναι που πρέπει να σας ενδιαφέρει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, κύριε Φάμελλε, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Διότι αυτό το μη επιτελικό και κομματικό κράτος θα απογοητεύσει πολλούς, που παρασύρθηκαν από την προπαγάνδα σας. Θα απογοητεύσει πολλούς, που απογοητεύθηκαν το πρώτο εικοσάημερο από αυτά, που έχετε κάνει. Και πολλές από τις ορθές διατάξεις, που θα καταργήσετε αύριο θα ξαναέρθουν σε αυτήν την Αίθουσα και θα ψηφιστούν ξανά, διότι τότε θα έχετε ηττηθεί και πολιτικά και εκλογικά. Και εμείς θα εξαντλήσουμε όλα τα δημοκρατικά εργαλεία, για να ηττηθείτε και πολιτικά και εκλογικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε συνάδελφε, έχετε περάσει τον χρόνο για δύο λεπτά.

Θα ήθελα να πω το εξής, το οποίο είπε και ο κύριος Πρόεδρος πριν: Να σεβαστούμε τον χρόνο. Εάν καθένas από τους Βουλευτές μιλάει δύο λεπτά παραπάνω, στους επτά Βουλευτές θα στερήσουμε τον λόγο σε δύο συναδέλφους. Δεν είναι σωστό αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο, για να απαντήσω στον κ. Φάμελλο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Θα πάρω όμως κι εγώ τον λόγο μετά, κύριε Γεραπετρίτη. Σας το λέω εκ των προτέρων αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Είναι απειλή αυτό, κύριε Φάμελλε;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Το λέω στον Πρόεδρο, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ίσως, κύριε Υπουργέ, χρειαστεί να μιλήσει και κάποιος άλλος και να τα πείτε όλα μαζί.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Να απαντήσω τώρα, επειδή είναι πολύ νωπό. Νομίζω αναφέρθηκε σε κάτι, το οποίο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα χρειαστώ καν ένα λεπτό.

Θα παρακαλούσα πάρα πολύ να μην χρησιμοποιείται ο όρος «προπαγανδιστικός», όταν αναφέρεστε σε εμένα. Είναι προφανές ότι υπάρχει μία σαφής διάκριση, την οποία μάλλον εγώ φταίω, που δεν την επικοινωνήσα όπως θα έπρεπε. Υπάρχει ένα κοινό δώμα, το οποίο αναφέρεται στην δημόσια διαφθορά και ενσωματώνει όλους τους μηχανισμούς ελέγχου του φημοσίου. Υπάρχουν και τα σώματα, τα οποία είναι σώματα ελέγχου της

αγοράς, όπως είναι ο ΣΔΟΕ, το ΣΕΠΕ και οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος, που ασχολούνται με τον έλεγχο της αγοράς. Αυτοί, όχι μόνον δεν ανααιρούνται και δεν συγχωνεύονται, αλλά παραμένουν πλήρως σε ισχύ και αποκομματικοποιούνται πλήρως, διότι πλέον δεν θα είναι υπό τον έλεγχο ειδικού γραμματέα διορισμένου από την Κυβέρνηση, αλλά υπό τον έλεγχο γενικού διευθυντή.

Ευχαριστώ και συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό. Πρέπει να διευκρινίσω κάτι. Εγώ έβαλα κι ένα ερώτημα στον κ. Γεραπετρίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Νομίζω, κύριε Φάμελλε, ότι δεν υπάρχει λόγος. Ήσασταν πολύ αναλυτικός. Σας δόθηκε ο χρόνος. Μια μικρή απάντηση έδωσε ο κύριος Υπουργός.

Παρακαλείται ο κ. Κατσαφάδος από τη Νέα Δημοκρατία να έρθει στο Βήμα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πείτε μου ότι δεν μου δίνετε τον λόγο. Παρακαλώ αυτό να καταγραφεί στα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ορίστε, κύριε Κατσαφάδο, έχετε τον λόγο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΜΕΛΛΟΣ: Παρακαλώ, να καταγραφεί στα Πρακτικά ότι δεν μου δόθηκε ο λόγος από τον κύριο Πρόεδρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Έχετε μιλήσει, κύριε Φάμελλε, εννέα λεπτά.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά δεν μπορώ να αποφύγω να σχολιάσω την τοποθέτηση του πρώην Πρωθυπουργού κ. Τσίπρα, που έκανε πριν από λίγο από αυτό εδώ το Βήμα, όπου στη μισή του ομιλία, στη μισή του τοποθέτηση προσπάθησε να μας πείσει ότι αυτή η Κυβέρνηση, η οποία μετράει δεκαοχτώ, είκοσι μέρες ζωής αφενός είναι μία από τις χειρότερες κυβερνήσεις και ευθύνεται για όλα αυτά τα δεινά, τα οποία βιώνει ο ελληνικός λαός στις μέρες μας...

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Εσείς προσπαθείτε να μας πείτε ότι φτιάξατε την οικονομία μέσα σε είκοσι ημέρες!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Και αφετέρου, κύριε Σαντορινιέ, μας εγκατέστησε, λίγο έως πολύ, ότι με αυτό το νομοσχέδιο προχωράμε σε ένα συνταγματικό πραξικόπημα! Αυτό προσπάθησε να μας πείσει ο κ. Τσίπρας στην ομιλία του, χωρίς κανένα ίχνος αυτοκριτικής, για τα τεσσεράμισι χρόνια, που ήταν Πρωθυπουργός. Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Υπάρχει, όμως, μία πολύ μεγάλη διαφορά. Ο κόσμος, ο οποίος βρίσκεται έξω από αυτή την Αίθουσα άλλα πιστεύει γι' αυτές τις μέρες αυτής της Κυβέρνησης. Και ίσως να το κάνει και για έναν άλλο λόγο ο πρώην Πρωθυπουργός της χώρας, γιατί προσπαθεί να κρύψει τα συναισθήματα, τα οποία είχε προκαλέσει η προηγούμενη κυβέρνηση στον ελληνικό λαό, ειδικά το πρώτο εξάμηνο του 2015. Το λιγότερο που μπορείς να πεις για την κυβέρνηση του κ. Τσίπρα και τον ίδιο ήταν ότι φάνηκε εντελώς απροετοίμαστος για να διαχειριστεί τις δύσκολες καταστάσεις, τις οποίες αντιμετώπιζε η χώρα. Ήταν τουλάχιστον, απροετοίμαστος. Να μην πω για τις νέες ονοματοδοσίες χωρίς περιεχόμενο, τις οποίες έκανε σε Υπουργεία και τις συγχωνεύσεις Υπουργείων, τις οποίες την επόμενη μέρα τις κατήργησε.

Αυτό ήταν το σχέδιο και το μοντέλο διακυβέρνησης, το οποίο προσπαθήσατε να περάσετε το 2015, ενώ και με αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο καταθέτει η συγκεκριμένη Κυβέρνηση δείχνει ότι είναι έτοιμη, ότι έχει σχέδιο, ότι έχει πρόγραμμα και ότι ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις και στις ανάγκες τις οποίες έχει ο ελληνικός λαός και η ελληνική κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας, είμαστε ικανοποιημένοι από τη λειτουργία του κράτους; Περιμένω μια απάντηση από εσάς που κρίνετε. Γιατί ο πρώην Πρωθυπουργός μίλησε για σαράντα λεπτά και είχε το θράσος να πει ότι κάνει και προτάσεις. Ένα λεπτό κράτησαν οι προτάσεις, τις οποίες έκανε. Σαράντα λεπτά μίλησε, ένα λεπτό ήταν οι προτάσεις, επιγραμματικές και μάλιστα, μίλησε και για την κινητικότητα.

Θυμάστε, κύριε Σπίρτζη και κύριε Πολάκη, τι λέγατε για την κινητικότητα το 2012 με το 2015, την οποία εφάρμοσε η Νέα Δημοκρατία; Πώς την καταδικάζατε; Θυμάστε τι λέγατε. Είναι βέλτιστος τρόπος διοίκησης τώρα η κινητικότητα;

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Τι σχέση έχει αυτό που κάνατε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μην διακόπτετε, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Κοιτάξτε να δείτε, κύριοι συνάδελφοι, εγώ αυτό το οποίο περίμενα από τον πρώην Πρωθυπουργό της χώρας, αυτό το οποίο περίμενα από τον κ. Τσίπρα, ανεβαίνοντας σε αυτό εδώ το Βήμα ήταν να κάνει την αυτοκριτική του, να κάνει τις διαπιστώσεις του για τις δυσκολίες, τις οποίες αντιμετώπισε τα τεσσεράμισι χρόνια και να προτείνει λύσεις, όχι να μας κατηγορεί ότι πάμε να κάνουμε συνταγματικό πραξικόπημα στη χώρα. Αυτό περίμενα.

Όμως, εφόσον κανένας δεν διαφωνεί ότι αυτό εδώ το κράτος χωλαίνει, ότι αυτός ο υδροκεφαλισμός από τον οποίον διακατέχεται πρέπει να αλλάξει, εξηγήστε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι το κακό βρίσκετε από το να σταματήσει το Υπουργικό Συμβούλιο να χρησιμοποιείται με επικοινωνιακούς όρους, να συνεδριάζει μία στις τόσες και να γίνει ένα πραγματικό όργανο διοίκησης, ένα πραγματικό όργανο, το οποίο θα βάζει στόχους, θα ιεραρχεί προτεραιότητες, θα βάζει χρονοδιαγράμματα, θα υλοποιεί πολιτικές; Αυτό είναι κακό; Είναι κακό να ξεφεύγουμε, να φεύγουμε από ένα όργανο, το οποίο το χρησιμοποιούσαν επικοινωνιακά;

Εγώ δεν θα αμφισβητήσω τις προθέσεις, τις οποίες μπορεί να είχαν οι προηγούμενοι, αλλά δυστυχώς μέναμε μόνο στα λόγια. Δεν υπήρχε ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης όλων αυτών των πολιτικών, οι οποίες συζητούνταν μέσα στο Υπουργικό Συμβούλιο. Αυτό λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κακό; Το κρίνουμε; Το κατακρίνουμε; Θεωρούμε ότι είναι αντισυνταγματικό, ότι είναι αντιδημοκρατικό; Τι είναι;

Να προχωρήσω στους Υπηρεσιακούς Γενικούς Γραμματείς. Είπε ο κύριος Υπουργός ότι το 80% των διοικητικών πράξεων, με τις οποίες ασχολούνται οι Υπουργοί, οι Υφυπουργοί, οι γενικοί γραμματείς είναι διοικητικού και οικονομικού περιεχομένου, που θα αποσυμφορηθεί το έργο τους. Ο Υπουργός θα χαράξει πολιτική και θα υπάρχει ένας υπηρεσιακός παράγοντας, ο οποίος έχει γνώση του Υπουργείου. Γιατί καλό είναι να θυμόμαστε ότι ο Υπουργός δεν είναι απαραίτητο να έχει συνάφεια με το αντικείμενο, στο οποίο τοποθετείται. Δεν είναι ο φωτεινός παντογνώστης, ο οποίος γνωρίζει τα πάντα. Ο Υπουργός, λοιπόν, θα εφαρμόζει την πολιτική μαζί με τον Υφυπουργό και τον Γενικό Γραμματέα και ο Υπηρεσιακός Γενικός Γραμματέας θα ασχολείται με τους διαγωνισμούς, ούτως ώστε να υπάρχει διαφάνεια και θα ασχολείται με όλες τις διοικητικές πράξεις, ατομικές, απλές.

Το 80%, λοιπόν, του έργου, το οποίο είχε να επιτελέσει ο Υπουργός και ο Υφυπουργός και ο Γενικός Γραμματέας ενός Υπουργείου ήταν αυτές οι διοικητικές πράξεις και τη στιγμή αποσυμφορίζεται. Με αυτό τον τρόπο τι καταφέρνουμε να κάνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Να ενδυναμώσουμε δύο βασικές έννοιες, την έννοια της συνέχειας του κράτους, η οποία είναι απαραίτητη, αλλά και της ανεξάρτητης δομής, την οποίαν πρέπει να έχει το κράτος και τα Υπουργεία.

Γίνεται μεγάλη συζήτηση σχετικά με το ΣΔΟΕ. Το άκουσα, κύριε Υπουργέ. Τι υπήρχε, ποιο ήταν το προηγούμενο καθεστώς; Υπήρχε ένας ειδικός γραμματέας. Ποιος τον όριζε; Ο εκάστοτε Υπουργός. Αυτή δεν είναι η πραγματικότητα; Και τώρα, τι υπάρχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Υπάρχει ουσιαστική ανεξαρτητοποίηση του συγκεκριμένου ελεγκτικού μηχανισμού με έναν γενικό διευθυντή, ο οποίος ανήκει στο προσωπικό του συγκεκριμένου οργανισμού και ο οποίος, με αξιοκρατικά κριτήρια, θα αναλάβει τη θέση του διευθυντή και απρόσκοπτα και ακομμάτιστα θα επιτελέσει το καθήκον του. Τι το περιεργό και το παράδοξο βρίσκετε και σε αυτό;

Οφείλουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προχωρήσουμε, όπως και για την Ανεξάρτητη Αρχή Διαφάνειας. Πλέον είναι λογικό να υπάρχει μία αρχή και να μην υπάρχουν έξι, να υπάρχει αυτή η ενοποιημένη διαδικασία, ούτως ώστε να μπορέσουμε και να έχουμε καλύτερο έλεγχο και καλύτερη παραγωγή

αποτελεσμάτων.

Οφείλουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μην καθόμαστε να συζητάμε τους νόμους, τους οποίους φέρατε εσείς για γενικούς γραμματείς, που όπως φάνηκε, ένας ήταν αυτός ο οποίος τοποθετήθηκε και αυτός ήταν από το κόμμα σας. Οπότε μην μας λέτε για αξιοκρατία, δεν θέλω να γυρίσω τη συζήτηση στο παρελθόν και να μιλήσω για τα αξιοκρατικά κριτήρια, με τα οποία είχε τοποθετηθεί σύμβουλος του Πρωθυπουργού κ. Καρανίκας και πολλοί άλλοι. Δεν θέλω να πάω εκεί.

Οφείλουμε όλοι μαζί να κάνουμε ένα βήμα μπροστά. Είναι ένα φιλόδοξο σχέδιο αυτό, το οποίο κατατίθεται σήμερα -με δυσκολίες;- με δυσκολίες -που θα κριθεί;- που θα κριθεί, με προτάσεις, όμως. Καταθέστε προτάσεις, εποικοδομητικές προτάσεις! Αφήστε να περπατήσει αυτό το νέο μοντέλο, ένα μοντέλο, το οποίο στηρίζεται στη διάκριση των εξουσιών, ένα μοντέλο, το οποίο στηρίζεται στο ακομμάτιστο κράτος, σε μία ανεξάρτητη λογική με την οποία πρέπει να λειτουργεί η δημόσια διοίκηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Με συγχωρείτε, δώστε μου ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Και τότε θα είμαστε εδώ να διορθώσουμε και τις στρεβλώσεις και τα λάθη, τα οποία πιθανώς μπορεί να δημιουργηθούν.

Δώστε, όμως, την ευκαιρία και στη χώρα και στη δημόσια διοίκηση να κάνει αυτό το μεγάλο βήμα προς τα μπροστά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο κ. Δημήτρης Κωνσταντόπουλος από το Κίνημα Αλλαγής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο πέρα από τις ρυθμίσεις για τη συγκρότηση της κυβερνητικής λειτουργίας περιλαμβάνει και ρυθμίσεις για την πολύπαθη οργάνωση του κράτους.

Είναι βέβαιο ότι αυτό το νομοσχέδιο το προετοιμάζατε, κύριοι της Κυβέρνησης, αρκετό καιρό.

Αποτυπώνει με σαφήνεια την επιλογή του Πρωθυπουργού να έχει τον έλεγχο και την εποπτεία του κυβερνητικού έργου. Πραγματικά, ωστόσο, γνωρίζω -και μάλιστα, θα έλεγα ότι είναι και άλλοι πολλοί που γνωρίζουν- ότι αφορά την αποτελεσματικότητα ενός επιτελικού κράτους.

Θα ήταν, όμως, πρόχειρο και αφελές να ισχυριζόμασταν όλοι εμείς ότι αυτές οι ρυθμίσεις φέρνουν την Κυβέρνηση προς αυτή την κατεύθυνση. Και αυτό το υποστηρίζω, γιατί οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις δεν ευνοούν τη μετάβαση σε ένα κεντρικό και ευέλικτο κράτος, ένα κράτος-στρατηγείο, που σχεδιάζει τις γενικές πολιτικές και τις υλοποιεί συνάμα. Πώς; Αποκεντρωμένα και ευέλικτα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, περιμέναμε ένα ξεκαθάρισμα, μια σαφή οριοθέτηση αρμοδιοτήτων των Υπουργείων.

Προσδοκούσαμε με το παρόν σχέδιο νόμου να σταματήσουν επιτέλους οι επικαλύψεις και οι αντιφάσεις, ιδιαίτερα στις εκτελεστικές αρμοδιότητες στους τρεις βαθμούς της τοπικής αυτοδιοίκησης και αυτό δεν το είδαμε, στην αυτοδιοίκηση, την οποία όλοι επικαλούμαστε ως βάθρο άμεσης δημοκρατίας στα λόγια, αλλά στα έργα την αφυδατώνουμε και την υποβαθμίζουμε.

Περιμέναμε έναν εξορθολογισμό στον αριθμό των γραμματειών και αυτό στο πνεύμα της αποκομματικοποίησης της δημόσιας διοίκησης.

Να θυμίσω δική μας πρόταση το 2009, το ορεngon για αξιοκρατία και για να ξεφύγουμε επιτέλους από τη μάστιγα του κομματικού κράτους.

Να θυμίσω ότι πήγε να περιοριστεί επί ΣΥΡΙΖΑ με τον ν.4369/2016 και όλοι τότε είχαμε συμφωνήσει ότι η επιλογή των γενικών γραμματέων πρέπει να γίνεται με το ΑΣΕΠ, με προκήρυξη βάσει των προσόντων, δηλαδή αξιοκρατία, αλλά πριν αλέκτωρ λαλήσει τρεις απαρνησάτω. Ο κ. Βερναρδάκης, με τη νομοτεχνική βελτίωση της τελευταίας στιγμής, μάς έφερε προ ειλημένων αποφάσεων, με ένα νέο σώμα γραμματέων, τους διοικητικούς και τομεακούς.

Να θυμίσω ότι τότε, αγαπητοί της Κυβέρνησης, ότι η Νέα Δημοκρατία διαμαρτυρόταν.

Και ερωτώ: Τι κάνετε, κύριοι της Συμπολίτευσης, σήμερα; Τι κάνετε; Καταργείτε τους διοικητικούς γραμματείς και τοποθετείτε γενικούς και ειδικούς με κομματικά κριτήρια. Ταυτόχρονα, τι κάνετε; Τους αυξάνετε. Δημιουργείτε ένα νέο σώμα γραμματέων, τους υπηρεσιακούς, παρ' ό,τι εξακολουθούν να υπάρχουν και οι γενικοί γραμματείς.

Όσο για τις οργανωτικές διορθώσεις που κάνετε, οι οποίες προέρχονται από τις αβλεψίες του π.δ. 84/2019, καθώς και για τη σύσταση και κατάργηση γενικών και ειδικών γραμματειών, αντί να θεραπεύσετε τα κακώς κείμενα, τα κάνετε χειρότερα. Διατηρείτε, δηλαδή ή δημιουργείτε πληθώρα μονοπρόσωπων ή συλλογικών οργάνων με αλληλοκαλυπτόμενες αρμοδιότητες. Ο κίνδυνος είναι εμφανής, η σύγκρουση μεταξύ τους για την άσκηση καθηκόντων και η γέννηση νέας γραφειοκρατίας.

Ταυτόχρονα, κύριε Υπουργέ, καταργείτε το πρώτο μέρος του ν.4369/2016 με το μητρώο επιτελικών στελεχών. Επί της ουσίας, ανακόπτετε τον δρόμο μετάβασης στο μη κομματικό κράτος.

Επίσης δημιουργείτε μία γιγαντιαία δημόσια υπηρεσία, την Προεδρία της Κυβέρνησης, η οποία στελεχώνεται με εκατό μετακλητούς, τριακόσιους σαράντα αποσπασμένους και με δυνατότητα, φυσικά, να αυξηθούν. Τα συμπεράσματα δικά σας.

Ωστόσο ποιο το κέρδος; Επί της ουσίας υπερενισχύετε τον Πρωθυπουργό. Έτσι, λοιπόν, προτάσσετε ένα νέο μοντέλο, το πρωθυπουργοκεντρικό μοντέλο διακυβέρνησης, στο οποίο εμείς φυσικά είμαστε αντίθετοι.

Καταργείτε την KENE και συστήνετε επιτροπή αξιολόγησης της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας.

Ως προς τις διατάξεις για το ανθρώπινο δυναμικό της δημόσιας διοίκησης, δημιουργείτε θέσεις σε όλα τα Υπουργεία για να στελεχωθούν με απόφοιτους της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης και ειδικά επιμορφωμένους δημοσίου υπαλλήλους. Φαινομενικά, πρόκειται για μια άριστη θα έλεγα ρύθμιση. Επί της ουσίας, όμως, κύριε Υπουργέ, φαίνεται να αγνοείτε τη δομή της δημόσιας διοίκησης, διότι δημιουργείτε ένα ξένο σώμα εντός της διοίκησης, που μπορεί να προσθέσει αλληλοεπικαλύψεις αρμοδιοτήτων. Όπως φαίνεται, οι διατάξεις του νομοσχεδίου δεν διαπνέονται από την ανάγκη να αρθεί αυτή η γάγγραινα των αλληλοεπικαλύψεων των αρμοδιοτήτων, που αποτελούν τροχοπέδη στη δημόσια διοίκηση και δημιουργούν συνεχιζόμενη γραφειοκρατία.

Να ολοκληρώσω, όμως, και με θετικές παρατηρήσεις στο νομοσχέδιο.

Είναι θετικές, κύριε Υπουργέ, οι ρυθμίσεις του τέταρτου μέρους για τα κωλύματα, τα ασυμβίβαστα και την αποφυγή σύγκρουσης συμφερόντων των πολιτικών αξιωματούχων, όπως είναι και πολύ θετική η δημιουργία εθνικής επιτροπής διαφάνειας. Χρειάζεται βέβαια, κάποιες βελτιώσεις στην επιλογή του προέδρου του συμβουλίου και του διοικητή της αρχής. Σε γενικές γραμμές όμως, θα έλεγα ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα παρακολουθούμε πώς θα λειτουργήσει αυτό το αμερικανοποιημένο, θα έλεγα, πρότυπο διακυβέρνησης και θα επισημαίνουμε συνεχώς τις παρατηρήσεις μας. Άλλωστε, κομβικό σημείο των αλλαγών είναι το κατά πόσον στην πράξη η Κυβέρνηση θα δείξει εμπιστοσύνη στις δεξιότητες και στις ικανότητες του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης, κατά πόσον η Κυβέρνηση θα συνεχίσει την αντίληψη, που αντιμετωπίζει τους δημοσίου υπαλλήλους με δυσπιστία ή ακόμα χειρότερα μόνο ως πλευρά του δημοσιονομικού προβλήματος. Χρειάζεται εμπιστοσύνη, αξιολόγηση και κίνητρα για τους δημοσίου υπαλλήλους, να εμπνεσθεί επιτέλους ένα σύστημα αξιοκρατίας και ισονομίας. Οι δημόσιοι υπάλληλοι να κληθούν να υλοποιήσουν στην πράξη μια διαφορετική κατεύθυνση για τη δημόσια διοίκηση.

Η κοινωνία πραγματικά απαιτεί. Απαιτεί μηχανισμούς διαφάνειας και ελέγχου προς όλες τις μορφές παραβατικότητας, εντός και εκτός δημόσιας διοίκησης. Η κοινωνία απαιτεί να δει στην πράξη αλλαγές που μεταφράζονται στην καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, αυτής της γάγγραινας, σε ταχύτερη και αποτελεσματικότερη και καταλληλότερη ανταπόκριση της δημόσιας διοίκησης στις δικές της ανάγκες.

Για εμάς το κράτος, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει συνέχεια και

επιβάλλεται να λειτουργεί προς όφελος των πολιτών και της κοινωνίας. Αυτό είναι και το πιο κρίσιμο θα έλεγα σε τελική ανάλυση. Γι' αυτό και το Κίνημα Αλλαγής είμαστε εδώ, για να ασκήσουμε γόνιμη κριτική και εποικοδομητική αντιπολίτευση προς όφελος των πολλών.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Κωνσταντόπουλε, και ιδιαίτερα για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαρκόπουλος Δημήτριος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, να ξεκινήσω και εγώ με μία επισήμανση γι' αυτά που είπε ο πρώην Πρωθυπουργός. Ξέρετε, καλύτερα επιτελικό, παρά συριζαϊκό κράτος. Εμείς σας θυμόμαστε. Δεν έχουμε κοντή μνήμη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Θα σας θυμίσω ένα όνομα, γιατί φαίνεται ότι ξεχάσατε πολύ γρήγορα στο διάστημα αυτών των λίγων ημερών που έχουν περάσει από την 7^η Ιουλίου: Ιάσων Σχινάς. Αν δεν κάνω λάθος, ήταν ο γενικός γραμματέας της νεολαίας σας ο οποίος μετ' επιείκης αισθάνθηκε πολύ άνετα όταν διορίστηκε η μητέρα, ο αδελφός του -και μάλιστα βλέπω ότι ήταν οικονομικός σύμβουλος στο Γραφείο Πρωθυπουργού- και ταυτόχρονα και η προσωπική του φιλενάδα. Αυτό ήταν ένα επιτελικό, κατά τη γνώμη σας κράτος. Για εμάς ήταν ένα συριζαϊκό κράτος και δεν θα το ξεχάσουμε ποτέ. Και δεν το ξεχάσε και ο ελληνικός λαός, ο οποίος σας καταδίκασε. Και χαμπάρι δεν πήρατε. Χαμπάρι! Ίχνος αυτοκριτικής από τον πρώην Πρωθυπουργό.

Θέλετε να πάω παρακάτω; Να θυμίσω την κ. Αρβανίτη, τη σύζυγο του Κώστα Αρβανίτη του Ευρωβουλευτή σας, η οποία είχε μια χαρά βουλευτεί σε υπουργικό γραφείο;

Θέλετε να πάμε παρακάτω; Τον κ. Καρανίκα τον ξεχάσατε; Αξιοκρατία; Με ποια προσόντα ανέλαβε ο κ. Καρανίκας; Γιατί έφτιαχνε καλά κοκτέιλ; Για λογικεύετε λίγο. Για κάντε την αυτοκριτική σας. Σας ξέρουμε καλά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: Ορμίσθιος καθηγητής είναι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, καθηγητής στην καίρι-ναι και στο μοχίτο! Δεν σας διέκοψα, κύριε! Σας παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: Εδώ δεν είναι είναι Βουλή!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας παρακαλώ πολύ! Παρακαλώ να αφαιρεθεί από τον χρόνο μου η παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακάλεσα να μην διακόψουμε, για να κερδίσουμε και χρόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ξέρω σας είναι δύσκολο. Ακόμα δεν μπορείτε να κάνετε αυτοκριτική. Νομίζετε ότι είστε κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Συνεχίστε, κύριε Μαρκόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν, λοιπόν, πριν από λίγο καιρό μια μεγάλη ομάδα ανθρώπων από την κοινωνία κληθήκαμε να συστρατευτούμε σε μια προσπάθεια απέναντι στις δυνάμεις του λαϊκισμού και της ανάσχεσης -και ξέρουμε όλοι ποιες είναι αυτές οι δυνάμεις- γνωρίζαμε πως ο σημαντικότερος εχθρός της χώρας είναι η βραδύτητα, η αναβλητικότητα, το βαρύ κράτος το οποίο καταλήγει -και σας κοιτάζω εσάς, γιατί εκεί φτάσατε το κράτος- σε βαθύ κράτος, σε ένα βαθύ συριζαϊκό κράτος, «ημετέρων», φίλων, κολλητών, αδελφών και ξαδέλφων. Αυτό ήταν το κράτος σας. Και κάνετε τώρα κριτική.

Δεν έχει περάσει ούτε ένας μήνας και η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αναλαμβάνοντας τις τύχες του τόπου, επιχειρεί να κάνει ένα μεγάλο άλμα, τη ρήξη, που τόσο ανάγκη έχει η πατρίδα μας. Στο πλαίσιο αυτό, κατατέθηκαν μια σειρά νομοσχεδίων και παρεμβάσεων, που ανήκουν στη σφαίρα του αυτονόητου. Ξέρετε υπάρχει το αυτονόητο. Καλό είναι να το μάθετε σιγά σιγά. Ακριβώς εδώ τοποθετείται και η παρέμβαση για το επιτελικό κράτος.

Πρόκειται για μια μεταρρυθμιστική τομή στη λειτουργία των κρατικών βαριών δομών. Μιλάμε για μια πρωτοτυπία, καθώς για πρώτη φορά από το 1974 δημιουργείται ένα κρατικό «manual», όπως θα το έλεγα εγώ, κύριε Υπουργέ, ένας μπουσούλας διοί-

κησης και λειτουργίας. Τυποποιούνται οι δομές του Υπουργικού Συμβουλίου, βελτιώνεται και επανακαθορίζεται η σχέση Κυβέρνησης-Βουλής, αποφεύγεται η υπερσυγκέντρωση εξουσιών.

Το Υπουργικό Συμβούλιο, θέλετε δεν θέλετε, αποκτά ουσιαστικά συλλογική λογική. Ο Πρωθυπουργός παρακολουθεί το έργο και παρεμβαίνει ρυθμιστικά και ενωτικά. Αποκαθίσταται η συνταγματικότητα. Με αυτά δεν τα πηγαίνατε εσείς πολύ καλά, με τη συνταγματικότητα. Δημιουργείται προϋπόθεση ευθύνης των εμπλεκόμενων στη λογοδοσία μερών.

Παύει το γνωστό συριζαϊκό -το θυμόσατε όλοι- αυτό το ωραίο, το χαριτωμένο που το έπαιζαν και τα μέσα ενημέρωσης -ο κ. Βαξεβάνης το έπαιζε συχνά- «με εντολή Τσίπρα». Όχι, θα υπάρχουν συλλογικά όργανα και από δω και πέρα θα λειτουργούν και θα είναι με εντολή Κυβέρνησης. Αυτά τα σχήματα, τα «με εντολή Τσίπρα» που ανήκουν στο παρελθόν, τελειώνουν.

Πρόκειται για ένα παρωχημένο δόγμα, το οποίο κατά κόρον χρησιμοποιήσατε και το οποίο παραπέμπει σε άλλες λογικές, σε άλλον αιώνα. Είναι του εικοστού αιώνα. Εμείς, συνάδελφοι, φέρνουμε τη χώρα στον εικοστό πρώτο αιώνα είτε αρέσει σε κάποιους είτε δεν αρέσει.

Δεν είμαστε κολλημένοι σε αρχαϊκά πολιτικά σχήματα, στον διχασμό, την παλιακή πολιτική κουλτούρα. Και ποια είναι αυτή; Να σας θυμίσω τα έργα και τις ημέρες σας, για να μην ξεχνιόμαστε. Το Υπουργείο Οικονομικών με την κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας και Δημοκρατικής Συμπαράταξης έκανε το συντονισμό του μηνι-μονίου. Όλες αυτές οι αρμοδιότητες πέρασαν στο γραφείο Πρωθυπουργού. Είναι, ξέρετε, που ο Πρωθυπουργός δεν συμμετείχε, ήταν τα πράγματα ανοιχτά.

Ο Αλέξης Τσίπρας δεν είχε έναν, δεν είχε δύο, είχε τρεις Υπουργούς Επικρατείας και μάλιστα, με τον κ. Φλαμπουράρη -υποθέτω θα είχε κάποιες ειδικές γνώσεις γύρω από τα τραπεζικά και μεγάλη εμπειρία στον τραπεζικό χώρο- ήταν υπεύθυνος, λέει, και για το τραπεζικό σύστημα μετά τα capital controls, τα οποία εσείς φέρατε, έτσι; Δεν τα έφερε κανείς άλλος. Η δική σας Κυβέρνηση τα έφερε τα capital controls. Είχατε δηλαδή τρεις ανθρώπους αρμόδιους για να συμπληρώνουν το έργο και μιλάτε για εμάς τώρα που μειώνουμε αυτές τις δομές!

Να μιλήσω για τους μετακλητούς; Τι να συζητήσουμε τώρα; Αφήστε το τώρα να μη σας φέρω σε δύσκολη θέση, είναι και αργά. Εκατόν πενήντα θέσεις εσείς, εκατόν οκτώ θέσεις εμείς, μείον 28%. Μην μιλάμε για μετακλητούς τώρα, γιατί είναι και βράδυ!

Μειώνουμε τις θέσεις των γενικών και ειδικών γραμματέων από ενενήντα τρεις σε πενήντα οκτώ. Ξέρετε πόσα γλιτώνει το ελληνικό δημόσιο; Γλιτώνει 1,8 εκατομμύρια ευρώ! Η δημοσιοϋπαλληλία, για την οποία τόσο κόπτεστε έχει πλέον ρόλο και δεν γίνονται όλα με εντολή Υπουργού. Άλλο δόγμα ΣΥΡΙΖΑ: «Με εντολή Υπουργού», «Με χαρτάκι Υπουργού»! Εμείς, ξέρετε, επι-στευόμαστε τους δημοσίους υπαλλήλους, δεν τους χρησιμοποιούμε μικροκομματικά και εργαλειακά για ψηφοθηρικούς λόγους, όπως εσείς.

Δεν θα προχωρήσω τώρα με τις άλλες δομές. Δεν θα πω τώρα για την Εθνική Αρχή Διαφάνειας. Τα έχουν καλύψει άλλοι συνάδελφοι για τους ελέγχους των ιδίων των ελεγκτών, πράγματα τα οποία θα τα δούμε στην πορεία. Θα πω, όμως, πως όλα όσα εσείς δεν κάνατε από αδυναμία ή χειρότερα -και σας εγκλώυ γι' αυτό και γι' αυτό η ιστορία θα σας καταγράψει αρνητικά- από ιδεοληψία, εμείς φροντίζουμε να τα προχωρήσουμε κι όλα αυτά εντός τριάντα ημερών. Εσείς είστε αναβλητικοί. Εμείς άμεσοι και δημιουργικοί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αγαπητοί συνάδελφοι -και κλείνω- η Νέα Δημοκρατία επι-στεύεται τους δημοσίους υπαλλήλους, στην πράξη όμως, όχι στα λόγια. Για τα λόγια ειδικό είστε εσείς και το έχετε αποδείξει με τις κολοτούμπες και την εν γένει συμπεριφορά σας. Εμείς αλλάζουμε τη χώρα και προχωράμε μπροστά. Το ξέρω ότι ζορίζεστε. Ακούστε τα, δεν πειράζει. Εσείς συνεχίστε την άγνονη στρατηγική της γκρίνιας και της μιζέριας. Αυτό γνωρίζετε πολύ καλά να κά-νετε.

Εμείς προχωράμε στον εικοστό πρώτο αιώνα. Εσείς, αν θέλετε

και φυσικά, αν μπορείτε -γιατί τίθεται και ένα θέμα κατανόησης των πλαισίων- ακολουθήστε. Αν πάλι δεν μπορείτε να ακολουθήσετε, προσέξτε μήπως μπειτε σε αυτό, που ο Ανδρέας Παπανδρέου -που εσχάτως έχετε μάθει και εκτιμάτε και αγαπάτε ιδιαίτερα- ανέφερε, στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Προσέξτε το πολύ.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ τον κ. Μαρκόπουλο και για την τήρηση του χρόνου.

Παρακαλείται ο κ. Παπαηλιού Γεώργιος από τον ΣΥΡΙΖΑ να έρθει στο Βήμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η δημόσια διοίκηση αποτελεί τον μεγάλο ασθενή του ελληνικού κράτους. Όμως, τα τελευταία χρόνια η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ προώθησε μεταρρυθμίσεις που, σε συνδυασμό με την ψηφιακή διακυβέρνηση, έθεσαν τις βάσεις ενός διαφορετικού δημοσίου. Οι ψηφισθέντες σχετικοί νόμοι συνιστούν το πλαίσιο.

Η Νέα Δημοκρατία, η Κυβέρνησή της, αντί να αναβαθμίσει και να ενισχύσει περαιτέρω αυτή τη μεταρρυθμιστική πορεία, επέλεξε τον δρόμο της αντιμεταρρυθμίσης, της επανόδου σε ένα καθεστώς κομματισμού, έλλειψης αντικειμενικότητας και αξιοκρατίας, αυθαιρεσίας και προώθησης ιδιωτικών συμφερόντων. Το δημόσιο συμφέρον παρακάμπτεται.

Το υπό κρίση νομοσχέδιο επιγράφεται: «Επιτελικό Κράτος: Οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των Κυβερνητικών Οργάνων και της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης». Από τη μελέτη του αποδεικνύεται ότι αυτό είναι ψευδεπίγραφο. Από καμμία περιλαμβανόμενη σε αυτό πρόβλεψη ή ρύθμιση δεν προκύπτει ο χαρακτήρας του κράτους ως επιτελικού και ως κράτους, που υπηρετεί τη διαφάνεια, την αμεροληψία, την αντικειμενικότητα και την αξιοκρατία.

Επιτελικό κράτος είναι αυτό, το οποίο έχει ως αποστολή να προγραμματίζει στρατηγικά, να δίδει γενικές κατευθύνσεις, να συντονίζει, να εποπτεύει και να ελέγχει τις διοικητικές εκτελεστικές αρμοδιότητες, που ασκούν διοικητικά εκτελεστικά όργανα. Τις εκτελεστικές αρμοδιότητες ασκούν η δημόσια διοίκηση και όργανα, τα οποία ασκούν καθήκοντα, αρμοδιότητες σε διαφορετικά επίπεδα, από την κεντρική διοίκηση μέχρι τους φορείς της αποκεντρωμένης διοίκησης, της περιφερειακής και της τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού. Αυτό αποφασίζουν στο πλαίσιο των γενικών κατευθύνσεων, κινούμενα βάσει συγκεκριμένων κανόνων.

Στο υπό κρίση νομοσχέδιο τέτοιος διαχωρισμός αρμοδιοτήτων δεν καθιερώνεται. Αντιθέτως, θεσπίζεται ένα υπερσυγκεντρωτικό, πρωθυπουργοκεντρικό σύστημα, από το οποίο εκπορεύονται όλες οι εξουσίες. Σε αυτό το πλαίσιο, δημιουργείται μια νέα υπερυψηλότητα, ένα γραφειοκρατικό τέρας θα έλεγα, η Προεδρία της Κυβέρνησης. Σε αυτή, δηλαδή στον ίδιο τον Πρωθυπουργό, υπάγονται έξι διαφορετικές γραμματείες, πέντε γενικές Γραμματείες και μία ειδική γραμματεία, με τη διάσπαση της Γενικής Γραμματείας Συντονισμού σε δύο γραμματείες, η Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης, επομένως η ΕΡΤ και το ΑΠΕ-ΜΠΕ, η δημιουργία Ειδικής Γραμματείας Παρακολούθησης του Κυβερνητικού Έργου, η δημιουργία Γραφείου Νομικού Συμβούλου του Κράτους και Γραφείου Παρέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου και η ΕΥΠ.

Η λογική της δημιουργίας της Προεδρίας της Κυβέρνησης είναι αυτή μιας κακέκτυπης, θα έλεγα, Καγκελαρίας μητσοτακικού τύπου, της ενός ανδρός αρχής, αυτής του Πρωθυπουργού, στην οποία θα απασχολούνται τετρακόσιοι σαράντα υπάλληλοι, εκατό εκ των οποίων μετακλητοί και βάλε. Όλα αυτά με αύξηση των υφισταμένων δομών, των θέσεων ευθύνης, των θέσεων προσωπικού και με σημαντική επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.

Από την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, μόνον από τη σύσταση και λειτουργία της Προεδρίας της Κυβέρνησης προκύπτει ετήσια επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού ύψους 2.271.000 ευρώ τουλάχιστον.

Η Προεδρία της Κυβέρνησης δεν αποτελεί μία επιπλέον κυ-

βερνητική δομή, αλλά μία υπερδομή που επικαθορίζει την κυβερνητική δομή. Οι Υπουργοί δεν ασκούν τα καθήκοντα, που τους ανατίθενται από το Σύνταγμα και βάσει των οποίων έχουν την πλήρη ευθύνη του τομέα, του οποίου προϊστανται, αλλά εισηγούνται προς την Προεδρία της Κυβέρνησης, η οποία τελικά αποφασίζει. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η άσκηση νομοθετικής πρωτοβουλίας από τον Γενικό Γραμματέα Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων της Προεδρίας της Κυβέρνησης, κάτι που ως τώρα και βάσει του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα των Υπουργών. Αυτό αναφέρεται και στην Έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Η σχέση του Πρωθυπουργού με τους Υπουργούς είναι απολύτως ιεραρχική, ενώ θα έπρεπε να είναι λειτουργική. Ο Πρωθυπουργός θα έπρεπε να είναι πρώτος μεταξύ ίσων, το κέντρο του δικτύου των κυβερνητικών λειτουργιών. Έτσι εξασφαλίζεται η ενότητα της Κυβέρνησης.

Η αδιαφάνεια, αλλά και η υποβάθμιση των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου αποτυπώνεται και στη διάταξη του άρθρου 4 παράγραφος 5. Αναφέρεται συγκεκριμένα: «η μνεία σε αυτά, δηλαδή τα επίσημα πρακτικά του Υπουργικού Συμβουλίου, της συζήτησης και των απόψεων που διατυπώθηκαν κατά την έγκριση των πράξεων ή τη λήψη των αποφάσεων, απαγορεύεται». Μέχρι σήμερα ισχύει ότι τα πρακτικά περιλαμβάνουν σύντομη περιληψη των εισηγήσεων, προτάσεων και ανακοινώσεων των μελών της Κυβέρνησης, των γνησίων και των απόψεων που διατυπώθηκαν κατά τη συζήτηση βάσει του π.δ. 63/2005.

Βέβαια, σε όλα αυτά προστίθενται διατάξεις με τις οποίες στα γραφεία και στα τμήματα της Προεδρίας της Κυβέρνησης μπορεί να τοποθετηθούν μετακλητοί υπάλληλοι και μεταβατικές διατάξεις με τις οποίες οι προϊστάμενοι των οργανικών μονάδων τοποθετούνται από τους γενικούς γραμματείς νομικών κοινοβουλευτικών θεμάτων και συντονισμού μεταβατικά μέχρι την έκδοση του Οργανισμού της Προεδρίας της Κυβέρνησης - δηλαδή τότε;- και με συνεκτίμηση κριτηρίου, που δεν αφήνουν αμφιβολία για την επιλογή «των δικών τους παιδιών».

Η επαναφορά του κομματικού κράτους αποδεικνύεται και με την κατάργηση του μητρώου επιτελικών στελεχών, από το οποίο με ανοιχτές και αντικειμενικές διαδικασίες προωθούνταν η κάλυψη των θέσεων γενικών και ειδικών γραμματέων, προέδρων, διευθύνοντων συμβούλων και των νομικών προσώπων του Κράτους, της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης, του Παρατηρητηρίου Δημόσιας Διοίκησης κ.λπ..

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η καθιέρωση του θεσμού του Υπηρεσιακού Γενικού Γραμματέα είναι αλυσιτελής, αφού οι αρμοδιότητες του περιορίζονται αποκλειστικά σε αμιγώς διοικητικά και οικονομικά θέματα. Πρόκειται για αρμοδιότητες του σημερινού Γενικού Διευθυντή Διοικητικο-Οικονομικού. Δημιουργείται, λοιπόν, ένας υπέρ γενικός διευθυντής πάνω από τον γενικό διευθυντή, με τις ίδιες αρμοδιότητες.

Η δήθεν αποκομματικοποίηση της διοίκησης περιορίζεται στη δημιουργία μιας θέσης, χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο. Όμως, ακόμη και για αυτή τη θέση η διαδικασία της συνέντευξης μοριοδοτείται και με τρόπο που υπερισχύει απολύτως, παρ' ότι οι αλλαγές, που έγιναν δεκτές από τον Υπουργό απαλύνουν ή αμβλύνουν τη βεβαιότητα ή την υποψία απουσίας αντικειμενικής κρίσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, κύριε Παπαηλιού, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Την ίδια λογική υπηρετούν και η απευθείας τοποθέτηση κομματικών φίλων στη θέση του διοικητή και των προϊσταμένων της, υποτίθεται ανεξάρτητης αρχής, της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας, χωρίς κριτήρια και αξιολογικές διαδικασίες, για τη στελέχωση της οποίας έπρεπε να υπάρχει μεγαλύτερη προσοχή και ευαισθησία.

Η εμμονή της Κυβέρνησης σε αυτές τις πρακτικές αποδεικνύει τις πραγματικές προθέσεις της: Την κατάργηση του θεσμού του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, τον ασφυκτικό κομμα-

τικό έλεγχο του νέου φορέα και την επιχείρηση ενταφιασμού των εκκρεμών υποθέσεων που αφορούν τη δημόσια σφαίρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, κύριε Παπαηλιού, έχετε περάσει και το ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Βέβαια, κατά τη πρώτη λειτουργία της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας ο διοικητής της ορίζεται με απόφαση του Πρωθυπουργού, χωρίς αντικειμενική και ανοιχτή διαδικασία. Και με τη σειρά του αυτός διορίζει τους προϊσταμένους της αρέσκειας του, αφού προηγουμένως

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Παπαηλιού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Και κάτι άλλο και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μειώνονται τα τυπικά προσόντα για τους μετακλητούς, αμβλύνονται τα ασυμβίβαστα και τα κωλύματα για την άσκηση ιδιωτικών έργων από τους μετακλητούς με συνέπεια να εντείνεται ο κανόνας των περιστρεφόμενων θυρών και η βεβαιότητα ή η υποψία διαπλεκόμενων σχέσεων με συμφέροντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ πολύ. Τελειώστε, σας παρακαλώ, κύριε Παπαηλιού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Παρά ταύτα, παρά τις αλλαγές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, κύριε Παπαηλιού, έχετε περάσει τον χρόνο κατά δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μα, αν πάμε και για ένα λεπτό ακόμα, αυτό θα είναι σε βάρος των συναδέλφων. Δεν είναι σωστό αυτό. Παρακαλώ τελειώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Με συγχωρείτε. Θα ήθελα να κάνω μόνο μία παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, τελειώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Επομένως, ολοκληρώνοντας, το κατ' επίφαση δήθεν επιτελικό κράτος, που προωθεί η Νέα Δημοκρατία, είναι στην πραγματικότητα ένα απόλυτα υπερσυγκεντρωτικό, νεοφιλελεύθερο κομματικό κράτος, γύρω από τον Πρωθυπουργό.

Και μια παρατήρηση επί του άρθρου 113 για τη σύσταση της Επιτροπής «Ελλάδα 2021». Συμφωνώ με τις παρατηρήσεις του Προέδρου της Βουλής και θα ήθελα στο σκοπό της επιτροπής για την ανάδειξη των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της χώρας να προστεθεί η ανάδειξη της περιφερειακής Ελλάδας και η ουσιαστική ενσωμάτωση της στα δημόσια πράγματα, στη σύγχρονη οικονομική, κοινωνική και πολιτική ζωή της χώρας, δεδομένου μάλιστα, ότι το λίκνο της Επανάστασης του 1821 βρισκόταν σε περιοχές της σημερινής ελληνικής περιφέρειας, όπως η ευρύτερη ιδιαίτερη πατρίδα μου, Πελοπόννησος, η Αρκαδία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας ευχαριστούμε.

Παρακαλώ τον κ. Γκιόλα από τον ΣΥΡΙΖΑ να έλθει στο Βήμα. Είναι γνωστό ότι ο κ. Γκιόλας τηρεί πάντα τον χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Ναι, αλλά έχουν προηγηθεί συνάδελφοι, που μίλησαν δεκατρία λεπτά και παραπάνω, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πάντως.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το θέμα της στελέχωσης και της λειτουργίας της κεντρικής δημόσιας διοίκησης είναι γνωστό ότι απασχόλησε διαχρονικά τις περισσότερες, αν όχι όλες τις μεταπολιτευτικές κυβερνήσεις της χώρας. Ο νυν Πρωθυπουργός είχε κατά καιρούς προβεί σε δηλώσεις, αναφορικά με τη συγκρότηση, τον χαρακτήρα και τη λειτουργία του δημοσίου, σκιαγραφώντας ορισμένες από τις ουσιώδεις αρχές, όπως της αποκομματικοποίησης, της διαφάνειας και της αξιοκρατίας στη δομή και την επιλογή των στελεχών της δημόσιας διοίκησης.

Ας θυμηθούμε τι είχε πει επί λέξει ο κ. Μητσοτάκης στις 3 Μαΐου του 2018: «Είμαι αποφασισμένος να γκρεμίσω το κομματικό κράτος για να χτίσουμε ένα αξιοκρατικό δημόσιο». Και

αλλού: «Το κομματικό κράτος του ΣΥΡΙΖΑ θα ξηλωθεί, όπως και όλη η δομή των δεκάδων ειδικών γραμματέων που διόρισαν με εντελώς αναξιοκρατικό τρόπο για να αλώσουν το κράτος, μαζί με χιλιάδες μετακλητούς υπαλλήλους. Οι δικοί μου Υπουργοί δεν θα προσλαμβάνουν ανεπάγγελτους για να βολέψουν στο δημόσιο κουμπάρους ή συγγενείς τους». Και τέλος: «Η αξιολόγηση είναι αίτημα των δημοσίων υπαλλήλων. Το μοντέλο μας θα είναι διάφανο και απολύτως αξιοκρατικό».

Ας προχωρήσουμε, λοιπόν, τώρα στις απαραίτητες συγκρίσεις, για να ελέγξουμε την αντιστοιχία ή τη δυσαρμονία λόγων και έργων, διακηρύξεων και γεγονότων.

Εν πρώτοις, η υποχρεωτικά περιλαμβανόμενη και θεσπιζόμενη διά του νομοσχεδίου διαβούλευση πάει περίπατο. Ο προτείνων Υπουργός, με εναγώνια σπουδή να ψηφιστεί τάχιστα το παρόν νομοσχέδιο για να καθοριστεί άμεσα η οργάνωση και η λειτουργία των κυβερνητικών οργάνων και της κεντρικής δημόσιας διοίκησης, παρέλειψε να πειθαρχήσει στη θεσπιζόμενη τήρηση του σταδίου της διαβούλευσης και εισήγαγε το νομοσχέδιο χωρίς αυτήν, επικαλούμενος την αναγκαιότητα της νέας διάρθρωσης της κεντρικής δημόσιας διοίκησης, les και όλος ο μηχανισμός και η χώρα θα παρέλυε και θα παρέμενε ακυβέρνητη.

Είναι αλήθεια ότι κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή έγιναν, κατόπιν πιέσεων των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και της λοιπής Αντιπολίτευσης, ορισμένες διορθώσεις, όπως η δομημένη συνέντευξη, η απάλειψη της αρνητικής προσιρότητας για τους υπηρεσιακούς γραμματείς να έχουν υπηρέτήσει τα προηγούμενα πέντε χρόνια ως αποσπασμένοι σε πολιτικά κόμματα, η επαναφορά του τετραετούς στρατηγικού προγραμματισμού προσλήψεων και η απόσυρση της απαράδεκτης εισαχθείσης διάταξης για την τοποθέτηση ιδιωτών σε θέσεις προϊσταμένων στην υπό σύσταση Εθνική Αρχή Διαφάνειας.

Επιτρέψτε μου, όμως, να αναφερθώ τώρα σε ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά και σε διατάξεις του νομοσχεδίου που δεν το καθιστούν –τουλάχιστον κατ' εμάς– αποδεκτό.

Συγκροτείται και οργανώνεται με αυστηρά και περιοριστικά πλαίσια ένα σφικτό και δυσκίνητο πρωθυπουργοκεντρικό σύστημα εξουσίας. Φαντάζομαι ότι αν ο Όττο φον Μπίσμαρκ, ο σιδηρούς Καγκελάριος της Πρωσίας του 1862, εκαλείτο σήμερα να οργανώσει τη διοίκηση του κράτους, θα ακολουθούσε μια διάρθρωση πιο ελαφριά, περισσότερο συλλογική και δημοκρατική, το ίδιο ίσως και ο φωτισμένος πρώτος κυβερνήτης μας της Ελλάδος Ιωάννης Καποδίστριας, διότι αμφότεροι, όπως και άλλοι ηγέτες της εποχής εκείνης, θέσπισαν ένα βαρύ, συγκεντρωτικό και αυταρχικό σύστημα διοίκησης, αλλά όλα αυτά –φευ!– εκατον πενήντα και διακόσια χρόνια πριν. Ήδη βρισκόμαστε στο 2019.

Συνακόλουθη με την ίδια αντίληψη είναι η οργάνωση και της Προεδρίας της Κυβέρνησης, η οποία συναρθρώνεται σαν μια νέα μικρή και υπεράνω όλων Κυβέρνηση - Καγκελαρία που θα περιλαμβάνει έξι γενικούς γραμματείς συν την ΕΥΠ. Έτσι, λοιπόν, προσδίδει στη διοίκηση τα χαρακτηριστικά μιας υπερδομής που θα αντιμετωπίζει θέματα στρατηγικού προγραμματισμού και σχεδιασμού ως επάλληλη και οιονεί ελέγχουσα τις αντίστοιχες δομές κάθε Υπουργείου.

Άλλωστε δεν είναι τυχαίο ότι από τις πρόνοιες του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου απουσιάζει παντελώς η οποιαδήποτε αναφορά, αλλά κυρίως ρύθμιση του θέματος του διαχωρισμού αρμοδιοτήτων των διαφόρων επιπέδων διοίκησης. Η λογική του δεν είναι να εφαρμόσει την αρχή της αποκέντρωσης αρμοδιοτήτων από την κεντρική διοίκηση, όπως συμβαίνει στο σύνολο σχεδόν των ευρωπαϊκών κρατών. Και τούτο διότι η επιλογή της Νέας Δημοκρατίας είναι ένα απολύτως ελεγχόμενο συγκεντρωτικό μοντέλο, κλείνοντας όμως και το μάτι στο κομματικό πελατειακό ακροατήριο σας, δηλαδή στα δικά σας παιδιά που θα διαγκωνιστούν για να παρεισφρήσουν στα άδυτα της εξουσίας. Εκεί δεν κατατείνουν άλλωστε οι μεταβατικές τοποθετήσεις προϊσταμένων χωρίς καμμία αξιολόγηση για ακαθόριστο χρόνο, αλλά και η κατάληψη των επίσημων και βεβαίως πολυαριθμών θέσεων των μετακλητών υπαλλήλων;

Αξίζει να επισημανθεί, αν και ακούστηκε και προηγουμένως, ότι μόνο η νεοσύστατη Προεδρία της Κυβέρνησης θα απασχολεί

τετρακόσια σαράντα άτομα, εκ των οποίων εκατό μετακλητούς και άλλους τριακόσιους σαράντα αποσπασμένους δημοσίου υπαλλήλους, καθώς και δημοσιογράφους. Άνθρακες, λοιπόν, ο θησαυρός της δήθεν μείωσης των μετακλητών, για τους οποίους τα ΜΜΕ που στηρίζουν τη Νέα Δημοκρατία είχαν πείσει ότι θα δούμε ουσιαστικό περιορισμό. Μείωση, όμως, από το πέντε στο οκτώ συν δύο δεν έχουμε ξαναδεί. Φαίνεται ότι χρησιμοποιείτε κάποια άλλα μαθηματικά, λίγο πιο δημιουργικά.

Κατά τα άλλα κατηγορούσατε τον ΣΥΡΙΖΑ για αναξιοκρατία, ενώ εξαρχής έδωσε δείγματα γραφής με την τοποθέτηση ως προϊσταμένων των αποκεντρωμένων διοικήσεων των αρχαιοτέρων υπαλλήλων, αλλά κυρίως όταν προχώρησε στην ψήφιση του ν.4369/2016 που με διαφανή και αξιολογικά κριτήρια συνετέλεσε στην επιλογή ανωτέρων διοικητικών στελεχών με διαφάνεια και αξιοκρατία. Αυτόν τον θεσμό που όντως συντελεί στην αποκομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης δεν τον θεωρήσατε δείγμα χρηστής και δίκαιης και ορθής νομοθέτησης και τον απαξιώσατε, μη συμπεριλαμβανοντας στο υπό κρίση νομοσχέδιο τις διατάξεις και μη αξιοποιώντας το υπάρχον αξιολογημένο υπαλληλικό προσωπικό.

Κλείνοντας, θα ήθελα επιλεκτικά να αναφερθώ σε ορισμένες διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου που προκάλεσαν τις αναμενόμενες και απολύτως αιτιολογημένες αντιρρήσεις μεγάλης μερίδας των προσκληθέντων και παρουσιασθέντων φορέων, όπως η υποβάθμιση του ΣΕΠΕ και του ΣΔΟΕ που εντάσσονται σε ενιαία γραμματεία, χάνοντας τη διοικητική αυτοτέλεια, τη δυναμική και την αποτελεσματικότητά τους. Χαρακτηριστικές ήταν οι αντιρρήσεις του Προέδρου της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζομένων του ΣΕΠΕ, αλλά και η σκληρή κριτική που ασκήθηκε από τον Αντιπρόεδρο της ΑΔΕΔΥ Γιώργο Πετρόπουλο για τη μεταφορά σημαντικής ύλης του διοικητικού έργου στην υπερδομή της Προεδρίας της Κυβέρνησης που περιστέλλει και τις αρμοδιότητες της υπαλληλίας σε επίπεδο σχεδιασμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, είναι οι τεκμηριωμένες ενστάσεις που προβλήθηκαν από τη Γενική Επιθεωρήτρια Δημόσιας Διοίκησης τόσο σε αντισυνταγματικές διατάξεις όσο και στον περιορισμό αρμοδιοτήτων των οργάνων αυτών που σύμφωνα και με πρόσφατη νομολογία του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου είναι μονοπρόσωπο όργανο κρατικής διοίκησης πλήρους ανεξαρτησίας, μη υποκείμενο σε εντολές άλλων και διενεργούν ανεξάρτητο δευτεροβάθμιο έλεγχο.

Ολοκληρώνω λέγοντας ότι η μεταρρύθμιση του επιτελικού κράτους που είχατε ευαγγελιστεί, κύριοι συνάδελφοι, ναυάγησε στα ρηχά λόγω των έρμων και των βαριδιών που μετέφερε, δηλαδή λόγω της μονομανίας που σας διακατέχει και της βαθιάς προσήλωσης σας στον σκληρό νεοφιλελεύθερο κομματικό και υπερσυγκεντρωτικό χαρακτήρα που επιφυλάσσετε για τη δημόσια διοίκηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Γκιόλα.

Παρακαλώ την κ. Βούλτεψη από τη Νέα Δημοκρατία να έρθει στο Βήμα.

Ορίστε, κυρία Βούλτεψη, έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Παρακολουθώντας τη συζήτηση για το επιτελικό κράτος, όσο αυτή διεξαγόταν στην επιτροπή και σήμερα στην Ολομέλεια, προσωπικά έχω εξαγάγει το συμπέρασμα ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχουν δύο προβλήματα στην Αντιπολίτευση. Το ένα είναι η ανάγκη για πρόωγη αντιπολίτευση και το άλλο είναι ένα είδος ομαδικής αμνησίας που έχει καταλάβει την Αντιπολίτευση, τόσο τους συναδέλφους που βρίσκονται στο ΚΙΝΑΛ, όσο και τους συναδέλφους που προέρχονται από το ΠΑΣΟΚ και βρίσκονται στο ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κίνημα Αλλαγής, κυρία Βούλτεψη, παρακαλώ!

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρώτη φορά ακούτε την έννοια «επιτελικό κράτος»; Από σαράντα κύ-

ματα και τρία μνημόνια έχει περάσει η έννοια επιτελικό κράτος. Μήπως ξεχάσατε τη Λευκή Βίβλο που θα μας βοηθούσε ο ΟΟΣΑ να φτιάξουμε; Μήπως ξεχάσατε τον μεγάλο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» που θα ακολουθούσε τον κανονικό «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και θα ήταν η μεγάλη αναμόρφωση του κράτους; Μήπως ξεχάσατε τον κ. Παπανδρέου που μιλούσε για επιτελικό, ισχυρό κράτος; Ξεχάσατε τη συμφωνία των τριών Αρχηγών το 2012 που επίσης μιλούσε για επιτελικό κράτος;

Ο ίδιος ο κ. Τσίπρας δεν μας έλεγε κάθε τόσο και δεν μας μιλούσε περί ισχυρού και αποτελεσματικού κέντρου, διεύθυνσης του κυβερνητικού έργου; Δεν μας μιλούσε για αποκατάσταση του επιτελικού ρόλου του δημόσιου τομέα; Στο Ναύπλιο το 2013, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ δια του κ. Τσίπρα παρουσίασε το πρόγραμμά του για τη δημόσια διοίκηση, δεν είχε μιλήσει ο ίδιος ο κ. Τσίπρας για σαφή διάκριση της κυβερνητικής από τη διοικητική λειτουργία; Δεν είναι, λοιπόν, κάτι καινούργιο αυτό που συζητούμε.

Ας δούμε ποιες είναι οι κατηγορίες που απευθύνετε στην Κυβέρνηση με αφορμή το νομοσχέδιο: Η υπερσυγκέντρωση αρμοδιοτήτων στον Πρωθυπουργό και την Προεδρία της Κυβέρνησης, η μείωση του κύρους του Υπουργικού Συμβουλίου, η υπαρπαγή κρίσιμων αρμοδιοτήτων του Υπουργού, πρωθυπουργικοκεντρικές δομές κ.λπ..

Καλά, δεν γνωρίζετε ότι το κοινοβουλευτικό μας σύστημα έχει Πρωθυπουργό ο οποίος βάσει του Συντάγματος και των νόμων έχει όλες τις αρμοδιότητες τις οποίες μετ'μοιράζει στους Υπουργούς; Διότι, αν δεν είχε αυτές τις αρμοδιότητες, πώς θα έκανε ανασχηματισμό; Θα μπορούσε οποιοσδήποτε πρωθυπουργός να κάνει διαφορετικά ανασχηματισμό και να αλλάξει τους Υπουργούς του και να πάρει καινούργιους και να αλλάξει και τις δομές των Υπουργείων και να αλλάξει και τις ονομασίες τους αν δεν είχε αυτές τις αρμοδιότητες; Ας υποθέσουμε ότι δεν το ξέρετε αυτό, που δεν το δέχομαι. Πώς γίνεται, δηλαδή, τώρα; Έχουμε περάσει όλη αυτήν την περίοδο, όλη αυτήν τη δεκαετία, την περίοδο του κ. Παπανδρέου που πήγαινε από τριανδρία σε τριανδρία. Είχε δικαίωμα ο κ. Παπανδρέου να μεταβιβάζει αρμοδιότητές του σε Υπουργούς του; Βλέπω εδώ τον κ. Ραγκούση. Δεν είχε λείψει από καμμία τριανδρία. Του είχε δώσει προφανώς αυτό το δικαίωμα ο λαός που τον είχε ψηφίσει.

Όταν στήνονταν επτά νέα στρατηγεία στο Μέγαρο Μαξίμου – καταθέτω τα σχετικά για τα Πρακτικά, με νέες διευθύνσεις, όπου όλα αυτά συνεδρίαζαν υπό τη στενή συνεργασία του κ. Παπανδρέου, την κ. Βάρτζελη και συγκρότηση της Γενικής Γραμματείας του Πρωθυπουργού επί κ. Παπανδρέου και όλα τα στοιχεία για τους σοφούς και πώς θα γινόταν αυτή και πώς έγινε, εδώ βλέπω «πρώτο τεστ για το στρατηγείο Ραγκούση», τότε είχε δικαίωμα να το κάνει αυτό ο κ. Παπανδρέου; Δεν έπαιρνε σημαντικές αρμοδιότητες από τους Υπουργούς; Δεν τους υποβίβαζε; Αυτές δε οι γραμματείες επενέβαιναν ευθέως στα Υπουργεία αν δείτε τα αντικείμενά τους; Επτά στρατηγεία μέσα στο Μαξίμου. Επομένως, δεν υπάρχει θέμα επί' αυτού φαντάζομαι.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σοφία Βούλτεψη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο κ. Τσίπρας με ποιους κυβέρνησε; Με το Υπουργικό του Συμβούλιο κυβέρνησε ή με το στενό του Υπουργικό Συμβούλιο, το υπουργικό περιβάλλον, τους Υπουργούς Επικρατείας που ήταν μέσα στο Μαξίμου και τους Υφυπουργούς παρά τω Πρωθυπουργώ; Οι πιο νευραλγικοί τομείς επί Τσίπρα είχαν ανατεθεί στους Υπουργούς του Μαξίμου: συντονισμός, ενημέρωση, ελεγκτικοί μηχανισμοί, επενδύσεις, τράπεζες, ακόμη και η Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας. Εκείνοι οι Υπουργοί, ο Φλαμπουράρης και ο Παππάς, είχαν γίνει πολυεργαλεία. Όλα! Δεν υπήρχε κάτι που να μην τους είχε ανατεθεί κατά διαστήματα. Αυτό δεν ήταν υπαρπαγή αρμοδιοτήτων από Υπουργούς;

Για παράδειγμα, όταν στον κ. Παππά ανατέθηκαν μαζί με την ενημέρωση και οι επενδύσεις, από ποιο Υπουργείο τις πήρε; Πώς; Δεν αποδυναμώθηκε το Υπουργείο που ασχολείται με τις επενδύσεις; Όταν στον κ. Φλαμπουράρη ο κ. Τσίπρας ανέθεσε την εποπτεία των τραπεζών, παίρνοντας τη μάλιστα από τον κ. Δραγασάκη, τον Αντιπρόεδρο τότε της Κυβέρνησης, δεν υποβί-

βαζε τον κ. Δραγασάκη; Η εποπτεία των τραπεζών ήταν δουλειά του κ. Φλαμπουράρη; Και όταν ο κ. Φλαμπουράρης πήρε υπό την εποπτεία του τη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Περιουσίας, που με νόμο ανήκει στο Υπουργείο των Οικονομικών -και με ΦΕΚ μά- λιστα-, τότε δεν είχαν μεταβιβαστεί κρίσιμες αρμοδιότητες του Υπουργού των Οικονομικών;

Και επιτέλους όλοι αυτοί οι άνθρωποι είχαν γνώσεις, εμπειρία, αντοχές να τα πάρουν πάνω τους όλα; Απ' όσο γνωρίζουμε όχι. Γιατί, λοιπόν, ο κ. Τσίπρας ανέθετε όλες τις δουλειές που θεωρούσε κρίσιμες στους προσωπικούς του Υπουργούς και ήρθε σή- μερα εδώ να κάνει κριτική για μια δομή διαφανή, η οποία σχετίζεται με τον συντονισμό;

Να σας πω ένα άλλο παράδειγμα, τον κ. Κουίκ. Υποτίθεται ότι υπάρχουν ελεγκτικοί μηχανισμοί στο κράτος. Αυτοί οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είχαν μεταφερθεί όλοι στο Μαξίμου κάτω από μια Γενική Γραμματεία Καταπολέμησης της Διαφθοράς. Και ενώ είχε Υπουργό Επικρατείας τον κ. Νικολούδη, που ησχολείτο υποτίθε- ται μ' αυτή τη Γενική Γραμματεία, έβαλε και τον κ. Κουίκ για να συντονίζει, λέει, τους μηχανισμούς οι οποίοι υποτίθεται ότι είχαν αρμόδιο Υπουργό, αλλά χρειαζόταν και ο κ. Κουίκ, γιατί έλυνε τα χέρια και άνοιγε τους δρόμους. Δεν είχε μεταφερθεί τότε ολό- κληρος ο ελεγκτικός μηχανισμός, που πρέπει να είναι ανεξάρτη- τος, στο Μαξίμου;

Όταν ο κ. Τσίπρας, λοιπόν, διόριζε τρεις Υπουργούς Επικρα- τείας και έναν Υφυπουργό παρά τω Πρωθυπουργώ και τους ανέ- θετε αρμοδιότητες, είχε προφανώς στο νου του -και πρέπει να αναγνωρίσετε ότι πρέπει να μπορεί να το κάνει και ο σημερινός Πρωθυπουργός- την ανάγκη να συντονίζει, να μαθαίνει, να πλη- ροφορείται. Δεν γίνεται κάτι πρωτόγνωρο, που μας είπε για το 1969 ο κ. Τσίπρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι- λίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Θα ήθελα ένα λεπτό να πω κάτι για το ΣΔΟΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν σας διέκοψα. Συνεχίστε.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ πολύ.

Λέτε για το ΣΔΟΕ. Για να συνεννοηθούμε, το ΣΔΟΕ με το τρίτο μνημόνιο που φέρατε εσείς στη χώρα πέρασε στη Γενική Γραμ- ματεία Δημοσίων Εσόδων. Θα το καταθέσω στα Πρακτικά για να το έχετε, για να μην το ξαναπείτε. Εδώ έχει περάσει ξεκάθαρα. Κι αυτό γιατί έγινε; Γιατί νωρίτερα, τον Μάρτιο του 2015, η δική σας κυβέρνηση, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEΛ με τον νόμο για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, στην οποίαν αναφερ- θήκατε, είχε συστήσει τη Γενική Γραμματεία της Καταπολέμησης της Διαφθοράς και τα είχατε φέρει όλα στα Μαξίμου. Ήρθε η τρόικα και είπε «όχι» τότε. Το ΣΔΟΕ θα πάει στη Γενική Γραμμα- τεία Δημοσίων Εσόδων, οπότε τώρα δεν σας πειράζει που πάει στη Γενική Γραμματεία Φορολογικών Θεμάτων.

Θα το καταθέσω για τα Πρακτικά. Είναι από το Αθηναϊκό Πρα- κτορείο. Δεν πιστεύω να το τι μπορεί να συμβαίνει σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ωραία, κ. Βούλ- τεψη. Ευχαριστούμε πολύ.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Τελειώνω σε μισό λεπτό.

Συνεχίζατε από το 2015 μέχρι και το 2016 να μεταφέρετε υπο- θέσεις από το ΣΔΟΕ στη Γενική Γραμματεία, με αποτέλεσμα στο τέλος να έρθουν δυο αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρα- τείας και να μην ελεγχθεί καμμία απ' αυτές τις υποθέσεις. Παρα- καλώ κι αυτό για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Σοφία Βούλτεψη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκον- ται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στε- νογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και αυτά για να διαλυθούν οι μύθοι σχετικά με το συνέβαινε στο παρελθόν και το τι μπορεί να συμβαίνει σήμερα.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Θα κάνουμε μια εκτίμηση του χρόνου, την οποία θα ανακοινώσουμε αργότερα για να μην υπάρχουν συνάδελφοι που θα περιμένουν. Θα δούμε πως θα προχωρήσουμε και θα το πούμε μετά.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Ιωάννης Οικονόμου από τη Νέα Δη- μοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για να αντιλη- φθούμε τη σημασία και το βάρος της μεταρρύθμισης που επιχει- ρεί η Κυβέρνηση με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, θα ήταν χρήσιμο κατά τη γνώμη μου όχι να αναλωθούμε σε μια μάχη χα- ρακωμάτων για το ποιος αναπαρήγαγε λιγότερο ή περισσότερο τα αρνητικά στερεότυπα της Μεταπολίτευσης, μάχη εκ των προ- τέρων χαμένη στη συνείδηση των πολιτών, αλλά να αναλογι- στούμε τις στρεβλώσεις και τις παθογένειες που χαρακτήρισαν για χρόνια το πολιτικό μας σύστημα και την αντανάκλαση που αυτές είχαν στους πολίτες, στην ανάπτυξη και τελικά στην ποι- ότητα της δημοκρατίας μας.

Τι είχαμε; Είχαμε πολιτικές που εξαγγέλλονταν ή ακόμα-ακόμα και ψηφίζονταν, αλλά η εφαρμογή τους μπλοκαριζόταν στα γρα- νάζια της γραφειοκρατίας ή και ακυρωνόταν με τις αλλαγές πο- λιτικών προσώπων, ακόμα και μέσα στους κόλπους της ίδιας Κυβέρνησης. Είχαμε ακραία πολιτικοποίηση και κομματικοποί- ηση της δημοσίας διοίκησης που ένα από τα αποτελέσματά της ήταν η απαξίωση του κύρους της ιεραρχίας στο δημόσιο. Είχαμε μεγάλη διασπορά ελεγκτικών μηχανισμών των οποίων σε μεγάλο βαθμό οι αρμοδιότητες επικαλύπτονταν, με αποτέλεσμα να έχουμε αρρυθμίες στους ελέγχους. Είχαμε νόμους τόσο πολύ- πλοους, αλλά ταυτόχρονα και τόσο αδύναμους που να μπορούν πολύ εύκολα να αλλοιωθούν από προεδρικά διατάγματα, από κοινές υπουργικές αποφάσεις, από εφαρμοστικές εγκυκλίους, έτσι ώστε στο τέλος να μην βγαίνει άκρη και τη λύση να μην μπο- ρεί να τη δώσει ο νόμος, αλλά ο πολιτικός.

Εδώ, ξέρετε, ο κατάλογος των συνεπειών για τους πολίτες, για την κοινωνία, για την οικονομία είναι μακρύς. Εγώ θέλω για λό- γους χρόνου να αναφερθώ μόνο σε μία εμβληματική περίπτωση αυτής της κατηγορίας, που κατά τη γνώμη μου αποτελεί το συμ- πέρασμα της οικοδόμησης μιας χώρας με θεμέλιο την παραγωγή αδύναμων, ανίσχυρων και πολλές φορές και άκυρων κανονιστι- κών πράξεων από την πλευρά της πολιτικής τάξης.

Θα αναφερθώ σε κάτι που ακούστηκε δύο φορές αυτή την Αί- θουσα αλλά με διαφορετική προσέγγιση. Αναφέρομαι στην πε- ρίπτωση του πρώην Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, του κ. Ρακιντζή. Προσέξτε: Σύμφωνα με τον ν.3074/2002, ο Γενι- κός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης επιλέγεται για πενταετή θητεία, ενώ διορίζεται και παύεται με προεδρικά διατάγματα. Ο κ. Ρακιντζής τοποθετείται στη θέση του Γενικού Επιθεωρητή Δη- μόσιας Διοίκησης στις 13-9-2004 και λήγει η θητεία του στις 13-9-2009. Μέχρι το 2016, όμως, ο κ. Ρακιντζής εξακολουθεί να είναι Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης. Στις αρχές του 2016 το Γ' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας έρχεται και λέει ότι ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης -επειδή ακριβώς δεν έχουν εκδοθεί τα απαραίτητα προεδρικά διατάγματα για τη συ- νέχιση της θητείας του- κατέχει παρανόμως τη θέση αυτή και κιν- δυνεύουν οι αποφάσεις που έχει βγάλει όλο αυτό το χρονικό διάστημα να θεωρηθούν άκυρες.

Σημειώστε ότι από το 2009 μέχρι το 2016 η χώρα κυβερνήθηκε από τέσσερις πρωθυπουργούς, στις κυβερνήσεις συμμετείχαν έξι κόμματα και κάθε χρόνο στη Βουλή ερχόταν ο κ. Ρακιντζής και έδινε την έκθεσή με τον απολογισμό των πεπραγμένων του. Τέσσερις Πρωθυπουργοί, έξι κόμματα, κάθε χρόνο στο Κοινο- βούλιο ο κ. Ρακιντζής και το προεδρικό διάταγμα που θα τον κα- τοχύρωνε θεσμικά -ανεξάρτητα ποιος τον ήθελε, ποιος δεν τον ήθελε, τίνας φίλος ήταν ή όχι- δεν εκδόθηκε, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν οι κανονιστικές πράξεις του να είναι άκυρες.

Εάν αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αποτελεί κραυ- γαλέα απόδειξη του πόσο γενναία και μεγάλα βήματα πρέπει να κάνουμε για τη θεσμική θωράκιση και τον εκσυγχρονισμό του νο- μικού μας πολιτισμού και της λειτουργίας μας, τότε τι είναι; Κα- ταθέτω για τα Πρακτικά τα δημοσιεύματα του ηλεκτρονικού τύπου για το συγκεκριμένο περιστατικό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Οικονόμου καταθέ- τει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυν- σης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλα αυτά που περιέγραφα παραπάνω πρέπει να αλλάξουν, αν θέλουμε επιτέλους να φτιάξουμε κράτος. Και για να αλλάξουν, δεν αρκούν μόνο οι καλές προθέσεις προσώπων που είναι στην κυβέρνηση ή στα κόμματα. Δεν αρκούν, γιατί αν δεν υπάρχει κρυστάλλινη θεσμική θωράκιση, οι καλές προθέσεις στην αρχή σταδιακά θα υποχωρήσουν κάτω από το βάρος της επικαιρότητας και της καθημερινότητας και στη συνέχεια θα συνθλιβούν υπό το βάρος προσεγγίσεων ψηφοθηρικών ή κατεστημένων αντιλήψεων.

Αυτήν ακριβώς την επιδίωξη, της κρυστάλλινης θεσμικής θωράκισης, επιχειρεί το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος σε τέσσερις συγκεκριμένες κατευθύνσεις. Πρώτα απ' όλα δημιουργείται ένας βασικός πυλώνας της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας, που είναι η Γενική Γραμματεία Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων, η οποία θα είναι η μόνη αρμόδια για την τελική νομοτεχνική επεξεργασία κάθε σχεδίου νόμου.

Ταυτόχρονα γίνονται και κάποια άλλα πολύ σοβαρά πράγματα. Μόνο σε ένα θα αναφερθώ. Θεσμοθετείται -και σωστά- η ισχύς σε συγκεκριμένες ημερομηνίες των καινούργιων νόμων, κυρίως αυτών που έχουν οικονομική και γραφειοκρατική επιβάρυνση για τις επιχειρήσεις.

Δεύτερον, προκειμένου να καταπολεμηθεί αποτελεσματικότερα η διαφθορά δημιουργείται η Εθνική Αρχή Διαφάνειας κάτω από την οποία συγκεντρώνονται και ενοποιούνται όλες οι επιμέρους ελεγκτικές αρχές σε ό,τι αφορά τη δημόσια διοίκηση και εκσυγχρονίζονται οι ελεγκτικές της διαδικασίες.

Επιτρέψτε μου στο σημείο αυτό, κύριε Υπουργέ, να πω ότι θα ήταν χρήσιμο να εξετάσει η Κυβέρνηση σε ένα δεύτερο βαθμό την αντίστοιχη αρχιτεκτονική και σε άλλους ελεγκτικούς μηχανισμούς, που είναι κατ' εξοχήν ανάγκη η επιτελικότητα, όπως για παράδειγμα στην καταπολέμηση του παρεμπορίου, στην καταπολέμηση των παράνομων ελληνοποιήσεων στα αγροτικά προϊόντα, στο χάος στις αστικές συγκοινωνίες με την εισιτηριοδιαφυγή και την κατάληψη των λεωφορειοδρόμων, που επίσης δεν βγαίνει άκρη.

Τρίτη κατεύθυνση: Καταχωρώνεται θεσμικά η αποκομματικοποίηση της δημόσιας διοίκησης και ενισχύεται ουσιαστικά ο ρόλος των δημοσίων υπαλλήλων και με τον καινούργιο θεσμό του υπηρεσιακού γενικού γραμματέα με τις πολύ ουσιαστικές αρμοδιότητες που έχει και με τον ρόλο των γενικών διευθυντών και με το γεγονός ότι κρίσιμες αρμοδιότητες διοίκησης ελεγκτικών σωμάτων περνούν από κυβερνητικά ή κομματικά στελέχη σε υπηρεσιακά στελέχη.

Τετάρτη κατεύθυνση: Καθιερώνεται μία καινοτόμα φιλοσοφία διακυβέρνησης με το Υπουργικό Συμβούλιο να δίνει έναν ενιαίο συνεκτικό επιχειρησιακό χάρτη της διακυβέρνησης και τον Πρωθυπουργό να μπορεί ουσιαστικά να παρεμβαίνει και να επιλύει ζητήματα συντονισμού, που δημιουργούν σε πολλές περιπτώσεις αρρυθμίες και καθυστερήσεις. Και όλα αυτά γίνονται με λιγότερους Υπουργούς Επικρατείας, με λιγότερους γενικούς και ειδικούς γραμματείς, με λιγότερους μετακλητούς υπαλλήλους και με μικρότερο κόστος, όπως επισημάνθηκε και προηγουμένως στις αναφορές του κυρίου Υπουργού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος, κατά τη γνώμη μου, δεν απαντά απλώς σε μια ανάγκη δεκαετιών. Συνιστά για τη χώρα και μια μεγάλη ευκαιρία να κάνουμε τα πράγματα αλλιώς, δηλαδή να αποκτήσουμε επιτέλους μια αξιοκρατική χειραφετημένη και αποτελεσματική διοίκηση σε όλα τα επίπεδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε συνάδελφε, για την τήρηση του χρόνου.

Παρακαλείται τώρα ο κ. Νεκτάριος Σαντορινιός από τον ΣΥΡΙΖΑ να έρθει στο Βήμα.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλήθεια πιστεύετε ότι με αυτό το νομοσχέδιο φτιάχνετε επιτελικό κράτος; Μια κυβέρνηση και ένα Υπουργείο πρέπει να υπακούουν σε τέσσερις βασικές λειτουργίες, τις οποίες ανέφερε ο εισηγητής μας, δηλαδή στη νομοθετική πρωτοβουλία που με την Προεδρία της

Κυβέρνησης κάπως αφαιρείται από τα Υπουργεία, στον στρατηγικό σχεδιασμό και τον ετήσιο σχεδιασμό των δραστηριοτήτων του Υπουργείου, στη χρηματοδότηση και την ιεράρχηση της χρηματοδότησης και τελικά στον έλεγχο των διαδικασιών της νομιμότητας, αλλά και της υλοποίησης. Της υλοποίησης από ποιους; Από εκεί που θα αποκεντρωθούν οι δραστηριότητες, για να μπορέσεις πραγματικά να λες ότι έχεις μια επιτελική δομή, η οποία έχει αποκεντρωμένες δομές, οι οποίες υλοποιούν.

Εδώ κάνετε ακριβώς το αντίθετο. Φτιάχνετε ένα υπερσυγκεντρωτικό, αντιπαραγωγικό, γραφειοκρατικό κράτος, δέσμιο πολλές φορές -και αυτό είναι μια καινοτομία και οφείλουμε να σας την αναγνωρίσουμε- διαδικασιών τύπου πολυεθνικής. Φτιάχνετε ένα γραφειοκρατικό τέρας, έναν υδροκεφαλικό θεσμό με την ονομασία Προεδρία της Κυβέρνησης, στην οποία θα υπηρετούν τετρακόσιοι σαράντα υπάλληλοι, ίσως και κάτι παραπάνω από ό,τι φαίνεται, εκ των οποίων οι εκατό μετακλητοί -μάλλον και κάτι παραπάνω, είκοσι είπε ο Υπουργός- πιθανόν να μπορούν να πάρουν και θέσεις προϊσταμένων, με πέντε γενικές γραμματείες και μια ειδική γραμματεία, με σημαντική εμπλοκή στο νομοθετικό έργο των Υπουργών, με δημιουργία αναχώματος στη λειτουργία της νομοθετικής αρμοδιότητας των Υπουργών και με την εισαγωγή, όπως είπα και πριν, διαδικασιών πολυεθνικών εταιρειών.

Ξέρετε, αυτή η εισαγωγή των διαδικασιών, αλλά και η απευθείας ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς από τον Πρωθυπουργό δημιουργεί αφ' ενός διαρchiές και επικαλύψεις αρμοδιοτήτων, αλλά αφ' ετέρου μας δημιουργεί και μια υπόνοια ότι μάλλον δεν εμπιστεύεστε τους Υπουργούς σας και τους κάνει απλά διευθυντές της «Κυβέρνησης Α.Ε.».

Μας λέτε για την αποκομματικοποίηση. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ ήταν αυτή που πραγματικά έφερε την τομή της αποκομματικοποίησης με την καθιέρωση του Μητρώου Επιτελικών Στελεχών που το καταργείτε, με την καθιέρωση των τομεακών και διοικητικών γραμματέων, που επίσης καταργείτε.

Και τι κάναμε; Σταματήσαμε το να υπάρχουν οι πολιτικοί, οι διορισμένοι γενικοί γραμματείς, οι κομματικοί γενικοί γραμματείς.

Εσείς τι κάνετε τώρα; Φέρνετε τους κομματικούς γενικούς γραμματείς με τους μετακλητούς που θα τους συνοδεύουν και τους υπηρεσιακούς γενικούς γραμματείς, δηλαδή θα έχουμε ταυτόχρονα δύο γενικούς γραμματείς στο ίδιο Υπουργείο, και υπηρεσιακό και πολιτικό γενικό γραμματέα.

Καταργείτε τη διαδικασία τοποθέτησης προέδρων διοικητικών συμβουλίων, μελών διοικήσεων, νομικών προσώπων της Κυβέρνησης από το Επιτελικό Μητρώο Στελεχών αφού το καταργείτε. Επισημειώστε, λοιπόν, στο αμαρτωλό σας παρελθόν, στο παρελθόν της κομματικοποίησης του κράτους.

Εγώ θα σας πω ένα πράγμα για το Υπουργείο Ναυτιλίας. Καταργήσατε τον Γενικό Γραμματέα Ναυτιλίας και αφήσατε μόνο τον Γενικό Γραμματέα Λιμένων και Λιμενικών Υποδομών, μια Γενική Γραμματεία η οποία ασχολείται με τη ναυτεργασία, τη ναυτιλία και την ακτοπλοΐα.

Ξέρετε ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Ότι σήμερα δεν μπορεί να συνεδριάσει το Συμβούλιο Ακτοπλοϊκών Συγκοινωνιών, το οποίο συμβουλευεί τον Υπουργό για θέματα ακτοπλοΐας. Καταφέρατε, λοιπόν, να δημιουργήσετε θέμα στην ακτοπλοΐα, το οποίο δεν ξέρω πώς θα λύσετε και, πράγματι, θα έχει ενδιαφέρον να δούμε πώς θα το λύσετε.

Πάμε τώρα στο άλλο μεγάλο ζήτημα, τους μετακλητούς. Τεσεράμισι χρόνια μας λέγατε για τους μετακλητούς. Μειώνονται οι μετακλητοί; Απ' ό,τι φαίνεται, όχι πολύ. Είπατε ότι είναι εξακόσιοι ενενήντα πέντε, συν τους είκοσι, σύνολο επτακόσιοι δέκα, περίπου όσους είχαμε κι εμείς.

Τι μειώνετε όμως; Τα τυπικά τους προσόντα. Μπορούν όλοι να είναι απόφοιτοι λυκείου, για να τακτοποιήσετε «γαλάζια» παιδιά. Καλά, δεν έχετε «γαλάζια» παιδιά με πτυχίο; Πρέπει να βάλετε και απόφοιτους λυκείου να τακτοποιήσετε; Δεν έχετε αρκετούς; Δεν έχετε επτακόσιους με πτυχίο; Και τι άλλο κάνετε; Τους αυξάνετε και τους μισθούς.

Και επίσης, τι κάνετε; Αυξάνετε τους δημοσιογράφους στα γραφεία Τύπου. Όσους, δηλαδή, δεν κατάφεραν να εκλεγούν από αυτούς που σας λιβάνιζαν τεσεράμισι χρόνια και περνού-

σαν την προπαγάνδα σας, θα τους βάλετε στα γραφεία Τύπου των Υπουργείων. Συγχαρητήρια. Άξιος ο μισθός τους, απ' ό,τι φαίνεται.

Υποβαθμίζετε αρχές ελέγχου, όπως είναι το ΣΕΠΕ. Το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας κατάφερε να μειώσει, με τη σκληρή δουλειά που έγινε τα τελευταία χρόνια, κατά 10% την αδήλωτη εργασία. Υποβαθμίζετε το ΣΔΟΕ. Και τελικά, μάλλον, δικαιώνονται οι δηλώσεις του σημερινού Πρωθυπουργού στην προεκλογική περίοδο, όταν βρέθηκε στο Καστελόριζο, που είπε: «Δεν θα σας στέλνουμε εμείς ούτε το ΣΔΟΕ ούτε το ΣΕΠΕ». Συγχαρητήρια. Το κάνατε κι αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Δεν καταργούνται, όμως, κύριε Βουλευτά.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Καλά, θα το δούμε, κύριε Γεραπετρίτη, αν καταργούνται. Θα δούμε τη λειτουργία τους. Πάντως, σε κάθε περίπτωση, υποβαθμίζονται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Αναβαθμίζονται.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Εγώ λέω ότι υποβαθμίζονται.

Ιδρύετε, λοιπόν, την Εθνική Αρχή Διαφάνειας και διορίζετε τον διοικητή με μια απόφαση του Πρωθυπουργού και απλή πλειοψηφία από τη Βουλή. Πάτε στην Εθνική Αρχή Διαφάνειας και διορίζετε με αδιαφανή τρόπο τον διοικητή, ο οποίος θα ορίσει και τους προϊσταμένους. Γιατί; Διότι ο διακαής σας πόθος ήταν και είναι η κατάργηση της Γενικής Επιθεώρησης Δημόσιας Διοίκησης. Διότι ελέγχει τα σκάνδαλα τα οποία ανέφερε ο Παύλος Πολάκης πριν από λίγες μέρες εδώ μέσα. Και περιμένω να δω με ποιον τρόπο θα διασφαλίσετε -και δέχομαι την πρόθεσή σας, κύριε Γεραπετρίτη, θεωρώ ότι είναι ειλικρινής η πρόθεσή σας- ότι αυτά τα σκάνδαλα θα ελεγχθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσο για την καλή νομοθέτηση, τρία νομοσχέδια φέρατε και τα δύο είναι επείγοντα. Άντε, πες για τον ΕΝΦΙΑ ήταν επείγον. Το άλλο που συζητείται σήμερα στην επιτροπή γιατί είναι επείγον;

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε.

Κανένα από αυτά τα νομοσχέδια δεν πέρασαν την κεντρική νομοπαρασκευαστική επιτροπή. Έχουν μια σειρά από νομοτεχνικές βελτιώσεις. Και κάτι φοβερό. Φαίνεται ότι όταν βγήκαν στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», ειρήσθω εν παρόδω αυτό βγήκε στη «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» αφού ξεκίνησε η συζήτηση στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Δεν ισχύει αυτό, κύριε Βουλευτά.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Για το άλλο νομοσχέδιο που βγήκε πριν, απεκρύβησαν τα σχόλια που αφορούσαν το άσυλο και παρακαλώ αυτό να το ελέγξετε. Γιατί εδώ πέρα υπάρχουν επώνυμες καταγγελίες ότι ανέβηκαν σχόλια για το άσυλο και απεκρύβησαν αυτά τα σχόλια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που κάνετε σήμερα είναι και σκληρά κομματικό, δεξιό κράτος, με επασφαλίσματα φιλοσοφίας πολυεθνικών εταιρειών. Ο λαός δεν σας εξέλεξε για να φτιάξετε μια Κυβέρνηση Α.Ε., δεξιάς κοπής, δεν σας εξέλεξε για να καταργήσετε την αξιοκρατία και την αποκομματικοποίηση. Το νομοσχέδιο όχι μόνο δεν υπηρετεί τον τίτλο του, αλλά αντίθετα οδηγεί σε ένα κράτος υδροκεφαλικό και ταυτόχρονα κομματικό, επιστρέφοντας το κράτος χρόνια πίσω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας γνωρίσω ότι μετά από την επικοινωνία που είχε ο Πρόεδρος της Βουλής με τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες των κομμάτων, αποφασίστηκε η ονομαστική ψηφοφορία να γίνει αύριο στις 22.00' το βράδυ.

Παρακαλώ τώρα, να ανέβει στο Βήμα η κ. Αυγέρη Θεοδώρα από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί ιδιαίτερη πρόκληση για μια νεοεκλεγείσα Βουλευτίνα να πραγματο-

ποιεί την πρώτη της ομιλία στην Ολομέλεια μετά από οκτώμισι ώρες διαδικασίας, μετά από τόσες ομιλίες σημαντικών ομιλητών, πρώην Πρωθυπουργού, Υπουργών, εισηγητών.

Άρα τι απομένει; Μέσα σε αυτό το πολύ σύντομο χρονικό διάστημα να προσπαθήσω να μην επαναλάβω πράγματα πολύ σημαντικά με τα οποία συμφωνώ, κάποια με τα οποία διαφωνώ και έχω ενστάσεις και να κρατήσω το ενδιαφέρον και το δικό σας και αυτών που μας παρακολουθούν.

Τόσο από το περιεχόμενο του νομοσχεδίου, όσο και από τη συζήτηση που προηγήθηκε στην αρμόδια επιτροπή και στις επιτροπές -γιατί θέλω να το συνδέσω και με τη συζήτηση που ξεκίνησε στην αρμόδια επιτροπή για το πολυνομοσχέδιο- όλες αυτές οι συζητήσεις ενισχύουν την άποψη ότι το σχέδιό σας, κύριε Υπουργέ -το είπε και ο πρώην Πρωθυπουργός, το είπαν κι άλλοι ομιλητές- είναι και καλά μελετημένο και με πολύ προγραμματισμένο τρόπο εφαρμόζεται και μάλιστα με fast track διαδικασίες.

Πρέπει να επισημάνουμε ότι αυτό το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος εισήχθη σχεδόν ταυτόχρονα με το λεγόμενο πολυνομοσχέδιο. Και εκείνο συζητείται και θα ψηφιστεί, επίσης, με έναν υπέρ επείγοντα τρόπο. Μάλιστα, πριν από λίγες μέρες κατατέθηκε πολύ εσπευσμένα και η περιβόητη τροπολογία με την οποία στην ουσία αχρηστεύεται η Επιτροπή Ανταγωνισμού και τα μέλη της.

Έγινε αρκετή συζήτηση στη σημερινή διαδικασία, κύριε Υπουργέ, σε σχέση με τα πρόσωπα, το πολιτικό βάρος και τις πολιτικές δουλειές που ενδεχομένως έχουν. Εγώ θα ήθελα να σταθώ στο τι θα γίνει με τις ανοιχτές υποθέσεις οι οποίες ερευνώνται, γιατί σε αυτό δεν πήραμε απάντηση. Πήραμε απάντηση κατά τη διαδικασία στην επιτροπή για μία άλλη αρχή, αυτή της επιθεωρήτριας.

Μας είχατε δώσει, στην απάντησή σας στη δεύτερη ανάγνωση, τη διαβεβαίωση ότι δεν υπάρχει περίπτωση όλες αυτές οι υποθέσεις να μη διερευνηθούν. Δεσμευτήκατε προφορικά. Ανέτρεξα και στα Πρακτικά. Αυτή είναι η απάντησή σας, όπως τη μεταφέρω, αυτολεξεί. Πριν όμως αλέκτωρ λαλήσει, είχαμε την κατάσταση τροπολογίας με την ακύρωση της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Επειδή, όμως, τα λόγια φεύγουν και τα γραπτά μένουν και μόνο ο νόμος είναι αυτός που τελικά τηρείται και επειδή είχατε την πρόνοια να φέρετε όλες αυτές τις μεταβατικές διατάξεις, σας ερωτώ: Γιατί ενώ θέλετε να είστε δίκαιος, δεν φαίνεστε και δίκαιος; Φέρτε κάποιες μεταβατικές διατάξεις που να διασφαλίζουν ότι αυτές οι υποθέσεις θα διερευνηθούν μέχρι τέλους.

Αναφέρομαι και σε μία υπόθεση που διερευνά η Επιτροπή Ανταγωνισμού, που αφορά αυτή την υπόθεση του ανταγωνισμού στη διακίνηση του Τύπου. Είναι σαφές το ερώτημα. Θα ήθελα μία απάντηση, κύριε Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Αν μου επιτρέπετε, αναφέρεστε στο δικό μου νομοσχέδιο;

ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Όχι, όχι. Λέω ότι πριν πείτε εσείς ότι δεσμεύεστε προφορικά ότι όλες οι υποθέσεις που αφορούν στην επιθεωρήτρια θα ολοκληρωθούν, ήρθε μία τροπολογία που στην ουσία ακυρώνει την Επιτροπή Ανταγωνισμού και θέτει ερωτήματα για το κατά πόσο θα ολοκληρωθεί η έρευνα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Όχι εδώ, όμως.

ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Όχι, όχι. Λέω, όμως, ότι ήρθε μία νέα πράξη για να διαψεύσει εσάς τον ίδιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Εμένα; Γιατί;

ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Γιατί υποθέτω ότι με το νέο νομοσχέδιο θα έρθει ακόμα ένας νέος νόμος που θα ακυρώνει μία άλλη επιτροπή ελέγχου. Αυτό λέω.

Θα ήθελα, όμως, να ολοκληρώσω, γιατί μιλάω για τη σχέση και τη συνοχή των νομοσχεδίων, κύριε Υπουργέ. Δεν είναι μόνο χρονική. Και τα δύο διαπνέονται από την ίδια πολιτική αντίληψη για την εξουσία και υπηρετούν δύο πολιτικούς στόχους.

Ο πρώτος στόχος είναι θεσμικά και πολιτειακά βαρύς και φιλοδοξεί να επιδράσει μακρόχρονα στα πράγματα της χώρας. Ο δεύτερος είναι συγκυριακός και κομματικός.

Βασική στόχευση αυτού του νόμου για το περιβόητο επιτελικό κράτος είναι η μεταφορά -και το είπαν πολλοί ομιλητές σήμερα-

στον Πρωθυπουργό και σε δομές, ελεγχόμενες από τον ίδιο θεσμικά και πολιτικά, κρίσιμων αποφάσεων για τη διοίκηση του κράτους. Ο όποιος βαθμός ανεξαρτησίας θεσμικών και διοικητικών οργάνων μετατρέπεται σε εξάρτηση, ενώ η δημοκρατική αντιπροσώπευση αντικαθίσταται από τις Βουλές και τις αποφάσεις ενός Πρωθυπουργού.

Ανάλογες είναι οι στοχεύσεις συγκεντρωτισμού και στο πεδίο της αυτοδιοίκησης και της ψηφιακής οργάνωσης της διοίκησης, που προωθούνται με το σχεδόν παράλληλο πολυνομοσχέδιο, το οποίο μνημόνευσα παραπάνω.

Το γεγονός ότι ο εισηγούμενος το νομοσχέδιο Υπουργός είναι ένας έγκριτος καθηγητής συνταγματικού δικαίου δεν καθησυχάζει τον πολίτη, αντίθετα τον ανησυχεί περισσότερο. Διότι γίνεται σαφές ότι η πολιτική απορρύθμισης ουσιαστικών λειτουργιών της δημοκρατίας, συγκέντρωσης υπερεξουσιών στον Πρωθυπουργό και συγκυριακών κοιμματικών παρεμβάσεων είναι, κύριε Υπουργέ, απολύτως συνειδητή.

Η αλήθεια είναι και θα πρέπει να σας τα αναγνωρίσω ότι προχωρήσατε σε κάποιες αλλαγές μετά από τη σκληρή κριτική που δεχτήκατε, όχι μόνο από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και από τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης και τους φορείς στην επιτροπή, που συμμετείχαν στη διαδικασία.

Οι αλλαγές αυτές, όμως, δεν είναι, επιτρέψτε μου τον όρο, παρά το τυράκι στη φάκα της επικοινωνίας για να αποδείξετε ότι είστε διαβουλευτικοί, παρότι και εκεί βιώσαμε τη μεγάλη αντίφαση: Η διαβούλευση άργησε μία μέρα.

Η φιλοσοφία του νομοσχεδίου δεν αλλάζει, ούτε αλλάζει φυσικά και η απόφαση της Κυβέρνησης να καταργήσει τα ανεξάρτητα σώματα ελέγχου, ενώ όσα διατηρούνται θα βρίσκονται πλέον κάτω από την ομπρέλα -ειπώθηκε πολλές φορές σήμερα- μιας και μόνο αρχής, αυτής της διαφάνειας, και ενός και μόνο επικεφαλής.

Θα προσπεράσω όλα τα άλλα που ακούστηκαν -δεν έχει νόημα- περί μη δημοκρατικού, αναχρονιστικού, γραφειοκρατικού, δυσλειτουργικού μοντέλου διακυβέρνησης που είναι υποτελικό σε έναν υπέρ-πρωθυπουργό. Θα ήθελα λίγο να φτάσω και σε αυτό που είχα επισημάνει και στην τοποθέτησή μου στην επιτροπή, στο θέμα της αποπολιτικοποίησης και της αποφυγής ελέγχου όλων αυτών των πραγμάτων από τα πολιτικά κέντρα. Εσείς αναφερθήκατε σε αυτό, κύριε Υπουργέ.

Σας είχα πει και στην ομιλία μου στην επιτροπή ότι παρ' ότι είστε ένας καθηγητής του συνταγματικού δικαίου, ενός δικαίου κατ' εξοχήν δημοσίου, δεν αγαπάτε την πολιτική και τους πολιτικούς, γιατί θέλετε να κάνετε μία μετάθεση αυτού του ενδιαφέροντος σε άλλα κέντρα εξουσίας, αυτό που λέμε «ιδιώτες».

Είναι προφανές ότι αυτό γίνεται, όχι μέσα από το παράθυρο, γιατί γίνεται μία σειρά προσλήψεων ανθρώπων, αυτό που λέμε «μετακλητών» κι έχει γίνει πάρα πολλή συζήτηση σήμερα, αλλά στην ουσία είναι η είσοδος μέσα από τις περιστρεφόμενες πόρτες των λεγόμενων «ιδιωτικών συμφερόντων». Αυτό καταδεικνύεται και αποδεικνύεται κάθε στιγμή. Πώς τα ιδιωτικά συμφέροντα θα εκτοπίσουν τον βασικό ρόλο για τον οποίο ασκείται η διοίκηση, το δημόσιο συμφέρον, υπηρεσίες στον πολίτη και στο κράτος για λογαριασμό συγκεκριμένων συμφερόντων μιας ιδιωτικής ελίτ. Αυτό φαίνεται σε πάρα πολλές εκφάνσεις αυτού του νομοσχεδίου, κύριε Υπουργέ. Εμείς θα το καταψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ και για την υπομονή που είχατε στην επιτροπή να ακούσετε τις ενστάσεις μας και κυρίως για το ότι υπομείνατε όλη αυτή τη διαδικασία σήμερα μέχρι στιγμής και φαντάζομαι και μέχρι το τέλος, μέχρι να λήξει η συνεδρίαση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Καλείται στο Βήμα ο κ. Δρίτσας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο εισηγητής μας Χρήστος Σπίρτζης, η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος Μαριλίτσα Ξενογιαννακοπούλου, ο Πρόεδρος και πολλές και πολλοί Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και άλλων κομμάτων, νομίζω ότι έχουν παραθέσει με πολύ αξιόπιστο και τεκμηριωμένο τρόπο όλα εκείνα τα επιχειρήματα που καταδεικνύουν και αποδεικνύουν ότι ο τίτλος «επιτελικό κρά-

τος» είναι ψευδεπίγραφος και αποτυπώνει ενδεχομένως μία πρόθεση των εμπνευστών του, αλλά δεν αποτυπώνει την πραγματικότητα.

Είναι ένα συγκεντρωτικό τέχνασμα ελέγχου από τον Πρωθυπουργό της χώρας όλων των λειτουργιών άγνωστο προς το παρόν με τι δυνατότητες επιτυχίας, γιατί οι αντιφάσεις είναι προφανείς και πολλές, αλλά είναι άγνωστες και οι σκοπιμότητες και οι κατευθύνσεις τις οποίες θέλει να υπηρετήσει. Δεν θα χρειαστεί από μένα να μπω περισσότερο στα επιμέρους ζητήματα, επιλέγω μία άλλη προσέγγιση.

Πριν από αυτό, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας καλέσω να σταθείτε μέχρι αύριο στην παράγραφο 1γ του άρθρου 113 και να παρέμβετε και ή να την απαλείψετε ή να την διορθώσετε δημιουργικά. Σας συνοδεύει η φήμη του πανεπιστημιακού με φιλελεύθερο πνεύμα, με σκέψη ανοιχτών οριζόντων. Το νομοσχέδιο δεν το επιβεβαιώνει αυτό. Αυτή είναι η δική μου άποψη. Όμως εδώ νομίζω ότι έχετε να παίξετε ρόλο.

Το εθνικό αφήγημα της Ελλάδας έχει ήδη συγκροτηθεί πολλές δεκαετίες πριν, από τον Παπαρηγόπουλο και από τη συμβολή πολλών παραγόντων. Δεν χρειάζεται στα διακόσια χρόνια της εθνικής παλιγγενεσίας να στείλουμε μήνυμα ανεπάρκειας και έλλειψης αυτοπεποίθησης. Δεν χρειάζεται.

Αντίθετα, χρειάζεται να στείλουμε μήνυμα ανοιχτών οριζόντων, στοχασμού, αναδιάρθρωσης όλου του πλούτου και της παλιγγενεσίας, αλλά και της πορείας των διακοσίων χρόνων με μια εθνική αυτογνωσία και αυτό είναι η καλύτερη προσφορά στα διακόσια χρόνια της ελληνικής Επανάστασης. Δέκα συνέδρια διεθνούς κύρους να οργανωθούν από όλες τις χώρες και κυρίως από την Ευρώπη και τα Βαλκάνια είναι η μεγαλύτερη προσφορά για τον αναστοχασμό αυτόν.

Αυτή η παράγραφος 1γ δεν έχει καμμία σχέση με όσα έχουν εξελιχθεί στην πορεία του ελληνικού έθνους και μέχρι εδώ που φτάσαμε.

Μην κάνουμε τόσο τραγικά πιασινίσματα. Μέχρι αύριο νομίζω ότι πρέπει να παρέμβετε και η Κυβέρνηση να το ξανασκεφτεί, γιατί είναι ατυχεσάτη αυτή η πρόταση σε αυτή την περίπτωση.

«Κυριάκο, φτιάξε κράτος!» ακούσαμε. Γελάμε, αλλά εν πάση περιπτώσει χρειάζεται και μια αποτίμηση. Γιατί δεν έχει φτιαχτεί αυτό το κράτος, το επιθυμητό, το επιτελικό; Γιατί, για παράδειγμα, υπάρχει η κακή νομοθέτηση που αναφέρεται και ξανααναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση ή και στο ίδιο το κείμενο του νόμου, ενώ έχουμε Ελεγκτικό Συνέδριο που ελέγχει τι νομοθετικές προτάσεις, ενώ έχουμε το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, ενώ έχουμε την ΚΕΝΕ, ενώ έχουμε την υπηρεσία της Βουλής, ενώ έχουμε τα επιτελεία των κομμάτων, ενώ έχουμε τη Βουλή; Γιατί δεν έχουμε καλή νομοθέτηση;

Χωρίς έναν απολογισμό και μια αποτίμηση -παραδειγματικά, σε όλα τα επίπεδα ισχύει αυτό- μπορεί να διαμορφωθεί επαρκής πρόταση και όταν μάλιστα τώρα συζητάμε για το αν έγινε ή δεν έγινε διαβούλευση; Για το επιτελικό κράτος στην Ελλάδα, αν έχει κάποιο ουσιαστικό περιεχόμενο αυτό, θα χρειαζόνταν έξι μήνες γενικευμένης διαβούλευσης με συμμετοχή όλων των πανεπιστημίων, όλων των φορέων και όχι απλώς και μόνο να μιλάμε για το αν ανέβηκε ή δεν ανέβηκε στη διαβούλευση για λίγες μέρες αυτή η συζήτηση, που δεν ανέβηκε, που ήρθε καθυστερημένα και όλα αυτά.

Όμως αυτό που με νοιάζει πιο πολύ είναι ότι μιλάμε για αποτελεσματικό κράτος, για επιτελικό κράτος, για σύγχρονο κράτος και αυτές οι λέξεις, αυτοί οι χαρακτηρισμοί έχουν μια φόρτιση εντελώς υποκειμενική. Τι σημαίνει αποτελεσματικό; Για ποιον; Μέχρι πού; Όλες αυτές είναι ωραίες λέξεις, έχουν θετικό πρόσημο, αλλά είναι κρίσεις υποκειμενικού χαρακτήρα.

Το κοινωνικό κράτος πού είναι, κύριε Υπουργέ; Ούτε στην αιτιολογική έκθεση υπάρχει. Καλά, στην προεκλογική προπαγάνδα της Νέας Δημοκρατίας πουθενά δεν ακουγόταν αυτή η φράση, «κοινωνικό κράτος» και πουθενά στον νόμο. Το κράτος δικαίου, που δεν είναι το δίκαιο κράτος, είναι το κράτος που φροντίζει να περιορίζει, να αυτοπεριορίζει και να ελέγχει τον ενδιάθετο αυταρχισμό που κάθε κράτος έχει. Δεν συμφωνείτε ότι αυτό είναι το κράτος δικαίου; Πείτε έναν άλλον όρο!

Αν δεν μιλήσουμε για το κοινωνικό κράτος ή το κράτος δικαίου, πώς μπορούμε να μιλήσουμε για αποτελεσματικό κράτος; Μα, είναι τεχνικά θέματα αυτά και εσάς δεν σας αρέσει η πολιτική, από ό,τι είπατε και στην εισηγητική σας τοποθέτηση. Το είπε και η κ. Αυγέρη πριν, ότι, όπως εσείς είπατε, δεν πρέπει να επηρεάζει η πολιτική τις αποφάσεις της διοίκησης. Τι είναι η διοίκηση; Ουδέτερη; Υπάρχει αυτό το όραμα;

Δεν είναι τυχαίο, αυτά τα δόγματα είναι τα δόγματα του νεοφιλελευθερισμού. Ο Ρέιγκαν και η Θάτσερ τα εισήγαγαν. Ναι, διαφωνείτε. Αυτοί, όμως, εισήγαγαν όλους αυτούς τους όρους και τις δοξασίες, ώστε να μην υπάρχει πολιτικό κόστος στους πολιτικούς και στα κόμματα και στις κυβερνήσεις. Ναι, να μην αποδεχόμαστε πολιτικό κόστος μετρήσιμο με την έννοια της συναλλαγής με τους πολίτες, αλλά πολιτικό κόστος για τις συνέπειες που έχει στη ζωή των ανθρώπων η μία ή η άλλη πολιτική, στην αύξηση των ανισοτήτων, να μην υπάρχει πολιτικό κόστος;

Έχει γίνει δόγμα, γενική αρχή να πολιτευόμαστε χωρίς πολιτικό κόστος. Αυτό είναι η αποστέωση, η αποξένωση της ζωής από την πολιτική. Είναι η απαξίωση της πολιτικής. Η πολιτική είναι η σύνθεση των αντιθέσεων που παράγονται καθημερινά κάθε στιγμή σε κάθε κοινωνία. Δεν υπάρχει κοινωνία χωρίς αντιθέσεις που παράγονται και αναπαράγονται διαρκώς. Αυτός είναι ο ύψιστος ρόλος της πολιτικής, να συνθέτει τις αντιθέσεις σε δημιουργική και προωθητική κατεύθυνση.

Αν αυτά, όμως, τα πράγματα δεν είναι στοιχειώδη, για να εμπνεύσουν τη διοίκηση, πώς θα κάνει τη δουλειά της; Επειδή θα έχει έναν διορισμένο ή έναν πολιτικό διοικητή, γενικό γραμματέα, ή το ένα ή το άλλο; Και αυτά είναι χρήσιμα προφανώς. Κάθε σύστημα πρέπει να μελετάται, όχι όμως αποστεωμένο και αποξενωμένο από την ουσία.

Σε αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, εγώ διαπιστώνω ότι η μησοτακικής νεοφιλελεύθερης έμπνευσης πρόταση την οποία έχετε την ατυχία να εισάγετε εσείς -δεν ξέρω αν την επεξεργαστήκατε στο σύνολό της- δεν έχει να κάνει με τις ανάγκες του ελληνικού λαού. Έχει να κάνει με τις ανάγκες ενός συστήματος για να αναπαραχθεί και είναι άκρως αντιλαϊκό, άκρως τεχνοκρατικό, άκρως αυταρχικό και άκρως προσωποπαγές. Δεν πρέπει να προωθηθεί. Θα αποτύχει έτσι και αλλιώς, γιατί είναι ξένη και προς τις ανάγκες της ζωής της ίδιας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Κυρανάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Ακούστηκαν πολλά και στις επιτροπές και στην Ολομέλεια. Νομίζω ότι δεν αξίζει να επαναλάβουμε αυτά που έχουν ήδη ακουστεί. Ακούστηκαν, όμως, και πάρα πολλές ανακρίβειες και εντός και εκτός Κοινοβουλίου, αγαπητοί συνάδελφοι.

Πάμε, λοιπόν, να τις δούμε μία προς μία. Μας είπατε, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι αυξάνονται οι μετακλητοί. Μας είπε ο πρώην Πρωθυπουργός ότι διπλασιάζονται οι μετακλητοί και τα κόστη για το δημόσιο.

Τι ισχύει, λοιπόν, με βάση το νομοσχέδιο το οποίο έχει φέρει ο κ. Γεραπετρίτης; Στην Εθνική Αρχή Διαφάνειας οι θέσεις μετακλητών από είκοσι οκτώ μειώνονται στους οκτώ. Με αυτόν τον τρόπο εξοικονομούμε 500 χιλιάδες ευρώ, μισό εκατομμύριο μόνο από αυτήν την μείωση. Οι προβλεπόμενες θέσεις για τους δικηγόρους με έμμισθη εντολή μειώνονται από δέκα σε δύο. Η εξοικονόμηση εδώ αγγίζει τις 250 χιλιάδες ευρώ. Στη νέα ενοποιημένη δομή της Προεδρίας της Κυβέρνησης οι μετακλητοί θα είναι εκατόν οκτώ. Πόσοι ήταν επί ΣΥΡΙΖΑ; Πάμε να δούμε τι ίσχυε επί ΣΥΡΙΖΑ. Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού: ογδόντα έξι μετακλητοί. Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης: πενήντα πέντε μετακλητοί. Αντιπροεδρία της Κυβέρνησης: είκοσι μετακλητοί. Σύνολο: εκατόν εξήντα ένας μετακλητοί. Με το νομοσχέδιο που παρουσιάζει ο Υπουργός προκύπτει μείωση της τάξης του 30% και άρα περίπου εξοικονόμηση πάνω από ένα εκατομμύριο ευρώ. Επίσης, οι θέσεις γενικών γραμματέων και ειδικών γραμματέων από ενενήντα τρεις μειώνονται σε πενήντα οκτώ, δηλαδή μείωση 37% και εξοικονόμηση περίπου 1,8 εκα-

τομμύρια ευρώ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Υπάρχουν και άλλα παραδείγματα, αλλά νομίζω ότι το να λέμε σκοπίμως ψευδή στοιχεία και στις επιτροπές και στην Ολομέλεια δεν τιμά κανέναν σε αυτή την Αίθουσα.

Τι άλλο μας είπατε, συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Ότι καταργούμε, λέει, το ΣΔΟΕ και καταργούμε και το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας. Κάποιοι είπαν ότι το υποβαθμίζουμε, αν δεν κάνω λάθος, κύριε Σαντορινιέ. Εδώ υπάρχει ένα θέμα, αν καταργούμε ή υποβαθμίζουμε. Αυτό πρέπει να το αποφασίσετε μεταξύ σας.

Τι λέει, αγαπητοί συνάδελφοι, το άρθρο 111 του νομοσχεδίου για το ΣΔΟΕ; Συστήνονται θέσεις προϊσταμένων γενικών διευθύνσεων, οι οποίοι προϊστανται των εν λόγω υπηρεσιών: προϊστάμενος γενικής διεύθυνσης του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος -του ΣΔΟΕ-, της Γενικής Γραμματείας Φορολογικής Πολιτικής και Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών στο οποίο υπάγονται οι υπηρεσίες του ΣΔΟΕ.

Τι λέει, επίσης, το άρθρο 111 για το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας; Συστήνεται θέση Γενικού Επιθεωρητή της Επιθεώρησης Εργασίας επιπέδου Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης, στον οποίο υπάγονται υπηρεσίες του ΣΕΠΕ. Ως γενικός επιθεωρητής επιλέγεται και τοποθετείται, σύμφωνα με τις διατάξεις του υπαλληλικού κώδικα, υπάλληλος ΠΕ των επιθεωρητών του ΣΕΠΕ ή των άλλων υπαλλήλων του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων. Αυτό είναι υποβάθμιση;

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Γιατί ήταν...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ: Κι αν είναι υποβάθμιση, κύριε Σαντορινιέ, αγαπητέ συνάδελφε, για ποιον λόγο, όταν βάζουμε για πρώτη φορά στέλεχος της δημόσιας διοίκησης αυστηρά να προ-ίσταται αυτών των υπηρεσιών, εσείς το θεωρείτε υποβάθμιση; Εσείς δεν εμπιστευόσασταν τους δημοσίους υπαλλήλους; Τα στελέχη της δημόσιας διοίκησης τι είναι; Παιδιά ενός άλλου θεού; Άρα, ιδίως όταν προβλέπεται να μπαίνουν, το κατακρίνετε. Όταν μπαίνουν στελέχη της δημόσιας διοίκησης, πάλι το κατακρίνετε.

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΣΑΝΤΟΡΙΝΙΟΣ: Δεν απολύσαμε εμείς δημοσίους υπαλλήλους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ: Δεν σας αρέσει τίποτε από τα δύο. Ας βγάλετε πρώτα μια γραμμή και μετά να έρθετε να μας την πείτε.

Αναβάθμιση, λοιπόν, είναι αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι. Διότι με αυτόν τον τρόπο εμείς δείχνουμε ότι εμπιστευόμαστε τα στελέχη δημόσιας διοίκησης και θέλουμε, στην εφαρμογή μιας σύγχρονης πολιτικής, να έχουμε συμμάχους τα στελέχη της δημόσιας διοίκησης και όχι να τους θεωρούμε κομματικούς εγκάθετους, όπως ακριβώς τους περιγράψατε προσβλητικά, κατά τη γνώμη μου.

Οι έλεγχοι για τους οποίους τόσο πολύ κόπτεται για κάποιο λόγο ο κ. Πολάκης, ο οποίος δεν μας κάνει την τιμή να είναι τώρα στην Αίθουσα, θα συνεχιστούν, διότι το άρθρο 82 του νομοσχεδίου, όπως σκοπίμως δεν αναφέρετε, λέει το εξής: «Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται οι παρακάτω φορείς, το σύνολο των αρμοδίων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των οποίων μεταφέρονται, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του παρόντος, στην ιδρυόμενη αρχή, η οποία καθίσταται καθολικός διάδοχος».

Καθολικός διάδοχος, αγαπητοί συνάδελφοι, σημαίνει ότι όλες οι αρμοδιότητες, όλοι οι έλεγχοι, μεταφέρονται στη νέα ανεξάρτητη αρχή. Αυτό, λοιπόν, σημαίνει θα συνεχιστούν όλοι οι έλεγχοι, όλοι ανεξαιρέτως. Μην έχετε καμμία ανησυχία και καμμία αμφιβολία. Και προσέξτε τι εύχεστε εκεί στον ΣΥΡΙΖΑ, διότι υπάρχει και η πιθανότητα έλεγχοι οι οποίοι πιθανώς να έμειναν στο συρτάρι μιας κομματικά διορισμένης γενικής επιθεωρητήριας ή επιθεωρητή, να τους δούμε να συνεχιστούν. Γι' αυτό, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, να προσέχετε και τι εύχεστε.

Τι άλλο μας είπατε, κύριε Σπίρτζη, ως εισηγητής και μάλιστα τρεις φορές; Σας άκουσα να το λέτε και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια. Ότι θα προσλαμβάνουμε, λέει, συγγενείς μας στο δημόσιο. Δεν διαβάσατε το άρθρο 76, κύριε Σπίρτζη;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Βεβαίως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ: Στο άρθρο 76 δεν αναφέρει

«Διορισμός σε θέση μετακλητού υπαλλήλου δεν μπορεί να γίνει στην περίπτωση που ο υποψήφιος για διορισμό τυγχάνει σύζυγος ή σύμβιος-συμβία, κατά την έννοια του σχετικού νόμου, ή συγγενής πρώτου ή δευτέρου βαθμού μέλους της Κυβέρνησης ή Υφυπουργού»; Δεν το διαβάσατε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Έτσι ήταν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ: Αυτή, λοιπόν, είναι η διαφορά μας, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Έτσι ήταν και πριν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ: Διότι επί τέσσερα χρόνια, καταργώντας την προηγούμενη διάταξη της κυβέρνησης Σαμαρά, είκοσι Υπουργοί και Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ διορίζαν συγγενείς τους στο δημόσιο. Εμείς, λοιπόν, αυτή την προκλητική πρακτική την καταργούμε, με τη ρητή, αυστηρή και κατηγορηματική απαγόρευση να μην προσλαμβάνονται συγγενείς στο δημόσιο από όλα τα κυβερνητικά στελέχη.

Τέλος, μας ασκήσατε πολύ έντονη κριτική για το γεγονός ότι θα επιτρέπεται κάποιες συγκεκριμένες θέσεις στην Εθνική Αρχή Διαφάνειας να στελεχώνονται από ιδιώτες. Άκουσα και έναν συνάδελφο πριν από λίγο να λέει ότι είναι ανήκουστο, λέει, να βάζουμε ιδιώτες σε αυτές τις θέσεις. Άκουσα, επίσης, ότι ξεπουλάμε τα πάντα σε ιδιωτικά συμφέροντα, όπως μας είπε ένας άλλος συνάδελφος στην επιτροπή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πάμε να δούμε τι γινόταν επί ΣΥΡΙΖΑ. Παρακαλώ για ένα λεπτό την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Κωνσταντίνος Χρήστου, Γενικός Γραμματέας για την Καταπολέμηση Διαφθοράς, ιδιώτης. Γιώργος Βασιλειάδης, Γενικός Γραμματέας για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς, επίσης, ο πρώην Υφυπουργός Αθλητισμού, ιδιώτης. Αναστασία Ξεπαπαδέα, επίσης Γενική Γραμματέας για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς, ιδιώτης. Νάσος Ηλιόπουλος, Ειδικός Γραμματέας του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας -τον κατεβάσατε και για Δήμαρχο Αθηναίων- επίσης ιδιώτης.

Αυτοί τι έγινε; Ήταν οι καλοί ιδιώτες και αυτοί που περιγράφει ο Υπουργός στο δικό του νομοσχέδιο είναι οι κακοί ιδιώτες, για να καταλάβουμε τι ισχύει; Ρωτήστε τουλάχιστον τους δικούς σας πριν ασκήσετε κριτική.

Θέλω, κλείνοντας -για λίγα δευτερόλεπτα αν έχω την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε- να πω δυο κουβέντες για την πρόταση που κατέθεσα στην επιτροπή, κύριε Υπουργέ, επί των άρθρων με την οποία εισηγούμαι μια αλλαγή στον τρόπο που νομοθετούμε. Χάιρομαι πάρα πολύ που μαζί με την ομάδα σας έχετε κάνει μια τιτάνια προσπάθεια να ενοποιήσετε διάσπαρτες διατάξεις σε ένα μόλις νομοθέτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε Κυρανάκη, έχετε ξεπεράσει το οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ: Είκοσι δευτερόλεπτα και τελείωνω, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε, λοιπόν, ευθύνη να διαφυλάξουμε αυτή την προσπάθεια και κάνει τέτοια προσπάθεια η κωδικοποίηση και ενοποίηση των νόμων και γι' αυτό σας ενθαρρύνω, κύριε Υπουργέ, στο εγχείριδο καλής νομοθέτησης που αναμένεται να εκδώσει η αρμόδια επιτροπή να βάλετε αυτόν τον καινούργιο τρόπο νομοθέτησης, ώστε στο μέλλον να αποφεύγουμε αυτές τις κακές πρακτικές πολυνομίας και κακονομίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τον λόγο έχει ο κ. Πάνας από το Κίνημα Αλλαγής.

Θα ήθελα να ενημερώσω τους συναδέλφους, ώστε να είναι προετοιμασμένοι, ότι σήμερα θα φτάσουμε μέχρι τον συνάδελφο κ. Χρήστο Γιαννούλη του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Πάνα, έχετε τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προβλήματα που αφορούν τους όρους διακυβέρνησης και οργάνωσης της δημόσιας διοίκησης έχουν καταγραφεί και συζητηθεί πολλές φορές στο παρελθόν. Με ενδιαφέρον παρακολουθούμε τις τελευταίες μέρες τις προσπάθειες της Κυβέρνησης και του αρμόδιου Υπουργού να καταθέσουν μια

ολοκληρωμένη πρόταση για τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης και τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού κράτους, στην υπηρεσία του πολίτη.

Το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος, που η Κυβέρνηση από τις πρώτες κιόλας μέρες της εκλογής της φέρνει προς ψήφιση, επιδιώκει να καθιερώσει ένα νέο σύστημα οργάνωσης και ιεραρχίας στη δημόσια διοίκηση. Είναι γεγονός πως ο τρόπος λειτουργίας του κράτους, των οργανισμών και των υπηρεσιών του χαρακτηρίζονται από βαθιά ριζωμένη γραφειοκρατία, δυσλειτουργικότητα, δυσκινησία σε πολλούς τομείς, τη στιγμή που άλλα ευρωπαϊκά κράτη έχουν λύσει αυτά τα ζητήματα εδώ και πολλές δεκαετίες. Εμείς, ως Κίνημα Αλλαγής, έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες προτάσεις ριζικής καταπολέμησης αυτών των φαινομένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έρχεται να λύσει τα χρόνια προβλήματα της δημόσιας διοίκησης με το παρόν σχέδιο νόμου, που χαρακτηριστικά ονομάζεται «επιτελικό». Επιδιώκει μέσα από αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία το κράτος να επιτελέσει πλέον την αποστολή και το έργο του, να επιτύχει επιτέλους την πολυπόθητη διαφάνεια και αμεροληψία, θεμελιώδεις αρχές της διοίκησης. Το κράτος στην υπηρεσία του Έλληνα πολίτη, με διαφάνεια και ισονομία.

Με το παρόν νομοσχέδιο αυτό δεν επιτυγχάνεται. Δεν δημιουργείται ένα κράτος αποκεντρωμένο, με κατανομή των αρμοδιοτήτων στην τοπική αυτοδιοίκηση και στις επιμέρους υπηρεσίες, αλλά πιο συγκεντρωτικό με το σύνολο των αποφάσεων να διέρχονται από τη δαιδαλώδη Προεδρία της Κυβέρνησης, κατά βάση δηλαδή από την αποφασιστική αρμοδιότητα του Πρωθυπουργού.

Η Κυβέρνηση με το παρόν σχέδιο νόμου αυξάνει επικίνδυνα τον αριθμό των μετακλητών υπαλλήλων και των γενικών γραμματέων, χωρίς όμως να κατανέμει ισάριθμα και ορθολογιστικά τις αρμοδιότητες στα πρόσωπα αυτά, αλλά τελικά συγκεντρώνοντας το σύνολό τους στην κεντρική διοίκηση, κάνοντας έτσι το κράτος όχι επιτελικό και αποκεντρωτικό, αλλά αναποτελεσματικό και υπερσυγκεντρωτικό.

Η θέση του Κινήματος Αλλαγής είναι ξεκάθαρη. Αρχές, όπως η διαφάνεια, η αμεροληψία, ο διοικητικός έλεγχος, οφείλουν να τις ασκούν οι αποκεντρωμένες υπηρεσίες. Οι παράγοντες της τοπικής αυτοδιοίκησης πρέπει να έχουν ουσιαστικές αρμοδιότητες, με κοινωνική λογοδοσία και έλεγχο από ανεξάρτητες αρχές, οι πολίτες να παρεμβαίνουν και συνδιαμορφώνουν μέσω της διαβούλευσης και της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

Στην ουσία, λοιπόν, πρόκειται για συγκεντρωτικό κράτος και όχι για επιτελικό, με τον Πρωθυπουργό να έχει τον τελικό λόγο για κάθε υπηρεσιακό ή μη θέμα των επιμέρους υπηρεσιών της δημόσιας διοίκησης, αφού αφαιρείται η αποφασιστική αρμοδιότητα ακόμη και από τους Υπουργούς.

Αναζητείται, λοιπόν, μια ισορροπία ανάμεσα στην πολιτική στελέχωση και στην αναγκαία αυτοτέλεια της διοίκησης. Από τη μία διατηρεί τους γενικούς γραμματείς και τους ειδικούς γραμματείς τους μετακλητούς, άρα πολιτικά στελέχη, και από την άλλη θεσπίζει τους υπηρεσιακούς γραμματείς ως ανώτατα στελέχη. Προσπαθεί να απαντήσει στο συντονισμό των Υπουργείων μέσα από τον μετασχηματισμό της Προεδρίας της Κυβέρνησης σε ένα επιτελικό κέντρο, με μία σειρά γενικών γραμματειών επιτελικού χαρακτήρα.

Ξέρουμε όλοι ότι στη λειτουργία των σύνθετων οργανισμών επιμένουμε στην ανάγκη να συνδυάζεται ο συντονισμός, η παρακολούθηση και ο σχεδιασμός με την ευελιξία και την πρωτοβουλία. Με αυτή την έννοια, η Κυβέρνηση είναι μία συλλογική διαδικασία, η οποία με το παρόν σχέδιο νόμου μετατρέπεται σε πρωθυπουργοκεντρική. Ο επιτελικός χαρακτήρας του κράτους αποκτά μία πυραμιδωτή δομή, όπου ένα κεντρικό σχέδιο απλά εξειδικεύεται αντί να επιδιώκει ορίζοντες συνεργασίες, δικτυώσεις και συνεχείς συνέργειες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι αυτό το κράτος που θέλουμε να θεσμοθετήσουμε για το παρόν και το μέλλον των Ελλήνων πολιτών, των μελλοντικών γενιών και των παιδιών μας. Είναι ένα κράτος αυστηρό και δύσκαμπτο που αντί να μοιράσει, συσσωρεύει αρμοδιότητες σε συγκεκριμένα πρόσωπα. Σε αυτό

το κράτος το Κίνημα Αλλαγής δηλώνει «παρών» για να αντιπαλέψει με το πρόγραμμα και τις προτάσεις του, αλλά και με την κοινοβουλευτική του παρουσία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε, κύριε Πάνα.

Θα υιοθετήσω την πρόταση του κ. Κεγκερόγλου για τράπεζα χρόνου.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Νικολακόπουλος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα μεγάλα προβλήματα που έχω αντιμετωπίσει στην επαγγελματική μου καριέρα ως δικηγόρος -και αποτελεί το βασικό πρόβλημα της καθημερινότητας των Ελλήνων πολιτών- είναι η λειτουργία του κράτους, η σχέση του πολίτη με το κράτος.

Είναι κοινή παραδοχή ότι ο Έλληνας χρειάζεται ένα πιο φιλικό προς αυτόν και πιο αποτελεσματικό κράτος, ένα κράτος που θα ανταποκρίνεται γρήγορα, σωστά και δίκαια στα αιτήματά του. Βασικά χαρακτηριστικά αυτής της προβληματικής σχέσης του πολίτη με το κράτος αποτελεί η γραφειοκρατία, η πολυνομία, η κακονομία και η έλλειψη συντονισμού, η αδιαφάνεια, η μεροληψία, η αναξιοκρατία, η κομματικοποίηση, η διαφθορά. Η διαφθορά ευνοεί τη φοροδιαφυγή. Τα δεδομένα από έρευνες σε εκατόν ογδόντα χώρες καταδεικνύουν ότι οι χώρες με τα χαμηλότερα επίπεδα διαφθοράς συλλέγουν 4% περίπου παραπάνω φόρους σε σχέση με χώρες που βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης, αλλά έχουν μεγαλύτερα επίπεδα διαφθοράς.

Θα σταθώ ιδιαίτερα στο κεφάλαιο του παρόντος σχεδίου νόμου που περιέχει τις διατάξεις για την ίδρυση της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας, με βασικούς στόχους την ενίσχυση της ανεξαρτησίας και της επιχειρησιακής αποτελεσματικότητας των μηχανισμών και των πολιτικών δημόσιας λογοδοσίας και καταπολέμησης της διαφθοράς.

Στο πρότυπο των πιο αποτελεσματικών διεθνών αντίστοιχων φορέων η αρχή θα έχει αρμοδιότητες την πρόληψη και τη διερεύνηση φαινομένων απάτης και διαφθοράς, αλλά και στην ευαισθητοποίηση της κοινωνίας γύρω από τη διαφάνεια και τη δημόσια λογοδοσία, συγκεντρώνοντας για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας σε μία ενιαία αρχή τις απαραίτητες αρμοδιότητες για μία ολοκληρωμένη πολιτική, για την ενίσχυση της ακεραιότητας και την καταπολέμηση της διαφθοράς.

Το οργανωτικό και επιχειρησιακό μοντέλο της αρχής βασίζεται στο πρότυπο των πιο επιτυχημένων διεθνών αντίστοιχων φορέων που δραστηριοποιούνται σε χώρες που βρίσκονται στις πρώτες θέσεις των δεικτών καταπολέμησης της διαφθοράς. Αξιοποιήθηκαν, επίσης, στοιχεία από φορείς ευρωπαϊκών χωρών όπως η ιταλική εθνική Αρχή για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς και η Κυβερνητική Υπηρεσία Εσωτερικού Ελέγχου του Ηνωμένου Βασιλείου.

Καταθέτω σχετικά στα Πρακτικά το με ημερομηνία 15-7-2019 έγγραφο της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας των Ινστιτούτων Εσωτερικών Ελεγκτών σχετικά με τη σπουδαιότητα της συγκρότησης των επιτροπών ελέγχου στον δημόσιο τομέα, καθώς και τη στρατηγική 2017-2022 για την καταπολέμηση της διαφθοράς στο Ηνωμένο Βασίλειο, στοιχεία της οποίας αξιοποιήθηκαν για την ανάπτυξη του μοντέρνου της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Νικολακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν πρόκειται για άκριτη αντιγραφή των μοντέλων που αναπύχθηκαν για χώρες με ενδεχομένως διαφορετικά χαρακτηριστικά και ανάγκες. Αντιθέτως, το θεσμικό, οργανωτικό και επιχειρησιακό μοντέλο που προδιαγράφουν οι προτεινόμενες διατάξεις βασίζεται σε μία ενδελεχή καταγραφή και ανάλυση των αδυναμιών της υφιστάμενης κατάστασης, καθώς και τη στάθμιση εναλλακτικών μεταρρυθμιστικών επιλογών σε σχέση με τις πραγματικές ανάγκες και προκλήσεις της ελληνικής πραγματικότητας. Τα προβλήματα και οι παθογένειες έχουν καταγραφεί επανειλημ-

μένως σε σχετικές εκθέσεις διεθνών οργανισμών και Ελλήνων εμπειρογνομόνων.

Επίσης είναι γνωστό και το φαινόμενο εργαλειοποίησης των μηχανισμών καταπολέμησης της διαφθοράς για μικροπολιτικές και κομματικές σκοπιμότητες. Παρόμοιες πρωτοβουλίες αναδιοργάνωσης των ελεγκτικών μηχανισμών αναλήφθηκαν και στον παρελθόν, εστιάζοντας βέβαια απλά στην ενοποίηση αυτών, με τελευταία την αντίστοιχη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ το 2016.

Καταθέτω στα Πρακτικά σχετική ομιλία του τότε Γενικού Γραμματέα Καταπολέμησης της Διαφθοράς Γιώργου Βασιλείδη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Νικολακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Υπάρχει και σχετική έκθεση του ΟΑΣΑ που εκπονήθηκε με το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Απουσίαζε, όμως, πάντα η πολιτική βούληση και η τεχνοκρατική επάρκεια για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση μιας συνεκτικής και ολοκληρωμένης μεταρρύθμισης.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις υλοποιείται η πιο emblematicή μεταρρύθμιση στον χώρο αυτόν από τη Μεταπολίτευση. Προτάσσεται η εκπαίδευση και η ευαισθητοποίηση του συνόλου της κοινωνίας σε θέματα διαφάνειας και ακεραιότητας. Προτεραιοποιούνται οι δράσεις πρόληψης και αποτροπής της διαφθοράς. Ενισχύεται η ανεξαρτησία των βασικών ελεγκτικών μηχανισμών της δημόσιας διοίκησης, απαντώντας στις δυσλειτουργίες ετών. Ενδυναμώνεται ο δημόσιος ελεγκτικός μηχανισμός, συγκεντρώνοντας σε μία ισχυρή αρχή τις υπάρχουσες δυνάμεις και την τεχνογνωσία. Αναπτύσσονται καινοτόμα συστήματα και εργαλεία ελέγχου και λογοδοσίας. Σπάει ο φαύλος κύκλος μικροπολιτικών αντιπαράθεσεων και πολιτικής νομής των μηχανισμών ελέγχου και καταπολέμησης της διαφθοράς. Απελευθερώνονται οι φορείς ελέγχου από τον εναγκαλισμό με την Κυβέρνηση και τους Υπουργούς. Δίνεται έμφαση στη δημιουργία μιας ευρείας κοινωνικής συμμαχίας, μιας πανστρατιάς όλων των υγιών δυνάμεων του δημοσίου και του ιδιωτικού τομέα. Ενδυναμώνονται οι πολίτες, ώστε να είναι σε θέση να απαιτήσουν λογοδοσία από εμάς τους πολιτικούς. Οι πολίτες είναι οι υπέρτατοι ελεγκτές και αξιολογητές της δράσης μας.

Όσον αφορά στη δομή και στη στελέχωση της αρχής, ενδεικτικά αναφέρω ότι στους ενοποιούμενους φορείς προβλέπονταν είκοσι επτά θέσεις ειδικών συμβούλων και συνεργατών, ενώ στην αρχή μόλις οκτώ. Επίσης, προβλέπονταν δέκα θέσεις δικηγόρων με έμμισθη εντολή, ενώ στην αρχή μόλις δύο. Οι θέσεις αυτές αυξήθηκαν σημαντικά επί της προηγούμενης κυβέρνησης.

Εμείς προκρίνουμε την αξιοποίηση των πολλών και άξιων δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών και γι' αυτό αυξάνουμε τις θέσεις των επιθεωρητών ελεγκτών και προβλέπουμε για πρώτη φορά θέσεις για στελέχη του δημοσίου που θα εργαστούν στις μονάδες πρόληψης της διαφθοράς και ευαισθητοποίησης της κοινωνίας.

Θα σταθώ επιγραμματικά στις αντιδράσεις της Αντιπολίτευσης. Όπως φαίνεται καθαρά από το κείμενο του νόμου, καμμία ελεγκτική αρμοδιότητα δεν απεμπολείται. Αντιθέτως ενισχύονται και διασφαλίζεται η ουσιαστική και αποτελεσματική ενάσκησή τους. Κανένας έλεγχος, καμμία έρευνα «πόθεν έσχες» ή προφυγή κατά πειθαρχικών αποφάσεων δεν σταματά. Οι επιλογές των οργάνων διοίκησης ακόμα και με τις μεταβατικές διατάξεις είναι πολύ πιο αδιάβλητες και αντικειμενικές απ' αυτές και των έξι ενοποιούμενων φορέων.

Διαβάστε απλά τους σχετικούς νόμους και τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, αποφάσεις 1849/2008 και 2350/2017, τις οποίες και καταθέτω στα Πρακτικά και οι οποίες αποφαίνονται για τη φύση της θέσης του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης ως μετακλητού υπαλλήλου λόγω του συστήματος τοποθέτησής του που προβλέπεται στον ν.3074/2002, όπως ισχύει μέχρι σήμερα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Νικολακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι βέβαιο ότι συγκεκριμένα άτομα και ομάδες συμφερόντων

επιθυμούν τη διαιώνιση της σημερινής αναποτελεσματικής οργανωτικής διάρθρωσης και επιχειρησιακής προσέγγισης. Κάποιοι απλά δεν θέλουν να χάσουν την καρέκλα τους. Άλλοι απλά δεν θέλουν να ξεβουλευτούν. Μια τρίτη, πιο επικίνδυνη ομάδα δεν επιθυμεί για προφανείς λόγους την ενίσχυση της ανεξαρτησίας και την αναβάθμιση του ρόλου και της επιχειρησιακής επάρκειας των ελεγκτικών μηχανισμών. Όλοι αυτοί επιθυμούν με αβάσιμους και αναληθείς ισχυρισμούς να αναχαιτίσουν αυτήν τη διαρθρωτική μεταρρύθμιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες βρίσκονται στο επίκεντρο αυτής της μεταρρύθμισης. Η Κυβέρνηση τολμά να αποπολιτικοποιήσει την καταπολέμηση της διαφθοράς και να βάλει στο επίκεντρο τις ανάγκες των πολιτών. Υπολογίζουμε στη συστράτευση όλων των υγιών δυνάμεων του ιδιωτικού τομέα, των φορέων της κοινωνίας των πολιτών και κυρίως των πολλών άξιων και έμπειρων δημοσίων υπαλλήλων και λειτουργών, τους οποίους θα αξιοποιήσουμε και στους οποίους θα εμπιστευτούμε την υλοποίηση αυτής της μεταρρύθμισης, που είναι ιδιοκτησία της ελληνικής πολιτείας και των Ελλήνων πολιτών, απαντά στις προτεραιότητες της ελληνικής κοινωνίας και διατρέχει ορίζοντα και δημιουργικά το σύνολο της κυβερνητικής δράσης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Νικολακόπουλο.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπούγας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΓΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο φέρει τον τίτλο «επιτελικό κράτος» και αποτελεί ένα φιλόδοξο εγχείρημα με αντικείμενο την επιτελική διακυβέρνηση που χρειαζόμαστε ως κράτος. Ένα άλλο *modus operandi* του δημοσίου, μια νέα αποτελεσματική διακυβέρνηση δεν είναι απλώς επιλογή. Είναι αδήριτη ανάγκη.

Οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης έσπευσαν να ασκήσουν κριτική στο νομοσχέδιο. Πρώτο σημείο της κριτικής των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης οι αιτιάσεις για έλλειψη διαβούλευσης, επισημαίνοντας μάλιστα τις δέχθεν αντιφάσεις μεταξύ των ρυθμίσεων του νομοσχεδίου και της διαδικασίας η οποία ακολουθήθηκε. Αν και αυτονόητοι λόγοι κατεπείγοντος που αφορούν στην άμεση λειτουργία των αρχών που συστήνονται με το νομοσχέδιο κατέστησαν αναπόφευκτη την οριακή παρέκβαση από τη διαδικασία διαβούλευσης, αυτή εν τέλει ολοκληρώθηκε επιτυχώς.

Υπενθυμίζω ότι οι εμπλεκόμενοι φορείς εξέθεσαν τις απόψεις τους και στην επιτροπή έγινε μια ουσιαστική και εποικοδομητική συζήτηση με βελτιωτικές προτάσεις και παρατηρήσεις Βουλευτών στα επιμέρους άρθρα του νομοσχεδίου, αρκετές από τις οποίες αποδέχτηκε και ενσωμάτωσε στο τελικό νομοσχέδιο ο Υπουργός.

Τα αναφέρω αυτά επειδή η ετοιμότητα και η ανταπόκριση του Υπουργού να αποδεχθεί αλλαγές είναι φαινόμενο σπάνιο. Αξίζει ειδικής μνείας από το Βήμα αυτό και χρήζει, κατά την άποψή μου, δημόσιας επαίνου ως αδιαμφισβήτητη ένδειξη, όχι μόνο πολιτικού πολιτισμού, μα προπαντός πολιτικής ευθυκρισίας και ωριμότητας, καθώς επίσης και πλήρους ελέγχου του περιεχομένου του νομοσχεδίου του.

Η Αντιπολίτευση επίσης επανέλαβε τους γνωστούς χαρακτηρισμούς για δέχθεν κομματικοποίηση του κράτους. Βασικό σημείο της κριτικής των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης αποτέλεσαν οι διατάξεις των άρθρων 21 επόμενα του νομοσχεδίου για τη σύσταση αυτοτελών επιτελικών υπηρεσιών με την ονομασία «Προεδρία της Κυβέρνησης», η οποία υπάγεται απευθείας στον Πρωθυπουργό. Οι διατάξεις αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελούν τον πυρήνα του νομοσχεδίου και εισάγουν ρυθμίσεις για να θεραπευτούν χρόνιες παθολογίες.

Μέχρι σήμερα υπενθυμίζω κάθε Υπουργός αναλάμβανε ρόλο συντονιστή των υπηρεσιών του Υπουργείου του. Όταν, όμως, χρειαζόταν μια δράση διυπουργική αντιμετωπίζαμε το φαινόμενο να υπάρχουν αλληλοκαλυπτόμενες αρμοδιότητες. Οι υπάλληλοι δέχονταν πολλαπλές και ενίοτε αντιφατικές εντολές, με συνέπεια να εμφανίζεται αναποτελεσματική για τον πολίτη η διοίκηση. Αυτό πρέπει να σταματήσει.

Με το συζητούμενο νομοσχέδιο οι Υπουργοί διατηρούν το σύ-

νολο των αρμοδιοτήτων τους, διατηρώντας ταυτόχρονα ακέραιη την ευθύνη, όπως ρητώς ορίζεται στις διατάξεις των άρθρων 13 και 14.

Ο Πρωθυπουργός σχεδιάζει, συντονίζει και σε δεύτερο στάδιο ελέγχει και αξιολογεί το κυβερνητικό έργο, διότι αυτός έχει κατά τον νόμο, αλλά και τη διάταξη του άρθρου 82, παράγραφος 3 του Συντάγματος, το καθήκον εξασφάλισης της ενότητας του κυβερνητικού έργου και φέρει βεβαίως την πολιτική, αλλά και την κοινοβουλευτική ευθύνη.

Υπάρχει εξάλλου ένας κοινός παρονομαστής όλων των απόψεων και παρατηρήσεων που εκφράστηκαν επί του νομοσχεδίου, ανεξαρτήτως της υποκειμενικής τους διάστασης ή ενδεχομένως και των ιδεολογικών αποχρώσεων τους. Το υφιστάμενο σήμερα κράτος ως σύστημα διακυβέρνησης δεν αποδίδει –και αυτό είναι κοινός τόπος– τα προσδοκώμενα. Ως εκ τούτου απαιτούνται δραστηριότητες αλλαγές.

Οι πάντες σχεδόν συμφωνούν ότι οι προσπάθειες των άξιων στελεχών της διοίκησης εν πολλοίς ακυρώνονται μέσα στις δαιδαλώδεις διατάξεις και χάνονται στον βάλτο του κομματισμού και της γενικής αδράνειας. Εξάλλου, όσες απόπειρες μέχρι σήμερα έγιναν για τη νομοθετική βελτίωση των δομών, όσο αγαθές προθέσεις εκάστοτε τις κινητοποίησαν, έβρισκαν κάθε φορά δυσχέρειες στην πρακτική εφαρμογή τους.

Με το εν λόγω νομοσχέδιο η κεντρική διοίκηση μπορεί πλέον να έχει τον επιτελικό, συντονιστικό και ελεγκτικό ρόλο διαμέσου της σύστασης της Προεδρίας της Κυβέρνησης που θα έχει καθοριστική συμβολή στην εφαρμογή και την αξιολόγηση των κρίσιμων δημόσιων πολιτικών.

Επιπλέον υπάρχει σαφής διάκριση της πολιτικής και επιχειρησιακής διοίκησης. Αυτό φαίνεται ολοκάθαρα στη διάταξη του άρθρου 109 του νομοσχεδίου, βάσει του οποίου το σύνολο των αρμοδιοτήτων για την έκδοση των διοικητικών πράξεων, δηλαδή του μεγαλύτερου μέρους της διοικητικής ύλης, μεταφέρεται στους γενικούς διευθυντές. Κατ' αυτόν τον τρόπο, μειώνεται η γραφειοκρατία και παράλληλα περιορίζονται οι κίνδυνοι πελατεϊκών πιέσεων. Αποδεικνύεται έτσι η εμπιστοσύνη της Κυβέρνησης προς τη δημόσια διοίκηση, στην οποία προσφέρει κίνητρα απόδοσης αλλά και εκτενέστερες αρμοδιότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ για λίγο στις διατάξεις των άρθρων 57 επόμενα του νομοσχεδίου που αφορούν στους κανόνες καλής νομοθέτησης. Ο νομικός και ο νομοτεχνικός έλεγχος πρέπει να αφορά στη συμφωνία του νόμου με υπερνομοθετικές διατάξεις και το Σύνταγμα, καθώς επίσης και την ένταξή του στο σώμα της υφιστάμενης νομοθεσίας.

Η νομοπαρασκευαστική διαδικασία έχει στόχο λιγότερους και καλύτερους νόμους, κάτι που στην Ελλάδα είναι διαρκώς ζητούμενο. Το επιτελικό κράτος εισάγει μια γενική γραμματεία ως μόνη αρμόδια για την τελική νομοτεχνική επεξεργασία κάθε νομοσχεδίου που προτείνεται από τον Υπουργό. Θεσμοθετεί ακόμα μια ανεξάρτητη διεπιστημονική επιτροπή, η οποία θα αξιολογεί την ποιότητα του νομοσχεδίου και της ανάλυσης των συνεπειών του.

Αν και δεν προέκυπτε από το νομοσχέδιο πρόθεση της Κυβέρνησης να διακόψει ή να παρέμβει με οποιονδήποτε τρόπο σε διαδικασίες ελέγχων που βρίσκονται σε εξέλιξη, διευκρινίστηκε από τον Υπουργό και προβλέφθηκε στο νομοσχέδιο ότι κανένας υφιστάμενος ή εν εξελίξει έλεγχος δεν πρόκειται να διακοπεί από τη δημιουργία της αρχής διαφάνειας. Αντιθέτως, όλοι οι έλεγχοι που διενεργούνται συνεχίζονται κανονικά, όπως και οι σχετικές εισαγγελικές παραγγελίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λυδία λίθο κάθε νομοθετήματος αποτελεί βέβαια κατά πόσο θα εφαρμοστούν οι διατάξεις που αυτό περιέχει. Ας αφήσουμε τους τετριμμένους χαρακτηρισμούς της αντιπολίτευσης κι ας σταθούμε στην ουσία του νομοσχεδίου.

Επιτέλους, εισάγεται στην Ελλάδα ο διαχωρισμός που από δεκαετίες ισχύει σε όλα τα προηγμένα συστήματα διοικητικής δράσης μεταξύ πολιτικής και υπηρεσιακής διοίκησης. Η πρώτη έχει ρόλο κανονιστικό και στρατηγικό, η δεύτερη έχει ρόλο επιχειρησιακό. Έτσι προλαμβάνεται και αδρανοποιείται η διαφθορά και περιορίζεται η γραφειοκρατία. Επιδιώκεται η αποτελεσματικότητα του κράτους. Εισάγονται στοιχεία προγραμματισμού, αλλά και αξιολόγησης της εφαρμογής των αποφάσεων.

Ας μου επιτραπεί, λοιπόν, η παράφραση. Το παρόν σχέδιο νόμου δεν συνοψίζεται μόνο στο επιτελικό κράτος αλλά στις λέξεις «επιτέλους κράτος».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε τον κ. Μπούγα.

Τον λόγο έχει ο κ. Θεόφιλος Ξανθοπούλος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφέρω κατ' αρχάς ότι χτες ήταν 4 Αυγούστου. Κι επειδή αυτή η Αίθουσα είναι το λίκνο της δημοκρατίας κι επειδή αυτή η Αίθουσα έχει μνήμη, νομίζω ότι πρέπει να κάνουμε μια αναφορά στην 4^η Αυγούστου να θυμηθούμε όλοι εκείνη την αποφράδα ημέρα που καταργήθηκε η δημοκρατία, επιβλήθηκε μια δικτατορία με τη συνεργασία του Μεταξά και του τότε βασιλιά και να κάνουμε την κριτική μας ως πολιτικό σύστημα και πάντα πρέπει να τα λέμε αυτά τα πράγματα για να μην χάνεται η ζώσα ιστορία του τόπου.

Θέλω να έρθω στο παρόν νομοσχέδιο και να κάνω μια μεθοδολογική παρατήρηση, κύριε Υπουργέ. Το κράτος εξ ορισμού είναι επιτελικό, αλλιώς δεν είναι κράτος, αλλιώς είναι ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου. Είναι μια δημόσια υπηρεσία. Κράτος που να μην είναι επιτελικό δεν νοείται. Άλλωστε για μας που είμαστε στην Αριστερά το κράτος είναι αυτό που προκύπτει ως συμπύκνωση των ταξικών αντιπαράθεσεων, για σας που είστε φιλελεύθεροι είναι το κράτος αυτό που εξισορροπεί τα αντιτιθέμενα συμφέροντα της κοινωνίας. Πάντως εξ ορισμού ένα κράτος είναι επιτελικό ή εν πάση περιπτώσει καταλαβαίνετε ότι οφείλει να είναι.

Άρα λοιπόν, η ταυτολογία αυτή, με το να παρουσιάζουμε ότι το επιτελικό κράτος επιτελεί στόχο προς κατάκτηση νομίζω ότι μειώνουμε τις προσδοκίες μας ως σύγχρονη πολιτική τάξη.

Κατά την άποψή μου, το παρόν νομοσχέδιο το διατρέχει συνολικά ένα στοιχείο, η εκχώρηση λαϊκής νομιμοποίησης σε εξωπολιτικά κέντρα. Αυτή είναι η ανησυχία που καταγράφω εγώ. Και επειδή μετά από εννέα ώρες παρουσίας στην Αίθουσα έχουν ειπωθεί πάρα πολύ τα τεχνικά χαρακτηριστικά και κύριε Υπουργέ τιμάτε και την Αίθουσα και τον εαυτό σας με τη συνεχή σας παρουσία εδώ, θέλω να μείνω σε μερικά θεσμικά, κατά την άποψή μου, χαρακτηριστικά του νομοσχεδίου.

Δημιουργείτε, λοιπόν, μία υπερδομή και δη όχι διπλά, αλλά πάνω από το Υπουργικό Συμβούλιο. Φοβούμαι, δηλαδή, ότι -εάν και αυτό το πράγμα θα μπορούσε να λειτουργήσει- θα έχουμε Υπουργούς ολογράμματα και όχι Υπουργούς με σάρκα και οστά, Υπουργούς οι οποίοι παίρνουν αποφάσεις και υλοποιούν πολιτικές.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι έχουμε ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα ρήξης με αυτό που έχουμε καθιερώσει ως πολιτική πρακτική, δηλαδή η πολιτική να παράγεται και να υλοποιείται από τον Πρωθυπουργό και το Υπουργικό Συμβούλιο. Επαρκέστεροι εμού συνάδελφοι συνταγματολόγοι ενδεχομένως να μπορούσαν και να αναπτύξουν πλευρές αντισυνταγματικότητας. Δεν θα το κάνω, διότι δεν είναι ούτε η στιγμή ούτε και έχω τα επιστημονικά εφόδια να το εξαντλήσω. Το θέτω, όμως, ως παράμετρο προβληματισμού.

Ο Πρωθυπουργός, με βάση το νομοσχέδιο, από πρώτος μεταξύ ίσων ουσιαστικά προσωποποιεί το κράτος. Από το «primus inter pares», που ξέραμε στο πολιτικό μας σύστημα, καταλήγουμε στο «L'état c'est moi» του Βασιλιά Λουδοβίκου XIV.

Λέω, λοιπόν, ότι με βάση την αδράνεια που έχει το σύστημα, με βάση τις παθογένειες που έχει το σύστημα και με βάση αυτήν τη ριζική, τη διαμετρικά αντίθετη τομή που προσπαθείτε να επιφέρετε, δεν θα λειτουργήσει το πράγμα. Θα επικαλυφθούν αρμοδιότητες, θα μπλεχτεί η μία δομή στα πόδια της άλλης, θα επικαλυφθούν οι δομές και στο τέλος, κατά την προσωπική μας παράδοση, η διαδικασία αυτή θα ατονήσει και θα γυρίσουμε στα καθιερωμένα.

Δημιουργείται, λοιπόν, με το νομοσχέδιο αυτό μία Προεδρία της Κυβέρνησης. Δημιουργούνται πέντε γραμματείες. Δημιουργείται μία ειδική γραμματεία. Κύριε Υπουργέ, θέλω να ρωτήσω καλόπιστα: Το Εθνικό Τυπογραφείο τι το θέλετε; Τι θα το κάνετε;

Γιατί, δηλαδή, αυτή η υπερβολική τάση συγκέντρωσης σε μία αμιγώς διοικητική υπηρεσία; Τι νόημα έχει;

Βλέπω εδώ στο άρθρο 46 ότι διορίζονται δεκαοχτώ υπάλληλοι σε κάθε Υπουργείο, δηλαδή δεκαοχτώ υπάλληλοι επί δεκαεφτά που είναι τα Υπουργεία μας κάνει τριακόσιους έξι υπαλλήλους. Επίσης, θα είναι δώδεκα νέοι υπάλληλοι σε κάθε Υπουργό. Σε κάθε Υπουργείο συστήνεται ειδική γραμματεία με έναν ειδικό γραμματέα και οχτώ υπαλλήλους. Σε κάθε Υπουργείο συστήνεται δύο θέσεις δημοσιογράφων. Συστήνεται σε κάθε Υπουργείο μία θέση μόνιμου υπηρεσιακού γραμματέα κ.λπ..

Επίσης -κι αυτό σας το έθεσε μετ' επιτάσεως η εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Μαριλίζα Ξενογιαννακοπούλου- δημιουργείται η Ανεξάρτητη Αρχή Διαφάνειας. Ο πρώτος θα διοριστεί από τον Πρωθυπουργό και στη συνέχεια ο νέος επικεφαλής θα διορίσει ο ίδιος τους νέους προϊσταμένους των αρχών, ουσιαστικά απονομιμοποιώντας από την αρχή, με το «καλημέρα σας» την ύπαρξη αυτής της αρχής.

Κάναμε μία πρόταση στην οποία επιμένουμε. Ξαναδείτε το. Είναι μία χρυσή ευκαιρία να πετύχουμε σύγκλιση έστω και στα επιμέρους και κυρίως να ενισχύσουμε αυτή τη νέα αφετηρία της Ανεξάρτητης Αρχής Διαφάνειας με όλα τα εχέγγυα της αμεροληψίας και της πολιτικής ανεξαρτησίας.

Θέλω, επίσης, να μείνω και στο κομμάτι των δαπανών. Λέει εδώ η ετήσια έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους ότι αυτή η δαπάνη είναι περίπου πάνω από 2 εκατομμύρια ευρώ. Είναι δηλαδή ένα πολύ σοβαρό λειτουργικό κόστος, το οποίο πάντα πρέπει να το συναρτούμε με τα αποτελέσματα, τα οποία κατά την άποψή μας είναι μάλλον απίθανο να εισπράξουμε.

Θα ήθελα να πω συμπληρωματικά των όσων ανέφερα ότι με αυτήν τη διαδικασία πειραματιζόμαστε αυθαίρετα. Ενώ, δηλαδή, υπάρχει ο τρόπος να παρέμβετε πολιτικά και με πολιτικούς τρόπους να ρυθμίσετε τη λειτουργία του Υπουργικού Συμβουλίου για το οποίο επαίρεστε ότι θα έχει τακτά χρονικά διαστήματα συνεδρίασης, δημιουργείτε μία ανεξέλεγκτη κατά βάση υπερδομή. Ουσιαστικά, δηλαδή, μεταφέρετε την πολιτική νομιμοποίηση σε εξωπολιτικά κέντρα και είμαστε πάρα πολύ προβληματισμένοι αν αυτό το πράγμα θα λειτουργήσει.

Εν πάση περιπτώσει, η άποψή μας είναι ότι δεν νομοθετούμε σωστά, δεν είναι ορθή πρακτική αυτή που κάνουμε. Αυτό το νομοσχέδιο δεν έχει την προοπτική την οποία θέλετε να προσδώσετε και γι' αυτό τον λόγο νομίζω ότι η προσπάθεια θα αποβεί μάταιη.

Κύριε Πρόεδρε, θα κλείσω λέγοντας ότι με το άρθρο 113 παράγραφος 1 εδάφιο γ' ο στόχος της επιτροπής είναι η δημιουργία ενιαίας εικόνας και ταυτότητας της χώρας και των φορέων του ελληνικού κράτους. Δείτε το, έχετε την ευαισθησία να το αντιμετωπίσετε, να το διαμορφώσετε καλά.

Να κάνω και μια τελική παρατήρηση: Θα γιορτάσουμε το 2021 τα διακόσια χρόνια από την έναρξη της ελληνικής Επανάστασης και όχι από την απελευθέρωση. Η απελευθέρωση επήλθε αργότερα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η κ. Καφαντάρη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεδριάζει η Βουλή με νέα σύνθεση, μετά τις εκλογές της 7ης Ιουλίου του 2019. Πραγματικά, στην καινούργια σύνθεση της Βουλής είναι πολλοί νέοι συνάδελφοι και συναδέλφισσες σε όλα τα κόμματα και αυτό είναι σημαντικό. Όμως θα έλεγα ότι και από τη σημερινή συζήτηση κατά κάποιο βαθμό, αλλά και γενικότερα, τώρα πια που το τοπίο στο ελληνικό Κοινοβούλιο είναι διαφορετικό, με την έννοια ότι δεν έχουμε τις ακραίες ρατσιστικές, ναζιστικές φωνές εδώ μέσα στο Κοινοβούλιο, μπορούμε να κάνουμε μια σοβαρή συζήτηση και η αντιπαράθεση πραγματικά να εστιάζει προγραμματικά σε συγκεκριμένα ζητήματα και να προσπαθούμε όλοι μας να τηρούμε ένα επίπεδο, γιατί το ελληνικό Κοινοβούλιο, η Αίθουσα της Ολομέλειας δεν είναι ούτε τηλεόραση, ούτε Τύπος, ούτε εφημερίδες. Επιχειρήματα, λοιπόν, και ανταλλαγή πολιτικών απόψεων.

Βέβαια η Βουλή οφείλει να λειτουργεί με αυτόν τον τρόπο, με ένα συγκεκριμένο πολιτικό επίπεδο το οποίο έχει αντανάκλαση και στον ελληνικό λαό που μας παρακολουθεί και από την άλλη μεριά, πρέπει να μην υπάρχουν κυβερνητικά πραξικοπήματα, να τηρούνται οι διαδικασίες και ο Κανονισμός της Βουλής κ.λπ..

Συζητάμε σήμερα ένα σημαντικό, κομβικό νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος. Όπως είπε ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας το αίτημα του κόσμου είναι «φτιάξε κράτος». Όμως έρχομαι εγώ και λέω -και νομίζω ότι συμφωνούμε, ίσως στα λόγια, αλλά στην πράξη πρέπει όλοι να το παλέψουμε- να φτιάξουμε ένα κράτος μακριά από μικροκομματισμό χωρίς συναλλαγή, ταχύτητα, εξυπηρέτηση του πολίτη, σεβασμό στους θεσμούς της πολιτείας, ένα κράτος με αξιοκρατία, διαφάνεια και βέβαια, όχι πελατειακό. Συγχρόνως, βέβαια, ένα κράτος που να σέβεται τις δομές και να ακολουθεί και τις δομές και τη λειτουργία με βάση τα σύγχρονα ευρωπαϊκά δεδομένα, να προασπίζει το εθνικό συμφέρον και να ικανοποιεί τις ανάγκες και αυτά τα οποία ζητούν οι πολίτες.

Δυστυχώς, όμως, εκτιμώ ότι ξεκινήσαμε λίγο άσχημα, τουλάχιστον για το εν λόγω νομοσχέδιο. Κατατέθηκε ένα νομοσχέδιο χωρίς να έχει προηγηθεί δημόσια διαβούλευση, μια σημαντική διαδικασία, η οποία εκ των υστέρων, μετά την κατάθεση -απ' ό,τι γνωρίζω- ξεκίνησε. Από την άλλη μεριά, δεν πέρασε το εν λόγω νομοσχέδιο από την ΚΕΝΕ. Και τολμώ να πω ότι δεν υπήρχε συμμετοχή των υπηρεσιακών, να το πω, δομών και των υπουργείων αντίστοιχα στη διαμόρφωσή του, διότι λίγο-πολύ -και πιστεύω ότι συμφωνούμε όλοι σ' αυτό- υπάρχει πάντα μια συνέχεια στο κράτος.

Το νομοσχέδιο του επιτελικού κράτους έχει ανακολουθίες, αντιφάσεις και εκτιμώ ότι έχει γίνει πρόχειρα. Δείχνει μια βιασύνη και μια προσπάθεια να τα χωρέσουμε όλα σε ένα, κατασκευάζοντας έτσι ένα κείμενο που πιστεύω ότι θα επιδιωρωθεί σε πολλά στην πορεία. Και είναι θετικό ότι ήδη μετά από τη διαδικασία των επιτροπών έχουν γίνει κάποια βήματα υποχώρησης από την πλευρά της Κυβέρνησης.

Εγώ θα εστιάσω σε δύο-τρία ζητήματα που αφορούν το νομοσχέδιο. Το θέμα των γενικών γραμματέων, πολιτικών και υπηρεσιακών. Οι γενικοί γραμματείς με την πολιτική έννοια εμφανίστηκαν το 1982 εξασκώντας τα καθήκοντα του γενικού διευθυντή, ο οποίος καταργήθηκε σταδιακά.

Οι θέσεις αυτές δίνονταν στην αρχή σε αποτυγχόντες πολιτευτές, κομματικούς εγκάθετους, οι οποίοι ως επί το πλείστον δεν είχαν και μεγάλη σχέση με το αντικείμενο, με ανάλογα αποτελέσματα. Με την πάροδο του χρόνου έγιναν προσπάθειες για την τοποθέτηση σχετικότερων με το αντικείμενο γενικών γραμματέων και υπήρχαν κάποια μικρά σημεία βελτίωσης. Με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και με νόμο του 2016 προκηρύχθηκαν θέσεις γενικών γραμματέων με διαφάνεια, μέσω ΑΣΕΠ, με συγκεκριμένα κριτήρια.

Έρχεστε τώρα και στο εν λόγω νομοσχέδιο καταργείτε ακόμη και το μητρώο επιτελικών στελεχών. Δημιουργείτε, βέβαια, ειδικούς υπηρεσιακών γραμματέων από το δημόσιο, προσπαθώντας με αυτόν τον τρόπο να δείξετε κάποια αντικειμενικότητα. Βέβαια, τότε θα στελεχωθούν αυτές οι θέσεις, δεν το γνωρίζουμε ακόμα.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δίνοντας έναν χαρακτήρα πρωθυπουργοκεντρικό στο επιτελικό κράτος δημιουργεί έναν γραφειοκρατικό κυκλώνα με τη Γενική Γραμματεία Εσωτερικών Οικονομικών και Αναπτυξιακών Πολιτικών του Πρωθυπουργού που συντονίζει τους πολιτικούς γενικούς γραμματέες, δημιουργώντας παράλληλη δομή, τους υπηρεσιακούς γενικούς γραμματέες, μέσα από τη δημοσιοϋπαλληλική ιεραρχία και διατηρεί τους γενικούς διευθυντές. Έχουμε, δηλαδή, μια επικάλυψη, της επικάλυψης, ω επικάλυψη, θα έλεγα!

Από την άλλη μεριά, δημιουργούνται δυσλειτουργίες, ακόμα και στην λειτουργία του ίδιου του Υπουργικού Συμβουλίου. Όλα ξεκινούν από το γραφείο του Πρωθυπουργού. Ακόμα και η νομοθετική πρωτοβουλία ανήκει στον Γενικό Γραμματέα Νομικών και Κοινοβουλευτικών και εκτιμώ ότι με αυτόν τον τρόπο υπάρχει και μία, αν θέλετε, υποτίμηση του ρόλου και του ίδιου του Υπουργού.

Ορθώς χαρακτηρίζεται αυτό το νομοσχέδιο -χαρακτηριστικά αναφέρονται δημοσιεύματα κ.λπ.- σαν πρωθυπουργική μονοκρα-

τορία, προσωποποιημένη και υπερσυγκεντρωμένη εξουσία, πρωθυπουργική κεντρική δομή. Αυτά νομίζω ότι πραγματικά χαρακτηρίζουν το νομοσχέδιο.

Δεύτερο θέμα. Οι αποφάσεις του Γενικού Διευθυντή Δημόσιας Διοίκησης, αν και δεν γίνονταν πάντα σεβαστές, άφηναν μια υπόνοια ελλείδας και δικαίωσης, που πολλές φορές γινόταν και πραγματικότητα.

Η κατάργηση του άρθρου 82 παράγραφος 4 και ιδιαίτερα η κατάργηση της θέσης της γενικής επιθεωρήτριας -αυτό μνημονεύεται διακριτά- μόνο σε υποψίες μπορεί να βάλει και τον πιο καλοπροαίρετο τόσο για τη δίκαιη λειτουργία του κράτους, όσο ιδιαίτερα για το πόρισμα και της υπόθεσης «NOVARTIS», το οποίο αναμένεται στο τέλος του καλοκαιριού και πιστεύω -έχω τον φόβο- ότι η Νέα Δημοκρατία θα ήθελε να αρχειοθετηθεί.

Η δημιουργία της νέας αρχής διαφάνειας εκτιμώ ότι εξυπηρετεί τα ανωτέρω.

Κλείνοντας, τολμώ να πω ότι επιχειρείται έμμεσα με το εν λόγω σχέδιο νόμου η αλλοίωση του ίδιου του πολιτεύματός μας. Αν το συνδυάσουμε με την αλλοίωση του εκλογικού αποτελέσματος στις αυτοδιοικητικές εκλογές με απλή αναλογική στην τοπική αυτοδιοίκηση με τις μεταρρυθμίσεις που προωθούνται στον «ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ» -και είναι το νομοσχέδιο το οποίο συζητείται αυτές τις μέρες στις επιτροπές και την Πέμπτη θα έρθει για ψήφιση εδώ στη Βουλή-, εκτιμώ ότι από την πίσω πόρτα καλλιεργείται μια λογική προεδρικού συστήματος.

Ας το σκεφτούμε λίγο αυτό, γιατί νομίζω ότι είναι πολύ σοβαρό και πραγματικά αποτυπώνει κάποια πράγματα, τα οποία εκτιμώ ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις θα πρέπει να σκεφτούν σοβαρά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε την κ. Καφαντάρη.

Τον λόγο έχει ο κ. Μακάριος Λαζαρίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς επιτρέψτε μου κάποια ελάχιστα δευτερόλεπτα συγκίνησης, αλλά και ενσυναίσθησης των ευθυνών μου ως νέου Βουλευτή Καβάλας, ευθύνες απέναντι στους πολίτες της Καβάλας τους οποίους και ευχαριστώ για την τιμή που μου έκαναν να με στείλουν στο εθνικό Κοινοβούλιο, στους πολίτες της πατρίδας μας, στην άσκηση της πολιτικής, στην ποιότητα της δημοκρατίας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «Δεν είναι κράτος αυτό. Αν δεν έχεις μπάρμπα στην Κορώνη, δεν κάνεις τίποτα», «Δεν θα γίνουμε ποτέ ευρωπαίοι εμείς», «Αυτοί μόνο την καρέκλα τους κοιτάνε, εμάς δεν μας κοιτάει κανείς», «Κάνε με εμένα Πρωθυπουργό και θα τα αλλάξω όλα σε μια μέρα». Αυτές είναι φράσεις που άκουσα κατά κόρον στα καφενεία των Φιλίππων, της Νίκαιας, της Κεραμωτής, της Παναγίας της Θάσου, στην εκλογική μου Περιφέρεια, την Καβάλα. Και είμαι σίγουρος ότι έχετε ακούσει τα ίδια και στις δικές σας εκλογικές περιφέρειες.

Τι κάνουμε σήμερα εδώ; Σήμερα ανταποκρινόμαστε σε αυτό για το οποίο παραπονιέται τόσα χρόνια όλη η Ελλάδα. Σήμερα τους δίνουμε έναν σαφή και χειροπιαστό λόγο να πιστέψουν ότι τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν προς το καλύτερο, ότι το κράτος δεν είναι εχθρός. Είναι σύμμαχος. Ότι δεν λειτουργεί για μερικούς, αλλά για όλους. Ότι δεν είναι ένας σκοτεινός θάλαμος δημιουργίας συμφεροντολογικών εξαρτήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ώρα όλοι μας να πούμε ένα μεγάλο «όχι» και ένα μεγάλο «ναι». Ένα μεγάλο «όχι» στη συνένχιση των κακών πρακτικών του παρελθόντος, των πρακτικών που συνηθίζουμε να αποκαλούμε παθογένειες του συστήματος. Και ένα γενναίο «ναι» σε αυτό που φάνταζε, κύριε Υπουργέ, αδιανόητο για την Ελλάδα μας, στον μετασχηματισμό του κράτους από ένα απρόσωπο, πλαδαρό, δαιδαλώδες σύστημα, σε ένα ευέλικτο και δυναμικό όργανο παραγωγής πολιτικής.

Οι ενστάσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δείχνουν ποιος θέλει να πάει μπροστά και ποιος θέλει να μείνει κολημένος στο παρελθόν, ποιος είναι πραγματικά προοδευτικός και ποιος είναι βαθιά συντηρητικός.

Λέει, λοιπόν, υποκριτικά η Αντιπολίτευση: «Δημιουργούνται

νέες τεράστιες δομές στον Πρωθυπουργό και αυξάνεται ο αριθμός των μετακλητών στα Υπουργεία». Λάθος. Ο προβλεπόμενος αριθμός μετακλητών στην Προεδρία της Κυβέρνησης μειώνεται κατά 28%. Για την ακρίβεια, από ένα σύνολο εκατόν πενήντα πέφτει σε εκατόν οκτώ. Επιπλέον, μειώνεται ο αριθμός των μετακλητών της κεντρικής διοίκησης κατά 11%. Επέρχεται μείωση στις θέσεις των γενικών και ειδικών γραμματέων από ενενήντα τρεις σε πενήντα οκτώ, με εξοικονόμηση για τους πολίτες 1,8 εκατομμύρια ευρώ ετησίως.

Λέει η Αντιπολίτευση: «Εφόσον μεταφέρονται αρμοδιότητες στη δημοσιοϋπαλληλία, περιορίζεται ο ρόλος των Υπουργών και δυσκολεύει η δημοκρατική τους λογοδοσία». Λάθος. Με το νομοσχέδιο εισάγεται ενιαίος βαθμός υπηρεσιακού γενικού γραμματέα, προερχομένου από την ίδια τη διοίκηση, δηλαδή δημοσίου υπαλλήλου καριέρας που αναδεικνύεται με διαδικασίες ΑΣΕΠ. Μιλάμε, δηλαδή, για ουσιαστική λειτουργική αποκομματικοποίηση της διοίκησης και όχι ψευδεπίγραφη αποκομματικοποίηση τύπου Κλάπα, όπου οι κομματικοί γραμματείς του ΣΥΡΙΖΑ έγραφαν τις προκηρύξεις, συμμετείχαν στις διαδικασίες και τελικά επιλέγονταν ως μόνιμοι γραμματείς, βάσει του δόγματος ΣΥΡΙΖΑ «Έχουμε την κυβέρνηση, πρέπει να πάρουμε και την εξουσία».

Ουσιαστικά, γλιτώνουμε το κράτος από την πλήρη κομματικοποίηση. Τη χώρα ευτυχώς την έσωσαν από τον ΣΥΡΙΖΑ οι πολίτες στις 7 Ιουλίου. Έρχεται, δηλαδή, ο Πρωθυπουργός ο Κυριάκος Μητσοτάκης, να κάνει πράξη αυτό που έλεγε από το 2004 όταν εκλέχτηκε για πρώτη φορά Βουλευτής.

Λέει η Αντιπολίτευση: «Απομειώνουμε τους κανόνες διαφάνειας και λογοδοσίας». Λάθος. Ισχύει το ακριβώς αντίθετο. Αναφέρω ενδεικτικά ότι όλοι οι πολιτικοί γενικοί και ειδικοί γραμματείς θα αξιολογούνται τακτικά μέσω συμβολαίου απόδοσης που θα υπογράφουν.

Λέει η Αντιπολίτευση: «Η Εθνική Αρχή Διαφάνειας που συγχωνεύει τα προηγούμενα ελεγκτικά Σώματα κομματικοποιείται, λόγω του μεταβατικού διορισμού του Α' διοικητή». Λάθος. Η σύσταση της αρχής αποτελεί την πιο εμβληματική διαρθρωτική μεταρρύθμιση στη Μεταπολίτευση στους τομείς της δημόσιας λογοδοσίας, της διαφάνειας και της καταπολέμησης της διαφθοράς. Το γεγονός και μόνο ότι ενσωματώνει τις διάσπαρτες σήμερα δομές ελέγχου μιλά από μόνο του.

Ας μάθουν, λοιπόν, οι Έλληνες πολίτες την αλήθεια. Για πρώτη φορά θεσμοθετείται ένα ολοκληρωμένο σύστημα θεσμικών αντιβάρων με άμεση εμπλοκή και αποφασιστική αρμοδιότητα της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής. Θεσμοθετείται πενταμελές συμβούλιο διοίκησης που θα επιλεγεί με δημόσιο ανοιχτό διαγωνισμό και που θα ελέγχει και θα μπορεί να παύσει τον διοικητή. Θεσμοθετείται η δημιουργία επιτροπής ελέγχου - audit committee- για πρώτη φορά σε δημόσιο φορέα για να ενισχυθεί η ανεξαρτησία των εσωτερικών ελεγκτών. Θεσμοθετείται η επιλογή του διοικητή με ανοιχτό διαγωνισμό και ανεξάρτητη διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και επειδή ο χρόνος με πιέζει, καταθέτω στα Πρακτικά αυτά ακριβώς για τα οποία η Αξιωματική Αντιπολίτευση κατηγορεί τη σημερινή Κυβέρνηση, την απόδειξη της υποκρισίας, τους νόμους με τους οποίους προσωπικά οι Υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ επέλεγαν τους επικεφαλής των ελεγκτών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μακάριος Λαζαρίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από δευτερόλεπτα εκφώνησα λέξεις κλειδιά που περιγράφουν το σύνολο των παθογενειών του ελληνικού κράτους: κομματικοποίηση, γραφειοκρατία, πολυνομία, πολυδιάχυση αρμοδιοτήτων. Με το παρόν σχέδιο νόμου όλα αυτά αλλάζουν. Με απλά λόγια, όλα αυτά θα μας περάσουν σταδιακά από το «koumparos.gov» σε ένα πραγματικό open.gov. Και αυτό που κάνει σήμερα η Κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι απλά το πρώτο βήμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ για ένα λεπτό την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Χρειάζεται να γίνουν πολλά περισσότερα πράγματα για να φτάσουμε εκεί που πραγματικά όλοι θέλουμε.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας, θέλω να πω ότι υπάρχει ένας αναγεννησιακός πίνακας του Λορεντζέτι με το όνομα «Η αλληγορία της καλής και της κακής διακυβέρνησης». Εάν περιμένετε να δείτε κάποιο δημόσιο πρόσωπο, κάποιο είδος κυβερνητικής σύσκεψης, κάποιο βασιλιά ή πρίγκιπα, θα απογοητευτείτε. Αυτό που θα δείτε είναι μία μεσαιωνική πόλη με τα τείχη και τους πύργους της μπροστά από τα οποία υπάρχουν αγρότες και άλλοι επαγγελματίες που απερίσπαστα πραγματοποιούν τις εργασίες τους. Τι θέλει να μας πει ο ζωγράφος; Θέλει να μας πει ότι η σωστή διακυβέρνηση είναι εκείνη που εξασφαλίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις, ώστε όλοι να μπορούν να κάνουν απλά τη δουλειά τους.

Αυτό ακριβώς κάνουμε και εμείς σήμερα. Εάν εσείς νομίζετε ότι όλα είναι καλώς καμωμένα, μην το ψηφίσετε. Αν όχι, ελάτε μαζί να ζωγραφίσουμε έναν σύγχρονο πίνακα καλής διακυβέρνησης, όπως αυτόν του Λορεντζέτι. Για να μη βρίσκει κανείς άλλοθι στη μιζέρια του στρουθοκαμηλισμού. Για να σταματήσουμε να θεωρούμε την πολιτική ατομικό τσιφλίκι του καθενός. Για να μη χρειαστεί να αναρωτηθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και πάλι στο μέλλον πώς φτάσαμε μέχρι εδώ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Λαζαρίδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπουτσικάκης.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ - ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος συντελείται μια κορυφαία διοικητική μεταρρύθμιση. Τίθεται ένα νέο ολοκληρωμένο και σύγχρονο σχέδιο για την οργάνωση, τη λειτουργία και τη διαφάνεια της Κυβέρνησης, των κυβερνητικών οργάνων και της κεντρικής δημόσιας διοίκησης με ενιαία και συνεκτική ρύθμιση όλων των επιμέρους θεμάτων και με την κατάργηση όλων των αποσπασματικών ρυθμίσεων που βρίσκονται διασκορπισμένες σε δεκάδες νόμους και κανονιστικές πράξεις.

Γιατί, όμως, το νομοσχέδιο αυτό είναι τόσο σημαντικό; Δεν θα σας κουράσω, επαναλαμβάνοντας το περιεχόμενο των διατάξεων, που είμαι βέβαιος πως όλοι μας έχουμε μελετήσει διεξοδικά. Θα πω μόνο δύο λόγια για την ουσία και τη σημασία των νέων ρυθμίσεων.

Η αναβάθμιση του Υπουργικού Συμβουλίου αλλάζει συνολικά τον τρόπο λειτουργίας της Κυβέρνησης, η οποία θα λειτουργεί πλέον με πρόγραμμα, ενότητα και συνοχή. Το Υπουργικό Συμβούλιο στο εξής θα εγκρίνει συλλογικά τον ετήσιο προγραμματισμό της κυβερνητικής πολιτικής και επιπλέον, θα παρακολουθεί και θα αξιολογεί συλλογικά και την εφαρμογή της, για να υπάρχει συντονισμός του κυβερνητικού έργου και να παράγονται επιτέλους συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Η δημιουργία της Προεδρίας της Κυβέρνησης είναι αναγκαία, ώστε ο Πρωθυπουργός της χώρας να διαθέτει τις υποδομές και το ανθρώπινο δυναμικό που θα του επιτρέπουν να ανταποκριθεί στον θεσμικό ρόλο που του επιφυλάσσει το Σύνταγμα. Αυτό επιτυγχάνεται με την οργάνωση των σχετικών υπηρεσιών και την κατανομή αρμοδιοτήτων στις Γραμματείες της Προεδρίας της Κυβέρνησης.

Η καθιέρωση κολλημάτων, ασυμβίβαστων και κανόνων αποφυγής της σύγκρουσης συμφερόντων διασφαλίζει την αμερόληπτη άσκηση των κυβερνητικών ή διοικητικών καθηκόντων. Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο τα κωλύματα αυτά αφορούν όχι μόνο την περίοδο άσκησης των σχετικών καθηκόντων, αλλά και το χρονικό διάστημα μετά από την αποχώρηση από την αντίστοιχη θέση.

Η απαγόρευση πρόσληψης ως μετακλητών υπαλλήλων των συζύγων ή συγγενών μελών της Κυβέρνησης, θέτει τέλος στην οικογενειοκρατία. Οι εποχές που ένας Υπουργός ή Υφυπουργός προσλάμβανε μέλη της οικογένειάς του ή που, για να μην εκτίθεται ο ίδιος, προσλάμβανε τα πρόσωπα ένας άλλος Υπουργός, παρέρχονται ανεπιστρεπτί. Τέλος, λοιπόν, στις προσλήψεις συγ-

γενών στην Κυβέρνηση.

Η εισαγωγή του νέου πλαισίου για την καλή νομοθέτηση θέτει τέλος στην ανεξέλεγκτη παραγωγή νόμων. Με την απλοποίηση και κωδικοποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας αντιμετωπίζεται η πολυνομία και η κακονομία. Αντιμετωπίζονται όλες οι παθογένειες της νομοθετικής λειτουργίας που διαχρονικά οδηγούν στην ανομία.

Η υπαγωγή της κυβερνητικής διοικητικής δράσης σε αρχές και κανόνες συμβάλλει σημαντικά στην αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών. Αναφέρομαι συγκεκριμένα στις αρχές της καλής διακυβέρνησης, της χρηστής διοίκησης, της διαφάνειας, της λογοδοσίας, της αποτελεσματικότητας, της αποδοτικότητας, της αναγκαιότητας, της επικουρικότητας, της αξιοκρατίας και του επαγγελματισμού. Οι αρχές αυτές αποτελούν πλέον συγκεκριμένο περιεχόμενο με αντίστοιχες υποχρεώσεις για τη διοίκηση.

Η μείωση των Γενικών Γραμματέων από ενενήντα τρεις σε πενήντα οκτώ δεν συνεπάγεται μόνο την καλύτερη, ταχύτερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Συνεπάγεται και εξοικονόμηση του 1,8 εκατομμυρίου ευρώ ετησίως στον κρατικό προϋπολογισμό.

Η θεσμοθέτηση μόνιμου Υπηρεσιακού Γραμματέα σε κάθε Υπουργείο δίνει τέλος στο κομματικό κράτος. Η ανάθεση στους γενικούς διευθυντές της αρμόδιας τελικής υπογραφής για κάθε ατομική διοικητική πράξη των υπηρεσιών τους, σε συνδυασμό με την αντίστοιχη πρόβλεψη για τους Υπηρεσιακούς Γραμματείς, συνεπάγεται δραστικό περιορισμό της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς.

Η σύσταση της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας αναμένεται να συμβάλει σημαντικά στην ενοποίηση, τον συντονισμό και την αναβάθμιση των ελεγκτικών μηχανισμών που εντάσσονται σε αυτήν, για την ενίσχυση της διαφάνειας και την αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της διαφθοράς.

Το νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος θέτει τις βάσεις για ένα σύγχρονο αποτελεσματικό κράτος που θα λειτουργεί στην πράξη για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Ίσως φαντάζει υπερβολικά φιλόδοξο για τα δεδομένα της ελληνικής πραγματικότητας, όπως την είχαμε συνηθίσει μέχρι σήμερα. Όμως, για να αλλάξει η κατάσταση πάντα κάποιος πρέπει να κάνει την αρχή.

Οι εκλογές της 7^{ης} Ιουλίου έκλεισαν μία περίοδο κοινωνικής, οικονομικής, πολιτικής και πολιτισμικής οπισθοδρόμησης. Στόχος μας είναι η αυτοδύναμη Ελλάδα, μία Ελλάδα που πατάει γερά και πάει μπροστά, με ενότητα, πρόγραμμα και σκληρή δουλειά. Ο Πρωθυπουργός μας Κυριάκος Μητσοτάκης και η Κυβέρνηση έπιασαν δουλειά για μια «νέα κανονικότητα» που σημαίνει πρόοδο και όχι επιστροφή στις παλιές παθογένειες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστώ τον κ. Μπουτσικάκη για τον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Μουλιγιώτης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΙΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθούμε με προσοχή τις εξαγγελίες και τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης. Σήμερα συζητάμε το νομοσχέδιο με τον βαρύγδουπο τίτλο «Επιτελικό Κράτος». Όπως προκύπτει από το περιεχόμενο των άρθρων του, είναι ένα νομοσχέδιο που καθορίζει τη λειτουργία και τη διαφάνεια της Κυβέρνησης, των κυβερνητικών οργάνων και της κεντρικής δημόσιας διοίκησης.

Δεν ξέρω αν αυτό μπορούμε να το ορίσουμε ως επιτελικό κράτος διότι, κύριε Υπουργέ, επιτελικό κράτος σημαίνει -και πιστεύω να συμφωνήσετε- ότι η κεντρική κυβέρνηση διατηρεί τις αρμοδιότητες στρατηγικού προγραμματισμού και δημόσιας πολιτικής και αποκεντρώνει την υλοποίηση.

Με το νομοσχέδιο επανέρχονται συγκεντρωτικές αντιλήψεις στις οποίες ήμασταν αντίθετοι και πολέμησαν συστηματικά οι θεσμοί, τους οποίους δημιούργησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Πέραν από την άποψη που έχω για το επιστημονικό σας έργο -και το παρακολουθώ- θα κάνω κάποιες παρατηρήσεις, κύριε Υπουργέ, πάνω στο νομοσχέδιο.

Βεβαίως είναι μια έκπληξη δυσάρεστη για εμένα σε σχέση με

εσάς, διότι ενώ το νομοσχέδιο αναφέρει ότι καθιερώνει κανόνες καλής νομοθέτησης, εξ αρχής αυτό υπονομεύεται από την πολιτική πρακτική σας. Δεν υπήρξε διαβούλευση πριν από την εισαγωγή του νομοσχεδίου στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή.

Η μη διαβούλευση, όμως, σημαίνει, κύριε Υπουργέ, παραβίαση του νόμου και έχουμε επανάληψη παραβίασης του νόμου, με προηγούμενο τον διορισμό των γενικών γραμματέων χωρίς την τήρηση της διαφάνειας του «open.gov». Οι δικαιολογίες που δόθηκαν και κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην επιτροπή, δηλαδή της μη τήρησης της διαβούλευσης και της παράβασης, ένεκα τούτου, του νόμου που την προβλέπει, θεωρώ ότι είναι και επιστημονικά και πολιτικά αδόκιμες, αν μου επιτρέψετε την έκφραση.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατατρώχεται από το άγχος της επικοινωνιακής λογικής, που τη διατρέχει από τις πρώτες ώρες που ορκίστηκε, για να δείξει ετοιμότητα αντιμετώπισης των πραγμάτων, για να εντυπωσιάσει επικοινωνιακά, αδιαφορώντας, όμως, για την τήρηση της ουσιαστικής διαδικασίας της νομιμότητας.

Προκύπτει, παράλληλα και μείζων αντίφαση μεταξύ της θεωρητικής παρουσίας στο νομοσχέδιο των κανόνων της καλής νομοθέτησης σε αντιστοιχία με την πολιτική πρακτική της, που είναι αποκαλυπτική για τη λογική της αδιαφορίας τήρησης των νόμων. Εδώ τίθεται ένα ερώτημα.

Κύριε Υπουργέ, το χαρακτηρισθέν ως εμβληματικό νομοσχέδιο θέλω να πιστεύω ότι δεν θα ακολουθηθεί από παρόμοιες μη σύννομες πρακτικές εισαγωγής νομοσχεδίων προς συζήτηση. Θεωρώ έλλειμμα -εξ αρχής σας το λέω- τον τρόπο εισαγωγής του παρόντος νομοσχεδίου, διότι αν ο νόμος συγχωρούσε να προσκομιστεί η έκθεση διαβούλευσης οποτεδήποτε, θα το προέβλεπε ρητά. Δεν το προβλέπει ρητά και θεωρώ ότι προσχηματικά ίσως και να δικαιολογήσουμε μία έλλειψη, αφού δόθηκαν οι όποιες εξηγήσεις στην επιτροπή.

Δεύτερη παρατήρηση: Με το π. δ. 84/2019 καταργήθηκε μεταξύ άλλων η Ειδική Γραμματεία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και συνιστάται Γενική Γραμματεία Εργασίας, στην οποία υπάγονται μία γενική διεύθυνση, δύο διευθύνσεις και το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας.

Δεν προκύπτει, όμως, κύριε Υπουργέ, από κανένα στοιχείο η σκοπιμότητα κατάργησης της Ειδικής Γραμματείας του ΣΕΠΕ και η ένταξη της Επιθεώρησης Εργασίας στη Γενική Γραμματεία του Υπουργείου Εργασίας, διότι το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας είναι υπηρεσία με ανεξαρτησία, εναρμονισμένη στην 81η διεθνή σύμβαση εργασίας, έχει λειτουργική και οργανωτική δομή σαφώς καθορισμένη.

Και θέλω να επισημάνω ότι συστάθηκε μετά από έκθεση που υπήρξε το 2006 από την Επιτροπή Ανωτέρων Επιθεωρητών Εργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, SLIC, η οποία στον επίλογο των συμπερασμάτων της αναφέρει ότι για την καλή λειτουργία του ΣΕΠΕ θα συνέβαλε θετικά μία μεγαλύτερη αυτονομία στη διοίκηση του ΣΕΠΕ ή στον προϋπολογισμό.

Όμως, από το 2006, όταν θεσμοθετήθηκε ειδική γραμματεία καθυστερημένα, ερχόμαστε σήμερα και δεν την καταργούμε -δεν θα πω τέτοιο πράγμα- αλλά σε κάθε περίπτωση την υποβαθμίζουμε, διότι ελλείπει η λειτουργική της ανεξαρτησία με τον τρόπο ένταξης στον γραφειοκρατικό μηχανισμό. Αυτή είναι η άποψή μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Υπό γενική διεύθυνση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΙΚΙΩΤΗΣ: Δεν προκύπτει ποια στοιχεία ελήφθησαν υπ' όψιν και τι δεν έχει υλοποιηθεί το ΣΕΠΕ, ώστε να επιλεχθεί αυτή η δομή.

Και, βεβαίως, θα θέσω και το ερώτημά μου και δώστε εσείς εξήγηση, ότι δεν υπάγεται στην Αρχή της Εθνικής Διαφάνειας. Αποκλείονται από αυτή την αρχή δύο συγκεκριμένα Σώματα, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος.

Μιλήσατε για τις επιθεωρήσεις της αγοράς και το ΣΔΟΕ. Κύριε Υπουργέ, οι επιθεωρήσεις της αγοράς πράγματι έχουν κάνει πάρα πολλά πράγματα και βεβαίως έχουν δεχθεί και πολλές επιθέσεις. Και επειδή είμαστε στην αγορά, από κάθε άποψη, βλέ-

πουμε τι συμβαίνει. Ήταν η «αχίλλειος πτέρνα», δυστυχώς, των ελεγχόμενων. Είχαν μόνιμα το πρόβλημα και η μόνιμη δυσφορία των ελεγχόμενων ήταν το ΣΕΠΕ και οι Επιθεωρητές Περιβάλλοντος.

Αυτό το λέω και από προσωπική εμπειρία και μιλάω για το ΣΕΠΕ και τους Επιθεωρητές Περιβάλλοντος, έχοντας σχέση με έναν Ασωπό ποταμό και μία βιομηχανική περιοχή Οινόφυτων, σε σχέση με την Επιθεώρηση Εργασίας. Και βεβαίως, όπως αντιλαμβάνεστε, δυσφορούσαν και για τον έλεγχο τήρησης των ΑΕΠΟ.

Τέλος, εισάγεται ένα πολυδαίδαλο διοικητικό σύστημα, κύριε Υπουργέ, που αφορά κυρίως τον Πρωθυπουργό. Εγκαθιδρύεται ένα πρωθυπουργικό σύστημα διακυβέρνησης. Δεν γνωρίζω και ρωτώ αν έχει λάβει χώρα προσομοίωση αυτού του συστήματος που εισάγει το νομοσχέδιο σε κάποιο σπουδαστήριο πανεπιστημιακής σχολής διοικητικού δικαίου ή δημόσιας διοίκησης, που να έχει, όμως, αναφορά στην Ελλάδα και να μην έχει εξαρχής υιοθετηθεί ένα σύνθημα εισαγόμενο από το εξωτερικό.

Η προσεκτική ανάγνωση αποκαλύπτει αλληλοαναιρέσεις και επικαλύψεις αρμοδιοτήτων και ένα πολυδαίδαλο διοικητικό σύστημα με διάφορες γενικές γραμμάτιες, Υφυπουργό, Αναπληρωτή Υπουργό, Υπουργό. Αποκαλύπτεται ένα υπερσυγκεντρωτικό σύστημα διακυβέρνησης. Αυτό είναι ξένο.

Το σημερινό νομοσχέδιο αφορά το επιτελικό κράτος. Δεν ασχολείται, όμως, με αυτό, γιατί επιτελικό κράτος δεν μπορεί παρά να είναι ένα αποκεντρωμένο κράτος. Το παρόν νομοσχέδιο είναι νόμος αποκλειστικά για τον Πρωθυπουργό, για την Κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα και όχι για το επιτελικό κράτος. Ίσως να αναφερόταν ως επιτελικό γραφείο πρωθυπουργού, όχι όμως ως επιτελικό κράτος.

Μπορεί να είναι θετικό να οργανωθεί το γραφείο του Πρωθυπουργού στα πρότυπα της γερμανικής καγκελαρίας. Ωστόσο δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ούτε ο καγκελάριος στη Γερμανία ορίζει ένα τόσο συγκεντρωτικό κράτος όπως το ελληνικό. Η Γερμανία είναι ομόσπονδο κράτος και η τοπική αυτοδιοίκηση παίζει αποφασιστικό ρόλο στη ζωή των πολιτών.

Βεβαίως, γνωρίζοντας τα προβλήματα που υπάρχουν στην αποτελεσματική λειτουργία του ελληνικού κράτους, ακόμα και το πρωθυπουργικό γραφείο χρειάζεται οργάνωση, όχι για κάποιον άλλο λόγο, αλλά για να μην ξαναζήσουμε τραγικές καταστάσεις, όπως συνέβη πέρυσι στο Μάτι ή και τραγελαφικές καταστάσεις, όπως συνέβη το 2016 με τον τότε Πρωθυπουργό και τον τότε Υπουργό Ναυτιλίας σε σχέση με τον ΟΛΠ και με την «COSCO».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεταβίβαση τόσων αρμοδιοτήτων στην Προεδρία της Κυβέρνησης είναι προβληματική για την ουσία της δημοκρατίας. Παραδείγματος χάριν, στο άρθρο 25 αναφέρεται ότι η Γενική Γραμματεία Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων αναλαμβάνει την τελική σύνταξη όλων των νομοσχεδίων της Κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ακούσατε τα όποια προβλήματα υπάρχουν. Θεωρώ ότι πράγματι θα υπάρξουν ζητήματα σε αυτό το θέμα. Θεωρούμε ότι γίνεται μία στρέβλωση της οποιας διαδικασίας θέλετε να δώσετε σε σχέση με την καλή νομοθέτηση και αυτή η Γενική Γραμματεία Νομικών και Κοινοβουλευτικών Θεμάτων ενδεχομένως να προξενήσει θέματα στη νομοθετική λειτουργία και στην αυτοτέλεια των Υπουργών.

Σε ό,τι αφορά τις αρμοδιότητες γενικών γραμματειών που περιγράφονται, υπάρχουν επικαλύψεις οι οποίες θα δημιουργήσουν ιδιαίτερα διοικητικές τριβές, που εγώ τις προβλέπω άμεσα, τον επόμενο μήνα.

Θα πω μόνο δυο κουβέντες -και κλείνω- για το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας. Θεωρούμε ότι ο ρόλος του υποβιβάζεται σε σχέση με τον τρόπο με τον οποίον τίθεται στη γραφειοκρατία του Υπουργείου. Οι ίδιοι οι εκπρόσωποι των εργαζομένων στην ακρόαση των φορέων είπαν κάποια πράγματα.

Δεν θέλω να πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι θα καθλωθεί η δράση του ΣΕΠΕ και θα ακυρωθεί το έργο του. Δεν θέλω να πιστεύω ότι κάτι τέτοιο αποτελεί και στρατηγική επιλογή της Νέας

Δημοκρατίας, με στόχο την αποδόμηση του ελεγκτικού μηχανισμού της αγοράς εργασίας και του βασικού πυλώνα προστασίας των θεμελιωδών εργασιακών δικαιωμάτων ούτε ότι είναι πωλύγυρισμα στους ελέγχους για την αδήλωτη εργασία, που αποτελεί και μνημονιακή υποχρέωση.

Κύριε Υπουργέ, τα μεγάλα ερωτήματα είναι μπροστά μας και θα απαντηθούν στην πράξη. Πρώτον, τα επίσημα όργανα, όπως είναι το κέντρο διακυβέρνησης, θα στελεχωθούν από άτομα με γνώσεις και διάθεση να πετύχουν στο δύσκολο έργο τους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΛΚΙΩΤΗΣ: Δεύτερον -και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε- οι αλλαγές θα είναι εφικτές ή ξεπερνούν την ελληνική κουλτούρα, η οποία είναι εξοικειωμένη με τον αυτοσχεδιασμό, παρά με αυστηρά προγράμματα;

Τρίτον, πώς θα αποφύγουμε με την ψηφιακή διακυβέρνηση την ψηφιακή γραφειοκρατία;

Το Κίνημα Αλλαγής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει αποδείξει σε βάθος χρόνου ότι η αντιπολίτευση που ασκεί είναι μαχητική, προγραμματική και εποικοδομητική χωρίς παρωπίδες. Εμείς θα συνεχίσουμε τον δρόμο που χαράξαμε, σθεναρά αντίθετοι σε ό,τι πλήττει τα συμφέροντα των πολιτών, με απαίτηση τήρησης των νόμων.

Έτσι πορευόμασταν διαχρονικά, κύριε Πρόεδρε, και μένουμε στη βασική μας αρχή ότι το κράτος πρέπει να είναι επιτελικό, πρέπει απαραίτητα όμως να είναι και αποκεντρωμένο. Το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί δυστυχώς αποθέωση του διοικητικού συγκεντρωτισμού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο έχει ο κ. Ραγκούσης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι αλήθεια, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, ότι θα μπορούσε να πει κανείς ότι περίπου έχει εξαντληθεί το θέμα. Από την πλευρά μας ο εισηγητής, ο κ. Σπίρτζης, η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος, η κ. Ξενογιαννακοπούλου και βεβαίως ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ έχουν αναπτύξει το σύνολο των επιχειρημάτων με τα οποία εμείς έχουμε καταλήξει, κύριε Υπουργέ, να έχουμε μία πολύ αρνητική τοποθέτηση απέναντι στο νομοσχέδιο που έχετε εισηγηθεί, σε αντίθεση με το νομοσχέδιο το οποίο -έχει την αξία του να το τονίσω- κατατέθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών, παραδείγματος χάριν, για τον ΕΝΦΙΑ και τις εκατόν είκοσι δόσεις που όπως ξέρετε πολύ καλά υπερψήφισαμε.

Η αλήθεια είναι ότι με βάση αυτά εγώ πρέπει να εξηγήσω γιατί δεν αρνήθηκα να πάρω τον λόγο. Ο λόγος, κύριε Υπουργέ, είναι ο εξής απλός. Επειδή είπα κάποια πράγματα που μπορεί να ακούστηκαν και ως βαριές κουβέντες στη διάρκεια της συνεδρίασης στην επιτροπή, αισθάνομαι την υποχρέωση -επειδή, όπως ξέρετε πολύ καλά, έχω αναλάβει κάποια εποχή την ευθύνη και έχω φέρει στις πλάτες μου κι εγώ ένα βάρος για μια χρονική περίοδο του συγκεκριμένου χώρου και του συγκεκριμένου Υπουργείου- είτε να ανακαλέσω τα βαριά λόγια που είπα στην επιτροπή είτε να τα επαναβεβαιώσω.

Λυπάμαι, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, γιατί είμαι υποχρεωμένος να επαναβεβαιώσω τις εκτιμήσεις που έκανα κι εγώ κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή.

Και ξεκινάω από ένα πολύ μεγάλο θέμα του νομοσχεδίου που έχει να κάνει με τη σύσταση της Επιτροπής της Αρχής Διαφάνειας. Όντως έχετε στήσει -σας το αναγνωρίζω- με ένα χειρουργικό τρόπο μια άριστη διαδικασία ξεπλύματος υποθέσεων διαφθοράς που υπάρχουν στο ελληνικό δημόσιο.

Κι εδώ κάνω μια παρέκβαση, κύριε Υπουργέ, και θα σας πω το εξής. Επειδή ακριβώς έχω την τιμητική ιδιότητα του πρώην Υπουργού Εσωτερικών, θα με ακούσετε πολλές φορές να είμαι πολύ αυστηρός. Όμως να ξέρετε ότι με την ίδια ένταση που εκδηλώνω την αυστηρότητά μου όταν έρχομαι αντιμέτωπος με τέτοιου τύπου νομοθέτηση, με την ίδια ένταση δε διστάζω να εγκωμιάσω θετικές προσπάθειες που μακάρι στην πορεία να τις δω και από τη δική σας πλευρά.

Στο άρθρο 88 ορίζεται ποιος είναι ο πατέρας της Επιτροπής Διαφάνειας και δεν είναι άλλος από τον Πρωθυπουργό, τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Σας το είπα και στην επιτροπή. Έχετε προσδιορίσει την ύπαρξη μιας επιτροπής που θα αποφασίσει ποια θα είναι η διοίκηση της Αρχής Διαφάνειας. Και αυτή η επιτροπή κατά τα τρία πέμπτα θα ελέγχεται από τον Πρωθυπουργό.

Στο άρθρο 95 –προσθέτω σήμερα- έχετε προσθέσει ότι αυτή η διοίκηση, που θα οριστεί από τον κ. Μητσοτάκη, θα είναι αρμόδια για να συστήσει την επιτροπή ελέγχου, αυτή για την οποία σας άκουσα να περηφανεύεστε, το audit committee. Κι αναφέρεται στο άρθρο 95 παράγραφος 6 ότι αυτή η επιτροπή ελέγχου θα είναι –προσέξτε!- υπεύθυνη για την επισκόπηση και την αξιολόγηση των ελεγκτικών πρακτικών και της απόδοσης των εσωτερικών και εξωτερικών ελεγκτών της αρχής. Έχετε φτιάξει, λοιπόν, μια αρχή με βάση μια πλειοψηφία που ελέγχει ο Πρωθυπουργός, η οποία φτιάχνει μια επιτροπή ελέγχου, η οποία θα ελέγχει τους ελεγκτές.

Και στο άρθρο 100, στην παράγραφο 19, έχετε προβλέψει ότι τα πρότυπα, οι διαδικασίες, η μεθοδολογία σχεδιασμού, διεξαγωγής και σύνταξης των πορισμάτων, κύριε Υπουργέ, των αποστολών επιθεώρησης και ελέγχου, η διαδικασία διαχείρισης καταγγελιών και αναφορών, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των επιθεωρητών ελεγκτών που σχετίζονται με το ελεγκτικό έργο, καθώς και οι ειδικότερες υποχρεώσεις των ελεγχόμενων αρχών φορέων και υπηρεσιών εξειδικεύονται με τον κανονισμό λειτουργίας της αρχής. Ποιας αρχής; Της αρχής που επιλέγει η επιτροπή, που τη διορίζει ποιος; Ο κ. Μητσοτάκης.

Κύριε Υπουργέ, μπορεί αυτά να χρειάζονταν πράγματι και την ολοκλήρωσή τους ως καταγγελία στην πραγματικότητα –ναι, αυτή την έχετε δώσει- κι αυτή περιέχεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 82. Ποιος σας επέβαλε, άλλος από την θέλησή σας, να πάτε στην κατεύθυνση που σας έχουν ουσιαστικά καταγγείλει, δηλαδή να κουκουλώσετε υποθέσεις σκανδάλων;

Γιατί έχετε προβλέψει, κύριε Υπουργέ, στην παράγραφο 4 του άρθρου 82 ότι από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, δηλαδή από την ώρα που θα πάρει ΦΕΚ, τι γίνεται; Καταργούνται όλες οι ελεγκτικές αρχές. Δηλαδή αυτοί που εσείς θα ορίσετε μετά από έναν μήνα, μετά από δύο μήνες ως επικεφαλής αυτών των αρχών που θα ενοποιήσετε σε αυτή την –υποτίθεται- ανεξάρτητη αρχή, θα παραλάβουν από διοικητικούς υπαλλήλους. Δεν αφήνετε καν να μείνουν στη θέση τους για να παραδώσουν οι ελεγκτές, κύριε Υπουργέ.

Μου είπατε και κάτι στην επιτροπή, το οποίο καταθέτω τώρα ως απολύτως ανακριβές. Είπατε, δικαιολογούμενος για όλα αυτά που σας λέγαμε: «Μα, δεν μπορούμε από την ώρα που φτιάχνουμε μια νέα δομή να μην αλλάξουμε την επιθεωρήτρια, την κ. Παπασπύρου». Λοιπόν, ξέρετε τι έκανα εγώ, κύριε Υπουργέ; Πήρα τηλέφωνο την κ. Παπασπύρου πρώτη φορά στη ζωή μου. Δεν έχω ξαναμιλήσει με τη γυναίκα, ούτε την ξέρω ότι με ξέρει. Και ξέρετε τι την ρώτησα; Γιατί λέω μέσα μου: Για να φαντάσου να της έχουν πει της Παπασπύρου: «Ξέρεις κάτι, εμείς αλλάζουμε τη δομή, θέλεις να συνυπηρετήσεις;» και να έχει πει η Παπασπύρου, διότι έχει τις άλφα ή βήτα ιδεολογικές απόψεις, «Όχι, δεν δέχομαι εγώ να μείνω».

Ξέρετε λοιπόν τι μου είπε η κ. Παπασπύρου; Κανείς ποτέ δεν την ρώτησε, κανείς ποτέ δεν την βρήκε. Απεναντίας, ξέρει πολύ καλά ότι παύεται με τη δημοσίευση του νόμου. Παύεται η γενική επιθεωρήτρια. Δεν την αφήνετε ούτε καν να παραδώσει στους διαδόχους της. Αυτό είναι το ένα θέμα.

Το δεύτερο θέμα, είναι, κύριε Υπουργέ, να μου επιτρέψετε - σχήμα λόγου είναι- να πω ότι όλο αυτό που έχετε φέρει δεν έχει σχέση με το επιτελικό κράτος. Απόδειξη δε γι' αυτό πρέπει να σας πω ότι είναι και το εξής, πέραν των υπολοίπων που έχουν ήδη αναφερθεί. Λέει κάποιος ότι αυτό είναι το επιτελικό κράτος και ρωτάει ένας φοιτητής, ένας πολίτης: Ποιος είναι ο ορισμός του επιτελικού κράτους; Δεν θα έπρεπε να περιέχεται μέσα στο νομοσχέδιο; Θα έπρεπε. Λοιπόν, περιέχεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε τι λέτε στο άρθρο 18, αναφερόμενοι υπό τον τίτλο

«Οριοθέτηση και αποστολή της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης»; Λέτε, λοιπόν, ότι αποστολή της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης - γιατί μας είπατε ότι για την αυτοδιοίκηση θα έρθει άλλο νομοσχέδιο- είναι η εκτέλεση και διαφύλαξη των επιταγών του Συντάγματος και των νόμων, η προστασία του δημοσίου συμφέροντος, η μέριμνα για την παροχή ποιοτικών δημόσιων υπηρεσιών στην κοινωνία και η εν γένει προστασία της ισότητας, της δικαιοσύνης και της κοινωνικής αλληλεγγύης. Πολύ ωραία όλα αυτά. Διαφωνεί κανείς; Όχι.

Τι σχέση έχουν αυτά με το επιτελικό κράτος; Τι σχέση έχουν με ένα κράτος που καθοδηγεί τον στρατηγικό προγραμματισμό, που είναι προγραμματικό κράτος, που είναι αξιοκρατικό κράτος, που είναι μεθοδολογικά ένα κράτος που οργανώνει τη διαβούλευση, τη συνεννόηση και βεβαίως, καθετί σχετικό με το πού πρέπει να πάει η χώρα, πού πρέπει να πάει η κοινωνία, πού πρέπει να πάνε οι θεσμοί, πού πρέπει να πάει το μέλλον των πολιτών;

Τελευταία μου κουβέντα, κύριε Πρόεδρε. Επειδή σας είδα πραγματικά πολύ διαθέσιμο και πολύ θετικό στο χιούμορ, όταν κλείσατε την ομιλία σας, απευθυνόμενος στον πρώην Πρωθυπουργό, τον κ. Τσίπρα, νομίζω ότι ούτε εσείς θα παρεξηγηθείτε, αν σας πω ότι τελικά, για μια ακόμη φορά έχει αποδειχθεί όχι μόνο το γνωστό των Κινέζων, ότι «μία εικόνα είναι ίση με χίλιες λέξεις», αλλά ότι και οι σκιτσογράφοι πολλές φορές είναι πολύ καλύτεροι και ικανοί να συμπυκνώσουν σε πολύ λιγότερες λέξεις, από όλες όσες χρησιμοποιούμε εμείς, ώστε να αποδώσουν την ουσία, παραδείγματος χάριν, ενός νομοσχεδίου σαν αυτό που συζητούμε.

Γι' αυτό και τώρα σας καταθέτω αυτή τη γελοιογραφία του σκιτσογράφου Ανδρέα Πετρούλακη στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», η οποία προχθές δημοσιεύθηκε και η οποία αποδίδει, κατά τη γνώμη μου, με έναν πολύ εύστοχο και πολύ συμπυκνωμένο τρόπο ακριβώς το νόημα του τι καταλαβαίνει ένας άνθρωπος, σαν τον κ. Πετρούλακη, ότι είναι το νομοσχέδιο το οποίο έχετε καταθέσει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Ραγκούσης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα γελοιογραφία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Ραγκούση.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Θα ήθελα προς αποκατάσταση όλων όσων ανέφερε ο κ. Υπουργός, να επιστημονικά τα εξήγω: Πρώτον, ότι το άρθρο 88 έχει αλλάξει ήδη από τη β' ανάγνωση στην επιτροπή και τα μέλη επιλέγονται από το ΑΣΕΠ και όχι από οποιονδήποτε άλλον. Δεύτερον, ότι σύμφωνα με το άρθρο 82 παράγραφος 4, η Ανεξάρτητη Αρχή Διαφάνειας καθίσταται καθολικός διάδοχος όλων των καταργούμενων σωμάτων και άρα, συνεχίζει υποχρεωτικώς τους ελέγχους.

Σύμφωνα με το άρθρο 117 παράγραφος 27 του νομοσχεδίου, ακριβώς για να μην υπάρχει καμμία αμφισβήτηση ως προς το τι συμβαίνει και όχι από την έναρξη ισχύος, αλλά σε κάθε περίπτωση, ρητώς αναφέρεται ότι «το σύνολο, εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος σε οποιοδήποτε στάδιο, έλεγχου, επιθεωρήσεις και κάθε είδους έρευνες, ελεγκτικές, προανακριτικές και πειθαρχικές διαδικασίες και σχετικές με τις υποθέσεις αυτές διαδικαστικές πράξεις, συνεχίζουν και εκτελούνται κατά τις οικείες διατάξεις, οι οποίες διέπουν τους καταργούμενους φορείς στο όνομα της αρχής και από τα όργανα από τα οποία αυτά έχουν ανατεθεί».

Βεβαίως, επειδή όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι είναι ευχής έργον να είμαστε συνεπείς στα πράγματα, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν.3839/2010, «από τη δημοσίευση του νόμου αυτού λήγει αυτοδικαίως η θητεία των προϊσταμένων οργανικών μονάδων των δημοσίων υπηρεσιών, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, είτε επιλέγονται με βάση διατάξεις υπαλληλικού κώδικα είτε με βάση ειδικές διατάξεις».

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Θέλω τον λόγο επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε Ραγκούση, δεν υπάρχει προσωπικό θέμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Παραποιήσε αυτά που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε Ραγκούση, σας παρακαλώ.

Πρώτον, δεν υπάρχει προσωπικό θέμα. Δεύτερον...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Υπάρχει από την ώρα που παραποιήσε αυτά που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Μισό λεπτό, κύριε Ραγκούση.

Το προσωπικό θέμα με βάση τον Κανονισμό δεν έχει καμμία σχέση.

Σας παρακαλώ, ακούστε με λίγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Το είπατε και εσείς προηγουμένως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Το πρόβλημα αρχίζει από τον Υπουργό.

Κύριε Υπουργέ, κοιτάξτε να δείτε. Εάν κάθε Βουλευτής, που γίνεται όλη αυτή η διαδικασία, παίρνει τον λόγο επί προσωπικού, δεν θα ολοκληρώσουμε ποτέ. Σας παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Με βάση τον Κανονισμό του Προέδρου από την ώρα που παραποιείται κάτι που λέγεται, ο Πρόεδρος δίνει τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε Ραγκούση, το προσωπικό θέμα, εάν θέλετε να σας το διαβάσω, έχει να κάνει με προσωπικούς χαρακτηρισμούς. Δεν είναι προσωπικό. Για να μην θεωρήσετε ότι υπάρχει διάκριση προς το πρόσωπό σας, θα σας δώσω ένα λεπτό, μόνο ένα λεπτό, για να ολοκληρώσετε.

Κύριε Υπουργέ, θα σας παρακαλούσα όμως, εάν θέλετε να απαντήσετε στο τέλος και να πείτε τις απόψεις σας, γιατί εάν γίνει αυτό στις δώδεκα η ώρα το βράδυ, μπορεί να τελειώσουμε αύριο το πρωί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, υπήρξε αναφορά ότι παραπλάνησα το Σώμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Θα απαντήσετε στο τέλος. Σας ευχαριστώ.

Κύριε Ραγκούση, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς, πάρα πολύ απλά και συγκεκριμένα: Ότι σας διάβασα προηγουμένως περιέχεται σε αυτόν εδώ τον φάκελο που βρίσκεται εκεί. Αυτό εδώ έχετε φέρει εσείς στην Ολομέλεια, έχει έρθει με δική σας ευθύνη εδώ. Εγώ δεν διάβασα από την επιτροπή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΣ: Υπάρχει και αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Όχι, αυτό εδώ είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Υπάρχουν οι νομοτεχνικές βελτιώσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Εσείς είπατε ότι τις έχετε κάνει από την επιτροπή. Εγώ λέω ότι αυτό εδώ έχει έρθει στην Ολομέλεια, κύριε Υπουργέ. Δείτε το, για να καταλάβετε ότι όλα αυτά που επικαλεστήκατε τουλάχιστον, δεν έχουν σχέση με μένα. Πρώτον, αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ωραία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω άλλα τριάντα δευτερόλεπτα.

Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πολύ, για νομοσχέδια που έγιναν νόμοι του ελληνικού κράτους και για τα οποία κάποιοι σαν εμένα είχαν την ευθύνη, όταν αναφέρατε να είστε ακριβής.

Ο ν.3839, που αναφέρατε προηγουμένως, έχει μια τεράστια διαφορά νύχτας με ημέρας με αυτό το νομοσχέδιο που εισηγήστε εσείς. Ξέρετε γιατί; Γιατί τότε η διαδικασία για την επιλογή των προϊσταμένων ήταν για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού κράτους, απολύτως αντικειμενική. Δεν υπήρξε καμία επιτροπή που όριζε ο Πρωθυπουργός, κύριε Γεραπετρίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε Ραγκούση, σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Ρουσόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απαντήσω στον κ. Ραγκούση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε Υπουργέ εάν θέλετε στο τέλος, έχουμε πέντε ομιλητές.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Εγώ πάντως, επειδή υπάρχει θέμα με

το τι έρχεται στην Ολομέλεια, θέλω να το δείτε αυτό. Δεν μπορεί να έρχεται αυτό το κείμενο. Θα πρέπει να το γνωρίζουν όλοι.

Θα το καταθέσω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Ραγκούσης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΠΑΣ: Είναι να μιλήσουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε Παππά, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Είστε παλιός κοινοβουλευτικός, κύριε Ραγκούση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε Υπουργέ, με συγχωρείτε. Έχει ανέβει ομιλητής και είναι στο Βήμα. Κύριε Ρουσόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ: Μιας και ο Προεδρεύων είναι Αρκάς, θυμήθηκα μία ιστορία πριν από περίπου δεκαπέντε χρόνια όταν είχε κλαπεί μία εικόνα από ένα ορεινό μοναστήρι της Αρκαδίας. Μετά από λίγο καιρό η αστυνομία βρήκε την εικόνα. Και θυμάμαι τότε πολιτικούς από όλα τα κόμματα ότι ζαλώθηκαν -όπως λένε εκεί στην Αρκαδία- την εικόνα στον ώμο και την πήγαν να την παραδώσουν.

Είχα πει σε κάποιον από αυτούς ότι από τη στιγμή που παρεμβαίνουμε στο έργο της Αστυνομίας -γιατί κανονικά η Αστυνομία θα έπρεπε να πάει να την παραδώσει, δική της επιτυχία ήταν- να είμαστε έτοιμοι όταν κάποιο λάθος γίνει από την Αστυνομία, να το χρεωθεί ο Υπουργός. Και δεν πέρασε πολύ καιρός, ίσως να το θυμάστε, συνέβη ένα περιστατικό στο Αστυνομικό Τμήμα της Ομοιοίας, όπου δύο αλλοδαποί χαστούκιζαν ο ένας τον άλλον, κάποιον τράβηξαν βίντεο, αυτό βγήκε στο διαδίκτυο και ο Υπουργός, βεβαίως, απολογείται για αυτή την ιστορία.

Ο Υπουργός έχει σίγουρα την πολιτική ευθύνη, όπως και ο Βουλευτής από την ώρα που ορκίζεται αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη των πράξεών του και των πράξεων της διοίκησης στην οποία ο ίδιος είναι πολιτικός προϊστάμενος.

Αυτό το λέω γιατί το νομοσχέδιο ουσιαστικά κάνει κάτι πάρα πολύ σημαντικό μεταξύ των άλλων, ουσιαστικά διαχωρίζει τη διοίκηση από την πολιτική ηγεσία. Δεν αποπολιτικοποιεί, όπως είπαν κάποιοι, αποκομματικοποιεί σίγουρα το κράτος. Είναι άλλο η αποπολιτικοποίηση, άλλο η αποκομματικοποίηση.

Στο διαχωρισμό της διοίκησης από την πολιτική ηγεσία αναφέρθηκε νωρίτερα και ο κ. Βαρουφάκης, εάν θυμάμαι καλά με την περιφημη εκείνη ιστορία, θα την θυμάστε ίσως από το «Μάλιστα, κύριε Υπουργέ», ένα σίριαλ πολύ πετυχημένο του BBC, όπου ο ανώτατος δημόσιος υπάλληλος είναι εκείνος που προσπαθεί να κατευθύνει τον Υπουργό.

Θυμήθηκα, λοιπόν, ότι στις πρώτες σελίδες του βιβλίου του ο Τόνι Μπλερ, ένα βιβλίο με τίτλο «Το ταξίδι», που βγήκε περίπου πριν από μία δεκαετία, περιγράφει την αγωνία του και την ενόχλησή του επειδή θα έπρεπε υποχρεωτικά να συνεργαστεί στην Downing Street με έναν διοικητικό ανώτατο υπάλληλο, ο οποίος ανήκε πολιτικά στο αντίπαλο κόμμα.

Λέει, όμως, παρακάτω: «Διαπίστωσα τη σοβαρότητα και την εντιμότητα του συγκεκριμένου υπαλλήλου κι έτσι μπόρεσα να συνεργαστώ και να έχω απόδοση στο έργο μου».

Θυμήθηκα αυτό -και έφυγα από την Αρκαδία για να πάω στον Τόνι Μπλερ- για να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι εγώ προσωπικά νιώθω ιδιαίτερα χαρούμενος με πολλά από τα σημεία του δικού σας νομοσχεδίου και θα καταλάβετε γιατί. Το πρώτο είναι γιατί όταν βρέθηκαν σ' αυτή τη θέση του Υπουργού Επικρατείας το 2004, πρέπει να είμαι ο μόνος Υπουργός ο οποίος πήρα την τότε γενική διευθύντρια του πρώην Υπουργείου Τύπου, την κ. Μαργαρίτα Παπαδά και της έδωσα τη θέση της γενικής γραμματέως. Σκέφτηκα πολύ απλά ότι μια υπάλληλος ιδιαίτερης αξίας, όπως είχα διακρίνει ήδη από την περίοδο που ήμουν δημοσιογράφος, από τη στιγμή που θα αναλάβει τη θέση της γενικής γραμματέως, θα μπορέσει να αντιμετωπίσει προβλήματα με την εμπειρία των τριάντα ετών, την οποία εγώ δεν μπορούσα να αποκτήσω παρά μόνο εάν έμενα για τριάντα τρία χρόνια, πράγμα που δεν σας εύχομαι και δεν εχθίμοι ούτε στον χειρότερο εχθρό μου σε μια τέτοια θέση.

Ήρα, λοιπόν, το πρώτο στοιχείο είναι ότι όταν συστήνεις θέσεις υπηρεσιακών γενικών γραμματέων μ' αυτόν τον νόμο, κάνεις τους δημοσίους υπαλλήλους να νιώθουν πραγματικά χρήσιμοι, τους κάνεις να νιώθουν ότι μπορούν να έχουν πρωτοβουλία, τους δίνεις τη δυνατότητα να είναι πραγματικά απαραίτητοι και ότι δεν θα αντικαθίστανται κάθε φορά που έρχεται ένα άλλο κόμμα στην εξουσία.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να σημειώσω κάτι το οποίο ακούστηκε πολλές φορές τις τελευταίες ημέρες και αφορά τις Γενικές Γραμματείες Επικοινωνίας και Ενημέρωσης. Η μία πηγαίνει στο Υπουργείο Εξωτερικών, η άλλη στον Πρωθυπουργό. Από το 1974 και μετά είναι λίγα τα χρόνια εκείνα στα οποία αυτές οι γενικές γραμματείες ή το Υπουργείο Τύπου - το οποίο είχε ιδρύσει ο Ανδρέας Παπανδρέου με πρώτο Υπουργό, αν δεν κάνω λάθος, τον Ευάγγελο Βενιζέλο - δεν ήταν στον Πρωθυπουργό. Πάντα ήταν στον Πρωθυπουργό. Αυτό δεν σημαίνει ότι ασχολείτο ο ίδιος ο Πρωθυπουργός είτε με το Αθηναϊκό Πρακτορείο είτε με το Μακεδονικό Πρακτορείο, είτε βεβαίως με κάτι άλλο απ' αυτά τα οποία υπαινίσσονται οι πολιτικοί μας αντίπαλοι.

Το δεύτερο θέμα που με κάνει να είμαι χαρούμενος, κύριε Υπουργέ, είναι η κωδικοποίηση της νομοθεσίας. Το 2004 με τους συνεργάτες μου ανέθεσα κατόπιν εσωτερικού διαγωνισμού σ' ένα δικηγορικό γραφείο στη Θεσσαλονίκη και συγκέντρωσε όλους τους νόμους από την ίδρυση του ελληνικού κράτους που αφορούν τα μέσα μαζικής επικοινωνίας. Οκτώ τόμοι. Τους ανήρτησα στο διαδίκτυο. Η συνέχεια, όσες κυβερνήσεις και να ήλθαν, δυστυχώς δεν ήταν το ίδιο ευχάριστη. Ουδείς διάδοχός μου ανέλαβε να ολοκληρώσει αυτό το έργο. Φανταστείτε ότι τελείωσε η συγκέντρωση νόμων το 2008 και ουδείς μετά από μένα αποφάσισε να προχωρήσει στην κωδικοποίηση. Σας δίνω την ιδέα. Είναι ήδη έτοιμο το υλικό και μπορεί να ξεκινήσει η κωδικοποίηση από εκεί, από τους νόμους που αφορούν τα μέσα μαζικής επικοινωνίας, τους εργαζόμενους εκεί, τους δημοσιογράφους εκεί, τους παλαιούς τυπογράφους κ.ο.κ..

Το τρίτο σημείο που με κάνει να νιώθω πολύ χαρούμενος είναι η υποχρέωση των Υπουργείων να καταρτίζουν καταστάσεις έως τον Ιούλιο κάθε έτους για τις ανάγκες κάλυψης κενών θέσεων σε Υπουργεία και οργανισμούς. Αυτό μόνο επαίσιους μπορεί να επιδρασει. Δημοσίως είχα τοποθετηθεί τότε λέγοντας και κάτι επιπλέον που το θέτω στη σκέψη σας, εάν το βρίσκετε ενδιαφέρον. Είχα πει τότε ότι θα ήταν καλό να οργανώσουμε μια φορά τον χρόνο διαγωνισμό στα πρότυπα των πανελληνίων εξετάσεων - για τις οποίες ουδείς μπορεί να πει ότι έχουν το οποιοδήποτε πρόβλημα, είναι ίσως στη λογική του πολίτη οι πλέον αδιάβλητες εξετάσεις - έτσι ώστε μία φορά τον χρόνο, αφού έχετε συγκεντρώσει τα στοιχεία από τα Υπουργεία και τους οργανισμούς, να γίνονται πανελλήνιες εξετάσεις για τον δημόσιο τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην έκθεση του ΟΟΣΑ από το 2011 ήδη αναφέρεται ότι μεταξύ των συνθηκών που ευνοούν τη διαφθορά είναι η αδυναμία της κεντρικής εξουσίας, η πολυπλοκότητα του νομικού πλαισίου, η έλλειψη βασικών δεδομένων, η αδυναμία μηχανισμών ελέγχου, η ανεπάρκεια διοίκησης και ανθρώπινου δυναμικού. Δεν χρειάζεται να αναφερθώ στις πολλές έρευνες που έχουν γίνει και οι οποίες λένε ότι ο πολίτης δεν είναι ευχαριστημένος από το πώς λειτουργεί το κράτος. Στην εισηγητική έκθεση γίνεται αναφορά στο έλλειμμα εμπιστοσύνης που υπάρχει μεταξύ πολίτη και κράτους και αντιστρόφως και αυτό είναι κάτι που θα αποτελέσει το μεγάλο στοίχημα της Κυβέρνησής μας. Η επικάλυψη αρμοδιοτήτων είναι παντού και πιστεύω ότι σ' έναν πολύ μεγάλο βαθμό με το νομοσχέδιο αυτό θα λυθούν πολλά προβλήματα. Ο έλεγχος του κυβερνητικού έργου κεντρικά είναι απολύτως απαραίτητος. Τα κωλύματα και ασυμβίβαστα των μετακλητών υπαλλήλων ορίζουν πραγματικά την έννοια της αποκομματικοποίησης στην οποία αναφέρθηκα στην αρχή της ομιλίας μου.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να κάνω μια αναφορά στο θέμα της Επιτροπής Ανταγωνισμού. Ακούστηκαν πολλά και μας κατηγορήσε και ο πρώην Πρωθυπουργός. Αναρωτιέμαι: Θυμάστε, αλήθεια, ότι το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, που είναι μάλιστα συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή, παραμερίστηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση προκειμένου να αδειοδοτηθεί

το τηλεοπτικό τοπίο με τον τρόπο που ήθελε η Κυβέρνηση; Θυμάστε ότι αυτό χαρακτηρίστηκε αντισυνταγματικό από το Συμβούλιο της Επικρατείας; Πώς έρχεστε και μας εγκალείτε γι' αυτό τώρα;

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, απευθυνόμενος στον Υπουργό και λέγοντάς του ότι ακούστηκαν πάρα πολλά για το άρθρο 113, την παράγραφο γ'. Σας τη διαβάζω: «Η ανάπτυξη του εθνικού αφηγήματος της Ελλάδας με σκοπό τη δημιουργία ενιαίας εικόνας και ταυτότητας της χώρας και των φορέων του ελληνικού κράτους είναι μεταξύ των σκοπών της επιτροπής που συστήνεται για την «Ελλάδα 2021»», τα διακόσια χρόνια από την επανάσταση. Ούτε στον Χομπσμπάουμ αναφέρεται ο Υπουργός, ούτε στον Γκέλνερ, ούτε στον Έρικσεν, ούτε στον Άντερσεν, ούτε σε κάποιον από τους μεγάλους κοινωνιολόγους ή ανθρωπολόγους που ασχολήθηκαν με την εθνική ταυτότητα, γιατί το νομοσχέδιο δεν ορίζει εθνική ταυτότητα.

Το νομοσχέδιο μιλάει για την ενιαία εικόνα και ταυτότητα της χώρας. Άρα, λοιπόν, αυτά που είπε και ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής περί του συνανήκειν, περί της ετερότητας ή περί των στοιχείων εκείνων που ορίζουν την εθνική ταυτότητα δεν έχουν καμμία σχέση με το νομοσχέδιο. Η εθνική ταυτότητα αυτού του τόπου, αυτού του λαού είναι ορισμένη εδώ και δυόμισι χιλιάδες χρόνια. Έχει να κάνει με τις τελετές, με τη γλώσσα, με τον πολιτισμό και με τη θρησκεία. Αυτά δεν τα λύνει ούτε αναφέρεται καθόλου το νομοσχέδιο, γιατί δεν επιδιώκει κάτι τέτοιο.

Κύριε Υπουργέ, εγώ στη θέση σας δεν θα το άλλαζα. Το μόνο που θα έκανα για να αρθούν αυτές οι παρεξηγήσεις, αν θα έκανα κάτι, θα αφαιρούσα τη λέξη «ταυτότητα» και θα το άφηνα λέγοντας «η ανάπτυξη του εθνικού αφηγήματος της Ελλάδας με σκοπό τη δημιουργία ενιαίας εικόνας της χώρας και των φορέων του ελληνικού κράτους», μόνο και μόνο για να σβηστεί τελείως η εντύπωση την οποία προσπάθησε να δημιουργήσει η Αντιπολίτευση, λανθασμένα και εντελώς ανιστόρητα.

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε Ρουσόπουλε, καλά κάνατε και μιλήσατε για την Αρκαδία. Όπως έλεγε ο Δημήτρης Ρέππας, «όλοι Αρκάδες είσατε, αλλά δεν το ξέρετε».

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Διονύσιος Σταμενίτης.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το σχέδιο νόμου για το επιτελικό κράτος, το οποίο αποτελεί την πρώτη μεταρρυθμιστική τομή της Κυβέρνησης για τη λειτουργία των κρατικών δομών και ουσιαστικά το πρώτο σχέδιο στην περίοδο της Μεταπολίτευσης πάνω στο οποίο θα βασιστεί η λειτουργία του κυβερνητικού σχήματος.

Είναι κοινά αποδεκτό ότι ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας είναι αυτό της λειτουργίας της δημοσίας διοίκησης και του κρατικού μηχανισμού. Η διαπίστωση ότι η κρατική διοίκηση λειτουργεί με έναν αρκετά προβληματικό τρόπο και είναι απαραίτητη η αναμόρφωσή της δεν είναι σημειώσιμη. Ειδικότερα στα χρόνια της κρίσης η αντίληψη αυτή διογκώθηκε και αποτέλεσε ένα από τα βασικά σημεία κριτικής των πολιτικών προς το πολιτικό προσωπικό και το πολιτικό σύστημα στο σύνολό του. Μάλιστα, η προβληματική λειτουργία και η αναποτελεσματικότητα του κρατικού μηχανισμού διαδραμάτισε ίσως τον πιο καθοριστικό ρόλο στην απαξίωση των θεσμών, της πολιτικής και αυτό που ονομάζουμε κράτος. Ευλόγησε τις δυνάμεις του λαϊκισμού και των εύκολων λύσεων και έδωσε χώρο σε πολιτικούς σχηματισμούς που εκμεταλλεύθηκαν την αντίδραση των πολιτών σε μια ομολογουμένως δυσκίνητη και αγκυλωμένη δημόσια διοίκηση. Είναι γνωστή άλλωστε η φράση «δεν υπάρχει κράτος», η οποία αποκρυσταλλώνει την άποψη που έχουν οι Έλληνες πολίτες. Είναι εξίσου γνωστά τα αποτελέσματα αυτής της παγιωμένης σε όλα τα κοινωνικά στρώματα θέσης.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο η αποστολή της σημερινής Κυβέρνησης είναι διπλή. Το είπαμε και κατά τη διάρκεια των προγραμματικών δηλώσεων, είναι καλό να το επαναλάβουμε και τώρα. Έχουμε χρέος να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα στην πράξη, να δώσουμε λύσεις, να διορθώσουμε τα προβλήματα, να επανεξετάσουμε τα λάθη και τις παραλείψεις. Έχουμε, όμως, την ίδια,

ίως και μεγαλύτερη ευθύνη να αποκαταστήσουμε την εικόνα του πολιτικού συστήματος στα μάτια του ελληνικού λαού, να μας εμπιστευτούν ξανά, ώστε να απομακρυνθεί ο κίνδυνος επανόδου των δυνάμεων του λαϊκισμού και των ακραίων στοιχείων.

Μας περιμένει πολλή δουλειά στο πεδίο της άσκησης της πολιτικής. Μας περιμένει, όμως, ακόμα περισσότερη δουλειά στο πεδίο των συμβολισμών. Είναι δύο στόχοι αλληλένδετοι και εξίσου σημαντικοί. Αποκαθιστάς την εικόνα μιας δομής ή μιας υπηρεσίας, όταν αυτή γίνεται αποτελεσματική, λειτουργεί με διαφάνεια, δεν ταλαιπωρεί τον πολίτη και αντίθετα τον διευκολύνει και βρίσκεται στις υπηρεσίες του. Αποκαθιστάς αντίστοιχα την εικόνα της κρατικής διοίκησης, όταν συγκεντρώνει αυτά τα χαρακτηριστικά και λειτουργεί ταυτόχρονα με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον.

Αυτό είναι το δύσκολο στοίχημα το οποίο πρέπει να κερδίσουμε για να μπορούσαμε ενωμένοι να περάσουμε στα παρακάτω, στην εποχή της ανάπτυξης και της ευημερίας. Πρέπει πρώτα να δώσουμε στους Έλληνες αυτά που δικαιούνται και ύστερα να τους ζητήσουμε να δώσουν αυτοί πίσω στη χώρα όντας συνεπείς στις υποχρεώσεις τους. Και δικαιούνται πρώτιστα ένα αποτελεσματικό σύγχρονο και λειτουργικό κράτος. Δικαιούνται μια κυβέρνηση που να λογοδοτεί, που να ασκεί τα εκτελεστικά της καθήκοντα με όρους διαφάνειας και να παράγει αποτελέσματα.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, αμέσως μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου για τις μειώσεις στη φορολογία και την άμεση ανακούφιση των συμπολιτών μας, μάλιστα πολύ νωρίτερα απ' ό,τι είχαμε δεσμευθεί προεκλογικά, ερχόμαστε στη νομοθέτηση της λειτουργίας της Κυβέρνησης και της οργάνωσης του επιτελικού κράτους. Ένα ολοκληρωμένο εγχειρίδιο που κατανέμει αρμοδιότητες. Διακρίνει τα όργανα του κράτους και τυποποιεί τις διαδικασίες του δημοσίου. Ένα σχέδιο νόμου που συγκεντρώνει διάσπαρτες και κατακερματισμένες διατάξεις σε ένα ενιαίο κείμενο. Επικαιροποιεί και εκσυγχρονίζει άλλες οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες. Και το πιο σημαντικό; Εισάγει μια σειρά θεσμικών τομών, οι οποίες έχουν ως βασική στόχευση να λειτουργήσουν τις απαραίτητες δομές για την αποτελεσματική λειτουργία του κρατικού μηχανισμού χωρίς αυτή να εξαρτάται και να επηρεάζεται από τις πιθανές και ενδεχόμενες πολιτικές εναλλαγές. Κάτι που συμβαίνει εδώ και χρόνια σε όλα τα σύγχρονα κράτη του δυτικού κόσμου. Δυστυχώς για την Ελλάδα του 2019 είναι ακόμα ζητούμενο. Είναι διεκδίκηση. Με το παρόν σχέδιο νόμου το επιτυγχάνουμε.

Ταυτόχρονα στοχεύουμε και στην αποκομματικοποίηση του κρατικού μηχανισμού και στην αντιμετώπιση και την εξάλειψη των πελατειακών σχέσεων και στη μείωση του μεγέθους του δημοσίου τομέα. Αυτό επιτυγχάνεται μέσα από την έμπρακτη και αποτελεσματική διάκριση της Κυβέρνησης και της διοίκησης. Δεύτερον, με την εξασφάλιση διαφάνειας και ακεραιότητας κρατικής λειτουργίας και τρίτον με τον συντονισμό για αποτελεσματική δράση της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες επέλεξαν Πρωθυπουργό τον Κυριάκο Μητσοτάκη, δίνοντας μάλιστα στη Νέα Δημοκρατία μια αυξημένη δυναμική, ώστε να υλοποιήσει το πρόγραμμά που παρουσίασε το προηγούμενο διάστημα. Μας έδωσαν εντολή, όχι μόνο να διορθώσουμε αυτά που έγιναν τα τελευταία τεσσαράμισι χρόνια αλλά να διορθώσουμε κι αυτά που μας οδήγησαν στην οικονομική κρίση, την ύφεση και τα ελλείμματα.

Για τη σύγχρονη Ελλάδα ο πρώτος εχθρός της ανάπτυξης είναι το ογκώδες, το γραφειοκρατικό, το πελατειακό μας κράτος, που στέκεται εμπόδιο, που λειτουργεί ως ένα τεράστιο τείχος για να περάσουμε στην απέναντι πλευρά. Ο δρόμος που οδηγεί στην πρόοδο και την ευημερία της χώρας περνάει μέσα από το μονοπάτι του εκσυγχρονισμού της λειτουργίας των κυβερνητικών οργάνων και της δημόσιας διοίκησης. Αυτά νομοθετούμε σήμερα.

Φυσικά ακούσαμε και τις φωνές της Αντιπολίτευσης για δήθεν υπερσυγκεντρωτισμό, ξέπλυμα υποθέσεων ελέγχου, αποψίλωση αρμοδιοτήτων. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα πρέπει να πάει μπροστά επιτέλους. Οι ιδεοληψίες, οι παρωχημένες αντιλήψεις είναι καιρός να σταματήσουν να αποτελούν τροχοπέδη για την ανάπτυξη και την πρόοδο της χώρας. Εμείς

προχωράμε. Νομοθετούμε με το βλέμμα στο αύριο. Χτίζουμε μια Ελλάδα σύγχρονη για μας, τα παιδιά μας και το μέλλον τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Σταμενίτη.

Τον λόγο έχει η κ. Γκαρά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν και είναι περασμένη η ώρα, δεν θα μπορούσαμε να μην επιστημόνουμε αρκετά παράδοξα αλλά και να μην στοιχειοθετήσουμε τις ιδεοληψίες που κρύβει το εν λόγω νομοσχέδιο. Το πρώτο λοιπόν νομοσχέδιο που πήραμε στα χέρια μας και κατατέθηκε εσπευσμένα από την συγκεκριμένη Κυβέρνηση έχει τον τίτλο «Επιτελικό Κράτος, οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των Κυβερνητικών Οργάνων και της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης». Ενδιαφέρων ως τίτλος αλλά και ως αντικείμενο.

Προχωρώντας στην ανάγνωση της αιτιολογικής έκθεσης, γίνεται λόγος για ενίσχυση της διαφάνειας, της αποκομματικοποίησης, της λειτουργικότητας αλλά και της μείωσης της γραφειοκρατίας. Κι αυτό ιδιαίτερα ενδιαφέρον.

Ωστόσο, ακόμη και με την πρώτη διαγώνια ανάγνωση του νομοσχεδίου αντιλαμβάνεται κανείς πως ο τίτλος δεν έχει καμμία σχέση με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου. Αντίθετα, με το παρόν νομοσχέδιο γίνεται ένα μεγάλο βήμα για την ενίσχυση της πρωθυπουργοκεντρικής εξουσίας. Αυξάνεται η αδιαφάνεια και η κομματικοποίηση, δημιουργούνται δυσλειτουργικά σχήματα, καταργούνται ανεξάρτητες αρχές και φορείς ελέγχου, επικρατεί το δόγμα «ενός ανδρός αρχή».

Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Μειώνεται δραματικά ο βαθμός δημοκρατίας και πληγώνετε με το παρόν νομοσχέδιο την έννοια της λαϊκής κυριαρχίας. Το μόνο επίτευγμα ωστόσο -προφανώς και ο τελικός σας στόχος- είναι η συγκέντρωση υπερεξουσιών στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού.

Το δεύτερο δε χαρακτηριστικό του υπό συζήτηση νομοσχεδίου είναι ότι επαναφέρει με σκληρούς μάλιστα όρους ένα θηριώδες γαλάζιο κομματικό κράτος με στρατιές μετακλητών, δημοσιογράφων και λοιπών συνεργατών. Δεν θα ξεχάσω την επαναλαμβανόμενη κριτική από τα χείλη των συναδέλφων μου της Νέας Δημοκρατίας κατά την περίοδο διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Μία κριτική που βασιζόταν κυρίως σε ψέματα και fake news. «Διορίζετε, διορίζετε, διορίζετε» έλεγαν και ξαναέλεγαν, χωρίς να έχουν βάση τα στοιχεία και οι αναφορές που έκαναν. Και τώρα εσφηνικά ξέχασαν αυτές τις λέξεις. Χαμονελάτε ωστόσο στην προοπτική των πελατειακών υποσχέσεων σας.

Και ναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς διορίζαμε. Διορίζαμε γιατρούς, εκπαιδευτικούς, υπαλλήλους σε κρίσιμες αποψιλωμένες δημόσιες υπηρεσίες μέσω ΑΣΕΠ και συγκεκριμένων κριτηρίων. Εσείς; Εσείς διορίζετε κομματικούς φίλους και γνωστούς με μόνο προσόν τη συμπάθεια του Πρωθυπουργού σε αυτούς -καθώς μόνο αυτός θα έχει την αρμοδιότητα για τον διορισμό τους- και μάλιστα χωρίς κανένα προσόν, χωρίς κανένα κριτήριο.

Προεκλογικά λέγατε ότι θα φτιάξετε μικρά ευέλικτα σχήματα στην Κυβέρνηση και τα Υπουργεία, θα μειώνατε και το κόστος της διακυβέρνησης. Μετρήστε ωστόσο τον αριθμό των Υπουργών, μετρήστε τον αριθμό των συνεργατών τους και των μετακλητών και συγκρίνετε την προηγούμενη διακυβέρνηση και τη σημερινή. Αναλογιστείτε την τερατώδη αναντιστοιχία των λόγων και των έργων της Κυβέρνησης από την πρώτη κιόλας μέρα.

Ωστόσο, ο σκοπός που επιθυμούσατε να πάρετε την κυβέρνηση επιτελείται στο έπακρο, καθώς ο στόχος αυτός ήταν να διορίσουμε τα «δικά μας παιδιά», να ξαναπάρουμε το κράτος στα χέρια μας, να το κομματικοποιήσουμε. Και η αριστεία; Πού πήγε η αριστεία; Τα υψηλά προσόντα που πήγαν και αυτά; Η αξιολόγηση, η αξιοκρατία πού πήγαν; Αυτά επικαλούσασταν τόσα χρόνια. Επαναλαμβάνω, λοιπόν, πως το μόνο αποτύπωμα που αφήνει το νέο νομοσχέδιο είναι η υπερσυγκέντρωση εξουσιών, η αδιαφάνεια και ο περιορισμός της δημοκρατίας. Το δόγμα, λοιπόν, είναι «εμπρός, πίσω».

Και αναφέρω χαρακτηριστικά: Η ΕΡΤ περνάει απευθείας στον έλεγχο του Πρωθυπουργού. Η ΕΥΠ περνά στον έλεγχο του Πρωθυπουργού. Το Αθηναϊκό και Μακεδονικό Πρακτορείο ειδήσεων περνάει στον άμεσο έλεγχο του κ. Μητσοτάκη, το ίδιο και η Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης. Ο διοικητής της νεοσύστατης Αρχής Διαφάνειας θα διορίζεται απευθείας από τον Πρωθυπουργό. Πόσο παράδοξο είναι αλήθεια να ονομάζεται «Αρχή Διαφάνειας» η συγκεκριμένη υπηρεσία; Στα Υπουργικά Συμβούλια απαγορεύεται να κρατούν -στο όνομα της διαφάνειας άραγε; πλέον πρακτικά. Αφαιρείται, δηλαδή, το δικαίωμα γνώσης, ελέγχου, λογοδοσίας από τους Έλληνες πολίτες.

Δημιουργείται ένα υπερυπουργείο τεραστίων διαστάσεων, το οποίο ονομάζεται Προεδρία της Κυβέρνησης, στο οποίο θα αποσολούνται πάνω από τετρακόσιοι σαράντα μετακλητοί υπάλληλοι και αποσπασμένοι, που θα επιλέγει μόνος του ο κ. Μητσοτάκης. Το μοναδικό προσόν είναι να είναι φίλος του κ. Πρωθυπουργού.

Επίσης ελαστικοποιείται το ασυμβίβαστο που ίσχυε έως σήμερα για τα μέλη της Κυβέρνησης, αφήνοντας το σύστημα και πάλι διάτρητο. Άλλωστε, πώς να χωρέσουν τόσο άριστοι σε ένα κυβερνητικό σχήμα με τόσο στενό πλαίσιο ασυμβίβαστου; Έπρεπε να υπάρχει και εκεί παρέμβαση από εσάς! Παράλληλα καταργείται το Μητρώο Επιτελικών Στελεχών που είχε νομοθετήσει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, επαναφέροντας εσείς το αμαρτωλό παρελθόν ενός κομματικού κρατικού μηχανισμού σε θέσεις ευθύνης. Τοποθετούνται προϊστάμενοι υπηρεσίας συντονισμού των Υπουργείων με μόνη απόφαση του Υπουργού και εδώ χωρίς κριτήρια και διαδικασία αξιολόγησης.

Και μπορώ να συνεχίσω να αναφέρω και άλλες τέτοιες δράσεις, που περιγράφονται στο παρόν νομοσχέδιο. Διότι το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι να δημιουργήσετε αυλές, πολλαπλές αυλές, παράλληλες αυλές με εκατοντάδες αυλικούς. Το νομοσχέδιό σας είναι η επιτομή του πελατειακού και όχι του επιτελικού κράτους. Η διαφάνεια, η αξιοκρατία, η αξιολόγηση, η οικονομία, η λειτουργικότητα έχουν πάει περίπατο.

Αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλες αυτές οι διατάξεις που εισηγήσθε θέλετε να μας πείσετε ότι θα συμβάλουν στην ενίσχυση της διαφάνειας, της αποκέντρωσης των εξουσιών και της αποτελεσματικότητας του κράτους με την πρωτοφανή υπερσυγκέντρωση εξουσιών στο πρόσωπο του κ. Μητσοτάκη, τη μεγαλύτερη συγκέντρωση εξουσιών που έχει δει η χώρα, τουλάχιστον σε συνθήκες Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας; Αναρωτιέμαι ποιον εξυπηρετεί άραγε ένα τέτοιο συγκεντρωτικό τέχνασμα; Τον πολίτη;

Μάλιστα, φροντίσατε να μην προβλέπεται κανένα θεσμικό αντίβαρο απέναντι στην υπερσυγκέντρωση εξουσιών. Μειώνετε την κυβερνητική λογοδοσία και τον δημοκρατικό έλεγχο. Την ίδια στιγμή προωθείτε την αυθαιρεσία, αφού υποβαθμίζονται ή καταργούνται κρισμοί ελεγκτικοί μηχανισμοί του κράτους, όπως το ΣΔΟΕ, το ΣΕΠΕ και το Σώμα Επιθεωρητών Περιβάλλοντος, αλλά και ο Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης. Προφανώς, συνιστούν εμπόδιο στα σκοτεινά νεοφιλελεύθερα σχέδιά σας.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε μία και μόνο επισήμανση. Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας χαρακτήρισε ως εμβληματικό το παρόν σχέδιο νόμου. Εμβληματικό, άρα εκφράζει τον πυρήνα της πολιτικής και των προτεραιοτήτων της Κυβέρνησης. Το επιτελικό κράτος, λοιπόν, που προωθεί την υπερσυγκέντρωση εξουσιών, τους διορισμούς κομματικών φίλων, τη μείωση των ελέγχων είναι το πρώτο και εμβληματικό νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Σε μισό λεπτό, ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Να θυμίσω, λοιπόν, ότι το πρώτο και εμβληματικό νομοσχέδιο του ΣΥΡΙΖΑ την περίοδο του 2015 ήταν αυτό που αφορούσε στην αναχαίτιση της ανθρωπιστικής κρίσης και την υπεράσπιση των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων. Αυτή είναι η διαφορά μας. Εμείς προκρίνουμε το κοινωνικό και όχι το επιτελικό κράτος. Προφανώς καταψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο που προωθεί άγαρμπα, ίσως και εμβληματικά, τον περιορισμό της δημοκρατίας και της λαϊκής κυριαρχίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο έχει ο κ. Υψηλάντης από τη Νέα Δημοκρατία και θα ολοκληρώσουμε με δύο συναδέλφους από τον ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Παπαχριστόπουλο και τον κ. Μαμουλάκη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θα ήθελα κατ' αρχάς να συγχαρώ τον κύριο Υπουργό για το άρτιο πολιτικά και τεχνοκρατικά νομοθέτημα που φέρνει στη Βουλή των Ελλήνων και το οποίο η επιτροπή μας και η Ολομέλεια της Βουλής εξετάζει και δίνει την ελπίδα ότι επιτέλους το κράτος μας αποκτά μια φυσιογνωμία και μια τέτοια δυναμική, ώστε να μπορεί να ακολουθεί τα κράτη εκείνα της υπόλοιπης Ευρώπης που λειτουργούν και δημιουργούν με προοπτική σε σχέση μάλιστα με τη θλιβερή πραγματικότητα της περασμένης τετραετίας, όπως τη βιώσαμε, όπου το κράτος βρέθηκε σε ένα τέτοιο τέλμα που καμμία ελπίδα δεν είχε δημιουργηθεί και άλλωστε, αποτυπώθηκε και στο εκλογικό αποτέλεσμα. Ο ελληνικός λαός και σε αυτό το επίπεδο αντέδρασε σε αυτήν εδώ την κατάσταση η οποία είχε δημιουργηθεί με μοναδική ευθύνη των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ.

Έρχεται αυτό το νομοσχέδιο ακριβώς μετά από το πρώτο που δίνει φορολογικές ελαφρύνσεις στους Έλληνες. Το νομοσχέδιο αυτό φιλοδοξεί να ανασυγκροτήσει και να επανεκκινήσει το κράτος μας και το οποίο, βέβαια, αποτελεί μια σημαντική τομή στον εκσυγχρονισμό του κράτους, αφού είναι ένας μπούσουλας στον τρόπο λειτουργίας της εκτελεστικής εξουσίας με διατάξεις που επιδιώκουν τον εξορθολογισμό και τον τρόπο άσκησης της εξουσίας, ώστε το κράτος να μπορέσει να ανταποκριθεί στις μεγάλες κοινωνικές προκλήσεις των ημερών μας, αλλά και στις απαιτήσεις των πολιτών και των μονάδων παραγωγής και ανάπτυξης.

Συνάμα με μια σειρά διατάξεων το νομοθέτημα αυτό ενισχύει τον μηχανισμό λογοδοσίας και καταπολέμησης της διαφθοράς με τη σύσταση της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας που υποδεικνύεται μέσα με δράσεις και με στόχο την ενίσχυση της ακεραιότητας και της διαφάνειας με μετρήσιμα αποτελέσματα στον πόλεμο κατά της διαφθοράς και με ενημέρωση προς τούτο όλων των πολιτών.

Το νομοθέτημα αυτό δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι αποτελεί τη σπουδαιότερη μεταρρυθμιστική τομή στη χώρα μας εδώ και δεκαετίες.

Και τούτο δεν είναι σχήμα λόγου, αλλά μια πραγματικότητα δεδομένου ότι μέχρι σήμερα δεν υπήρχε καμμία συστηματικοποίηση στην παραγωγή πολιτικής. Υπήρχε παντελής έλλειψη κανόνων στη λειτουργία του Υπουργικού Συμβουλίου, με ετερόκλητα εγχειρήματα και απουσία οποιασδήποτε αξιολόγησης.

Με το νομοσχέδιο αυτό μπαίνουν οι βάσεις για δυνατότητα παρακολούθησης του κυβερνητικού έργου, αλλά και της αξιολόγησής του. Πέραν από την αξιολόγηση, σημαντικό είναι ότι δημιουργούνται οι προϋποθέσεις παρακολούθησης του κυβερνητικού έργου. Ο ετήσιος κυβερνητικός προγραμματισμός αποτυπώνεται στο ενοποιημένο σχέδιο κυβερνητικής πολιτικής, το οποίο συντάσσεται από τις γενικές γραμματείες συντονισμού της Προεδρίας της Κυβέρνησης και εγκρίνεται από το τακτικό Υπουργικό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου κάθε έτους.

Προβλέπεται επίσης ετήσιος ρυθμιστικός προγραμματισμός της Κυβέρνησης και σχέδιο δράσης των Υπουργείων, αριθμός και αντικείμενο των νομοσχεδίων των προεδρικών διαταγμάτων των κανονιστικών πράξεων και τέλος ένας ετήσιος προγραμματισμός δυναμικού της δημόσιας διοίκησης.

Ταυτόχρονα, νέοι κλάδοι προσωπικού για την υποστήριξη ειδικών λειτουργιών των φορέων της κεντρικής διοίκησης, όπως αναλυτές δημόσιων πολιτικών, νομοτεχνών και αναλυτών ψηφιακής πολιτικής έρχονται να υπηρετήσουν τη λειτουργία και τον εκσυγχρονισμό του ελληνικού κράτους. Η αμεροληψία είναι μια αρχή που εισάγεται σε όλα τα επίπεδα της διακυβέρνησης. Τα κριτήρια για την εφαρμογή των καλών πρακτικών με στόχο την καλή νομοθέτηση υιοθετούνται από τις αντίστοιχες δοκιμασμένες διεθνείς πρακτικές. Κυρίαρχη επιδίωξη είναι η αντιμετώπιση της πολυνομίας και των αντικρουόμενων κανόνων δικαίου. Η κω-

διοκοποίηση νομοθετημάτων και η κατάρτιση των δημοσίων υπαλλήλων επιφορτισμένων με τη νομοθέτηση αποτελούν ορθές πρακτικές που επιστρατεύονται για τον σκοπό αυτό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατά την εξέταση του νομοσχεδίου στην αρμόδια επιτροπή ακούστηκαν από την αντιπολίτευση κριτικές για δήθεν αναχρονιστικές και αντιευρωπαϊκές πρακτικές για δήθεν νεοφιλελεύθερης επιπόνησης μέσα στη λειτουργία του κράτους. Αποτελεί πράγματι ειρωνεία, αν μη τη άλλο, η κριτική αυτή από τους ιστορικά αρνητές της ομαλής λειτουργίας της αστικής μας δημοκρατίας και της ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας. Στείρα, εμμονική και ιδεοληπτική αντιπολίτευση αυτή, όπως τα χρόνια της διακυβέρνησής τους.

Στην εντολή προς την Κυβέρνηση για άμεσες αλλαγές απαντάμε με σειρά νομοθετημάτων, ένα από τα οποία είναι και αυτό το οποίο συζητάμε.

Θέλω να επισημάνω –και δεν θα το αναφέρω– ότι ήδη έχετε υιοθετήσει μια σειρά από προτάσεις της αντιπολίτευσης πάρα πολύ σημαντικές –θα τις τρέξω λιγάκι–, όπως έγινε δεκτό ότι τα μέλη της επιτροπής της Ελλάδας 2021 να είναι άμισθα και ότι δεν θα υπάρχει κόστος λειτουργίας, ότι καταργείται η διάταξη που ορίζει ως κύλυμα την προηγούμενη πενταετία απασχόλησης σε πολιτικό γραφείο και άλλα διάφορα.

Προσπερνώντας όλες αυτές τις παραδοχές τις οποίες κάνατε, ανοίγοντας τη διάθεση για συνεννόηση με την αντιπολίτευση, έτσι ώστε πραγματικά αυτό το νομοσχέδιο να λειτουργήσει θετικά, θέλω να σας ευχαριστήσω και για κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ, για την αποδοχή εκ μέρους σας της προτάσεώς μου ώστε στο νομοθέτημα αυτό να συμπεριληφθεί ρητή διάταξη για τη νησιωτικότητα.

Συγκεκριμένα, στο άρθρο 62 παράγραφος 1 και 2 προβλέπεται ότι κάθε σχέδιο νόμου, προσθήκη ή τροπολογία, καθώς και κανονιστική απόφαση μείζονος σημασίας πρέπει να συνοδεύεται από ανάλυση συνεπειών ρύθμισης σε σχέση με τη νησιωτικότητα. Με τον τρόπο αυτό εξειδικεύεται η συνταγματική διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 101 του Συντάγματος όπου ο κοινός νομοθέτης και η διοίκηση, όταν δρουν κανονιστικά, υποχρεούνται να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιωτικών και ορεινών περιοχών μεριμνώντας για την ανάπτυξή τους. Για τους Δωδεκανήσιους το σκεπτικό αυτό δείχνει πραγματικά ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα δείξει ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην προοπτική των νησιών μας.

Σας ευχαριστώ πολύ για την υπομονή σας, ιδιαίτερα αυτή την ώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Παπαχριστόπουλος έχει τον λόγο από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θέλω να πω έναν καλό λόγο για τον Υπουργό που με υπομονή ακούει, απαντάει. Είναι κουραστικό. Έχουν περάσει πολλές ώρες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και σας αναγνωρίζω ότι δεν είστε εμπαθής. Μπορεί να είστε σκληρός στις αντιπαραθέσεις σας, αλλά όχι εμπαθής, σε σύγκριση με κάποιους άλλους Υπουργούς της παράταξής σας. Είναι σχόλιο ειλικρινέστατο.

Πολύ γρήγορα έχω να πω τα εξής για το νομοσχέδιο και θέλω να πω ότι θα συμφωνήσει και ο κύριος Υπουργός.

Χωρίς δημόσια διαβούλευση, χωρίς καμμία απολύτως επεξεργασία από την ΚΕΝΕ έρχεται το νομοσχέδιο αυτό, χωρίς καμμία επαφή με τη δημόσια διοίκηση και τους κοινωνικούς φορείς. Πρώτη φορά γίνεται νομοθετική παρέμβαση αυτής της εμβέλειας και να μην υπάρχει δημόσια διαβούλευση. Λίγο σκοτεινή μου φαίνεται η εμπλοκή του ιδιωτικού τομέα σε ένα νομοσχέδιο σαν κι αυτό. Προϊστάμενοι των οργανικών μονάδων Εθνικής Αρχής Διαφάνειας να μπορούν να καλύπτονται είτε από ιδιώτες είτε από δημοσίου υπαλλήλους. Θέλω να πιστεύω ότι μέσα σας κι εσείς, κύριε Υπουργέ, έχετε κάποιες μικρές ενστάσεις.

Είμαι πολύ ήπιος και ανήκω σε αυτούς που πιστεύω ότι πρέπει

να περιμένουμε να δούμε. Για εμένα, πρέπει να έχετε μια περίοδο χάριτος γύρω στους τρεις μήνες. Και ακόμα κυβερνάτε μόνο έναν μήνα. Νομίζω ότι αυτό το δικαιούστε. Ειλικρινά, δεν θα ήθελα εγώ να ανεβάσω τους τόνους.

Και δεν ήταν τυχαίο ότι επί της αρχής το προηγούμενο νομοσχέδιο το ψηφίσαμε. Το 5% που έγινε 3%, το τριαντάρι που έγινε εικοσάρι, το ότι όποιος μπαίνει στη ρύθμιση, δεν θα γίνει κατάσχεση. Αυτά ήταν θετικά. Είχαμε τις ενστάσεις μας από τις 500.000 και πάνω και πάλι δεν σηκώσαμε κι εκεί τους τόνους. Πιστεύω ότι αυτό που γινόταν «κάθε μήνα εκλογές» ή «στιδήποτε και να έλεγε, το βρίσκω λάθος», με συγχωρείτε νομίζω ότι δεν είναι αξιόπιστη αντιπολίτευση, δεν είναι σοβαρή αντιπολίτευση. Νομίζω ότι δεν θα γίνει αυτό το πράγμα.

Ωστόσο, έρχομαι τώρα σε μερικά άλλα πράγματα. Θέλω ακόμα να πω δυο κουβέντες. Καταργήσατε κάτι νόμους που υπάρχουν σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και από εκεί ξεκινάτε: Το Εθνικό Μητρώο Στελεχών. Γιατί; Την Κεντρική Επιτροπή Κωδικοποίησης; Γιατί; Το Παρατηρητήριο της Δημόσιας Διοίκησης. Γιατί; Δεν υπάρχει χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που να μην τα έχει αυτά. Γιατί τα καταργήσατε; Σταματάω, όμως, εκεί και φεύγω από το νομοσχέδιο και περιμένω να δω πού θα καταλήξει.

Θέλω να πω σε πιο ουσιαστικά, κατά τη γνώμη μου, πράγματα. Και έρχομαι στο ψητό. Χρειάστηκε να περάσουν δεκατρία χρόνια από τότε που ο Ζοσεράν είχε δώσει μια συνέντευξη στη Γαλλία και έλεγε «Δωροδοκόσα τον τότε Υπουργό Εθνικής Άμυνας». Και μπορεί κάποιος να έχει την απορία: «Τι μας λες τώρα, ρε γιατρέ; Πάνε αυτά έγιναν». Ναι. Οι δε Ζαμανίκα και Τουλουπάκη που έκαναν το αυτονόητο, γιατί δημόσια μιλάγε ο Ζοσεράν για τον κ. Γιάννο Παπαντωνίου, έστειλαν έναν δικαστή να εξετάσει τον κ. Ζοσεράν. Έτσι ανακαλύψαμε στους πέντε λογαριασμούς ένα περιέργο ποσό που δεν μπορούσε η γυναίκα του να το δικαιολογήσει και μετά από δεκατρία χρόνια - δεκατρία μισί! - προφυλακίστηκε. Αγώνας τότε, βέβαια, είχε γίνει από την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων –να μην πω και ονόματα τώρα, δεν κάνει- η Τουλουπάκη να μην πάρει αυτή τη θέση.

Γιατί το λέω αυτό; Πόσο γρήγορα αποφυλακίστηκε ο δολοφόνος του Γρηγορόπουλου, ο κ. Κορκονέας; Για να καθαρογραφτεί μόνο η υπόθεση θέλει τρεις μέρες. Τη μία μέρα, την άλλη έξω. Ο Φλώρος; Πόσο γρήγορα κι αυτός; Έχει ακόμα έντεκα κατηγορίες. Ακόμα είναι υπόδικος.

Και ακόμα να βλέπω να σέρνεται ένα κόμμα με ιστορία –και το εννοώ δεν είναι σχήμα λόγου, η συντηρητική παράταξη στην οποία ανήκετε έχει γράψει ιστορία θετική, πολλά θετικά, μπορεί να φανωεί κανείς, αλλά έχουν γίνει πολλά θετικά, Κωστής Στεφανόπουλος, Κωνσταντίνος Καραμανλής και άλλοι- πίσω από έναν κ. Πουλή; Πράγματι, είναι υπόδικος. Δεν έχει καταδικαστεί τελεσίδικα ο άνθρωπος. Και εύχομαι το τεκμήριο της αθωότητας να ισχύει και για αυτόν. Είναι υπόδικος για τέσσερα κακούργηματα και δύο πλημμελήματα και μπήκε στα ψαφοδέλτια σας. Ήσασταν συνυποψήφιοι πολλοί από εσάς. Οι δίκες του εκκρεμούν ακόμα. Γιατί; Διότι ο Πολάκης αποκάλυψε είκοσι μία ατασθαλίες. Τις ακούσατε πουθενά; Όχι. Δεν πρέπει να μάθει ο κόσμος πώς κυβερνιόταν η χώρα! Πρέπει να απομακρυνθεί από αυτή την ιστορία!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε. Είμαι άλλωστε ο προτελευταίος ομιλητής.

Μπορεί να συμπαθεί, να αντιπαθεί κανείς τον Πολάκη. Ο Πολάκης, όμως, μίλησε με στοιχεία. Ήρθε με στοιχεία για το πώς το ΚΕΕΛΠΝΟ χρηματοδοτούσε τότε τα κανάλια, για το τι δόσοληψίες είχαν με τους δημοσιογράφους. Πουθενά δεν τα είπαν. Υπήρχε μια σκληρή, μιντιακή –λυπάμαι που το λέω- δικτατορία! Θέλετε να το πω πιο ευγενικά; Ολοκληρωτισμός. Σας λέει μήπως κάτι αυτό;

Ο ΣΥΡΙΖΑ στις τελευταίες εκλογές, κάτω από αυτές τις συνθήκες, πήρε 31,5%. Αυτό μην το ξεχνάτε ποτέ. Πήρε το ποσοστό αυτό κάτω από συνθήκες απόλυτης μιντιακής άπνοιας! Το λέω για να συνεννοούμαστε.

Θα ήθελα να πω ακόμα δύο πράγματα. Μου έκανε αλγεινή εν-

τύπωση η πρώτη θριαμβολογία του κ. Βρούτση, του Υπουργού Εργασίας. Η χώρα –λέει– δεν θα γίνει ξέφραγο αμπέλι. Και έκοψε το ΑΜΚΑ από μικρά παιδιά. Θα το ακούει από εμένα συνέχεια μέχρι να το διορθώσει. Δεν υπάρχει παιδί ενός, δύο, τριών, τεσσάρων, πέντε χρόνων. Δεν ρωτάμε «τίνος είναι αυτό το παιδί». Είναι παιδί!

Θέλω να θυμίσω και κάτι άλλο. Ο ίδιος άνθρωπος μιλούσε για 24.000 σύνταξη. Τον προκαλούμε μέρες τώρα να μας πει ένα περιστατικό. Τον προκαλούμε να μας φέρει και να μας πει ποιος πήρε αυτή τη φοβερή σύνταξη από τον διεφθαρμένο ΣΥΡΙΖΑ. Κανείς δεν πήρε! Το ξέρει πολύ καλά!

Συγγνώμη που ανεβάζω τους τόνους. Έτσι κυβερνιόταν η Ελλάδα, κύριε Υπουργέ, που δεν έχετε καμμία σχέση, γιατί είστε καινούργιος σε αυτή την Κυβέρνηση. Ειλικρινά σας το λέω, η στάση σας, το πώς μιλήσατε στον Πρωθυπουργό, μου έκανε καλή εντύπωση. Μιλήσατε σκληρά, αλλά με ευπρέπεια. Έτσι κυβερνιόταν η χώρα. Δεν έγινε με παρθενόγένεση αυτή η χώρα. Δεν χρεοκόπησε με παρθενόγένεση. Δεν λεηλατήθηκε με παρθενόγένεση. Σκληρή μιντιακή δικτατορία ζούσαμε και ζούμε.

Θυμηθείτε, όμως, ότι είμαστε στην εποχή της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Εκεί πάλι εγώ θα σας στηρίξω, γιατί έχετε ένα νεαρό παιδί που πιστεύω ότι κάνει σπουδαία δουλειά. Δεν κρύβεται πια τίποτα. Δεν μπορούν μόνο οι εφημερίδες και μόνο τα κανάλια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Πόσο χρόνο θα χρειαστείτε ακόμη, κύριε Παπαχριστόπουλε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ζητάω συγγνώμη για την υπέρβαση.

Θέλω να πιστεύω ότι σε αυτή τη Βουλή θα επικρατήσουν σώφρονες φωνές από εδώ και πέρα. Δεν συμφέρει τη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαμουλάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΧΑΡΗΣ) ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καταληκτική σημερινή ομιλία είναι η πρώτη και παρθενική για εμένα στο ελληνικό Κοινοβούλιο με έναν ιδιαίτερο συμβολισμό.

Συζητούμε, λοιπόν, σήμερα στο εθνικό Κοινοβούλιο ένα νομοσχέδιο με έναν άκρως ελκυστικό τίτλο: «Επιτελικό κράτος, οργάνωση λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης των Κυβερνητικών Οργάνων και της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης». Διαβάζοντας, όμως, το περιεχόμενό του διαπιστώνουμε ότι η όποια εφευρετικότητα των εμπνευστών του εξαντλήθηκε, δυστυχώς, μόνο στον τίτλο.

Στην πραγματικότητα, το νομοσχέδιο όχι μόνο δεν συμβάλλει στην εμπάθυνση της διαφάνειας, στη λειτουργία των θεσμών και των διαδικασιών του ευρύτατου δημόσιου τομέα, αλλά αποτελεί ένα μεγάλο πισωγύρισμα σε σχέση με το δημοκρατικό κεκτημένο στη λειτουργία της δημόσιας διοίκησης και του κράτους.

Κρυμμένη πίσω από αυτόν τον εντελώς ψευδεπίγραφο τίτλο βρίσκουμε τη βούληση της Κυβέρνησης να γυρίσει τη χώρα μας πίσω στο χτες, στην εποχή που οι πελατειακές σχέσεις ήταν κυρίαρχες και πανίσχυρες. Βλέπουμε μία αγωνιώδη προσπάθεια να δημιουργηθεί ένα κράτος κομμένο και ραμμένο στις κομματικές σας σκοπιμότητες.

Πέρα από το έργο της κωδικοποίησης, το προς ψήφιση σχέδιο νόμου εισάγει κατά βάση έξι βασικές τομές:

Πρώτον, τη συγκρότηση της υπερ-Προεδρίας της Κυβέρνησης και την πρόσληψη εκατοντάδων νέων υπαλλήλων για τη στελέχωση αυτής. Μιλάμε για ένα δυσκίνητο και υπερσυγκεντρωτικό μηχανισμό που αντιλαμβανόμαστε όλοι τον τρόπο με τον οποίο θα στελεχωθεί, αλλά και τους σκοπούς που θα υπηρετήσει.

Δεύτερον, τη θετική, κατά την άποψή μου, δημιουργία του ηλεκτρονικού συστήματος παρακολούθησης του κυβερνητικού έργου.

Τρίτον, τη θλιβερή κατάργηση του Μητρώου Επιτελικών Στελεχών της Δημόσιας Διοίκησης, καθώς και τη διαδικασία στελέχωσης των διοικήσεων των γενικών γραμματειών Υπουργείου και

των εποπτευόμενων φορέων Υπουργείων, με την αντικατάσταση αυτής με διαδικασίες κρίσεων μόνο για τη θέση του διοικητικού γραμματέα του εκάστοτε Υπουργείου.

Τέταρτον, τις ρυθμίσεις που ελαστικοποιούν τις υφιστάμενες διατάξεις για το καθεστώς της σύγκρουσης συμφερόντων και του ασυμβίβαστου μελών της Κυβέρνησης και υπηρετούντων σε αυτή με τη δραστηριότητά τους ως ιδιώτες.

Πέμπτον, τις ρυθμίσεις για τη δημιουργία της υποτιθέμενης Εθνικής Αρχής Διαφάνειας, με την οποία καταργείται ο επιθεωρητής δημόσιας διοίκησης και ποδηγετούνται όλοι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του δημοσίου που δεν προστατεύονται από ανάλογες ευρωπαϊκές οδηγίες, με το πρόσχημα της δημιουργίας κατ' όνομα μόνο ανεξάρτητης αρχής.

Έκτον, τις ρυθμίσεις που μεταφέρουν στη διοίκηση και τους γενικούς διευθυντές τη νομική και ποινική ευθύνη για την έκδοση ατομικών διοικητικών πράξεων, δηλαδή για το σύνολο της ασκούμενης πολιτικής εντός των Υπουργείων, πλην του ίδιου του νομοθετικού έργου.

Το νομοσχέδιο αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, αναδεικνύει μία συγκεκριμένη αντίληψη περί της εξουσίας, μια απαρχαιωμένη αντίληψη για τη λειτουργία θεσμών και δημοκρατίας. Εν ολίγοις, η εξουσία στην Ελλάδα, κατά τον κ. Μητσοτάκη και τον κ. Γεραπετρίτη, ήταν υπερβολικά διάχυτη στους εκάστοτε Υπουργούς, υπερβολικά συγχρωτιζόμενη με τους κοινούς θνητούς της δημοσιοϋπαλληλίας, αλλά και υπερβολικά ελεγχόμενη από αρμόδια ελεγκτικά σώματα και αρχές που αμφισβητούσαν το έργο της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας. Αυτά τα δήθεν λάθη προσπαθούν να διορθώσουν οι συντάκτες του νόμου.

Μα, πάνω από όλα το σχέδιο νόμου έχει ως μέριμνα τη συνολική ρήξη με κάθε έννοια συνέχειας του κράτους. Η Νέα Δημοκρατία παρουσιάζεται σαν έτοιμη από καιρό για την ανακατάληψη του κράτους, αλλά όπως ανακαλύπτουμε από τα επιμέρους πεδία πολιτικής, θλίβερά ανέτοιμη να μας πει τι ουσιαστικό θα κάνει τώρα που το κατάλαβε.

Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος, θα ήθελα να φέρω μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα από αυτή την πολιτική διγλωσσία αναφορικά με το δημόσιο και τον ρόλο του. Πριν από την κατάληψη της εξουσίας η Νέα Δημοκρατία κατηγορούσε την προηγούμενη Κυβέρνηση για το πλήθος των μετακλήτων της. Σε λιγότερο από έναν μήνα η ίδια τους διπλασιάζει.

Πριν από την ανάληψη κυβερνητικών ευθυνών η Νέα Δημοκρατία κατηγορούσε τον ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν σέβεται την αυτονομία των ανεξάρτητων αρχών. Σε λιγότερο από τριάντα μέρες η ίδια καταργεί τον επιθεωρητή δημόσιας διοίκησης και διορίζει κομματικά τις ηγεσίες όλων των ελεγκτικών σωμάτων του στενού δημόσιου τομέα.

Πριν από την D-day της 7^{ης} Ιουλίου η Νέα Δημοκρατία κατηγορούσε τον ΣΥΡΙΖΑ ότι κάποιες, λέει, από τις προκηρύξεις για τον διορισμό γενικών γραμματέων που δρομολογούνταν με τον νόμο Βερναρδάκη ήταν φωτογραφικές. Πριν κλείσει ο Αύγουστος, η Κυβέρνηση κατήργησε κάθε διαδικασία προκήρυξης για τον διορισμό κάθε τομεακού γενικού και ειδικού γραμματέα και των διοικήσεων όλων των εποπτευόμενων φορέων του Υπουργείου.

Πριν από την ανάληψη κυβερνητικών ευθυνών η Νέα Δημοκρατία κατηγορούσε την απελθούσα κυβέρνηση για πλημμελή τήρηση των κανόνων καλής νομοθέτησης. Μεσ στο κατακαλόκαιρο η Κυβέρνηση δεν τήρησε τους εν λόγω κανόνες ούτε καν για τον νόμο, με τον οποίο υποτίθεται ότι θα τους επαναθεμελιώνει.

Πριν από την ανάδειξη της ως κυβερνών κόμμα η Νέα Δημοκρατία κατηγορούσε την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και τον πρώην Πρωθυπουργό για προσπάθεια εγκαθίδρυσης κομματικού κράτους. Πριν αλέκτορα φωνήσαι τρεις η Κυβέρνηση δημιουργεί μία αυστηρά οικονομική ζώνη γύρω από το πολιτικό προσωπικό που διοικεί τα Υπουργεία, μεταφέροντας όλες τις νομικές ευθύνες για το κυβερνητικό έργο στην δημοσιοϋπαλληλία, χωρίς η τελευταία να έχει καμμία εμπλοκή στη συνδιαμόρφωση της ασκούμενης πολιτικής.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, καλούμε την Κυβέρνηση να αποσύρει το παρόν σχέδιο νόμου ή κατ' ελάχιστο να αποσύρει αυτά τα κεφάλαια και τις παραπάνω διατάξεις που τραυματίζουν το αίσθημα εμπιστοσύνης των πολιτών απέναντι στο δημόσιο,

αλλά και στο πολιτικό σύστημα εν γένει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, η Κυβέρνηση αναγκάστηκε υπό το βάρος των σφοδρών αντιδράσεων των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ και των αρμόδιων φορέων να οπισθοχωρήσει σε μία σειρά ζητημάτων κρίσιμων για τη δημόσια λειτουργία της δημόσιας διοίκησης.

Παρά ταύτα ο πυρήνας του νομοσχεδίου παραμένει αναλλοίωτος. Το κατ'επίφαση επιτελικό κράτος που ευαγγελίζεται η Νέα Δημοκρατία είναι στην πραγματικότητα ένα απόλυτα συγκεντρωτικό, νεοφιλελεύθερο και βαθιά κομματικό κράτος, προσανατολισμένο γύρω από ένα και μόνο πρόσωπο, τον Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη.

Σε αυτό το σχέδιο η απόφαση του ΣΥΡΙΖΑ είναι ειλημμένη. Θα υποστηρίξουμε και θα αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για μια δημόσια διοίκηση σύγχρονη, ακομμάτιστη και προπάντων αποτελεσματική, μια δημόσια διοίκηση στην υπηρεσία κάθε πολίτη αυτής της χώρας, μια δημόσια διοίκηση που θα λειτουργεί

με αποκλειστικό γνώμονα την προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Μαμουλάκη.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.55' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 6 Αυγούστου 2019 και ώρα 17.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση του σχεδίου νόμου του Υπουργού Επικρατείας: «Επιτελικό Κράτος: Οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των Κυβερνητικών Οργάνων και της Κεντρικής Δημόσιας Διοίκησης».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ